

LUONNOS

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi vankeuslain muuttamisesta ja siihen liittyviksi laeiksi.

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi vankeuslakia, tutkintavankeuslakia, yhdyskuntaseuramusten täytäntöönpanosta annettua lakia, valvotusta koevapaudesta annettua lakia, yhdistelmä-rangaistuksen täytäntöönpanosta annettua lakia, mielenterveyslakia, sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annettua lakia ja lastensuojelulakia.

Esityksen keskeiset muutokset koskisivat ensinnäkin Rikosseuraamuslaitoksen toimivaltaa rajoittaa täytäntöönpanoa vakavissa yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa. Rikosseuraamuslaitos voisi tällaisissa tilanteissa muun muassa rajoittaa vankien toimintoja, tapaamisia ja poistumislupia sekä muuttaa yhdyskuntaseuraamuksiin sisältyviä velvollisuuksia taikka keskeyttää ne.

Toiseksi muutokset koskisivat Rikosseuraamuslaitoksen valtuuksia valvoa vankeja. Tällaiset toimivaltuussäännökset yhtenäistettäisiin ja niitä selkeytettäisiin. Tavoitteena on selkeyttää niiden soveltamista ja parantaa valvontaan liittyvää oikeusturvaa.

Kolmanneksi uudistettaisiin vankien poistumislupia koskeva sääntely siten, että säännöksissä huomioitaisiin nykyistä paremmin poistumislupaan liittyvät turvallisuusseikat.

Neljänneksi säädettäisiin nykyistä tarkemmin vankiloiden tehostetun valvonnan osastoista ja sopimusosastoista sekä vangin sijoittamisesta ulkopuoliseen laitokseen.

Lisäksi esitykseen sisältyy yksittäisiä muutosehdotuksia muun muassa vapautuvan vangin kulkettamisesta tahdosta riippumattomaan hoitoon.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan alkuvuodesta 2027.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
PERUSTELUT	5
1 Asian tausta ja valmistelu	5
1.1 Tausta	5
1.2 Valmistelu	5
2 Nykytila	6
2.1 Toiminta vakavassa yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa	6
2.1.1 Nykytila.....	6
2.1.2 Nykytilan arviointi	7
2.2 Vankiloita koskeva sääntely.....	9
2.2.1 Suljetut vankilat ja avolaitokset	9
2.2.2 Vankilan alue	9
2.2.3 Vankilan tilojen hyväksyminen.....	9
2.2.4 Eri vankiryhmien sijoittaminen vankiloihin.....	10
2.3 Vankilan osastot.....	10
2.3.1 Tehostetun valvonnan osastot	10
2.3.2 Sopimusedustukset.....	12
2.4 Lakia alemmat säädökset ja määräykset	13
2.4.1 Asetuksenantovaltuudet ja määräysvaltuudet.....	13
2.4.2 Vankilan järjestyssääntö.....	13
2.4.3 Vankilan osastojen päiväjärjestykset	15
2.5 Rikosseuraamuslaitoksen valvontatoimivaltuudet	15
2.5.1 Nykytila.....	15
2.5.2 Nykytilan arviointi	17
2.6 Maksukortin ja maksukorttitilin käyttö vankeusaikana	18
2.6.1 Nykytila.....	18
2.6.2 Nykytilan arviointi	19
2.7 Vankilasta vapautuvan vangin kuljettaminen tahdosta riippumattomaan hoitoon.....	20
2.7.1 Nykytila.....	20
2.7.2 Nykytilan arviointi	22
2.8 Toimintaan osallistumisen velvoittavuus	22
2.8.1 Nykytila.....	22
2.8.2 Nykytilan arviointi	23
2.9 Vangin karkaaminen ja luvaton poistuminen avolaitoksesta	24
2.9.1 Nykytila.....	24
2.9.2 Nykytilan arviointi	25
2.10 Vangeille myönnettävät poistumisluvat	25
2.10.1 Nykytila.....	25
2.10.1.1 Lainsäädäntö	25
2.10.1.2 Käytäntö	28
2.10.2 Nykytilan arviointi	32
2.11 Hoitoon pääsyn ajankohdan ilmoittaminen.....	34
2.12 Sijoittaminen vankilan ulkopuoliseen laitokseen.....	36
2.12.1 Nykytila.....	36

2.12.2 Nykytilan arviointi	38
3 Tavoitteet	40
4 Keskeiset ehdotukset.....	41
4.1 Toiminta vakavassa yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa	41
4.1.1 Lähtökohtia	41
4.1.2 Vankeuslaki ja tutkintavankeuslaki.....	42
4.1.3 Yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpano	45
4.1.4 Muutoksenhaku	46
4.2 Vankiloita koskeva sääntely.....	47
4.3 Vankilan osastot.....	48
4.3.1 Tehostetun valvonnan osastot	48
4.3.2 Sopimusedustukset.....	50
4.4 Lakia alemmat säädökset ja määräykset	50
4.4.1 Asetuksenantovaltuudet ja määräysvaltuudet.....	50
4.4.2 Vankilan järjestyssääntö.....	53
4.4.3 Vankilan osastojen päiväjärjestykset	54
4.5 Rikosseuraamuslaitoksen valvontatoimivaltuudet	54
4.5.1 Toimivaltuuksien käytön edellytykset	54
4.5.2 Määräaikaisten päätökset	59
4.6 Rahan ja muiden maksuvälineiden käyttö vankilassa	59
4.7 Vankilasta vapautuvan vangin kuljettaminen tahdosta riippumattomaan hoitoon.....	60
4.8 Vangeille myönnettävät poistumisluvat	61
4.9 Hoitoon pääsyn ajankohdasta ilmoittaminen	63
4.10 Sijoittaminen vankilan ulkopuoliseen laitokseen.....	63
5 Pääasialliset vaikutukset	65
5.1 Taloudelliset vaikutukset	65
5.1.1 Julkinen talous.....	65
5.1.2 Vankien talous.....	66
5.2 Perus- ja ihmisoikeusvaikutukset ja vaikutukset ihmisryhmiin	67
5.2.1 Vaikutukset perus- ja ihmisoikeuksien toteutumiseen	67
5.2.2 Vaikutukset alaikäisiin	69
5.3 Vaikutukset viranomaisiin	70
5.4 Vaikutukset vankilaturvallisuuteen ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan.....	72
5.5 Tiedonhallintavaikutukset	72
5.6 Tietosuojavaikutukset	73
5.7 Vaikutukset Ahvenanmaan maakuntaan	73
6 Muut toteuttamisvaihtoehdot	74
6.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset.....	74
6.2 Ulkomaiden lainsäädäntö ja muut ulkomailta käytetyt keinot	74
6.2.1 Vakavat yhteiskunnalliset häiriötilanteet	74
6.2.2 Vankien kirjeiden lukeminen	74
6.2.3 Vankien puhelut ja niiden kuuntelu	77
6.2.4 Korkeamman turvallisuustason osastot muissa Pohjoismaissa	78
6.2.5 Rahan ja muiden maksuvälineiden käyttö vankiloissa.....	81
6.2.6 Poistumisluvat muissa Pohjoismaissa	82

7 Säännöskohtaiset perustelut	84
7.1 Vankeuslaki	84
7.2 Tutkintavankeuslaki	124
7.3 Laki yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta	132
7.4 Laki valvotusta koevapaudesta	134
7.5 Laki yhdistelmärangaistuksen täytäntöönpanosta	135
7.6 Mielenterveyslaki	135
7.7 Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista	136
7.8 Laki lastensuojelulain muuttamisesta	136
8 Lakia alemman asteinen sääntely	138
9 Voimaantulo	139
10 Toimeenpano ja seuranta	139
11 Esityksen riippuvuus muista esityksistä	140
12 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys	140
12.1 Yhteiskunnalliset häiriötilanteet	140
12.2 Sijoittaminen tehostetun valvonnan osastolle	143
12.3 Toimivaltuuksien käyttämisen edellytykset	144
12.4 Lakia alemman asteiset säädökset ja määräykset	147
12.5 Vapautuvan vangin kuljettaminen tahdosta riippumattomaan hoitoon	147
12.6 Hoitoon pääsyn tarkan ajankohdan ilmoittaminen	148
12.7 Yhteenveto	150
LAKIEHDOTUKSET	151
laki vankeuslain muuttamisesta	151
tutkintavankeuslain muuttamisesta	183
yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta	204
valvotusta koevapaudesta annetun lain muuttamisesta	207
yhdistelmärangaistuksen täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta	209
mielenterveyslain muuttamisesta	211
sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 5 §:n muuttamisesta	212
lastensuojelulain muuttamisesta	213
LIITE	215
RINNAKKAISTEKSTIT	215
vankeuslain muuttamisesta	215
tutkintavankeuslain muuttamisesta	269
yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta	303
valvotusta koevapaudesta annetun lain muuttamisesta	307
yhdistelmärangaistuksen täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta	309
mielenterveyslain muuttamisesta	311
sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 5 §:n muuttamisesta	312
lastensuojelulain muuttamisesta	313

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

1.1 Tausta

Vankeuslaki (767/2005) ja tutkintavankeuslaki (768/2005) tulivat voimaan vuonna 2006. Lain-säädäntöä uudistettiin tuolloin merkittävästi verrattuna aiempaan lakiin rangaistusten täytäntöönpanosta ja tutkintavankeudesta annettuun lakiin. Vuonna 2015 vankeuslakiin ja tutkintavankeuslakiin tehtiin laajoja muutoksia. Tuolloin esimerkiksi tapaamisia ja muutoksenhakua koskevat säännökset uudistettiin. Tämän lisäksi lakeihin on tehty lukuisia muita muutoksia niiden voimassa olon aikana.

Oikeusministeriössä laadittiin vuonna 2021 arviomuistio (Muistio 30.8.2021, VN/11810/2021), jossa arvioitiin lakien muutostarpeita kattavasti. Arviomuistion perusteella oikeusministeriö asetti 8.9.2021 työryhmän valmistelemaan muutoksia näihin lakeihin (VN/11810/2021: <https://oikeusministerio.fi/hanke?tunnus=OM039:00/2021>). Jäljempänä tästä työryhmästä käytetään käsitettä Vankeustyöryhmä 2021–2024. Työryhmän mietintö valmistui 11.4.2024. Työryhmän mietinnössä käsiteltiin osa arviomuistiossa ehdotetuista lainmuutostarpeista. Työryhmä järjesti työnsä aikana eräissä vankiloissa vangeille kuulemistilaisuuden ehdotuksista sekä kuuli myös ryhmää vapautuneita vankeja.

Petteri Orpon hallituksen ohjelmassa ”Vahva ja välittävä Suomi” on useita kirjauksia, jotka koskevat vankeusrangaistuksen täytäntöönpanoa. Hallitusohjelmakirjausten toteuttamiseksi oikeusministeriössä priorisoitiin hallitusohjelmakirjausten nopeampaa edistämistä, jonka takia työryhmän mietinnön valmistumisen jälkeen perusvalmistelua jatkettiin virkatyönä ja hankkeen painopistettä muutettiin hallitusohjelmakirjausten toteuttamiseen. Eduskunnalle annettiin hallituksen esitys laeiksi vankeuslain, tutkintavankeuslain ja puolustustilalain 9 §:n muuttamisesta (HE 53/2025 vp). Esitys käsitteli muun muassa varmuusosastoja koskevien säännösten muutoksia ja avolaitokseen sijoittamisen turvallisuutta parantavia muutoksia. Eduskunta hyväksyi mainittuun esitykseen sisältyneet lainmuutokset (EV 185/2025 vp).

Vankeuslain muutostarpeiden arviointia ja lainmuutosten valmistelua jatkettiin oikeusministeriössä asettamalla uusi työryhmä 19.5.2025 (<https://oikeusministerio.fi/hanke?tunnus=OM085:00/2024>). Jäljempänä tästä työryhmästä käytetään käsitettä Vankeustyöryhmä 2025. Työryhmän tehtävänä oli valmistella säännökset niiden hallitusohjelmaan kirjattujen tavoitteiden toteuttamiseksi, joiden valmistelua ei vielä ole tehty edellä mainitun hallituksen esityksen yhteydessä. Lisäksi työryhmän tuli valmistella ehdotukset eräiksi muiksi säännösmuutoksiksi, joilla edistetään Rikosseuraamuslaitoksen valmiuksia huolehtia rangaistusten täytäntöönpanosta. Työryhmän työssä voitiin soveltuvin osin hyödyntää aiemmin 11.4.2024 valmistunutta Vankeustyöryhmän 2021–2024 raporttia (VN/11810/2021). Työryhmä luovutti mietintönsä 13.2.2026.

1.2 Valmistelu

Tämä esitys perustuu Vankeustyöryhmän 2025 mietintöön. Osa ehdotuksista on kuitenkin alun perin valmisteltu jo Vankeustyöryhmässä 2021–2024.

Työryhmä on laatinut ehdotukset säännöksiksi, jotka koskevat rangaistusten täytäntöönpanoa yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa, vankiloiden tehostetun valvonnan osastoja sekä vankiloiden poistumislupajärjestelmää. Lisäksi työryhmän mietintöön on liitetty osia edellä mainitun aiemman työryhmän mietinnöstä vähäisin muutoksin. Tältä osin keskeiset ehdotukset koskevat

vankiloihin ja vankilan alueeseen liittyvää sääntelyä, Rikosseuraamuslaitoksen valvontatoimivaltuuksia, ulkopuolista laitossijoitusta sekä lakia alempien säännösten ja määräysten antamista.

Eduskunnan apulaisoikeusasiamies on ratkaisussaan EOAK/55/2024 kiinnittänyt huomiota epäselvyyteen siinä, minkä viranomaisen vastuulla on kuljettaa vankilasta vapautuva vanki tai tutkintavanki tahdosta riippumattomaan hoitoon. Asiaa on arvioitu oikeusministeriön, sisäministeriön ja sosiaali- ja terveysministeriön kesken. Arvioinnin perusteella on katsottu, että tilanteen selkeyttäminen edellyttää lainmuutoksia. Tarvittavat lainmuutokset on lisätty tähän esitykseen.

Esitystä valmisteltaessa on järjestetty kuulemistilaisuus keskeisille sidosryhmille työryhmässä valmistelluista ehdotuksista. Kuulemistilaisuus järjestettiin etäyhteyksin 4.11.2025. Kuulemistilaisuuteen osallistuivat Kris-Suomen keskusliitto ry., Rikoksettoman elämän tukisäätiö RETS ja Vankien vanhemmat ry.

Kuulemistilaisuudessa esiin tulleita seikkoja käsitellään tarkemmin jäljempänä kussakin asiayhteydessä.

(Esitysluonnos on ollut lausuntokierroksella. Tiedot lausuntokierroksesta löytyvät suomeksi

osoitteesta:

XXX

Lausuntopalautetta on käsitelty tarkemmin jäljempänä.)

2 Nykytila

2.1 Toiminta vakavassa yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa

2.1.1 Nykytila

Valmiuslaissa (1552/2011) säädetään yleisesti yhteiskunnan toimintojen järjestämisestä poikkeusoloissa. Valmiuslain säännökset eivät kuitenkaan koske nimenomaisesti rangaistusten täytäntöönpanoa yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa. Koronapandemian aikana vuosina 2020–2022 havaittiin, että rangaistusten täytäntöönpanoa varten olisi tarpeen säätää kattavasti siitä, kuinka rangaistusten täytäntöönpanosta huolehditaan turvallisesti ja tuomittujen oikeudet huomioiden myös vakavissa yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa.

Seuraavassa tarkastellaan voimassa olevan sääntelyn soveltuvuutta yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa.

Vankeuslain 2 luvun 1 §:n 4 momentin nojalla vankiluvun tasoittamiseksi ja rangaistuksen asianmukaisen täytäntöönpanon turvaamiseksi voidaan oikeusministeriön asetuksella säätää rajoituksista vankilaan ottamiseen. Tällaiset rajoitukset voivat koskea sakon muuntorangaistukseen tuomittuja tai enintään kuuden kuukauden vankeusrangaistukseen tuomittuja ja kestää enintään kahdeksan kuukautta.

Koronapandemian aikana säännöksen nojalla annettiin useita asetuksia, joilla rajoitettiin erityisesti sakon muuntorangaistukseen tuomittujen ottamista vankilaan. Pian pandemian alettua vuonna 2020 havaittiin kuitenkin, etteivät asetukseen perustuvat rajoitukset ole riittäviä vankien ja henkilökunnan terveydestä huolehtimiseksi vankilaolosuhteissa. Sakon muuntorangaistuksen ja ehdottoman vankeusrangaistuksen täytäntöönpanon väliaikaisesta rajoittamisesta annetulla

lailla (194/2020) säädettiin laajemmista rajoituksista vankilaan ottamiseen. Laki oli väliaikainen ja se oli voimassa 10.4.2020-31.7.2020.

Eduskunta on hyväksynyt vankeuslain muutoksia syksyllä 2025 (HE 53/2025 vp, LaVM 14/2025 vp, EV 185/2025 vp). Muutokset koskevat muun muassa vankilaan ottamisen rajoittamista koskevia säännöksiä. Säännösten nojalla vankilaan ottamista voidaan rajoittaa yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa, jos se välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankeuden täytäntöönpano on 1 luvun 3 §:n 2 momentissa edellytetyllä tavalla turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille. Rajoitukset voivat koskea sakon muuntorangaistusta ja enintään kahden vuoden ehdotonta vankeusrangaistusta. Kestoltaan rajoitukset voivat olla enintään kuusi kuukautta kerrallaan ja niiden käyttöönnotosta säädetään oikeusministeriön asetuksella.

Koronapandemian aikana rajoitettiin myös erilaisia toimintoja vankiloissa, jotta tartuntojen leviämistä voitiin ehkäistä. Vankien toimintaa, vapaa-ajantoimintaa, tapaamisia ja poistumislupia rajoitettiin koronatartuntojen ehkäisemiseksi. Voimassa oleva sääntely ei tältä osin antanut riittäviä valtuuksia asiasta huolehtimiseksi. Vastaavasti yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annetussa laissa ei ole erityisesti huomioitu yhteiskunnallisia häiriötilanteita.

Lainsäädännön epäselvyyden vuoksi koronapandemian aikana säädettiin väliaikainen laki, jonka nojalla mainittuja toimintoja voitiin rajoittaa. Väliaikaisista toimista rangaistusten täytäntöönpanossa ja tutkintavankeuden toimeenpanossa covid-19-epidemian takia annettu laki (452/2021) oli voimassa 7.6.2021-31.10.2021. Lain nojalla voitiin rajoittaa vankien toimintoja, poistumislupia ja tapaamisia sekä rajoittaa yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanon aloittamista taikka lykätä tai keskeyttää yhdyskuntaseuraamuksen täytäntöönpanoa. Säännösten soveltamisedellytykset perustuivat sen hetkiseen epidemiatilanteeseen.

Eduskunnan apulaisoikeusasiamies on Rikosseuraamuslaitoksen toimintaa koronapandemian aikana koskevassa ratkaisussaan EOAK/2606/2020 kiinnittänyt huomiota tapaamisten pitkäaikaisen keskeyttämisen lainvastaisuuteen sekä siihen, että poistumislupien myöntämisen rajoittamisesta ei ollut laissa tuolloin säädetty. Sen sijaan toimintojen ja vapaa-ajantoimintojen järjestämisessä Rikosseuraamuslaitoksella on ratkaisun mukaan harkintavaltaa, joka antaa mahdollisuuden muokata toimintaa yhteiskunnallisen häiriötilanteen sitä edellyttäessä. Apulaisoikeusasiamies viittasi myös ratkaisussaan yllä mainittuun väliaikaiseen lainsäädäntöön, joka voimassa ollessaan antoi selvemmän lainsäädännöllisen perustan rajoitustoimenpiteille.

Oikeusministeriö ja Rikosseuraamuslaitos pitivät keväällä 2024 valmiusharjoituksen, jonka tarkoituksena oli edelleen arvioida sääntelytarpeita erilaisissa yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa. Harjoituksessa havaittiin edellä mainittujen sääntelytarpeiden lisäksi tarve arvioida vankien siirtämistä koskevia säännöksiä evakointitilanteissa, virka-avun saamista muilta viranomaisilta kuin poliisilta, vankien sijoittamista muihin tiloihin kuin vankiloihin, vankien kuljettamista sekä puolustustilalain soveltamiseen liittyviä kysymyksiä.

2.1.2 Nykytilan arviointi

Voimassa oleva lainsäädäntö sisältää säännökset vankilaan ottamisen rajoittamisesta yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa. Sääntelyä on vastikään täsmennetty edellä mainituilla eduskunnan hyväksymillä lainmuutoksilla (HE 53/2025 vp, EV 185/2025 vp). Säännöksiä ei tältä osin ole tarpeen sisällöllisesti muuttaa.

Sen sijaan muilta osin lainsäädäntöä voidaan pitää puutteellisenä. Sen enempää vankeuslaissa kuin yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annetussa laissakaan (400/2015) ei ole huomioitu vakavia yhteiskunnallisia häiriötilanteita. Kuten yllä on todettu, koronapandemian

aikana katsottiin välttämättömäksi säätää väliaikaista lainsäädäntöä, jonka nojalla Rikosseuraamuslaitos saattoi huolehtia turvallisesta rangaistusten täytäntöönpanosta pandemian aikana. Seuraavassa tarkastellaan vakaviin yhteiskunnallisiin häiriötilanteisiin mahdollisesti liittyviä sääntelytarpeita.

Erilaiset vakavat yhteiskunnalliset häiriötilanteet voivat vaikuttaa merkittävästi ehdottoman vankeusrangaistuksen täytäntöönpanoon. Häiriötilanteessa vankilan toimintoja voi olla tarpeen järjestellä uudelleen tai rajoittaa. Voimassa olevan lainsäädännön lähtökohtana on, että kaikki vankilan toiminnot järjestetään samanlaisina riippumatta siitä, millaisia vaikutuksia häiriötilanteella on yhteiskuntaan. Vaikka Rikosseuraamuslaitoksella onkin laaja harkintavalta toimintojen sisällöstä, voimassa olevassa lainsäädännössä ei ole huomioitu esimerkiksi tarvetta keskeyttää joitain toimintoja kokonaan. Olisikin perusteltua arvioida sitä, millaisin edellytyksin voitaisiin säätää mahdollisuuksista muuttaa tai supistaa vankilan toimintaa häiriötilanteessa. Keskiössä olisi vangeille järjestettävän toiminnan tarkastelu kuten osallistumisvelvollisuuden toteuttamiseksi järjestettävä toiminta, vapaa-ajantoiminta, vankien tapaamiset ja poistumisluvat.

Toisaalta vakavissa yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa voi tulla eteen tilanne, jossa suuri joukko vankeja joudutaan nopealla aikataululla siirtämään pois yksittäisestä vankilasta. Tällaisen onnistuminen edellyttää, että vankien siirtämistä ja kuljettamista koskeva lainsäädäntö antaa mahdollisuuden huolehtia siirtämisestä. Nopealla aikataululla voi myös tulla tarve rajoittaa vankien mahdollisuutta ulkoiluun.

Vastaavanlaisia sääntelytarpeita liittyy yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoon. Voimassa oleva yhdyskuntaseuraamuksia koskevaan lainsäädäntöön ei sisälly vankeuslakia vastaavaa mahdollisuutta siirtää yleisesti yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoa. Sääntelyn nojalla ei ole myöskään mahdollista lykätä tai keskeyttää yhdyskuntaseuraamuksen täytäntöönpanoa tai muuttaa tuomitun velvollisuuksien sisältöä muuten kuin tuomitusta johtuvista syistä. Yhteiskunnallista häiriötilannetta ei siten voimassa olevan sääntelyn nojalla voida käyttää perusteena tällaisille toimenpiteille. Olisikin perusteltua arvioida myös tämän sääntelyn muutostarpeet.

Valmistelun aikana vankien kanssa toimiville järjestöille järjestetyssä kuulemisessa kuultavat pitivät perusteltuna säätää rajoituksista, joita vakavissa yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa voidaan asettaa. Kuultavat pitivät kannatettavana sääntelytapaa, jossa rajoitukset sidottaisiin välttämättömyyteen ja porrastettaisiin siten, että esimerkiksi toiminnan supistaminen olisi ensisijaista ja vain poikkeuksellisesti toiminta keskeytettäisiin kokonaan. Kuultavat pitivät tärkeänä, että alaikäiset vangit rajattaisiin rajoitusten ulkopuolelle ja että jos yhteydenpitoa vankilan ulkopuolelle rajoitetaan, tarjottaisiin korvaavia yhteydenpitotapoja mahdollisimman laajasti. Kuultavat toivat esiin, että vakavissa yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa olisi tärkeää turvata vankien terveydenhuolto ennakoidusti. Esimerkiksi koronaepidemian aikana vangit saivat ensimmäiset rokotuksensa vasta siinä vaiheessa, kun verrokkimaiden vangit saivat jo kolmannen rokotuksensa. Nämä huomiot on perusteltua huomioida sääntelyssä.

Valmistelun aikana on ollut esillä myös kysymys siitä, voitaisiinko vankeja sijoittaa muihin tiloihin kuin vankiloihin ja poikkeuksellisesti jopa vapauttaa ennenaikaisesti esimerkiksi valvottuun koevapauteen. Valmistelussa on katsottu, että kysymys on tilanteista, jotka edellyttävät kyseisen vakavan häiriötilanteen erityispiirteiden huomioimista. Siksi tässä yhteydessä ei ole pidetty perusteltuna valmistella yleisiä säännöksiä muiden kuin vankilatilojen käyttöönotosta tai vankien vapauttamisesta. Ensi sijassa voidaan arvioida, että jäljempänä ehdotetuilla säännöksillä voidaan häiriötilanteessa huolehtia täytäntöönpanosta siten, että täytäntöönpano voidaan toteuttaa vankiloissa eikä vankeja myöskään ole tarpeen vapauttaa.

2.2 Vankiloita koskeva sääntely

2.2.1 Suljetut vankilat ja avolaitokset

Rikosseuraamuslaitoksen organisaatiosta säädetään Rikosseuraamuslaitoksesta annetussa laissa (221/2022). Rikosseuraamuslaitoksessa on alueellisia rikosseuraamuskeskuksia, joiden yksiköinä yhdyskuntaseuraamustoimistot ja vankilat toimivat. Rikosseuraamuskeskuksista ja niiden toimialueista säädetään valtioneuvoston asetuksella. Rikosseuraamuskeskusten yksiköistä eli yhdyskuntaseuraamustoimistoista ja vankiloista säädetään oikeusministeriön asetuksella.

Vankeuslain 4 luvun 1 §:ssä säädetään tarkemmin vankiloista. Pykälän 1 momentin mukaan vankilat ovat joko suljettuja vankiloita tai avolaitoksia.

Laissa ei ole tarkemmin säädetty siitä, mitkä vankilat ovat avolaitoksia ja mitkä suljettuja vankiloita tai miten asiasta päätetään. Laissa ei ole myöskään asetuksen- tai määräyksenantovaltuutta, joiden nojalla asiasta päätettäisiin. Käytännössä avolaitosten lisäksi suljetuissa vankiloissa on avolaitososastoja. Vankeuslaissa ei ole huomioitu tällaisia osastoja.

Koska sijoittaminen suljettuun vankilaan tai avolaitokseen vaikuttaa merkittävästi vangin oikeuksiin, on sääntelyä perusteltua täsmentää. Erityisesti on tarpeen täsmentää sitä, millä säädös- tai päätösten tasolla määritellään avolaitoksina toimivat vankilat tai suljettujen vankiloiden avosastot ja täydentää lakia ja asetusta tarvittavilla säännöksillä.

2.2.2 Vankilan alue

Vankeuslaissa ei ole määritelty, mikä vankilan alue on. Vankila-alueet on välillisesti määritelty liikkumis- ja oleskelurajoituksista annetussa sisäministeriön asetuksessa (1104/2013). Asetus on annettu poliisilain nojalla ja siinä määritellään alueet, joilla ulkopuolinen henkilö ei saa ilman lupaa liikkua tai oleskella. Asetus ei siten varsinaisesti koske vankila-alueen määrittelyä vankeuslaissa tarkoitettulla tavalla, vaan ulkopuolisia henkilöitä koskevia yleisiä liikkumisrajoituksia.

Vankeuslain 15 luvun 1 §:n nojalla vankilan järjestyssäännössä voidaan antaa tarkempia määräyksiä vankilan alueella liikkumisesta. Vankiloiden järjestyssäännöissä onkin määritelty ne alueet, joilla vanki saa päiväjärjestyksessä määrättyinä aikoina liikkua ja ne alueet, joilla vanki ei saa liikkua. Järjestyssäännötkään eivät kuitenkaan sisällä vankilan alueen määrittelyä.

Useissa vankeuslain ja tutkintavankeuslain säännöksissä viitataan vankilaan tai vankilan alueeseen sen määrittelemiseksi, miten Rikosseuraamuslaitoksen toimivalta käyttää erilaisia laissa säädettyjä tarkastus- ja turvaamistoimia taikka voimakeinoja määräytyy. Rikoslain 16 luvun 15 §:ssä säädetään vangin laittomasta vapauttamisesta ja 16 §:ssä vangin karkaamisesta. Näissä säännöksissä viitataan karkaamiseen vankilasta tai rangaistuslaitoksesta. Jälkimmäistä viitasta tosin voidaan pitää kielellisesti vanhentuneena.

Vankiloiden maantieteelliset alueet olisikin perusteltua määritellä nykyistä selkeämmin myös vankeuslain nojalla annettavissa säännöksissä tai määräyksissä.

2.2.3 Vankilan tilojen hyväksyminen

Vankeuslaissa tai tutkintavankeuslaissa ei ole säännöksiä vankilan tilojen hyväksymisestä käyttöön. Käytännössä tällaisia päätöksiä ei myöskään ole tehty, vaan Rikosseuraamuslaitos on pyrkinyt varmistamaan tilojen hyväksyttävyyden uusien vankiloiden rakentamishankkeiden

aikana. Osana Rikosseuraamuslaitoksen laillisuusvalvonnan kehittämistä käynnissä olevissa rakentamishankkeissa on erityisesti kiinnitetty huomiota tilojen laillisuuteen liittyviin seikkoihin.

Poliisin säilyttämien henkilöiden kohtelusta annetun lain 2 luvun 1 §:n mukaan poliisin säilytystilan hyväksyy Poliisihallitus. Kyseisen lain uudistamista on valmisteltu sisäministeriössä. Tilojen hyväksymiseen liittyvää sääntelyä on tarkoitus tämentää nykyisestä.

Asiaan on kiinnittänyt huomiota myös eduskunnan oikeusasiamies ratkaisussaan EOAK/4609/2018. Ratkaisussa hän piti tärkeänä, että poliisin säilyttämien henkilöiden kohtelusta annetun lainsäädännön kokonaisuudistuksessa säilytystilojen hyväksymismenettely ja hyväksymisen edellytykset säädellään riittävän tarkasti. Oikeusasiamiehen käsityksen mukaan kysymys ei ole vain siitä, että Poliisihallitus tarkastaa tilat ennen hyväksymistä vaan tarkastusmenettelyssä tulee ottaa kantaa myös siihen, että säädösten edellyttämät toiminnot voidaan asianmukaisesti toteuttaa.

Ottaen huomioon oikeusasiamiehen poliisin säilytystiloista toteaman, on perusteltua säätää myös vankiloiden hyväksymisestä riittävällä täsmällisyydellä vankeuslaissa ja tutkintavankeuslaissa.

2.2.4 Eri vankiryhmien sijoittaminen vankiloihin

Tutkintavankeuslain 2 luvun 1 §:n mukaan rikoksen takia vangittu henkilö on toimitettava tutkintavankilana toimivaan vankilaan. Luvun 6 §:n mukaan tutkintavankilana toimivista vankiloista säädetään oikeusministeriön asetuksella. Tutkintavankeuslain 3 luvun 1 §:n nojalla tutkintavanki on sijoitettava eri vankilaan tai eri osastolle vankeusvankien kanssa. Tästä voidaan poiketa tutkintavangin suostumuksella ja muutenkin eräissä poikkeustilanteissa.

Vankeuslain 5 luvun 1 §:n mukaan vankilassa voi olla valvonnan asteeltaan ja toiminnoiltaan erilaisia osastoja. Naisvangit ja miesvangit on sijoitettava eri asuinosaosastolle ja alaikäiset vangit on pidettävä erillään aikuisista. Tutkintavankeuslaissa on vastaavat säännökset.

Vankeuslain 15 luvun 1 §:n mukaan vankilan järjestyssääntö sisältää tarkemmat määräykset vankilan osastoista. Järjestyssäännöissä tuleekin tarkemmin määritellä esimerkiksi tutkintavangeille tarkoitetut osastot, naisten ja miesten osastot ja muut vastaavat osastojaottelut.

Voimassa olevan sääntelyn perusteella se, mihin vankiloihin voidaan sijoittaa tutkintavankeja, säädetään oikeusministeriön asetuksella. Sen sijaan mies-, nais- tai alaikäisten vankien sijoittamiseen tarkoitetuista vankiloista ei asetustasolla säädetä. Naisvangeille ja alaikäisille vangeille tarkoitetut osastot perustetaan siten käytännössä vankilan järjestyssäännössä.

Edellä avolaitoksista todettuun viitaten on syytä arvioida kokonaisuutena sitä, onko sääntely riittävää siltä osin, mihin vankiloihin edellä mainittuja vankiryhmiä voidaan sijoittaa. Sääntelyn tulisi olla johdonmukaista sen suhteen, millä tasolla säädetään tai päätetään esimerkiksi tutkintavangeille taikka mies- nais- tai alaikäisille vangeille soveltuvista vankiloista.

2.3 Vankilan osastot

2.3.1 Tehostetun valvonnan osastot

Valtioneuvosto on vuonna 2025 tehnyt periaatepäätöksen järjestäytyneen rikollisuuden torjunnan strategiasta ja toimenpideohjelmasta (Oikeusministeriön julkaisuja, Mietintöjä ja lausuntoja 2025:7). Julkaisussa on käsitelty myös järjestäytyneen rikollisuuden merkitystä vankiloissa

(s.17). Toimenpideohjelman mukaan järjestäytyneeseen rikollisuuteen liittyvät kysymykset huomioidaan myös vankeuslainsäädännön muutostarpeita arvioitaessa.

Vankiloihin on turvallisuussyistä ja järjestäytyneen rikollisuuden toimintaan puuttumiseksi perustettu varmuusosastoja ja niin sanottuja tehostetun valvonnan osastoja. Tehostetun valvonnan osastoille sijoitetaan järjestäytyneeseen rikollisuuteen kytkeytyviä vankeja tai muulla tavoin vankilaturvallisuutta vaarantavia vankeja ja tavoitteena on estää heitä jatkamasta rikollista toimintaa vankilassa tai vankilasta käsin. Tehostetun valvonnan osastoille on viime vuosina tehty noin 80–100 sijoituspäätöstä.

Tehostetun valvonnan osastojen säädösperusta on seuraavanlainen. Vankeuslain 5 luvun 1 §:n nojalla vankiloissa valvonnan asteeltaan ja toiminnoiltaan erilaisia osastoja. Osastojen sellien aukioloajat, eri toimintojen ajankohdat ja osaston vangeille järjestettävät toiminnot voivat siten poiketa toisistaan vankeuslain asettamissa rajoissa. Vankien valvontaan sovelletaan kaikilla tavallisilla osastoilla samoja säännöksiä ja valvonnan aste voikin erota lähinnä sellien aukioloaikojen ja osaston henkilökuntavahvuuden perusteella. Rikosseuraamuslaitoksella on siten verrattain paljon harkintavaltaa siinä, minkälaisia osastoja vankiloissa on. Samoin Rikosseuraamuslaitoksella on vankeuslain 5 luvun 1 §:n 2 momentin nojalla verrattain paljon harkintavaltaa siinä, mille osastolle vanki sijoitetaan.

Tavallisista osastoista poikkeavat ennen kaikkea varmuusosastot, joista säädetään vankeuslain 5 luvun 5–7 §:ssä. Laissa on säädetty varmuusosastolle sijoittamisen edellytyksistä, osastosijoituksen jatkamisen arvioinnista sekä siitä, miten varmuusosastolle sijoitettujen vankien valvonta eroaa tavallisista osastoista. Eduskunta on hyväksynyt muutoksia varmuusosastoja koskevaan sääntelyyn edellä mainituilla lainmuutoksilla (HE 53/2025 vp, EV 185/2025 vp). Muutokset koskevat erityisesti sitä, millä edellytyksillä vanki voidaan sijoittaa varmuusosastolle. Muutosten tavoitteena on helpottaa vankilan turvallisuutta vaarantavaa rikollista toimintaa jatkavien vankien sijoittamista varmuusosastolle.

Tavallisista osastoista poikkeavat myös edellä mainitut tehostetun valvonnan osastot. Kuten edeltä käy ilmi tehostetun valvonnan osastoista ei ole säädetty erikseen kuten varmuusosastoista. Tehostetun valvonnan osastot ovatkin periaatteessa vankeuslaissa tarkoitettuja tavanomaisia osastoja, joilla kuitenkin valvonnan aste ja toiminnot vastaavat siihen, että osastoille on sijoitettu järjestäytyneeseen rikollisuuteen kytkeytyviä vankeja. Laissa ei ole myöskään erityisiä säännöksiä tehostetun valvonnan osastojen valvonnasta. Tämä tarkoittaa sitä, että osastoilla esimerkiksi kirjeenvaihdon ja puhelujen valvontaan sovelletaan vankeuslain tavanomaisia säännöksiä.

Tehostetun valvonnan osastoja on tarkasteltu kahdessa tutkimushankkeessa.

Ensimmäisessä tutkimushankkeessa tehostetun valvonnan osastoja tarkasteltiin oikeudellisesti sekä henkilökunnan haastatteluilla. (Matti Tolvanen, Henri Rikander, Salla Rikander: Tehostetun valvonnan (TEVA) osastojen toiminnan arviointi, 2024). Haastatteluissa nousi esille monenlaisia epäselvyyksiä muun muassa tehostetun valvonnan osastojen tavoitteissa ja toiminnassa yleisesti. Sijoittamiskriteerien puuttuessa sijoitusten perusteleminen koettiin hankalaksi. Haastateltavat katsoivat, ettei tehostetun valvonnan osastoilla ole kyetty vaikuttamaan vankeus-aikaiseen rikollisuuteen ja ettei tehostetun valvonnan osastoilla ole tehostettua valvontaa. Raportin havaintojen perusteella Rikosseuraamuslaitoksessa on pyritty kirkastamaan tehostetun valvonnan osastojen toimintaa.

Toisessa tutkimushankkeessa haastateltiin tehostetun valvonnan osastoille sijoitettuja vankeja ja muille osastoille sijoitettuja vankeja. Haastatteluissa nousi esille se, että tehostetun valvonnan

osastot ovat voineet jonkin verran ehkäistä vankeusaikaista rikollisuutta. Haastatelluista vangeista tehostetun valvonnan osastoille sijoitetut vangit kokivat osastojen valvonnan ja olosuhteet erittäin suljetuiksi ja toimintojen määrän vähäiseksi. Vangit pitivät sijoittamisperusteita ja osastolta pois pääsemisen perusteita epäselvinä ja epäyhtenäisinä. Haastatelluista vangeista muille osastoille sijoitetut vangit katsoivat tehostetun valvonnan osastojen parantaneen muiden osastojen vankien mahdollisuuksia nauttia oikeuksistaan ja siten myös parantaneen ilmapiiriä muilla osastoilla. (ks. Rikosseuraamuslaitoksen raportti: ”Vankilassa vankilan sisällä”, Selvitys vankien kokemuksista tehostetun valvonnan osastoista, niille asetettujen tavoitteiden saavuttamisesta sekä koetuista vaikutuksista ja vaikuttavuudesta, 2025)

Myös eduskunnan apulaisoikeusasiamies on käsitellyt tehostetun valvonnan osastoihin liittyviä kysymyksiä ratkaisuihinsa. Apulaisoikeusasiamiehen käsittelemissä asioissa ovat nousseet esille epäselvyydet osastoille sijoittamisen perusteissa ja sijoittamisen päättymisen edellytyksissä. Apulaisoikeusasiamies on esimerkiksi kiinnittänyt huomiota siihen, että vankilassa ei ole selkeää toimintamallia tehostetun valvonnan osastolta pois siirtymiseksi sekä vankeuslain täytäntöönpanon tavoitteiden ja vaiheittaisen vapautumisen toteutumiseksi (ks. esim. EOAK/1186/2023 ja EOAK/318/2025). Toiseksi apulaisoikeusasiamies on kiinnittänyt huomiota tehostetun valvonnan osastojen toiminnan vähäisyyteen (ks. esim. EOAK/1493/2024, EOAK/318/2025 ja EOAK/2330/2023).

Valmistelun aikana kuultiin järjestöjä, jotka muun muassa tarjoavat tukea vapautuville vangeille. Järjestöjen edustajat pitivät tärkeänä, että järjestäytyneen rikollisuuden vaikuttamismahdollisuuksia rajoitetaan sijoittamalla heidät eri osastoille kuin muut vangit. Tätä koskevien säännösten ja käytäntöjen tulee kuitenkin olla selviä ja yhdenmukaisia. Kuulemisessa korostui kysymys siitä, miten määritellään seikat, joiden vuoksi vanki sijoitetaan tehostetun valvonnan osastolle ja miten hän voi osoittaa tässä suhteessa tapahtuneen muutosta ja päästä pois osastolta. Tällaisten seikkojen tulisi kuultavien mielestä olla selkeitä. Lisäksi kuulemisessa tuotiin esille osastojen suppeat toimintamahdollisuudet ja ongelmat siinä, etteivät tehostetun valvonnan osastojen vangit voi lainkaan käyttää vankiloiden yleisiä toimintotiloja. Huomiota kiinnitettiin myös siihen, onko perusteltua edellyttää vankivaatteiden käyttöä osastoilla, kun osastot toimivat erillään muista osastoista.

Edellä todetun perusteella tehostetun valvonnan osastoihin liittyy monia epäselviä kysymyksiä. Osastojen tavoitteet ja toiminta-ajatus ovat tutkimusten perusteella jossain määrin epäselviä. Epäselvänä voidaan pitää myös sitä, millä perusteilla vangit sijoitetaan osastolle, miten sieltä pääsee pois ja miten vankien valvonta osastoilla on tarkoitus järjestää.

Onkin perusteltua arvioida myös lainsäädännön näkökulmasta, onko voimassa oleva lainsäädäntö riittävää tehostetun valvonnan osastojen tavoitteiden toteuttamiseksi, vai tulisiko lainsäädäntöä joltain osin täsmentää.

Myös hallitusohjelmaan on kirjattu tavoitteeksi: selkeytetään ja laajennetaan vankilahenkilökunnan toimivaltuuksia tehostetun valvonnan osastoilla. Hallitusohjelmakirjaus voidaan toteuttaa arvioimalla osastoja koskevan lainsäädännön muutostarpeet. Kysymys liittyy osin myös jäljempänä käsiteltyyn kysymykseen Rikosseuraamuslaitoksen valvontavaltuuksista.

2.3.2 Sopimusosastot

Vankeuslain 5 luvun 4 §:n mukaan vangille on varattava mahdollisuus asua osastolla, jolla vangit sitoutuvat osaston vangeille järjestettävään toimintaan sekä 16 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun päihteettömyyden valvontaan. Tällaisia osastoja kutsutaan sopimusosastoiksi. Sopimusosastojen tarkoituksena on se, että niillä järjestetään vangin päihteettömyyttä edistävää toimintaa ja

että vanki samalla sitoutuu päihteettömyytensä valvontaan. Tällä hetkellä sopimusosastoja on Helsingin, Riihimäen, Mikkelin, Hämeenlinnan, Kylmäkosken, Turun, Vantaan, Oulun, Pyhäselän, Sukevan ja Kuopion vankilassa.

Säännöksen perusteella on kuitenkin epäselvää, millä edellytyksillä vanki voidaan sijoittaa sopimusosastolle ja milloin sijoitus voidaan peruuttaa. Käytännössä asiaa on arvioitu yleisten osastosijoitteluperusteiden nojalla, minkä lisäksi vangin on tullut sitoutua päihteettömyyden valvontaan. Sääntelyä on perusteltua täsmentää.

2.4 Lakia alemmat säädökset ja määräykset

2.4.1 Asetuksenantovaltuudet ja määräyksenantovaltuudet

Vankeuslain useissa luvuissa on säädetty Rikosseuraamuslaitokselle toimivalta antaa tarkempia määräyksiä kyseisessä luvussa säädettyistä asioista. Määräyksenantovaltuudet on hyväksytty perustuslakivaliokunnan myötävaikutuksella. Kaikkien määräystenantovaltuuksien nojalla ei kuitenkaan ole annettu määräyksiä. Osin määräyksenantovaltuudet ovat myös hyvin avoimia.

Vankeuslain eräissä asetuksenantovaltuuksissa on myös sisällöllisiä muutostarpeita. Esimerkiksi lain 22 luvun yleinen asetuksenantovaltuus ei enää vastaa asetuksenantovaltuussääntelylle asetettuja vaatimuksia.

Määräyksenantovaltuudet ja asetuksenantovaltuudet tuleekin uudistaa siten, että edellä mainitut seikat korjataan.

2.4.2 Vankilan järjestyssääntö

Vankeuslain 15 luvun 1 §:n nojalla vankilan järjestyssäännössä voidaan antaa lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä tarkempia määräyksiä vankilan alueella liikkumisesta ja tilojen lukittuna pitämisestä, osastoista, tupakoinnin, tapaamisten ja puhelimen käytön sekä vapaa-ajan järjestämisestä, omaisuuden hallussapidosta sekä muista vastaavista vankilan järjestyksen ylläpitämiseen ja toimintojen järjestämiseen liittyvistä yksittäisistä seikoista. Säännöksen nojalla voidaan siten antaa tarkempia määräyksiä mainituista seikoista. Määräyksiä voidaan kuitenkin vain täsmentää laissa, asetuksessa tai Rikosseuraamuslaitoksen määräyksessä säädettyä tai määrättyä. Lain 12 luvun 6 §:n nojalla vankilan järjestyssäännössä voidaan antaa vankilan toiminnan ja järjestyksen kannalta välttämättömiä määräyksiä puhelimen käyttöajoista. Lain 13 luvun 12 §:n nojalla vankilan järjestyssäännössä voidaan antaa myös tarkempia määräyksiä tapaamisen yhteydessä vastaanotettavasta omaisuudesta ja sen määrästä sekä menettelytavasta tavaroita vastaanotettaessa.

Luvun 3 §:n 1 momentin 4 kohdan nojalla vankilan järjestyssäännön rikkomisen edellyttäen, että järjestyssäännössä on nimenomaisesti mainittu kyseisestä rikkomuksesta voivan seurata kurinpitorangaistus.

Luvun 16 §:n mukaan operatiivisen toiminnan vastuualueen johtaja vahvistaa vankilan järjestyssäännön. Saman pykälän mukaan vankilan tilojen lukittuna pitämisestä päättää pääsääntöisesti vankilan yksikönpäällikkö.

Jokaisella vankilalla onkin järjestyssääntö, jossa on vankilakohtaisesti määräykset laissa säädettyistä seikoista. Järjestyssääntöjen sisältöjä on pyritty yhtenäistämään Rikosseuraamuslaitoksen laatimilla mallijärjestyssäännöillä.

Esityksen valmistelua varten selvitettiin järjestyssääntöjen sisältöjä. Järjestyssäännöt ovat suhteellisen samanlaisia vankiloiden välillä. Keskeisimmät erot ovat suljettujen vankiloiden ja avovankiloiden järjestyssääntöjen välillä, mikä johtuu vankiloiden erilaisuudesta. Määräykset vankiloiden osastoista, työ- ja vapaa-ajantoiminnoista sekä tapaamisista ovat sisällöltään kunkin vankilan järjestelyjen mukaisia.

Tällä hetkellä vankeuslain 15 luvun 1 §:n sisältämän listauksen lisäksi järjestyssäännöissä voidaan määrätä ”muista vastaavista vankilan järjestyksen ylläpitämiseen ja toimintojen järjestämiseen liittyvistä yksittäisistä seikoista”. Vankiloiden järjestyssäännöissä nämä ”muut vastaavat seikat” sisältävät määräyksiä hyvin monenlaisista asioista kuten vangin pukeutumisesta, työajan toiminnasta, laitosten myymälässä asioinnista, postin lähettämisestä, tupakoinnista, sellien siisteydestä, päihteidenkäytöstä ja lääkkeistä.

Eroavaisuuksia järjestyssääntöjen välillä on myös siinä, milloin järjestyssäännön rikkomisesta voidaan määrätä kurinpitorangeistus. Eräissä vankiloissa vangille voidaan määrätä kurinpitorangeistus, jos hän pitää muistiinpanovälineitä esillä tai välittää kirjallisia viestejä videoyhteyden aikana ilman henkilökunnan lupaa. Kaikissa vankiloissa tällaisten määräysten rikkomisesta ei kuitenkaan voida määrätä kurinpitorangeistusta. Eräissä vankiloissa myös kielletyillä alueilla tupakoinnista voidaan määrätä kurinpitorangeistus.

Vankeustyöryhmän 2021–2024 työskentelyn aikana järjestetyssä vapautuneiden vankien kuulemisessa keskusteltiin järjestyssäännöistä. Kuulemisessa kuultavat pitivät järjestyssääntöjä melko yhdenmukaisina. Kuitenkin esimerkiksi sallittu haltuun annettava omaisuus voi olla määriteltä eri tavoin ero vankiloissa.

Perustuslakivaliokunta on lausuntokäytännössään ottanut kantaa erilaisten järjestyssääntöjen oikeudelliseen luonteeseen. Esimerkiksi lausunnossaan PeVL 70/2002 vp perustuslakivaliokunta totesi, että perustuslain kannalta ei valiokunnan mielestä sinänsä ole ongelmallista säätää ope- tuksen järjestäjän velvollisuudesta hyväksyä määräyksiä esimerkiksi koulutyön käytännön järjestelyihin tai koulurakennusten ja niiden piha-alueiden käyttämiseen liittyvistä seikoista. Koul- ja oppilaitoskohtaisten järjestyssääntöjen antamisessa ei lähtökohtaisesti ole kysymys perustuslain 80 §:ssä säännelystä lainsäädäntövallan delegoinnista, vaan oikeudesta tehdä alueellisesti rajattuja yleisluonteisia hallintopäätöksiä. Valiokunta huomautti, että järjestyssäännöllä ei voida ilman laissa olevaa riittävän täsmällistä ja perusoikeuksien yleiset rajoitusedellytykset muutoinkin täyttävää säännöstä antaa määräystä esimerkiksi jonkin perusoikeuden rajoittamisesta. Ilman lain riittävän täsmällisten säännösten tukea järjestyssäännöllä ei voida määrätä myöskään yksilön oikeuksista tai velvollisuuksista. Lausunnossaan PeVL 45/2014 vp valiokunta korosti, että tuolloin säilöönottoyksiköihin ehdotetun kaltaisilla järjestyssäännöillä ei voida määrätä laista poikkeavasti yksilön oikeuksista tai velvollisuuksista. Niiden rikkomisesta ei myöskään saa aiheutua kurinpidollisia seuraamuksia. Valiokunta katsoi, että järjestyssäännön oikeudellinen luonne on ylipäänsä epämääräinen. Käytännössä edellä lausutusta seuraa, että järjestyssäännöillä on lähinnä ohjaava ja informatiivinen merkitys.

Vankeuslain järjestyssääntöjä koskevia säännöksiä onkin tarpeen täsmentää perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännön mukaiseksi. Sääntelyä tulisi täsmentää siten, että lain tasolla on riittävän täsmälliset säännökset perusoikeuksien rajoittamisesta. Myös järjestyssääntöjen sisältö tulisi määritellä laissa riittävän täsmällisesti, jotta eri vankiloiden järjestyssäännöt ja niihin perustuvat käytännöt ovat yhdenmukaisia.

2.4.3 Vankilan osastojen päiväjärjestykset

Vankeuslain 5 luvun 8 §:n mukaan vankilan osastoilla tulee olla päiväjärjestys. Lain esitöissä (HE 263/2004 vp, s. 154) ei ole täsmennetty sitä, mistä asioista päiväjärjestyksessä on tarkoitus määrätä. Vankeuslain 5 luvun 9 §:n mukaan varmuusosaston päiväjärjestyksen vahvistaa operatiivisen toiminnan vastuualueen johtaja. Muiden osastojen päiväjärjestyksen vahvistaa vankilan yksikönpäällikkö.

Eduskunnan apulaisoikeusasiamies on useissa ratkaisuissaan (esim. EOAK/2247/2016, 2247/2017, EOAK/6542/2017 ja 1887/2019) kiinnittänyt huomiota siihen, että laissa ei säädetä siitä, mistä asioista osastojen päiväjärjestyksissä tulisi määrätä.

Esityksen valmistelua varten kartoitettiin eräiden vankiloiden osastojen päiväjärjestyksen sisältöjä. Päiväjärjestykset sisältävät päivittäisiä aikatauluja osaston eri toiminnoille, mutta vankiloiden välillä on huomattaviakin eroja siinä, mitä asioita ja miten päiväjärjestykseen on kirjattu. Tyypillisesti päiväjärjestyksessä on sellien aukioloajat ja erilaisten toimintojen ajankohtia.

Vankeustyöryhmän 2021–2024 työskentelyn aikana järjestetyssä vapautuneiden vankien kuulemisessa keskusteltiin päiväjärjestyksistä. Kuulemisessa kuultavat kertoivat, että osastojen päiväjärjestykset voivat olla hyvin erilaisia, mikä johtuu osastojen eroista. Kuultavat korostivat sitä, että päiväjärjestyksestä tulisi käydä ilmi kaikkien osaston toimintaan liittyvien määräaikojen sekä sen, mitä osastolla tapahtuu mihinkin kellonaikaan.

Sääntelyä on perusteltua täsmentää siten, että laissa säädettäisiin päiväjärjestyksen sisällöstä. Näin eri vankiloihin saataisiin yhdenmukaiset osastojen päiväjärjestyksen sisältövaatimukset.

2.5 Rikosseuraamuslaitoksen valvontatoimivaltuudet

2.5.1 Nykytila

Vankeuslaissa ja tutkintavankeuslaissa on säädetty Rikosseuraamuslaitokselle toimivalta useisiin erilaisiin toimenpiteisiin, joiden nojalla vankeja ja vankilaa voidaan valvoa. Useat toimivaltuudet puuttuvat vankien henkilökohtaiseen koskemattomuuteen. Tällaisia toimivaltuuksia ovat esimerkiksi turvatarkastus ja henkilötarkastus. Useat toimivaltuudet puuttuvat vankien yksityiselämän suojaan. Tällaisia toimivaltuuksia ovat esimerkiksi kirjeen lukeminen ja puhelun kuuntelu.

Vankeuslaissa säädettyjen toimivaltuuksien käytön edellytyksiä on laissa kuvattu erilaisilla käsitteillä. Erilaisten toimivaltuuksien edellytykseksi on asetettu tarpeellisuus, syytä epäillä, perusteltua syytä epäillä, todennäköistä syytä epäillä sekä välttämättömyys. Tarpeellisuutta ja muita käsitteitä arvioidaan suhteessa esimerkiksi vankilan järjestykseen ja turvallisuuteen. Vankeuslaissa käytetyt toimivaltakynnykset vastaavat pitkälti esitutkintalain ja pakkokeinolain toimivallan edellytyksiä. Toimivaltuuksien soveltamistilanteet eroavat kuitenkin huomattavasti esitutkinnassa ja rangaistusten täytäntöönpanossa. Vankeuslain esitöissä ei ole muutoin kuin eräiden yksittäisten säännösten osalta määritelty sitä, mitä pakkokeinolaista ja esitutkintalaista omaksutuilla toimivallan edellytyksillä tarkoitetaan vankeuslainsäädännössä.

Esitutkintalain ja pakkokeinolain esitöissä (HE 222/2010 vp) on laajemmin käsitelty toimivaltuuksien edellytyksiä. Esitöiden mukaan esimerkiksi syytä epäillä on pienin todennäköisyyden aste toimivallan edellytyksenä. Epäilyn tueksi on tällöin olemassa konkreettisia seikkoja. Varmuutta tai suurta todennäköisyyttä ei vaadita. Perusteltua syytä epäillä on puolestaan kyseessä silloin, jos epäilyn tueksi on selkeästi esitettävissä oleva syy. Epäily perustuu yksittäistapauksen

”todisteisiin”. Todennäköistä syytä epäillä on kyseessä silloin kun on enemmän todennäköistä, että epäily osoittautuu oikeaksi kuin että se osoittautuu vääräksi. Välttämättömyys asettaa toimivaltuuksien käytölle muita toimivallan edellytyksiä selvästi tiukemmat, erityiset edellytykset. Välttämättömyys olisi käsillä esimerkiksi silloin, jos tavoitteeseen ei ole mahdollista päästä muilla keinoin tai siihen pääseminen vaatisi oleellisesti enemmän voimavaroja tai viivyttäisi tavoitteeseen pääsyä kohtuuttomasti. Välttämättömyys voisi perustua kokonaisarvioon siitä, että muut keinot tulisivat olemaan esimerkiksi tuloksettomia tai soveltumattomia ilman, että niiden käyttöä olisi tullut konkreettisesti yrittää.

Seuraavassa käsitellään sitä, miten erilaisia toimivallan käytön edellytyksiä on vankeuslaissa käytetty.

Tarpeellisuus on säädetty toimenpiteen edellytykseksi omaisuuden hallussapidon epäämiseksi, kirjeen lukemiselle, lukemisesta ilmoittamisen lykkäämiselle, kirjeen pidättämiselle, puhelimen käytön keskeyttämiselle ja epäämiseksi, puhelun kuuntelulle ja tallentamiselle, valvotun tapaamisen keskustelun kuuntelulle ja tallentamiselle, tapaamisen keskeyttämiselle, tapaamiskiellon jatkamiselle, erillään pidolle järjestysrikkomusta selvitettäessä, henkilöntarkastukselle, erityistarkastukselle, päihteettömyyden valvonnalle lupaharkintaa varten sekä verinäytteen ottamiseksi päihdetestistä kieltäytymisen vuoksi. Tarpeellisuutta vastaavasti toimenpiteen edellytykseksi on voitu asettaa se, että toimenpide saadaan, voidaan tai on oikeus tehdä.

Vankeuslaissa asiamieskirjeen avaamisen tai tarkastamisen edellytyksenä on se, että on syytä epäillä kirjeen sisältävän vankeuslain 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja luvattomia aineita tai esineitä. Valvotun tapaamisen järjestäminen erillään muista edellyttää sitä, että on syytä epäillä tapaamisesta aiheutuvan vaaraa vankilan järjestykselle tai turvallisuudelle taikka vangin tai muun henkilön turvallisuudelle. Päihteettömyyden valvonnan edellytyksenä päihteiden käyttöä epäiltäessä se, että on syytä epäillä, että vanki on alkoholin, muun päihdyttävän aineen taikka rikoslain 44 luvun 16 §:ssä tarkoitettua dopingaineen vaikutuksen alainen.

Perusteltua syytä epäillä on toimenpiteen edellytyksenä omaisuuden hallussapidon epäämiseksi jos on perusteltua syytä epäillä, että esinettä tai ainetta tullaan käyttämään rikoksentekovälineenä, kirjeen avaamiselle ja tarkastamiselle, omaisuuden hallussapidon epäämiseksi, varmuusosastolle sijoittamiselle, varmuusosastolle sijoitetun lähiomaisten ja asiamiehen tapaamisen rajoittamiselle, tapaamisen epäämiseksi jos on perusteltua syytä epäillä, että tapaamisesta aiheutuu vaaraa vankilan järjestykselle tai turvallisuudelle taikka vangin tai muun henkilön turvallisuudelle, tapaajan henkilöntarkastukselle sekä eristämistarkkailulle.

Henkilönkatsastus vangille voidaan tehdä, jos on todennäköistä syytä epäillä, että vangilla on vankilassa tai sinne tullessaan kehossaan vankeuslain 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai esineitä, jotka ovat omiaan aiheuttamaan vakavaa vaaraa vankilan järjestykselle tai turvallisuudelle taikka vangin hengelle tai terveydelle.

Vankeuslaissa välttämättömyys on asetettu toimenpiteen edellytykseksi vankien käytössä olevan Rikosseuraamuslaitoksen maksukortin käytön valvonnalle (tilitapahtumien tasolla), asiamiestapaamisen valvonnalle, kiinniotolle vankilan alueella, sitomiselle, tarkkailulle, erillään pitämiselle, ampuma-aseen käytölle sekä miehittämättömän kulkuneuvon kulkuun puuttumiselle.

Edellä mainittujen edellytysten lisäksi vankeuslain toimivaltuuksien käyttöä täsmennetään erilaisilla käsitteillä, kuten vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitäminen, vankilan järjestystä uhkaavan vaaran torjuminen, vankien ja muiden henkilöiden turvallisuuden suojeleminen sekä karkaamisen estäminen tai rikoksen estäminen. Tutkintavankeuslain mukaan toimivaltuuksien käytön perusteena voi lisäksi olla tutkintavankeuden tarkoitus. Eräissä säännöksissä on

myös lisämääreitä esimerkiksi, että toimenpide voidaan tehdä luvattomien esineiden etsimiseksi.

Toimivaltuuksien käytön lisäperusteita on vankeuslain esitöissä (HE 263/2004 vp) avattu siten, että muiden henkilöiden turvallisuuden suojaamisella tarkoitetaan esimerkiksi tilanteita, joissa vanki on uhkaillut kirjeen vastaanottajaa tai käyttäytynyt uhkaavasti häntä kohtaan. Vastaavasti vangin suojelemisen tarve saattaa liittyä muun muassa kirjeen lähettäjän vastaavanlaiseen uhkaavaan käytökseen. Vankilan järjestystä uhkaavalla vaaralla tarkoitettaisiin tilanteita, joissa vankeinhoitoviranomaiset ovat saaneet perustellun syyn epäillä vangin karkaamisen tai laitoksesta poistumisen valmistelun tai muun vastaavan vankilan järjestystä uhkaavan suunnitelman, esimerkiksi huumausaineiden kuljetusyrityksen olevan vireillä. Muilta osin toimivallan käytön lisäperusteita ei ole lähemmin tuotu esiin lain esitöissä.

Vankien kirjeiden lukemista ja puheluiden kuuntelua koskevaa lainsäädäntöä muissa Pohjoismaissa käsitellään jäljempänä.

2.5.2 Nykytilan arviointi

Kuten edellä on todettu vankeuslaissa ja tutkintavankeuslaissa on useita erilaisia sääntelytapoja, joilla eri toimivaltuuksien käytön edellytyksiä on määriteltä. Osin sääntely on omaksuttu esitutkintaa ja pakkokeinoja koskevista säännöksistä, mutta rangaistusten täytäntöönpano eroaa luonteeltaan huomattavasti esitutkinnasta ja pakkokeinojen käytöstä, joten samojen käsitteiden soveltaminen ei ole ongelmattonta.

Sääntelyn moninaisuuden voidaan katsoa vaikeuttaneen säännösten soveltamista. On mahdollista, että tarvittavia päätöksiä on jäänyt tekemättä tai päätöksiä on tehty puutteellisesti säännösten epäselvyyden vuoksi. Myös säännösten soveltamiskäytäntö on muodostunut epäyhtenäiseksi. Rikosseuraamuslaitokselta saatujen tietojen mukaan esimerkiksi päätöksiä puhelujen kuuntelusta muualla kuin varmuusosastolla on tehty vain yksittäisiä.

Erityisen ongelmalliseksi ovat osoittautuneet kirjeenvaihdon lukemista, puheluiden kuuntelemista ja sähköisen viestinnän valvontaa koskevat säännökset. Toimenpiteen tulee näissä tilanteissa olla tarpeen vangin rikostaustaan, hänen vankeusaikaiseen käyttäytymiseensä, lähettykseen tai sen lähettäjään taikka vastaanottajaan liittyvästä perustellusta syystä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestystä uhkaavan vaaran torjumiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Oikeusasiamiehen ratkaisukäytännössä on useasti otettu kantaa vankien kirjeenvaihdon lukemista koskevien säännösten soveltamiseen (esimerkiksi EOAK/1123/2019, EOAK/8444/2021, EOAK/8870/2021, EOAK/8988/2021).

Myös eduskunta on eri yhteyksissä kiinnittänyt huomiota sääntelyn ongelmallisuuteen.

Eduskunnan perustuslakivaliokunta on lausunnossaan (PeVL 20/2005 vp) katsonut, että vuonna 2005 vankeuslakia koskevan uudistuksen yhteydessä tiettyjen vankeuslain 12 lukuun ehdotettujen säännösten sisältämät toimenpiteiden edellytyksistä käytetyt ilmaisut, kuten ”jos on syytä”, ”jos on tarpeen” ja ”saattaa”, eivät olleet asianmukaisia. Perustuslakivaliokunta katsoi tuolloin, että sääntelyä oli syytä tarkistaa niin, että säännöksissä mainittuna kunkin toimenpiteen edellytyksenä oli yksittäistapauksellinen ja toimenpiteen ankaruutta oikeasuhtaisesti vastaava perusteltu tarve. Eduskunnan lakivaliokunta päätyi tuolloin täsmentämään vankeuslain 12 luvun 1, 2, 7 ja 8 §:ää pääosin siten, että ilmaisu ”jos on tarpeen” muutettiin edellytykseksi, jonka mukaan toimenpiteen toteuttamisen tulisi olla ”yksittäistapauksessa perustellusta syystä tarpeen” (LaVM 10/2005 vp).

Myöhemmin myös eduskunnan lakivaliokunta on kiinnittänyt huomiota hallituksen esitystä eduskunnalle vankeusaikaisen rikollisuuden estämisen ja laitosturvallisuuden ylläpitämisen tehostamista koskevaksi lainsäädännöksi (HE 6/2020 vp) käsitellessään siihen, että vankeuslain ja tutkintavankeuslain toimivaltuuksien käytön edellytysten sanamuotoja, eli toimivaltakynnyksiä, ei ole arvioitu kokonaisvaltaisesti (LaVM 1/2020 vp).

Edellä esitetyn perusteella Rikosseuraamuslaitoksen toimivaltuuksia koskeva sääntely tulee arvioida kokonaisuudessaan ja laatia toimivaltuuksien käyttöä koskevista säännöksistä johdonmukainen sääntelykokonaisuus.

2.6 Maksukortin ja maksukorttitilin käyttö vankeusaikana

2.6.1 Nykytila

Vankeuslaissa ja tutkintavankeuslaissa säädetään vankien ja tutkintavankien rahan sekä muiden maksuvälineiden hallussapidosta ja käytöstä.

Vankeuslain 9 luvun 3 §:n 1 momentin mukaan suljetussa vankilassa vangilla ei ole oikeutta pitää hallussaan rahaa tai muita rikoslain (39/1889) 37 luvun 12 §:ssä tarkoitettuja maksuvälineitä. Vangin käyttöön annetaan kuitenkin Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymä maksukortti. Vangin hallussa olevat rahat ja muut maksuvälineet otetaan vankilassa säilytettäväksi, talletetaan Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymälle maksukortille tai talletetaan vangin kustannuksella hänen tililleen pankkiin. Lain esitöiden mukaan haltuun annettavat maksukortit ovat Rikosseuraamuslaitoksen hankkimia. Muita maksukortteja ei siten voida nykyisten säännösten nojalla antaa vangin haltuun.

Pykälän 2 momentin mukaan avolaitoksessa olevalla vangilla on oikeus pitää hallussaan rahaa ja muita maksuvälineitä. Ne voidaan hänen pyynnöstään ottaa vankilassa säilytettäväksi tai tallettaa hänen tililleen pankkiin. Vangin pyynnöstä hänen käyttöönsä annetaan Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymä maksukortti.

Pykälän 3 momentin mukaan vangille annetaan kuukausittain ote hänen rahavarojensa tilinpidosta.

Vankeuslain 9 luvun 3 a §:n mukaan vangille annetun Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymän maksukortin käyttöä voidaan valvoa tavanomaisesta maksuliikenteestä poikkeavien maksutapahtumien havainnoimiseksi. Valvonta kohdistetaan ensi sijassa maksutapahtumien lukumäärään ja rahamäärään. Yksittäisessä tapauksessa pykälän 2 momentissa säädetyin edellytyksin voidaan valvoa yksittäisen maksukortin tilitietoja. Rikosseuraamuslaitoksen valvontatoimivalta koskee vain Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymiä maksukortteja (HE 6/2020 vp). Avolaitoksessa vankien omien maksuvälineiden (siviilikortin ja -tilin) käytön valvonta ei ole mahdollista.

Vankeuslain 9 luvun 10 §:n 2 momentin mukaan Rikosseuraamuslaitos antaa tarkemmat määräykset vangin käyttöön annettavan maksukortin ominaisuuksista, käyttöön antamisesta, säilyttämisestä ja käytöstä.

Suljetussa vankilassa henkilökunta säilyttää maksukortteja ja vanki pääsee käyttämään maksukorttia vain silloin, kun hän tekee ostoksia vankilassa tai kun hän lähtee vankilan ulkopuolelle poistumisluvalla. Avolaitoksessa vanki säilyttää maksukorttia lähtökohtaisesti itse. Vangin siirtyessä suljetusta vankilasta avolaitokseen, lähtökohtana on, että avolaitokseen sijoitetulla vangilla olisi jo avolaitokseen tullessaan käytössä oma pankkitili ja pankkikortti, eikä vangille tarvitsisi antaa Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymää maksukorttia.

Maksukortit eivät ole vangin, vaan vankilan omaisuutta, joten niihin ei sovelleta vankeuslain 9 luvun 1 §:n ja tutkintavankeuslain 5 luvun 1 §:n henkilökohtaisen omaisuuden haltuun antamista koskevia säännöksiä. Rikosseuraamuslaitoksen määräyksessä onkin tarkemmat määräykset muun muassa kortin käyttöön antamisesta ja siihen liittyvistä ehdoista.

Tutkintavankeuslain 5 luvun 3 §:n, 3 a §:n ja 9 §:n säännökset rahan hallussapidosta ja tutkintavangille käyttöön annettavan maksukortin valvonnasta vastaavat vankeuslain säännöksiä rahan hallussapidosta ja maksukortin käytön valvonnasta suljetussa vankilassa.

Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymien maksukorttien käytön tarkoituksena on helpottaa huomattavasti vankien rahankäytön järjestämistä vankilassa. Vangille maksettavat taloudelliset etuudet voidaan tallettaa suoraan maksukortille ja vanki voi tehdä ostoksensa maksukorttia käyttäen. Myös vangille tulevat rahasiirrot on ollut mahdollista tehdä verkkopankin kautta suoraan maksukortille, jolloin omaisten ei tarvitse toimittaa vangille käteistä rahaa kirjeissä tai taipaamisten yhteydessä. Rikosseuraamuslaitos vastaa sen hyväksymien maksukorttien käytöstä aiheutuvista kustannuksista.

Rahan ja muiden maksuvälineiden käyttöä vankiloissa koskevaa lainsäädäntöä ja käytäntöjä muissa Pohjoismaissa käsitellään jäljempänä.

2.6.2 Nykytilan arviointi

Rikosseuraamuslaitoksessa käytössä oleva maksukorttijärjestelmä on osoittautunut käytännössä haavoittuvaksi. Tähän ovat vaikuttaneet erityisesti Rikosseuraamuslaitoksen käyttöön soveltuvia maksukortteja tarjoavien toimittajien rajallisuus sekä maksukorttien riittävä saatavuus. Suljetuissa vankiloissa on ajoittain jouduttu antamaan vankien maksaa omilla maksukorteillaan, kun Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymiä maksukortteja ei ole ollut saatavilla kaikille uusille vangeille. Maksuliikenteen kirjanpidossa on myös jouduttu turvautumaan esimerkiksi manuaaliseen kirjanpitoon excel-taulukoiden avulla. Tällaiset järjestelyt kuormittavat työntekijöitä huomattavasti.

Voimassa olevan sääntelyn vuoksi Rikosseuraamuslaitos on käytännössä sidottu tietyn toimittajan maksukortteihin sekä samalla kyseisen toimittajan sopimusehtoihin. Sopimusehdot ovat muodostuneet Rikosseuraamuslaitoksen käytännön toiminnan kannalta haasteellisiksi, koska toimittaja on edellyttänyt tiukkoja rajoituksia maksukortin käytölle esimerkiksi tilisiirtojen ja käteisnostojen tekemisessä. Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymän maksukortin käyttömahdollisuudet ovatkin kaventuneet huomattavasti aiempaan verrattuna.

Vaikka avolaitoksissa vankien tulisi pääsääntöisesti käyttää omia maksuvälineitä Rikosseuraamuslaitoksen maksukortteja on käytössä suhteellisen paljon. Osassa avolaitoksista jopa 80–90 prosentilla vangeista on käytössä Rikosseuraamuslaitoksen maksukortti. Yhtenä syynä tähän on kortin maksuttomuus.

Nykyisiä maksukorttijärjestelyjä voidaan pitää ongelmallisina myös niin sanotun normaalisuusperiaatteen kannalta niin suljetuissa vankiloissa kuin avolaitoksissakin. Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymien maksukorttien käyttö ei tue tavoitetta edistää vankien elämänhallintaa ja yhteiskuntaan sijoittumista muun muassa siksi, ettei se kannusta vankeja hankkimaan omaa pankkitiliä ja maksukorttia vankeusaikana. Vapautumiseen valmentautumisen kannalta olisi tärkeää, että erityisesti avolaitoksissa oman kortin käyttö olisi ensisijainen toimintatapa.

Edellä mainitun vuoksi olisikin perusteltua muuttaa sääntelyä siten, että vankien mahdollisuuksia käyttää omia maksukorttejaan laajennettaisiin.

2.7 Vankilasta vapautuvan vangin kuljettaminen tahdosta riippumattomaan hoitoon

2.7.1 Nykytila

Vanki tai tutkintavanki voidaan vankilassa määrätä mielenterveyslaissa (1116/1990) tarkoitettuun tahdosta riippumattomaan hoitoon, jos mielenterveyslaissa säädetty edellytykset tahdosta riippumattomaan hoitoon määräämiselle täyttyvät. Tahdosta riippumatonta psykiatrista hoitoa annetaan tällöin Vankiterveydenhuollon yksikön Turun psykiatrisessa vankisairaalassa, joka sijaitsee Turun vankilan yhteydessä. Vaikka vanki tai tutkintavanki vapautuisi, tahdosta riippumaton hoito tai sen edellytykset eivät lakkaa. Vankiterveydenhuollon yksikön toimivalta päättyy vangin tai tutkintavangin vapautumiseen. Tällöin tahdosta riippumattomaan hoitoon määrätty potilas on kuljetettava jatkohoitopaikkaan. Kysymys on hoidon siirtämisestä Vankiterveydenhuollon yksiköstä hyvinvointialueelle ja potilaan siirtokuljetuksesta sairaaloiden välillä.

Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä annetun lain (612/2021) 8 §:n mukaan hyvinvointialue vastaa sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä alueellaan ja on järjestämisvastuussa asukkaidensa sosiaali- ja terveydenhuollosta. Voimassa olevan lainsäädännön perusteella hyvinvointialue vastaa vapautuneen vangin tai tutkintavangin terveydenhuollosta, mukaan lukien tahdosta riippumaton psykiatrinen hoito, samalla tavalla kuin muidenkin asukkaidensa terveydenhuollosta.

Lisäksi terveydenhuoltolain 39 ja 40 §:ssä säädetään ensihoitopalvelusta ja 73 §:ssä potilaan siirtokuljetuksesta. Terveydenhuoltolain 40 §:n mukaan ensihoitopalveluun sisältyvät muun ohella äkillisesti sairastuneen tai loukkaantuneen potilaan hoidon tarpeen arviointi ja kiireellinen hoito ensisijaisesti terveydenhuollon hoitolaitoksen ulkopuolella, tarvittaessa potilaan kuljettaminen lääketieteellisesti arvioiden tarkoituksenmukaisimpaan hoitoyksikköön ja äkillisesti sairastuneen tai vammautuneen potilaan jatkohoitoon liittyvät siirrot, silloin kun potilas tarvitsee siirron aikana vaativaa ja jatkuvaa hoitoa tai seurantaa. Terveydenhuoltolain 73 § koskee siirtokuljetuksia hyvinvointialueiden yksiköiden välillä.

Rikosseuraamuslaitoksen toimivalta kuljetuksissa rajoittuu vankeus- ja tutkintavankeusaikaan. Tänä aikana vangin tai tutkintavangin siirtyminen Vankiterveydenhuollon yksikön vankisairaalaan tehdään ambulanssilla Rikosseuraamuslaitoksen turvaamana. Poikkeuksena tästä Rikosseuraamuslaitos voi tutkintavankeuslain 1 luvun 2 §:n nojalla kuljettaa vapautetun tutkintavangin hänen suostumuksellaan vankilaan hakemaan vankilassa olevaa omaisuuttaan. Mielenterveyslain 31 §:ssä säädetään poliisin virka-avusta.

Tahdosta riippumattomaan hoitoon määrätyn vapautuvan vangin tai tutkintavangin kuljetuksia jatkohoitoon tehdään vain Vankiterveydenhuollon yksikön Turun psykiatrisesta vankisairaalasta. Kuljetuksen määränpää on potilaan kotikunnan mukaisen hyvinvointialueen sairaala. Kuljetusmatkat voivat siten olla pitkiä. Kuljetusten määrä on kuitenkin pieni. Vuonna 2024 kuljetuksia oli 20, joista tutkintavankien kuljetuksia oli noin viisi. Keskimäärin vuodessa on noin 10–20 kuljetusta. Suurimpaan osaan kuljetuksista tarvitaan virka-apua kuljetuksen turvallisuudesta huolehtimiseksi. Tahdosta riippumattomaan hoitoon määrätyn vapautuvan vangin tai tutkintavangin kuljettaminen jatkohoitoon vaatii myös terveydenhuollon henkilöstöä.

Tavallisesti vastaavanlaiset sairaalasiirrot tehdään sitten, kun se on turvallista ja potilas on siirtokuntoinen. Kysymys ei ole tällöin kiireellisistä tilanteista. Tahdosta riippumattomaan hoitoon määrätyn vangin tai tutkintavangin vapautuessa potilas tulee siirtää, vaikka hän ei välttämättä ole siirtokuntoinen.

Vangin vapauttaminen voidaan pääsääntöisesti ennakoida, ja tällöin vanki on vapautuessaan Rikosseuraamuslaitoksen huostassa. Tällöin vanki on vapautettava pääsääntöisesti vankilassa-oloajan viimeisenä päivänä kello 7:n ja 17:n välisenä aikana. Vanki vapautetaan vankilan alueella. Sakon muuntorangaistusta suorittamaan tullut vanki vapautetaan pääsääntöisesti edellä kuvatulla tavalla. Sakon muuntorangaistusta suorittamaan tullut vanki kuitenkin on vapautettava heti, jos hän maksaa sakkonsa viiden arkipäivän kuluessa vankilaan saapumisesta.

Tutkintavanki on puolestaan vapautettava heti, kun tuomioistuin on päättänyt vangittuna pitämisen lopettamisesta. Tutkintavanki voi tällöin olla joko vankilassa tai poliisin säilytettävänä oikeudenkäynnin vuoksi.

Eduskunnan apulaisoikeusasiamies on ratkaisussaan EOAK 55/2024 käsitellyt vankilasta vapautuvan, edelleen tahdosta riippumattoman hoidon tarpeessa olevan henkilön kuljettamista jatkohoitoon.

Eduskunnan oikeusasiamiehelle tehty kantelu koski tilannetta, jossa Vankiterveydenhuollon yksikön psykiatrisessa vankisairaalassa tahdosta riippumattomassa hoidossa oleva vanki vapautuu. Vankiterveydenhuollossa määrätty tahdosta riippumaton hoito ei pääty eivätkä tahdosta riippumattoman hoidon edellytykset lakkaa vangin vapautuessa. Vapautuneen vangin sosiaali- ja terveystalvaeluista, mukaan lukien tahdosta riippumaton hoito, vastaa vapautumisen jälkeen hyvinvointialue. Kun vanki on vapautumassa, Vankiterveydenhuollon yksikkö sopii jatkohoidosta etukäteen hyvinvointialueen kanssa. Kysymys on tahdosta riippumattoman hoidon siirtämisestä hyvinvointialueelle ja vapautuvan vangin kuljettamisesta jatkohoitoon.

Tällä hetkellä joudutaan kuitenkin menettelemään niin, että potilaan tahdosta riippumattoman hoidon tarpeen arviointi aloitetaan alusta hänen vapautuessaan vankilasta. Eduskunnan oikeusasiamiehelle osoitetun kantelun mukaan potilas kirjataan ulos vankisairaalaista ja hälytetään ambulanssi, joka pyytää poliisilta virka-apua. Potilas kuljetetaan Turun yliopistolliseen sairaalaan tarkkailulähetteen saamiseksi, minkä jälkeen potilas siirtyy virka-avun turvin oman kotikuntansa mukaisen hyvinvointialueen sairaalaan tai mahdollisesti valtion mielisairaalaan, jossa hänellä on jo sovittuna hoitopaikka. Eduskunnan apulaisoikeusasiamies katsoi ratkaisussaan, että tämä toimintamalli on keinotekoinen, koska henkilö on jo määrätty tahdosta riippumattomaan hoitoon eivätkä hoidon edellytykset ole lakanneet.

Eduskunnan apulaisoikeusasiamiehen näkemyksen mukaan tahdosta riippumattomaan hoitoon määrätyn potilaan oikeudet tulisivat parhaiten turvatuiksi, jos hänet kuljetettaisiin suoraan vankilan alueelta sovittuun jatkohoitopaikkaan huolehtien hänen ja muiden henkilöiden turvallisuudesta. Apulaisoikeusasiamies ei pidä hyväksyttävänä tilannetta, jossa tahdosta riippumattomaan hoitoon määrätty vanki vapautuisi ilman turvallista kuljetusta.

Eduskunnan apulaisoikeusasiamies toteaa ratkaisussaan, että psyykkisesti sairaat vangit ovat erityisen haavoittuvassa asemassa. Heidän joukossaan tahdosta riippumattomaan psykiatriseen hoitoon määrättyt vangit muodostavat oman erityisryhmänsä, jolla ei ole samanlaisia valmiuksia huolehtia itsestään ja asioistaan kuin muulla väestöllä. Tämän vuoksi näiden vankien vapautuessa heidän oikeuksiensa toteutumiseen tulisi kiinnittää erityistä huomiota myös suunniteltaessa hoidon jatkuvuuden turvaavaa hoitopaikan vaihtumista ja siihen kuuluvia käytännön toimenpiteitä.

Eduskunnan oikeusasiamiehen laillisuusvalvonnassa on aiemmin kiinnitetty huomiota mielen-terveyslain puutteisiin (esim. EOAK/2459/2016, EOAK/3445/2016 ja EOAK/164/2021). Nykyinen itsemääräämisoikeushanke on käynnistetty sosiaali- ja terveysministeriössä vuonna 2021. Mielenterveyslakiin tehtiin tahdosta riippumattoman lääkehoidon oikeussuojakeinoja

koskevia muutoksia, jotka tulivat voimaan 1.4.2024. Kehysriihen 2024 perusteella julkisen talouden suunnitelma 2025–2028 ei enää sisällä itsemääräämisoikeushankkeen valmistelun ja toimeenpanon edellyttämää rahoitusta, joten enempää hankkeen lainsäädäntöä ei tulla esittämään eduskunnalle pääministeri Petteri Orpon hallituksen hallituskaudella.

2.7.2 Nykytilan arviointi

Vankeuslaissa tai tutkintavankeuslaissa ei ole säännöksiä, jotka mahdollistaisivat vapautuneen vangin tai tutkintavangin kuljettamisen tahdosta riippumattomaan hoitoon. Aiemmin käytäntönä on ollut se, että Rikosseuraamuslaitos avusti vapautuvan vangin kuljettamisessa jatkohoittoon, ja mukana oli Vankiterveydenhuollon yksikön henkilöstöä. Tämä käytäntö ei kuitenkaan ole voimassa olevan lainsäädännön mukainen.

Kuten edellä on todettu, nykyisin kuljetuksissa joudutaan turvautumaan poliisin virka-apuun, mikä taas edellyttää hoidon jatkuvuuden kannalta osin keinotekoisia järjestelyjä. Poliisin virka-apua koskevat säännökset soveltuvatkin huonosti näihin tilanteisiin.

Mielenterveyslain 31 §:ssä säädetään poliisin virka-avusta kuljetuksissa. Pykälä ei kuitenkaan sovellu kyseessä oleviin tilanteisiin, joissa henkilö on jo määrätty tahdosta riippumattomaan hoitoon eivätkä hoidon edellytykset ole lakanneet. Haasteena potilaan kuljettamisessa jatkohoittoon on tällä hetkellä puutteellinen lainsäädäntö. Voimassa olevassa lainsäädännössä ei säädetä nimenomaisesti siitä, mikä taho vastaa tahdosta riippumattomaan hoitoon määrätyn vapautuneen vangin tai tutkintavangin kuljettamisesta jatkohoittoon.

Lisäksi on epäselvää, minkä viranomaisen tehtävänä on antaa virka-apua ja avustaa kuljetuksen turvallisuudesta huolehtimisessa. Niin poliisia kuin Rikosseuraamuslaitostakin koskeva lainsäädäntö on tällä hetkellä tältä osin puutteellista, minkä vuoksi kuljetuksen turvallisuudesta huolehtimisessa joudutaan tekemään osin keinotekoisia ratkaisuja.

Kuten apulaisoikeusasiamieskin ratkaisussaan totesi, sekä potilaan että muiden henkilöiden turvallisuuden kannalta tilannetta on välttämätöntä selkeyttää. Vankilasta vapautuvan, edelleen tahdosta riippumattoman hoidon tarpeessa olevan henkilön kuljettaminen jatkohoittoon edellyttää muutoksia lainsäädäntöön. Tavoitteena on turvata potilaan sekä muiden henkilöiden terveys ja turvallisuus.

2.8 Toimintaan osallistumisen velvoittavuus

2.8.1 Nykytila

Vankien osallistumisvelvollisuutta koskevan vankeuslain (767/2005) 8 luvun 2 §:n 1 momentin mukaan vanki on velvollinen vahvistettuna työ- ja toiminta-aikana osallistumaan vankilan järjestämään tai hyväksymään toimintaan.

Vankilan järjestämän tai hyväksymän toiminnan tarkoituksena on vankeuslain 8 luvun 1 §:n mukaan edistää vangin sijoittumista yhteiskuntaan vahvistamalla valmiuksia rikoksettomaan elämäntapaan, ylläpitämällä ja parantamalla vangin ammattitaitoa ja osaamista sekä työ- ja toimintakykyä ja tukemalla vangin päihteetöntä elämäntapaa. Toiminta sisältää työtä, koulutusta tai muita vangin valmiuksia edistäviä toimintoja.

Toimintaan osallistuminen on paitsi vangin velvollisuus, myös tälle kuuluva oikeus, sillä vankeuslain 8 luvun 3 §:n 1 momentin mukaan vangille on annettava vahvistettuna työ- ja toiminta-aikana tilaisuus täyttää osallistumisvelvollisuutensa rangaistusajan suunnitelman toteutumista

edistävässä toiminnassa. Osallistumisvelvollisuus ja sen sisältö on täten nimenomaisesti sidottu vangille laadittavaan rangaistusajan suunnitelmaan.

Vankeuslain 8 luvun 2 §:n 2 momentin mukaan vanki on kokonaan tai osittain vapautettava osallistumisvelvollisuudesta, jos hänen terveydentilansa, toimintakykynsä tai ikänsä sitä vaatii. Vanki voidaan vapauttaa osallistumisesta myös määräaikaisesti vankeuslain 8 luvun 13 §:n nojalla esimerkiksi määräaikaisen työkyvyttömyyden tai puolustuksen valmistelemisen vuoksi.

Jos vanki kieltäytyy osallistumasta toimintaan, pyritään hänet sijoittamaan johonkin muuhun toimintaan. Osallistumisvelvollisuuden noudattamatta jättäminen voidaan kuitenkin käsitellä järjestysrikkomuksena, jonka seurauksena vangille voidaan viime kädessä määrätä kurinpitorangaistus vankeuslain 15 luvun 3 §:n 1 momentin nojalla. Käytännössä Rikosseuraamuslaitoksesta saatujen tilastotietojen perusteella toiminnasta kieltäytymisiä tapahtuu kuitenkin vähän. Esimerkiksi vuonna 2024 toiminnasta kieltäytymisiä oli yhteensä 64 kappaletta. Näistä 35 tapauksessa toiminnasta kieltäytyminen ei johtanut seurauksiin, ja varoitusta käytettiin 15 tapauksessa. Yksinäisyysrangaistusta käytettiin 9 tapauksessa ja huomautusta 5 tapauksessa. Käytännössä toiminnasta kieltäytyminen johtaa myös siihen, ettei vangille makseta toimintarahaa tai palkkaa, joiden maksaminen on sidottu toimintaan osallistumiseen.

Tutkintavangilla ei ole syyttömyysolettaman takia velvollisuutta osallistua vankilan järjestämään tai hyväksymään toimintaan, mutta jos tutkintavanki haluaa osallistua toimintaan, siihen on mahdollisuuksien mukaan varattava tilaisuus tutkintavankeuslain (768/2005) 4 luvun 1 §:n 1 momentin mukaisesti.

2.8.2 Nykytilan arviointi

Hallitusohjelmaan on kirjattu tavoite, jonka mukaan lisätään vankilassa tapahtuvaan työskentelyyn ja muuhun vankilan järjestämään tai hyväksymään toimintaan osallistumisen velvoitavuutta.

Esityksen valmistelussa on arvioitu tarvetta ja keinoja vankien toimintaan osallistumisen velvoittavuuden lisäämiseksi. Valmistelussa ei ole havaittu puutteita osallistumisvelvollisuutta koskevassa sääntelyssä, sillä vangilla on jo voimassa olevan lainsäädännön nojalla velvollisuus osallistua vankilan järjestämään tai hyväksymään toimintaan. Osallistumisvelvollisuudesta vapauttaminen on voimassa olevan sääntelyn mukaan sidottu vangin terveyteen ja toimintakykyyn liittyviin perusteisiin, minkä lisäksi osallistumisvelvollisuus ei koske syyttömyysolettamaa nauttivia tutkintavankeja.

Pääsääntöisesti sekä rangaistusta suorittavat vangit että tutkintavangit ovat halukkaita osallistumaan toimintaan, sillä toiminnasta pois jättäytyminen merkitsee vangin kannalta käytännössä sitä, että vanki joutuu viettämään päivittäisen toiminta-ajan sellissään. Edellä kuvattujen tilastotietojen perusteella toiminnasta kieltäytymisiä esiintyy lukumääräisesti vähän, ja tarvittaessa niihin voidaan jo voimassa olevan sääntelyn nojalla puuttua kurinpitorangaistuksilla. Voidaan pitää epätodennäköisenä, että vankien toimintaan osallistumista kyettäisiin toiminnan velvoittavuutta koskevaa sääntelyä muuttamalla lisäämään. Vankeuslain muutostarpeiden myöhemmissä vaiheissa on kuitenkin syytä arvioida vankiloiden kurinpitojärjestelmän muutostarpeita ja tässä yhteydessä myös kysymystä tehokkaista kurinpitorangaistuksista toimintaan osallistumisen edistämiseksi. Tällaista tarkastelua ei ole mahdollista tehdä tässä hankkeessa.

2.9 Vangin karkaaminen ja luvaton poistuminen avolaitoksesta

2.9.1 Nykytila

Lainsäädäntö

Rikoslain 16 luvun 16 §:n nojalla vangille voidaan tuomita sakkorangaistus tai vankeutta enintään yksi vuosi vangin karkaamisesta. Karkaamisella tarkoitetaan pakenemista rangaistuslaitoksesta tai vankia vartioivan, saattavan tai kuljettavan henkilön huostasta.

Lain esitöiden (HE 6/1997 vp) perusteella vangin karkaamisena pidetään karkaamista suljetusta vankilasta. Sen sijaan luvaton poistuminen avolaitoksesta tai poistumisluvulta palaamatta jääminen eivät tule rangaistavaksi vangin karkaamisena. Erottelua on perusteltu sillä, että karkaaminen edellyttää, että vanki tai muu pykälässä tekijänä mainittu on jonkinasteisten kulkemisrajoitusten alainen tekohetkellä. Avolaitoksissa tai poistumisluvilla vangeille ei ole järjestetty erityistä vartiointia eikä kulkua rajoitettu lukituksella siten kuin suljetussa vankilassa.

Vankeuslain 15 luvun 3 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla vankeuslain mukaisessa kurinpitomenettelyssä voidaan antaa kurinpitorangaistus vankilassa tai Rikosseuraamuslaitoksen valvonnassa tehdystä rikoksesta, josta ei ole odotettavissa kuin sakkorangaistus. Rikosseuraamuslaitos on antanut ohjeen kurinpitorangaistuksen määräämisestä (3/004/2014). Ohjeen mukaan karkaamisten kohdalla on tapauskohtaisesti harkittava, voidaanko asia käsitellä kurinpitoasiana vankilassa. Karkaamisen keskimääräiset ja sitä lievemmat ilmenemismuodot voidaan lähtökohtaisesti käsitellä kurinpitomenettelyssä. Pykälän 2 momentissa kielletään kurinpitorangaistuksen määrääminen asiassa, josta on tehty rikosilmoitus poliisille. Samasta asiasta ei siten voi kaksorangaistuksen kiellon mukaisesti määrätä sakkorangaistusta sekä kurinpitorangaistusta.

Luvatonta poistumista avolaitoksesta ja poistumislupaehtojen rikkomista ei ole nykyisin säädetty rikoslaissa rangaistaviksi. Niistä määrätään vankeuslain 15 luvun 3 §:n 1 momentin 2 ja 5 kohdan nojalla kurinpitorangaistus vankilassa. Kurinpitorangaistuksena vangille voidaan määrätä luvun 4 §:n nojalla varoitus, oikeuksien menetys tai yksinäisyysrangaistus.

Kurinpitorangaistuksen lisäksi näistä rikkomuksista seuraa pääsääntöisesti siirto suljettuun vankilaan. Seuraamuksena siirto voi olla tosiasiallisesti vangille ankarampi seuraamus kuin kurinpitorangaistus.

Käytäntö

Vangin karkaa misia tapahtui suljetuista vankiloista 1 vuonna 2024 ja 8 vuonna 2023. Kaikki tapaukset siirrettiin poliisin tutkittavaksi.

Luvattomia poistumisia avolaitoksesta oli 64 vuonna 2024 ja 60 vuonna 2023. Ulkopuolisesta laitossijoituksesta poistui molempina vuosina luvatta 15 vankia. Poistumisluvan ehtojen vastaisesta palaamatta jääneitä oli 169 vuonna 2024 ja 158 vuonna 2023. Näistä valtaosa tapahtui avolaitoksista.

Kurinpitorangaistuksena näistä rikkomuksista määrätään tyypillisesti yksinäisyysrangaistus.

Yhteensä tällaisia rikkomuksia tapahtuu vuosittain noin 250. Esimerkiksi vuonna 2023 annottiin 19 421 poistumislupaa, joista 85 prosenttiin annettiin myönteinen päätös. Avolaitokseen

sijoitettuna oli vuoden 2023 lopussa yhteensä 1066 vankia. Rikkomusten määrää voidaan siten pitää hyvin vähäisenä suhteessa avolaitossijoitusten ja poistumislupien kokonaismäärään.

Voidaan siis todeta, että sekä avolaitossijoitusten että poistumislupien päätösharkinnassa onnistutaan nykyisin hyvin. Eduskunta on vastikään hyväksynyt lainmuutoksia (HE 53/2025 vp, EV 185/2025 vp), joilla avolaitossijoituksen arviointiin on lisätty uusi edellytys, jonka mukaan sijoitus ei saa vaarantaa vangin tai muun henkilön turvallisuutta. Tässä esityksessä ehdotetaan vastaavanlaista muutosta poistumisluvan myöntämisen edellytyksiin. Turvallisuusnäkökohtien huomioimista päätösharkinnassa voidaankin pitää keskeisimpänä keinona torjua avolaitossijoitukseen ja poistumislupiin liittyviä riskejä.

2.9.2 Nykytilan arviointi

Hallitusohjelman mukaan selvitetään, pitäisikö luvaton poistuminen avolaitoksen alueelta sekä sovittuna aikana vankilaan palaamatta jättäminen säätää rangaistavaksi vangin karkaamisena.

Esityksen valmistelussa on selvitetty asiaa. Valmistelussa on arvioitu, että mainitut kriminalisoinnit olisivat ongelmallisia rikosoikeuden viimesijaisuuden periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen kannalta. Lisäksi niistä aiheutuisi lisäkustannuksia poliisille, syyttäjille ja tuomioistuimille, koska nykyisin kurinpitoasiana käsiteltävät asiat siirtyisivät rikosprosessiin.

Kriminalisoinnit saattaisivat myös tosiasiaassa heikentää vankeja koskevan rangaistusjärjestelmän tehokkuutta, koska nykyisin luvattomasta poistumisesta ja poistumislualta palaamatta jäämisestä voidaan antaa nopeasti kurinpitorangaistus. Kriminalisointi puolestaan tarkoittaisi sitä, että asia käsiteltäisiin rikosprosessissa, jolloin rangaistuksen määrääminen kestäisi pidempään. Tyypillisesti rangaistuksena tuomittaisiin sakkorangaistus, jonka pelotevaikutus voisi jäädä heikoksi, jos vanki on maksukyvytön.

Voidaankin todeta, että kurinpitojärjestelmä ja siirto suljettuun vankilaan toimivat jo nykyisin tehokkaasti. Luvattoman poistumisen avolaitoksesta tai poistumislualta palaamatta jäämisen kriminalisointi ei siten parantaisi järjestelmän toimivuutta vaan voisi heikentää sen uskottavuutta. Vankeuslain muutostarpeiden myöhemmissä vaiheissa on kuitenkin syytä arvioida vankiloiden kurinpitojärjestelmän muutostarpeita ja tässä yhteydessä myös kysymystä tehokkaista kurinpitorangaistuksista avolaitoksesta luvattoman poistumisen ja poistumislualta palaamatta jäämisen osalta. Tällaista tarkastelua ei ole mahdollista tehdä tässä hankkeessa.

Myös edellä mainitut eduskunnan hyväksymät muutokset avolaitokseen sijoittamisen edellytyksiin ja tässä esityksessä ehdotetut muutokset poistumisluvan myöntämisen edellytyksiin vähentävät osaltaan poistumisesta aiheutuvia riskejä.

2.10 Vangeille myönnettävät poistumisluvat

2.10.1 Nykytila

2.10.1.1 Lainsäädäntö

Nykyiset säännökset vangeille ja tutkintavangeille myönnettävistä poistumisluvista tulivat voimaan 1.10.2006 vankeuslain ja tutkintavankeuslain voimaantullessa. Sen jälkeen säännökset ovat keskeisiltä osiltaan pysyneet muuttumattomana.

Hallitusohjelmaan on kirjattu tavoite, jonka mukaan selvitetään, pitäisikö vankilasta myönnettävien poistumislupien edellytyksiä kiristää.

Seuraavassa kuvataan kansainvälistä ja kansallista sääntelyä poistumisluvista.

Kansainvälinen sääntely

YK:n vankeinhoidon vähimmäissääntöjen (Nelson Mandela -säännöt) säännössä 4 korostetaan, että vapaudenmenetysaikana tulisi varmistaa vankien sopeutuminen takaisin yhteiskuntaan siten, että he voivat vapauduttuaan elää lainkuuliaisesti. Säännön 90 mukaan yhteiskunnan velvollisuus vankia kohtaan ei pääty vapautuessa, vaan vankeus tulisi nähdä prosessina, jolla pyritään varmistamaan vangin sopeutuminen yhteiskuntaan. Säännössä 107 on ilmaistu keskeinen ja tärkeä periaate, jonka mukaan vangin on rangaistusajan alusta lähtien otettava huomioon vapautumisen jälkeinen tulevaisuus, ja häntä on autettava ylläpitämään tai luomaan vankilan ulkopuolisiin henkilöihin sellaisia suhteita, jotka edistävät hänen kuntoutumistaan.

Euroopan neuvoston Eurooppalaisten vankeinhoitosääntöjen säännön 24.7 mukaan olosuhteiden salliessa vangille tulisi antaa lupa poistua vankilasta joko saatettuna tai yksin, jotta hän pääsee tapaamaan sairasta sukulaistaan tai osallistumaan hautajaisiin tai jostain muusta humanitaarisesta syystä. Säännön 20.4. mukaan poistumisluvan saaneita vankeja ei tule vaatia käyttämään vaatteita, joista heidät tunnistaa vangeiksi. Säännön 103.6 mukaan poistumislupajärjestelmän on oltava olennainen osa rangaistusta suorittavien vankien yleistä päiväjärjestystä.

Vankeuslaki

Poistumisluvalla tarkoitetaan vankeuslain 14 luvun 1 §:n mukaan vangille hakemuksesta annettavaa lyhytaikaista lupaa poistua vankilasta. Poistumisluvan tarkoituksena on tukea vangin yhteyksien säilymistä ja sijoittumista yhteiskuntaan sekä vähentää vapaudenmenetyksestä aiheutuvia haittoja.

Vangille voidaan myöntää poistumislupa useilla eri perusteilla, joista tavanomaisin on vankeuslain 14 luvun 2 §:ssä säädetty rangaistusajan pituuteen perustuva poistumislupa. Tämä poistumislupa voidaan myöntää, jos se edistää rangaistusajan suunnitelman toteutumista ja vangin rangaistusaikaisesta käyttäytymisestä sekä hänen henkilöstään ja rikollisuudestaan saatujen tietojen mukaan luvan ehtojen noudattamista voidaan pitää todennäköisenä. Lisäksi edellytetään, että vanki sitoutuu vankeuslain 16 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun päihitteettömyyden valvontaan ja muuhun luvan ehtojen noudattamisen kannalta tarpeelliseen valvontaan.

Rangaistusajan pituuden perusteella myönnettävä poistumislupa voidaan vankeuslain 14 luvun 3 §:n nojalla myöntää aikaisintaan, kun rangaistusajasta (vankilassaoloaika) on suoritettu kaksi kolmasosaa, kuitenkin vähintään kaksi kuukautta. Elinkautista vankeusrangaistusta suorittavan vangin mahdollisuus poistumislupaan määräytyy niin kuin vangin vankilassaoloaika olisi 12 vuotta. Alle 21-vuotiaana tehdystä rikoksesta elinkautiseen vankeuteen tuomitun vangin poistumislupa määräytyy kuin vangin vankilassaoloaika olisi kymmenen vuotta. Tätä määräaikaa voidaan aikaistaa, jos edellä mainitut 2 §:n edellytykset täyttyvät, vanki on noudattanut rangaistusajan suunnitelmaansa huolellisesti ja jos aikaistaminen on tarpeen suunnitelman toteuttamiseksi taikka yksittäisessä tapauksessa vangin yhteyksien säilymisen, toimintakyvyn ylläpitämisen tai muun vastaavan syyn vuoksi. Tällöinkin edellytetään, että vankilassaoloajasta on suoritettu vähintään puolet.

Poistumislupa voidaan myöntää tärkeästä syystä tai ulkopuoliseen tilaisuuteen osallistumista varten vankeuslain 14 luvun 4 §:n nojalla, edellä mainitut 2 §:n edellytykset täyttyvät ja luvan myöntäminen on tärkeää vangin perheeseen, terveydenhuoltoon, toimeentuloon taikka työ-, koulutus-, sosiaali- tai asuntoasioden hoitamiseen liittyvästä tai muusta vastaavasta syystä. Terveydenhuoltoon liittyvästä syystä haettava poistumislupa edellyttää lääkärin lausuntoa. Jos

lupaehdojen noudattamista ei voida pitää riittävän todennäköisenä, poistumislupa voidaan myöntää tarpeellisen valvonnan alaisena.

Vankeuslain 14 luvun 5 §:n nojalla vangille on annettava lupa tarpeellisen valvonnan alaisena lyhyeksi aikaa poistua vankilasta Suomen alueelle vakavasti sairaana olevan lähiomaisen tai muun läheisen tapaamista samoin kuin lähiomaisen tai muun läheisen hautaan saattamista varten taikka muusta vastaavasta erittäin tärkeästä syystä. Lupa voidaan kuitenkin evätä, jos epäminen on tarpeen karkaamisen, vapauttamisyrityksen tai uuden rikoksen estämiseksi taikka muusta vastaavasta painavasta syystä. Erittäin tärkeän syyn perusteella myönnettävässä poistumisluvassa on kysymys inhimillisesti välttämättömistä syistä poistua vankilasta. Myöntäminen on hyvin vahva pääsääntö, jolloin poistumislupa tarvittaessa toteutetaan tarpeellisen ja riittävän valvonnan alaisena.

Vankeuslain 14 luvun 6 §:ssä säädetään eräistä erityistilanteista, jolloin poistumisluvan myöntäminen edellyttää aina valvontaa. Ensimmäisen momentin mukaan tällainen lupa poistua saatettuna voidaan myöntää 2 ja 3 §:n säännösten estämättä ulkopuoliseen tilaisuuden osallistumista tai muusta vastaavasta syystä joko saatettuna eli vartijan mukana ollen tai muulla tavoin tarpeellisen valvonnan alaisena. Toisessa momentissa säädetään, että varmuusosastolle sijoitetulle vangille tärkeään tai erittäin tärkeään syyhyn perustuva lupa voidaan myöntää ainoastaan saatettuna. Lisäksi kolmannessa momentissa säädetään siitä, että elinkautista vankeusrangaistusta suorittavalle on myönnettävä lupa poistua saatettuna vähintään kerran vuodessa, jos hänelle ei myönnetä poistumislupaa 3 §:ssä tarkoitettuna aikana. Lupaa poistua saatettuna poikkeaa edellä mainituista muista poistumisluvista siten, että 1 ja 3 momentissa tarkoitettujen tilanteiden ei edellytetä kytkeytyvän rangaistusajan suunnitelmaan eikä edellä kuvattua todennäköisyysarviointia tehdä, koska poistumislupaa joka tapauksessa valvotaan. Käytännössä lupaa käytetään myös joissain avolaitoksissa säännöllisesti toistuvissa kauppa-, kirjasto- ja vastavissa asioinneissa. Tähän tarkoitukseen lupa on saatettu myöntää myös vankeuslain 8 luvun 9 §:n nojalla.

Vankeuslain 14 luvun 7 §:ssä säädetään poistumislupien pituudesta. Keskeisin säännös koskee rangaistusajan pituuden perusteella myönnettäviä poistumislupia, joita voidaan myöntää enintään kolme vuorokautta kahden kuukauden ajanjaksoa kohden. Tärkeästä ja erittäin tärkeästä syystä myönnettävät poistumisluvat myönnetään siksi ajaksi, jota luvan perusteena olevien asioiden hoitaminen välttämättä vaatii. Lisäksi poistumislupien kokonaiskestoon lisätään kohtuullinen matka-aika. Lisäksi luvun 1 ja 5 sisältävät säännökset poistumisluvan myöntämisestä lyhyeksi ajaksi.

Poistumislupaan voidaan vankeuslain 14 luvun 8 §:n mukaan liittää ehtoja, jotka koskevat vankilan ulkopuolella liikkumista, poistumisluvan perustetta, päihitteettömyyttä, valvontaa, vangin käyttäytymistä ja vankilaan palaamista. Poistumisluvalla olevaa vankia voidaan lisäksi valvoa vangin haltuun annettavalla taikka vangin ylle ranteeseen, nilkkaan tai vyötärölle kiinnitettävällä teknisellä välineellä taikka tällaisten välineiden yhdistelmällä. Poistumislupien teknisen valvonnan mahdollistava vankeuslain muutos tuli voimaan vuonna 2015.

Poistumislupaan liitettävistä ehdoista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksessa vankeudesta (548/2015). Asetuksen 48 §:n mukaan poistumisluvan ehdoissa on määrättävä lähtö- ja paluu-aika, kulkuväline ja kulkureitti, oleskelupaikkakunta, poistumisluvan sähköinen tai muu valvontatapa sekä muut vankilan ulkopuolella liikkumista ja yhteydenpitoa koskevat ehdot, päihitteettömyyttä ja päihitteettömyyden valvontaa koskevat ehdot sekä vangin käyttäytymistä koskevat ehdot.

Jos poistumisluvan myöntämisen edellytykset eivät enää päätöksen tekemisen jälkeen täyty, lupa voidaan vankeuslain 14 luvun 9 §:n mukaan peruuttaa. Poistumisluvan ehtojen rikkomisesta voidaan määrätä kurinpitorangeistus vankeuslain 15 luvun 4 §:n 1–3 kohtien mukaisesti. Lisäksi avolaitoksessa ollut vanki voidaan tämän takia myös siirtää suljettuun vankilaan 6 luvun 2 §:n perusteella. Poistumislualta palaamatta jättäminen yleensä johtaa myös siihen, että luvantonta poissaoloa ei lasketa vangin suorittamaan rangaistusaikaan vankeuslain 3 luvun 7 §:n mukaisesti.

Vankeuslain 14 luvun 9 §:n 2 momentissa säädetään, että jos vanki tekee vankilan ulkopuolella rikoksen, tilanteessa noudatetaan, mitä rikoslain 2 luvun 13 §:ssä säädetään. Kyseisen rikoslain pykälän 2 momentissa säädetään, että jos vanki tai tutkintavanki tekee rikoksen vankilan ulkopuolella, asiasta on tehtävä ilmoitus poliisille tai muulle esitutkintaviranomaiselle. Vankeuslain 15 luvun 3 §:n 2 momentin mukaan rikoksesta, josta vankilan johtaja on tehnyt ilmoituksen poliisille, ei saa määrätä kurinpitorangeistusta. Näin ollen mahdolliset vankilan ulkopuolella tehdyt rikokset käsitellään normaalisti rikosprosessissa.

Vankeuslain 14 luvun 11 §:n mukaan Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen toiminnan vastuualueen johtaja päättää poistumisluvasta, jos lupaa on haettu muuhun valtioon kuin Suomeen. Erittäin tärkeästä syystä myönnettävä poistumislupa on 14 luvun 5 §:ssä rajattu vain Suomen alueelle. Vankeuslain esitöiden (HE 263/2004 vp) nykytilan kuvauksen ja yksityiskohtaisten perustelujen mukaan tällaiset poistumisluvat tulisivat kyseeseen vain poikkeuksellisesti ja käytännössä ainoastaan toiseen Pohjoismaahan. Matkakustannukset voitaisiin kustantaa vain jollekin matkareitin varrella olevalle Suomessa sijaitsevalle paikkakunnalle ja sieltä takaisin. Rikosseuraamuslaitoksen toimivalta rajautuu kuitenkin Suomen valtakunnan alueeseen. Näin ollen vankia ei voida valvoa hänen ollessaan Suomen rajojen ulkopuolella. Epäselvää on myös, onko vanki velvollinen noudattamaan poistumislualle asetettuja ehtoja ollessaan Suomen alueen ulkopuolella.

Tutkintavankeuslaki

Tutkintavankeuslain 9 luvun 14 §:n mukaan tutkintavangille voidaan antaa lupa tarpeellisen valvonnan alaisena lyhyeksi ajaksi poistua vankilasta Suomen alueelle vakavasti sairaana olevan lähiomaisen tai muun läheisen tapaamista samoin kuin lähiomaisen tai muun läheisen haetaan saattamista varten taikka muusta vastaavasta erittäin tärkeästä syystä. Pykälän toisen momentin mukaan tutkintavangille voidaan myös antaa lupa tarpeellisen valvonnan alaisena lyhyeksi ajaksi poistua vankilasta kiireellisen ja välttämättömän asian hoitamiseksi. Käytännössä tutkintavankien poistumisluvat ovat harvinaisia.

2.10.1.2 Käytäntö

Tietoja poistumislupien myöntämisestä

Oikeusministeriön teettämään poistumislupia koskevaan selvitykseen (Vankien poistumisluvat – yhtenäinen järjestelmä vai hajanaisia käytäntöjä? Aaltonen, Kilpeläinen ja Pajuoja, oikeusministeriön julkaisuja 2023:32) on koottu tietoja poistumislupien määristä. Seuraavassa käsitellään näitä tietoja. Tiedot ovat poistumislupaselvityksestä, ellei toisin mainita.

Poistumislupaselvityksen mukaan poistumislupia haetaan vuosittain 16 000–17 000 ja käytetään vuosittain 12 000–13 000. Koronaepidemian aikana määrät olivat huomattavasti alhaisempia. Vuonna 2022 määrät palautuivat ennalleen. Selvityksen mukaan haetuissa poistumisluvissa on tapahtunut muutos. Ennen vuotta 2015 rangaistusajan pituuden perusteella anottuja poistumislupia oli lukumäärällisesti enemmän kuin tärkeän syyn perusteella anottuja lupia. Vuonna

2015 määrät olivat samaa luokkaa. Kyseisen vuoden jälkeen tärkeästä syystä anottu poistumisluvat ovat lukumääräisesti lisääntyneet. Oheisessa taulukossa on tarkempia tietoja poistumislupien määristä.

Poistumisluvat 2016–2022¹

Vuosi	Haettu		Myönnetty		Peruutettu		Käytetty		Lupaehdot täytetty		Lupaehdot rikottu	
	N		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
2013	15 921		11 829	74	399	3	11 430	97	10 921	96	509	4,5
2014	15 579		11 639	75	327	3	11 312	97	10 868	96	444	3,9
2015	16 550		12 708	77	405	3	12 303	97	11 832	96	471	3,8
2016	17 776		13 813	78	465	3	13 348	97	12 857	96	491	3,7
2017	17 852		13 844	78	464	3	13 380	97	12 926	97	454	3,4
2018	17 243		13 557	79	390	3	13 167	97	12 701	96	466	3,5
2019	16 845		13 248	79	481	4	12 767	96	12 349	97	418	3,3
2020	11 499		8 258	72	477	6	7 781	94	7 503	96	278	3,6
2021	8 658		5 551	64	361	7	5 190	93	4 988	96	202	3,9
2022	16 205		12 775	79	841	7	11 934	93	11 654	98	280	2,3

Suurin osa poistumisluvista haetaan, myönnetään ja käytetään avolaitoksissa, joissa on karkeasti noin kolmannes vangeista. Valtaosa avolaitoksissa tehdyistä poistumislupapäätöksistä on myönteisiä. Suljetuissa vankiloissa lupia haetaan, myönnetään ja käytetään vähemmän ja hakemuksiin tehdään enemmän kielteisiä päätöksiä. Suljetuissa vankiloissa vain hieman yli puolet päätöksistä on myönteisiä. Lisäksi suljetuissa vankiloissa käytettyjen lupien pituus on yleensä lyhyempi, joskus vain muutamia tunteja.

Edellä kuvatut erot johtuvat osaltaan avolaitosten erilaisesta luonteesta ja avolaitoksessa olevien vankien erilaisesta taustasta. Se, että suljetuissa laitoksissa tehdään enemmän kielteisiä päätöksiä, johtunee paitsi hakemusten laadusta, myös suljettujen vankiloiden luonteesta, käytännöistä ja tulkintalinjoista. Poistumislupaselvityksen mukaan kaikkein suljetuimmissa vankiloissa pyritään välttämään poistumislupiin liittyviä riskejä. Kääntöpuolena on, että poistumislupien myöntämättä jättäminen siviiliasioiden hoitamista varten kasvattaa vapautumiseen liittyviä riskejä ja yhteiskuntaan sijoittumisen edistäminen voi olla vaikeaa. Poistumislupien etuna on niihin liittyvä valvonta, jota ei enää vapautumisen jälkeen ole.

Selvityksen perusteella vankilakohtaiset erot poistumislupien myöntämisessä ovat merkittäviä. Lisäksi erot eri avolaitosten kesken ja eri suljettujen vankiloiden kesken voivat olla merkittäviä, mikä viittaa siihen, että käytännöt eivät välttämättä kaikilta osin ole yhdenmukaisia samankaltaisissa tapauksissa.

Edellä kuvatun myötä poistumisluvat kasautuvat pienelle osalle vangeista. Tutkinta- ja sakko-vangeille myönnetään poistumislupia hyvin harvoin. Myönteinen havainto on, että, ettei ikä,

¹ Vankien poistumisluvat – yhtenäinen järjestelmä vai hajanaisia käytäntöjä? Aaltonen, Kilpeläinen ja Pajuoja, oikeusministeriön julkaisuja 2023:32, s. 19, taulukko 2

sukupuoli, se kuinka monta kertaa on ollut vankilassa, ulkomaalaisuus tai muu vastaava syy näytä vaikuttavan merkittävästi poistumisluvan myöntämiseen.

Tietoja poistumislupien valvonnasta

Rikosseuraamuslaitos on vuodesta 2022 lähtien tilastoinut poistumislupien valvonnan kolmiportaisella asteikolla: ei valvontaa, välillinen valvonta ja välitön valvonta. Välillinen valvonta tarkoittaa sähköistä (teknistä) valvontaa, jossa käytännössä on kysymys vangin sijainnin paikantamisesta. Välitön valvonta tarkoittaa valvontahenkilökunnan läsnäoloa poistumisluvalla, jolloin käytetään myös ilmaisua saatettu poistumislupa.

Poistumislupia koskevan selvityksen mukaan valvontaan ja erityisesti sähköiseen valvontaan liittyvät käytännöt vaihtelevat. Selvityksessä tarkasteltiin valvontaa vuoden 2023 ensimmäisellä vuosineljänneksellä eli ajalla 1.1.-31.1.2023. Tuona aikana käytetyistä poistumisluvista sähköisesti valvottuja oli 78 prosenttia ja valvontahenkilökunnan valvomia (saatettuja) 5 prosenttia. Käytetyistä poistumisluvista valvomattomia oli 17 prosenttia.

Suljetut vankilat erosivat avolaitoksista sähköisen valvonnan käytössä. Syynä on, että avolaitoksissa vankeja voidaan valvoa sähköisellä valvonnalla vankeuslain 4 luvun 1 §:n nojalla. Osa avolaitoksista käyttää siten sähköistä valvontaa koko ajan.

Edellä mainitulla tarkastelujaksolla suljettujen vankiloiden poistumisluvista sähköisesti valvottuja oli 33 prosenttia, saatettuja 35 prosenttia ja valvomattomia 33 prosenttia. Vastaavasti avolaitosten poistumisluvista sähköisesti valvottuja oli 83 prosenttia, saatettuja 2 prosenttia ja valvomattomia 16 prosenttia.

Suurin osa suljettujen vankiloiden poistumisluvista oli saatettuja, mikä oli odotettavaa. Kuitenkin saatettujen ja sähköisesti valvottujen poistumislupien yhteenlaskettu osuus jää avolaitoksia matalammaksi. Valvomattomia poistumislupia oli suljetuissa vankiloissa kolmasosa kaikista, kun avolaitoksissa niitä oli yksi kuudesosa.

Lisäksi avolaitosten kesken sähköisen valvonnan käytössä oli suuria eroja, kun osa avolaitoksista käytti edellä mainittua jatkuvaa sähköistä valvontaa. Näissä avolaitoksissa sähköisesti valvotut ja saatetut poistumisluvat kattoivat yhteensä 99 prosenttia poistumisluvista.

Avolaitokset, jotka eivät käytä jatkuvaa sähköistä valvontaa jakaantuivat kahteen alaryhmään.

Osa näistä laitoksista käyttää sähköistä valvontaa poistumislupia myönnettäessä aina tai lähes aina. Näissä laitoksissa sähköisesti valvottujen ja saatettujen poistumislupien osuus käytetyistä poistumisluvista oli 97 %.

Toisen ääripään muodostavat avolaitokset, joissa sähköistä valvontaa ei käytetä jatkuvasti eikä merkittävästi poistumisluvillakaan. Näissä avolaitoksissa sähköisesti valvottujen ja saatettujen poistumislupien yhteenlaskettu osuus oli 13 prosenttia.

Tietoja poistumislupien ehtojen rikkomisesta

Poistumisluparikkomukset suhteutetaan yleensä käytettyjen poistumislupien määrään. Oikeusministeriön teettämän poistumislupaselvityksen mukaan vuosina 2013–2022 niiden poistumislupien määrä, joissa lupaehtoa on rikottu, on vaihdellut 2–4 prosentin tasolla. rään.

Rikosseuraamuslaitoksen tilastollisen vuosikirjan 2024 mukaan vuosina 2023 ja 2024 poistumisluvan ehtoja rikottiin 1,5 prosentissa käytetyistä poistumisluvista. Rikosseuraamuslaitoksen tilastoinnin mukaan poistumisluparikkomusten määrä on 2020-luvulla vähentynyt aiempaan verrattuna. Rikkomusten määrä ei kuitenkaan ole täysin verrannollinen aikaisempiin vuosiin, koska vuonna 2022 Rikosseuraamuslaitoksessa siirryttiin uuteen asiakastietojärjestelmään ja järjestelmien tilastoinnissa on jonkin verran eroavaisuuksia.

Tyypillisesti poistumisluvan ehtojen rikkomiset liittyvät määräraikana palaamatta jättämiseen, joita selvityksen mukaan oli keskimäärin noin 60 prosenttia kaikista poistumisluparikkomuksista. Noin 20 prosenttia rikkomuksista liittyi vankilaan palaamiseen alkoholin tai huumausainneiden vaikutuksen alaisena. Oleskelu sallitun oleskelupaikan ulkopuolella kattoi noin 15 prosenttia poistumisluparikkomuksista. Muut rikkomukset, kuten poistumisluvalla tapahtuneet rikokset tai rikosepäilyt, kiinniotot tai poistumisluvan perusteena olevien asioiden hoitamiseen liittyvät laiminlyönnit olivat harvinaisia.

Poistumislupaehtojen rikkominen vuosina 2016–2022²

Rikkominen	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Määräajan ylitys	266	256	265	273	177	125	169
Palaaminen päihtyneenä	125	96	102	69	55	34	55
Sallitun alueen ulkopuolella olo	64	71	65	46	40	37	41
Rikos tai rikosepäily	8	10	10	13	1	2	14
Yritys tuoda esineitä tai aineita	18	13	12	4	4	2	5
Järjestyshäiriö poistumisluvalla	10	7	7	9	0	2	6
Asian hoitamisen laiminlyönti	0	0	4	4	1	0	5
Muu rikkomus	0	1	1	0	0	0	1
Yhteensä	491	454	466	418	278	202	296

Yhteenvedona voidaan todeta, että poistumisluvan ehtoja rikotaan verrattain harvoin. Myös poistumisluvalla tapahtuneita rikoksia tai tietoon tulleita rikosepäilyjä on niin ikään hyvin vähän verrattuna käytettyjen poistumislupien lukumäärään nähden.

Tietoja käytännön haasteista poistumislupien myöntämisessä

Poistumislupaselvityksen keskeinen havainto oli, että poistumislupien perusteet ovat osin päällekkäisiä eri poistumisluvissa. Myös eri poistumislupien keskinäiset suhteet ovat epäselvät, minkä lisäksi vankiloiden käytännöt eroavat toisistaan. Epäselvää soveltamisessa on muun muassa se, edellyttääkö rangaistuksen pituuteen perustuva poistumislupa erityistä syytä vai ei. Tärkeään syyhyn ja rangaistuksen pituuteen perustuvien poistumislupien perusteet ovat usein samankaltaiset, ja minkä vuoksi tärkeään syyhyn perustuvaa poistumislupaa käytetään usein saman syyn perusteella siihen asti, kunnes poistumislupa voidaan myöntää rangaistuksen pituuden perusteella. Yhdenvertaisuuden kannalta on ongelmallista, jos poistumislupia, jotka voitaisiin myöntää tärkeän syyn perusteella, myönnetään rangaistuksen pituuteen perustuvina poistumislupina. Selvityksessä on mainittu taustalla oleva eduskunnan apulaisoikeusasiamiehen ratkaisu (EOAK/2225/10), jonka mukaan kun tärkeästä syystä myönnettävää poistumislupaa on

² Vankien poistumisluvat – yhtenäinen järjestelmä vai hajanaisia käytäntöjä? Aaltonen, Kilpeläinen ja Pajuoja, oikeusministeriön julkaisuja 2023:32, s. 18, taulukko 1

haettu ja sen edellytykset täyttyvät, tulisi vangille myöntää poistumislupa tärkeästä syystä eikä rangaistuksen pituuden perusteella (EOAK/2225/10).

Avolaitoksista poistutaan säännöllisesti erilaisia asiointeja varten. Valmistelun aikana järjestetyssä kuulemistilaisuudessa tuli esille, että joissain avolaitoksissa käytetään vankeuslain 8 luvun 9 §:ssä tarkoitettua lupaa ulkopuoliseen toimintaan kerran viikossa toistuviin kauppa-asiointeihin ja kirjastokäynteihin, vaikka tässä luvassa ei ole kysymys poistumisluvasta.

Lisäksi kuultavien mukaan poistumislupien kestoon liittyvät käytännöt ovat epäyhtenäisiä etenkin avolaitosten välillä. Kuultavien näkemyksen mukaan keston tulisi olla riittävän pitkä esimerkiksi AA-kerhon kokouksiin osallistumista varten. Lisäksi kuultavien mukaan tärkeästä syystä myönnettävän poistumisluvan kestoksi usein määritellään vain muutama tunti, mutta erityisesti lapseen liittyvissä syissä pidempi ajallinen kesto olisi tarkoituksenmukaisempi. Myös erittäin tärkeästä syystä myönnettävän poistumisluvan osalta mahdollisuus osallistua siunaustilaisuuden ohella muistotilaisuuteen tai ruumiinvalvojaisiin tuli keskustelussa esille. Muistotilaisuuteen tai ruumiinvalvojaisiin osallistuminen on tullut myös valmistellussa esille asiana, jossa käytäntöjä tulisi arvioida ja pyrkiä selkeyttämään.

2.10.2 Nykytilan arviointi

Vankeuslaki

Rangaistusajan pituuden perusteella myönnettävä poistumislupa

Poistumislupaselvityksen mukaan rangaistuksen pituuden perusteella myönnettävän poistumisluvan aikaistamismahdollisuus koetaan epäselväksi ja siihen liittyvät käytännöt ovat epäyhtenäisiä. Aikaistamismahdollisuuden toimivuutta onkin syytä arvioida. Valmistelun aikana järjestetyssä kuulemistilaisuudessa aikaistamismahdollisuutta pidettiin tärkeänä erityisesti elinkautisvangeille. Kuulemisessa esitettiin, että aikaistamista ei tulisi poistaa, jos se palvelee yhteiskuntaan sopeuttamista. Kuultavien kertoman mukaan eräissä vankiloissa on kategorisesti päätetty olla myöntämättä aikaistamista, mikä osaltaan vahvistaa käsitystä käytäntöjen epäyhtenäisyydestä.

Poistumislupaselvityksen perusteella rangaistusajan pituuden perusteella myönnettävän poistumisluvan kytkeytyminen rangaistusajan suunnitelman edistämiseen on epäselvä, mikä on johtanut siihen, että tätä kytkeytymistä tulkitaan eri tavoin eri laitoksissa. Rangaistusajan suunnitelma ei välttämättä myöskään aina ole vangin omin toimin edistettävissä. Myös tätä kysymystä olisi perusteltua arvioida. Kuulemistilaisuudessa kuultavat eivät pitäneet kytköstä välttämättä huonona, vaan pikemminkin haasteena on se, ettei vankiloissa enää suunnitella poistumislupia etukäteen tästä näkökulmasta.

Turvallisuusarvio poistumislupaa myönnettäessä

Voimassa olevan sääntelyn perusteella poistumislupaa myönnettäessä tehdään turvallisuusarvio erityisesti siitä, onko todennäköistä, että vanki noudattaa poistumisluvan lupaehtoja. Lisäksi arvioidaan vangin sitoutumista päihitteettömyyteen poistumisluvalla. Arviointi keskittyy siten vangin luotettavuuden arviointiin. Tämä onkin keskeinen arvioitava asia, mutta ei yksin riittävä. Tulisikin arvioida, olisiko tarpeen säätää kattavammin myös muista turvallisuuteen liittyvistä seikoista, jotka arvioinnissa tulisi ottaa huomioon.

Säännösten muutostarpeita arvioitaessa tulee kuitenkin huolehtia siitä, että poistumislupien käyttö ei merkittävästi vähene, koska sillä voisi olla kielteinen vaikutus vankien mahdollisuuksiin sopeutua yhteiskuntaan ja pitää yhteyttä läheisiinsä. Valmistelussa kuullut järjestöt kiinnittivät huomiota siihen, että käytännössä poistumislupien myöntäminen on tiukentunut erityisesti perheeseen ja lapseen liittyvissä tärkeissä syissä. Onkin edelleen syytä varmistaa se, että poistumislupajärjestelmällä edistetään tavoitetta vankien sopeutumisesta yhteiskuntaan.

Edellä esitetyistä syistä poistumislupien edellytyksiä tulisi muuttaa siten, että turvallisuuteen liittyvät seikat huomioidaan päätösharkinnassa nykyistä selvemmin ja siten, että hallitusohjelman tavoite toteutuu. Tämä tulisi kuitenkin toteuttaa siten, että poistumislupajärjestelmä edelleen säilyy vaiheittaisen vapauttamisen oleellisena osana ja yhteiskuntaan sopeuttamisen keinona.

Voimassa olevassa laissa säädetään lisäksi siitä, minkä tietojen perusteella lupaehtojen noudattamisen todennäköisyyttä arvioidaan. Käytännössä vankeuslain esitöiden (HE 263/2004 vp, s. 184) mukaan arviointi perustuisi kokonaisvaltaiseen harkintaan, jossa otetaan huomioon kaikki vangista saatu ja saatavilla oleva tieto. Toisaalta vankeuslain eräissä muissa säännöksissä, kuten laitossiirroissa, ei säädetä siitä, minkä tietojen perusteella tiettyjä arviointeja tehdään. Lain systematiikka ei siten ole johdonmukainen. Hallintolain (434/2023) 31 §:n mukana viranomaisen on huolehdittava asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä hankkimalla asian ratkaisemiseksi tarpeelliset tiedot sekä selvitykset. Poistumislupa-asioissa voi olla tarpeen ottaa huomioon myös tietoja, jotka eivät välttämättä liity vangin käyttäytymiseen vankilassa, vaan esimerkiksi muihin viranomaisratkaisuihin, kuten vangin määräämiseen lähestymiskieltoon.

Näin ollen ei ole perusteltua rajata kokonaisharkinnassa huomioon otettavia tietoja, vaan kussakin yksittäisessä poistumislupa-asiaassa tulee selvittää ja ottaa huomioon asian ja päätöksen teon kannalta tarpeelliset tiedot. Tästä syystä sääntelyä tulisi muuttaa siten, ettei poistumisluvan edellytysten harkintaa rajata ainoastaan tiettyihin tietoihin.

Poistumislupaselvityksessä esitettiin sääntelyn tarkentamista, jotta erilaisten poistumislupien käyttö olisi vankiloissa nykyistä yhdenmukaisempaa. Tätä varten erilaiset poistumisluvat tulisi erottaa nykyistä selkeämmin toisistaan. Eri poistumislupien yhdenmukaisemman käytön voidaan arvioida edistävän myös yhdenmukaisempia turvallisuusarviointeja myöntämisharkinnassa.

Poistumislupien valvonta

Poistumislupia koskevan selvityksen mukaan valvontaan ja erityisesti sähköiseen valvontaan liittyvät käytännöt vaihtelevat. Myös kuulemistilaisuudessa tuli esille avolaitosten välisiä eroja sähköisen valvonnan käytössä. Kuulemistilaisuudessa esitettiin sähköisen valvonnan käytön lisäämistä.

Poistumislupaselvityksen mukaan sähköisen valvonnan käyttö näyttäisi edistävän poistumislupien myöntämistä sekä poistumislupien ”onnistumista” eli sitä, että ehtoja rikotaan harvemmin. Ainakin avolaitosten kohdalla sähköisen valvonnan käyttö liittyy tilastollisesti poistumislupahakemusten korkeaan hyväksymisprosenttiin, poistumislupien suureen käyttöasteeseen ja lupaehtojen vähäiseen rikkomiseen.

Lainsäädännön näkökulmasta poistumislupien valvontaan liittyvien säännösten uudistustarpeita tulisi selvittää ja arvioida samalla kun poistumislupasääntelyä muutoinkin tarkastellaan.

Vankeuslain 14 luvussa erilaiset valvontaa koskevat säännökset ovat jossain määrin hajallaan. Sääntelyä tulisi siten ainakin selkeyttää nykyisestä.

Samassa yhteydessä tulisi arvioida tulisiko poistumislupien myöntäminen rajata vain Suomen alueelle, koska Rikosseuraamuslaitoksella ei ole toimivaltaa Suomen rajojen ulkopuolella. Poistumisluvan myöntämisestä toiseen Pohjoismaahan on pidetty periaatteessa mahdollisena. Esimerkiksi poistumisluvan valvonta ulkomailla oleskelun aikana ei kuitenkaan ole mahdollista.

Poistumislupien kesto

Poistumislupien kestoja koskevat säännökset ovat vankeuslain 14 luvussa jossain määrin hajallaan. Lisäksi poistumislupien keston liittyvät käytännöt ovat epäyhtenäisiä. Olisi perusteltua, että kestoista säädettäisiin nykyistä tarkemmin. Näin voitaisiin yhtenäistää soveltamiskäytäntöä.

Rikosseuraamuslaitos on sen organisaatorakenteen ja rikosseuraamusalan koulutusjärjestelmän uudistamista koskevan säädösvalmisteluhankkeen (OM033:00/2025) yhteydessä esittänyt, että eräitä poistumislupia voitaisiin myöntää toistaiseksi siten, että poistumislupapäätös kattaisi ainoastaan tietyt lupaehdot ja päätökseen liittyvät poistumisten tarkemmat ajankohdat aikataulut-taisi ohjauksen ja valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies erikseen. Rikosseuraamuslai-toksen mukaan tämä vähentäisi merkittävästi työkuormaa erityisesti avolaitoksissa, vaikka toi-minnoista ja turvallisuudesta vastaavat virkamiehet olisivat edelleen päätösvaltaisia.

Avolaitoksissa on tarpeen myöntää poistumislupia eräisiin säännöllisesti toistuviin asiointeihin, kuten kaupassakäynteihin omatoimisen ruokahuollon toteuttamiseksi. Vankeuslaissa ei ole täl-laisiin asiointeihin luontevasti soveltuvaa poistumislupaa, minkä takia avolaitosten käytännöt ovat epäyhtenäisiä. Myös kuulemistilaisuudessa kuultavat pitivät säännöllisesti toistuviin asi-ointeihin soveltuvaa poistumislupaa tarpeellisenä. Tulisikin säätää poistumisluvasta, joka so-veltuisi nykyistä paremmin tällaisiin toistuviin avolaitoksen asiointikäynteihin.

Tutkintavankeuslaki

Tutkintavankeuslain sääntelyssä ei ole havaittu muutostarpeita. Tutkintavankien mahdollisuu-det päästä poistumislualle ovat jo nykyinsäädännössä erittäin rajoitetut. Pykälien sanamuotoja tulisi kuitenkin yhdenmukaistaa mahdollisten vankeuslakiin ehdotettavien muutosten kanssa.

2.11 Hoitoon pääsyn ajankohdan ilmoittaminen

Eduskunnan apulaisoikeusasiamies on ratkaisussaan EOAK/4463/2024 ottanut kantaa saatetun poistumisluvan ajankohdan kertomiseen vangille. Lainsäädäntö ei mahdollista sitä, että hoitoon pääsyn ajankohta jätettäisiin ilmoittamatta vangille esim. tapauskohtaiseen harkintaan perus-tuen. Ratkaisu on lähetetty oikeusministeriölle sen arvioimiseksi, tulisiko hoitoon pääsystä il-moittamisesta vangille säätää nimenomaisesti.

Potilaan asemasta ja oikeuksista annetun lain (785/1992, potilaslaki) 2 luvun 4 §:n mukaan po-tilaalle on ilmoitettava hoitoon pääsyn ajankohta. Jos ilmoitettu ajankohta muuttuu, on uusi ajankohta ja muutoksen syy ilmoitettava potilaalle välittömästi. Hoitoon pääsystä ja hoidon jär-jestämisestä säädetään erikseen.

Hallintolain 23 §:n 1 momentissa säädetään asian käsittelemisestä ilman aiheetonta viivytystä ja lain 54 §:n mukaan viranomaisen on annettava tekemänsä päätös viipymättä tiedoksi asianosaiselle ja muulle tiedossa olevalle, jolla on oikeus hakea siihen oikaisua tai muutosta valittamalla. Viranomaisen on annettava tiedoksi myös sellainen päätös, johon liittyy muutoksenhakukielto.

Mainitussa oikeusasiamiehen ratkaisussa on muun ohella todettu, että on terveydenhuollon toimintayksikön tehtävänä ilmoittaa potilaalle hoitoon pääsyn ajankohta potilaslain mukaisesti. Rikosseuraamuslaitoksessa ei sovelleta potilaslakia, vaan vankila päättää vankeuslain 14 luvussa tarkoitetusta poistumisluvasta taikka 10 luvun 2 §:ssä tarkoitetusta tilapäisesti vankilan ulkopuolelle hoitoon tai tutkimukseen lähettämisestä sekä järjestää potilaan kuljetuksen. Ratkaisussa hoidon ajankohdan ilmoittamista arvioitiin hallintolain päätöksen tekemistä ja tiedoksi antamista koskevien säännösten näkökulmasta. Poistumislupapäätöksiä, joista hoidon ajankohta ilmeni, oli annettu tiedoksi vasta poistumisluvan tai vankeuslain 10 luvun 2 §:n mukaisen käynnin jälkeen taikka sinä päivänä, kun kyseinen ajankohta on ollut.

Käytännössä tapauksessa poistumislupapäätöksiä joko ei oltu tehty hallintolain edellyttämällä tavalla viivytyksettä vaan vasta poistumispäivänä, tai tosiasiaa aiemmin tehtyjä päätöksiä ei oltu annettu hallintolain edellyttämällä tavalla tiedoksi viipymättä niiden tekemisen jälkeen.

Mainitussa oikeusasiamiehen ratkaisussa on myös todettu, että Rikosseuraamuslaitoksella ei ole lakiin perustuvaa perustetta edellyttää, etteikö hoitoon pääsyn ajankohtaa ilmoitettaisi terveydenhuollon toimesta vangille. Apulaisoikeusasiamiehen käsityksen mukaan siinä, että vankilan ulkopuolelle lähettämisestä päättää viime kädessä Rikosseuraamuslaitos, korostuvatkin turvallisuustekijät. Lisäksi poistumislupa saatettuna ja myös tarpeellisen valvonnan alaisena vankilan ulkopuolelle hoitoon tai tutkimukseen lähettäminen itsessään jo estää vankilan järjestykseen ja turvallisuuteen kohdistuvat uhat. Vankilalla on lisäksi käytössään vankeuslain 16 luvun mukaiset keinot vangin tarkastamiseksi, jonka avulla luvattomien aineiden ja esineiden saapumista vankilaan voidaan estää.

Valmistelun aikana sidosryhmille järjestetyssä kuulemistilaisuudessa kuultavien enemmistö katsoi, että hoitoon pääsyn ajankohta tulisi ilmoittaa etukäteen. Esille tuli myös näkemys siitä, että vanki voi joutua painostuksen kohteeksi, jos hän saa tietää ajankohdan aikaisin etukäteen. Kuulemistilaisuudessa keskusteltiin mahdollisuudesta, jossa hoitoon pääsyn ajankohta lähtökohtaisesti ilmoitettaisiin etukäteen, mutta yksittäisessä tilanteessa ilmoittamista voitaisiin viivyttää taikka hoitoon pääsystä kerrotaisiin yleispiirteisesti ilman tarkkaa ajankohtaa.

Valmistelussa on selvitetty, että hoitoon pääsyn yhteydessä on ollut tilanteita, joissa vanki on yrittänyt valmistella ulkopuolisten avulla luvattomien aineiden tai esineiden järjestämistä vankilaan taikka karkaamista. Rikosseuraamuslaitokselta saatujen tietojen mukaan tällaiset tilanteet ovat kuitenkin olleet yksittäistapauksia. Myöskään kaikissa vankiloissa ei ole tunnistettu tarvetta olla ilmoittamatta hoitoon pääsyn ajankohtaa. Toisaalta valmistelussa on tullut esille, että tietyissä verrattain harvoissa tapauksissa voi olla tarpeen olla ilmaisematta hoitoon pääsyn tarkkaan ajankohtaa vangille. Apulaisoikeusmiehen ratkaisun takia olisikin syytä arvioida huolellisesti onko hoitoon pääsyn ilmoittamisesta tarpeen säätää ja jos, niin miten sääntely tulisi toteuttaa, koska vankeuslain sääntelyn ohella asiaan liittyy hallintolain tiedoksiantosääntely sekä potilaslaissa taatut potilaan oikeudet.

2.12 Sijoittaminen vankilan ulkopuoliseen laitokseen

2.12.1 Nykytila

Vankeuslain 8 luvun 9 §:n 2 momentissa säädetään vangin sijoittamisesta ulkopuoliseen laitokseen. Säännöksen mukaan vanki, jolla on päihdeongelma tai jolla arvioidaan olevan erityisiä vaikeuksia selviytyä vapaudessa, voidaan sijoittaa määräajaksi vankilan ulkopuoliseen laitokseen tai vastaavaan yksikköön, jossa hän osallistuu päihdehuoltoon tai hänen selviytymismahdollisuuksiaan parantavaan muuhun tavoitteelliseen toimintaan. Sijoitusta kutsutaan laissa sijoitukseksi ulkopuoliseen laitokseen.

Rikosseuraamuslaitos käynnisti vuonna 2021 sakko- ja lyhytaikaisvankihankkeen, jonka tavoitteena oli sijoittaa sakon muuntorangaistusta suorittavia ja muita lyhytaikaista vankeusrangaistusta suorittavia vankeja ulkopuoliseen laitokseen. Vuoden 2022 aikana vankilan ulkopuolisia sijoituksia päihdehoitolaitokseen tehtiin kaikkiaan 320, joista loppuun suoritettuja sijoituksia oli kaikkiaan 254. Kaiken kaikkiaan hankkeen aikana suunnitellusti sijoituksen loppuun oli vuosien 2021 ja 2022 käynyt 402 asiakasta. Vuonna 2023 sijoitusten määrä on vakiintunut siten, että ulkopuolisiin laitoksiin on päivittäin sijoitettuna 25–35 vankia. Käytännössä sijoitukset painottuvat sakon muuntorangaistusta suorittaviin vankeihin ja lyhyttä vankeusrangaistusta suorittaviin vankeihin. Pitkää vankeusrangaistusta suorittavia vankeja sijoitetaan ulkopuolisiin laitoksiin vähän.

Sijoitukset ovat valtaosin päihdekuntoutussijoituksia. Sääntely mahdollistaa kuitenkin sijoituksen muihinkin laitoksiin, kuten lastensuojelulaitoksiin. Yksittäisissä tapauksissa sijoituksia esimerkiksi lastensuojelulaitoksiin onkin tehty. Jäljempänä käsitellään erikseen kysymystä alaikäisten vankien sijoittamisesta.

Luvun 10 §:n 1 momentin nojalla ulkopuolisen laitossijoituksen edellytyksenä on se, että sijoitus edistää rangaistusajan suunnitelman toteutumista ja se, että vangin rangaistusaikaisesta käyttäytymisestä sekä hänen henkilöstään ja rikollisuudestaan saatujen tietojen perusteella sijoituksen ehtojen noudattamista voidaan pitää todennäköisenä.

Pykälän 3 momentin mukaan vangin tulee sitoutua olemaan käyttämättä päihdyttäviä aineita ja rikoslain 44 luvun 16 §:ssä tarkoitettuja dopingaineita ja sitoutuu tämän lain 16 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun päihdeettömyyden valvontaan ja noudattamaan muita vankilan ulkopuolella liikumiseen ja toimintaan osallistumiseen liittyviä välttämättömiä kirjallisia ehtoja. Pykälän 1 momentin 3 kohdalla nojalla sijoituksen ehtojen noudattamista voidaan soveltuvin tavoin valvoa sijoituslaitoksen tiloihin asennettavilla, vangin haltuun annettavilla, vangin ylle ranteeseen, nilkkaan tai vyötärölle kiinnitettävillä teknisillä välineillä taikka tällaisten välineiden yhdistelmillä.

Lisäksi vangin tulee suostua siihen, että vankeinhoitoviranomaiset ovat tarpeen mukaan yhteydessä viranomaisiin sekä yksityisiin yhteisöihin ja henkilöihin luvan tai sijoituksen edellytysten selvittämistä taikka ehtojen noudattamista koskevissa asioissa. Vangin tulee suostua myös siihen, että vankeinhoitoviranomaiset saavat antaa sijoituksen kannalta tarpeellisia tietoja sijoituspaikalle ja että sijoituspaikka saa ilmoittaa vankeinhoitoviranomaisille ehtojen rikkomisesta. Vankila, sijoituspaikka ja vanki tekevät sijoittamisesta sijoitussopimuksen.

Alle 18-vuotiaan vangin ulkopuolinen laitossijoitus

Suomen perustuslain 6 §:ssä on vaatimus lasten yhdenvertaisesta kohtelusta. Perustuslain 19 §:n 3 momentin mukaan julkisen vallan on tuettava lapsen huolenpidosta vastaavien

mahdollisuuksia turvata lapsen hyvinvointi ja yksilöllinen kasvu. Lisäksi YK:n lapsen oikeuksien sopimus turvaa lapsen oikeuksia muun muassa 3 artiklassa tunnustetulla lapsen edun ensisijaisuudella.

Rikosoikeudellinen seuraamusjärjestelmä on viimesijainen keino puuttua nuorten rikolliseen käyttäytymiseen. Rikoslain (39/1889) 9 luvun 4 §:ssä säädetään vastuukärajasta. Rangaistusvastuun edellytyksenä on, että tekijä on teon hetkellä täyttänyt viisitoista vuotta.

Rikoslain 6 luvun 9 §:n 2 momentin mukaan alle 18-vuotiaana tehdystä rikoksesta ei saa tuomita ehdottomaan vankeusrangaistukseen elleivät painavat syyt sitä vaadi ja tätä painavan syyn merkitystä harkittaessa otetaan huomioon rikoksentehtäjän sijoitus lastensuojelulain (417/2007) 57 §:n mukaiseen lastensuojelulaitokseen. Säännöksen esitöiden (HE 215/2014 vp, s. 89) mukaan lastensuojelulaitossijoitus otettaisiin huomioon ehdolliseen vankeuteen tuomitsemista puoltavana tekijänä ja tarkoituksena on ohjata seuraamusvalintaa toimivaksi todettuun järjestelyyn, jossa lastensuojelun ja ehdollisen vankeuden valvonnan keinot voisivat yhdessä saada aikaan tehokkaan ja vaikuttavan kontrollin ja tuen kokonaisuuden. Alle 18-vuotiaiden rikoksentehtäjöiden kohdalla ehdottoman vankeuden välttämiseen velvoittavat myös Suomea sitovat kansainväliset velvoitteet.

Ehdoton vankeusrangaistus on yleensä haitallinen seuraamus nuorille erityisesti rikosten uusintariskin ja sosiaalisen selviytymisen kannalta. Mikäli alle 18-vuotias lapsi ja rikoksentehtäjä on kuitenkin tuomittu ehdottomaan vankeusrangaistukseen, säädetään vankeuslain 5 luvun 2 §:ssä, että hänet on pidettävä erillään aikuisista vangeista, jollei hänen etunsa muuta vaadi. Erillään pito aikuisista on vahva pääsääntö, jota turvataan YK:n kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan yleissopimuksen (KP-yleissopimus) 10 artiklassa sekä YK:n lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen 37 artiklassa. Lisäksi vankeuslain 1 luvun 5 §:n 3 momentin mukaan alle 21-vuotiaiden kohdalla on vankeuden aikana kiinnitettävä erityistä huomiota iästä ja kehitysvaiheesta johtuviin tarpeisiin.

Edellä kuvatusti alle 18-vuotias vanki voidaan jo nykyisin mahdollista sijoittaa ulkopuoliseen laitokseen, kuten lastensuojelulaitokseen. Rikosseuraamuslaitokselta tiedon mukaan viimeisen viiden vuoden aikana lastensuojelulaitokseen ei ole sijoitettu ulkopuolisena laitossijoituksena, vaan valvotun koevapauden ajaksi. Kaikkiaan viimeisen viiden vuoden aikana on vähemmän kuin kymmenen alle 18-vuotiaista vankia on ollut valvotussa koevapaudessa. Heistä vähemmän kuin viisi on ollut lastensuojelulaitoksessa koevapauden aikana. Vertailun vuoksi viimeisen viiden vuoden aikana muutamia alle 18-vuotiaita vankeja on sijoitettuna avolaitokseen siten. Vuosina 2021 ja 2022 on vähemmän kuin viisi alle 18-vuotiaista vankia ollut sijoitettuna avolaitokseen.

Valvotusta koevapaudesta säädetään rikoslain 2 c luvun 8 §:ssä ja valvotusta koevapaudesta annetussa laissa (629/2013). Valvotun koevapauden tarkoituksena on vapauttaa vanki suunnitelmallisesti ja asteittain, jotta yhteiskuntaan sijoittuminen edistyisi. Valvotussa koevapaudessa vangin tulee noudattaa tiettyjä velvollisuuksia, kuten pysyä tiettyinä kellonaikoina asunnossaan taikka määrättyssä hoito- tai kuntoutuspaikassa, kuten lastensuojelulaitoksessa. Valvottuun koevapauteen voidaan sijoittaa aikaistaan kuusi kuukautta ennen ehdonalaista vapauttamista. Valvottu koevapaus on siten pituudeltaan rajattu ja käytännössä usein vain muutaman vapautumista edeltävän kuukauden pituinen. Valvottu koevapaus eroaa siten merkittävästi ulkopuolisesta laitossijoituksesta.

Lastensuojelulain 40 §:ssä säädetään siitä, milloin lapsi on otettava huostaan ja järjestettävä hänelle sijaishuolto. Esityksessä ei ehdoteta muutoksia näihin perusteisiin. Nykytilan hahmottamiseksi oleellista on, että myös lastensuojelulain mukaisten sijoitusperusteiden on täyttyvä,

jotta alle 18-vuotias vanki voidaan sijoittaa lastensuojelulaitokseen. Lastensuojelulain mukaisen sijoitusperusteiden käsillä oloa arvioidaan aina lapsikohtaisesti. Lisäksi lastensuojelulain 41 §:ssä säädetään huostaanoton ja sijaishuollon valmistelusta ja 43 §:ssä tätä koskevasta päätöksenteosta. Sopivasta sijaishuoltopaikasta ja sen valinnasta säädetään tarkemmin lastensuojelulain 50 §:ssä. Lastensuojelulaitoksen olisi siten sovellettava alle 18-vuotiaan vangin sijaishuoltopaikaksi ja laitoksen tulisi pystyä vastaamaan hänen tarpeisiinsa.

On myös mahdollista, että alle 18-vuotiaalle vangille on jo aiemmin muusta syystä tehty huostaanottoa ja sijaishuoltoon sijoittamista koskeva päätös, jota ei ole katsottu aiheelliseksi muuttaa vankilassaolon ajaksi. Jos vankilassaolon ajaksi osoitettu sijaishuoltopaikka ei enää vastaa lapsen tarpeisiin, ei ole hänen etunsa mukainen eikä sovellu sijoituspaikaksi, päivitetään lastensuojelulain 30 §:n mukainen asiakassuunnitelma ja tehdään sijaishuoltopaikan muuttamista koskeva päätös. Kummassakin tilanteessa sijoituspaikan valinnassa on tärkeää tehdä yhteistyötä Rikosseuraamuslaitoksen kanssa.

2.12.2 Nykytilan arviointi

Ulkopuolista laitossijoittelua koskeva sääntely on alun perin tarkoitettu etupäässä pitkäaikaisvankien lyhyisiin päihdekuntoutusjaksoihin. Käytännössä on kuitenkin pidetty tarpeellisenä sijoittaa sakon muuntorangaistusta suorittavia vankeja ja muita lyhytaikaisvankeja päihdekuntoutuslaitoksiin. Rikosseuraamuslaitoksella on jo useamman vuoden ajan ollut käynnissä hanke, jossa nimenomaan lyhyitä vankeusrangaistuksia suorittavia vankeja sijoitetaan ulkopuolisiin laitoksiin. Hankkeen kokemusten perusteella voimassa olevaa lainsäädäntöä voidaan pitää epäselvänä.

Voimassa oleva säännös mahdollistaa ulkopuolisen laitossijoituksen hyvin erilaisissa tilanteissa. Sitä voidaan soveltaa niin pitkäaikaisvankeihin kuin lyhyttä vankeusrangaistusta suorittaviin vankeihin. Säännös ei myöskään rajoita sijoituksen kestoa eikä sitä, missä vaiheessa rangaistusaikaa sijoitus voidaan toteuttaa. Säännös mahdollistaa myös sijoittamisen paitsi päihdekuntoutuslaitokseen myös muunlaiseen vangin elämänhallintaa parantavaan laitokseen. Olisi perusteltua arvioida sääntelyn täsmenmistarpeet näiltä osin.

Ulkopuolisen laitossijoituksen valvonta tapahtuu enimmäkseen vankilan ulkopuolella. Rikosseuraamuslaitoksen eräitä valvontatoimivaltuuksia ulkopuolisen laitossijoituksen aikana onkin hiljattain täsmennetty (HE 53/2025 vp / EV 285/2025 vp / lain numero). Lisäksi Rikosseuraamuslaitoksella on toimivalta valvoa vangin päihdeettömyyttä ja vangille voidaan määrätä sähköinen valvonta. Epäselvää on kuitenkin, sovelletaanko ulkopuolisen laitossijoituksen aikana vankeuslain säännöksiä poistumisluvista ja kurinpidosta.

Ulkopuolista laitossijoittelua koskevia säännöksiä onkin edellä mainituista syistä tarpeen uudistaa. Lainmuutoksilla edistettäisiin myös osaltaan hallitusohjelman tavoitetta, jonka mukaan lisätään sakko- ja lyhytaikaisvankien ulkopuolista päihderiippuvuudesta toipumiseen tähtäävää päihdehoitoa.

Alle 18-vuotiaat vangit

Esityksen valmistelussa on lähtökohtana ollut se, että ulkopuolisena laitossijoituksena lastensuojelulaitokseen sijoitettaisiin erityisesti sellaisia alaikäisiä vankeja, jotka voitaisiin sijoittaa avolaitokseen. Taustalla on eduskunnan oikeusasiamiehen ratkaisu EOAK/4760/2020, jossa oikeusasiamies on muun ohella todennut, että jos alaikäinen täyttää avolaitokseen sijoittamisen edellytykset, ei ole lainmukaista pitää häntä enää suljetun vankilan kaltaisissa olosuhteissa, sillä

vankeuslain 4 luvun 8 §:n mukaan vankia ei tule sijoittaa suljetumpaan vankilaan tai vankilan osastoon kuin vankilan järjestys ja turvallisuus sekä vankilassa pitämisen varmuus edellyttävät.

Rikosseuraamuslaitoksen selvityksen (Alaikäiset ja nuoret vangit, Rikosseuraamuslaitoksen monisteita 5/2021) mukaan monilla alaikäisillä vangeilla on taustallaan karkaamisia aikaisemmista lastensuojelun sijoituspaikoista, vaikea päihdeongelma tai rikos, mikä estää heidän sijoittamisensa avolaitokseen. Eduskunnan oikeusasiamies on edellä mainitussa ratkaisussaan todennut, että huolimatta alaikäisen vangin henkilöön liittyvistä tyypillistä ongelmista on kuitenkin mahdollista, että alaikäinen täyttää avolaitokseen sijoittamisen edellytykset. Tällöin ei ole apulaisoikeusasiamiehen käsityksen mukaan lainmukaista pitää häntä enää suljetun vankilan kaltaisissa olosuhteissa.

Avolaitoksissa ei kuitenkaan ole alaikäisille vangeille tukea antavaa henkilöstöä sekä koulutusmahdollisuuksia valmiiksi. Haasteena on alaikäisten vankien oikeus suojeluun ja erillään pitämiseen aikuisista vangeista sekä valvonnan riittävyys tähän erillään pitoon. Kaikkia alaikäisiä vankeja ei voida sijoittaa asumaan toistensa kanssa samaan laitokseen eikä aina edes yhteiseen toimintaan. Edellä mainitut haasteet yhdistettynä alaikäisten vankien vähäiseen määrään tarkoittavat, että alaikäisten sijoittaminen erillisiin laitoksiin johtaisi eristämisen kaltaisiin olosuhteisiin. Erityisen tärkeää alaikäisten kohdalla on myös mahdollisuus pitää yhteyttä vankilan ulkopuolella oleviin läheisiinsä. Näistä syistä eduskunnan oikeusasiamies ei ole mainitussa ratkaisussa pitänyt alaikäisille tarkoitettujen erillisten laitosten perustamista perusteltuna lapsen edun näkökulmasta.

Edellä esitetyn perusteella lastensuojelulaitos olisi avolaitosta parempi ratkaisu sellaisille alaikäisille vangeille, jotka aidosti voitaisiin sijoittaa avolaitokseen. Oletettavasti kysymys olisi yksittäisistä tapauksista. Sijoituksen olisi oltava myös lastensuojelulaitoksen näkökulmasta mahdollinen eli sijoitukseen tulisi olla lastensuojelulain 40 §:n mukainen peruste ja sijoituksen tulisi olla mahdollinen myös lastensuojelulaitoksessa jo olevien lasten turvallisuuden näkökulmasta mahdollista.

Hallitus on antanut esityksen HE 149/2025 vp lastensuojelulain ja tähän liittyvien lakien muuttamiseksi, jossa on muun ohella ehdotettu uuden kuntouttavan suljetun laitospalvelun perustamista. Tämän laitospalvelun olosuhteet olisivat hyvin suljetut, joskin samalla myös hyvin kuntouttavat. Valmistelussa on arvioitu, että tämän hyvin suljetun luonteen takia esitetty uusi laitospalvelu ei ratkaisi edellä kuvattua haastetta löytää avolaitoksen edellytykset täyttävälle vangeille sopivat suljettua vankilaa avoimemmat olosuhteet.

Vankeuslain ja tutkintavankeuslain kehittämisen 1. vaiheessa saadussa lausuntopalautteessa kiinnitettiin huomiota siihen, että vankeuslaissa ja lastensuojelulaissa ei ole nimenomaista mainintaa mahdollisuudesta sijoittaa alle 18-vuotias rangaistusta suorittava lastensuojelulaitokseen. Lisäksi palautteessa katsottiin, ettei asiasta voida säätää pelkästään vankeuslaissa. Käytännön soveltamisten kannalta ongelmallisena pidettiin myös lastensuojelulain ja vankeuslain sääntelyn suhdetta. Epäselvänä pidettiin lastensuojelun päätöksentekoa koskevan sääntelyn soveltamista vankeusrangaistusta suorittavaan. Lisäksi tulisi tarkentaa lastensuojeluviranomaisen ja Rikosseuraamuslaitoksen toimivaltakysymyksiä esimerkiksi lastensuojelulain mukaisissa rajoitustoimenpiteissä. Lausuntopalautteessa toivottiin myös selvitettäväksi mahdollisuudet sijoittaa tutkintavankeudessa oleva lapsi ulkopuoliseen laitokseen.

Edellä esitetyistä syistä sekä sen enempää vankeuslain kuin lastensuojelulainkaan säännökset eivät parhaalla mahdollisella tavalla huomioi mahdollisuutta sijoittaa alaikäinen vanki lastensuojelulaitokseen ulkopuolisena laitossijoituksena. Vankeuslain että lastensuojelulain

säännöksiä tulisikin täsmentää. Säännöksissä tulisi huomioida nykyistä paremmin mahdollisuus sijoittaa alle 18-vuotias vanki lastensuojelulaitokseen.

Pakkokeinolain (806/2011) vangitsemista koskevien säännösten mukaan alle 18-vuotiaasta epäilty ei saa vangita tai määrätä pidettäväksi edelleen vangittuna, elleivät painavat syyt sitä vaadi. Alaikäisiä onkin vangitsemisen sijaan määrätty pakkokeinolain 1 a §:ssä tarkoitettuun teknisiin välinein valvottuun tehostettuun matkustuskieltoon. Valmistelussa on arvioitu, että tehostetun matkustuskiellon tulisi olla ensisijainen tutkintavankeuteen nähden silloin, kun tehostetun matkustuskiellon edellytykset täyttyvät, koska tehostettu matkustuskielto mahdollistaa esimerkiksi koulunkäynnin tai sijoituksen lastensuojelulaitokseen pakkokeinon aikana. Voidaan arvioida, että ellei alaikäisen rikoksesta epäillyn määrääminen tehostettuun matkustuskieltoon ole mahdollista, vaan hänet täytyy vangita, myöskään edellytykset lastensuojelulaitossijoitukselle eivät täyty. Alle 18-vuotias tutkintavanki onkin siten pääsääntöisesti sijoitettava vankilaan. Tästä syystä valmistelussa ei ole tarkemmin selvitetty mahdollisuutta sijoittaa alle 18-vuotias tutkintavanki ulkopuoliseen laitokseen.

3 Tavoitteet

Ehdotetuilla muutoksilla on useita erilaisia tavoitteita.

Ehdotetuilla säännösmuutoksilla pyritään ensinnäkin parantamaan vankilaturvallisuutta. Keskeisimmät tätä edistävät muutokset koskisivat tehostetun valvonnan osastolle sijoittamista koskevaa sääntelyä, jolla helpotettaisiin puuttumista erityisesti järjestäytyneen rikollisuuden toimintaan. Toinen tätä tavoitetta edistävä muutos olisi Rikosseuraamuslaitoksen valvontatoimivaltuuksien selkeyttäminen ja yhdenmukaistaminen. Säännökset ovat nykyisin vaikeaselkoisia ja vaikeasti sovellettavia. Esimerkiksi puhelun kuuntelua koskevia säännöksiä on sovellettu käytännössä erittäin vähän muualla kuin varmuusosastoilla. Ehdotetut muutokset helpottaisivat toimivaltuuksien soveltamista ja edistäisivät Rikosseuraamuslaitoksen mahdollisuuksia puuttua vankilan järjestystä ja turvallisuutta vaarantavaan toimintaan tai rikosten tekemiseen vankila-aikana. Tehostetun valvonnan osastoja koskevan sääntelyn kehittäminen on kirjattu myös hallitusohjelmaan.

Esityksen toisena tavoitteena on parantaa Rikosseuraamuslaitoksen valmiuksia huolehtia rangaistusten täytäntöönpanosta vakavassa yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa. Tätä tavoitetta edistettäisiin säännöksillä, jotka mahdollistavat vakavan yhteiskunnallisen häiriötilanteen edellyttämät muutokset niin vankeusrangaistuksen, tutkintavankeuden kuin yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanon sisältöihin. Tällaisilla muutoksilla varmistettaisiin se, että täytäntöönpano voidaan toteuttaa turvallisesti myös vakavassa yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa.

Rikosseuraamuslaitoksen valmiuksia huolehtia rangaistusten täytäntöönpanosta parannettaisiin myös vankien maksuliikennettä koskevien säännösten muutoksilla. Säännösten tavoitteena olisi helpottaa Rikosseuraamuslaitoksen mahdollisuuksia huolehtia vankien maksuliikenteestä, kun vankien omien maksuvälineiden käyttöä laajennettaisiin.

Mainitut lainmuutokset edistäisivät kolmanneksi myös vankien valmiuksia rikoksettomaan elämäntapaan. Tavoitteena olisi, että vankeusaikana pystyttäisiin huolehtimaan siitä, että vangin vapautuessa hänellä on käytössään pankkitili ja toimiva maksukortti.

Vangin valmiuksia rikoksettomaan elämäntapaan edistettäisiin myös ulkopuolista laitossijoittamista ja sopimusosastoja koskevilla säännösmuutoksilla, jotka parantaisivat vankien mahdollisuuksia saada päihdekuntoutusta tai muuta tarvitsemaansa tukea jo vankeusaikana. Myös hallitusohjelmaan on kirjattu tavoitteita parantaa päihdekuntoutusta vankeusrangaistuksen aikana.

Alle 18-vuotiaiden vankien asemaa parannettaisiin siten, että heitä voitaisiin nykyistä paremmin sijoittaa ulkopuolisena laitossijoituksena lastensuojelulaitoksiin. Tämä edistäisi lapsen edun toteutumista, koska lastensuojelulaitoksissa pystytään järjestämään alaikäisen tarpeiden mukaista tukea paremmin kuin vankiloissa.

Neljänneksi useilla ehdotetuilla lainmuutoksilla pyritään selkeyttämään ja täsmentämään lainsäädäntöä. Esimerkiksi eduskunnan perustuslakivaliokunta ja lakivaliokunta ovat kiinnittäneet huomiota Rikosseuraamuslaitoksen muun muassa toimivaltuuksia koskevien säännösten muutostarpeisiin. Säännösten selkeyttäminen parantaisi vankien oikeusturvaa. Samalla säännösten selkeys helpottaisi henkilökuntaa niiden soveltamisessa ja päätöksenteossa.

Sääntelyn selkeyttä ja ymmärrettävyyttä pyrittäisiin parantamaan myös vankiloita ja niiden aluetta koskevien säännösten ja lakia alemmien säädösten antamista koskevan sääntelyn täsmentämisellä sekä säännöksillä vankilasta vapautuvan vangin tai tutkintavangin kuljettamisesta tahdosta riippumattomaan hoitoon. Nykyistä täsmällisempi sääntely parantaisi tältäkin osin niin vankien oikeusturvaa ja helpottaisi henkilökunnan edellytyksiä soveltaa säännöksiä. Näillä muutoksilla myös yhtenäistettäisiin käytäntöjä vankiloissa.

Esityksen viidentenä tavoitteena on selkeyttää poistumislupia koskevia säännöksiä. Säännösten soveltamisessa on nykyisin monelta osin epäyhtenäisiä käytäntöjä eikä sääntely ole kaikilta osin selvää. Muutoksilla edistettäisiin siten poistumislupakäytäntöjen yhtenäisyyttä. Myös poistumislupien edellytysten arviointiin liittyviä turvallisuusseikkoja korostettaisiin säännöksissä. Tällä edistettäisiin poistumislupien noudattamista ja toteutettaisiin hallitusohjelman kirjaus siitä, että selvitetään, pitäisikö vankilasta myönnettävien poistumislupien edellytyksiä kiristää.

4 Keskeiset ehdotukset

4.1 Toiminta vakavassa yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa

4.1.1 Lähtökohtia

Esityksessä ehdotetaan, että vankeuslakiin ja tutkintavankeuslakiin lisättäisiin säännökset Rikosseuraamuslaitoksen toiminnan järjestämisestä poikkeusoloissa tai muussa vakavassa yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa. Vastaavanlaisia täsmennyksiä tehtäisiin myös yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annettuun lakiin ja valvotusta koevapaudesta annettuun lakiin ja yhdistelmärankaistuksen täytäntöönpanosta annettuun lakiin.

Sääntelyn täydentäminen on perusteltua, koska voimassa oleva lainsäädäntö ei mahdollista vakavien yhteiskunnallisten häiriötilanteiden huomioimista Rikosseuraamuslaitoksen toiminnassa. Ehdotetut säännökset parantaisivat Rikosseuraamuslaitoksen mahdollisuuksia huolehtia rangaistusten turvallisesta täytäntöönpanosta myös vakavissa yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa.

Säännösten lähtökohtana olisi se, että niitä sovellettaisiin vakavissa yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa. Kysymys voisi olla valmiuslain 3 §:ssä tarkoitetuista poikkeusoloista mutta myös muista vakavista yhteiskunnallisista häiriötilanteista. Sääntely koskisi siten esimerkiksi yleisvaarallisen tartuntataudin leviämisen estämistä, mutta myös muita vakavia yhteiskunnallisia häiriötilanteita. Tällaisia häiriötilanteita voisivat olla esimerkiksi sota, erilaiset suuronnettomuudet, vakavat epidemiat tai muut vastaavanlaiset tilanteet. Häiriötilanteelta edellytettäisiin kuitenkin vakavuutta ja vaikutuksia yhteiskunnan tasolla. Pelkästään lyhytaikaiset häiriöt yksittäisen vankilan toiminnassa eivät olisi tällaisia häiriötilanteita, mutta mahdollisesti

lyhytaikaisestikin vaikuttava suuronnettomuus voisi olla tällainen häiriötilanne, joka saattaisi edellyttää vankilan evakuoimista tai ulkoilun epäämistä vangeilta.

Sääntelyn soveltamisalan olisi perusteltua kattaa erilaiset vakavat häiriötilanteet, koska monilla häiriötilanteilla voi olla vakavia vaikutuksia etenkin vankiloiden toimintaan. Vakavan yhteiskunnallisen häiriötilanteen ei kuitenkaan tarvitsisi olla sellainen, että yhteiskuntaan olisi yleisesti julistettu valmiuslain mukaiset poikkeusolot. Säännöstä voitaisiin siten soveltaa riippumatta siitä, edellyttääkö häiriötilanne valmiuslain mukaisten muiden toimivaltuuksien soveltamista. Tämä olisi perusteltua, koska vakava yhteiskunnallinen häiriötilanne voi aiheuttaa vakavia vaikutuksia rangaistusten täytäntöönpanoon, vaikkei yhteiskunnassa muuten olisikaan tarvetta ottaa käyttöön valmiuslaissa tarkoitettuja toimivaltuuksia. Tällaisia tilanteita oli esimerkiksi koronapandemian aikana.

Säännökset muotoiltaisiin siten, että pääsääntönä olisi toimintojen supistaminen esimerkiksi lyhentämällä vankien toiminta-aikaa. Vasta viime sijaisena keinona olisi toimintojen keskeyttäminen kokonaan. Näin rajoitukset toteutuisivat oikeasuhtaisina. Yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoa koskevat rajoitukset porrastettaisiin vastaavasti. Lisäksi vankien perushuoltoon liittyviä toimintoja ei voitaisi rajoittaa kertaluonteista ulkoilun epäämistä lukuun ottamatta. Lisäksi muitakin vankien ja tuomittujen perusoikeuksien toteutumisen kannalta keskeisiä toimintoja rajattaisiin rajoitusten ulkopuolelle.

4.1.2 Vankeuslaki ja tutkintavankeuslaki

Vankeuslain ja tutkintavankeuslain säännöksiä täydennettäisiin siten, että lakeihin lisättäisiin uudet luvut, joissa säädettäisiin vankiloiden toiminnan järjestämisestä yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa. Vankeuslain uuteen 19 a lukuun siirrettäisiin vankeuslain 2 luvun säännökset vankilaan ottamisen rajoittamisesta. Lisäksi luvussa säädettäisiin vankilan evakuoimisesta, jos vakava yhteiskunnallinen häiriötilanne edellyttää kaikkien vankien siirtämistä muihin vankiloihin.

Keskeisimmät muutokset koskisivat ulkoilun sekä vankien toimintojen, vapaa-ajantoimintojen, tapaamisten ja poistumislupien järjestämistä vakavan yhteiskunnallisen häiriötilanteen aikana. Ehdotetut säännökset mahdollistaisivat toimintojen, vapaa-ajantoimintojen ja tapaamisten supistamisen tai keskeyttämisen sekä poistumislupien myöntämisen keskeyttämisen. Ulkoilun epääminen vankilan kaikilta vangeilta tai jonkin osaston vangeilta olisi mahdollista kertaluonteisesti.

Kaikkien rajoitusten edellytyksenä olisi se, että ne ovat välttämättömiä rangaistusten täytäntöönpanon asianmukaisesta toteuttamisesta huolehtimiseksi. Tämä tarkoittaisi sitä, että vakava yhteiskunnallinen häiriötilanne edellyttää muutoksia vankilan päivittäiseen toimintaan, jotta toiminnasta voidaan edelleen turvallisesti huolehtia. Kysymys voisi esimerkiksi olla vakavan tartuntataudin leviämisen estämisestä, eli vankien ja tutkintavankien sekä henkilökunnan terveydestä huolehtimisesta. Turvallisuus voisi liittyä myös vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseen, jos vakava yhteiskunnallinen häiriötilanne vaarantaisi sitä esimerkiksi henkilökunnan pidempiaikaisen puutteen tai turvajärjestelmien pysyvän vaurioitumisen vuoksi.

Esitystä valmisteltaessa on arvioitu sitä, tulisiko laintasolla kuvata yksityiskohtaisemmin niitä edellytyksiä, joiden vuoksi rajoituksia voidaan asettaa. Kuitenkin sääntelyn tavoitteena on turvata Rikosseuraamuslaitoksen toimintamahdollisuudet myös sellaisissa tilanteissa, joita ei vielä valmistelun aikana voida täysin ennakoida. Ehdotettu muotoilu kytkee säännösten soveltamis-edellytykset rangaistusten täytäntöönpanon yleisiin tavoitteisiin, jotka jättävät riittävät toimintamahdollisuudet myös ennalta arvaamattomissa tilanteissa. Säännöksen sanamuodon täsmenäinen esimerkiksi henkilöiden terveyteen tai vankilan turvallisuuteen liittyvillä edellytyksillä

saattaisi synnyttää tilanteen, jossa lainsäädäntöä ei voitaisikaan soveltaa uudenaikaisessa vakavassa häiriötilanteessa. Tästä syystä valmistelussa on pidetty ehdotettua sääntelytapaa riittävän täsmällisenä.

Välttämättömyysvaatimuksella korostettaisiin sitä, että rajoituksiin tulee turvautua vain, jos vankeuslain tavanomaisten säännösten sallimissa rajoissa täytäntöönpanosta ei enää voida huolehtia turvallisesti. Ensi sijassa tulisi siten pyrkiä järjestämään toiminta vankeuslain Rikosseuraamuslaitokselle antaman harkintavallan puitteissa ja muilla käytännön toimenpiteillä, joilla voidaan parantaa esimerkiksi hygieniää vankilassa, jos kysymys on tartuntataudin leviämisen ehkäisystä. Välttämättömyysvaatimus myös lisäisi osaltaan sääntelyn täsmällisyyttä ja tarkkarajaisuutta.

Ulkoilun epääminen olisi mainituissa tilanteissa mahdollista kertaluonteisesti yleisesti kaikilta vangeilta tai tietyn osaston vangeilta. Ulkoilun epääminen voi olla välttämätöntä esimerkiksi tilanteissa, jossa ulkona oleskelu ei ole vakavan yhteiskunnallisen häiriötilanteen vuoksi mahdollista tai turvallista, kuten jos suuronnettomuus on aiheuttanut ulkoilmaan vaarallisia kaasuja. Tällainen tilanne voisivat olla myös esimerkiksi ilmahälytykset, joiden vuoksi ulkoilua ei tietynä päivänä voitaisi järjestää. Koska vankien oikeus ulkoiluun on vankilassa keskeinen oikeus, rajattaisiin toimivaltuus vain kertaluonteisiin tilanteisiin.

Valmistelun aikana on arvioitu, voitaisiinko ulkoilua rajoittaa pelkästään vankeuslain 7 luvun 6 §:n nojalla. Kyseisen säännöksen perusteet evät ulkoilu kytkeytyvät kuitenkin yksittäisestä vangista johtuviin seikkoihin ja epääminen on tehtävä vankikohtaisesti. Koska vakavassa yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa voi olla tarpeen rajoittaa kaikkien vankien ulkoilua ja lisäksi sellaisilla perusteilla, jotka eivät liity vankeihin itseensä, häiriötilanteita varten on perusteltua säätää asiasta erikseen.

Toimintojen ja vapaa-ajantoimintojen sekä tapaamisten rajoittamisessa lähtökohtana olisi se, että ensi sijassa niitä rajoitettaisiin. Rajoittaminen tarkoittaisi sitä, että toiminnot edelleen jatkuvat, mutta esimerkiksi niiden kesto lyhennettäisiin tai niihin kerrallaan osallistuvien vankien määrää pienennettäisiin. Vasta viimesijaisena keinona nämä toiminnot voitaisiin keskeyttää kokonaan. Keskeyttämisen tavoitteena voisi olla esimerkiksi tartuntataudin leviämisen estäminen fyysisiä kontakteja vähentämällä. Tämän tavoitteen saavuttaminen voi keskeyttämistilanteissa edellyttää sitä, etteivät vangit voi toiminnoista vapautuvana aikana oleskella vapaasti osastoilla. Näin ollen toimintojen tai vapaa-ajantoimintojen keskeyttäminen voi tarkoittaa sitä, että vangit joutuvat viettämään toiminnoista vapautuvan ajan selleissään. Mahdollisuuksien mukaan keskeyttämistilanteissakin tulisi vangeille kuitenkin pyrkiä järjestämään viettää aikaa sellin ulkopuolella esimerkiksi tavanomaista pienemmissä ryhmissä, jos se ei vaaranna keskeyttämisen tavoitteita. Näin vankiloissa toimittiinkin koronapandemian aikana vuosina 2020–2022. Joka tapauksessa perushuoltoon ja esimerkiksi puhelimen käyttöön liittyvät toiminnot tulisi järjestää.

Ehdotetut säännökset mahdollistaisivat niin valvottujen tapaamisten kuin muidenkin tapaamisten rajoittamisen. Tämä olisi perusteltua, koska säännöksillä pyritään turvaamaan rangaistusten täytäntöönpanon turvallisuus kaikenlaisissa vakavissa häiriötilanteissa. Ehdotettu sääntely antaisi Rikosseuraamuslaitoksen riittävän liikkumavaran toteuttaa turvalliset tapaamisjärjestelyt.

Poistumislupien myöntämisen kohdalla lupien myöntäminen voitaisiin edellä mainituin edellytyksin keskeyttää. Sääntely mahdollistaisi kuitenkin sen, että keskeyttäminen koskisi vain tiettyjä poistumislupatyppejä. Keskeyttäminen voisi koskea esimerkiksi rangaistusajan pituuden perusteella myönnettäviä poistumislupia, mutta poistumisluvat tärkeästä syystä tai avovankiloiden asiointiluvat voitaisiin edelleen myöntää. Näin Rikosseuraamuslaitokselle jäisi harkintavaltaa kohdistaa rajoitukset vain välttämättömään.

Rajoitusten kesto voisi olla enintään kuukauden kerrallaan, mutta sitä voitaisiin jatkaa kuukaudeksi kerrallaan. Kuukauden kesto olisi perusteltu, koska tätä pidemmäksi ajaksi kerralla asetettavia rajoituksia voidaan pitää ongelmallisina rajoitusten oikeasuhtaisuuden kannalta. On perustelluinta, että rajoitusten tarvetta arvioidaan suhteellisen lyhyin väliajoin. Kuukautta lyhyemmät rajoitukset taas tarkoittaisivat käytännössä sitä, että toiminnan järjestäminen vankiloissa olisi hyvin lyhytkestoista. Kun otetaan huomioon se, että jo muutosten toteuttaminen vie aikaa, olisivat kuukautta lyhyemmät rajoitukset käytännössä vaikeita toteuttaa. Säännöksissä turvataisiin myös se, että yhteiskunnallisen häiriötilanteen päätyttyä, vankiloissa tulisi viipymättä palata normaalitoimintaan, vaikka päätös rajoituksista olisikin tehty pidemmäksi aikaa.

Rajoitukset voisivat koskea sellaisia vankiloita tai vankilan osastoja, joihin vakava yhteiskunnallinen häiriötilanne vaikuttaa. Rajoituksia asetettaisiin siten vain sellaisessa alueellisessa laajuudessa, jota voidaan pitää välttämättömänä. Päätöksen rajoituksista tekisi Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen vastualueen johtaja. Rajoitusten ollessa voimassa tarvittavat yksittäistä vankia koskevat päätökset tehtäisiin vankilassa. Tämä voisi tarkoittaa esimerkiksi toimintaan sijoittamista koskevien päätösten muuttamista vastaamaan asetettuja rajoituksia.

Rajoitusten ja keskeyttämisen ulkopuolelle rajattaisiin eräitä toimintoja.

Ensinnäkin oppivelvollisten vankien, eli käytännössä alaikäisten vankien, opetusta ei voitaisi rajoittaa tai keskeyttää vankeuslain nojalla. Tällainen opetuksen järjestämisen tulisi jatkua vastaavalla tavalla kuin muuallakin yhteiskunnassa. Kuitenkin opetuksen järjestämisen yleiset rajoitukset voisivat koskea opetuksen järjestämistä myös vankilassa. Alaikäistenkin vankien muuta toimintaa voitaisiin rajoittaa tai keskeyttää, koska sellaisen järjestäminen pelkästään alaikäisille vangeille voisi olla erittäin vaikeaa yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa. Toiseksi lapsen tapaamista tai alle 18-vuotiaan vangin tapaamisia ei voitaisi rajoittaa tai keskeyttää eikä alle 18-vuotiaan vangin poistumislupien myöntämistä ei voitaisi keskeyttää. Tältäkin osin kuitenkin yhteiskunnassa asetetut yleiset rajoitukset voisivat merkitä rajoituksia myös alaikäisille vangeille.

Ehdotetuilla rajauksilla pyritäisiin turvaamaan lapsen oikeuksien toteutuminen yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa. Lapsen oikeuksien toteutumisen kannalta on perusteltua, että rajoitukset voisivat koskea alaikäisiä suppeammin kuin täysi-ikäisiä. Alaikäisten vankien kannalta on erityisen tärkeää, että he voisivat paitsi suorittaa oppivelvollisuuttaan myös pitää yhteyttä läheisiinsä yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa. Näillä seikoilla voidaan arvioida olevan erityisen suuri merkitys juuri alaikäisten vankien yhteiskuntaan sopeutumisen ja mielenterveyden kannalta. Rajauksilla edistettäisiin heidän jaksamistaan muutenkin vaikeassa tilanteessa. Lisäksi on huomattava, että alaikäisten vankien määrä on pieni, joten tilanteen edellyttämät järjestelyt olisivat myös käytännössä mahdollista toteuttaa vankiloissa.

Toiseksi mahdollisuus erittäin tärkeästä syystä myönnettävään poistumislupaan ja asiamiehen tapaamisiin säilyisivät myös yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa. Kolmanneksi jos avovankilan vankien asiointilupien myöntäminen keskeytettäisiin, tulisi asiointimahdollisuudet järjestää muulla tavoin. Neljänneksi jos vapaa-ajantoiminnot keskeytetään, tulisi Rikosseuraamuslaitoksen huolehtia siitä, että vangin pääsevät edelleen käyttämään kirjastopalveluja ja harjoittamaan uskontoa muulla tavoin.

Näiden asiaryhmien rajaaminen rajoitusten ulkopuolelle olisi perusteltua, koska niiden rajoittaminen puuttuisi syvemmin vankien perusoikeuksiin kuin ehdotetut rajoitukset muutoin. Erittäin tärkeästä syystä myönnettävä poistumislupa liittyy myös tilanteisiin, joilla on erityistä merkitystä henkilön perhe-elämän suojan kannalta. Kirjaston käytöllä turvataan vangin sivistyksellisiä oikeuksia ja uskonnon harjoittaminen turvaa uskonnonvapautta. Näiden oikeuksien on

perusteltua toteutua jossain muodossa asetetuista rajoituksista huolimatta. Avovankiloissa asiointiluvilla toteutetaan sellaisia vankien oikeuksia, joita ei nykyisin lainkaan järjestetä avovankilassa, kuten kauppakäynnit tai edellä mainittu kirjaston käyttö. Lähtökohtana on, että avovankilan vangit saavat tällaiset palvelut avovankilan ulkopuolelta, joten jos asiointilupien myöntämiseen asetetaan rajoituksia, on perusteltua turvata mainittujen palvelujen jatkuminen.

Lisäksi tapaamisiin ja poistumislupiin kohdistuvien keskeytysten oikeasuhtaisuutta varmistettaisiin sillä, että keskeytyksen aikana vangeille olisi annettava mahdollisuus olla muulla tavoin yhteydessä vankilan ulkopuolelle tavanomaista laajemmin. Tämä voisi tarkoittaa esimerkiksi laajempia puhelimenkäyttömahdollisuuksia tai videotapaamisten järjestämistä tavanomaisiin tapaamisiin varattuina ajankohtina.

Tutkintavankeuslakiin tehtäisiin pääosin vastaavat muutokset. Tutkintavankeuslaissa ei kuitenkaan säädettäisi mahdollisuudesta keskeyttää poistumislupien myöntämistä, koska tutkintavankeille voidaan myöntää poistumislupa vain hyvin rajatuin perustein yksittäistapauksessa. Tällaisten poistumislupien myöntämisen edellytykset voidaan vakavassa yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa arvioida voimassa olevien säännösten perusteella.

4.1.3 Yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpano

Esityksessä ehdotetaan muutoksia myös yhdyskuntaseuraamusten, valvotun koevapauden ja yhdistelmärangeistuksen valvonta-ajan täytäntöönpanoon edellä kuvatuissa häiriötilanteissa. Sääntelyn lähtökohdat vastaisivat edellä käsiteltyjä periaatteita. Rajoitusten tulisi siis olla välttämättömiä seuraamusten täytäntöönpanon turvallisuudesta huolehtimiseksi.

Yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annettuun lakiin lisättäisiin säännös, jonka nojalla yhdyskuntapalvelun, valvontarangeistuksen, ehdollisen vankeuden, jonka tehosteeksi on tuomittu valvontaan, ja nuorisorangeistuksen täytäntöönpanoon ryhtymistä voitaisiin yleisesti rajoittaa vastaavalla tavalla kuin vankilaan ottamista. Kysymys olisi siitä, ettei täytäntöönpanotavaksi tulevien yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoa aloitettaisi rajoituksen aikana. Koska rajoitus koskisi yleisesti rajoituksen aikana täytäntöönpanotavaksi tulevia tuomioita, sen käyttöönotosta säädettäisiin oikeusministeriön asetuksella. Rajoitus voisi kestää kuusi kuukautta ja se voitaisiin uudistaa kuudeksi kuukaudeksi kerrallaan. Yksittäisen tuomion täytäntöönpanoon tulisi kuitenkin ryhtyä, jos se muuten raukeaisi.

Yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annettuun lakiin lisättäisiin myös säännös mahdollisuudesta tehdä yhden tai useamman rikosseuraamuskeskuksen aluetta koskeva päätös yhdyskuntaseuraamusten sisällön muuttamisesta. Ehdotettu sääntely mahdollistaisi sen, että yhdyskuntaseuraamuksiin tuomittujen toimintaa, velvollisuutta pysyä asunnossa sekä valvontaa muutettaisiin vakavassa yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa. Sääntely olisi perusteltua, koska vastaavalla tavalla kuin vankiloissakin myös yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanossa häiriötilanne voi vaikuttaa siihen, miten täytäntöönpanoa voidaan jatkaa.

Esimerkiksi toimintavelvollisuuspaikat voivat joutua rajoittamaan toimintaansa, jolloin yhdyskuntaseuraamukseen kuuluvan toimintavelvollisuuden toteuttaminen entiseen tapaan ei onnistuisi, vaan toimintaa olisi järjestettävä joko muissa paikoissa tai tavanomaisesta poikkeavin tavoin. Häiriötilanne voisi vaikuttaa myös siihen, voidaanko tuomittujen velvollisuutta pysyä asunnossa tai valvontaa toteuttaa tavanomaiseen tapaan. Säännökset mahdollistaisivat välttämättömät muutokset näihin yhdyskuntaseuraamusten velvollisuuksiin.

Vastaavanlaista sääntelyä ehdotetaan myös valvotusta koevapaudesta annettuun lakiin ja yhdistelmärangeistuksen täytäntöönpanosta annettuun lakiin.

Yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annetussa laissa säädettäisiin myös mahdollisuudesta keskeyttää täytäntöönpano kokonaan. Tämä olisi mahdollista vain, jos on ilmeistä, etteivät edellä mainitut muokkaukset täytäntöönpanoon olisi riittäviä. Kynnys täytäntöönpanon keskeyttämiseen olisi siten korkea ja siihen voitaisiin turvautua vain poikkeuksellisesti. Keskeyttämismahdollisuus ei kuitenkaan koskisi ehdonalaisten vapauden valvontaa, valvottua koevapautta eikä yhdistelmärankaistuksen valvonta-aikaa. Näissä seuraamuksissa on kysymys ehdottoman vankeusrangaistukseen jälkeisestä yhteiskunnassa tapahtuvasta valvonnasta, joka on osa vankeusrangaistusta. Niiden keskeyttäminen ei olisi perusteltua. Esimerkiksi valvotun koevapauden keskeyttäminen tarkoittaisi vangin siirtämistä takaisin vankilaan, mikä ei ole sen enempää tuomitun oikeusturvan kuin rangaistusten täytäntöönpanon yleisen tilanteenkaan vuoksi perusteltua.

Täytäntöönpanon keskeyttäminen tarkoittaisi sitä, että rangaistuksen täytäntöönpano ja tuomitun velvollisuudet keskeytyvät määräajaksi. Rajoituksen päätyttyä täytäntöönpanoa jatkettaisiin. Esityksessä ehdotetaan, että rangaistusaika ei kuluisi keskeytyksen aikana. Tämä olisi perusteltua, koska tuomitulla ei myöskään olisi mitään täytäntöönpanoon liittyviä velvollisuuksia tuona aikana.

Yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanon sekä valvotun koevapauden sekä yhdistelmärankaistuksen valvonta-ajan sisällön muuttaminen voisivat kestää enintään kolme kuukautta kerrallaan. Rajoitusten kesto voisi siten olla pidempi kuin vankeusrangaistuksen täytäntöönpanossa. Tämä olisi perusteltua, kun otetaan huomioon täytäntöönpanon luonne. Esimerkiksi yhdyskuntaseuraamusten toimintavelvollisuutta ei välttämättä toteutettaisi Rikosseuraamuslaitoksen omana toimintana, vaan yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Tällaiseen toimintaan liittyviä muutoksia on perusteltua voida tehdä pidempikestoisesti kuin vankilassa. Muutosten käynnistäminen ja palauttaminen edellyttääkin muiden toimijoiden kanssa sopimista ja heidän sitoutumistaan järjestelyihin. Tämä voisi osoittautua häiriötilanteessa mahdottomaksi, jos muutokset kestäisivät vain kuukauden kerrallaan.

Yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanon keskeyttäminen puolestaan voisi kestää vain kuukauden kerrallaan. Tämä olisi perusteltua, koska keskeyttäminen tarkoittaisi merkittävämpää rajoitusta täytäntöönpanoon. Keskeyttäminen ei myöskään edellytä samanlaista yhteistyötä muiden toimijoiden kanssa kuin toimintojen muuttaminen.

Rajoitukset voisivat koskea sellaisten rikosseuraamuskeskusten alueita, joihin vakava yhteiskunnallinen häiriötilanne vaikuttaa. Rajoituksia asetettaisiin siten vain sellaisessa alueellisessa laajuudessa, jota voidaan pitää välttämättömänä. Päätöksen rajoituksista tekisi Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen vastualueen johtaja. Hän päättäisi siten rajoitusten käyttöönotosta ja yleisestä sisällöstä. Rajoitusten ollessa voimassa tarvittavat yksittäistä tuomittua koskevat päätökset tehtäisiin tavanomaisessa päätöksentekomenettelyssä. Tämä tarkoittaisi yksittäistä tuomittua koskevan täsmennetyn rangaistusajan suunnitelman muuttamista vastaamaan rajoituksia tai täytäntöönpanon keskeyttämistä koskevan päätöksen tekemistä.

4.1.4 Muutoksenhaku

Lakeihin lisättäisiin häiriötilanteita koskevaa päätöksentekoa koskevat muutoksenhakusäännökset.

Operatiivisen vastualueen johtajan päätökset rajoitusten tai keskeytysten asettamisesta olisivat muutoksenhakukelpoisia.

Sen sijaan näiden päätösten nojalla tehtävät yksittäistä vankia tai tuomittua koskevat päätökset olisivat muutoksenhakukiellossa. Tämä olisi perusteltua, koska kysymys olisi väliaikaisista päätöksistä, joilla vankien tai tuomittujen velvollisuuksia muutettaisiin häiriötilanteen edellyttämällä tavalla. Lisäksi päätöksentekijän harkintavalta olisi suppea, koska käytännössä päätökset perustuisivat operatiivisen vastualueen johtajan päätöksiin. Vankien ja tuomittujen oikeusturva turvattaisiin ensisijaisesti muutoksenhakuoikeudella operatiivisen vastualueen johtajan yleisiin päätöksiin rajoitusten asettamisesta.

4.2 Vankiloita koskeva sääntely

Kuten edeltä käy ilmi, monista vankiloita, niiden aluetta tai osastoja koskevista asioista ei ole säädetty lainkaan tai sääntely on epäyhtenäistä. Esityksessä ehdotetaankin selvennettäväksi sääntelyä.

Vankeuslain 4 luvun 1 §:ssä säädettäisiin edelleen siitä, että olisi suljettuja vankiloita ja avovankiloita. Nykyisessä laissa käytetty käsite avolaitos muutettaisiin avovankilaksi.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi säännös suljetun vankilan osana toimivasta avovankilayksiköstä. Tällaisessa yksikössä noudatettaisiin avovankilaa koskevia säännöksiä. Sääntely olisi tarpeen sen selventämiseksi, milloin suljetun vankilan yhteydessä toimivat avoimemmat osastot rinnastuisivat avovankilaan. Nykyisin on epäselvää, sovelletaanko tällaisilla osastoilla avolaitosta vai suljettua vankilaa koskevia säännöksiä.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi myös säännös siitä, että suljetun vankilan alueella vankien liikkumista voidaan vankilan järjestyksen ja turvallisuuden edellyttämällä tavalla rajoittaa. Nykyisin vain liikkumisesta avovankilan alueella on säädetty laissa. Koska yksityiskohtaisemmat liikkumisrajoitukset riippuvat kunkin vankilan tiloista, osastoinnista ja olosuhteista, tällaiset määräykset annettaisiin kuten nykyisinkin vankilan järjestyssäännössä.

Esityksessä ehdotetaan myös, että pykälään lisättäisiin säännös vankilan tilojen hyväksymisestä. Säännöksellä varmistettaisiin se, että ennen tilojen käyttöönottoa olisi huolehdittu siitä, että tilat täyttävät vankeusrangaistuksen täytäntöönpanolle ja tutkintavankeuden toimeenpanolle asetettavat vaatimukset.

Muutoksia ehdotetaan myös asetuksen- ja määräyksenantovaltuuksiin. Kuten edellä on todettu, esimerkiksi se, mitkä vankilat ovat suljettuja ja mitkä avovankiloita perustuu lähinnä käytäntöön. Säännöksissä ei myöskään määritellä vankilan aluetta tai sitä, mihin vankiloihin miehiä, naisia tai alaikäisiä voidaan sijoittaa. Esityksessä ehdotetaan, että näistä seikoista säädettäisiin oikeusministeriön asetuksella.

On perusteltua, että näistä vangin oikeusturvaan vaikuttavista seikoista säädetään asetustasolla. Jo nyt oikeusministeriön asetuksella säädetään vankiloiden perustamisesta ja tutkintavankiloina toimivista vankiloista. Myös yleisistä alueellisista liikkumisrajoituksista säädetään sisäministeriön asetuksen tasolla. Näin ollen myös jaottelut avovankiloihin ja suljettuihin vankiloihin, vankiloiden alueet ja se mihin eri vankiryhmiä sijoitetaan, olisi perusteltua säätää oikeusministeriön asetuksella.

Rikosseuraamuslaitokselle säädettäisiin määräyksenantovaltuus siitä, missä avovankiloissa voidaan käyttää sähköistä valvontaa. Tällä hetkellä asiasta tehdään yksittäistä vankilaa koskevat päätökset, mutta asia soveltuu paremmin määräyksenantovaltuuden piiriin. Vastaavanlainen muutos tehtäisiin omien vaatteiden käyttökieltoa koskien. Omien vaatteiden käytön rajoittamisesta annettaisiin jatkossa määräys.

Esitystä valmisteltaessa on myös arvioitu mahdollisuutta määrätä avovankilaan sijoitetulle vangille yksittäistapauksessa tekninen valvonta muissakin kuin määrätyissä avovankiloissa. Tällainen järjestely tarkoittaisi sitä, että samassa avovankilassa voisi olla sekä teknisellä valvonnalla valvottuja vankeja että ilman teknistä valvontaa valvottuja vankeja. Selvyyden vuoksi valmistelussa onkin pidetty parempana säilyttää nykyinen malli, jossa tietyissä avovankiloissa kaikilla vangeilla on tekninen valvonta.

Vankilan osastojen perustaminen tehtäisiin edelleen vankilan järjestyssäännöllä. Osastoja tulisi olla kaikille vankiryhmille, joita oikeusministeriön asetuksen nojalla voidaan kyseiseen vankilaan sijoittaa.

4.3 Vankilan osastot

4.3.1 Tehostetun valvonnan osastot

Tehostetun valvonnan osastojen tarkoituksena on ensi sijassa estää rikollisen toiminnan jatkaminen vankilassa tai vankilasta käsin. Osastojen keskeisimpänä tavoitteena on ollut, että järjestäytyneeseen rikollisuuteen kytkeytyvät vangit sijoitetaan erilleen muista vangeista, jolloin heidän vaikuttamismahdollisuuksiaan pystytään rajoittamaan ja heidän toimintaansa valvomaan paremmin. Tätä tavoitetta voidaankin pitää tärkeänä paitsi siksi, että järjestäytyneen rikollisuuden toimintaan voidaan tehokkaasti puuttua myös siksi, etteivät järjestäytyneeseen rikollisuuteen kytkeytyvät vangit voi vaikuttaa muiden vankien oikeuksiin. Tavoitteen merkitystä korostaa entisestään se, että Rikosseuraamuslaitos on arvioinut kansainvälisesti toimivan järjestäytyneen rikollisuuden vaikutuksen lisääntyneen vankiloissa viime vuosina.

Tehostetun valvonnan osastoille on sijoitettu vankeja, jotka Rikosseuraamuslaitoksen käytettävissä olevan arvion perusteella kuuluvat johonkin järjestäytyneen rikollisuuden ryhmään tai ovat muuten osallisina ammattimaisessa rikollisuudessa. Myös muunlainen tiivis yhteydenpito järjestäytyneeseen rikollisuuteen kytkeytyviin henkilöihin on voinut olla peruste osastosijoitukselle.

Tehostetun valvonnan osastojen tavoitteiden selkeyttämiseksi osastoista säädettäisiin laissa. Kuten edellä nykytilan arviointia koskevassa jaksossa on todettu, tällä hetkellä osastojen asemaan liittyy useita epäselvyyksiä kuten, millä perusteella vanki voidaan sijoittaa sinne, millä perusteella sijoitus voidaan lopettaa, millaisia rajoituksia osastolle sijoittaminen tarkoittaa vangeille ja millaista valvontaa osastolla voidaan toteuttaa.

Valmistelussa on arvioitu, voitaisiinko mainittuja epäselvyyksiä selventää voimassa olevan sääntelyn puitteissa esimerkiksi ohjeistuksella. Tätä ratkaisua puoltaisi se, että silloin Rikosseuraamuslaitoksella säilyisi laaja harkintavalta osastojen luonteen määrittelyssä. Osastot jäisivät kuitenkin edelleen oikeudellisesti epäselvään asemaan muun muassa sen suhteen, voidaanko niille sijoitettujen vankien oikeuksia rajoittaa tavanomaisista osastoista poikkeavalla tavalla.

Käytännössä tehostetun valvonnan osastot ovat myös muodostuneet suljettummiksi kuin vankilan tavalliset osastot, joten on perustellumpaa selkeyttää tätä eroa lainsäädännössä eikä pelkästään Rikosseuraamuslaitoksen sisäisin ohjein.

Sääntely myös parantaisi niin vankien oikeusturvaa ja henkilökunnalle olisi aiempaa selvempää, millaisin perustein vangit sijoitetaan osastolle ja miten osasto eroaa muista osastoista. Sekä päätöksentekijälle että vangeille olisi lainsäädännön perusteella tiedossa esimerkiksi se, millaisin edellytyksin osastolle voidaan sijoittaa tai se, millaisia rajoituksia sijoittaminen tarkoittaa. Lain-tasoinen sääntelyn perusteella Rikosseuraamuslaitos pystyisi nykyistä paremmin

määrittelemään ja suunnittelemaan yhtenäiset käytännöt tehostetun valvonnan osastojen toimintaan ja vankien valvontaan.

Näin ollen esityksessä ehdotetaan, että vankeuslakiin ja tutkintavankeuslakiin lisättäisiin säännökset tehostetun valvonnan osastoista.

Osastot olisivat erillään vankilan muista osastoista. Lähtökohtana olisi se, että osastoille sijoitettujen vankien toiminta ja vapaa-ajantoiminnot järjestettäisiin osaston kesken. Tällä estettäisiin se, etteivät osastolle sijoitetut vangit pysty vaikuttamaan muihin vankeihin. Tämä edistäisi vankilaturvallisuutta ja heikentäisi vankien mahdollisuuksia jatkaa rikollista toimintaa vankilassa.

Laissa säädettäisiin myös tehostetun valvonnan osastolle sijoittamisen edellytyksistä. Tämä selkeyttäisi nykyistä tilannetta, jossa sijoittamisen edellytyksiä voidaan pitää epäselvinä. Jatkossa tehostetun valvonnan osastolle voitaisiin sijoittaa vankeja, jos se on perusteltua sen estämiseksi, etteivät he jatka rikollista toimintaa taikka muulla tavoin vaaranna vankilan järjestystä ja turvallisuutta tai muiden henkilöiden turvallisuutta. Sijoittaminen voitaisiin tehdä pelkästään sillä perusteella, että vangilla on hänestä käytettävissä olevien tietojen perusteella kytköksiä järjestäytyneeseen rikollisuuteen tai muunlaiseen ammattimaiseen rikolliseen toimintaan. Kysymys voisi olla esimerkiksi siitä, että henkilö on tuomittu rikoksista, jotka on tehty osana järjestäytyneenä rikollisuutta tai he muutoin Rikosseuraamuslaitoksen käytettävissä olevien tietojen perusteella olisivat kytköksissä järjestäytyneeseen tai muuten ammattimaiseen rikollisuuteen. Osastoille voitaisiin sijoittaa myös muulla tavoin vankilaturvallisuutta vaarantavia henkilöitä. Sijoittaminen voisi siten perustua esimerkiksi perusteltuun arvioon vangin osallistumisesta rikolliseen toimintaan vankilassa tai tiiviiseen yhteydenpitoon rikolliseen toimintaan osallistuviin henkilöihin.

Myös tehostetun valvonnan osastoille sijoitettujen vankien toiminta järjestettäisiin lähtökohtaisesti osastolla. Laissa säädettäisiin siitä, että vangeille järjestettäisiin osastolle soveltuvaa toimintaa. Osastojen vankien rangaistusajan suunnitelmissa keskeisenä tavoitteena on rikollisesta toiminnasta irtautuminen, joten osastoilla järjestettävä toiminta olisi keskeiseltä osin sellaista, että se edistäisi tätä tavoitetta. Rikosseuraamuslaitoksen tulisikin suunnitella osastojen toiminnot sellaisiksi, että ne tukisivat vankien tavoitetta irtautua rikollisesta toiminnasta. Jos näitä tavoitteita voitaisiin yksittäisen vangin kohdalla edistää muutoin vankilassa järjestettävässä toiminnassa kuten päihdekuntoutuksessa, vanki voisi osallistua tällaiseenkin toimintaan. Tämä olisi kuitenkin mahdollista vain, jos osallistuminen ei vaaranna vankilaturvallisuutta. Pääsääntönä olisi se, että vangit osallistuvat toimintaan vain osaston sisällä.

Vastaavasti vapaa-ajan toiminnot järjestettäisiin osaston kesken. Vangit voisivat sinällään käyttää esimerkiksi vankilan yleisiä liikunta- tai kuntosaleja, mutta tämä tapahtuisi eri aikaan kuin muilla osastoilla.

Vankeuslaissa ja tutkintavankeuslaissa ei säädettäisi varmuusosaston tavoin määräajasta sijoituspäätöksen uudelleen arvioinnille. Sijoitus tehostetun valvonnan osastolle tehtäisiin siten toistaiseksi. Tämä olisi perusteltua, koska osastot eivät olisi niin suljettuja kuin varmuusosastot. Kuitenkin laissa säädettäisiin siitä, että sijoitus tulee peruuttaa, jos sen edellytykset eivät enää täyty. Tällä tarkoitettaisiin sitä, että vangin rangaistusajan suunnitelman tavoitteiden seurannassa tulisi säännöllisesti arvioida sitä, onko sijoittaminen tehostetun valvonnan osastolle edelleen perusteltua. Tämä arviointi tehtäisiin vankeudesta annetun valtioneuvoston asetuksen 16 §:n mukaisesti vähintään kolme kertaa vuodessa.

Osastolta pois siirtämisessä arvioitaisiin samoja seikkoja kuin sinne sijoittamisessakin. Vanki voisi vaikuttaa sijoitukseensa esimerkiksi osallistumalla osastolla järjestettävään toimintaan, joka edistäisi rikollisesta toiminnasta irtautumista taikka muulla tavoin irtautumalla kytköksistään järjestäytyneeseen rikollisuuteen. Rikosseuraamuslaitos on jo suunnitellut toimintamallia, jolla tehostetun valvonnan osastoille sijoitettujen vankien rikollisuudesta irtautumista voidaan edistää ja näin edistää siirtoa tavallisille osastoille.

Koska tehostetun valvonnan osastolle sijoittamisen edellytysten muuttuminen edellyttää myös vangilta aktiivisia toimia rikollisuudesta irtautumiseksi, sijoittamisen edellytykset eivät muutu lyhyessä ajassa. Perusteettomien tai ennen aikaisten siirtohakemusten välttämiseksi säädettäisiin, että osastosijoittelun muuttamista koskevaa hakemusta ei tarvitsisi käsitellä kuin neljän kuukauden välein, ellei edellytyksissä ole tapahtunut olennaista muutosta. Tällaisin väliajoin olisi käytännössä mahdollista arvioida sijoitusedellytyksissä tapahtuneita muutoksia. Säännös ei kuitenkaan estäisi sitä, etteikö vankia voitaisi aiemminkin siirtää pois osastolta, jos se olisi Rikosseuraamuslaitoksen arvion perusteella perusteltua.

Jaksossa 4.5 käsitellään tarkemmin valvonnan järjestämistä tehostetun valvonnan osastoilla.

Vankeuslaissa ja tutkintavankeuslaissa säädettäisiin vangeille ja tutkintavangeille muutoksenhakuoikeus tehostetun valvonnan osastosijoittelua koskevaan päätökseen. Tämä olisi perusteltua, koska sijoittaminen rajoittaa vankien oikeuksia merkittävästi verrattuna tavallisiin vankilan osastoihin.

4.3.2 Sopimusosastot

Esityksessä ehdotetaan, että vankeuslain 5 luvun 4 §:ssä säädettäisiin siitä, että suljetuissa vankiloissa voi olla yksi tai useampi sopimusosasto. Säännöksellä edistettäisiin sitä, että sopimusosastoja perustettaisiin vankiloihin vankien tarpeita vastaava määrä, jolloin vangeilla on yhdenmukainen mahdollisuus päästä osastolle, jos sinne sijoittamisen edellytykset täyttyvät. Sopimusosastolla järjestettävän toiminnan sisältöön ei tehtäisi muutoksia. Kysymys olisi vangin päihitteettömyyttä edistävästä toiminnasta, joka voisi sisältää niin Rikosseuraamuslaitoksen järjestämää toimintaa kuin Vankiterveydenhuollon yksikön järjestämää päihdekuntoutusta.

Lisäksi täsmennettäisiin sopimusosastolle sijoittamisen edellytyksiä siten, että sijoittamisessa huomioidaan lain 5 luvun 1 §:ssä säädetty seikat, kuten vangin rangaistusajan suunnitelma sekä vankilan järjestys ja turvallisuus. Lisäksi vangin tulisi sitoutua päihitteettömyyteen ja sen valvontaan. Selvyyden vuoksi 4 §:ssä säädettäisiin myös sopimusosastosijoituksen peruuttamisesta. Peruuttaminen olisi mahdollista aina, jos osastolle sijoittamisen edellytykset eivät enää täyttyisi. Näin varmistettaisiin se, että esimerkiksi päihitteettömyysvelvollisuutta rikkova vanki tai osaston toimintaa vaarantava vanki voidaan sijoittaa takaisin tavalliselle osastolle.

Tutkintavankeuslakiin tehtäisiin sisällöltään vastaavat muutokset.

4.4 Lakia alemmat säädökset ja määräykset

4.4.1 Asetuksenantovaltuudet ja määräyksenantovaltuudet

Esityksessä ehdotetaan, että vankeuslain asetuksenantovaltuuksia ja määräyksenantovaltuuksia täsmennettäisiin siltä osin kuin valtuudet ovat tarpeellisia. Tarpeettomat valtuudet kumottaisiin.

Lain 2 luvun 12 §:n 2 momentissa on määräyksenantovaltuus siitä, millä perusteilla määräytyy yksikkö, joka suorittaa vangin kuulemisen vankilaan saapumiseen liittyen. Määräystä ei ole

annettu. Määräyksenantovaltuus kumottaisiin, koska kysymys on Rikosseuraamuslaitoksen sisäisestä tehtävänjaosta, joka voidaan määritellä viraston työjärjestyksessä.

Lain 3 luvun 9 §:ssä on määräyksenantovaltuus rangaistusajan laskemisesta. Säännöksen nojalla on annettu määräys, joka sisältää pitkälti lain tulkintaohjeita. Rangaistusaikojen laskenta on luonteeltaan sellainen asia, että siitä tulee säätää kattavasti laissa. Näin ollen laskennasta ei voida antaa määräyksiä ja säännös kumottaisiin.

Lain 4 luvun 12 §:n 2 momentissa on määräyksenantovaltuus tulotarkastuksesta, arvioinnista, avovankilaan sijoittamisesta sekä rangaistuksen suunnitelmallisesta toteuttamisesta. Määräys tulotarkastuksesta on annettu. Muilta osin määräyksiä ei ole annettu. Avovankilaan sijoittamisesta on säädetty kattavasti laissa. Vangin arviointi ja rangaistusajan suunnitelmallinen toteuttaminen puolestaan ovat luonteeltaan pikemminkin ohjeistus- kuin määräysasioita. Näin ollen määräyksenantovaltuudet kumottaisiin. Sen sijaan tulotarkastuksessa noudatettavasta menettelystä olisi edelleen perusteltua antaa määräyksiä, joten tältä osin määräyksenantovaltuus säilytettäisiin. Sen sisältöä kuitenkin täsmennettäisiin koskemaan nimenomaisesti menettelyä tulotarkastusta tehtäessä.

Lain 6 luvun 7 §:n nojalla vangin siirtoa koskevasta menettelystä annetaan tarkemmat säännökset valtioneuvoston asetuksella. Tarkemmat määräykset vangin siirtämisestä antaa Rikosseuraamuslaitos. Sen enempää asetuksella kuin määräykselläkään ei ole annettu tarkempia säännöksiä vangin siirtämisestä. Vangin siirtämisestä on kattavasti säädetty vankeuslaissa. Näin ollen sen enempää asetuksen antamiselle kuin määräysten antamisellekaan ei ole tarvetta ja valtuudet kumottaisiin.

Lain 7 luvun määräyksenantovaltuuksiin ei tämän hallituksen esityksen yhteydessä ehdoteta muutoksia. Niitä on tarkoitus tarkastella erikseen myöhemmin. Edellä on käsitelty omien vaatteiden käyttöä koskevaa määräyksenantovaltuutta.

Lain 8 luvun 15 §:ssä säädetään asetuksenantovaltuus eräistä toiminnan järjestämiseen liittyvistä seikoista. Valtuuden nojalla on mahdollista säätää osallistumisvelvollisuudesta vapauttamisesta määräajaksi. Tällaisia säännöksiä ei ole annettu vankeudesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa. Tästä syystä mainittu asetuksenantovaltuus kumottaisiin. Lisäksi täsmennettäisiin, että Rikosseuraamuslaitos voisi antaa tarkemmat määräykset ulkopuoliseen laitossijoituspäättökseen liitettävistä määräyksistä.

Pykälässä on lisäksi määräyksenantovaltuus menettelystä samoin kuin töiden luokittelusta sekä muista työn edellytyksistä. Määräystä ei ole annettu. Säännöksen perusteella on epäselvää, mistä menettelystä määräyksiä olisi tarkoitus antaa. Toimintaan sijoittaminen ja vangeille maksettavan toimintarahen tai palkan taso määräytyvät nykyisin lain ja asetuksen nojalla, joten näistä asioista ei ole tarpeen antaa määräystä. Näin ollen määräyksenantovaltuus kumottaisiin.

Lain 9 luvun 10 §:n 2 momentin 4 kohdassa säädetään määräyksenantovaltuus toimintarahen suorittamatta jättämisestä. Asiasta ei ole annettu määräystä. Toimintarahen suorittamatta jättämisestä koskeva sääntely on kattavasti laissa, joten määräystä ei ole tarpeen antaa. Määräyksenantovaltuus kumottaisiin tältä osin. Muilta momentin määräyksenantovaltuus säilyisi ennallaan.

Lain 12 luvun 12 §:ssä ei tällä hetkellä säädetä määräyksenantovaltuutta vankien puhelinjärjestelmän käytöstä. Puhelinjärjestelmää käytetään kaikissa suljetuissa vankiloissa, joten järjestelmän käyttöön liittyvät yleiset käytännöt olisi perusteltua määritellä Rikosseuraamuslaitoksen määräyksellä vastaavasti kuin esimerkiksi vankien maksukorttien käytöstä on määrätty. Näin ollen lakiin lisättäisiin tätä koskeva määräyksenantovaltuus.

Lain 13 luvun 9 §:ssä säädetään määräksenantovaltuus tapaamisten järjestämisestä. Myös vankiloiden järjestyssäännöissä on määräyksiä tapaamisten käytännön järjestelyistä. Tapaamisten käytännön järjestelyistä on tarkoituksenmukaisinta antaa määräykset vain yhdessä asiakirjassa. Koska järjestelyissä on voitava jossain määrin ottaa huomioon kunkin vankilan olosuhteet, ehdotetaan esityksessä, että tällaiset määräykset annettaisiin vankilan järjestyssäännössä. Tapaamisjärjestelyjen yhdenmukaisuus varmistettaisiin sillä, että nykyisin Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen toiminnan vastuualueen johtaja vahvistaa kaikkien vankiloiden järjestyssäännöt. Näin hänellä olisi mahdollisuus valvoa sitä, että tapaamisjärjestelyt ovat kaikissa vankiloissa yhtenäiset. Näin ollen määräksenantovaltuus kumottaisiin.

Lain 14 luvun 12 §:n nojalla valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää poistumisluvan matkaajasta, poistumislupamatkojen korvaamisesta, poistumislupamenettelystä ja poistumisluvan ehdoista. Poistumislupamenettelyssä on kysymys hallintomenettelystä eikä erillisiä menettelyä täsmentäviä säännöksiä ole perusteltua antaa. Näin ollen poistumislupamenettelyä koskeva asetuksenantovaltuus kumottaisiin. Lain asetuksenantovaltuutta täsmennettäisiin lisäksi siten, että asetuksella voitaisiin säätää poistumislupaani liitettävistä määräyksistä, eikä ehdoista. Pykälässä säädetään myös Rikosseuraamuslaitokselle määräksenantovaltuus poistumislupien määrän ja keston laskemisesta. Tätä määräksenantovaltuutta täsmennettäisiin siten, että kysymys olisi rangaistuksen pituuden perusteella myönnettävien poistumislupien määrän ja keston laskemisesta.

Lain 18 luvun 9 §:n 1 momentin nojalla valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää voimankäyttö- ja sitomisvälineistä sekä sitomisen ja voimankäyttövälineen käytön kirjaamisesta. Pykälän 2 momentissa säädetään puolestaan määräksenantovaltuudesta voimankäytöstä sekä turvaamistoimenpiteiden käytön, voimakeinojen ja voimankäyttövälineiden käytön koulutuksesta. Vankeudesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa on säädetty ampuma-aseen kantamisesta ja ampuma-aseiden säilyttämisestä. Rikosseuraamuslaitos on antanut määräksen Voimakeinojen käyttäminen sekä turvaamistoimenpiteiden käytön, voimakeinojen sekä voimankäyttövälineiden käytön koulutus (9/004/2018), jossa määrätään erityisesti voimankäyttövälineiden käyttöoikeudesta ja koulutuksesta.

Poliisilain 9 luvun 10 §:ssä säädetään, että tarkemmat määräykset voimakeinojen käytön määrittämisestä, voimankäyttökoulutuksesta, voimankäytön harjoittelusta ja seurannasta, oikeudesta kantaa voimankäyttövälineitä, voimankäyttövälineiden säilyttämisestä sekä voimakeinojen käytön valvonnasta annetaan sisäministeriön asetuksella. Poliisin voimakeinoista sekä kuluneuvon pysäyttämisestä annetussa sisäministeriön asetuksessa (245/2015) säädetäänkin erityisesti voimankäytön koulutuksesta, oikeudesta kantaa voimankäyttövälineitä ja niiden säilyttämisestä sekä voimankäytön valvonnasta.

Vankeuslain säännökset voimakeinojen käytöstä vastaavat valtaosin poliisilakia. Sääntely eroaa kuitenkin siltä osin, että tarkempia säännöksiä voidaan antaa Rikosseuraamuslaitoksen määräyksellä, kun taas poliisia koskevassa sääntelyssä vastaavista asioista on säädetty sisäministeriön asetuksessa.

Voimakeinojen käyttöön liittyy merkittäviä perusoikeuskysymyksiä. Tästä syystä voimankäyttöön liittyvistä menettelytavoista olisikin perusteltua säätää poliisilakia vastaavasti asetustasolla eikä Rikosseuraamuslaitoksen määräyksellä. Koska ampuma-aseita koskevaa sääntelyä on jo nyt vankeudesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa, asetuksenantovaltuus olisi perusteltua nostaa valtioneuvoston asetuksen tasolle. Asetuksenantovaltuutta täydennettäisiin siten, että asetuksella annettaisiin tarkemmat määräykset voimakeinojen käytön ja sitomisvälineiden käytön koulutuksen järjestämisestä, oikeudesta kantaa voimankäyttövälineitä sekä voimankäyttövälineiden säilyttämisestä. Koska voimankäyttövälineiden käytöstä on kirjattava muun muassa

voimankäytön perusteet ja tehdyt toimenpiteet, asetuksella ei erikseen säädettäisi voimankäytön valvomiseksi laadittavista selvityksistä, kuten sisäministeriön asetuksessa. Rikosseuraamuslaitos voisi edelleen antaa tarkempia määräyksiä voimakeinojen käytön ja sitomisvälineiden käytön koulutuksen sisällöistä.

Lain 20 luvun 9 §:n mukaan tarkemmat säännökset oikaisuvaatimuksen tekemisestä ja käsittelystä annetaan valtioneuvoston asetuksella. Vankeudesta annetun valtioneuvoston asetuksen säännökset muutoksenhausta on kumottu, koska oikaisuvaatimus- ja muutoksenhakumenettelyssä noudatetaan yleisiä hallinnollista muutoksenhakua koskevia säännöksiä. Näin ollen asetuksenantovaltuus kumottaisiin tarpeettomana.

Lain 21 luvun 3 §:ssä säädetään määräyksenantovaltuus vangin vapauttamisesta. Määräystä ei ole annettu. Vangin vapauttamisesta on säädetty kattavasti laissa ja asetuksessa. Näin ollen määräyksenantovaltuus kumottaisiin tarpeettomana.

Lain 22 luvun 1 §:ssä säädetään asetuksenantovaltuus, jonka nojalla valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä vankeuslain täytäntöönpanosta. Valtuuden nojalla ei ole annettu asetustasoista sääntelyä eikä sääntelytekniikka vastaa asetuksenantovaltuuksille asetettavia vaatimuksia. Näistä syistä asetuksenantovaltuus kumottaisiin.

Tutkintavankeuslakiin tehtäisiin sisällöltään vastaavat muutokset.

4.4.2 Vankilan järjestyssääntö

Vankilan järjestyssääntöä koskevaa säännöstä uudistettaisiin. Järjestyssäännössä määrittäisiin kyseisen vankilan toimintaa koskevista käytännön järjestelyistä kuten nykyisinkin. Säännöksiä täsmennettäisiin siten, että laissa säädettäisiin aiempaa täsmällisemmin niistä asiakokonaisuuksista, joista järjestyssäännössä tulisi määrätä. Näin kaikkien vankiloiden järjestyssääntöihin saataisiin yhdenmukaisesti määräykset samoista asiakokonaisuuksista.

Asiakokonaisuudet vastaisivat suurelta osin nykyistä sääntelyä. Järjestyssäännöissä tulisi olla määräykset vankilan alueella liikkumisesta sekä vankilan osastoista ja toiminnoista. Kuten edellä on todettu, myös varmuusosasto perustettaisiin järjestyssäännön määräyksillä. Järjestyssäännöissä tulisi olla myös määräykset käytännön järjestelyistä esimerkiksi tupakoinnista, tapaamisista, puhelimen käytöstä, tavaran hankkimisesta ja omaisuuden säilyttämisestä. Näin vangeilla olisi järjestyssäännön perusteella mahdollisuus tietää, kuinka näissä asioissa tulee toimia. Järjestyssäännön määräyksillä täsmennettäisiin mainituista asioista laissa ja asetuksessa säädettyä.

Järjestyssäännöt laadittaisiin jokaiselle vankilalle ja niissä huomioitaisiin kunkin vankilan erityispiirteet. Järjestyssääntöjen määräykset voisivat siten jossain määrin vaihdella vankiloittain, mutta niissä ei voitaisi rajoittaa vankien oikeuksia laissa säädetystä. Esimerkiksi järjestyssäännöissä puhelimen käyttöön tai tapaamisiin varatut ajat eivät saisi olennaisella tavalla poiketa eri vankiloissa.

Esitystä valmisteltaessa on arvioitu myös sitä, mihin järjestyssäännön määräyksiin on tarpeen liittää kurinpitouhka. Arviossa on päädytty siihen, että valtaosin nykyisissä järjestyssäännöissä annetut kurinpitouhkaiset määräykset ovat sellaisia, ettei niistä tarvitse erikseen määrätä järjestyssäännössä. Esimerkiksi järjestyssäännöissä annetut määräykset pukeutumisesta, lääkkeiden hallussapidosta, muistiinpanovälineiden käyttämisestä tapaamisissa tai kirjeenvaihtoon liittyvistä velvoitteista on säädetty myös vankeuslaissa, jolloin sääntely järjestyssäännöissä on tarpeetonta. Tietyiltä osin vankeuslain sääntelyä täsmennettäisiin. Esimerkiksi tilanteista, joissa

muistiinpanovälineiden käyttö olisi tapaamisissa kielletty, säädettäisiin lain 13 luvussa. Vastavasti lääkkeiden käsittelyyn liittyviä määräyksiä voitaisiin antaa lain 10 luvun 11 §:n nojalla ja lääkkeiden eteenpäin myymiseen liittyviä rikkomuksia voitaisiin käsitellä kurinpitoasiana lain 15 luvun 3 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla.

Osin kysymys on määräyksistä, jotka koskevat yhtä lailla kaikkia vankiloita. Tällaisia ovat esimerkiksi sellin siisteyttä ja puhelinkorttien käyttöä koskevat järjestyssääntöjen määräykset. Näitä seikkoja koskevat määräykset annettaisiin jatkossa Rikosseuraamuslaitoksen määräysenantotoimivaltuuksien nojalla.

Eräät kurinpitouhkaiset järjestyssääntöjen määräykset ovat kuitenkin vankilakohtaisia. Tämä koskee vankilan alueella liikkumista ja tupakointijärjestelyjä. Näiden vankilakohtaisten määräysten rikkomisesta olisi myös edelleen perusteltua voida määrätä kurinpitorangaistus, koska niiden rikkominen voi vaarantaa vankilan järjestystä ja turvallisuutta. Tämän vuoksi vankeuslain 15 luvun 3 §:n 1 momentin 4 kohdassa säilytettäisiin edelleen mahdollisuus antaa järjestyssäännössä määräyksiä, joiden rikkomisesta voidaan määrätä kurinpitorangaistus. Esityksessä kuitenkin täydennettäisiin vankeuslain 4 luvun 1 §:ää säännöksillä rajoituksista vankilan alueella liikkumiseen. Tupakointijärjestelyjen osalta vankeuslain 7 luvussa on jo täsmällinen sääntely tupakointia koskevista rajoituksista. Näin ollen kurinpitorangaistuksen uhka perustuisi näissä asioissa viime kädessä laintasoiseen sääntelyyn.

Tutkintavankeuslakiin tehtäisiin sisällöltään vastaavat muutokset.

4.4.3 Vankilan osastojen päiväjärjestykset

Esityksessä ehdotetaan, että vankilan osastojen päiväjärjestyksestä säädettäisiin nykyistä täsmällisemmin. Tämä olisi perusteltua, jotta vangit saisivat selkeästi ja ennakoitavasti tiedon osaston päivittäisistä aikatauluista.

Laissa säädettäisiin siitä, että päiväjärjestyksestä tulisi käydä ilmi sellien aukioloajat ja muut osaston päivittäiseen toimintaan liittyvät ajankohdat. Päiväjärjestyksissä tulisi olla tiedot esimerkiksi toimintojen ajankohdista, ulkoiluista, ruokailuista ja muista vastaavista seikoista.

4.5 Rikosseuraamuslaitoksen valvontatoimivaltuudet

4.5.1 Toimivaltuuksien käytön edellytykset

Toimivaltuuden käyttö yksittäisessä tapauksessa

Esityksessä uudistettaisiin Rikosseuraamuslaitoksen valvontatoimivaltuuksien soveltamisedellytykset ja osin turvaamistoimien käytön edellytykset.

Muutoksilla yhtenäistettäisiin eri toimivaltuuksia koskeva sääntely johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi siten, että laissa käytettäisiin erilaisia käsitteitä johdonmukaisesti ja ne kuvaisivat oikeasuhteisesti kunkin toimivaltuuden soveltamisedellytyksiä. Valtuuksien soveltamisedellytykset olisivat korkeammat silloin, kun niillä puututaan syvemmälle vangin perusoikeuksiin, erityisesti perustuslain 10 §:ssä tarkoitettuun yksityiselämän suojaan perustuslain 7 §:ssä tarkoitettuun henkilökohtaiseen koskemattomuuteen. Sääntelyssä kiinnitettäisiin erityisesti huomiota siihen, että perustuslain 10 §:n 4 momentin nojalla lailla voidaan säätää välttämättömistä rajoituksista luottamuksellisen viestin suojaan vapaudenmenetyksen aikana. Vankeuslain

luottamuksellisen viestin suojaan puuttuvien toimivaltuuksien käytön edellytykset säädettäisiin vastaamaan tätä perustuslain vaatimusta.

Kuten edellä on todettu, sääntelyn epäselvyys on vaikeuttanut toimivaltuuksien käyttöä käytännössä. Muutoksilla selkeytettäisiin eri toimivaltuuksien suhdetta toisiinsa ja niitä perusteita, jolloin kutakin toimivaltuutta voidaan käyttää. Näin parannettaisiin Rikosseuraamuslaitoksen valmiuksia ehkäistä vankeusaikaista rikollisuutta ja muunlaista vankilaturvallisuutta vaarantavaa toimintaa. Säännösten muotoilussa on aiempaa paremmin pyritty myös huomioimaan niiden soveltaminen nimenomaan rangaistusten täytäntöönpanossa.

Esityksessä ehdotetaan, että toimivaltuuksien käyttö jaoteltaisiin kolmeen portaaseen: toimenpide voidaan tehdä, toimenpide on perusteltua tehdä ja toimenpide on välttämätöntä tehdä. Pääsääntöisesti toimenpiteet voitaisiin tehdä joko vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi tai rikoksen estämiseksi. Tutkintavankeuslaissa yhtenä perusteena olisi lisäksi tutkintavankeuden tarkoitus. Joissakin yksittäisissä säännöksissä käytettäisiin edelleen tätä täsmällisempiä käsitteitä, kuten luvattomien aineiden tai esineiden etsiminen. Esimerkiksi turvatarkastus voitaisiin tehdä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

Seuraavassa käsitellään tarkemmin, mitä eri käsitteillä tarkoitettaisiin. Kunkin yksittäisen säännöksen säännöskohtaisissa perusteluissa käsitellään lisäksi kyseisen säännöksen keskeisiä soveltamistilanteita.

Matalin kynnys valvontatoimenpiteen tekemiseen olisi se, että toimenpide voidaan tehdä. Tällaiset toimenpiteet voitaisiin tehdä ilman yksittäiseen vankiin liittyviä konkreettisia perusteita. Kysymys olisi sellaisista toimivaltuuksista, joita voitaisiin soveltaa yleisesti esimerkiksi vankilaturvallisuuden ylläpitämiseksi. Vaikka toimenpiteelle ei tarvitsisikaan olla yksittäiseen vankiin liittyviä perusteita, toimenpiteen tarkoituksena olisi kuitenkin yleensä esimerkiksi turvata vankilan järjestystä ja turvallisuutta. Osa tällaisista toimenpiteistä on siinä määrin rutiiniluonteisia, että ne voidaan tehdä aina riippumatta siitä, liittyykö tilanteeseen esimerkiksi vaaraa vankilan järjestykselle ja turvallisuudelle. Tällainen toimenpide on esimerkiksi kirjeen tarkastaminen läpivalaisemalla. Kaikki tähän ryhmään kuuluvat toimenpiteet olisivat niin sanottua tosiasiallista hallintotoimintaa, eikä niistä tehtäisi erikseen hallintopäätöstä.

Tähän toimivaltuuksien ryhmään kuuluisivat vankeuslain 9 luvun 3 a §:n 1 momentissa tarkoitettu Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymän maksuvälineen käytön yleinen seuranta, 12 luvun 1 §:ssä tarkoitettu kirjeen tarkastaminen, 16 luvun 1 ja 1 a §:ssä tarkoitettu vankien ja vankilan tilojen valvonta, 16 luvun 2 §:ssä tarkoitettu omaisuuden tarkastaminen, 16 luvun 2 a §:ssä tarkoitettu miehittämättömän kulkuneuvon kulkuun puuttuminen, 16 luvun 3 §:ssä tarkoitettu turvatarkastus, 16 luvun 4 §:ssä tarkoitettu vangin henkilöntarkastus, jos se tehdään vankilaan saapumisen tai eräiden tapaamisten yhteydessä sekä 17 luvun 2 §:ssä tarkoitettu turvatarkastus. Lisäksi henkilöntarkastus voidaan tehdä erityistarkastuksen yhteydessä kaikille tarkastuksen kohteena oleville vangeille.

Seuraava kynnys valvontatoimenpiteen tekemiseen olisi se, että toimenpiteen tekeminen olisi perusteltua laissa säädetyn tavoitteen kuten vankilan järjestyksen ja turvallisuuden varmistamiseksi. Tällä tarkoitettaisiin sitä, että toimenpiteen tekeminen edellyttäisi konkreettisia perusteita yksittäisessä tapauksessa. Toimenpiteelle tulisi siten olla esimerkiksi yksittäiseen vankiin liittyvä syy, kuten esimerkiksi epäily vangin päihtymyksestä, jonka perusteella vangille voitaisiin tehdä päihdetesti. Toimenpiteitä ei siten voitaisi kohdistaa yleisesti kaikkiin vankeihin, vaan toimenpiteen perusteet tulisi arvioida erikseen kussakin yksittäisessä tilanteessa. Kysymys olisi

yksittäisen tilanteen kokonaisharkinnasta, jossa otettaisiin huomioon kaikki tiedossa olevat seikat, kuten vangin rikostausta, aikaisempi toiminta vankilassa ja muut vastaavat seikat.

Kysymys olisi sellaisista toimenpiteistä, joilla ei puututa merkittävällä tavalla vangin perusoikeuksiin. Näin ollen yksittäistapauksellisilta perusteilta ei edellytettäisi esimerkiksi erityistä painavuutta tai punnintaa sen suhteen, olisiko tilanne ratkaistavissa jollain muilla keinoin. Kysymys on useimmiten toimenpiteistä, jotka on tehtävä välittömästi, joten käytännössä tällaiseen punnintaan ei olisi edes mahdollisuutta.

Useimmat toimenpiteistä olisivat tosiasiallista hallintotoimintaa, eikä niistä tehtäisi hallintopäätöstä. Osin toimenpiteet olisivat kuitenkin luonteeltaan sellaisia, että niistä tulisi tehdä päätös, johon kirjattaisiin perusteet, joilla perusteltu syy on kyseisessä tilanteessa käsillä.

Tähän toimivaltuuksien ryhmään kuuluisivat vankeuslain 11 luvun 2 §:ssä, 3 §:ssä ja 4 §:ssä tarkoitetut vapaa-ajan toimintaan osallistumisen epäämiset, 12 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettu kirjeen avaaminen, 12 luvun 9 c §:ssä tarkoitettu viestinnän keskeyttäminen tai epääminen, 12 luvun 8 §:ssä tarkoitettu viestinnän valvonta varmuusosastolla, 13 luvun 3 §:ssä tarkoitettu tapaamisen järjestäminen erillään muista vangeista, 13 luvun 8 §:ssä tarkoitettu tapaamisen keskeyttäminen, 13 luvun 9 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettu tapaamisen epääminen, 15 luvun 11 §:ssä tarkoitettu erillään pitäminen järjestysrikkomuksen selvittämisen aikana, 16 luvun 4 §:ssä tarkoitettu vangin henkilöntarkastus muulloin kuin edellä mainituissa tilanteissa, 16 luvun 5 §:ssä tarkoitettu erityistarkastus, 16 luvun 7 §:ssä tarkoitettu päihitteettömyyden valvonta päihtymysepäilyn perusteella ja 17 luvun 3 §:ssä tarkoitettu henkilöntarkastus.

Korkein kynnyks toimenpiteille olisi se, että toimenpide on välttämätön säädetyn tavoitteen saavuttamiseksi. Myös nämä toimenpiteet edellyttäisivät konkreettisia perusteita yksittäisessä tapauksessa. Perusteiden tulisi olla painavia ja ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tulisi pyrkiä arvioimaan, voidaanko tavoite kuten vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitäminen saavuttaa vangin oikeuksiin lievemmin puuttuvilla keinoilla. Välttämättömyyskään ei kuitenkaan edellyttäisi sitä, että toimenpiteen perusteista olisi täysin varma tieto. Kysymys olisi tässäkin tilanteessa kokonaisharkinnasta, jossa huomioitaisiin vangin rikostausta ja muut käytettävissä olevat tiedot. Esimerkiksi kirjeen lukeminen voitaisiin siten tehdä, jos käsillä olisi riittävän konkreettiset perusteet epäillä vangin kirjeenvaihdon sisältävän vankilan järjestystä ja turvallisuutta vaarantavaa viestintää. Edellytysten ei tarvitsisi liittyä yksittäiseen kirjeeseen, vaan kokonaisarvioon kaikista tilanteessa käytettävissä olevista tiedoista, kuten edellä on todettu. Keskeisenä erona perusteltua-kynnykseen olisi se, että näiden konkreettisten perusteiden ollessa käsillä, toimenpiteen tulisi olla välttämätön. Toimenpiteen välttämättömyyden kannalta olisi olennaista arvioida sitä, voidaanko uhka torjua kyseisellä toimenpiteellä vai voitaisiinko se tehdä jollakin lievemällä keinolla.

Toimenpiteen välttämättömyys olisi toimenpiteen edellytyksenä niissä toimivaltuussäännöksissä, joilla puututaan syvemmin vangin perusoikeuksiin. Erityisesti perustuslain 10 §:ssä tarkoitettuun viestinnän suojaan puuttuvilta toimenpiteiltä edellytettäisiin välttämättömyyttä. Näin sääntely olisi myös sopusoinnussa perustuslain 10 §:n 4 momentin kanssa.

Tähän toimivaltuuksien ryhmään kuuluisivat 7 luvun 1 a §:ssä tarkoitettu peseytymisen epääminen, 7 luvun 6 §:ssä tarkoitettu ulkoilun epääminen, 9 luvun 3 a §:n 2 momentissa tarkoitettu yksittäisen maksuvälineen tilitapahtumien seuranta, 12 luvun 2 §:ssä tarkoitettu kirjeen lukeminen ja jäljennöksen ottaminen, 12 luvun 2 a §:ssä tarkoitettu lukemisesta ilmoittaminen, 12 luvun 4 §:ssä tarkoitettu asiamiehen kirjeenvaihdon tarkastaminen, 12 luvun 6 §:ssä tarkoitettu kirjeen pidättäminen, 12 luvun 7 §:ssä tarkoitettu puhelun kuunteleminen ja tallentaminen, 13 luvun 2 §:ssä tarkoitettu tapaamisen kuunteleminen ja tallentaminen, 13 luvun 6 §:ssä tarkoitettu

asiamiehen tapaamisen valvominen, 13 luvun 10 §:ssä tarkoitettu tapaamiskiellon määrääminen, 16 luvun 6 §:ssä tarkoitettu henkilönkatsastus ja 17 luvun 6 §:ssä tarkoitettu henkilön kiinniottaminen.

Edellä mainittujen toimivaltuuksien lisäksi välttämättömyysvaatimus koskee vankeuslaissa säädettyjä turvaamistoimia, eli lain 5 luvun 5 §:ssä tarkoitettua varmuusosastolle sijoittamista, 18 luvun 2 §:ssä tarkoitettua sitomista, 3 §:ssä tarkoitettua tarkkailua, 4 §:ssä tarkoitettua eristämistarkkailua ja 5 §:ssä tarkoitettua erillään pitämistä. Kyseiset toimet merkitsevät merkittävää rajoitusta vangin oikeuksiin ja sitomista lukuun ottamatta kysymys on pidempikestoisista toimenpiteistä.

Myös näiden turvaamistoimien yhteydessä tulisi arvioida sitä, onko yksittäisessä tapauksessa konkreettiset perusteet toimenpiteelle. Keskeistä olisi punnita sitä, voidaanko turvaamistoimenpiteen tavoite, kuten rikollisen toiminnan estäminen saavuttaa mainitulla turvaamistoimenpiteellä vai olisiko käytettävissä lievempiä toimenpiteitä.

Varmuusosastolle sijoittamista koskevaa sääntelyä muutettaisiin myös siten, että varmuusosastolle sijoitetun vangin viestinnän lukemista ja kuuntelemista koskevat päätökset voitaisiin tehdä edellä kuvattua matalammalla kynnyksellä, eli jos se olisi perusteltu esimerkiksi vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi. Matalampi kynnys olisi perusteltu, koska varmuusosastosijoituksen yhtenä tarkoituksena on valvoa osastolle sijoitetun vangin viestintää. Käytännössä varmuusosastosijoituksen edellytysten arviointi sisältää jo sellaiset perusteet, joilla päätös viestinnän valvonnasta voidaan tehdä.

Rikoksen estäminen, vankilan järjestys ja turvallisuus sekä vangin tai muun henkilön turvallisuus

Sen lisäksi, että toimivaltasäännösten soveltamiskynnykset jaoteltaisiin edellä mainittuihin kolmeen ryhmään, täsmennettäisiin myös niitä perusteita, joilla toimivaltuuksia voidaan käyttää. Esityksessä yhtenäistettäisiin ne perusteet, joilla toimenpiteen tarpeellisuutta, perusteltavuutta ja välttämättömyyttä arvioitaisiin. Pääsääntöisesti säännöksissä käytettäisiin kolmea perustetta: vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitäminen, vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojeleminen ja rikoksen estäminen.

Vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämisellä tarkoitettaisiin yleisesti vankilaturvallisuudesta huolehtimista. Vankilan järjestyksen ylläpitämiseen liittyisivät toimenpiteet, joilla turvataan vankilan päivittäisen toiminnan sujuvuus kuten järjestyssäännön ja päiväjärjestysten noudattaminen. Kysymys voisi olla esimerkiksi päihtyneen vangin toimintaan puuttumisesta tai siitä huolehtimisesta, että toiminnot toteutuvat aikataulussa eikä esimerkiksi jonkin vangin käytös häiritse toiminnon toteutumista. Vankilan turvallisuuden ylläpitämiseen puolestaan liittyisivät toimenpiteet, joilla estettäisiin yleisesti vankilan turvallisuutta vaarantavaa toimintaa, kuten kiellettyjen aineiden tai esineiden tuomista vankilaan, karkaamisen estämistä tai omaisuuden vahingoittamista. Eräissä tarkastamista koskevissa säännöksissä toimenpiteen perusteena olisi vain kiellettyjen aineiden ja esineiden etsiminen, eikä yleisesti vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitäminen. Näin säädettäisiin siksi, että kyseisten toimenpiteiden tarkoituksena on ainoastaan estää kiellettyjen aineiden ja esineiden tuominen vankilaan.

Vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemisella tarkoitettaisiin toimenpiteitä, joilla estettäisiin yksittäiseen henkilöön kohdistuva turvallisuusuhka. Kysymys voisi olla esimerkiksi väkivaltaisesta tai uhkaavasti toisia vankeja tai henkilökuntaa kohtaan käyttäytyvän vangin

toimintaan puuttumisesta. Myös sellainen painostus tai maalittaminen, jolla pyritään vaikuttamaan toisen henkilön toimintaan, kuuluisi henkilön turvallisuuden suojelemiseen.

Rikoksen estämisellä tarkoitettaisiin toimenpiteitä, joilla pyrittäisiin estämään rikoksen tekeminen vankilassa. Kysymys olisi tilanteista, joissa Rikosseuraamuslaitoksella on esimerkiksi vihjetietoa siitä, että vanki pyrkii järjestämään huumeiden tuontia vankilaan. Tällaisen rikoksen estämiseksi olisi mahdollista kuunnella vangin puhelut tai lukea hänen kirjeenvaihtoaan.

Kuten edellä on todettu, tutkintavankeuslaissa yhtenä perusteena olisi myös tutkintavankeuden tarkoituksen turvaaminen. Tällä tarkoitettaisiin esimerkiksi siitä huolehtimisesta, ettei tutkintavangille määrättyjä yhteydenpitorajoituksia kierretä.

Pääosin sääntely jo vastaakin yllä mainittua, mutta ehdotuksessa yhtenäistettäisiin kaikki Rikosseuraamuslaitoksen toimivaltuuksia koskevat säännökset todettujen periaatteiden mukaisesti. Erityisesti muutos koskisi kirjeenvaihdon lukemista, puheluiden kuuntelemista sekä tapaamisten valvontaa koskevia säännöksiä, jotka ovat olleet käytännössä vaikeaselkoisia. Näistä säännöksistä poistettaisiin maininnat toimenpiteen tekemisestä kyseisen vangin rikostaustaan, hänen vankeusaikaiseen käyttäytymiseensä, lähetykseen tai sen lähettäjään taikka vastaanottajaan liittyvästä perustellusta syystä. Kyseisten seikkojen arviointi sisältyisi toimenpiteen välttämättömyyden arviointiin, koska kyseiset seikat voisivat olla sellaisia konkreettisia perusteita, joiden vuoksi toimenpide on perusteltu. Laissa ei myöskään ole tarpeen säätää siitä, millaisia tietoja Rikosseuraamuslaitos voi selvittää päätöksentekoa varten. Hallintolain (434/2003) 31 §:n nojalla viranomaisen on huolehdittava asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä hankkimalla asian ratkaisemiseksi tarpeelliset tiedot sekä selvitykset. Tällaiset selvitykset voivat koskea esimerkiksi vangin rikostaustasta tehtävää turvallisuusarviota tai poliisilta saatavia vihjetietoja.

Mainittujen säännösten selkeyttäminen helpottaisi niiden soveltamista. Tällä hetkellä säännösten soveltamiskynnys on muotoutunut erittäin korkeaksi, sillä varmuusosastojen ulkopuolella esimerkiksi puhelun kuuntelua käytetään erittäin vähän. Selkeämmät säännökset tarkoittaisivat sitä, että etenkin tehostetun valvonnan osastoilla näitä toimivaltuuksia voitaisiin käyttää nykyistä enemmän, koska usein tehostetun valvonnan osastolle sijoittamisperusteisiin liittyy jo seikkoja, jotka ovat perusteena myös puhelun kuunteluun tai kirjeen lukemiseen.

Eräissä säännöksissä käytettäisiin kuitenkin pääsäännöstä poikkeavia toimivaltuuksien perusteita joko edellä mainittujen lisäksi tai niiden sijasta. Tällaisia perusteita olisi kolme.

Ensinnäkin tietyt tarkastustoimenpiteet tehdään ainoastaan kiellettyjen aineiden ja esineiden etsimiseksi. Tällaisia toimivaltuuksia olisivat kirjeen tarkastaminen ja henkilönkatsastus.

Toiseksi tietyt muut toimivaltuudet voivat liittyä järjestysrikkomuksen selvittämiseen. Tällaisia ovat vankilan tilojen ja vangin omaisuuden tarkastaminen, vangin henkilöntarkastus ja erillään pitäminen järjestysrikkomuksen selvittämisen ajan. Näitä toimivaltuuksia voitaisiin käyttää järjestysrikkomuksen selvittämiseksi.

Kolmanneksi peseytymisen ja ulkoilun epääminen sekä 11 luvussa tarkoitettuihin vapaa-ajantilaisuuksiin osallistumisen epääminen voidaan tehdä sen vuoksi, että vangin terveydentila ei salli osallistumista. Kysymys on käytännössä tilanteista, joissa vanki on niin vakavasti sairas, ettei voi osallistua kyseiseen toimintaan. Näissä säännöksissä toimintaan osallistumisen epäämisperusteena olisi myös vangin terveydentila. Sääntely ei koskisi tilanteita, joissa vankien toimintaa rajoitettaisiin esimerkiksi tartuntatautilainsäädännön perusteella.

Myös varmuusosastolle sijoittamisen ja vankeuslain 18 luvussa säädettyjen turvaamistoimien edellytykset poikkeaisivat edellä kuvatuista pääsäännöistä. Tämä olisi perusteltua, koska jokaisen turvaamistoimen käyttöedellytykset ovat erilaisia. Tässä esityksessä ei ehdoteta turvaamistoimien käytön edellytyksiin muita muutoksia.

Jäljempänä säädöskohtaisissa perusteluissa on annettu tarkempia käytännön esimerkkejä siitä, millaisissa tilanteissa säännöksiä voidaan soveltaa.

4.5.2 Määräaikaiset päätökset

Eräät vankeuslain mukaiset valvontapäätökset voidaan tehdä määräajaksi. Maksukortin tilittetojen valvontaa koskeva päätös voidaan tehdä 30 päiväksi, kirjeen lukemista ja puhelun kuuntelua koskevat päätökset voidaan tehdä 14 päivän ajaksi. Kirjeen lukemisesta ilmoittamista puolestaan voidaan viivästyttää 14 päivää. On perusteltua yhtenäistää näitä määräaikoja koskeva sääntely. Käytännössä 14 päivää kestävä päätös voidaan pitää hyvin lyhyenä, kun otetaan huomioon se, että valvonnalla pyritään puuttumaan mahdollisesti pitkäaikaiseen ja suunnitelmalliseen rikolliseen toimintaan. Tästä syystä ehdotetaan, että kaikkiin mainittuihin säännöksiin säädettäisiin yhtenäinen 30 päivän määräaika.

Varmuusosastolle sijoitettujen vankien valvontaan on käytännössä perusteet ja tarve koko sijoituksen ajan. Varmuusosastosijoituksen yksi keskeinen peruste on se, että vangin viestintää voidaan valvoa. Tästä syystä ehdotetaan, että varmuusosastolle sijoitetun vangin puhelun kuuntelua ja kirjeen lukemista koskeva päätös voitaisiin tehdä varmuusosastosijoituksen ajaksi eli enintään kolmeksi kuukaudeksi. Ehdotettu sääntely olisi hyväksyttävä siitakin syystä, että varmuusosastolle sijoittamisen välttämättömyys on arvioitu jo ennen varmuusosastolle sijoittamista.

4.6 Rahan ja muiden maksuvälineiden käyttö vankilassa

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi vankeuslain sekä tutkintavankeuslain sääntelyä vankien rahan ja maksuvälineiden käytöstä ja hallussapidosta. Ehdotuksen mukaan suljetussa vankilassa vankien henkilökohtaisten maksukorttien käyttö sallittaisiin ja henkilökohtainen maksukortti olisi jatkossa pääsääntöinen maksuväline. Muiden maksuvälineiden, kuten puhelimella käytettävien maksusovellusten, tai rahan käyttö ja hallussapito olisi suljetussa vankilassa edelleen kielletty.

Voimassa olevan lain tavoin avovankilassa rahan ja henkilökohtaisten maksuvälineiden käyttö ja hallussapito olisi sallittua. Avovankilassa maksuvälineitä ei siis ehdotuksen mukaan rajoitetaisi, mutta oman puhelimen käyttörajoitukset rajoittavat samalla mahdollisuutta käyttää esimerkiksi matkapuhelimella käytettäviä maksuvälineitä.

Esityksessä ehdotetaan lisäksi, että suljetussa vankilassa ja avovankilassa vangin käyttöön voitaisiin henkilökohtaisen maksuvälineen sijasta antaa poikkeuksellisesti Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymä maksuväline, tai vangin maksuliikenne järjestettäisiin muulla tavoin. Voimassa olevan lain mukaan suljetussa vankilassa Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymä maksukortti on ainoa mahdollinen maksuväline. Myös avovankilassa Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymä maksukortti on voitu antaa vangin käyttöön vangin sitä pyytäessä. Voimassa olevasta laista poiketen Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymä maksuväline voitaisiin jatkossa antaa vangin käyttöön vain, jos se olisi perusteltua vangin maksuliikenteen järjestämiseksi.

Kaikilla vangeilla ei ole käytössään tai heillä ei ole mahdollisuutta saada käyttöön henkilökohtaisia maksukorttia ja -tiliä. SEPA-alueen ulkopuolella myönnettyjen maksukorttien käyttö ei ole vankilassa mahdollista ja esimerkiksi pakotteiden kohteena olevat vangit eivät saa

maksukorttia lainkaan käyttöönsä vankeusaikana. Osalle hyvin lyhyitä vankeusrangaistuksia suorittavista vangeista henkilökohtaista maksukorttia ei myöskään ehditä hankkia rangaistuksen suorittamisen aikana, jos vangilla ei ole korttia vankilaan saapuessa. Rikosseuraamuslaitoksen järjestämän maksuvälineen tai vangin maksuliikenteen järjestämisen muulla tavoin tulisi siis ehdotuksen mukaisesti jatkossakin säilyä vaihtoehtona henkilökohtaisten maksukorttien käytölle.

Vankeuden täytäntöönpanon tavoitteena on muun ohella vangin elämänhallinnan ja yhteiskuntaan sijoittumisen edistäminen. Vankilan olot on myös järjestettävä niin pitkälle kuin mahdollista vastaamaan yhteiskunnassa vallitsevia elinoloja. Ehdotetut muutokset vankien henkilökohtaisten maksukorttien käytön mahdollistamiseksi myös suljetussa vankilassa vastaisivat normaalisuuspriaatetta ja edistäisivät vapautumisen jälkeistä sopeutumista yhteiskuntaan. Nykyisellään Rikosseuraamuslaitoksen hoitaessa muun muassa maksukorttien käytöstä aiheutuvat kustannukset, ei järjestely parhaalla mahdollisella tavalla valmista vankeja kohti vapautumista. Ehdotuksilla pyritäisiin siihen, että myös vapautumisvaiheessa vangeilla olisi oma maksukortti ja pankkitili.

Suljetussa vankilassa henkilökohtaisen maksukortin käytön mahdollistava muutos lainsäädäntöön turvaisi lisäksi vankien maksuliikenteen, huolimatta mahdollisista Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymien maksukorttien toimittamisvaikeuksista tai muista niiden käyttöön ja saatavuuteen liittyvistä ongelmista. Ehdotuksen mukainen henkilökohtaisten maksukorttien käyttöön kannustava muutos sääntelyyn myös avovankiloiden osalta olisi perusteltu normaalisuuspriaatteen liittyvin perustein.

Koska vangit käyttäisivät jatkossa pääsääntöisesti omia maksukorttejaan, vankeuslain 9 luvun 4 §:n säännökset mahdollisuudesta rajoittaa vankien rahankäyttöä ja rahansiirtoja kumottaisiin.

Lakiin ehdotetaan lisäksi muutamia teknisluonteisia täsmennyksiä.

Tutkintavankeuslakiin tehtäisiin vankeuslakia vastaavat muutokset.

4.7 Vankilasta vapautuvan vangin kuljettaminen tahdosta riippumattomaan hoitoon

Esityksessä ehdotetaan, että säännöksiä tahdosta riippumattomaan hoitoon määrätyn vapautuvan vangin tai tutkintavangin kuljettamisesta täydennettäisiin ja säädettäisiin selvemmin eri viranomaisten roolista kuljetusten järjestämisessä.

Mielenterveyslakiin lisättäisiin säännökset siitä, että potilaan hoidosta järjestämisvastuussa olevan hyvinvointialueen tehtävänä olisi järjestää vapautuvan vangin tai tutkintavangin kuljetus tahdosta riippumattomaan hoitoon. Tämä olisi perusteltua, koska kysymys on potilaan kuljettamisesta hänen hyvinvointialueensa järjestämisvastuulle kuuluvaan hoitoon, ja kuljetuksen toteuttaminen edellyttää terveydenhuollon osaamista.

Kuljetuksen turvallisuudesta huolehtimiseksi säädettäisiin mielenterveyslakiin säännökset siitä, että hyvinvointialueen ja Vankiterveydenhuollon yksikön virkasuhteisella lääkäriillä olisi mahdollisuus pyytää tarvittaessa virka-apua turvalliseen sairaalasiirtoon Rikosseuraamuslaitokselta tai poliisilta. Rikosseuraamuslaitoksen ja poliisin velvollisuudesta antaa virka-apua kuljetuksiin säädettäisiin vankeuslaissa ja tutkintavankeuslaissa. Kuljetusapua antaisi se viranomainen, jonka huostassa henkilö on silloin, kun virka-apua tarvitaan. Lisäksi lainsäädännössä mahdollistettaisiin se, että Rikosseuraamuslaitos ja poliisi voisivat sopia keskenään toisin siitä, kumpi antaa virka-apua. Ehdotus laajentaisi Rikosseuraamuslaitoksen kuljetustehtäviä nykyisestä myös sellaisiin henkilöihin, jotka eivät ole vankina tai tutkintavankina.

Ehdotus olisi perusteltu siksi, että kuljetuksen järjestäminen olisi turvallisinta ja joutuisinta silloin, jos kuljetuksen turvaamisesta huolehtisi viranomainen, jonka säilytettävänä vanki tai tutkintavanki vapautumishetkellä on. Näin välttyttäisiin esimerkiksi viivästyksiltä ja tiedonkulku eri toimijoiden välillä tapahtuisi yksinkertaisimmin.

Tutkintavangin vapauttaminen voi tapahtua välittömästi tuomioistuimen päätöksen jälkeen. Näissäkin tilanteissa olisi välttämätöntä huolehtia turvallisen kuljetuksen järjestämisestä. Tästä syystä ehdotetaan, että heti vapautettavien tutkintavankien osalta säädettäisiin lyhyt määräaika, jonka puitteissa henkilöä voitaisiin yhä pitää vapautensa menettäneenä ja jonka kuluessa kuljetuksen edellyttämät järjestelyt tulisi tehdä.

Myös sakon muuntorangaistusta suorittamaan tullut vanki on vapautettava välittömästi, jos hän maksaa sakon viiden arkipäivän kuluessa vankilaan saapumisesta. Käytännössä tilannetta, jossa henkilö ehdittäisiin Vankiterveydenhuollon yksikössä määrätä tahdosta riippumattomaan psykiatriseen hoitoon ja hän maksaisi sakon määräajassa, ei ole pidettävä todennäköisenä. Tilanteessa voidaan soveltaa mielenterveyslain 30 §:ää poliisin toimintavelvollisuudesta ja 31 §:ää poliisin virka-avusta. Koska muuntorangaistukset ovat muutenkin kestoltaan lyhyitä, jatkohoidon suunnittelu on joka tapauksessa aloitettava pian vankilaan ottamisen jälkeen.

Poliisi voisi käyttää kuljetuksen aikana poliisilaissa säädettyjä toimivaltuuksia kuten sitomista ja voimakeinoja, jos kyseisten toimivaltuuksien edellytykset täyttyisivät. Koska Rikosseuraamuslaitoksen virkamiesten vastaavat toimivaltuudet rajoittuvat nykyisin vain vankeihin ja tutkintavankeihin, laajennettaisiin vankeuslain ja tutkintavankeuslain sitomista ja voimakeinojen käyttöä koskevien säännösten soveltamisalaa koskemaan myös ehdotettuja kuljetustehtäviä. Tämä olisi perusteltua, koska kuljetuksen turvallisuudesta huolehtiminen voi edellyttää voimakeinojen käyttöä.

Eduskunnan apulaisoikeusasiamiehen ratkaisussa kuvatun tilanteen ratkaisemiseksi kiireellisesti esitysluonnoksessa ehdotettua sääntelyä on pidettävä perusteltuna, vaikka sillä pystytään vastaamaan mielenterveyslain potilaan kuljettamista koskeviin puutteisiin vain rajallisesti.

Esitystä valmisteltaessa on arvioitu myös vaihtoehtoja, joissa apua kuljetuksen turvaamiseen antaisi vain poliisi tai vain Rikosseuraamuslaitos. Nämä ehdotukset tekisivät kuljetusten järjestämisestä monimutkaisia silloin, jos kuljetettava on toisen viranomaisen säilytettävänä vapautumishetkellä. Kuljetuksen järjestämiseen voisi tulla viiveitä ja sopijaosapuolia olisi useampia. Näistä syistä näitä toteuttamisvaihtoehtoja ei ole pidetty perusteltuina.

4.8 Vangeille myönnettävät poistumisluvat

Vangille ja tutkintavangille voidaan hakemuksesta myöntää lupa lyhyeksi ajaksi poistua vankilassa. Esityksessä ehdotetaan, että poistumislupia koskeva sääntely uudistettaisiin. Uudistamisessa otettaisiin huomioon hallitusohjelmakirjaukset. Hallitusohjelman mukaan selvitetään pitäisikö poistumislupien myöntämisen edellytyksiä kiristää.

Vankeuslain 14 luvun poistumislupasääntelyä muutettaisiin ensinnäkin siten, että turvallisuuden liittyvät seikat huomioitaisiin nykyistä selvemmin ja kokonaisvaltaisemmin poistumisluvan myöntämisen edellytyksissä ja päätösharkinnassa. Tämä toteutettaisiin siten, että luvun 2 §:ssä säädettäisiin edellytyksistä, jotka koskisivat kaikkia poistumislupia lukuun ottamatta erityäin tärkeästä syystä myönnettävää poistumislupaa.

Voimassa olevassa sääntelyssä turvallisuusnäkökohtien huomiointi keskittyy vangin käyttäytymisen ja luotettavuuden arviointiin. Tämä onkin keskeinen arvioitava asia, mutta ei yksistään

riittävä. Tarpeen voi olla ottaa huomioon myös tietoja, jotka eivät välttämättä liity vangin käyttäytymiseen vankeusaikana, vaan esimerkiksi muihin viranomaisratkaisuihin, kuten vangin määräämiseen lähestymiskieltoon. Näistä syistä säädettäisiin nykyistä kattavammin seikoista, joita on pidettävä riittävän todennäköisenä, jotta poistumislupa voidaan myöntää. Edelleen tulisi pitää todennäköisenä, että vanki noudattaa poistumislupaan liitettäviä määräyksiä. Tämän lisäksi tulisi pitää myös todennäköisenä, että vanki ei jatka rikollista toimintaa eikä vaaranna muun henkilön turvallisuutta poistumislupan aikana.

Lisäksi 2 §:ssä säädettäisiin valvonnan järjestämisestä. Kuten nykyisin, poistumislupa voitaisiin myöntää joko ilman valvontaa, sähköisesti valvottuna tai henkilökunnan läsnä valvoen. Päätöksentekijällä olisi laaja harkinta arvioida valvonnan tarvetta ja tapaa. Valvonnan käytön näkökulma olisi mahdollistava: valvonnalla voitaisiin edistää poistumislupamääräysten noudattamisen todennäköisyyttä. Poistumislupa voitaisiin siten myöntää esimerkiksi sähköisesti valvottuna, jos sen avulla voitaisiin edistää poistumislupamääräysten noudattamista.

Toiseksi ehdotetaan, että rangaistusajan pituuden perusteella myönnettävän poistumislupan ajankohdan aikaistamismahdollisuudesta luovuttaisiin, koska aikaistamismahdollisuus on ollut epäselvä ja aikaistamisen käytännöt ovat olleet epäyhtenäisiä. Lisäksi voimassa olevassa sääntelyssä on epäselvä siinä, mitä rangaistusajan pituuden perusteella myönnettävän poistumislupan kytkeytyminen rangaistusajan suunnitelmaan tarkoittaa, koska on itsestään selvää, että poistumisluvat edistävät rangaistusajan suunnitelmassa määritellyjä tavoitteita ja laajemminkin yhteiskuntaan sopeuttamista. Tämä epäselvä viittaus poistettaisiin.

Kolmanneksi ehdotetaan, että eri poistumislupien perusteita, suhdetta ja käyttöä toisiinsa nähden selvennettäisiin. Rangaistusajan pituuden perusteella myönnettävän poistumislupan eroa tärkeästä syystä myönnettävään poistumislupaan kirkastettaisiin. Myös tärkeästä syystä myönnettävän ja erittäin tärkeästä syystä myönnettävän poistumislupan eroa kirkastettaisiin. Edellä kuvatus rangaistusajan suunnitelman kytköksen poistamisen rangaistusajan pituuden perusteella myönnettävästä poistumisluvasta osaltaan selkeyttää myös eri poistumislupien suhdetta.

Uutena poistumislupana ehdotetaan säädettäväksi avovankiloiden säännöllisissä asioinneissa käytettävästä poistumisluvasta, joka voitaisiin myöntää, jos 2 §:ssä säädetyt edellytykset täyttyvät. Näissä toistuvissa asioinneissa on kysymys esimerkiksi kirjastokäynneistä, kauppa-asioinneista omatoimisen ruokahuollon toteuttamiseksi ja ulkopuolisiin tilaisuuksiin osallistumisista. Tällaiset toistuvat asiointit on yleensä määritelty avovankilan järjestyssäännössä tai päiväjärjestyksessä. Tällaisissa selvissä poistumislupa-asioissa lupaprosessin tulisi olla mahdollisimman jouheva ja siten Rikosseuraamuslaitoksen henkilökuntaa mahdollisimman vähän kuormittava. Koska poistumislupan myöntäminen olisi tarkoituksenmukaisuusharkintaa, olisi päätös muutoksenhakukiellossa. Jos poistumislupaa ei myönnettäisi, Rikosseuraamuslaitoksen tulisi järjestää kyseiset asiointit ja palvelut muulla tavalla.

Valmistelussa on arvioitu Rikosseuraamuslaitoksen esitystä toistaiseksi myönnettävistä poistumisluvista. Lähtökohtana tulee edelleenkin olla, että vankilan alueelta poistuminen edellyttää aina päätöstä. Päätöksessä tulisi ratkaista myös poistumisen tarkka ajankohta. Tämä on tarpeen, jotta vangin velvollisuudet poistumislupan aikana ovat selvät ja poistumislupapäätöksessä asetettujen ehtojen noudattamatta jättämiseen voidaan puuttua kurinpitomenettelyssä. Myös vangin oikeusturva puoltaa asiaa.

Neljänneksi poistumislupien ajallista kestoja koskevia säännöksiä täsmennettäisiin käytäntöjen yhtenäistämiseksi. Myös poistumislupan keskeyttämisestä säädettäisiin, sillä tästä ei ole voimassa olevassa laissa säännöstä.

Tutkintavankeuslakiin ei esitetä merkittäviä sisällöllisiä muutoksia. Säännösten sanamuodot yhtenäistettäisiin tarpeellisilta osin vankeuslain sanamuotojen kanssa. Tutkintavangin poistumislupaa valvottaisiin aina Rikosseuraamuslaitoksen henkilön saattamana. Lisäksi myös tutkintavangin poistumislupa voitaisiin keskeyttää.

4.9 Hoitoon pääsyn ajankohdasta ilmoittaminen

Esityksessä säädettäisiin myös Rikosseuraamuslaitokselle toimivalta olla ilmoittamatta sen tiedossa olevaa hoitoon pääsyn ajankohtaa, jos vanki tai tutkintavanki on menossa hoitoon vankilan ulkopuolelle.

Ehdotuksen mukaan yksittäisissä tapauksissa poistumisluvan tarkka ajankohta voitaisiin jättää ilmoittamatta, jo se olisi välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Päätöksessä on ilmoitettava suuntaa antava tieto ajankohdasta. Samalla on varmistettava, että vangilla on tosiasiallinen mahdollisuus valmistautua tulevaan hoitokäyntiin.

Asiasta säättäminen on tarpeen, koska yksittäisissä tapauksissa vanki on hoitoon pääsyn yhteydessä ulkopuolisten avulla pyrkinyt tuomaan luvattomia aineita vankilaan taikka karkaamaan. Näissä tilanteissa vankilan ulkopuolelle hoitoon pääsyä koskevan päätöksen tekeminen tai tiedoksiantaminen hallintolain edellyttämällä tavalla ei onnistu. Asiasta säättäminen parantaisi vankilaturvallisuutta ja turvaisi hallintolain noudattamista.

Tutkintavankeuslakiin säädettäisiin vastaava toimivalta.

4.10 Sijoittaminen vankilan ulkopuoliseen laitokseen

Esityksessä ehdotetaan täsmennyksiä ulkopuolista laitossijoittamista koskeviin säännöksiin. Ehdotetuilla muutoksilla selvennettäisiin erityisesti sitä, millaisia velvollisuuksia ulkopuoliseen laitokseen sijoitetulla vangilla on ja millaisin toimivaltuuksin Rikosseuraamuslaitos voi valvoa vankia. Ehdotetut muutokset parantaisivat Rikosseuraamuslaitoksen edellytyksiä sijoittaa vankia ulkopuoliseen laitokseen ja selkeyttäisivät vangin valvontaa.

Ulkopuolisella laitossijoituksella tarkoitettaisiin vangin sijoittamista sellaiseen laitokseen, jossa hänelle järjestetään päihdekuntoutusta tai muuta elämänhallintaa edistävää toimintaa. Sääntely vastaisi tältä osin nykyistä. Ulkopuolinen laitossijoitus olisi ensi sijassa mahdollista erilaisiin päihdekuntoutuslaitoksiin, mutta myös esimerkiksi mielenterveyskuntoutumista edistävä laitossijoitus olisi mahdollinen. Sijoitus voisi tapahtua esimerkiksi perhekuntoutuksena, hoitokotisijoituksena taikka erilaisina Kelan järjestäminä kuntoutuksina, jos vanki on oikeutettu Kelan järjestämään kuntoutukseen.

Edellytykset ulkopuoliseen laitokseen sijoittamiseksi vastaisivat nykyistä käytäntöä. Laitoksessa tulisi olla sellaista toimintaa, johon vanki soveltuu ja joka tukee hänen rangaistusajan suunnitelmansa toteutumista. Ennen sijoittamista tulisi myös riittävästi varmistua siitä, että vanki noudattaa ulkopuolisen laitossijoituksen ehdoksi asetettuja määräyksiä kuten päihitteettömyyttä ja liikkumisrajoituksia. Vangin tulisi myös sitoutua näiden määräysten noudattamiseen.

Sääntely mahdollistaisi alaikäisen vangin sijoittamisen myös lastensuojelulaitoksiin kuten nykyisinkin. Sääntelyä kuitenkin selvennettäisiin ja täsmennettäisiin sekä vankeuslaissa että lastensuojelulaissa. Ensinnäkin vankeuslakiin lisättäisiin säännös siitä, että tällainen sijoitus edellyttää myös lastensuojelulain 40 §:n nojalla tehtyä päätöstä, koska näissä tilanteissa olisi

kysymys siitä, että alaikäinen vanki olisi edelleen vanki ja siten Rikosseuraamuslaitoksen asiakas ja samanaikaisesti lastensuojelulain mukainen lastensuojelun asiakas (ns. kaksoisasiakkuus).

Myös lastensuojelulakiin lisättäisiin selventävä säännös siitä, että ulkopuolinen laitossijoitus edellyttää myös lastensuojelulain mukaista päätöstä. Lastensuojelulaitokseen sijoittamista edeltäisi siten aina yksityiskohtainen harkinta sekä vankeuslain että lastensuojelulain näkökulmasta. Sijoitus tehtäisiin, jos se olisi alle 18-vuotiaan edun mukaista ja perusteltua molempien lakien näkökulmasta. Sijoituksen valmistelussa viranomaisten tulisi tehdä tiivistä yhteistyötä. Myös tästä valmistelusta ja sekä sijoituksen aikaisesta yhteistyöstä säädettäisiin. Näiden seikkojen selkeyttäminen lainsäädännössä edistäisi sijoituspäätöksiä käytännössä tekevien Rikosseuraamuslaitoksen ja lastensuojelun virkamiesten työtä.

Ulkopuoliseen laitokseen sijoitetun velvollisuuksistakin säädettäisiin vankeuslaissa. Vangin keskeisimmät velvollisuudet olisivat osallistuminen laitoksessa järjestettävään toimintaan ja laitoksen järjestyksen noudattaminen. Ulkopuolisen laitossijoituksen aikana päihteiden käyttö olisi kielletty. Lisäksi vangin tulisi noudattaa liikkumisrajoituksia, jotka sijoituspäätöksessä asetettaisiin. Liikkumisrajoitusten lisäksi säädettäisiin selvyiden vuoksi siitä, että vangille voidaan myöntää poistumislupa vankeuslain 14 luvun nojalla. Poistumislupaa ei voitaisi kuitenkaan myöntää alle 18-vuotiaalle lastensuojelulaitokseen sijoitetulle vangille, koska liikkumisoikeutta voidaan sijaishuollossa rajoittaa lastensuojelulain 11 luvun säännösten nojalla. Lastensuojelulaitokseen sijoitetun sallitussa poistumisessa laitoksesta noudatettaisiin lastensuojelulain säännöksiä. Jos alle 18-vuotias poistuisi lastensuojelulaitoksesta luvatta, hänet etsintäkuulutettaisiin ja toimitettaisiin takaisin vankilaan.

Kuten nykyisinkin vankia voitaisiin valvoa hänen ylleen kiinnitettävillä teknisillä valvontavälineillä ulkopuolisen laitossijoituksen aikana.

Laissa säädettäisiin myös siitä, että luvaton poistuminen sijoituslaitoksesta ja muiden sijoituspäätöksen ehtojen rikkominen olisi järjestyksessä rikkomus. Tällaiset rikkomukset käsiteltäisiin siten vankeuslain 15 luvun kurinpitomenettelyssä. Eduskunta on hyväksynyt vankeuslakia koskevia muutoksia (HE 53/2025 vp / EV 285/2025 vp / lain numero), joissa säädetään, että ehtojen rikkomistilanteita ja sijoituksen peruuttamista varten Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehellä on oikeus viedä vanki takaisin vankilaan. Säännösten on tarkoitus tulla voimaan 1.9.2026. Tältä osin sääntely vastaa valvotusta koevapaudesta säädettyä. Ulkopuolisen laitossijoituksen valvonta tapahtuu suurelta osin vankilan ulkopuolelta. Tähän liittyen Rikosseuraamuslaitoksen virkamiesten riittävistä toimivaltuuksista toimia vankilan ulkopuolella on niin ikään säädetty edellä mainitussa yhteydessä.

Alle 18-vuotiaan vangin lastensuojelulaitossijoituksissa toimivalta vankeuslain mukaisiin toimenpiteisiin on yksinomaan Rikosseuraamuslaitoksella. Vastaavasti toimivalta lastensuojelulain mukaisiin toimenpiteisiin on yksinomaan lastensuojeluviranomaisilla. Esityksellä ei muuteta tätä peruslähtökohtaa. Kaksoisasiakkuus mahdollistaisi sen, että Rikosseuraamuslaitos voisi suorittaa alaikäiseen vankiin kohdistuvaa valvontaa lastensuojelulaitossijoituksen aikana. Näin ollen lastensuojelulaitoksen henkilökunta suorittaisi ainoastaan lastensuojelulain mukaisia tehtäviään, ei Rikosseuraamuslaitoksen valvontatehtäviä.

Lisäksi säädettäisiin, että ulkopuolisesta laitossijoituksesta aiheutuvat kustannukset maksettaisiin valtion varoista. Säännös ei muuttaisi nykytilaa, vaan olisi sitä selventävä. Selvyiden vuoksi lastensuojelulakiin säädettäisiin asiasta viittaussäännös vankeuslakiin.

5 Pääasialliset vaikutukset

5.1 Taloudelliset vaikutukset

5.1.1 Julkinen talous

Tässä esityksessä ehdotetut lainmuutokset eivät aiheuta merkittäviä välittömiä taloudellisia vaikutuksia Rikosseuraamuslaitokselle.

Ehdotetut säännökset eivät edellytä Rikosseuraamuslaitokselta uusien tehostetun valvonnan osastojen tai sopimisosastojen perustamista. Sääntely jättää tällaisten osastojen määrän Rikosseuraamuslaitoksen harkintaan. Näiden osastojen määrän tarvetta on kuitenkin seurattava ja tulevinä vuosina mahdollisia määrärahatarpeita on arvioitava erikseen kehys- ja budjettivalmisteluissa.

Myös Rikosseuraamuslaitoksen toiminnan järjestäminen vakavassa yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa voi tällaisen tilanteen koittaessa edellyttää lisämäärärahoja esimerkiksi terveysturvallisuudesta huolehtimiseksi. Määrärahatarpeita on tältä osin arvioitava kyseisessä yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa.

Tehostetun valvonnan osastolle sijoittamista koskevan päätöksen muutoksenhakuoikeus koskee vuosittain noin 80–100 päätöstä. Nämä päätökset on jatkossa tehtävä uusien säännösten mukaisesti. Voidaan arvioida, että suureen osaan näistä päätöksistä vaaditaan oikaisua ja osasta saatetaan valittaa hallinto-oikeuteen. Tämä tarkoittaa oikaisuvaatimusten määrän kasvua muutamalla kymmenellä vuodessa. Tämä lisää Rikosseuraamuslaitoksen oikeusyksikön työmäärää. Ehdotettu sääntely uusien hakemusten käsittelystä rajoittaisi vankien mahdollisuuksia hakea osastosijoitusta tavalliselle osastolle usein. Näin ollen tällaisista hakemuksista ei aiheutuisi mainittavaa lisätyötä. Ennakolta on kuitenkin vaikea täsmällisesti arvioida, miten suureksi oikaisuvaatimusten määrä muodostuu. Oikaisuvaatimusmäärän kehitystä onkin lainmuutosten jälkeen seurattava ja mahdollisia määrärahatarpeita käsiteltävä tulevissa budjetti- ja kehysvalmisteluissa.

Maksuvälineiden käyttöä koskevien muutosehdotusten myötä Rikosseuraamuslaitokselle voi koitua vähäisiä kustannussäästöjä Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymien maksukorttien tarpeen vähentyessä nykyisestä. Lisäksi muita vähäisiä säästöjä koituu, kun vangeille toimitettavien tiliotteiden tarve sekä Rikosseuraamuslaitoksen välityksellä tehtävät tilisiirrot vähentyessä.

Ehdotetut muutokset aiheuttavat Rikosseuraamuslaitokselle myös vähäisiä lisäkustannuksia, kun henkilöllisyystodistuksia sekä henkilökohtaisia maksukortteja tulee hankkia sellaisille vangeille, joilla korttia ei ole vankilaan saavuttaessa. Vastaavasti kuitenkin vankien maksukorttien järjestämiseen ja hallinointiin liittyvän työn väheneminen voi johtaa vähäisiin säästöihin. Rikosseuraamuslaitoksen tulisi kuitenkin arvioida, millaisissa tilanteissa vangille on tarkoituksenmukaista pyrkiä hankkimaan henkilökohtainen maksukortti vai onko tarkoituksenmukaisinta antaa vangin käyttöön rikosseuraamuslaitoksen hyväksymä maksuväline.

Esityksessä ehdotetaan selventävää säännöstä siitä, että ulkopuolisen laitossijoituksen kustannukset maksettaisiin valtion varoista. Nykytilaa ei ole tarkoitus muuttaa. Käytännössä Rikosseuraamuslaitos vastaa kuntoutukseen sijoittamisen kustannuksista ja Vankiterveydenhuollon yksikkö vastaa vangin lääkekuluista sekä muista terveydenhuollon kuluista ulkopuolisen laitossijoituksen aikana. Kustannusvastuu koskee sitä aikaa, kun henkilö suorittaa vankeusrangaistusta. Rangaistuksen päättymisen jälkeen Rikosseuraamuslaitos ei enää maksaisi mahdollisen jatkosijoituksen kustannuksia. Tämä on toiminut hyvin nykyisinkin. Näin toimittaisiin myös,

jos alle 18-vuotias vanki sijoitettaisiin lastensuojelulaitokseen. Rikosseuraamuslaitos korvaisi siten hyvinvointialueelle lastensuojelulaitossijoituksen vuorokausihinnan vankeusajalta.

Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen (THL) vuoden 2024 lastensuojelutilastojen³ tutkimuksen mukaan hinta lastensuojelulaitoksen hoidosta 300–400 euroa vuorokaudelta, mutta sosiaali- ja terveysministeriöstä esityksen valmistelun aikana saadun tiedon mukaan myös yli 500 euron vuorokausihintoja on ollut. Vertailuna voidaan todeta, että vuonna 2023 vankipäivän keskimääräinen hinta suljetussa vankilassa oli 249 euroa ja päihdelaitoksessa 242 euroa. Koska kysymys olisi yksittäisistä sijoituksista ja lastensuojelulaitoksessa alaikäinen vanki saisi palveluita, joita vankilassa ei välttämättä ole saatavissa, ei alaikäisen vangin lastensuojelulaitossijoituksesta aiheutuisi merkittävää kustannusten lisäystä Rikosseuraamuslaitokselle. On hyvä huomata, että vankilassakin alaikäiset tarvitsevat erityistoimenpiteitä, joiden vuoksi heidän osastonsa sitovat keskimääräistä enemmän henkilökuntaa. Rikosseuraamuslaitos toteuttaisi mahdolliset alle 18-vuotiaiden vankien lastensuojelulaitossijoitukset sille jo varattujen määrärahojen puitteissa.

Vapautuvien vankien kuljettaminen lisäisi vähäisessä määrin erityisesti Rikosseuraamuslaitoksen kuljetustehtäviä. Kysymys on kuitenkin noin 10–20 kuljetuksesta vuodessa, joten tästä ei aiheutuisi poliisille tai Rikosseuraamuslaitokselle määräraha-vaikutuksia.

Nykytilassa Vankiterveydenhuollon yksikkö on vastannut kuljetusten kustannuksista Turun psykiatrisesta vankisairaalaista Turun yliopistolliseen keskussairaalaan. Kustannukset kuljetuksista Turun yliopistollisesta keskussairaalaista potilaan oman hyvinvointialueen sairaalaan ovat sen sijaan kohdistuneet hyvinvointialueelle. Kuljetusten kustannukset on siten pääosin rahoitettu hyvinvointialueiden rahoituksesta. Lainsäädännön selkeyttämällä ei arvioida olevan hyvinvointialueille taloudellisia vaikutuksia. Lisäksi kuljetuksia tehdään keskimäärin vuodessa noin 10–20, joten kuljetuksista ei ylipäänsä aiheudu mainittavia taloudellisia vaikutuksia hyvinvointialueille.

Kansaneläkelaitos korvaa sairausvakuutuslain (1224/2004) nojalla sairaanhoitona vakuutetulle sairauden hoitoon liittyviä matkakustannuksia, kuten ensihoitopalveluun liittyvän matkan aiheuttamia kustannuksia. Kansaneläkelaitos ei kuitenkaan tällä hetkellä korvaa tahdosta riippumattomaan hoitoon määrätyn, vankilasta vapautuvan henkilön kuljettamista jatkohoitoon. Sairaanhoidon kustannuksia ei korvata ajalta, jonka vakuutettu on julkisessa laitoshoidossa tai sitä vastaavassa hoidossa. Kansaneläkelaitos ei korvaa laitosten välistä siirtokuljetusta. Kansaneläkelaitos ei myöskään korvaa kuljetusta, jos hyvinvointialueen sairaalan lääkäri on laatinut henkilöstä tarkkailulähetteen. Ehdotuksella ei siten olisi taloudellisia vaikutuksia Kansaneläkelaitokselle.

Ehdotetut lainmuutokset edellyttävät muutoksia Rikosseuraamuslaitoksen tietojärjestelmään. Muutokset toteutettaisiin tavanomaisena kehittämistyönä eikä niillä olisi vaikutusta Rikosseuraamuslaitoksen tietojärjestelmien kehittämiseen varattuun määrärahaan.

Kokonaisuudessaan kaikki ehdotetut muutokset on tarkoitettu toteuttaa viranomaisille varattujen määrärahojen puitteissa.

5.1.2 Vankien talous

Esitetyillä muutoksilla ei olisi merkittäviä vaikutuksia vankien tai heidän omaistensa talouteen.

³ Lastensuojelu 2024, tilastoraportti 23/2025 THL, s. 34

Osalle vangeista maksuvälineiden käyttöä koskevista muutoksista voi aiheutua kuluja henkilökohtaisen maksukortin ja tilin hankkimisesta, jos vangilla ei ole niitä ennestään käytössä. Nämä kustannukset eivät kuitenkaan ole merkittäviä, ja valtaosalla vangeista henkilökohtainen maksukortti ja tili ovat ennestään käytettävissä vankilaan saavuttaessa. Henkilökohtaisesta maksukortista ja tilistä koituvien kustannusten kattaminen vastaa jo-ka tapauksessa normaalisuusperiaatetta ja suurelle osalle vangeista nämä kustannukset tulevat siis maksettavaksi muutoksesta huolimatta. Vaikutus vankien taloudelliseen asemaan olisi siten vähäinen.

5.2 Perus- ja ihmisoikeusvaikutukset ja vaikutukset ihmisryhmiin

5.2.1 Vaikutukset perus- ja ihmisoikeuksien toteutumiseen

Vakavat yhteiskunnalliset häiriötilanteet

Ehdotetut säännökset rajoittavat vakavassa yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa vankien, tutkintavankien ja yhdyskuntaseuraamusta suorittavien henkilöiden oikeuksia, jotka seuraamusten täytäntöönpanosta annetuissa laeissa on säädetty. Rajoitukset voisivat olla vankien, tutkintavankien ja yhdyskuntaseuraamusta suorittavien henkilöiden kannalta merkittäviäkin. Rajoitukset voisivat tarkoittaa vankiloissa erillään pitoa ja tavanomaista suppeampaa yhteydenpitoa omaisiin. Tällaisilla rajoituksilla voisi siten olla vaikutuksia negatiivisia vaikutuksia myös vankien terveyteen. Tällaisia vaikutuksia tulisi pyrkiä vähentämään vankiloissa.

Säännöksillä kuitenkin pyritään turvaamaan kaikkien rangaistusta suorittavien ja muiden henkilöiden terveyttä tai muuta turvallisuutta häiriötilanteessa. Näin ollen tiettyjen oikeuksien rajoittamisella edistetään siitä, että rangaistusten täytäntöönpanossa voidaan huolehtia esimerkiksi oikeudesta terveyteen.

Rajoitusten ulkopuolelle rajattaisiin vankien, tutkintavankien ja yhdyskuntaseuraamusta suorittavien perusoikeuksien kannalta keskeisimpiä toimintoja ja rajoitukset voitaisiin ottaa käyttöön vain porrastetusti. Lisäksi rajoitukset voisivat olla kerrallaan käytössä vain rajoitetun ajan. Näillä rajauksilla pyritäisiin varmistamaan se, etteivät rajoitukset muodostu kohtuuttomiksi. Laissa säädettäisiin erikseen myös siitä, että jos tiettyjä yhteydenpitotapoja vankilan ulkopuolelle rajoitettaisiin, tulisi yhteydenpitoa toisaalta mahdollistaa soveltuvilla tavoilla tavanomaista laajemmin.

Rangaistusta suorittavien henkilöiden kannalta sääntely kuitenkin myös selkeyttäisi sitä, millaisia rajoituksia vakavassa yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa voidaan asettaa. Rajoitukset eivät siten perustu vain sovellettavien lakien tulkintaan häiriötilanteessa, vaan täsmällisiin säännöksiin, jotka koskisivat nimenomaan yhteiskunnallisia häiriötilanteita. Ehdotettu sääntely poistaisi koronapandemian aikana esiin nousseet soveltamisongelmat.

Tehostetun valvonnan osastot ja Rikosseuraamuslaitoksen valvontatoimivaltuudet

Tehostetun valvonnan osastolle sijoittaminen rajoittaa jo nykyisin sinne sijoitettujen vankien oikeuksia. Jatkossa rajoituksista säädettäisiin laissa ja keskeiset rajoitukset koskisivat sitä, että päivittäiset toiminnot ja vapaa-ajantoiminnot tapahtuisivat osaston vankien kesken. Lähtökohdana olisi kuitenkin se, että toimintoja pyritäisiin järjestämään vähintään kahdeksan tuntia vuorokaudessa kuten muillakin osastoilla. Toisaalta osastolle sijoitetuille vangeille pystyttäisiin järjestämään paremmin rikollisuudesta irtautumista tukevaa toimintaa, koska se olisi keskeinen osa osastojen tavoitteita.

Tehostetun valvonnan osastojen tavoitteena on jo nykyisin myös vankilaturvallisuuden parantaminen, kun muihin vankeihin mahdollisesti vaikuttamaan pyrkiviä vankeja ei sijoiteta tavallisille osastoille. Tämän voidaan arvioida parantavan vankilaturvallisuutta muilla osastoilla.

Lisäksi laintasoiset säännökset selkeyttäisivät tehostetun valvonnan osastojen asemaa ja parantaisivat niin vankien kuin henkilökunnankin oikeusturvaa.

Rikosseuraamuslaitoksen valvontatoimivaltuuksia koskevilla muutoksilla olisi vastaavanlaisia vaikutuksia vankilaturvallisuuteen ja oikeusturvaan. Säännösten selkeyttäminen voisi lisätä toimivaltuuksien käyttöä nykyisestä, mikä tarkoittaisi aiempaa useammin puuttumista vangin perusoikeuksiin.

Maksukortit

Rahan ja muiden maksuvälineiden käyttöä koskevilla muutoksilla edistetään normaalisuusperiaatteen toteutumista ja yhdenvertaisuutta rangaistusten täytäntöönpanossa. Omien maksuvälineiden käytön edistäminen parantaisi samalla vankien vapautumisen jälkeistä sopeutumista yhteiskuntaan.

Poistumisluvat

Poistumisluvan tarkoituksena on tukea vangin yhteyksien säilymistä ja sijoittumista yhteiskuntaan sekä vähentää vapaudenmenetyksestä aiheutuvia haittoja. Esitys ei muuta tätä lähtökohtaa, vaikka poistumislupaharkinnassa huomioitaisiin nykyistä selvemmin ja kokonaisvaltaisemmin turvallisuuteen liittyviä tekijöitä.

Poistumislupia koskevan sääntelyn uudistaminen voi vaikuttaa vankien ja vankien läheisten yhteydenpitoon sekä siihen, kuinka poistumislupia käytetään vapautumiseen valmistautuessa. Poistumisluvat säilyvät tärkeänä osana vaiheittaisen vapautumisen järjestelmää. Toteutuvien poistumislupien lukumäärään ei esimerkiksi arvioida muuttuvan. On mahdollista, että turvallisuusseikkojen korostunut huomioiminen päätöksenteossa jossain määrin keskittää poistumislupien myöntämistä entisestään niille vangeille, joille jo nykyisin myönnetään poistumislupia. Toisaalta esitys lähtee myös siitä ajatuksesta, että vankia voidaan poistumisluvalla valvoa ja valvonnalla voidaan edistää poistumisluvan myöntämistä.

Rangaistusajan pituuteen perustuvan poistumisluvan aikaistamismahdollisuuden poistaminen voidaan nähdä poistumislupajärjestelmää supistavana muutoksena. Aikaistamismahdollisuutta on kuitenkin käytetty hyvin vähän ja soveltamiskäytännöt ovat olleet epäyhtenäiset. Näin ollen muutosehdotuksen ei arvioida vähentävän poistumislupien myöntämistä vaan pikemminkin selkeyttävän poistumislupajärjestelmää myös vangin näkökulmasta.

Ulkopuolinen laitossijoitus

Ehdotettujen säännösmuutosten arvioidaan edistävän ulkopuolisia laitossijoituksia. Suurin osa ulkopuolisista laitossijoituksista tehdään päihdekuntoutuslaitokseen. Näillä sijoituksilla edistetään valmiuksia rikoksettomaan elämäntapaan sekä elämänhallintaa yleisemminkin. Muutosehdotukset edistäisivät sijoitusten toteutumista, jolloin vankien mahdollisuudet saada päihdekuntoutusta tai muuta tarvitsemaansa tukea vankeusaikana paranisivat. Muutosehdotusten myötä myös vangin velvollisuudet laitossijoituksen aikana olisivat täsmällisemmin määritellyt Laitossijoituksen valmistelu yhteistyössä vangin itsensä kanssa sekä täsmällisesti määritellyt velvollisuudet sijoituksen aikana todennäköisesti lisäävät myös vangin omaa motivaatiota

kuntoutusta kohtaan. Kokonaisuutena muutosten voidaan katsoa edistävän vangin edellytyksiä rikoksettomaan elämään vapautumisen jälkeen.

Alle 18-vuotiaan vangin lastensuojelulaitossijoitukseen liittyviä lapsivaikutuksia käsitellään jäljempänä.

Muut asiakokonaisuudet

Useilla ehdotuksilla täsmennetään sääntelyä nykyisestä. Esimerkiksi vankiloita koskevan sääntelyn täsmäntäminen ja lakia alemman asteisten säädösten ja määräysten antamista koskevien säännösten täsmäntäminen selkeyttävät sääntelyn sisältöä niin vankien kuin henkilökunnankin kannalta.

Tahdosta riippumattomaan hoitoon kuljetettavien potilaiden kuljetusvastuuta koskevat säännökset parantaisivat hoidon järjestämisen turvallisuutta ja joutuisuutta. Nykyisin vapautuvien vankien kuljettamiseen jatkohoitoon liittyy riski potilaan oman terveyden ja turvallisuuden ja muiden henkilöiden terveyden ja turvallisuuden kannalta, jos potilaan tahdosta riippumaton hoito katkeaa, vaikka tahdosta riippumattoman hoidon edellytykset eivät lakkaa. Tahdosta riippumattomaan psykiatriseen hoitoon määrätty vangit ovat erityisen haavoittuvassa asemassa. Lakiehdotuksilla parannettaisiin kuljetusten turvallisuutta ja joutuisuutta niin kuljetettavan kuin muidenkin henkilöiden kannalta. Lakiehdotuksilla voitaisiin turvata potilaalle paremmin perustuslain 19 §:n 1 momentissa säädetty oikeus välttämättömään huolenpitoon. Lisäksi voitaisiin paremmin turvata sekä potilaan että muiden henkilöiden perustuslain 7 §:ssä säädetty oikeus elämään sekä henkilökohtaiseen koskemattomuuteen ja turvallisuuteen näissä tilanteissa. Perustuslain 2 §:n 3 momentin mukaan julkisen vallan käytön tulee perustua lakiin. Kaikessa julkisessa toiminnassa on noudatettava tarkoin lakia. Ehdotus selkeyttäisi viranomaisten toimivaltaa kuljetusten järjestämisessä.

5.2.2 Vaikutukset alaikäisiin

Vakavat yhteiskunnalliset häiriötilanteet

Ehdotetut säännökset koskisivat osittain myös alaikäisiä vankeja, tutkintavankeja ja yhdyskuntaseuraamusta suorittavia henkilöitä. Erilaisten rajoitusten ja etenkin eristämisen negatiiviset vaikutukset alaikäiseen henkilöön voivat olla huomattavasti aikuisia pahempia. Tällaisia vaikutuksia pyrittäisiin rajoittamaan esimerkiksi siten, että alaikäisten vankien opetusta järjestettäisiin rajoituksista huolimatta eivätkä rajoitukset voisi koskea alaikäisten vankien tapaamisia tai poistumislupia. Näin ollen alaikäisille vangeille turvattaisiin häiriötilanteessakin aikuisia paremmat mahdollisuudet osallistua toimintoihin ja pitää yhteyttä vankilan ulkopuolelle.

Ulkopuolisen laitossijoituksen lapsivaikutukset

Ehdotetut säännökset alle 18-vuotiaan vangin sijoittamisesta ulkopuoliseen lastensuojelulaitokseen parantaisivat alaikäisten vankien asemaa. Alle 18-vuotias vanki on toisin sanoen 1517-vuotias lapsi. Vankina hänen voidaan katsoa olevan erityisen haavoittuvassa asemassa. Lisäksi kyseessä on eräänlainen nivelvaihe kasvussa.

Lainvalmistelussa lapsen edun ensisijaisuuden periaate tarkoittaa sitä, että lapsen etu ohjaa päätöksentekoa valmisteltaessa lapsia koskevaa tai heihin vaikuttavaa lainsäädäntöä. Lapsivaikutusten arvioinnin erityispiirteenä on vahva kytkös YK:n lapsen oikeuksien yleissopimukseen (LOS). Tämän yleissopimuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaan kaikissa julkisen tai yksityisen sosiaalihuollon, tuomioistuinten, hallintoviranomaisten tai lainsäädäntöelimien toimissa, jotka

koskevat lapsia, on ensisijaisesti otettava huomioon lapsen etu. Lapsen erityinen asema rikosoikeusjärjestelmässä on tunnustettu yleissopimuksen artiklassa 37 ja sitä koskien on YK:n lapsen oikeuksien komitean yleiskommentti 24 (2019) lapsen oikeuksista rikosoikeusjärjestelmässä (CRC/C/GC/24). Yleiskommentissa nostetaan esiin vankeusrangaistukselle vaihtoehtoisten seuraamuksien merkitys ja korostetaan valtioiden velvollisuutta ottaa päätöksissään huomioon ensisijaisena harkintaperusteena lapsen etu.

Lapsen oikeuksien yleissopimuksen 40 artiklassa tunnustetaan jokaiselle lapselle, jonka on todettu rikkoneen rikoslakia, oikeus tulla kohdelluksi tavalla, joka edistää lapsen ihmisarvoa ja arvokkuutta, joka vahvistaa lapsen kunnioitusta muiden ihmisoikeuksia ja perusvapauksia kohtaan sekä ottaa huomioon lapsen iän ja pyrkimyksen edistää hänen yhteiskunnallista sopeutumistaan ja rakentavan roolin omaksumista yhteiskunnassa.

Lastensuojelulaitos mahdollistaa alle 18-vuotiaalle vangille lapsen tarpeita ja etua sekä kasvua ja kehitystä vastaavan kasvuympäristön. Alle 18-vuotiaan vangen sijoittaminen lastensuojelulaitokseen luo mahdollisuuksia siihen, että lapsen hyvinvointi kohenee monella eri hyvinvoinnin ulottuvuuden osa-alueella, koska sijaishuoltopaikan tulee vastata lapsen iän ja kehitystason mukaisiin tarpeisiin. Sijoitus lastensuojelulaitokseen turvaisi vankilaa paremmin myös lapsen sivistyksellisten oikeuksien toteutumista, koska koulunkäynti on olennainen osa lastensuojelulaitoksen arkea.

Sijaishuoltopaikassa asuminen voi parhaimmillaan tarjota lapselle ilmapiiriltään turvallisen, rennon ja kannustavan kasvuympäristön, jossa he voivat tulla nähdyiksi ja ymmärretyiksi⁴. Lastensuojelulaitokseen sijoittamiseen voi myös liittyä lasten hyvinvointia heikentäviä tekijöitä, joita sijaishuollossa edelleen esiintyy, kuten esimerkiksi kiusaaminen.

Sijoitettaessa alle 18-vuotias vanki lastensuojelulaitokseen on huomioitava myös muiden sijoitettujen lasten hyvinvointi ja turvallisuus.

5.3 Vaikutukset viranomaisiin

Vakavat yhteiskunnalliset häiriötilanteet

Ehdotetut säännökset parantaisivat Rikosseuraamuslaitoksen edellytyksiä reagoida vakavaan yhteiskunnalliseen häiriötilanteeseen. Säännökset antaisivat riittävät valtuudet mukauttaa vankiloiden ja yhdyskuntaseuraamustoimistojen toimintaa häiriötilanteessa. Sääntelyllä myös vältettäisiin koronapandemian aikainen tilanne, jossa tilanteeseen jouduttiin reagoimaan ilman asianmukaista säännöspohjaa. Rajoituksia koskeva päätösvalta olisi keskitetty Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen vastuualueen johtajalle, millä varmistettaisiin päätöksenteon yhtenäisyys ja johdonmukaisuus.

Rikosseuraamuslaitoksen tulisi valmiussuunnittelussaan huolehtia siitä, että sillä olisi valmiudet toimia säännösten mukaisesti, jos vakava yhteiskunnallinen häiriötilanne alkaa. Etukäteen tulisi varautua esimerkiksi siihen, millaisia muutoksia toimintaan erilaisissa tilanteissa tehdään ja miten käytännössä menetellään.

Tehostetun valvonnan osastot ja Rikosseuraamuslaitoksen valvontavaltuudet

⁴ Laakso 2019. ”Ne näki musta”- Huostassa olevien lasten hyvinvointi ja sijaishuoltoon liittyvät kokemukset. Helsinki: THL. Raportteja 1/2019.

Rikosseuraamuslaitoksen toiminnan kannalta tehostetun valvonnan osastoja koskeva sääntely selkeyttäisi oikeustilaa. Osastoilla sovellettavat rajoitukset parantaisivat Rikosseuraamuslaitoksen edellytyksiä puuttua järjestäytyneen rikollisuuden toimintaan vankiloissa. Oikaisuvaatimusten mahdollinen lisääntyminen vaikuttaisi Rikosseuraamuslaitoksen oikeusyksikön työmäärään.

Vastaavasti Rikosseuraamuslaitoksen valvontatoimivaltuuksiin ehdotetut lainmuutokset selkeyttävät monilta osin nykyisiä käytäntöjä. Erityisesti valvontatoimivaltuuksien käyttöedellytyksiä koskevien säännösmuutosten voidaan arvioida parantavan Rikosseuraamuslaitoksen valmiuksia huolehtia vankilaturvallisuudesta.

Maksuvälineet

Rahan ja muiden maksuvälineiden käyttöä koskevat muutokset vaikuttavat Rikosseuraamuslaitoksen toimintaan vähäisissä määrin vähentämällä vankien maksukortteihin liittyvää hallinnollista työtä sekä selkeyttämällä ja yhtenäistämällä toimintatapoja. Vankien henkilökohtaisten maksukorttien ja henkilöllisyystodistusten hankkimisesta aiheutuu kuitenkin vastaavasti työmäärän lisääntymistä, joten muutoksen vaikutukset Rikosseuraamuslaitoksen toimintaan eivät ole merkittäviä.

Poistumisluvat

Poistumislupia koskevat muutosehdotukset vaikuttaisivat Rikosseuraamuslaitoksen toimintaan. Muutosten arvioidaan yhtenäistävän käytäntöjä poistumislupien myöntämisessä. Myös säännösten soveltaminen helpottuisi, kun eri poistumislupien välisiä suhteita selvennetään.

Ehdotettu avovankiloita koskeva uusi poistumislupa vähentäisi avovankiloiden henkilökunnan hallinnollista taakkaa, kun lupaprosessi olisi jouhevampi säännöllisesti toistuvissa asiointipoitumisluvissa. Näissä toistuvissa asioinneissa on kysymys esimerkiksi kirjastokäynneistä, kauppa-asioinneista omatoimisen ruokahuollon toteuttamiseksi ja ulkopuolisiin tilaisuuksiin osallistumisista. Tällaisten toistuvien asiointien ajankohdat on yleensä määritelty avovankilan päiväjärjestyksessä.

Ulkopuolinen laitossijoittelu

Ehdotetut ulkopuolista laitossijoitusta koskevat lainmuutokset selkeyttäisivät monilta osin nykyisiä käytäntöjä.

Alaikäisen vangin lastensuojelulaitossijoituksen valmistelussa lastensuojeluviranomainen ja Rikosseuraamuslaitos tekevät moniammatillista yhteistyötä. Tehtävät ja vastuut toimijoiden kesken olisivat lainmuutosten myötä selkeitä.

Edellä kuvattu kaksoisasiakkuus mahdollistaisi sen, että Rikosseuraamuslaitos voisi suorittaa alaikäiseen vankiin kohdistuvaa valvontaa lastensuojelulaitossijoituksen aikana. Näin ollen lastensuojelulaitoksen henkilökunta suorittaisi ainoastaan lastensuojelulain mukaisia tehtäviä, ei Rikosseuraamuslaitoksen valvontatehtäviä. Lastensuojelulain mukaisista rajoitustoimista ja siitä, kuka toimiin voi ryhtyä, säädetään yksityiskohtaisesti lastensuojelulaissa. Lastensuojelulaitoksen henkilökunnan ja toimivaltaisen sosiaalihuollon viranhaltijan olisi mahdollista käyttää näitä rajoitustoimia lastensuojelulaitokseen sijoitetulle vangille, jos niiden edellytykset täyttyvät. Rikosseuraamuslaitoksen ja lastensuojelutoimijoiden tulisi näiden sijoitusten aikana tehdä yhteistyötä ja sopia käytännöistä, joita noudatetaan esimerkiksi alaikäisen vangin

päihitteettömyyden valvonnassa. Rikosseuraamuslaitoksen tukipartio voisi esimerkiksi ilmoittaa etukäteen lastensuojelulaitokselle tulevasta valvontakäynnistään.

Vapautuvien vankien kuljettaminen tahdosta riippumattomaan hoitoon

Ehdotus vapautuneiden vankien ja tutkintavankien kuljettamisesta tahdosta riippumattomaan hoitoon selkeyttäisi eri viranomaisten tehtäviä näissä tilanteissa. Kuljetukset eivät ole uusi tehtävä hyvinvointialueille. Sinällään tämän kaltaiset kuljetustehtävät eivät ole uusia sen enempää poliisille kuin Rikosseuraamuslaitoksellekaan, joten niillä on tarvittava osaaminen kuljetuksen turvallisuudesta huolehtimisessa. Ehdotus kuitenkin laajentaisi Rikosseuraamuslaitoksen toimivaltuuksia avustaa muiden kuin vankien tai tutkintavankien kuljetuksissa ja lisäisi jossain määrin erityisesti Rikosseuraamuslaitoksen kuljetustehtäviä.

5.4 Vaikutukset vankilaturvallisuuteen ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan

Edellä on jo käsitelty tehostetun valvonnan osastoja ja Rikosseuraamuslaitoksen valvontatoimivaltuuksia koskevan sääntelyn vaikutuksia Rikosseuraamuslaitoksen edellytyksiin puuttua järjestäytyneen rikollisuuden toimintaan vankiloissa. Muutokset parantaisivat siten vankilaturvallisuutta sekä tehostetun valvonnan osastoilla että muilla osastoilla. Nykyistä tehokkaammalla valvonnalla voitaisiin puuttua myös vankilassa ja sieltä käsin tapahtuvaan rikollisuuteen.

Rahan ja muiden maksuvälineiden käyttöä koskevista muutoksista ei aiheudu merkittäviä vaikutuksia vankilaturvallisuuteen. Henkilökohtaisten maksukorttien säilytys ja käyttö suljetussa vankilassa tultaisiin järjestämään vastaavalla tavalla Rikosseuraamuslaitoksen toimesta kuin nykyisin. Omien henkilökorttien ja maksukorttien hankkiminen vangeille lisää jossain määrin vankien kuljettamista vankilan ulkopuolelle, mikä edellyttää kuljetusten turvallisuudesta huolehtimista.

Muutokset vaikuttaisivat jossain määrin vankien maksuliikenteen valvontaan, kun siirryttäisiin enenevässä määrin vankien henkilökohtaisiin maksukortteihin. Näiden korttien maksuliikenteen valvonta ei ole Rikosseuraamuslaitoksen toimesta mahdollista. Tällä ei kuitenkaan olisi mainittavaa vaikutusta vankilaturvallisuuteen eikä yleisemminkään yhteiskunnan turvallisuuteen, koska jo nyt vastuu esimerkiksi rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisen valvonasta kuuluu ensi sijassa maksukorttien liikkeellelaskijoille ja viime kädessä poliisille. Rikosseuraamuslaitoksella olisi edelleen riittävät toimivaltuudet valvoa vankilaturvallisuutta vaarantavaa toimintaa muun muassa Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymien maksukorttien käytössä.

Ehdotus vapautuneiden vankien ja tutkintavankien kuljettamisesta tahdosta riippumattomaan hoitoon parantaisi tällaisten kuljetusten turvallisuutta ja joutuisuutta niin kuljetettavan kuin muiden henkilöiden kannalta.

5.5 Tiedonhallintavaikutukset

Säännösmuutokset edellyttävät joitain muutoksia Rikosseuraamuslaitoksen asiakastietojärjestelmään. Nämä muutokset voidaan toteuttaa osana tietojärjestelmän tavanomaista kehitystyötä. Tietojärjestelmämuutosten toteuttamiselle varattava aika tulee huomioida voimaantuloaikataulussa. Tietojärjestelmämuutosten tiedonhallintavaikutukset arvioidaan niiden toteuttamisen yhteydessä.

5.6 Tietosuojaikutukset

Henkilötietojen suoja kuuluu osana perustuslain 10 §:n 1 momentilla turvattuun yksityiselämän suojaan. Henkilötietojen suojasta on säädetty lailla. Laissa henkilötietojen käsittelystä Rikosseuraamuslaitoksessa säädetään henkilötietojen käsittelystä rangaistusten täytäntöönpanon, tutkintavankeuden toimenpanon ja muiden Rikosseuraamuslaitokselle säädettyjen tehtävien suorittamisessa (1 §). Laki sisältää useita tietosuojan toteutumista varmistavia säännöksiä.

Esityksellä täsmennetään sääntelyä sijoitettaessa vankia ulkopuoliseen laitokseen. Myös alle 18-vuotiaan vangin sijoittaminen lastensuojelulaitokseen olisi mahdollista. Vankia koskevia henkilötietoja käsiteltäisiin siten sekä ulkopuolista laitossijoitusta valmisteltaessa että sijoituksen aikana sijoituslaitoksessa. Vangin, myös alle 18-vuotiaan vangin, tietosuojaan liittyvät oikeudet toteutuvatkin edellä mainitulla lailla henkilötietojen käsittelystä Rikosseuraamuslaitoksessa sekä lailla sosiaali- ja terveydenhuollon asiakastietojen käsittelystä.

5.7 Vaikutukset Ahvenanmaan maakuntaan

Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 18 §:n 12 kohdan mukaan maakunnalla on lainsäädäntövalta asioissa, jotka koskevat terveyden- ja sairaanhoitoa 27 §:n 24, 29 ja 30 kohdassa säädettyin poikkeuksin. Itsehallintolain 27 §:n 24 kohdan mukaan valtakunnalla on lainsäädäntövalta asioissa, jotka koskevat hallinnollista puuttumista henkilökohtaiseen vapauteen. Tämän perusteella mielenterveyslain tahdosta riippumatonta hoitoa koskeva sääntely soveltuu myös Ahvenanmaan maakunnassa. Niin kauan kuin Ahvenanmaan terveyden- ja sairaanhoito oli järjestetty kunnallisella tasolla, hallinnollinen puuttuminen tapahtui kunnissa. Julkisesta terveydenhuollosta on 1.1.1994 alkaen huolehtinut Ahvenanmaan maakunnan hallituksen alainen viranomais eli Ahvenanmaan terveyden- ja sairaanhoito (Ålands hälso- och sjukvård, ÅHS). Valtakunnan lainsäädäntöön kuuluvia tehtäviä hoidetaan osana maakunnan terveyden- ja sairaanhoitoa.

Mielenterveyslaissa säädettäisiin tahdosta riippumattomaan hoitoon määrätyn potilaan hoidosta järjestämisvastuussa olevan hyvinvointialueen velvollisuudesta järjestää potilaan kuljettaminen jatkohoitoon potilaan vapauduttua vankeudesta tai tutkintavankeudesta. Kokonaisuudessaan kuljetuksia tehdään keskimäärin vuodessa noin 10–20, ja vuonna 2024 kuljetuksia oli 20. Kysymys olisi siten harvinaisista yksittäisistä tilanteista. Nykytilassa Vankiterveydenhuollon yksikkö on vastannut kuljetusten kustannuksista Turun psykiatrisesta vankisairaalaan Turun yliopistolliseen keskussairaalaan.

Jos potilaan kotikunta olisi Ahvenanmaalla, vastuu kuljetuksen järjestämisestä olisi Ahvenanmaan maakunnalla. Nykytilassa Vankiterveydenhuollon yksikkö on vastannut kuljetusten kustannuksista Turun psykiatrisesta vankisairaalaan Turun yliopistolliseen keskussairaalaan. Nykytilassa Ahvenanmaan maakunta vastaa sairaaloiden välisten kuljetusten kustannuksista, kun potilaan kotikunta on Ahvenanmaalla riippumatta siitä, kuljetetaanko potilas jatkohoitoon Ahvenanmaalle vai valtakunnan sairaalaan. Mielenterveyslain muuttamisella ei arvioida olevan maakunnalle taloudellisia vaikutuksia.

Mielenterveyslain 23 a §:ää koskee voimassa oleva sopimusasetus (mielenterveyslain mukaista hallinnollista puuttumista henkilökohtaiseen vapauteen koskevien hallintotehtävien hoitamisesta Ahvenanmaalla annettu tasavallan presidentin asetus 506/2025). Asetuksen 1 §:n mukaan Ahvenanmaan terveys- ja sairaanhoitoviranomaisella on hoitaa Ahvenanmaan maakunnassa hallintotehtäviä, joita mielenterveyslain 23 a §:n mukaan voi hoitaa vain virkasuhteessa valtakunnan lainsäädännössä säädettyyn viranomaiseen oleva lääkäri, jotka koskevat hallinnollista

puuttumista henkilökohtaiseen vapauteen ja jotka eivät ole valtakunnallisia. Hallintotehtäviä hoitaa Ahvenanmaan terveys- ja sairaanhoitoviranomaiseen virkasuhteessa oleva lääkäri.

Mielenterveyslain 23 a §:ää muutettaisiin siten, että jatkossa Rikosseuraamuslaitoksen virka-apua pyytävän lääkärin olisi oltava virkasuhteessa valtioon tai hyvinvointialueeseen. Sopimusasetuksen perusteella Ahvenanmaan terveys- ja sairaanhoitoviranomaiseen virkasuhteessa oleva lääkäri olisi jatkossa toimivaltainen pyytämään Rikosseuraamuslaitoksen virka-apua.

6 Muut toteuttamisvaihtoehdot

6.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset

Edellä on käsitelty kuhunkin asiakokonaisuuteen liittyviä toteuttamisvaihtoehtoja.

6.2 Ulkomaiden lainsäädäntö ja muut ulkomailla käytetyt keinot

6.2.1 Vakavat yhteiskunnalliset häiriötilanteet

Ruotsissa ei ole erityistä lainsäädäntöä rangaistusten täytäntöönpanosta vakavissa yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa. Ruotsin Kriminalvården kuuluu kuitenkin sellaisiin viranomaisiin, joiden tulee varautua ja kyetä toimimaan vakavissa yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa.

Norjassa on säädetty pysyvää lainsäädäntöä, jolla rangaistusten täytäntöönpanosta voidaan huolehtia koronapandemian kaltaisessa tartuntataudin leviämistilanteessa. Lainsäädäntö ei koske muita vakavia yhteiskunnallisia häiriötilanteita. Lainsäädäntö mahdollistaa tapaamisten rajoittamisen ja muita terveydensuojeluun liittyviä järjestelyjä.

Tanskassa on yleistä lainsäädäntöä ja valmiussuunnitelmia, jotka koskevat myös vakavassa yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa toimimista rangaistusten täytäntöönpanossa.

6.2.2 Vankien kirjeiden lukeminen

Ruotsissa vankilan henkilökunta voi tietyin edellytyksin lukea vankien kirjeitä, mutta toimenpiteen on oltava suhteellisuusperiaatteen mukainen (Ruotsin vankeuslain 1 luvun 6 §).

Vankilan henkilökunta saa tarkastaa vangille lähetettyjä kirjeitä ja lähetyksiä, jos se on välttämätöntä vankilan järjestyksen tai turvallisuuden turvaamiseksi. Tarkoituksena on selvittää, sisältääkö kirje kiellettyjä esineitä tai onko se osa tekeillä olevaa tai suunniteltua rikollista toimintaa, suunniteltua pakoa tai vastaavaa. Kun kirje on tarkastettu, se on luovutettava vangille mahdollisimman pian, jollei muulle ole erityisiä syitä (Ruotsin vankeuslain 7 luvun 7 §). Kirje on luovutettava vangille viimeistään silloin, kun tämä vapautuu (Ruotsin vankeuslain 7 luvun 8 §). Vankilan henkilökunta voi ottaa kirjelähetyksen haltuunsa, jos on syytä olla luovuttamatta sitä vangille. Lähetys voidaan ottaa haltuun tai hävittää, jos se sisältää esimerkiksi huumausaineita tai muita kiellettyjä esineitä (Ruotsin vankeuslain 5 luvun 2 § ja 8 luvun 8 ja 9 §).

Vangin asianajajan kirje, samoin kuin ruotsalaisen viranomaisen tai kansainvälisen elimen, jolla on Ruotsin tunnustama toimivalta vastaanottaa yksityishenkilöiden valituksia, on välitettävä vangille ilman tarkastusta. Lähetys voidaan kuitenkin tarkastaa, jos on syytä epäillä, että lähettäjä ei ole se, joka hän väittää olevansa. (Ruotsin vankeuslain 7 luvun 6 §).

Norjassa vangeilla on oikeus lähettää ja vastaanottaa kirje- ja muita postilähetyksiä, jollei laissa toisin säädetä (Norjan rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain 30 §).

Vankien kirjoittamien tai saamien kirjeiden lukeminen vankilassa riippuu vankilan turvallisuustasosta. Vankiloissa, joissa turvallisuustaso on erityisen korkea, on kaikki vankien kirjeet luettava ennen kuin ne lähetetään tai annetaan vangeille. Korkean turvallisuustason vankiloissa kirjeet luetaan pääsääntöisesti, mutta lukemisesta voidaan luopua, jollei se ole tarpeen turvallisuussyistä. Matalamman turvatason ja siirtymäasumiseen tarkoitetuissa vankiloissa kirjeet luetaan, jos se turvallisuussyistä arvioidaan tarpeelliseksi. Kirjeiden lukeminen ja tarkastaminen voidaan suorittaa avaamalla ja lukemalla kirje ennen sen luovuttamista tai lähettämistä sekä tarkastamalla teknisten välineiden tai koiran avulla, ettei se sisällä kiellettyjä esineitä. Erityisen korkean turvallisuustason osastoilla vangit voidaan velvoittaa käyttämään kirjeissään vankilan henkilökunnan ymmärtämää kielellä. Myös korkean turvallisuustason osastolla vankeja voidaan poikkeuksellisesti ja yksilöllisen arvioinnin jälkeen toimia samoin.

Vankila voi kieltäytyä luovuttamasta vangeille tai lähettämästä kirjettä tai vangeilta, jos kirje sisältää tietoa rikoksen suunnittelusta tai toteuttamisesta, täytäntöönpanon välttämisestä tai vankilan rauhaa, järjestystä ja turvallisuutta häiritsevistä toiminnoista. Vangeille tulee selostaa ne osat kirjeistä, joista ei arvioida syntyvän haittaa. Kirjeet, jotka vanki on jo vastaanottanut, voidaan lukea.

Vankila voi myöntää vangeille luvan viestiä sähköisesti tekstin, äänen ja kuvien kanssa, jolleivät turvallisuussyt tai asianmukainen resurssienhallinta estä sitä. Tällöin sovelletaan samoja säännöksiä kuin kirjeen lukemiseen ja haltuunottoon.

Asianajajille ja viranomaisten edustajille, mukaan lukien diplomaatti- tai konsuliedustajille, lähetetty tai heiltä vastaanotettu kirjelähetys voidaan tarkastaa teknisillä välineillä tai koiran avulla vain sellaisella vankilan osastolla, jonka turvallisuustaso on korkea tai erityisen korkea. Lähetys on aina avattava vangin ollessa läsnä.

Tanskassa vangeilla on oikeus kirjeenvaihtoon (Tanskan rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain 55 §). Poikkeuksen pääsäännöstä muodostava elinkautisvangit, joilla ei Tanskassa ilman erillistä lupaa ole oikeutta kirjeenvaihtoon ensimmäisen kymmenen vankeusvuoden aikana (Tanskan rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain 55 § a).

Vangeille lähetetyt ja vangeilta tulleet kirjeet voidaan vankilassa avata ilman tuomioistuimen määräystä pääsääntöisesti vangin ollessa läsnä.

Vangeille lähetetyt ja vangin kirjoittamat kirjeet voidaan lukea ilman, että siitä ilmoitetaan etukäteen, jos sen on tarpeen järjestys- tai turvallisuussyistä, vankilaradikalisoitumisen ja ääriliikehännän estämiseksi, rikosten ehkäisemiseksi tai rikoksen uhrin suojelemiseksi. Kirjeet sellaiselle vangille, jolla on poliisin arvion mukaan johtava tai koordinoiva asema laajan ja vakavan rikollisuuden taustalla olevien henkilöiden ryhmässä, on luettava ilman, että vangille ilmoitetaan asiasta, ellei se ole ilmeistä, ettei se ole välttämätöntä yleisen järjestyksen tai turvallisuuden vuoksi tai rikollisuuden ehkäisemiseksi. Samoin kirjeet sellaiselle vangille, joka on tuomittu jonkin Tanskan rikoslain 12 tai 13 luvussa mainituista rikoksesta, muun muassa maanpetoksista tai muusta rikoksesta valtion itsenäisyyttä ja turvallisuutta vastaan, rikoksesta perustuslakia ja korkeimpia valtion viranomaisia vastaan taikka terrorismirikoksista, tai joka muuten arvioidaan radikaloituneeksi tai olevan vaarassa radikaloitua, on luettava ilman, että vangille ilmoitetaan asiasta, jos se on tarpeen järjestys- tai turvallisuussyistä, vankilaradikalisoitumisen ja ääriliikehännän vastaisten toimien tai rikollisuuden ehkäisemisen vuoksi.

Vankila voi ottaa luetun kirjeen haltuunsa antamatta sitä vangille, jos se on tarpeen järjestys- tai turvallisuussyistä taikka vankilaradikalisoitumisen tai ääriliikehännän vastaan vastaisiksi toimien takia, rikollisuuden ehkäisemiseksi tai rikoksen uhrin suojelemiseksi. Kirje on tällöin

palautettava, mutta palauttamista voidaan lykätä, jos se on turvallisuussyistä tarpeen. Kirjeen haltuun ottamisesta on ilmoitettava lähettäjälle. Lähettäjälle ilmoittaminen voidaan kuitenkin lykätä enintään neljällä viikolla, jos haltuun oton syy muutoin vaarantuisi.

Vangeilla on oikeus valvomattomaan kirjeenvaihtoon eräiden laissa määriteltyjen tahojen kanssa. Näitä ovat muun muassa vangin asianajaja, oikeusministeri, vankilan johtaja, tuomioistuimet, syyttävä ja poliisi, Tanskan eduskunnan oikeusasiamies, Tanskan eduskunta, Euroopan ihmisoikeustuomioistuin ja kansainvälisten kidutusten vastaiset seurantaelimet sekä vangin asianajaja (Tanskan rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain 56 §).

Islannissa vangeilla on oikeus lähettää ja vastaanottaa kirjeitä (Islannin rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain 50 §). Vankilan johtaja voi päättää vangin kirjeen avaamisesta ja lukemisesta vangin ollessa läsnä, jos tämä on välttämätöntä vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, rikosten estämiseksi taikka rikoksen uhrin tai vankia vastaan todistaneen henkilön turvallisuuden varmistamiseksi. Vankilan johtaja voi samoilla perusteilla päättää vangin ja nimettyjen henkilöiden kirjeenvaihdon rajoittamisesta tai toisen vangin kanssa käytävän kirjeenvaihdon lykkäämisestä. Ehdoksi voidaan myös asettaa, että kirjeenvaihto käydään kielellä, jota vankilan henkilökunta ymmärtää, tai että auktorisoidulle kääntäjälle annetaan tehtäväksi kääntää kirjeet.

Vangin kirjeenvaihtoa ei saa lukea jos vastaanottajana tai lähettäjänä on hänen asianajajansa, julkisten laitosten, papin tai muu vastaavan uskonnollisen yhteisön edustajan tai filosofisen järjestön, johon vanki kuuluu, tai Islannin eduskunnan oikeusasiamies.

Päätös kirjeen lukemisesta tai sen haltuun ottamisesta on ilmoitettava ja perusteltava vangille, ja asiasta on tehtävä kirjallinen päätös.

Yhteenvetona voidaan todeta, että kaikissa Pohjoismaissa lähtökohtana on vankien yksityisyyden suoja ja normaalisuusperiaatteen toteutuminen. Vankien kirjoittamia ja heille osoitettuja kirjeitä ei siksi pääsäännön mukaan saa lukea, ja lukeminen on yleensä perusteltava tai sen on tapahduttava vangin läsnä ollessa. Tärkein syy vankien lähettämien tai heille osoitettujen kirjeiden ja lähetysten lukemiselle tai tarkastamiselle on kaikissa Pohjoismaissa toimenpiteen välttämättömyys vankilan järjestyksen tai turvallisuuden turvaamiseksi. Muita syitä ovat rikoksen ehkäiseminen, rangaistuksen täytäntöönpanon turvaaminen sekä uhrin ja todistajan suojeleminen. Vankilan henkilökunta voi myös ottaa kirjeen haltuunsa tai lykätä sen välittämistä muun muassa, jos on syytä epäillä kiellettyjen aineiden välittämistä, rikoksen uusimista tai yritystä välttää rangaistuksen täytäntöönpanon. Tanskan lainsäädännössä säädetään myös kirjeen lukemisesta tai haltuun otosta silloin, jos se on tarpeen vankilaradikalisoitumisen ja ääriliikkeiden vastaisten toimien vuoksi taikka erikseen lueteltujen vakavien rikosten ehkäisemiseksi.

Pohjoismaissa kirjeen lukeminen perustuu yleisesti laissa säädettyihin edellytyksiin. Norjassa vangin kirjeiden lukeminen perustuu lisäksi vankilan turvallisuustasoon, jonka mukaan erittäin korkean ja korkean turvallisuustason vankiloissa velvollisuus tai mahdollisuus kirjeiden lukemiseen on laajempi kuin alemman turvallisuustason vankiloissa. Islannissa ja Norjassa voidaan eräissä tapauksissa edellyttää, että kirjeenvaihto tapahtuu vankilan henkilökunnan ymmärtämällä kielellä tai että kirjeet käännetään sellaiselle kielelle.

Kirjeenvaihto vangin ja hänen asiamiehensä välillä samoin kuin eräiden viranomaisten, oikeusasiamiehen ja kansainvälisten elimien kanssa nauttii kaikissa Pohjoismaissa erityistä suojaa. Islannissa ja Tanskassa tämä kirjeenvaihto on täysin valvomatonta. Norjassa lähetykset voidaan tarkastaa teknisiä välineitä tai koiria käyttäen mutta niitä lukematta. Ruotsissa lähetykset voidaan eräissä tapauksissa avata, mutta niitä ei saa lukea.

6.2.3 Vankien puhelut ja niiden kuuntelu

Ruotsissa vangeilla on oikeus soittaa puheluita vankilan puhelinjärjestelmään etukäteen hyväksyttyihin numeroihin (Ruotsin vankeuslain 7 luvun 4 §). Puhelun vastaanottajan on hyväksyttävä puhelu. Vankien puheluita voidaan kuunnella. Edellytyksenä on, että se turvallisuussyistä on välttämätöntä. Puhelun kuuntelemisesta on ilmoitettava etukäteen kaikille osapuolille (Ruotsin vankeuslain 7 luvun 5 §). Puhelun kuuntelemisesta ilmoittaminen etukäteen on keskeistä, sillä muussa tapauksessa kyseessä on sähköisen viestinnän kuuntelu, joka yleensä vaatii tuomioistuimen päätöksen.

Vankien ja heidän asiamiehensä välisiä puheluita ei saa kuunnella.

Norjassa vangeilla on oikeus soittaa puheluita, jollei laissa toisin säädetä (Norjan rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain 32 §). Vankien puheluiden kuunteleminen riippuu vankilan turvallisuustasosta. Vankiloissa, joissa turvallisuustaso on erityisen korkea, on kaikki vangeille tulevat ja vangeilta lähtevät puhelut kuunneltava. Korkean turvallisuustason vankiloissa on puhelut lähtökohtaisesti kuunneltava, mutta kuuntelemisesta voidaan luopua, jollei se ole tarpeen turvallisuussyistä. Matalamman turvatason ja siirtymäasumiseen tarkoitetuissa vankiloissa puheluita kuunnellaan, jos se turvallisuussyistä vaikuttaa tarpeelliselta.

Puhelun osapuolille on ilmoitettava kuuntelusta etukäteen, ja heidät voidaan velvoittaa käyttämään sellaista kieltä, jota vankilan henkilökunta ymmärtää. Vankien keskustelukumppanien henkilöllisyys voidaan selvittää puhelun aikana. Vankien puhelut voidaan myös evätä, jos on syytä epäillä, että puhelua käytetään rikoksen suunnitteluun tai toteuttamiseen, rangaistuksen täytäntöönpanon estämiseen tai vankilan rauhaa, järjestystä ja turvallisuutta häiritseviin toimiin. Jos puhelulla on suuri merkitys vangeille ja valvonta riittää estämään puhelun väärinkäytön, on puhelua ensi sijassa valvottava sen epäämisen sijasta.

Puhelut voidaan tallentaa, jos on todennäköistä, että vangit pyrkivät estämään rangaistuksen täytäntöönpanon. Keskustelun osapuolille on tällöin ilmoitettava etukäteen puhelun tallentamisesta.

Vankien ja heidän asianajajiensa välisissä puheluissa samoin kuin vankien ja viranomaisten sekä diplomaatti- tai konsuliedustajien välisissä puheluluissa voidaan vastaanottajan henkilöllisyys selvittää ennen puhelun alkamista. Keskustelua ei kuitenkaan saa kuunnella tai tallentaa.

Vankien puhelujen kuuntelu vankilan turvallisuustason perusteella saanut Norjan eduskunnan oikeusasiamieheltä kritiikkiä sen suhteesta vankien yksityiselämään, ja helmikuussa 2024 Norjan tuomioistuimissa on vireillä useita tapauksia, jotka koskevat vankien puhelujen kuuntelun laillisuutta.

Tanskassa vangeilla on oikeus puheluihin siinä laajuudessa, kuin se käytännössä on mahdollista (Tanskan rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain 57 §). Puhelu voidaan kuitenkin evätä, jos se on tarpeen järjestys- tai turvallisuussyistä, vankilan radikalisoitumisen ja ääriliikeshinnän vastaisten toimien vuoksi, rikosten ehkäisemiseksi tai rikoksen uhrin suojelemiseksi.

Suljetuissa vankiloissa puhelut tallennetaan tai kuunnellaan ilman tuomioistuimen määräystä, jollei tätä arvioida tarpeettomaksi. Toimenpiteestä on etukäteen ilmoitettava keskustelun osapuolille.

Puhelut sellaiselle vangille, jolla on poliisin arvion mukaan johtava tai koordinoiva asema laajan ja vakavan rikollisuuden taustalla olevien henkilöiden ryhmässä, on tallennettava tai

kuunneltava, ellei se ole ilmeistä, ettei se ole välttämätöntä yleisen järjestyksen tai turvallisuuden vuoksi tai rikollisuuden ehkäisemiseksi. Toimenpiteestä on etukäteen ilmoitettava keskustelun osapuolille. Puhelut sellaiselle vangille, joka on tuomittu jostakin Tanskan rikoslain 12 tai 13 luvussa mainituista rikoksesta, muun muassa maanpetoksesta tai muusta rikoksesta valtion itsenäisyyttä ja turvallisuutta vastaan, rikoksesta perustuslakia ja korkeimpia valtion viranomaisia vastaan taikka terrorismirikoksista, tai joka muuten arvioidaan radikalisoituneeksi tai olevan vaarassa radikalisoitua, on tallennettava tai kuunneltava, jos se on tarpeen järjestyks- tai turvallisuussyistä, vankilan radikalisoitumisen ja ääriliikeshinnän vastaisten toimien tai rikollisen toiminnan ehkäisemisen vuoksi.

Vangeilla on oikeus valvomattomiin ja kuuntelemattomiin puheluihin muun muassa asiamiehensä, vankilan johtajan, rikosoikeusviranomaisten, Tanskan eduskunnan oikeusasiamiehen ja kansainvälisten kidutusten vastaisten seurantaelinten kanssa.

Islannissa vangeilla on oikeus soittaa vankilan ulkopuolella oleville henkilöille vankilan järjestyssäännöissä määrättyinä aikoina (Islannin rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain 49 §). Vangin puheluiden määrää ja pituutta voidaan rajoittaa, jos se on tarpeen sen varmistamiseksi, että muut vangit saavat käyttää puhelinta. Puhelut muiden vankiloiden vangeille ovat kiellettyjä, jollei vankilan johtaja anna suostumustaan tällaiselle puhelulle.

Vankilan johtaja voi päättää puhelun kuuntelusta tai tallentamisesta, jos tämä on välttämätöntä vankilan yleisen valvonnan ja hyvän järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, rikosten estämiseksi tai rikoksen uhrin tai vankia vastaan todistaneen henkilön turvallisuuden varmistamiseksi. Päätöksestä puhelun kuuntelusta tai tallentamisesta on ilmoitettava etukäteen ja sen syy on perusteltava ja kirjattava. Puhelun ehdoksi voidaan myös asettaa, että se käydään kielellä, jota vankilan henkilökunta ymmärtää, tai että tulkki kääntää puhelun.

Vankien puheluja heidän asianajajiensa, julkisten laitosten, papin tai muu vastaava uskonnollisen yhteisön edustajan tai filosofisen järjestön, johon vanki kuuluu, tai Islannin eduskunnan oikeusasiamiehen kanssa, ei saa tallentaa.

Yhteenvetona voidaan todeta, että vangeilla on kaikissa Pohjoismaissa oikeus soittaa puheluja vankilan ulkopuolelle. Puheluja voidaan kuitenkin kuunnella ja tallentaa, jos se on välttämätöntä vankilan järjestyksen tai turvallisuuden vuoksi. Muita syitä puhelun kuuntelemiselle tai jopa epäämiselle ovat esimerkiksi rikosten ehkäiseminen ja rangaistuksen täytäntöönpanon estämisyrietykset. Päätös puhelun kuuntelemisesta perustuu yleensä vankilassa tehtävään arviointiin. Puhelun kuuntelemisesta ja tallentamisesta on etukäteen ilmoitettava keskustelun osapuolille. Puhelut asianajajan sekä laissa säädettyjen kansallisten viranomaisten sekä kansainvälisten järjestöjen tai seurantaelinten kanssa nauttivat erityistä suojaa. Tanskassa on lisäksi säädetty, että puhelut on säännönmukaisesti kuunneltava, jos vangilla poliisin arvion mukaan on johtava tai koordinoiva asema laajan ja vakavan rikollisuuden taustalla olevien henkilöiden ryhmässä tai jos vanki on syyllistynyt eräisiin vakaviin rikoksiin. Norjassa puheluiden kuuntelu perustuu vankilan turvallisuustasoon eikä vangin yksilökohtaiseen arviointiin. Tämän sääntelyn suhde vankien yksityiselämään on kiistanalainen.

6.2.4 Korkeamman turvallisuustason osastot muissa Pohjoismaissa

Ruotsi

Ruotsissa vankilat jaotellaan luokkiin 1, 2 ja 3 niiden turvallisuustason perusteella siten, että turvallisuusluokitus on korkein luokkaan 1 kuuluvissa vankiloissa. Vankilan osastorakenne voi kuitenkin sisältää useita turvallisuusluokituksia ja joissain tapauksissa myös tutkintavangeille

tarkoitettuja osastoja. Joissakin luokkaan 1 kuuluvissa vankiloissa on lisäksi erityisen korkean turvallisuustason osastoja. Luokkaan 2 kuuluvien vankiloiden välillä on jonkin verran eroja pääasiassa vankilainfrastruktuurin vuoksi, minkä vuoksi jotkut vangit voidaan sijoittaa ainoastaan tiettyihin luokan 2 vankiloihin esimerkiksi pakenemisriskin vuoksi. Vanki voidaan sijoittaa luokkaan 3 kuuluvaan matalimman turvallisuustason vankilaan ainoastaan, jos esimerkiksi pakenemisriski on vähäinen.

Vankien sijoittamisessa noudatetaan keskeisesti suhteellisuusperiaatetta, jonka mukaan vankia ei tule sijoittaa korkeamman turvallisuustason vankilaan tai osastolle kuin on tarpeen. Kriminolvårdenin verkkosivujen mukaan vangin sijoituspaikka määräytyy riski- ja tarvearvion perusteella. Arvioinnissa otetaan huomioon muun muassa pakenemisriski, rikolliset yhteydet muihin vankeihin, tuomion sisältö sekä hoidon tarve. Ruotsin vankeuslain (Fängelselagen 2010:610) 2 luvun 4 §:n mukaan vanki voidaan sijoittaa erityisen korkean turvallisuustason osastolle, jos on olemassa jatkuva riski siitä, että vanki pakenee tai hänet vapautetaan ja voidaan olettaa, että hän on erityisen taipuvainen jatkamaan vakavaa rikollista toimintaa, tai jos on erityistä syytä olettaa, että turvaosastolle sijoittaminen on tarpeen estämään vankia harjoittamasta vakavaa rikollista toimintaa vankeusaikanaan. Päätös turvaosastolle sijoittamisesta on saatettava uudelleenarvioinnin kohteeksi aina, kun siihen on aihetta, ja vähintään kerran kuukaudessa.

Siirto pois korkean turvallisuustason vankilasta voi tapahtua useista eri syistä. Vankilan on esitettävä perusteet siirrolle, jotka voivat liittyä esimerkiksi vangin tarvitsemiin toimintoihin, rangaistusajan suunnitelman toteuttamiseen tai turvallisuusnäkökohtiin, joiden perusteella sijoitusyksikkö voi päättää siirtää vangin pois korkean turvallisuustason vankilasta. Vankilat, joissa on eri turvallisuustason osastoja, voivat päättää paikallisesti vankien siirroista eri osastojen välillä. Tarvittaessa vankila voi konsultoida sijoitusyksikköä ennen päätöksen tekemistä.

Vankilassa tapahtuvaa valvontaa koskeva sääntely on samanlaista riippumatta vankilan tai sen osaston turvallisuusluokituksesta. Samat valvontamenetelmät ovat siten käytössä kaikissa vankiloissa niiden luokituksesta riippumatta, mutta käytännössä käytetyt valvontatoimenpiteet ovat sitä tiukempia, mitä korkeamman turvallisuustason vankilasta on kyse. Korkean turvallisuustason vankiloissa esimerkiksi tehdään useammin tarkastuksia ja tarkastetaan vankien kirjeenvaihto perusteellisemmin. Tämä erottelu perustuu riskiarviointiin, sillä korkean turvallisuustason vankiloissa olevilla vangeilla on yleensä korkeampi riskiprofiili kuin matalamman turvallisuustason vankiloihin sijoitetuilla vangeilla. Henkilöstön ja vankien välinen suhdeluku ei määrydy automaattisesti vankilan turvallisuusluokituksen perusteella, vaan se perustuu kullekin vangille tehtyyn turvallisuusarvioon siten, että korkeamman turvallisuusluokituksen vangit vaativat enemmän henkilöstöä. Tästä seuraa, että henkilöstön ja vankien välinen suhdeluku on korkeampi korkeamman turvallisuustason vankiloissa, joihin sijoitetaan korkeamman turvallisuusluokituksen vankeja. Vankilan turvallisuusluokitus vaikuttaa kuitenkin esimerkiksi vangin mahdollisuuksiin saada poistumislupia ja muita vapautumiseen valmistavia vapauksia, joiden myöntäminen on huomattavasti todennäköisempää matalamman turvallisuustason vankiloissa.

Norja

Norjan rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain (Straffegjennomføringsloven) 10 §:n mukaan vankilat jaetaan korkean turvallisuustason suljettuihin vankiloihin, matalamman turvallisuustason avovankiloihin ja puolivälitaloihin. Rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain 11 §:n mukaan vangit sijoitetaan lähtökohtaisesti suljettuihin, korkean turvallisuustason vankiloihin, ellei toisin ole säädetty. Rikosseuraamusviranomaisen on kuitenkin arvioitava, voidaanko tuomittu henkilö sijoittaa suoraan matalamman turvallisuustason vankilaan, jos hänet on tuomittu enintään kahden vuoden pituiseen vankeusrangaistukseen, tai suoraan puolivälitaloon, jos tuomittu rangaistus on enintään vuoden mittainen. Vankia ei kuitenkaan voida sijoittaa

matalamman turvallisuustason vankilaan, jos rangaistuksen tarkoitus tai turvallisuuspyyt puhuvat sitä vastaan, tai jos on syytä olettaa, että tuomittu pakenee. Alle 18-vuotiaiden tuomittujen kohdalla on aina harkittava, voidaanko heidät sijoittaa suoraan matalamman turvallisuustason vankilaan tai puolivälitaloon.

Rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain 10 §:n mukaan vankilassa voidaan järjestää korkean turvallisuustason osasto vangeille, joilla on erityistarpeita, mukaan lukien varmuusvankeuteen tuomituille henkilöille, tai osasto voidaan muuttaa erityisen korkean turvallisuustason osastoksi. Suljetussa vankilassa voi siten olla sekä korkean että erityisen korkean turvallisuustason osastoja. Vanki voidaan lain 11 §:n mukaan sijoittaa erityisen korkean turvallisuustason osastolle erityisten turvallisuussyiden edellyttäessä. Tällainen tilanne voi olla käsillä esimerkiksi silloin, jos vangilla katsotaan olevan erityisen suuri pakenemismiski tai on riski, että pakoa avustetaan ulkopuolelta. Lisäksi panttivankitilanteen tai uuden, erityisen vakavan rikoksen riski voivat muodostaa perustan erityisen korkean turvallisuustason osastolle sijoittamiselle. Kun muut turvallisuustoimenpiteet ovat osoittautuneet selvästi riittämättömiksi tai vaikuttavat selvaisilta, voidaan osastolle sijoittaa myös vankeja, jotka ovat syyllistyneet toistuvaan väkivaltaan tai erityisen uhkaavaan käytökseen.

Erityisen korkean turvallisuustason käyttö on harvinaista: Kriminalomsorgenin verkkosivujen mukaan vuosina 2002–2024 (marraskuuhun mennessä) yhteensä 14 vankia on ollut sijoitettuna erityisen korkean turvallisuustason osastolle joko lyhyemmän tai pidemmän ajan. Sijoitus tällaiselle osastolle voi kestää enintään kuusi kuukautta kerrallaan. Oleskelua voidaan jatkaa keskeytyksellä, jos Kriminalomsorgen tekee uuden päätöksen uudelleenarvioinnin perusteella.

Valvonta on erityisen korkean turvallisuustason osastoilla ja korkean turvallisuustason vankiloissa tiukempaa kuin matalamman turvallisuustason vankiloissa. Rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain 30 §:n mukaan erityisen korkean turvallisuustason osastolla olevien vankien lähettäminen ja vastaanottaminen posti on tarkastettava ennen sen toimittamista tai lähettämistä. Korkean turvallisuustason vankilassa olevien vankien posti on tarkastettava, mutta tarkastuksesta voidaan luopua, jos turvallisuuspyyt eivät sitä estä. Erityisen korkean turvallisuustason osastolla vangit voidaan määrätä käyttämään kirjeenvaihdossaan vankilahenkilöstön ymmärtämää kieltä. Korkean turvallisuustason osastolla tällainen määräys voidaan antaa poikkeustapauksissa ja yksilöllisen harkinnan perusteella. Matalamman turvallisuustason vankilassa ja puolivälitalossa vankien posti tarkastetaan ainoastaan, jos sitä pidetään turvallisuuspyyistä tarpeellisenä.

Rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain 31 ja 32 §:n mukaan erityisen korkean turvallisuustason osastoilla vankien vierailuja ja puheluita on valvottava. Korkean turvallisuustason vankilassa vierailuja ja puheluita on lähtökohtaisesti valvottava, mutta valvonnasta voidaan luopua, jos turvallisuuspyyt eivät ole esteenä. Matalamman turvallisuustason vankilassa ja puolivälitaloissa vierailuja ja puheluita valvotaan ainoastaan, jos sitä pidetään turvallisuuspyyistä tarpeellisenä.

Erityisen korkean turvallisuustason osastoilla olevat vangit ovat yleensä eristyneemmissä olosuhteissa kuin muut vangit. Rangaistusten täytäntöönpanosta annetun asetuksen (Forskrift om straffegjennomføring) 6–3 §:n mukaan erityisen korkean turvallisuustason osastolla olevat vangit eivät saa olla tekemisissä muiden osastojen vankien kanssa. Erityisen korkean turvallisuustason osastoilla päätetään paikallisesti, saavatko vangit olla tekemisissä keskenään osaston sisällä. Yhteisistä toiminnoista eristämistä ei ole erityisen korkean turvallisuustason osastoilla ajallisesti rajoitettu, edellyttäen että eristämistä ei pidetä suhteettomana. Yhteisöllisten toimintojen rajoituksia on kuitenkin kompensoitava lisäämällä yhteydenpitoa henkilöstön kanssa sekä tarjoamalla tyydyttävää työtä, koulutusta ja muita toimintamuotoja sekä vapaa-ajan toimintoja.

Myös tavallisissa korkean turvallisuustason vankiloissa vankeihin kohdistuu enemmän rajoituksia kuin matalamman turvallisuustason vankiloissa.

Tanska

Tanskan rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain (Straffuldbyrdsloven LBK nr 201 af 28/02/2023) 5 §:n mukaan oikeusministeri vahvistaa säännöt vankiloiden järjestämisestä vankeusrangaistusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden laitosten jaottelusta avovankiloihin ja suljettuihin vankiloihin.

Tanskassa vankilat ja niiden osastot on jaettu neljään turvallisuustasoon. Korkeimman turvallisuustason vankiloihin tai osastoille sijoitetaan vain erityisen vaarallisia vankeja ja niissä valvonta ja muut turvatoimet ovat korkeimmat. Sijoittaminen näihin vankiloihin edellyttää esimerkiksi vakavaa väkivaltaa tai karkaamisriskiä. Vankimäärä näillä osastoilla on pieni.

Myös toiseksi korkeimman turvallisuustason vankiloissa valvonta ja henkilökunnan määrä on korkeampi kuin tavallisilla osastoilla.

Kolmas kategoria käsittää tavanomaiset suljetut vankilat ja neljäs kategoria avovankilat.

Islanti

Islannin rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain (Lög um fullnustu refsinga 15/2016) 18 §:n mukaan vankilat jaetaan avovankiloihin ja suljettuihin vankiloihin. Vankilat voidaan jakaa edelleen osastoihin. Ministeri antaa asetuksella tarkempia säännöksiä vankiloiden järjestämisestä, kuten niiden osastoinnista. Lain 21 §:n mukaan vankilan johtaja voi turvallisuussyistä tai erityisten olosuhteiden perusteella päättää vangin siirtämisestä osastolta tai sellistä toiseen, kuitenkin vangin etu huomioiden.

Vankiloiden osastoinnista on annettu tarkempia määräyksiä rangaistusten täytäntöönpanosta annetulla asetuksella (Reglugerð um fullnustu refsinga 240/2018). Asetuksen 2 §:n mukaan vankilat voidaan jakaa osastoihin, kuten tutkintavankeusosastoihin, turvaosastoihin ja kuntoutusosastoihin. Turvaosasto sijaitsee LitlaHraunin vankilassa. Asetuksen 3 §:n mukaan turvaosastolle voidaan sijoittaa vankeja, jotka ovat syyllistyneet vakaviin tai toistuviin kurinpitorikkomuksiin, sekä vankeja, jotka uhkaavat vankilan turvallisuutta tai joita ei voida sijoittaa samalle osastolle muiden vankien kanssa heidän käyttäytymisensä vuoksi. Asetuksen 4 §:ssä on todettu, että päätös turvaosastolle sijoittamisesta voidaan antaa enintään kolmeksi kuukaudeksi kerrallaan.

6.2.5 Rahan ja muiden maksuvälineiden käyttö vankiloissa

Ruotsissa vangit ja tutkintavangit voivat käyttää maksuvälineenä ainoastaan rikosseuraamusviranomaisen maksukorttia, joka on kytketty vangin vankitiliin. Muita maksuvälineitä ei ole, eivätkä vangit voi käyttää henkilökohtaista pankki- tai luottokorttiaan. Avovankiloiden ja suljettujen vankiloiden maksuliikenteessä ei ole eroja.

Norjassa vankiloissa pyritään eroon käteisen käytöstä. Maksuvälineinä vankiloissa toimivat joko vangin henkilökohtaiset pankkikortit, vankiloiden sisäiset maksujärjestelmät tai rikosseuraamusviranomaisen vangin käyttöön antamat ns. kruunumaksukortit (krone kort). Rikosseuraamusviranomaisen voi siirtää vangin työttömyyskorvauksia näille maksukortteille. Pyrkimyksenä on Norjan rikosseuraamusviranomaisen maksukortteja koskevan ohjeen (20186404-35)

mukaan, että rangaistusten täytäntöönpano mahdollisimman pitkälti vastaisi olosuhteita vapaudessa.

Vangin maksukortin tyyppi määräytyy sen vankilan turvallisuustason mukaan, johon vanki on sijoitettu. Korkean turvatason vankiloissa vankila hallinnoi vangin taloutta antamalla hänelle kruunumaksukortin. Alemman turvaluokan vankilassa vanki saa käyttää henkilökohtaista pankkikorttiaan, jolla hän myös itse voi huolehtia työttömyyskorvauksistaan ja muista talouteensa liittyvistä asioistaan vankilasta käsin.

Vankiloissa pidetään myös yllä vankien yhteistä tilijärjestelmää (Kompis), jonka kautta vankila näkee vankien taloudellisen tilanteen ja voi verkkopankin kautta siirtää vangin maksukortille. Jos vangilla ei ole mahdollisuutta maksaa kortilla, merkitään hänen ostoksensa tähän järjestelmään.

Tanskassa vankiloissa ei enää käytetä käteistä. Suljettuihin ja avovankiloihin sovelletaan samoja sääntöjä. Myös suurimmassa osassa tutkintavankiloista on luovuttu käteisen käytöstä. Vankiloissa vangit saavat vankilaan tullessaan rikosseuraamusviranomaisen henkilökortin, jota myös käytetään ostokorttina. Tutkintavankiloissa pidetään yleensä saldoluetteloita, joihin tutkintavangin ostosten hinta merkitään, ja henkilökunta nostaa vastaavan summan vangin ostotililtä. Eräissä tutkintavankiloissa käytetään edelleen käteistä.

Islannissa vangit saavat käyttöönsä rikosseuraamusviranomaisen maksukortin, joka on ainoa vankilassa toimiva maksuväline. Islannissa suljetuissa vankiloissa olevat vangit saavat päivärahaa työstä tai opinnoista sekä erillisen ruokarahaa ruuan ostamista varten (Islannin rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain 27 §). Avovankiloissa vangit eivät saa ruokarahaa, mutta heille annetaan ruokatarvikkeita, joista he itse valmistavat ruokansa.

Yhteenvetona voidaan todeta, että pohjoismaisissa vankiloissa on jo luovuttu tai pyritään luopumaan käteisen käytössä. Vangeilla on yleensä käytettävissään jonkun tyyppinen rikosseuraamusviranomaisen omistama maksukortti. Eroja suljettujen ja avovankiloiden välillä ei juurikaan ole. Norjassa alemman turvaluokan vankiloissa vanki saa käyttää omaa pankkikorttiaan. Tätä perustellaan normaalisuusperiaatteella.

6.2.6 Poistumisluvat muissa Pohjoismaissa

Norja

Norjan rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain (Straffegjennomføringsloven) mukaan vangille voidaan myöntää lyhytaikainen poistumislupa erityisistä ja painavista syistä, tai jos poistumisluvan katsotaan edistävän rangaistuksen jatkotäytäntöönpanoa. Poistumislupa voidaan myöntää vasta sen jälkeen, kun tietty osa rangaistuksesta on suoritettu. Edellytyksenä on lisäksi, etteivät turvallisuusnäkökohdat ole esteenä poistumisluvan myöntämiselle. Arvioinnissa on huomioitava vangista ja hänen käyttäytymisestään rangaistuksen täytäntöönpanon aikana saatu tieto. Erityisesti on kiinnitettävä huomiota siihen, onko syytä olettaa, että vanki syyllistyy uuteen rikokseen, pakenee tai rikkoo poistumisluvan ehtoja. Vangilla on velvollisuus oleskella poistumisluvalla määrättyssä osoitteessa ja noudattaa muita poistumislupa liitettyjä ehtoja. Poistumislupa voidaan myöntää henkilökunnan saattamana.

Ruotsi

Ruotsin lainsäädännön (Fängelselagen 2010:610) mukaan lyhytaikainen poistumislupa voidaan myöntää yhteiskuntaan sopeuttamisen edistämiseksi, kun tietty aika rangaistuksesta on suoritettu.

Lisäksi edellytetään, ettei ole ilmeistä riskiä syyllistymisestä rikokseen, pakenemiseen tai sopimattomaan käyttäytymiseen. Poistumislupa voidaan erityisistä syistä myöntää, vaikka aikaraja ei olisi vielä täytynyt. Myös inhimillisistä syistä voidaan myöntää poistumislupa lyhyeksi ajaksi, jos poistumista ei voida toteuttaa edellä mainitulla poistumisluvalla ja poistuminen voidaan toteuttaa huomioiden edellä mainitut riskit. Poistumislupa on myös liitettävä tarpeelliset ehdot. Vankia on valvottava, mikäli se on turvallisuussyistä välttämätöntä. Poistumisluvan ehtojen noudattamisen valvontaan voidaan käyttää sähköistä valvontaa.

Tanska

Tanskan rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain (Straffuldbyrdelsesloven LBK nr 201 af 28/02/2023) mukaan poistumislupa voidaan myöntää, kun poistumisen tarkoitus on perusteltu koulutuksellisista, työhön liittyvistä, hoidollisista, perheeseen liittyvistä tai muista henkilökohdaisista syistä, eikä ole erityisiä syitä epäillä, että vanki syyllistyisi poistumisen aikana uuteen rikokseen, pakenisi tai muuten väärinkäyttäisi poistumislupaa, eikä oikeudenhoidon näkökulmasta ole esteitä luvan myöntämiselle. Poistumisluvan myöntämistä ja siihen liitettyjen ehtojen noudattamista koskevassa harkinnassa on kiinnitettävä erityistä huomioita siihen, jos vanki on tuomittu vakavasta rikoksesta eikä ole ollut vapaana tuomion antamisen ja rangaistuksen täytäntöönpanon alkamisen välillä, on täytäntöönpanon aikana paennut, yrittänyt paeta tai tehnyt rikoksen taikka jättänyt palaamatta aiemmalta poistumislualta tai muuten väärinkäyttänyt poistumislupaa. Huomiota on kiinnitettävä myös, jos tuomittu on toiminut edellä mainitusti aikaisemman rangaistuksen täytäntöönpanon aikana taikka ei ole saapunut vankilaan ilmoittautumispäivän mukaisesti. Tanskassa poistumislupaa ei esimerkiksi myönnetä, jos poliisin arvion mukaan tuomitulla on tietynlaisia yhteyksiä rikollisryhmään. Poistumislupa voidaan liittää ehtoja poistumisluvan väärin käytön estämiseksi. Ehdot voivat koskea esimerkiksi poistumisluvan valvontaa.

Tanskan oikeusministeriö on lisäksi antanut poistumislupia ja vangin vapauttamista koskevan asetuksen (Udgangsbekendtgørelsen BEK nr 897 af 25/06/2025). Asetuksella on annettu runsaasti esimerkiksi päätösvaltaa, kuulemismenettelyjä ja poistumislupien ehtoja koskevia tarkempia säännöksiä. Asetuksessa on myös säännöksiä siitä, miten vankeusrangaistuksen pituus ja rangaistuksen suorittaminen otetaan huomioon lupaharkinnassa ja poistumisluvan ehdoissa sekä niistä seikoista, joihin on kiinnitettävä huomioita arvioitaessa poistumisluvan väärinkäytön riskiä.

Islanti

Islannin rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain (Lög um fullnustu refsinga 15/2016) mukaan säännöllisiä poistumislupia voidaan myöntää, jos se katsotaan hyödylliseksi rangaistuksen täytäntöönpanon tai vangin vapautumisen valmistelun kannalta. Poistumislupa voidaan myöntää vasta, kun vanki on yhtäjaksoisesti suorittanut tietyn osan rangaistuksestaan. Poistumisluvan myöntämistä harkittaessa on otettava huomioon muun muassa vangin rikos- ja rangaistushistoria sekä vangin käyttäytyminen ja osallistuminen hoito-ohjelmiin vankilassa. Jos vangin on myönnetty poistumislupia ja hän on täyttänyt niiden ehdot tietyn ajan, voidaan vangille myöntää ajallisesti pidempi poistumislupa (ns. perheloma).

Yhteenveto

Kaikissa Pohjoismaissa poistumislupia koskevista edellytyksistä ja ehdoista säädetään laissa tai lakia alemman asteisissa säädöksissä. Poistumislupien myöntämiselle on erilaisia perusteita ja syitä. Tyypillistä on myös, että tavanomainen poistumislupa on sidoksissa laissa määriteltyyn vähimmäisaikaan, joka rangaistuksesta tulee olla suoritettuna ennen poistumisluvan

myöntämistä. Kaikissa Pohjoismaissa poistumislupa voidaan kuitenkin myöntää myös inhimillisistä syistä tai esimerkiksi perhesyistä siten, että se ei ole sidoksissa suoritettuun rangaistusaikaan. Kaikissa Pohjoismaissa poistumisluvan myöntämistä koskevassa harkinnassa on kiinnitettävä huomiota turvallisuus- ja riskinäkökohtiin poistumisluvan edellytysten täyttymistä arvioitaessa, ja poistumislupaan voidaan liittää erilaisia ehtoja. Erotuksena Suomen nykytilaan, Norjaan, Ruotsiin ja Islantiin, Tanskassa poistumisluvan edellytyksiä sekä poistumislupamenettelyyn liittyviä kuulemis- ja päätöksentekoprosesseja koskeva sääntely on huomattavan yksityiskohtaista ja poistumisluvan myöntämisen edellytyksiä arvioitaessa huomioon otettavat turvallisuusnäkökohdat ovat tarkemmin säänneltyjä.

7 Säännöskohtaiset perustelut

7.1 Vankeuslaki

1 luku Yleiset säännökset vankeuden täytäntöönpanosta

9 §. *Toimivalta virka-ajan ulkopuolella.* Pykälän 2 momenttia täydennettäisiin siten, että Rikosseuraamuslaitoksen päivystävä virkamies saisi käyttää operatiivisen vastuualueen johtajalle kuuluvaa päätösvaltaa vankien evakuointia koskevan päätöksen tekemisessä, jollei asia siedä viivytystä. Kysymys olisi tilanteista, joissa vankila on evakuoitava välittömästi.

Pykälän 1 momentin 1 kohdan nojalla Rikosseuraamuslaitoksen päivystävä virkamies voi päättää ehdotetun 19 a luvun 3 §:ssä tarkoitetusta ulkoilun epäamisestä virka-ajan ulkopuolella. Säännöstä ei olisi tarpeen muuttaa.

10 §. *Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen toiminnan vastuualueen johtajan ratkaistavat asiat.* Pykälään lisättäisiin maininta siitä, että operatiivisen vastuualueen johtaja voisi yksittäistapauksessa ottaa ratkaistavakseen myös ulkopuoliseen laitokseen sijoittamista koskevan asian, jos pykälässä säädetyt edellytykset täyttyvät.

2 luku Täytäntöönpanon aloittaminen

1 §. *Vankeusrangaistuksen täytäntöönpanoon ryhtyminen.* Pykälän 4 momentti kumottaisiin, koska sen sisältö siirrettäisiin uuteen 19 a lukuun.

2 a §. *Etsintäkuuluttaminen.* Pykälän 2 momentin 1 kohdan viittaus ulkopuoliseen laitossijoitukseen muutettaisiin koskemaan uutta 8 luvun 10 a §:ää. Pykälän 2 momentin 2 kohtaan tehtäisiin tekninen muutos siitä, että lupaehtojen sijaan kohdassa lukisi lupamääräykset.

12 §. *Tarkemmat säännökset.* Pykälän 1 momentista kumottaisiin oikeusministeriön asetuksen antovaltuus vankilaan ottamisen rajoittamisesta, koska sen sisältö siirrettäisiin uuteen 19 a lukuun.

Pykälän nykyisessä 2 momentissa oleva määräyksen antovaltuus kumottaisiin edellä yleisperusteluissa esitetyistä syistä. Vastaavasti pykälän otsikosta poistettaisiin sana määräykset.

3 luku Rangaistusajan laskeminen

7 §. *Rangaistusajaksi lukeminen.* Pykälän 1 momentin viittaus ulkopuoliseen laitossijoitukseen muutettaisiin koskemaan uutta 8 luvun 10 a §:ää.

9 §. *Tarkemmat määräykset.* Pykälä kumottaisiin edellä yleisperusteluissa esitetyistä syistä.

4 luku Saapuminen ja sijoittaminen vankilaan

1 §. *Vankilat.* Pykälässä käytetty käsite avolaitos muutettaisiin avovankilaksi.

Pykälän 1 momenttia täydennettäisiin säännöksellä suljettujen vankiloiden avovankilaosastoista. Kysymys olisi suljetun vankilan osastosta, joka on muusta vankilasta erillään. Avovankilaosastoja voisi olla esimerkiksi vapauttamista varten. Tällaisilla osastoilla noudatettaisiin avovankilaa koskevia säännöksiä. Esimerkiksi osastolle sijoittaminen tapahtuisi avovankilaa koskevien säännösten mukaan ja osastolla valvottaisiin vankien päihteettömyyttä samalla tavoin kuin avovankilassa.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin siitä, että vangeille voidaan vankilan alueella asettaa oleskelu- ja liikkumisrajoituksia. Säännös koskisi niin suljettuja vankiloita kuin avovankiloitakin. Lisäksi momentissa säädettäisiin edelleen siitä, että avovankilan alueella vangit voivat liikkua ilman välitöntä valvontaa. Säännöksessä ei enää erikseen mainittaisi liikkumista työpaikalla tai muussa toimintapisteessä, koska nämä paikat kuuluvat vankilan alueeseen. Vankilan alueelta poistumiseen tarvitaan avovankilassakin lupa vankeuslain 8 luvun, 10 luvun tai 14 luvun nojalla.

Momentissa säädettäisiin nykyistä vastaavasti myös siitä, että avovankilassa vankeja voitaisiin valvoa teknisellä valvonnalla. Tällainen valvonta koskisi kaikkia kyseiseen vankilaan sijoitettuja vankeja.

Pykälän uudessa 3 momentissa säädettäisiin vankilan tilojen hyväksymisestä. Säännöksen nojalla Rikosseuraamuslaitoksen tulisi huolehtia siitä, että tilat soveltuvat kaikilta osin vankeusrangaistuksen täytäntöönpanoon siten kuin vankeuslaissa säädetään. Hyväksymismenettely koskisi Rikosseuraamuslaitoksen vastuulle kuuluvia tiloja. Hyväksymismenettely koskisi erityisesti vankien käytössä olevia sellitiloja, osastojen yleisiä tiloja ja erilaisia vankien toimintoihin tarkoitettuja tiloja. Näiden soveltuvuus tarkoitukseensa arvioitaisiin vankeuslain vaatimusten ja laillisuusvalvontahavaintojen kannalta. Hyväksymismenettely ei koskisi rakentamislainsäädännön vaatimuksia.

Rikosseuraamuslaitos ei myöskään arvioisi Vankiterveydenhuollon yksikön tilojen soveltuvuutta vankien terveydenhuollon järjestämiseen. Vankiloita rakennettaessa tulee kuitenkin huolehtia siitä, että vankien terveydenhuollosta pystytään asianmukaisesti huolehtimaan.

Tilojen hyväksyminen pitäisi tehdä ensinnäkin ennen niiden käyttöönottoa. Tällä tarkoitettaisiin uuden vankilan rakentamista tai esimerkiksi vankilan laajentamista. Toiseksi tilat pitäisi hyväksyä, jos tiloja tai niiden käyttötarkoitusta olennaisella tavalla muutetaan. Tällä tarkoitettaisiin esimerkiksi selliosaston olennaista remontointia tai sitä, että osasto muutettaisiin suljetun vankilan osastosta avovankilaosastoksi taikka toimintatiloja muutettaisiin soveltuvaksi eri toimintaan. Rikkinäisten kalusteiden korjaaminen tai sellien maalaaminen eivät olisi momentissa tarkoitettuja olennaisia muutoksia, vaan kyseessä täytyisi olla laajempi remontti, jossa vankilan tai osaston tilat remontoitaisiin kokonaisuudessaan.

Tilojen hyväksymisestä päättäisi ehdotetun 11 §:n 2 momentin nojalla operatiivisen toiminnan vastuualueen johtaja.

9 §. *Sijoittaminen avovankilaan.* Pykälässä käytetty käsite avolaitos muutettaisiin avovankilaksi.

11 §. Päätösvalta. Pykälän 2 momentissa säädettäisiin siitä, että operatiivisen vastuualueen johtaja päättää vankilan tilojen hyväksymisestä käyttöön. Kysymys ei olisi muutoksenhakukelpoisesta hallintopäätöksestä, koska päätös ei välittömästi vaikuttaisi yksittäisen vangin oikeuksiin tai velvollisuuksiin.

Momentista poistettaisiin säännös siitä, että operatiivisen vastuualueen johtaja päättää teknisesti valvottujen avovankiloiden perustamisesta. Ehdotetun 12 §:n mukaan asiasta annettaisiin jatkossa Rikosseuraamuslaitoksen määräys.

12 §. Tarkemmat säännökset ja määräykset. Pykälän 1 momentti säilyisi ennallaan.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin siitä, mistä asioista säädetään oikeusministeriön asetuksella. Tällaisia asioita olisivat ratkaisu siitä, mitkä vankilat ovat suljettuja vankiloita ja mitkä avovankiloita. Oikeusministeriön asetuksella säädettäisiin myös siitä, missä suljetuissa vankiloissa olisi avovankilaosastot. Edelleen oikeusministeriön asetuksella määriteltäisiin kunkin vankilan alueet. Kysymys olisi vankilan alueen määrittämisestä vankeuslain näkökulmasta. Sisäministeriön asetuksella säädettäisiin edelleen yleisöä koskevista kielloista tulla ja oleskella vankila-alueella.

Pykälän 3 momenttia muutettaisiin siten, että määräyksenantovaltuudet arvioinnista, avolaitokseen sijoittamisesta ja rangaistusajan suunnitelmallisesta toteuttamisesta kumottaisiin. Rikosseuraamuslaitoksella olisi edelleen määräyksenantovaltuus tulotarkastuksessa noudatettavasta menettelystä. Määräyksiä voitaisiin antaa siitä, kuinka vangin henkilöllisyys todennettaisiin sekä siitä, miten henkilötuntemerkkien ottamisessa meneteltäisiin. Lisäksi momenttia täydennettäisiin säännöksellä siitä, että Rikosseuraamuslaitos antaisi määräyksen niistä avovankiloista, joissa vankeja valvotaan teknisesti 1 §:n 2 momentissa tarkoitetuilla välineillä.

5 luku **Sijoittaminen vankilassa**

4 §. Sopimusosasto. Pykälässä säädettäisiin sopimusosastolle sijoittamisesta.

Pykälän 1 momentin mukaan vankilassa voisi olla sopimusosasto tai tarvittaessa useampikin sopimusosasto. Sopimusosastot tulisi määritellä osasto kerrallaan. Säännöksen nojalla sopimusosastolla järjestettäisiin vankien päihteettömyyttä edistävää toimintaa. Tämä voisi esimerkiksi tarkoittaa päihteettömyyttä edistävää kuntoutustoimintaa. Rikosseuraamuslaitoksen tulisi huolehtia siitä, että sopimusosastoja olisi vankiloissa riittävästi, jotta päihdekuntoutukseen sitoutuvilla vangeilla olisi yhdenmukaiset mahdollisuudet päästä tällaiselle osastolle.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin sopimusosastolle sijoittamisen edellytyksistä. Sopimusosastolle sijoittamista tulisi arvioida luvun 1 §:ssä säädetyin perustein vastaavasti kuin muillekin osastoille sijoittamista. Esimerkiksi vangin rangaistusajan suunnitelmassa määritellyt tavoitteet päihteettömän elämäntavan edistämisestä tulisi ottaa huomioon sijoittamisessa. Sijoittamisessa tulisi kuitenkin huomioida myös vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitäminen ja rikosten estäminen rangaistusaikana. Lisäksi vangin tulisi sitoutua osastolla päihteettömyyteen ja siihen, että päihteettömyyttä valvotaan vankeuslain 16 luvun 7 §:n nojalla.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin sopimusosastolle sijoittamisen peruuttamisesta. Osastosi joitus tulisi peruuttaa ja vanki sijoittaa tavalliselle osastolle, jos sijoituksen 2 momentissa säädetyt edellytykset eivät enää täyty. Peruuttaminen voisi tulla kyseeseen esimerkiksi, jos vanki rikkoo päihteettömyysvelvollisuuttaan, vaarantaa osaston järjestystä ja turvallisuutta taikka ei enää sovellu osastolla järjestettävään toimintaan. Kynnys sopimusosastosijoituksen

peruuttamiseen olisi vastaavanlainen kuin arvioitaessa vangin siirtämistä tavalliselta osastolta toiselle osastolle.

4 a §. *Tehostetun valvonnan osasto.* Pykälässä säädettäisiin tehostetun valvonnan osastoista ja niille sijoittamisen edellytyksistä.

Pykälän 1 momentin mukaan vankilassa voi olla osasto tai useampia osastoja, joilla vangit asuvat erillään vankilan muista osastoista. Tällaisia osastoja kutsuttaisiin tehostetun valvonnan osastoiksi. Osastojen toiminta-ajatuksena olisi kuten nykyisinkin se, että rikollisuuteen kytkeytyneet vangit voitaisiin sijoittaa asumaan erilleen muista vangeista.

Selvyyden vuoksi pykälän 2 momenttiin lisättäisiin varmuusosastoa vastaava säännös siitä, millä tavoin tehostetun valvonnan osastolle sijoitetun vangin oikeuksia rajoitetaan vankeuslaissa. Säännös sisältäisi viittaukset lain 8 lukuun ja 11 lukuun, joissa säädetään rajoituksista tehostetun valvonnan osastoilla.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin tehostetun valvonnan osastolle sijoittamisen edellytyksistä. Sijoittamisessa otettaisiin huomioon luvun 1 §:n 2 momentissa säädetyt yleiset sijoittamisen edellytykset. Näiden lisäksi sijoittamisen tulisi olla perusteltua joko siksi, että vanki voi jatkaa rikollista toimintaa vankilassa tai vankilasta käsin taikka siksi, että hän muulla tavoin vaarantaa vankilan järjestystä ja turvallisuutta tai muun henkilön turvallisuutta. Nämä sijoittamisen edellytykset edellyttäisivät konkreettisia seikkoja, joiden perusteella osastosijoitus perusteltaisiin. Sijoittamisen ei kuitenkaan tulisi olla välttämätöntä kuten varmuusosastosijoituksessa, joten jo esimerkiksi riittävä varmuus vangin kytkeytymisestä järjestäytyneen rikollisuuden toimintaan olisi momentissa tarkoitettu perusteltu syy sijoittamiselle. Verrattuna varmuusosastosijoitukseen rikollisen toiminnan jatkamiselta ei edellytettäisiin yhtä korkeaa todennäköisyyttä eikä sijoittamisen tarvitsisi olla samalla tavoin viime sijainen keino sen estämiseksi. Tehostetun valvonnan osastojen tavoitteena olisikin ensi sijassa sijoittaa ammattimaiseen rikollisuuteen kytkeytyvät vangit pois vankilan tavallisilta osastoilta.

Rikollisen toiminnan jatkamisella tarkoitettaisiin epäilyä siitä, että vanki pyrkii jatkamaan rikosten tekemistä vankilassaoloaikana. Tyypillisesti tämä voisi tarkoittaa esimerkiksi huumausainerikoksia, joilla huumausaineita tuodaan vankilaan. Rikollisen toiminnan jatkamisen riskiä voitaisiin arvioida esimerkiksi vangin rikostaustan, hänen vankeusaikaisen yhteydenpitonsa ja hänelle vankilassa määrättyjen kurinpitorangeistusten tai vankeusaikaisista rikoksista annettujen tuomioiden taikka hänen toiminnastaan saadun vihjetiedon perusteella. Keskeisenä perusteena olisi vangin kytkeytyminen ammattimaiseen rikollisuuteen. Tämä voisi ilmetä esimerkiksi tiiviinä yhteydenpitona ammattimaisen rikollisuuden toimijoihin tai osallisuutena tämän kaltaiseen rikollisuuteen.

Sijoittaminen olisi mahdollista myös muun vankilan järjestystä ja turvallisuutta tai toisen henkilön turvallisuutta vaarantavan toiminnan perusteella. Kysymys olisi tilanteista, joissa vanki esimerkiksi syyllistyy toistuvasti väkivaltaan tai uhkailuun muita vankeja tai henkilökuntaa kohtaan.

Sijoittamisharkinta olisi aina kokonaisharkintaa kyseisestä vangista käytettävissä olevien tietojen perusteella.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin tehostetun valvonnan osastolle sijoittamisen edellytysten seuraamisesta ja sijoittamisen peruuttamisesta.

Säännöksen lähtökohtana olisi se, että sijoituksen edellytyksiä olisi seurattava ja se olisi peruutettava, jos edellytykset eivät enää täyty.

Sijoituksen peruuttaminen voisi tulla kyseeseen esimerkiksi siten, että vanki on osallistunut osastolla järjestettävään toimintaan, joka koskee rikollisuudesta irtautumista ja näin osoittanut asenteensa muuttumista. Vastaavasti yhteydenpidon vähentäminen rikollisiin toimijoihin voisi osoittaa tällaista asenteiden tosiasiallista muuttumista. Sijoittamisen jatkamisen edellytyksiä tulisi arvioida kokonaisuutena.

Jotta irtautuminen rikollisuudesta olisi mahdollista, Rikosseuraamuslaitoksen tulisi suunnitella osastojen toiminnot siten, että ne tukisivat tätä tavoitetta. Vangeilla tulisi olla tiedossa selvä toimintamalli, jota noudattaen osastolta olisi mahdollista päästä pois. Mallin tulisi kytkeytyä kunkin vangin rangaistusajan suunnitelmaan ja sen tavoitteisiin. Jotta tilannetta voitaisiin arvioida säännöllisesti, kysymystä osastosijoittelusta tarkasteltaisiin säännöllisesti rangaistusajan suunnitelman seurannan yhteydessä, eli sitä olisi käsiteltävä vangin kanssa vähintään kolme kertaa vuodessa.

Jos säännöllisessä tarkastelussa tai muuten todettaisiin, ettei tehostetun valvonnan osastosijoituksen edellytykset eivät enää täyty, tehtäisiin päätös sijoittamisen peruuttamisesta. Jos edellytykset sijoittamiseen ovat edelleen käsillä, sijoitus jatkuisi ilman erillistä päätöstä. Edellä yleisperusteluissa mainituista syistä säännökseen lisättäisiin rajoitus, ettei osastosijoituspäätöstä voisi saada uudelleen käsiteltäväksi kuin neljän kuukauden välein, ellei sijoittamisen edellytyksissä ole tapahtunut olennaista muutosta. Vangin hakemus jätettäisiin siten tutkimatta, ellei tällaista muutosta olisi tapahtunut. Olennainen muutos tarkoittaisi esimerkiksi sitä, että vanki on aktiivisesti osallistunut rikollisuudesta irtautumista koskevaan toimintaan ja muuten osoittanut pyrkivänsä irtautumaan rikollisesta toiminnasta. Säännös ei estäisi sitä, etteikö Rikosseuraamuslaitoksen harkinnan perusteella siirtoa voitaisi tehdä aiemminkin, jos Rikosseuraamuslaitos arvioi tehostetun valvonnan osastolle sijoittamisen edellytysten poistuneen. Rajoitus koskisi siten vain vangin mahdollisuutta hakea siirtoa toistuvasti ilman tosiasiallisia perusteita.

8 §. Osaston päiväjärjestys. Pykälää täydennettäisiin säännöksellä vankilan osaston päiväjärjestyksen sisällöstä. Päiväjärjestyksen tulisi sisältää osaston päivittäiset aikataulut. Kaikissa vankiloissa ja osastoilla tulisi olla päiväjärjestykset, joissa on pykälän 1–5 kohdassa säädetyt aikataulut. Myös niin sanotuilla tulo-osastoilla ja eristysosastoilla tulisi olla päiväjärjestykset. Tarkemmat päivittäiset kellonajat olisivat osastokohtaiset.

Pykälän 1 kohdan nojalla päiväjärjestyksestä tulisi käydä ilmi sellien aukioloajat. Päiväjärjestyksessä tulisi siten olla jokaiselle viikonpäivälle tieto siitä, milloin sellien ovet avataan ja milloin ne suljetaan sekä tieto siitä, jos sellien ovet ovat kiinni keskellä päivää. Kysymys olisi niistä ajankohdista, jolloin vangit pääsevät sellin ulkopuolelle osallistumaan erilaiseen toimintaan tai viettämään aikaa osaston tiloissa muiden vankien kanssa.

Pykälän 2 kohdan nojalla päiväjärjestyksestä tulisi käydä ilmi ajankohdat, jolloin vangit osallistuvat toimintaan ja erilaisiin vapaa-ajantoimintoihin, kuten kuntosalille tai saunaan. Myös kirjaston käytön ja uskonnollisten tilaisuuksien ajankohdat tulisi käydä ilmi päiväjärjestyksestä.

Pykälän 3 kohdan nojalla päiväjärjestyksestä tulisi käydä ilmi ruokailuajat.

Pykälän 4 kohdan nojalla päiväjärjestyksestä tulisi käydä ilmi ulkoiluajat.

Pykälän 5 kohdassa säädettäisiin, että päiväjärjestykseen tulisi sisällyttää tiedot myös muista osaston päivittäisistä aikatauluista. Tällaisia aikatauluja voisivat olla esimerkiksi

vahvuustarkastuksen ajankohta, puhelimen, sähköpostin ja internetin käyttöön varatut ajat, henkilökunnan ja terveydenhuoltohenkilökunnan vastaanottoajat, omaisuuden säilytystiloissa käynnin ajankohdat, ostosten tekemiseen varatut ajankohdat ja kirjepostin kulkemiseen sekä lääkkeiden jakoon liittyvät ajankohdat. Rikosseuraamuslaitos laatisi yhtenäiset mallipäiväjärjestykset, joissa määriteltäisiin tarkemmin aikataulut, jotka kaikissa päiväjärjestyksissä tulisi olla.

10 §. Tarkemmat säännökset. Uudessa 5 luvun 10 §:ssä säädettäisiin oikeusministeriön asetuk-senantovaltuudesta mies- ja naisvankien sekä alaikäisten vankien sijoittelussa. Ministeriön ase-tuksella säädettäisiin siitä, mihin vankiloihin voidaan sijoittaa miesvankeja, naisvankeja ja ala-ikäisiä vankeja. Vankiloiden järjestyssäännöissä tulisi perustaa näihin vankiloihin tarvittava määrä kyseisille ryhmille tarkoitettuja osastoja.

6 luku **Siirtäminen vankilasta toiseen**

1 §. Siirtäminen suljetusta vankilasta avovankilaan. Pykälässä käytetty käsite avolaitos muutet-taisiin avovankilaksi.

2 §. Siirtäminen avovankilasta suljettuun vankilaan. Pykälässä käytetty käsite avolaitos muu-tettaisiin avovankilaksi.

3 §. Vangin siirtäminen toiseen vankilaan. Pykälässä käytetty käsite avolaitos muutettaisiin avo-vankilaksi.

7 §. Tarkemmat säännökset ja määräykset. Pykälä kumottaisiin edellä yleisperusteluissa esite-tyistä syistä.

7 luku **Perushuolto ja asuminen**

1 a §. Peseytyminen. Lain 7 lukuun lisättäisiin uusi 1 a §, jossa säädettäisiin vangin oikeudesta peseytymiseen. Vastaavaa säännöstä ei nykyisin sisälly vankeuslakiin. Peseytymisen tulisi olla mahdollista asianmukaisissa peseytymistiloissa vähintään kerran päivässä ja tarpeen mukaan useammin. Vangilla voisi olla tarve peseytyä useammin kuin kerran päivässä, jos hän esimer-kiksi ulkoillessaan tai työtoiminnassaan on liannut itsensä. Peseytyminen tapahtuisi pääasiassa vangin sellissä. Jollei peseytyminen olisi mahdollista sellissä, olisi vankilan järjestettävä van-gille mahdollisuus peseytyä muissa asianmukaisissa peseytymistiloissa. Myös tällöin olisi huo-lehtia vangin yksityisyydensuojasta peseytymisen aikana. Vangin tulisi itse huolehtia peseyty-misestä siihen varattuina aikoina, jotka olisivat tyypillisesti osaston aukioloaikoina.

Pykälässä säädettäisiin myös peseytymisen epäämismahdollisuudesta yksittäistapauksessa. Pe-seytyminen voitaisiin evätä, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka vangin terveydentilan vuoksi. Epääminen edellyttäisi siten konkreettisia perusteita yksit-täistapauksessa. Koska kysymys olisi vangin kannalta merkittävän oikeuden rajoituksesta pe-rusteiden tulisi olla painavia. Edellä jaksossa 4.1.6 on kuvattu tarkemmin sitä, miten välttämät-tömyysarviointi käytännössä tehtäisiin.

Epääminen voisi tulla kysymykseen esimerkiksi, jos vangin käytös on erittäin aggressiivista eikä peseytymisen järjestäminen turvallisesti onnistu. Vangin terveydentilan perusteella pesey-tyminen voitaisiin evätä vain, jos vangin terveydentila olisi niin heikko, ettei peseytyminen olisi mahdollista. Kysymys voisi olla esimerkiksi vuodehoidossa olevasta vangista, joka ei kykenisi liikkumaan. Näissäkin tilanteissa olisi huolehdittava vangin asianmukaisesta hygieniasta jollain

vaihtoehtoisella tavalla. Peseytymisen epäämistä ei voisi käyttää rangaistusluonteisesti sen vuoksi, jos vanki on esimerkiksi syylistynyt järjestyksrikkomukseen.

2 §. Vaatetus. Pykälän 1 momentin käsite avolaitos muutettaisiin avovankilaksi.

Pykälän 4 momenttia muutettaisiin siten, että siinä todettaisiin selvemmin vangin velvollisuus käyttää työturvallisuuden edellyttämiä suojavaatteita. Vankilan tulisi antaa vangille tällaiset vaatteet. Toiminnoista vastaava virkamies päättäisi siitä, missä työtoiminnoissa tällaisia vaatteita tulisi käyttää.

6 §. Ulkoilu. Pykälässä säädettäisiin vangin ulkoilusta. Kuten nykyisinkin vangille olisi annettava mahdollisuus ulkoilla vähintään tunti päivässä. Tältä osin säännöstä ei muutettaisi.

Sen sijaan perusteita evätä ulkoilu muutettaisiin. Tältä osin säännös vastaisi sisällöltään ehdotettua 1 a §:ää. Myös ulkoilun epäämisen kynnys olisi korkea, koska kysymys on vangin kannalta merkittävästä oikeudesta.

7 §. Päätösvalta. Säännökseen lisättäisiin 7 luvun 1 a §:ssä säädettävän vangin peseytymisen epäämistä koskeva päätösvaltasäännös. Lisäksi kiiretilanteissa niin ulkoilun kuin peseytymisen keskeyttämisestä voisi päättää ohjaus- ja valvontatehtävissä toimiva virkamies.

Pykälän 2 momentista poistettaisiin päätösvaltasäännös, joka koskee vankien omien vaatteiden käytön yleistä rajoittamista. Työvaatteita koskevaa päätösvaltasäännöstä muutettaisiin siten, että toiminnoista vastaava virkamies päättäisi niistä toiminnoista, joissa työturvallisuuden vuoksi tulisi käyttää suojavaatteita. Päätös ei olisi välittömästi yksittäisen vangin oikeuksia koskeva hallintopäätös.

8 §. Tarkemmat säännökset ja määräykset. Pykälän 2 momenttiin lisättäisiin määräyksenantovaltuus niistä vankiloista tai osastoista, joilla omien vaatteiden käyttöä on rajoitettu. Asiasta määrättäisiin jatkossa määräyksellä eikä hallintopäätöksillä.

8 luku Toimintaan osallistuminen

3 §. Toiminnan järjestäminen. Pykälän uudessa 4 momentissa säädettäisiin toiminnan järjestämisestä tehostetun valvonnan osastoilla. Lähtökohtana olisi se, että osastoilla vangeille järjestetään sellaista toimintaa, joka soveltuu tehostetun valvonnan osaston tavoitteisiin. Kysymys voisi siten olla esimerkiksi rikollisuudesta irtautumista edistävästä toiminnasta.

Toiminta järjestettäisiin pääsääntöisesti osaston sisäisesti. Näin varmistettaisiin se, etteivät osaston vangit voi pitää yhteyksiä muiden osastojen vankeihin toiminnan järjestämisen aikana.

Säännös jättäisi kuitenkin Rikosseuraamuslaitokselle harkintavaltaa. Tehostetun valvonnan osastolle sijoitettu vankikin voisi osallistua muihin vankilassa järjestettäviin toimintoihin, jos tällöin voidaan varmistua siitä, ettei siitä aiheudu vaaraa vankilaturvallisuudelle. Tämä voisi tarkoittaa esimerkiksi yksittäisen vangin osallistumista päihdekuntoutusta tukeviin toimintoihin, joita ei olisi mahdollista järjestää pelkästään tehostetun valvonnan osaston vangeille. Kysymys olisi aina yksittäistä vankia koskevasta tapauskohtaisesta arvioinnista. Lähtökohtana olisi aina se, että toiminnot pyritään järjestämään osaston vankien kesken ja osastoille järjestettäisiin sellaisia toimintoja, joita kyseiset vangit tarvitsevat.

9 §. Toimintaan osallistuminen vankilan ulkopuolella. Pykälän 2 momentti kumottaisiin, koska ulkopuolisesta laitossijoituksesta säädettäisiin uudessa 10 a §:ssä.

10 §. Luvan edellytykset. Pykälän 2 momentti kumottaisiin, koska ulkopuolisesta laitossijoituksesta säädettäisiin uudessa 10 a §:ssä.

10 a §. Sijoittaminen ulkopuoliseen laitokseen. Pykälässä säädettäisiin sijoittamisesta vankilan ulkopuoliseen laitokseen.

Pykälän 1 momentin nojalla vanki voitaisiin sijoittaa vankilan ulkopuoliseen laitokseen, jossa järjestettäisiin hänen selviytymistään edistävää toimintaa. Tyypillisesti nämä laitokset olisivat päihdekuntoutuslaitoksia, mutta kysymys voisi olla myös muunlaisesta kuntoutuslaitoksesta, kuten mielenterveyskuntoutusta järjestävästä laitoksesta. Myös alaikäisen vangin sijoitus lastensuojelulaitokseen olisi säännöksen nojalla mahdollinen.

Ulkopuoliseen laitokseen voitaisiin sijoittaa niin sakon muuntorangaistusta suorittavia vankeja kuin lyhyt- tai pitkäaikaisvankejakin. Sijoituksen pituudesta ei säädettäisi laissa, vaan sen määrittäisi kuntoutuksen tarve. Sijoitukset voisivat kestää erimittaisia aikoja, joko muutamia kuukausia tai esimerkiksi lyhytaikaisvangeilla rangaistuksen jäljellä olevan ajan. Tarvittaessa olisi pyrittävä siihen, että esimerkiksi sijoituksen perusteena oleva päihdekuntoutus voisi jatkua myös vangin vapautumisen jälkeen. Myös sijoitettaessa alle 18-vuotiasta vankia lastensuojelulaitokseen sijoitus voisi tarvittaessa jatkua vapautumisen jälkeen. Vapautumisen jälkeen alle 18-vuotiaalla vangilla sijaishuoltoon sijoittamisen peruste ei näet välttämättä pääty. Tilanne olisi-kin arvioitava vapautumisen valmistelussa. Menettelystä ja yhteistyöstä ulkopuolisessa laitossijoittelussa säädettäisiinkin tarkemmin 10 b §:ssä.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin myös sijoituksen edellytyksistä.

Momentin 1 kohdan nojalla ulkopuolisessa laitoksessa järjestettävän toiminnan tulisi edistää vangin rangaistusajan suunnitelman toteutumista. Säännös tarkoittaisi sitä, että esimerkiksi päihdekuntoutuksen tulisi olla rangaistusajan suunnitelman tavoitteena, jotta vanki voitaisiin sijoittaa ulkopuoliseen laitokseen.

Jotta sijoittaminen olisi käytännössä mahdollista vangille pitäisi olla laadittuna rangaistusajan suunnitelma ennen sijoittamista. Tämä koskisi myös sakon muuntorangaistusta suorittavia ja lyhytaikaisvankeja. Myös heille tulisi laatia rangaistusajan suunnitelma, jossa otettaisiin kantaa ainakin kuntoutustarpeeseen. Säännös tarkoittaisi siten sitä, että erityisesti sakon muuntorangaistusta suorittaville rangaistusajan suunnitelma tulisi laatia joutuisasti vankilaan saapumisen jälkeen, jotta sijoittaminen olisi mahdollista.

Momentin 2 kohdan nojalla laitoksessa järjestettävän toiminnan tulisi olla sellaista, että vanki soveltuu siihen. Säännöksen nojalla arvioitaisiin se, että laitoksen toiminta on myös kyseiselle vangille soveltuva.

Momentin 3 kohdan nojalla arvioitaisiin sitä, voidaanko vanki sijoittaa turvallisesti ulkopuoliseen laitokseen. Ennen sijoittamista tulisi riittävällä tavalla varmistua siitä, että vanki noudattaa sijoituspäätökseen liitettäviä määräyksiä. Näistä keskeisimmät olisivat se, että vanki noudattaa laitoksen järjestystä eikä poistu laitoksesta luvatta. Näiden seikkojen arvioiminen tapahtuisi vastaavalla tavalla kuin esimerkiksi avovankilaan sijoittamisessa.

Momentin 4 kohdassa säädettäisiin siitä, että ennen sijoittamista vangin tulisi sitoutua ulkopuoliseen laitossijoitukseen liittyviin velvollisuuksiin. Vangin tulisi sitoutua päihdeettömyyteen ja sen valvontaan vastaavasti kuin esimerkiksi avovankilaan sijoitettaessa. Vangin tulisi myös sitoutua teknisillä välineillä tapahtuvaan valvontaan, jos niitä käytettäisiin valvonnassa. Lisäksi

vangin tulisi sitoutua muihinkin sijoituspäätöksessä asetettuihin määräyksiin, jotka koskisivat esimerkiksi liikkumista ulkopuolisen laitossijoituksen aikana.

Pykälän 1 momentissa säädettyjen sijoituksen edellytysten täytyessä Rikosseuraamuslaitos teki päätöksen vangin sijoittamisesta ulkopuoliseen laitokseen. Jos edellytykset olisi esimerkiksi vangin hakemuksesta arvioitu eikä niiden katsota täyttyvän, asiassa tehtäisiin kielteinen päätös. Sijoittamispäätöksiin olisi muutoksenhakuoikeus. Sijoittamisesta ei enää tehtäisi erikseen sijoittamissopimusta osapuolten kesken, vaan sijoittamispäätöksessä määriteltäisiin sijoitukseen liittyvät velvollisuudet. Rikosseuraamuslaitoksen tulisi varmistua siitä, että vangin oikeudet toteutuvat myös ulkopuolisen laitossijoituksen aikana.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin vangin velvollisuuksista ulkopuolisessa laitoksessa. Nämä velvollisuudet tulisi tarkemmin määritellä sijoituspäätöksessä. Velvollisuudet vastaisivat pitkälti valvottuun koevapauteen sijoitetun velvollisuuksia.

Momentin 1 kohdassa säädettäisiin vangin keskeisistä velvollisuuksista. Ensinnäkin vanki olisi velvollinen osallistumaan ulkopuolisessa laitoksessa järjestettävään toimintaan, kuten päihdekuntoutukseen. Toiseksi hänen tulisi toimia laitoksen sääntöjen mukaan, eli esimerkiksi noudattaa laitoksen päivittäisiä aikatauluja. Kolmanneksi vangin tulisi pysyä laitoksessa. Tästä annettaisiin tarkemmat määräykset sijoituspäätöksessä, jossa voitaisiin esimerkiksi määrätä siitä, voiko vanki poistua laitoksesta esimerkiksi laitoksen ulkopuolella järjestettäviin tilaisuuksiin. Poistumisluvan myöntämisestä säädettäisiin 4 momentissa.

Sijoitettaessa alaikäistä vankia lastensuojelulaitokseen lähtökohtana olisi, että alaikäinen vanki toimisi laitoksen arjen rutiinien mukaisesti. Sijoittelupäätöksen määräykset esimerkiksi laitoksesta poistumisesta tulisivatkin valmistella riittävällä tarkkuudella. Yhteistyössä lastensuojelulaitoksen henkilökunnan ja toimivaltaisen sosiaalihuollon viranhaltijan kanssa tulisi varmistaa, että kaikkiin tarvittaviin seikkoihin olisi päätöksessä otettu kantaa.

Vangin päihteettömyysvelvollisuudesta säädettäisiin lain 16 luvun 6 a §:ssä.

Käytännössä Rikosseuraamuslaitoksen tukipartio-ohjaajat suorittavat erilaiset siviiliyhteiskunnassa tapahtuvat valvontatehtävät huomiota herättämättä. Tarvittaessa toimenpiteitä voitaisiin yhteensovittaa esimerkiksi siten, että tukipartio ilmoittaisi etukäteen sijoituslaitokselle tulevasta valvontakäynnistään. Tällainen koordinointi voisi olla tarpeen erityisesti silloin, jos alle 18-vuotias vanki olisi sijoitettu lastensuojelulaitokseen.

Momentin 2 kohdan nojalla vangin tulisi pitää yhteyttä Rikosseuraamuslaitokseen. Tästäkin yhteydenpidosta määrättäisiin tarkemmin sijoituspäätöksessä.

Momentin 3 kohdan nojalla vangin tulisi käsitellä huolellisesti teknisiä valvontavälineitä, jos hänen valvonnassaan käytettäisiin niitä.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin siitä, että vankia voitaisiin valvoa teknisillä välineillä. Tästäkin päätettäisiin sijoituspäätöksessä. Sijoitettaessa alaikäistä vankia lastensuojelulaitokseen teknisten valvontavälineiden käyttö tulisi arvioida myös lapsen edun näkökulmasta ja niiden käyttöön liittyvät seikat tulisi valmistella yhdessä lastensuojelulaitoksen ja toimivaltaisen sosiaalihuollon viranomaisen kanssa.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin selvyiden vuoksi siitä, että vangille voitaisiin myöntää poistumislupa ulkopuolisesta laitoksesta vankeuslain 14 luvun nojalla. Kuitenkaan alle 18-vuotiaalle lastensuojelulaitokseen sijoitetulle vangille ei voitaisi myöntää poistumislupaa

laitoksesta, koska hänen liikkumisvapauttaan voidaan sijaishuollossa rajoittaa lastensuojelulain (417/2007) 11 luvun säännösten nojalla.

Lastensuojelulain mukaisista rajoitustoimista ja siitä, kuka toimiin voi ryhtyä, säädetään yksityiskohtaisesti lastensuojelulaissa. Lastensuojelulaitoksen henkilökunnan ja toimivaltaisen sosiaalihuollon viranhaltijan olisi mahdollista käyttää näitä rajoitustoimia lastensuojelulaitokseen sijoitetulle vangille, jos niiden edellytykset täyttyvät.

10 b §. *Menettely ja yhteistyö ulkopuolisessa laitossijoituksessa.* Pykälässä säädettäisiin menettelystä ja yhteistyöstä ulkopuolisen laitossijoituksen valmistelussa ja sijoituksen aikana.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin siitä, että valmistelu olisi tehtävä yhteistyössä vangin, viranomaisten sekä yksityisten yhteisöjen ja henkilöiden kanssa. Yhteistyötä tulisi tehdä ensinnäkin sijoituksen kannalta tarpeellisten viranomaistahojen kanssa. Päihdekuntoutuslaitokset ja lastensuojelulaitokset voivat olla myös yksityisiä laitoksia, jonka takia myös tästä yhteistyöstä säädettäisiin. Valmistelua voi olla tarpeen tehdä myös yksityisten henkilöiden kanssa, esimerkiksi alle 18-vuotiaan vangin huoltajien kanssa.

Rangaistusajan suunnitelma laaditaan lähtökohtaisesti yhdyskuntaseuraamustoimistossa, jos tuomittu ei ole vankilassa (ns. siviiliarviointi). Sijoitusta ulkopuoliseen laitokseen voitaisiin valmistella jo siviiliarvioinnissa, mutta tuomitun tulisi aina ilmoittautua vankilaan tulotarkastusta varten. Päätös ulkopuoliseen laitokseen sijoittamisesta tehtäisiin vasta tämän jälkeen.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin selvyiden vuoksi, että alle 18-vuotias vanki voitaisiin sijoittaa lastensuojelulaitokseen edellyttäen, että myös lastensuojeluviranomainen tekee tarvittavan päätöksen lastensuojelulain 40 §:n nojalla. Kaksoisasiakkuuden vuoksi tällainen sijoitus edellyttäisi myös lastensuojelulain nojalla tehtävää päätöstä sekä muutoinkin huolellista valmistelua yhdessä lastensuojeluviranomaisten kanssa. Sijoitus tehtäisiin, jos se olisi perusteltu molempien lakien näkökulmasta. Sijoituksen valmistelu tulisi tehdä tiiviissä yhteistyössä lastensuojelulaitoksen ja Rikosseuraamuslaitoksen välillä. Lisäksi valmistelussa tulisi tehdä tiivistä yhteistyötä myös Vankiterveydenhuollon yksikön kanssa. Viranomaisten tulisi keskenään sopia valmistelun ja päätöksenteon prosessit.

Käytännössä aloite valmistelun aloittamisesta tulisi tyypillisesti Rikosseuraamuslaitokselta, kun arvioitaisiin, että edellytykset alle 18-vuotiaan sijoittamiselle avoimempiin olosuhteisiin olisivat käsillä. Tämän jälkeen lastensuojeluviranomaiset arvioisivat lastensuojelulain näkökulmasta sen, onko sijoitus perusteltu ja löytyykö sopivaa sijoituspaikkaa. Jos sijoitus on mahdollinen, vankila, lastensuojelulaitoksen henkilökunta ja toimivaltainen sosiaalihuollon viranomainen yhteistyössä varmistaisivat, että kummankin lain nojalla tehtävissä sijoituspäätöksissä huomioidaan kaikki tarvittavat seikat. Esimerkiksi sijoittelupäätöksen määräykset laitoksen järjestyksen noudattamisesta ja laitoksesta poistumisesta tulisi valmistella riittävällä tarkkuudella. Päätös vangin sijoittamisesta ulkopuoliseen laitokseen tehtäisiin, kun sopiva sijoituspaikka on selvillä ja asia on muutoinkin valmis ratkaistavaksi.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin velvollisuudesta riittävään tietojenvaihtoon sijoituksen aikana. Ulkopuolisen laitoksen ja vankilan olisi ilmoitettava toisilleen rangaistuksen täytäntöönpanon ja sijoituksen kannalta tarpeellisista tiedoista sijoituksen aikana.

Etukäteen tulisi sopia ainakin käytännöistä, joita noudatetaan päihitteettömyyden valvonnassa ja jos vanki poistuu sijoituslaitoksesta luvatta. Erityisen tärkeää olisi, että sijoituslaitos ilmoittaisi Rikosseuraamuslaitokselle luvatta poistumisesta viipymättä, koska tällöin

Rikosseuraamuslaitos etsintäkuuluttaisi vangin. Näitä seikkoja tarkennetaan myös jäljempänä lastensuojelulakiin esitettävien muutosten säännöskohtaisissa perusteluissa.

Rikosseuraamuslaitoksen tulisi varmistua siitä, että vangille kerrotaan Rikosseuraamuslaitoksen voivan olla ulkopuolisen laitossijoituksen valmistelussa ja sijoituksen aikana yhteydessä muihin viranomaisiin ja yksityisiin yhteisöihin sekä tietojenkäsittelyn yleisistä periaatteista. Tiedonsaantioikeuksista säädetään henkilötietojen käsittelystä Rikosseuraamuslaitoksessa annetussa laissa.

10 c §. Ulkopuolisen laitossijoituksen kustannukset. Pykälässä säädettäisiin sitä, että ulkopuolisen laitossijoituksen kustannukset maksetaan valtion varoista. Säännös olisi nykytilaa selvittävä sekä kustannusvastuun jakautumisen että kustannusten korvaamisen näkökulmasta.

Käytännössä vankeusaikaisen sijoituksen kustannuksista vastaa Rikosseuraamuslaitos, pois lukien lääkekulut ja muut terveydenhuollon kustannukset, joista vastaa Vankiterveydenhuollon yksikkö. Vangin terveydenhuollon kustannuksista on oma säännöksensä vankeuslain 10 luvun 7 §:ssä. Näin olisi myös alaikäisen vangin lastensuojelulaitossijoituksessa tai päihdekuntoutussijoituksessa.

Rikosseuraamuslaitoksen ja Vankiterveydenhuollon kustannusvastuu koskee siten sitä aikaa, kun henkilö suorittaa vankeusrangaistusta. Rangaistuksen päättymisen jälkeen Rikosseuraamuslaitos ei enää maksaisi mahdollisen jatkosijoituksen kustannuksia. Nykytila ei siten muuttuisi.

Rikosseuraamuslaitoksen kustannusvastuu käsittää ulkopuolisen sijoituksen hoitovuorokausihinnan. Silloin kun on kysymys alle 18-vuotiaan vangin sijoittamisesta lastensuojelulaitokseen, Rikosseuraamuslaitos korvaisi vankeusaikaisesta sijoituksesta aiheutuneen hoitovuorokausihinnan lastensuojelulain 3 luvun säännösten nojalla määräytyvälle kustannuksista vastaavalle hyvinvointialueelle. Käytännössä hyvinvointialue laskuttaisi Rikosseuraamuslaitosta.

Lastensuojelulakiin säädettäisiin viittaussäännös vankeuslakiin.

11 §. Luvan tai sijoituksen peruuttaminen. Pykälän 1 momenttiin lisättäisiin viittaus uuteen 10 a §:ään. Ulkopuolisen laitossijoituksen peruuttamisessa noudatettaisiin siten edelleen 11 §:n säännöksiä. Lisäksi momentin sana avolaitos muutettaisiin avovankilaksi.

14 §. Päätösvalta. Pykälän 1 momenttia muutettaisiin siten, että vankilan yksikönpäälliköllä olisi päätösvalta luvun 10 a §:ssä tarkoitettusta ulkopuoliseen laitokseen sijoittamisesta. Päätösvaltataso vastaisi valvottuun koevapauteen sijoittamista. Edelleen pykälän 2 momentin nojalla operatiivisen toiminnan vastuualueen johtaja päättäisi elinkautisvangin tai yhdistelmärangaitukseen tuomitun sijoittamisesta ulkopuoliseen laitokseen.

15 §. Tarkemmat säännökset. Pykälän asetuksenantovaltuudet muutettaisiin luettelon muotoon. Valtuuksista poistettaisiin toimivalta säätää asetuksella osallistumisvelvollisuudesta vapauttamisesta määräajaksi, sillä tällaisia säännöksiä ei ole annettu. Pykälästä kumottaisiin säännös, jonka nojalla Rikosseuraamuslaitos antaa tarkemmat määräykset menettelystä samoin kuin töiden luokittelusta sekä muista työn edellytyksistä.

9 luku **Vangin omaisuus ja tulot**

2 §. Omaisuusluettelo. Pykälän 1 momentissa käytetty käsite avolaitos muutettaisiin avovankilaksi.

3 §. Rahan ja muiden maksuvälineiden käyttö vankilassa. Pykälässä säädettäisiin siitä, millaisia maksuvälineitä vangit voivat vankilassa käyttää esimerkiksi 4 §:ssä tarkoitettujen tavaroiden hankkimiseen.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin maksuvälineiden käytöstä suljetussa vankilassa. Momentin nojalla vangit voisivat käyttää vankilassa omia henkilökohtaisia maksukorttejaan. Kysymys olisi siitä, että henkilökohtainen maksukortti annettaisiin vangin käyttöön esimerkiksi kanttiini-ostosten tekemistä varten. Kortteja ei siten annettaisi pysyvästi vankien haltuun. Käyttöjärjestelyt vastaisivat sitä, miten vangit voivat nykyään käyttää Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymiä maksukortteja. Olennainen muutos olisi se, että Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymien maksukorttien sijasta vangit voisivat lähtökohtaisesti käyttää omia maksukorttejaan.

Muiden maksuvälineiden ja käteisen rahan käyttö olisi jatkossakin kielletty suljetussa vankilassa. Raha ja muut maksuvälineet voitaisiin kuten nykyisinkin ottaa vankilassa säilytettäväksi, tallettaa vangin pankkitilille tai jos hänelle annettaisiin 3 momentissa tarkoitettu maksukortti, tallettaa rahat sille. Ensi sijassa pyrittäisiin siihen, että erityisesti käteinen raha tallettettaisiin vangin omalle pankkitilille eikä sitä säilytettäisi vankilassa. Jos Rikosseuraamuslaitos epäilisi rahan tai muiden maksuvälineiden laillista alkuperää, säilytettäisiin ne 16 luvun 8 §:n mukaisesti erillään siihen asti, kun poliisi olisi päättänyt mahdollisista toimenpiteistä.

Koska Rikosseuraamuslaitos ei enää automaattisesti antaisi erillistä maksukorttia vangeille, tulisi vankilaan saapumisen yhteydessä selvittää, onko vangilla oma maksukortti ja siihen liittyvä pankkitili. Tarvittaessa vankia tulisi auttaa tilin avaamisessa ja maksukortin hankkimisessa. Tämä edistäisi myös vangin valmiuksia vapautumisen jälkeen.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin maksuvälineiden käytöstä avovankilassa. Sääntely vastaisi nykyistä, eli avovankilan vangeilla olisi oikeus pitää hallussaan ja käyttää omia maksuvälineitään ja käteistä rahaa. Säännökset Rikosseuraamuslaitoksen maksukortin käytöstä siirrettäisiin ehdotettuun 3 momenttiin.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin mahdollisuudesta antaa vangin käyttöön Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymä maksuväline. Kysymys voisi olla esimerkiksi nykyisen kaltaisista prepaid-maksukorteista, mutta säännös jättäisi Rikosseuraamuslaitoksen harkintavaltaan sen, millainen maksuväline käyttöön otettaisiin.

Käytännössä Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymä maksuväline annettaisiin vangin käyttöön sellaisissa tilanteissa, joissa hänellä ei ole käytettävissään omaa maksukorttia. Tällöinkin olisi välttämätöntä järjestää vangin maksuliikenne jollain tavoin. Lähtökohtaisesti vangin tulisi siis käyttää omaa maksukorttiaan ja Rikosseuraamuslaitoksen maksuvälineen käyttö koskisi vain poikkeustilanteita. Kysymys voisi olla esimerkiksi juuri vankilaan saapuneesta vangista, jolla ei olisi mukanaan maksukorttia. Tällaisissakin tilanteissa tulisi ryhtyä toimiin vangin oman pankkitilin avaamiseksi ja maksukortin saamiseksi, ellei se olisi esimerkiksi rangaistuksen lyhyden vuoksi tarpeetonta.

Vangille olisi myös mahdollisuuksien mukaan varattava tilaisuus siirtää rahaa pois Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymään maksuvälineeseen liitetyltä tililtä. Tämä mahdollisuus voitaisiin kuitenkin yksittäisessä tapauksessa evätä, jos se olisi välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Epääminen olisi poikkeuksellista, mutta mahdollista esimerkiksi silloin, jos Rikosseuraamuslaitoksella olisi konkreettiset perusteet epäillä rahansiirron liittyvän rikolliseen toimintaan kuten huumekauppaan. Epäämisen edellytyksiä voitaisiin arvioida esimerkiksi

Rikosseuraamuslaitoksen poliisilta saamien tietojen tai sen omassa tarkastustoiminnassa saatujen tietojen perusteella.

Momentissa ei enää säädettäisiin kuukausittain annettavasta tiliotteesta, koska lähtökohtaisesti vangit käyttäisivät omaa maksukorttiaan ja siihen liittyvää pankkitiliä. Myöskään Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymien maksukorttien tilitietoja ei enää annettaisi vangeille säännöllisesti kuukausittain, vaan vanki voisi saada tiedot erikseen pyytämällä.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin maksuliikenteen järjestämisestä sellaisissa tilanteissa, joissa vanki ei voi saada henkilökohtaista maksukorttia eikä edes Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymää maksuvälinettä. Kysymys voisi olla esimerkiksi pakotteiden alaisista vangeista tai vangeista, joille muusta muualla lainsäädännössä säädetystä syystä ei voida Suomessa myöntää mitään maksuvälinettä. Tällaisia rajoituksia voi seurata erityisesti rahanpesuun ja kansainvälisiin pakotteisiin liittyvästä lainsäädännöstä, jonka nojalla yksittäisen henkilön maksuliikennettä on rajoitettu. Tällaisissa tilanteissa Rikosseuraamuslaitoksen olisi kuitenkin jollain tavoin huolehdittava vangin rahankäytöstä vankilassa. Rikosseuraamuslaitoksen harkinnassa olisi se, miten järjestelyt toteutettaisiin.

Vangille olisi tällöinkin mahdollisuuksien mukaan varattava tilaisuus siirtää rahaa muulle tilille. Mahdollisuus voitaisiin evätä vastaavin perustein kuin 3 momentissakin. Käytännössä rahan siirrot saattaisivat näissä tapauksissa estyä myös pakotteisiin liittyvän lainsäädännön vuoksi.

3 a §. Maksuvälineen käytön valvonta. Pykälän 1 momentin käsite maksukortti muutettaisiin maksuvälineeksi luvun 3 §:ään ehdotettujen muutosten vuoksi. Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymän maksuvälineen käyttöä voitaisiin edelleen yleisesti valvoa poikkeavien maksutapah-
tumien havaitsemiseksi. Tällainen valvonta ei edellyttäisi yksittäistä vankia koskevaa arviointia, vaan voitaisiin kohdistaa yleisesti kaikkien vankien maksuliikenteeseen. Rikosseuraamuslaitok-
sella ei olisi toimivaltaa valvoa vankien henkilökohtaisten maksuvälineiden maksuliikennettä, kuten nykyisinkään. Tällainen valvonta kuuluisi muille viranomaisille ja pankeille.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin yksittäisen vangin tilitietojen valvonnasta kuten nykyisin-
kin. Tällaisen valvonnan tulisi olla välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja
turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi,
kuten nykyisinkin.

Edellä yleisperusteluissa on kuvattu sitä, miten välttämättömyysarviointi käytännössä tehtäisiin.
Käytännössä valvonta voisi perustua esimerkiksi epäilyyn siitä, että maksuvälineen välityksellä
siirretään huumausainekauppaan tai muuhun rikolliseen toimintaan liittyvää rahaa. Kysymys
voisi olla myös epäilystä rahanpesusta. Taustalla voisi olla esimerkiksi poliisilta saatu tieto
tällaisesta maksuliikenteestä.

Säännöksen sanamuotoa yhtenäistettäisiin myös suhteessa muihin vastaaviin toimivaltasään-
nöksiin, eikä siinä enää lueteltaisi niitä tietolähteitä, joihin valvonta voisi perustua. Käytännössä
tieto valvontaa edellyttävästä toiminnasta saadaan joko maksuvälineen yleisessä valvonnassa
tehdystä havainnoista tai Rikosseuraamuslaitoksen tai muiden viranomaisten toiminnassa teh-
dyistä havainnoista. Valvontaa koskevan päätöksen määräaika muutettaisiin kuukaudesta 30
päiväksi.

4 §. Tavarankäyttö vankilassa. Pykälän otsikko muutettaisiin vastaamaan paremmin py-
kälän sisältöä, koska pykälässä säädetään tavaroiden hankkimisesta vankilassa.

Pykälän 1 ja 2 momentti säilytettäisiin nykyisessä muodossaan ja niissä säädettäisiin elintarvikkeiden sekä muiden tavaroiden hankkimisesta. Kuten nykyisinkään, säännöksissä ei yksityiskohtaisesti määriteltäisi sitä, miten ostosten tekeminen käytännössä järjestettäisiin. Rikosseuraamuslaitoksen tulisi kuitenkin huolehtia siitä, että eri vankiloissa vangeille järjestetään yhdenmukaiset ostosmahdollisuudet.

Pykälän 3 ja 4 momentti kumottaisiin.

Pykälän 3 momentissa on säädetty mahdollisuudesta rajoittaa vankilan ulkopuolelta tulevan rahan käyttöä. Tällaisia rajoituksia ei enää voitaisi asettaa, kun vangit voisivat käyttää omia maksukorttejaan.

Pykälän 4 momentissa on säädetty rahan tai muiden maksuvälineiden siirtämisestä vankilan ulkopuolelle. Vangin mahdollisuus käyttää verkkopankkia määräytyy 12 luvun säännösten mukaan. Mahdollisuudesta siirtää rahaa tämän luvun 3 §:n 3 tai 4 momentin tilanteissa säädettäisiin kyseisissä momenteissa. Muilta osin vankien omaisuuden käsittelyyn sovellettaisiin luvun 1 ja 2 §:ää.

5 §. Omaisuuden palauttaminen. Pykälän 1 momenttiin tehtäisiin selventävä kielellinen muutos vangin rahavarojen käsittelyyn vapautumisen yhteydessä.

6 §. Käyttöraha, toimintaraha ja palkka. Pykälän 1 momentti säilyisi ennallaan.

Pykälän 2 ja 3 momentin käsitteet muutettaisiin avovankiloiksi ja suljetuiksi vankiloiksi.

Pykälän 4 momenttia muutettaisiin siten, että vangin käyttöraha, toimintaraha ja palkka maksettaisiin lähtökohtaisesti vangin ilmoittamalle tilille. Käytännössä tili olisi sama, johon vangin vankilassa käyttämä maksukortti liittyy. Jos vangilla ei olisi omaa maksukorttia, maksut tehtäisiin 3 §:n 3 tai 4 momentissa tarkoitettulle maksuvälineelle tai niistä pidettäisiin kirjaa muulla tavoin.

6 a §. Työmatkakustannusten korvaaminen. Pykälässä käytetty käsite avolaitos muutettaisiin avovankilaksi.

9 §. Päätösvalta. Pykälän 2 momentista kumottaisiin päätösvalta luvun 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuista päätöksistä, koska momentti kumottaisiin.

Pykälän 3 momenttiin lisättäisiin päätösvaltasäännös 3 §:n 3 tai 4 momentissa tarkoitettujen maksujärjestelyjen käyttöön ottamisesta yksittäisen vangin tapauksessa. Asiasta päättäisi ohjauksen ja valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies. Käytännössä meneteltäisiin siten, että maksukortti voitaisiin antaa vangin käyttöön, jos edellytykset sen antamiseen ovat olemassa. Jos kortin antaminen evättäisiin, tulisi asiassa tehdä muutoksenhakukelpoinen päätös. Sama koskisi muun maksujärjestelyn ottamista käyttöön. Käytäntö vastaisi omaisuuden hallussapidossa noudatettavaa.

Momenttiin lisättäisiin myös päätösvaltasäännös siihen, jos mahdollisuus siirtää rahaa pois maksuvälineeltä tai muulta maksujärjestelyltä evättäisiin. Epäämisestä päättäisi vankilan yksikönpäällikkö tai työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta vastaava virkamies. Myös näissä tilanteissa rahansiirto voitaisiin toteuttaa ilman päätöksentekoa, mutta epäämisestä tulisi tehdä päätös.

10 §. Tarkemmat säännökset ja määräykset. Pykälän 1 momentin asetuksenantovaltuutta täsmennettäisiin. Valtioneuvoston asetuksella voitaisiin säätää tarkemmin tavaroiden hankkimisesta eikä rahan ja muiden maksuvälineiden käytöstä. Muutos vastaisi paremmin voimassa olevan vankeudesta annetun valtioneuvoston asetuksen 27 ja 28 §:n sisältöä.

Pykälän 2 momentin 1 kohtaa täsmennettäisiin. Sen nojalla voitaisiin antaa tarkempia määräyksiä niin vankien omien maksukorttien kuin Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymän maksukortinkin ominaisuuksista, käyttöön antamisesta, säilyttämisestä ja käytöstä. Määräysten sisältö vastaisi nykyistä. Lisäksi säädettäisiin määräyksenantovaltuus, jonka nojalla Rikosseuraamuslaitos määräisi, kuinka luvun 3 §:n 4 momentissa tarkoitettu maksujärjestely toteutettaisiin.

Pykälän 2 momentin 4 kohdasta kumottaisiin määräyksenantovaltuus toimintarahan maksamatta jättämisestä.

10 luku **Sosiaali- ja terveydenhuolto**

2 §. Tilapäinen hoito ja tutkimus vankilan ulkopuolella. Pykälän 1 momenttiin lisättäisiin viittaussäännös siitä, että valvonnasta tilapäisen hoidon ja tutkimuksen aikana säädetään 14 luvun 2 §:n 2 momentissa. Pykälään lisättäisiin myös uusi 3 momentti, jossa säädettäisiin hoitoon pääsystä ilmoittamisesta eräissä poikkeuksellisissa tilanteissa.

Hoitoon pääsyn tarkka ajankohta voitaisiin jättää ilmoittamatta päätöksessä, jos momentissa säädetyt edellytykset täyttyvät. Ilmoittamatta jättämisen tulisi olla välttämätöntä joko rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Kynnys olisi siten korkea. Säännöksen käyttöala rajautuisi siten verrattain harvoin tilanteisiin. Kysymys olisi tilanteista, joissa olisi johonkin konkreettiseen seikkaan perustuva epäily esimerkiksi pyrkimyksestä tuoda huumausaineita tai muita kiellettyjä esineitä vankilaan hoitoon pääsyn yhteydessä. Kysymyksessä voisi olla myös johonkin konkreettiseen seikkaan perustuvasta epäilystä, että vankia yritetään painostaa mukaan tällaiseen toimintaan. Päätöksessä olisi kuitenkin ilmoitettava hoitoon käynnin toteutumisesta antamalla suuntaa-antava tieto sen ajankohdasta, esimerkiksi ilmoittamalla, että hoitokäynti toteutuu jonkin ajan tai aikavälin kuluessa. Vangilla tulisi olla esimerkiksi mahdollisuus ottaa mukaan aiempia sairaskertomuksia tai muita tarpeellisia asiakirjoja sekä ennen lähtöä vaihtaa vanhivaatteet siviilivaatteisiin.

Sääntely velvoittaisi vain Rikosseuraamuslaitosta. Sääntely ei siten muodostaisi Rikosseuraamuslaitokselle lakiin perustuvaa perustetta edellyttää, ettei hoitoon pääsyn ajankohtaa voitaisi ilmoittaa vangille terveydenhuollon toimesta.

11 luku **Vapaa-aika**

2 §. Osallistuminen vapaa-ajan toimintoihin. Pykälän 3 momentissa säädettäisiin pitkälti varmuusosastoa vastaavasti, että tehostetun valvonnan osastoilla vapaa-ajan toiminnot ja muiden vankien kanssa yhdessä olo järjestettäisiin osaston vankien kesken. Vangit eivät siten voisi osallistua samaan aikaan muiden vankien kanssa esimerkiksi liikuntaan. Säännös ei sinällään estäisi vankilan liikuntasalin tai kuntosalin käyttöä, mutta se tapahtuisi tehostetun valvonnan osastolla eri aikaan kuin muilla osastolla. Näin ollen vapaa-ajantoimintojen ei tarvitsisi olla varmuusosastoa vastaavalla tavalla yksinomaan osastolle nimenomaisesti soveltuvia.

Pykälän nykyiset 3 ja 4 momentti siirrettäisiin 4 ja 5 momentiksi.

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin siitä, milloin vangin osallistuminen yksittäiseen vapaa-ajan tilaisuuteen voidaan keskeyttää tai evätä. Edellytyksenä olisi, että keskeyttäminen tai epääminen olisi perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Epääminen edellyttäisi siten yksittäisessä tilanteessa vangin käyttäytymiseen liittyviä konkreettisia syitä.

Tyypillisesti momentissa tarkoitettaisiin esimerkiksi vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämisellä sitä, että päihtynyt tai muuten tilaisuutta häiritsevä vanki ei saisi osallistua tilaisuuteen. Epäämisen edellytyksiä arvioitaisiin siten usein sen perusteella, kuinka vanki käyttäytyy kyseisen tilaisuuden yhteydessä. Soveltamiskynnys ei olisi erityisen korkea, koska esimerkiksi tilaisuutta häiritsevä vanki voi estää koko tilaisuuden toteutumisen, ellei häiritsevään toimintaan välittömästi puututa. Momenttiin lisättäisiin säännös siitä, että vapaa-ajan tilaisuuteen osallistuminen voitaisiin keskeyttää tai evätä myös vangin terveydentilan vuoksi. Kysymys olisi vastaavanlaisista tilanteista kuin 7 luvun 1 a ja 6 §:ssä.

3 §. Uskonnonharjoitus. Pykälän 2 momentin 1 kohtaa täydennettäisiin säännöksellä siitä, että tehostetun valvonnan osastolle sijoitetut vangit eivät voisi osallistua yleisiin uskonnollisiin tilaisuuksiin. Säännös vastaisi varmuusosastoja. Luvun 4 §:n 2 momentin viittaussäännöksen nojalla tehostetun valvonnan osastojen vankien kirjastonkäyttökin voitaisiin järjestää muulla tavoin kuin käynneillä vankilan kirjastossa.

Pykälän 3 momenttia muutettaisiin vastaavasti kuin luvun 2 §:n 5 momenttia.

4 §. Kirjasto. Pykälän 3 momenttia muutettaisiin vastaavasti kuin luvun 2 §:n 5 momenttia.

8 §. Päätösvalta. Pykälän 1 momenttiin tehtäisiin 2–4 §:ään tehtävien muutosten edellyttämät kielelliset muutokset. Lisäksi momenttiin lisättäisiin päätösvaltasäännös 3 §:n 2 momentissa tarkoitetuista rajoituksista. Momentissa tarkoitettut päätökset olisivat edelleen luonteeltaan tosiasiasta hallintotoimintaa.

12 luku **Kirjeenvaihto, puhelut ja sähköinen viestintä**

1 §. Kirjeenvaihto ja postilähetysten tarkastaminen. Pykälässä säädettäisiin vangin oikeudesta kirjeenvvaihtoon ja kirjeenvaihdon tarkastamisesta kuten nykyisinkin.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin kirjeiden ja muiden postilähetysten tarkastamisesta läpivalaisemalla tai muulla vastaavalla tavalla niitä avaamatta. Sääntely vastaisi nykyistä, eli tällainen tarkastustoiminta olisi mahdollista yleisesti ilman yksittäistapauksellisia perusteita. Käytännössä kaikki vankien kirjeenvaihto olisi siten mahdollista läpivalaista sen selvittämiseksi, etteivät kirjeet tai postilähetykset sisällä vankilassa kiellettyjä aineita tai esineitä.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin kirjeiden ja muiden postilähetysten tarkastamisella avaamalla. Säännöksen nojalla ei olisi mahdollista lukea kirjettä, vaan lukemisen edellytyksistä säädettäisiin luvun 2 §:ssä.

Suljettuun vankilaan tai Vankiterveydenhuollon yksikköön sijoitetulle vangille saapuneet kirjeet ja postilähetykset voitaisiin yleisesti tarkastaa avaamalla sen selvittämiseksi, etteivät ne sisällä vankilassa kiellettyjä aineita tai esineitä. Tällaisen kirjeen tarkastaminen avaamalla ei siten edellyttäisi yksittäistapauksellista arviointia.

Sen sijaan suljetussa vankilassa tai Vankiterveydenhuollon yksikössä olevalta vangilta peräisin olevien kirjeiden ja avovankilassa olevien vankien kirjeenvaihdon avaamisen tulisi olla

perusteltua sen selvittämiseksi, sisältääkö kirje vankilassa kiellettyjä aineita tai esineitä. Toimivaltuuden käytölle tulisi siten olla yksittäistapaukseen liittyvät konkreettiset perusteet. Perusteiden ei kuitenkaan tarvitsisi olla erityisen painavia, vaan esimerkiksi kirjeen tavanomaisesta poikkeava muoto tai koko voisi olla peruste kirjeen avaamiselle. Samoin huumausaineiden etsimiseen koulutetun koiran havainto voisi olla peruste kirjeen avaamiselle.

Pykälän 3 momenttia täsmennettäisiin siten, että tarkastuksen yhteydessä mahdollisesti löytyneiden rahavarojen käsittelyyn sovelletaan 9 luvun säännöksiä.

2 §. Viestin lukeminen ja jäljennöksen ottaminen. Pykälässä säädettäisiin vangin kirjeenvaihdon lukemisesta ja jäljennöksen ottamisesta kuten nykyisinkin. Säännöksen sisältöä kuitenkin muutettaisiin edellä yleisperusteluissa mainituista syistä. Muutosten tarkoitus ei ole kiristää säännöksen soveltamiskäytäntöä. Päinvastoin säännös soveltuisi jatkossa nykyistä paremmin erityisesti tehostetun valvonnan osastoille sijoitettujen vankien valvontaan.

Pykälän 1 momentin nojalla vangille saapunut tai häneltä peräisin oleva kirje tai muu postilähetys ja viesti voitaisiin lukea, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Säännöksen sanamuotoa muutettaisiin vastaamaan perustuslaissa säädettyyn vaatimukseen viestinnän suojan rajoitusten välttämättömyydestä. Kuten edellä esityksen yleisperusteluissa on todettu, välttämättömyydellä tarkoitettaisiin sitä, että toimivaltuuden käytölle on yksittäiseen vankiin liittyvät konkreettiset perusteet. Esimerkiksi kirjeenvaihtoon liittyvältä rikosepäilyltä edellytettäisiin kohtuullista todennäköisyyttä. Kuitenkaan toimivaltuuden käyttö ei edellyttäisi täyttä varmuutta siitä, että viestintään liittyisi rikosepäily. Viime kädessä toimivaltuuden käyttö perustuisi tilanteen kokonaisharkintaan suhteessa laissa säädettyihin edellytyksiin.

Laissa ei enää erikseen säädettäisi vaatimuksista arvioida edellytyksiä suhteessa vangin rikostaustaan tai käyttäytymiseen. Tällaiset seikat tulisi ilman lain säännöstäkin ottaa huomioon punnittaessa toimenpiteen välttämättömyyttä esimerkiksi suhteessa rikoksen estämiseen. Hallintolain 31 §:ssä edellytetään, että viranomainen selvittää päätöksenteon perusteet riittävän kattavasti. Esimerkiksi vangin rikostausta tai vankilassa saadut kurinpitorangaistukset voivat olla sellaisia seikkoja, joka tulee siten ottaa huomioon päätöksenteossa.

Edellä yleisperusteluissa on tarkemmin kuvattu, mitä rikoksen estämisellä ja muilla momentissa mainituilla perusteilla tarkoitetaan.

Käytännössä kirjeen lukemisen edellytysten arviointi olisi kokonaisharkintaa, jossa otettaisiin huomioon käsillä olevat tiedot vangin rikostaustasta ja kirjeenvaihdon toisesta osapuolesta sekä muut tiedot, joiden perusteella voitaisiin esimerkiksi epäillä kirjeiden sisältävän tietoja rikosten tekemisestä tai vankilan turvallisuutta vaarantavasta toiminnasta.

Konkreettiset edellytykset voisivat olla käsillä esimerkiksi silloin, jos järjestäytyneeseen rikollisuuteen kytkeytyvästä henkilöstä on saatu vihjetietoa, että hän pyrkii välittämään huumausainekauppaan liittyviä viestejä kirjeitse tai muilla viestintävälineillä. Usein tehostetun valvonnan osastolle sijoittamisen perusteet voisivat jo täyttää edellytykset vangin kirjeiden lukemiseen esimerkiksi, jos hänet olisi sijoitettu osastolle vankilassa jatkuneiden rikosten vuoksi.

Edellytykset voisivat täytyä myös useamman seikan kokonaisarvion perusteella esimerkiksi silloin, jos huumausainekauppaan kytkeytyvän vangin havaittaisiin viestivän tiiviisti samaan rikollisryhmään kuuluvien henkilöiden kanssa ja samaan aikaan osastolla tehtäisiin havaintoja

lisääntyneestä huumausaineiden käytöstä tai kyseisen henkilön hallusta löydetäisiin huumausaineita.

Kuten nykyisinkin päätös voisi olla voimassa 30 päivää kerrallaan.

Momenttia täydennettäisiin myös siten, että lukemisen yhteydessä viestistä voitaisiin ottaa jäljennös vastaavin perustein kuin se voidaan lukeakin. Näin ollen lukemisen ja jäljennöksen ottamista arvioitaisiin yhtenäisin perustein ja sääntely vastaisi puhelun kuuntelua ja tallentamista. Pykälän 3 momentti kumottaisiin.

Pykälän 2 momentissa säädetään kirjeen avaamisesta sen lähettäjän selvittämiseksi. Momenttia täsmennettäisiin siten, että tällöin kirjettä voitaisiin lukea vain sen verran kuin on välttämätöntä lähettäjän selvittämiseksi.

2 a §. Lukemisesta ilmoittaminen. Pykälän 1 momenttiin tehtäisiin luvun 2 §:ää vastaavat sisällölliset muutokset. Muilta osin pykälän sisältö vastaisi nykyistä 2 a §:ää.

4 §. Kirjeenvaihto asiamiehen kanssa. Luvun 4 §:ssä säädetään nykyisin kirjeenvaihdosta asiamiehen kanssa.

Pykälän 2 momentissa säädetään vangin asiamieheltä saapuneen kirjeen avaamisesta. Momentin sanamuotoa täsmennettäisiin siten, että asiamieheltä tullut kirje voitaisiin avata vain, jos se on välttämätöntä sen selvittämiseksi, sisältääkö kirje vankilassa kiellettyjä aineita tai esineitä. Kynnys asiamiehen kirjeen avaamiseen olisi siten korkea ja avaamiselle pitäisi olla painavat yksittäiseen tapaukseen liittyvät perusteet, joiden vuoksi epäiltäisiin kirjeen sisältävän kiellettyjä aineita tai esineitä.

Epäily voisi perustua esimerkiksi vangin toiminnasta saatuihin vihjetietoihin tai kirjeen tavallisesta poikkeavaan muotoon tai kokoon ja vangista käytettävissä oleviin aiempiin tietoihin, joista tehtävän kokonaisarvion perusteella kirjeen avaamista voitaisiin pitää välttämättömänä sisällöstä varmistumiseksi. Myös huumausaineiden etsimiseen käytetyn koiran havainto voisi olla peruste kirjeen avaamiselle. Toisin kuin esimerkiksi muun kirjeenvaihdon lukemisessa tai pidättämisessä, asiamiehen kirjeen avaaminen voitaisiin tehdä vain kiellettyjen aineiden tai esineiden etsimiseksi.

Muilta osin säännöksen sisältöä ei muutettaisi. Vangin tulisi siten edelleen olla läsnä kirjettä avattaessa eikä avattua kirjettä saataisi lukea.

5 §. Kirjeen tai postilähetyksen pidättäminen. Luvun 5 §:ssä säädetään nykyisin kirjeen tai postilähetyksen pidättämisestä.

Pykälän 1 momenttia muutettaisiin vastaavalla tavalla kuin luvun 2 §:ää. Perusteita kirjeen pidättämiselle voisivat olla esimerkiksi havainto huumausaineen imeyttämisestä kirjeeseen taikka lukemisessa tehty havainto siitä, että kirjeessä pyydetään vastaanottajaa pahoinpitelemään joku. Säännöksen soveltaminen olisi siten käytännössä sidoksissa kirjeen tarkastamisessa tai lukemisessa tehtyihin havaintoihin, joiden perusteella päätös pidättämisestä tehtäisiin.

6 §. Puhelimen käyttö. Luvun 6 §:ssä säädetään nykyisin puhelimen käytöstä.

Pykälän 2 momenttiin lisättäisiin säännökset puhelimen käyttöajoista. Kuten nykyisinkin vangeille tulisi antaa mahdollisuus käyttää puhelinta siihen varattuina aikoina. Kysymys olisi järjestyssäännön ja osaston päiväjärjestyksen mukaan määräytyvistä ajankohdista, eli tyypillisesti

ajoista, jolloin vangit voivat oleskella osaston yleisissä tiloissa. Sääntelyn tarkoituksena ei ole muuttaa nykyisiä puhelimen käyttöaikoja. Vangeille tulisi näiden aikojen puitteissa antaa yhdenvertaiset mahdollisuudet käyttää puhelinta. Henkilökunnan tulisi huolehtia esimerkiksi siitä, että kaikki puhelinta käyttämään haluavat vangit pääsisivät käyttämään sitä päivittäin.

Mahdollisuus puhelimen käyttöön voitaisiin sallia muulloinkin, jos se olisi tarpeen esimerkiksi vangin yhteyksien ylläpitämiseksi. Kysymys voisi olla esimerkiksi siitä, että ulkomaalainen vanki voisi soittaa toisella aikavyöhykkeellä olevalle omaiselleen. Sääntely vastaisi tapaamisista säädettyä. Momentissa ei säädettäisi viittausta järjestyssäännön puhelimen käyttöä koskeviin määräyksiin. Järjestyssäännön sisällöstä säädettäisiin kokonaisuudessaan 15 luvun 1 §:ssä.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin puhelimen käytön epäämisestä ja keskeyttämisestä. Keskeyttämisen tai epäämisen edellytyksenä olisi, että keskeyttäminen tai epääminen olisi perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Epääminen edellyttäisi siten yksittäisessä tilanteessa konkreettisia perusteita.

Tyypillisesti momentissa tarkoitettaisiin esimerkiksi vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämisellä sitä, että vanki käyttäytyisi viestintälaitteen käyttötilanteessa uhkaavasti tai vahingoittaisi omaisuutta. Kysymys voisi myös olla tilanteesta, jossa puhelun kuuntelun perusteella on perusteltua keskeyttää puhelu esimerkiksi huumausainerikoksen estämiseksi. Kysymys voisi olla myös soittamisesta toisen henkilön tunnuksilla tai eri henkilölle, jonka vanki on ilmoittanut ennen soittoa. Epäämisen edellytyksiä arvioitaisiin siten usein sen perusteella, kuinka vanki käyttäytyy viestintätilanteen aikana. Soveltamiskynnys ei siten olisi erityisen korkea, koska tarvittaessa tilanteeseen olisi puututtava viipymättä mahdollisesti vähäisenkin tiedon perusteella.

7 §. Puhelun kuunteleminen ja tallentaminen. Luvun 7 §:ssä säädetään nykyisin puhelun kuuntelemisesta ja tallentamisesta.

Pykälän 1 momenttia muutettaisiin vastaavalla tavalla kuin luvun 2 §:ää. Myös puhelun kuuntelun perusteet vastaisivat käytännössä pitkälti kirjeen lukemisen perusteita. Kuuntelu olisi mahdollista esimerkiksi silloin, jos vangin epäiltäisiin välittävän puhelimitse rikoksiin liittyvää tietoa. Puhelun kuuntelu olisi mahdollista vain 7 §:ssä tarkoitetuissa puheluissa, jotka soitetaan Rikosseuraamuslaitoksen puhelinjärjestelmällä. Tässäkin kysymys olisi kokonaisharkinnasta, jossa otettaisiin huomioon kaikki kuuntelun edellytyksiin vaikuttavat seikat.

Momentissa säädettäisiin edelleen siitä, että puhelun kuuntelua koskeva päätös voidaan tehdä enintään 30 päiväksi kerrallaan.

8 §. Kirjeenvaihto, puhelut ja sähköinen viestintä varmuusosastolla. Luvun 8 §:ssä säädetään nykyisin viestinnästä varmuusosastolla.

Pykälässä säädettäisiin kirjeenvaihdon ja puhelujen valvonnasta varmuusosastolla kuten nykyinkin. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin varmuusosastolle sijoitetun vangin kirjeenvaihdon valvonnasta ja 2 momentissa puhelujen kuuntelusta ja tallentamisesta.

Pääosin kirjeenvaihto ja puhelimen käyttö tapahtuisi varmuusosastolla samalla tavoin kuin muillakin osastoilla. Merkittävin ero olisi kuitenkin se, että kirjeen lukeminen sekä jäljennöksen ottaminen ja puhelun kuuntelu sekä tallentaminen voitaisiin tehdä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Toimivaltuuden käytön pitäisi siten olla perusteltua mainituista syistä eikä välttämätöntä, kuten muilla osastoilla. Toimivaltuuden käytölle ei siten

edellyttäisi niin painavia perusteita kuin muilla osastoilla. Kuitenkin toimivaltuuksien käytön tulisi olla perusteltua yksittäistapauksessa konkreettisista syistä. Säännöstä sovellettaisiin myös 11 §:n 1 momentissa tarkoitetun vangin sähköpostin lukemiseen.

Käytännössä esimerkiksi vangin rikollisen toiminnan jatkamisen riskiä on arvioitu jo sijoitettaessa vanki varmuusosastolle. Sijoittamispäätöksessä esitetyt seikat voisivat siten olla sellaisia, että myös päätös kirjeiden lukemisesta ja tai puheluiden kuuntelusta voitaisiin tehdä. Koska valvonnan kynnyks olisi matalampi kuin muilla osastoilla, lukeminen tai kuuntelu ei tyypillisesti edellyttäisi muita perusteita.

Toinen ero tavallisiin osastoihin olisi se, että päätös toimivaltuuksien käytöstä voitaisiin tehdä kolmen kuukauden määräajaksi kerrallaan. Ajatuksena olisi se, että niin kauan kuin edellytykset varmuusosastosijoituksen jatkamiseen ovat olemassa, myös kirjeen lukemisen ja puhelun kuuntelun edellytykset ovat olemassa.

Pykälän 3 momentti kumottaisiin. Jatkossa varmuusosastolle sijoitettujen vankien sähköpostin ja internetin käyttöön sovellettaisiin samoja säännöksiä kuin muihin vankeihin. Sähköisen viestinnän valvonta tapahtuisi kuitenkin tämän pykälän säännösten nojalla, eli varmuusosastolle sijoitettujen vankien sähköistä viestintää voitaisiin valvoa matalammalla kynnyksellä kuin muiden vankien.

9 b §. Sähköisen viestinnän valvonta. Luvun nykyisessä 9 b §:ssä säädetään sähköisen viestinnän valvonnasta. Pykälään tehtäisiin eräitä muutoksia.

Pykälän nojalla voitaisiin valvoa Rikosseuraamuslaitoksen hankkimilla laitteilla tapahtuvaa vankisähköpostin ja internetin käyttöä. Rikosseuraamuslaitoksella ei olisi toimivaltaa valvoa vankien henkilökohtaisilla matkapuhelimilla tapahtuvia puheluita tai sähköpostin ja internetin käyttöä. Tällainen valvonta edellyttää poliisin toimivaltuuksia.

Pykälän 1 momentissa viitattaisiin sähköisen viestinnän palveluista annettuun lakiin kuten nykyisinkin. Lisäksi säädettäisiin Rikosseuraamuslaitokselle oikeus hakea vankien internetin käyttöön ja Rikosseuraamuslaitoksen ylläpitämän vankisähköpostin käyttöön liittyvät välitystiedot Rikosseuraamuslaitoksen laitteilta. Välitystiedot tulisi hävittää viipymättä, jos muun lainsäädännön perusteella ei olisi perusteita säilyttää niitä. Säännös ei koskisi vankien henkilökohtaisen sähköpostin välitystietoja, joita Rikosseuraamuslaitoksella ei olisi mahdollisuutta tarkastaa.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin Rikosseuraamuslaitoksen oikeudesta valvoa vankien sähköisen viestinnän sisältöä. Rikosseuraamuslaitoksella on jo sinällään mahdollisuus tutustua julkisten internetsivujen sisältöön. Momentissa säädettäisiin siten siitä, millaisia valvontavaltuuksia Rikosseuraamuslaitoksella on vankien yksityiseen viestintään.

Rikosseuraamuslaitos voisi valvoa vankisähköpostin viestintää, kuten vankien perinteistäkin kirjeenvaihtoa. Tällaiset sähköpostit voitaisiin lukea ja pidättää samoin edellytyksin kuin kirjeenvaihtokin luvun 2–5 §:n nojalla. Varmuusosastolla olevan vangin vankisähköpostin käytön valvontaan sovellettaisiin 8 §:n 1 momenttia. Sen sijaan Rikosseuraamuslaitoksella ei olisi oikeutta esimerkiksi päästä vangin henkilökohtaiseen sähköpostiin tai verkkopankkiin, joihin täyttyy kirjautua erillisillä tunnuksilla. Valvonta koskisi siten vain sellaisia laitteita, jotka ovat Rikosseuraamuslaitoksen hallinnoimia.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin nykyistä vastaavasti siitä, että sähköpostin ja internetin käyttöä voitaisiin valvoa teknisellä valvonnalla eli valvontakameroilla taikka siten, että

henkilökunta on läsnä. Säännöksen nojalla ei voitaisi lukea vangin sähköpostiviestien sisältöä, vaan se voisi tapahtua vain lukemisen edellytysten täyttyessä.

Pykälän 4 momenttiin lisättäisiin uusi säännös, jossa säädettäisiin sähköpostin käytön ja internetin käytön keskeyttämisestä tai epäämisestä. Säännös vastaisi sitä, mitä edellä säädetään puhelimen käytön keskeyttämisestä.

11 §. Päätösvalta. Luvun nykyisessä 11 §:ssä säädetään päätösvallasta. Pykälään tehtäisiin luvun muista muutoksista aiheutuvia muutoksia.

Pykälän 3 momenttiin lisättäisiin säännös päätösvallasta, jos sähköpostin tai internetin käyttö evätään tai keskeytetään. Toimivalta olisi valvonnan ja ohjauksen esimiestehtävissä toimivalla virkamiehellä tai ohjaus- ja valvontatehtävissä toimivalla virkamiehellä. Kysymys olisi tosiasiallisesta hallintotoiminnasta, eikä toimenpiteestä tehtäisi hallintopäätöstä.

Pykälän 4 momentin nojalla internetsivujen avaamisesta päättäisi Rikosseuraamuslaitoksen työjärjestyksessä määrätty virkamies. Kysymys olisi tosiasiallisesta hallintotoiminnasta, jota Rikosseuraamuslaitoksen tulisi tehdä säännöllisesti. Rikosseuraamuslaitoksen työjärjestyksessä tulisi määritellä virkamiehet, joiden vastuulla tehtävä olisi.

12 §. Tarkemmat säännökset ja määräykset. Luvun nykyisessä 12 §:ssä säädetään asetuksenantotoimivallasta ja määräksenantotoimivallasta.

Pykälän 1 momentista poistettaisiin asetuksenantovaltuus vankien sähköisen viestinnän käytöstä ja valvonnasta. Näistä seikoista säädettäisiin kattavasti laissa.

Pykälän 2 momenttiin lisättäisiin Rikosseuraamuslaitokselle määräksenantovaltuus.

Ensinnäkin Rikosseuraamuslaitoksen tulisi antaa määräykset vankien käytössä olevasta puhelinjärjestelmästä. Määräykset koskisivat puhelinjärjestelmän yleisiä käyttöehtoja kuten puhelajan lataamista, numeroiden tallentamista järjestelmään ja muita vastaavia kaikille vankiloille yhteisiä puhelinjärjestelmän käyttöön liittyviä seikkoja. Vankiloiden järjestyssäännöissä voitaisiin puolestaan antaa vankilakohtaisia määräyksiä kyseisessä vankilassa puhelimen käyttöön liittyvistä seikoista.

Toiseksi Rikosseuraamuslaitoksen tulisi antaa määräykset henkilökohtaisten matkapuhelimien haltuun antamisesta, säilyttämisestä ja käytöstä. Määräykset voisivat koskea esimerkiksi sitä, kuinka laitteita säilytetään vankilassa, miten ne ladataan, millaiset tilat niiden käyttöön varattaisiin ja muita vastaavia käytännön seikkoja, joiden mukaisesti käyttö vankiloissa järjestettäisiin.

Kolmanneksi Rikosseuraamuslaitos antaisi määräykset menettelystä, jota noudatettaisiin, kun päätetään internet-sivustojen avaamisesta. Määräyksiä voitaisiin antaa siitä, miten ja mille taholle vanki voisi esittää sivuston avaamista, miten asia käsitellään ja muista vastaavista seikoista.

13 luku **Tapaamiset ja muut yhteydet vankilan ulkopuolelle**

2 §. Tapaamistilat ja valvonta. Pykälän 3 momenttia muutettaisiin vastaavalla tavalla kuin 12 luvun puhelun kuuntelua koskevia säännöksiä. Tapaamisen kuuntelun edellytyksiä arvioitaessa tyypillisiä seikkoja olisivat esimerkiksi se, jos tehostetun valvonnan osastolle sijoitettu vanki tapaa järjestäytyneeseen rikollisuuteen kytkeytyvää henkilöä.

Kuuntelumahdollisuus koskisi valvottua tapaamista, lapsen tapaamista, vankien välistä valvottua tapaamista sekä yhteydenpitoa videoyhteyden välityksellä. Valvomatonta tapaamista ja asiamiehen tapaamista ei voitaisi kuunnella. Erona 12 lukuun olisi kuitenkin se, että tapaamisen kuuntelupäätöstä ei voitaisi tehdä määrääjäksi varmuusosastoa lukuun ottamatta. Varmuusosastolle päätös voitaisiin tehdä enintään kolmeksi kuukaudeksi kerrallaan vastaavalla tavalla kuin puhelun kuuntelua koskeva päätöskin.

3 §. Valvottu tapaaminen. Pykälän 2 momentissa säädettäisiin valvotun tapaamisen järjestämisestä erillään muista vangeista ja tapaajista. Tapaaminen voitaisiin järjestää erillään, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Erillään järjestettävälle tapaamiselle pitäisi siten olla yksittäisessä tapauksessa konkreettiset perusteet. Kysymys voisi olla esimerkiksi siitä, että vangin tai tapaajan rikostaustan tai käyttäytymisen vuoksi olisi perusteltua epäillä, että tapaaminen tavallisissa tapaamistiloissa vaarantaisi muiden vankien tai tapaajien turvallisuutta.

Tapaamisen järjestäminen erillään voisi olla perusteltua myös siksi, että tapaamisen kuuntelemisen edellytykset täyttyvät ja samoilla perusteilla tapaaminen olisi perusteltua järjestää erillään muista vangeista ja tapaajista. Tällaisessa tilanteessa vangin ja tapaajan viestintää olisi pystytävä valvomaan. Siksi momentissa säädettäisiin siitä, etteivät vanki tai tapaaja voisi käyttää tapaamisessa muistiinpanovälineitä. Näin varmistettaisiin tapaamisen kuuntelun onnistuminen tarvittaessa.

Mahdollisuuksien mukaan valvottu tapaaminen järjestettäisiin erillään myös vangin tai tapaajan pyynnöstä. Tapaaminen voisi olla tarpeen järjestää erillään useista erilaisista syistä, kuten keskustelujen yksityisyyden varmistamiseksi taikka tapaajan vammaisuuden tai kommunikointivaikeuksien vuoksi. Vangin tai tapaajan pyyntöön tulisi suostua pyynnön syystä riippumatta, jos sopivat tapaamistila on käytettävissä ja asia järjestettävissä vankilan järjestystä häiritsemättä.

6 §. Asiamiehen tapaaminen. Pykälän 2 momentin edellytyksiä asiamiehen tapaamisen valvonnasta täydennettäisiin. Edellytyksiksi lisättäisiin rikoksen estäminen ja vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojeleminen. Näin säännös vastaisi muita vastaavanlaisia toimivaltuussäännöksiä. Tapaamisen valvonta edellyttäisi edelleen välttämättömyyttä momentissa säädettyjen seikkojen turvaamiseksi, joten valvonta olisi poikkeuksellista. Arvioinnissa voitaisiin ottaa huomioon esimerkiksi asiamiehen tai vangin pyyntö valvonnasta.

8 §. Tapaamisen keskeyttäminen. Pykälässä säädettäisiin tapaamisen keskeyttämisestä vastaavan sisältöisesti kuin esimerkiksi 12 luvussa puhelimen käytön tai sähköisen viestinnän keskeyttämisestä. Tapaamisen keskeyttämisen perusteet voisivat liittyä sekä vangin että tapaajan toimintaan tapaamistilanteessa.

9 §. Tapaamisen peruuttaminen ja epääminen. Pykälän 2 momentin 4 kohdassa säädettäisiin tapaamisen epäamisestä vastaavan sisältöisesti 8 §:ssä tapaamisen keskeyttämisestä. Muilta osin momenttia ei muutettaisi.

10 §. Tapaamiskielto. Pykälässä säädettäisiin edelleen tapaajalle määrättävästä tapaamiskiellostä. Tapaamiskielton sisältöä ei muutettaisi nykyisestä. Kuten nykyisinkin Rikosseuraamuslaitos päättäisi tapaamiskieltopäätöksessä kiellon laajuuden eli koskisiko se vain tiettyä vankia vai yleisemmin vankilaa tai useampia vankiloita.

Tapaamiskielton määräämisen edellytyksiä täsmennettäisiin nykyisestä. Kielto voitaisiin edelleen määrätä sen perusteella, että tapaajan on todettu tuoneen tai yrittäneen tuoda kiellettyä

aineita tai esineitä vankilaan. Kielto voisi perustua myös muuhun tapaajan todettuun vankilan järjestystä tai turvallisuutta vaarantavaan toimintaan taikka muun henkilön turvallisuutta vaarantavaan toimintaan. Kielto määrättäisiin siten jo todetun toiminnan perusteella. Kynnys kiellon määrittämiseen olisi korkea, sillä se voitaisiin määrätä vain, jos kielto olisi mainitun toiminnan vuoksi välttämätön. Kiellon tavoitteena olisi turvata se, ettei kiellon perusteena olevaa toimintaa voitaisi jatkaa. Kysymys olisi siten turvaamistoimiluonteisesta päätöksestä.

Jos kysymys on tilanteista, joissa Rikosseuraamuslaitoksen käytössä olevan tiedon perusteella epäillään tapaajaa esimerkiksi kiellettyjen aineiden tuomisesta vankilaan tulevan tapaamisen yhteydessä, sovellettaisiin näissä tilanteissa luvun 8 ja 9 §:ää. Tapaamiskielto olisi siten aina seurausta jo todetusta toiminnasta.

Momenttia muutettaisiin myös siten, että tapaamiskielto koskisi kaikkia tapaamismuotoja myös yhteydenpitoa videoyhteyden välityksellä.

Edelleen tapaamiskieltoa olisi mahdollista jatkaa, jos se olisi välttämätöntä kiellon perusteena olevista syistä. Momenttia täydennettäisiin kuitenkin siten, että tapaamiskiellon jatkaminen voitaisiin tehdä enintään 30 päiväksi kerrallaan. Kiellon jatkaminen tulisi siten arvioida uudelleen säännöllisin väliajoin.

12 §. Tavaroiden vastaanottaminen ja tarkastaminen. Pykälän 1 momentista poistettaisiin viittaus tavaran vastaanottamista koskevien määräysten antamiseen vankilan järjestyssäännössä. Järjestyssäännön sisällöstä säädettäisiin kokonaisuudessaan 15 luvun 1 §:ssä.

19 §. Tarkemmat säännökset. Pykälän 2 momentin määräyksenantovaltuus tapaamisten järjestämisestä kumottaisiin edellä yleisperusteluissa esitetystä syistä. Vastaavasti pykälän otsikosta poistettaisiin sana määräykset.

14 luku Poistumislupa

1 §. Poistumisluvan tarkoitus. Pykälässä säädetään poistumisluvan tarkoituksesta. Pykälän ensimmäiseen momenttiin tehtäisiin tekninen korjaus siitä, että poistumislupa voidaan myöntää eikä antaa. Lisäksi ensimmäistä momenttia täsmennettäisiin siten, että poistumislupa voitaisiin myöntää vain Suomen alueelle. Tämä koskisi kaikkia poistumislupia. Muutoin säännökset vastaisivat voimassa olevia säännöksiä.

2 §. Poistumisluvan edellytykset ja valvonta. Pykälän otsikko muutettaisiin. Pykälässä säädettäisiin poistumisluvan myöntämisen edellytyksistä. Edellytykset koskisivat kaikki poistumislupia pois lukien erittäin tärkeästä syystä myönnettävää poistumislupaa. Edellytykset lueteltaisiin ensimmäisessä momentissa. Kaikkien edellytysten tulisi täytyä, jotta poistumislupa voitaisiin myöntää.

Pykälän 1 momentin 1 kohdan mukaan olisi voitava pitää todennäköisenä, että vanki noudattaa poistumislupaan liitettyjä määräyksiä. Säännös vastaisi voimassa olevaa säännöstä siitä, että luvan ehtojen noudattamista voidaan pitää todennäköisenä.

Momentin 2 kohdan mukaan olisi voitava pitää todennäköisenä, että vanki ei jatka rikollista toimintaa eikä vaaranna muun henkilön turvallisuutta poistumisluvan aikana. Säännös olisi uusi.

Momentin 3 kohdan mukaan vangin tulisi sitoutua päihitteettömyyteen ja sen valvontaan, teknillä välineillä tapahtuvaan valvontaan sekä poistumislupamääräyksiin.

Edellytysten arviointi olisi kokonaisharkintaa, kuten nykyisinkin. Päätöksentekijän harkintavalta olisi suuri.

. Hallintolain 31 §:n mukana viranomaisen on huolehdittava asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä hankkimalla asian ratkaisemiseksi tarpeelliset tiedot sekä selvitykset. Poistumislupa-asioissa voi olla tarpeen ottaa huomioon paitsi vankia ja hänen rikollisuuttaan koskevia tietoja myös tietoja, jotka eivät välttämättä liity vangin rikollisuuteen tai käyttäytymiseen vankilassa, vaan esimerkiksi muihin viranomaisratkaisuihin, kuten vangin määräämiseen lähestymiskieltoon. Tästä syystä säännöksen sanamuodolla ei enää rajattaisi kokonaisharkinnassa huomioon otettavia tietoja, vaan kussakin yksittäisessä poistumislupa-asiassa tulee selvittää ja ottaa huomioon asian ja päätöksenteon kannalta tarpeelliset tiedot. Tästä syystä säännöksessä ei enää erikseen mainittaisi vangin rangaistusajasta käyttäytymistä sekä hänen henkilöstään ja rikollisuudestaan saatuja tietoja harkinnassa huomioitavina seikkoina. Tästä huolimatta näitä tietoja käytettäisiin edelleen kokonaisharkinnassa. Päätöksenteossa voitaisiin siten ottaa huomioon kaikki päätöksen kannalta tarpeellinen ja saatavissa oleva tieto.

Arvioitaessa toisessa momentissa tarkoitettua todennäköisyyttä siitä, ettei vanki jatka rikollista toimintaa eikä vaaranna muun henkilön turvallisuutta merkitystä voitaisiin antaa esimerkiksi sille, onko vanki toiminnallaan ja käyttäytymisellään osoittanut pyrkimystä noudattaa rikoksettomuutta. Yhtenä huomioon otettavana seikkana voisi olla esimerkiksi se, onko vangilla yhteyksiä järjestäytyneeseen rikollisuuteen tai rikolliseen alakulttuuriin. Tällöin tulisi arvioida kuitenkin myös sitä, millaisia nämä yhteydet ovat laadultaan ja onko niillä merkitystä poistumisluvan onnistumisen näkökulmasta. Muun henkilön turvallisuutta poistumisluvan aikana arvioitaessa voitaisiin ottaa huomioon esimerkiksi lähestymiskieltoasiat. Myös mahdolliset rangaistusajan suunnitelman kirjaukset poistumisluvasta tulisi ottaa huomioon. Kysymys olisi kokonaisharkinnasta, jossa tulisi ottaa huomioon kaikki tarpeelliset seikat ja näkökohdat.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin siitä, että vankia voidaan poistumisluvan aikana valvoa, jos valvonnalla voidaan edistää poistumislupamääräysten noudattamista. Esimerkiksi jos poistumislupamääräysten noudattamista ei voida pitää riittävän todennäköisenä, lupa voitaisiin myöntää valvonnan avulla. Valvontaa olisi siten mahdollista käyttää poistumisluvan myöntämistä edistävä tekijä, jos sillä voitaisiin tukea lupamääräysten noudattamista yksittäisen vangin kohdalla. Tämä ei kuitenkaan tarkoittaisi, että poistumislupa olisi pakko myöntää esimerkiksi saatettuna. Poistumislupapäätöstä tehtäessä arvioitaisiin siten kussakin yksittäistapauksessa, onko valvonnalle tarvetta ja mahdollisen valvonnan tapa.

Osassa avovankiloista käytetään teknistä valvontaa kokoaikaisesti ja vanki on sitoutunut tähän valvontaan avolaitokseen sijoittamisen yhteydessä. Näissä avovankiloissa teknistä valvontaa käytettäisiin myös poistumisluvan aikana.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin valvonnasta eräissä tapauksissa. Varmuusosastolle sijoitetulle vangille poistumislupa myönnettäisiin aina henkilökunnan saattamana. Tehostetun valvonnan osastolle sijoitetun vangille poistumislupa myönnettäisiin aina valvottuna, joko henkilökunnan saattamana tai teknisin välinein valvottuna päätöksentekijän yksittäistapauksellisen harkinnan mukaisesti. Lisäksi säädettäisiin, että 3 §:n 3 momentissa tarkoitettu elinkautisvangin poistumislupa myönnettäisiin aina henkilökunnan saattamana.

3 §. Poistumislupa rangaistusajan pituuden perusteella. Pykälässä säädettäisiin rangaistusajan pituuden perusteella myönnettävästä poistumisluvasta.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin siitä, että poistumislupa voitaisiin myöntää, jos 2 §:n 1 momentissa säädetty edellytykset täyttyvät ja vankilassaoloaikaa olisi suoritettu kaksi kolmasosaa,

kuitenkin vähintään kaksi kuukautta. Vankilassaoloajan suorittamista koskeva säännös vastaisi voimassa olevan lain 14 luvun 3 §:n 1 momenttia. Tämä tarkoittaa, että poistumisluvan myöntäminen ei enää edellytä sitä, että poistumislupa jollain tavalla edistäisi rangaistusajan suunnittelmaa. Poistumisluvalla tuettaisiin vangin yhteyksien säilymistä ja sijoittumista yhteiskuntaan luvun 1 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Rangaistusajan pituuden perusteella myönnettävä poistumislupa eroaisi tärkeästä syystä myönnettävästä poistumisluvasta siten, että rangaistusajan pituuden perusteella myönnettävä poistumislupa ei edellyttäisi erityistä syytä. Esimerkiksi tavanomainen yhteydenpito perheeseen tapahtuisi rangaistusajan pituuden perusteella myönnettävällä poistumisluvalla ja poistumislupa tärkeästä syystä myönnettäisiin silloin, kun on erityinen säännöksessä mainittu perheeseen liittyvä syy. Eräissä avovankiloissa on myönnetty poistumislupia tärkeän syyn perusteella myös tavanomaiseen perhesuhteiden ylläpitoon siitä syystä, ettei avolaitoksessa ole valvomattomiin tapaamisiin eli ns. perhetapaamisiin soveltuvia tiloja. Asiaa käsitellään tarkemmin jäljempänä tärkeään syyhyn perustuvan poistumisluvan säännöskohtaisissa perusteluissa. Myöntämisharkinnassa oleellista ja ratkaisevaa olisi siten arvioida täyttyvätkö luvun 2 §:n 1 momentissa säädetty turvallisuuteen liittyvät edellytykset.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin elinkautista vankeusrangaistusta suorittavien vankilassaoloajan määräytymisestä. Nämä säännökset vastaisivat voimassa olevaa 14 luvun 3 §:n 2 momenttia.

Pykälän 3 momentissa siitä, kuinka usein rangaistuksen pituuteen perustuvia poistumislupia myönnettäisiin. Poistumislupia voitaisiin myöntää enintään kolme vuorokautta kahden kuukauden ajanjakson kuluessa, kuten nykyäänkin. Momenttia muutettaisiin kuitenkin siten, että ensimmäinen kahden kuukauden ajanjakso alkaisi ensimmäisestä rangaistusajan pituuden perusteella myönnettävästä poistumisluvasta. Alkamisajankohta muutettaisiin vastaamaan asiakas-tietojärjestelmä Rotin käyttöönotton myötä tullut muutosta ja poistumislupajaksojen laskenta alkaisi ensimmäisen myönnetyn poistumisluvan ajankohdasta. Tarkemmat määräykset rangaistusajan pituuden perusteella myönnettävien poistumislupien määrän ja keston laskemisesta antaisi Rikosseuraamuslaitos luvun 11 §:n nojalla.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin, että jos elinkautista vankeusrangaistusta suorittavalle ei myönnetä poistumislupaa 2 momentissa tarkoitettuna aikana, hänelle olisi myönnettävä enintään kuuden tunnin pituinen poistumislupa vähintään kerran vuodessa. Valvonnasta henkilökunnan saattamana säädettäisiin 2 §:n 2 momentissa. Säännös vastaisi sisällöltään voimassa olevan lain 14 luvun 6 §:n 3 momenttia muutoin, mutta poistumisluvan kesto rajattaisiin enintään kuuteen tuntiin. Kuten nykyäänkin, tällaisen luvan myöntämisen ajankohta voitaisiin määrätä ottaen huomioon vankilan henkilökunnan määrä ja työvuorot. Alustava ajankohta määriteltäisiin rangaistusajan suunnitelmassa.

4 §. Poistumislupa tärkeästä syystä. Pykälässä säädettäisiin niistä syistä, joilla kyseinen poistumislupa voitaisiin myöntää, jos 2 §:ssä säädetty edellytykset täyttyvät.

Pykälän 1 momentissa luetellut tärkeät syyt vastaisivat voimassa olevaa lakia. Sanamuotoa yksinkertaistettaisiin. Ulkopuoliseen tilaisuuteen osallistumista ei enää mainittaisi erikseen säännöksessä. Poistumislupa voitaisiin kuitenkin edelleen myöntää ulkopuoliseen tilaisuuteen osallistumiseksi, jos ulkopuolinen tilaisuus liittyisi säännöksessä lueteltuihin tärkeisiin syihin.

Kuten nykyisinkin, tärkeä syy voisi olla esimerkiksi oppilaitokseen pyrkiminen, työpaikkahaastattelu, perhejuhla tai muu tämän kaltainen syy. Poistumislupa tärkeästä syystä tulisi myöntää silloin, kun momentissa tarkoitettu tärkeä syy on käsillä. Eduskunnan oikeusasiamiehen

ratkaisussa EOAK/2225/10 on todettu, että kun tärkeästä syystä myönnettävää poistumislupaa on haettu ja sen edellytykset täyttyvät, tulisi vangille myöntää poistumislupa tärkeästä syystä eikä rangaistuksen pituuden perusteella (EOAK/2225/10). Käytännöt ovat kuitenkin edelleen olleet epäyhtenäisiä näiden kahden poistumislupatyyppin välisessä rajanvedossa. Jatkossa poistumislupa myönnettäisiin tärkeän syyn perusteella, jos tärkeä syy olisi käsillä. Tällaiseen poistumiseen ei siten käytettäisi rangaistusajan pituuden perusteella myönnettävää poistumislupaa.

Kuten nykyisinkin, tärkeän syyn tulisi olla objektiivisesti ja asianmukaisesti arvioiden tärkeä. Päätöksessä olisi tarvittaessa arvioitava ja perusteltava syyn objektiivista tärkeyttä. Näin ollen esimerkiksi vangin itsensä subjektiivisesti tärkeäksi kokema syy ei välttämättä olisi säännöksessä tarkoitettu tärkeä syy, vaan syyn tärkeyttä arvioitaisiin kaikkia vankeja koskevin yhtenäisin perustein.

Esimerkiksi perheeseen liittyvissä syissä tärkeästä syystä myönnettävä poistumislupa eroaisi rangaistusajan pituuteen perustuvasta poistumisluvasta siten, että tavanomainen yhteydenpito perheeseen tapahtuisi lähtökohtaisesti rangaistusajan pituuden perusteella myönnettävällä poistumisluvalla. Poistumislupa tärkeästä syystä myönnettäisiin silloin, kun on erityinen säännöksessä mainittu perheeseen liittyvä syy, kuten edellä mainittu perhejuhla tai jokin muu erityinen perhetilanne. Syyn tulisi olla tärkeä objektiivisesti arvioiden.

Lisäksi kokonaisharkinnassa arvioitaisiin 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja myöntämisen edellytyksiä arvioitaisiin suhteessa esitettyyn tärkeään syyhyn. Kokonaisharkinnassa arvioitaisiin myös 2 §:n 2 momentissa tarkoitettu valvonta ja se, olisiko poistumislupa myönnettävissä valvotusti.

Eräissä avovankiloissa on myönnetty poistumislupia tärkeän syyn perusteella myös tavanomaiseen perhesuhteiden ylläpitoon siitä syystä, ettei avovankilassa ole valvomattomiin tapaamisiin soveltuvia tiloja. Näin voitaisiin jatkossakin tehdä vangin perhesuhteiden ylläpitämiseksi ja edistämiseksi. Oleellista olisi, että näissä tilanteissa avovankilan rakenteista johtuvista syistä ei ole mahdollista riittävästi tukea yhteydenpitoa perheeseen rangaistusajan pituuteen perustuvilla poistumisluvilla tai valvomattomilla tapaamisilla.

Viranomaispalveluita on enenevässä määrin keskitetty verkkoon ja digitaalisiin asiointikanaviin. Viranomaisasioita voidaan hoitaa etäyhteyksin vankilasta käsin, jos vangilla on käytettävissään digitaalinen, vahva tunnistautuminen sekä mahdollisuus internetin käyttöön. Poistumislupaharkinnassa voitaisiin ottaa huomioon myös se, onko asia tosiasiallisesti hoidettavissa etäyhteyksin vankilasta käsin yhtä hyvin kuin poistumisluvallakin. Tarvittaessa vangilta on pyydettävä selvitystä siitä, vaatiiko asian hoitaminen poistumista vankilasta. Pelkkä viranomaisen tarjoama mahdollisuus etäasiointiin ei olisi riittävä syy evätä poistumislupa, vaan tapauskohtaisesti tulisi arvioida onko asia hoidettavissa etäyhteyksin vai edellyttääkö sen hoitaminen poistumislupaa. Harkinnassa tulisi ottaa huomioon myös poistumislupien yleiset tavoitteet edistää vangin sopeutumista yhteiskuntaan.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin voimassa olevaa lakia vastaavasti siitä, että terveydenhuoltoon liittyvästä syystä olisi pyydettävä lääkärin lausunto. Terveys- ja huoltohenkilökuntaan kuuluva muun virkamies muutettaisiin kuitenkin terveydenhuollon ammattihenkilöksi. Kysymys olisi kieliasun nykyaikaistamisesta. Lisäksi momentissa säädettäisiin viittauksesta vankeuslain 10 luvun 2 §:ään, jossa säädetään hoitoajankohdan ilmoittamisesta vangille.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin tärkeästä syystä myönnettävän poistumisluvan kestosta. Poistumislupa myönnettäisiin siksi ajaksi, jota luvan perusteena olevan asian hoitaminen vaatii.

Tässäkin olisi kysymys siitä, kuinka paljon aikaa asian hoitaminen objektiivisesti ja asianmukaisesti arvioiden vaatii. Lisäksi tulisi huomioida kohtuullinen matka-aika, kuten nykyisinkin.

5 §. Poistumislupa erittäin tärkeästä syystä. Pykälässä säädettäisiin tilanteista, jolloin poistumislupa olisi myönnettävä erittäin tärkeistä inhimillisistä syistä.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin niistä syistä, joiden käsillä ollessa poistumislupa olisi myönnettävä. Syyt vastaisivat voimassa olevia syitä, sillä lisäyksessä, että poistumislupa myönnettäisiin myös saattohoidossa olevan tapaamista varten. Vastaavalla erittäin tärkeällä syyllä tarkoitettaisiin esimerkiksi omaisen joutumista vakavaan onnettomuuteen. Syyn tulisi olla objektiivisesti arvioiden erittäin tärkeä.

Erittäin tärkeästä syystä myönnettävä poistumislupa eroaisi tärkeästä syystä myönnettävästä poistumisluvasta siten, että erittäin tärkeät syyt liittyisivät pääsääntöisesti läheisten ihmissuhteiden hoitoon inhimillisesti erityisissä tai muutoin vakavissa tilanteissa. Tarvittaessa poistumislupia voitaisiin myöntää useampikin, koska esimerkiksi saattohoidon tai vakavan sairauden hoidon kesto on yksilöllinen.

Momenttia muutettaisiin siten, että maininta tarpeellisesta valvonnasta poistettaisiin, jolloin valvonnan tarve ja tapa arvioitaisiin tapauskohtaisesti 2 §:ssä säädetyllä tavalla. Riittävän valvonnan järjestäminen olisi päätöksentekijän harkinnassa. Maininta poistumisluvan myöntämisestä ainoastaan Suomen alueelle siirtyisi luvun 1 §:ään.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että poistumislupa myönnettäisiin siksi ajaksi, jota erittäin tärkeä syy vaatii. Lisäksi tulisi huomioida kohtuullinen matka-aika, kuten nykyisinkin. Poistumisluvan kesto arvioitaisiin objektiivisesti. Arvioinnissa tulisi ottaa huomioon ainakin sekä inhimilliset että kulttuuriset esitettyyn syyhyn liittyvät seikat. Esimerkiksi hautaan saattamisen yhteydessä tulisi mahdollistaa vangin osallistuminen myös tätä seuraavaan muistotilaisuuteen taikka tätä edeltäviin ruumiinvalvojaisiin. Nämä kuuluvat luonnollisena osana hautaan saattamiseen ja läheisen hyvästelemiseen.

Poistumisluvan ajallista kestoä voitaisiin kuitenkin rajoittaa, jos se olisi perusteltua karkaamisen, vapauttamisyrityksen tai rikoksen estämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Rajoittaminen voisi tulla kyseeseen, jos esimerkiksi vapauttamisyrityksestä olisi saatu vihjetieto ja sen perusteella valvontahenkilökuntaan kohdistuva turvallisuusuhka arvioitaisiin suureksi. Kysymys voisi olla myös vangin oman turvallisuuden suojelemisesta, jos vihjetiedon perusteella vankiin esimerkiksi yritettäisiin kohdistaa kostotoimenpiteitä poistumisluvan aikana. Näissä tilanteissa päätöksentekijällä olisi laaja harkintavalta poistumisluvan keston määrittämisessä. Poistumislupa olisi siten myönnettävä, mutta sen kesto voitaisiin tarvittaessa rajoittaa turvallisuusnäkökohtien perusteella. Kysymys voisi olla esimerkiksi siitä, että vanki osallistuisi hautajaisissa vain kirkkotilaisuuteen, muttei sen jälkeiseen kahvitilaisuuteen.

6 §. Poistumislupa asiointia varten avovankilassa. Pykälän otsikko muutettaisiin. Pykälässä säädettäisiin uudesta avolaitoksissa sovellettavasta poistumisluvasta, jota käytettäisiin säännönmukaisesti toistuvissa poistumisissa.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin, että tällainen poistumislupa voitaisiin myöntää päiväjärjestyksessä tarkoitettua toistuvaa asiointia, ulkopuoliseen tilaisuuteen osallistumista tai muuta vastaavaa syytä varten, jos 2 §:ssä säädetyt edellytykset täyttyvät. Kysymys olisi esimerkiksi kauppa- tai kirjastoasiointista. Näiden asiointien ajankohdat on yleensä määritelty osastojen päiväjärjestyksissä, joskus tämän lisäksi myös vankilan järjestyssäännössä

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin siitä, että yksittäinen poistumislupa saisi kerrallaan kestää enintään kuusi tuntia.

Käytännössä avovankilassa tehtäisiin vangille yksi lupapäätös, jossa arvioitaisiin 2 §:ssä säädettyjen edellytysten täyttyminen ja määriteltäisiin poistumisluvan ajankohdiksi kyseiset päiväjärjestyksessä mainitut asiointien ajankohdat. Lupa myönnettäisiin käytännössä toistaiseksi siten, että poistuminen olisi mahdollista näinä säännöllisesti mainittuina aikoina.

Mahdollinen valvonnan tarve ja tapa arvioitaisiin 2 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla. Osassa avovankiloista käytetään teknistä valvontaa kokoaikaisesti ja vanki on sitoutunut tähän tekniseen valvontaan avolaitokseen sijoittamisen yhteydessä. Näissä avolaitoksissa teknistä valvontaa käytettäisiin myös tämän poistumisluvan aikana. Päätös voitaisiin tarvittaessa peruuttaa luvun 8 §:ssä säädetysti, jos myöntämisen edellytykset eivät enää täyty.

Koska avovankiloidensaännönmukaisia asiointeja ja ulkopuolisiin tilaisuuksiin osallistumista varten olisi oma poistumislupansa, ei tällaisissa tilanteissa enää käytettäisi vankeuslain 8 luvun 9 §:n 3 momentissa tarkoitettua lupaa valvottuun ulkopuoliseen toimintaan

7 §. Poistumislupamääräykset. Pykälän otsikko muutettaisiin. Pykälässä säädettäisiin poistumislupaan liitettävistä lupamääräyksistä, joita vangin tulee poistumisluvan aikana noudattaa. Käytännön soveltamistilanteissa poistumisluvan edellytykset ja ehdot ovat voineet sekoittua ja terminologinen ehtojen muuttaminen määräyksiksi selventäisi näiden merkityseroa.

Poistumislupamääräykset voisivat koskea vankilan ulkopuolella liikkumista, valvontaa, vangin käyttäytymistä ja vankilaan palaamista.

8 §. Poistumisluvan peruuttaminen ja keskeyttäminen. Pykälän otsikko muutettaisiin.

Pykälässä säädettäisiin siitä, että poistumislupa voidaan peruuttaa, jos myöntämisen edellytykset eivät enää päätöksenteon jälkeen täyty. Säännös vastaa voimassa olevaa lakia. Lisäksi säädettäisiin poistumisluvan keskeyttämisestä. Poistumislupa voitaisiin keskeyttää ensinnäkin, jos vanki rikkoo poistumislupamääräyksiä tai tekee poistumisluvalla rikoksen. Toiseksi poistumislupa voitaisiin keskeyttää, jos se olisi perusteltua rikoksen, karkaamisen tai vapauttamisyrittäksen estämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Keskeyttämistä koskeva säännös olisi uusi.

9 §. Poistumislupamääräysten rikkominen. Pykälän otsikko muutettaisiin.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin siitä, että vangille voidaan määrätä kurinpitovankila, jos vanki rikkoo poistumislupaan liitettyjä määräyksiä. Säännös vastaisi voimassa olevaa lakia teknisistä sanamuotomuutoksista. Lisäksi momentissa säädettäisiin voimassa olevaa lakia vastaavasti rangaistusajaksi lukemisesta.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin voimassa olevaa lakia vastaavasti siitä, että jos vanki tekee rikoksen vankilan ulkopuolella, noudatetaan rikoslain 2 luvun 13 §:ssä säädettyä.

10 §. Kustannukset. Pykälässä säädettäisiin poistumislupamatkojen kustannuksista voimassa olevaa lakia vastaavasti. Pykälän toista momenttia muutettaisiin siten, että siitä viittaus lain 14 luvun 6 §:ään muutettaisiin viittaukseksi 3 §:n 4 momenttiin, jossa säädettäisiin elinkautisvangille eräissä tilanteissa myönnettävästä poistumisluvasta. Pykälän asiasisältö ei siten muuttuisi.

11 §. Päätösvalta. Pykälän 1momentista poistettaisiin mainita 3 §:n 3 momentissa tarkoitettu aikaistamisesta, koska tämä aikaistamismahdollisuus esitetään poistettavaksi.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen toiminnan vastuualueen johtajan päätösvallassa olevista poistumislupa-asioista. Operatiivisen vastuualueen johtaja päättäisi elinkautisvankien ja yhdistelmärangaistusta suorittavien poistumisluvista. Hän voisi delegoida yksittäistä vankila koskevan päätösvalan vankilan yksikönpäällikölle. Säännös vastaisi voimassa olevaa lakia teknisin sanamuotomuutoksin. Operatiivisen vastuualueen johtaja ei enää päättäisi poistumisluvasta muuhun valtioon kuin Suomeen, koska poistumisluvat voitaisiin myöntää ainoastaan Suomen alueelle.

Jos elinkautisvanki tai yhdistelmärangaistusta suorittava vanki siirretään avovankilasta toiseen avovankilaan, delegointipäätös säilyisi voimassa. Uutta päätöstä tarvittaisiin vain, jos vanki siirtyisi avovankilasta takaisin suljettuun vankilaan ja olisi tarve pohtia päätösvalan palauttamista operatiiviselle johtajalle.

Yhdellä päätöksellä olisi mahdollista myöntää useampi rangaistusajan pituuden perusteella tai tärkeästä syystä myönnettävä poistumislupa, jos päätöksessä määritellään kaikkien poistumisten tarkat ajankohdat. Avolaitosten toistuviin asiointeihin sovellettavasta säädettäisiin kuitenkin tarkemmin luvun 6 §:ssä.

12 §. Tarkemmat säännökset ja määräykset. Pykälän asiasisältö vastaisi voimassa olevaa lakia. Pykälän kirjoitusasuun tehtäisiin tekninen muutos, jolla poistumisluvan ehdot muutettaisiin poistumislupamääräyksiksi. Siten tarkemmat säännökset poistumislupamääräyksistä annettaisiin valtioneuvoston asetuksella.

Lisäksi täsmennettäisiin säännöstä Rikosseuraamuslaitoksen määräksenantovaltuudesta siten, että määräksenantovalta poistumislupien määrästä ja kestosta koskisi rangaistusajan pituuden perusteella myönnettäviä poistumislupia. Voimassa olevasta sanamuodosta voi saada kuvan, että tämä määräksenantovalta koskisi kaikkia poistumislupia.

15 luku **Vankilan järjestys ja kurinpito**

1 §. Vankilan järjestyssääntö. Pykälässä säädettäisiin nykyistä täsmällisemmin vankilan järjestyssäännön sisällöstä.

Pykälän 1 kohdan nojalla järjestyssäännössä olisi määräykset vankilan alueella liikkumisesta kuten nykyisinkin. Määräyksillä täsmennettäisiin vankeuslain 4 luvun 1 §:n säännöksiä. Määräykset koskisivat sitä, missä vangeilla on lupa liikkua. Säännöksessä ei enää erikseen mainitaisi tilojen lukitsemista, koska liikkumisrajoitukset pitävät sisällään sen, että vankilan tiloja voidaan lukita. Liikkumisrajoitukset voitaisiin tarvittaessa määritellä karttaliitteessä.

Pykälän 2 kohdan nojalla järjestyssäännössä olisi määräykset vankilan osastoista kuten nykyisinkin. Määräyksissä määriteltäisiin siten se, mitä erilaisia osastoja vankilassa on. Myös varmuusosastosta määrättäisiin järjestyssäännössä, jos sellainen olisi vankilassa.

Pykälän 3 kohdan nojalla järjestyssäännössä olisi määräykset vankilassa järjestettävistä toimintomahdollisuuksista ja vapaa-ajantoiminnoista. Määräykset koskisivat sitä, millaisia toimintomahdollisuuksia kyseisessä vankilassa olisi vangeille. Toimintojen osastokohtaiset ajankohdat määriteltäisiin osastojen päiväjärjestyksissä.

Pykälän 4 kohdan nojalla järjestyssäännössä olisi määräykset tupakoinnin järjestämisestä kuten nykyisinkin.

Pykälän 5 kohdan nojalla järjestyssäännössä olisi määräykset vankien yhteydenpidon järjestämisestä vankilan ulkopuolelle. Kysymys olisi tapaamisten ja muun yhteydenpidon käytännön järjestelyistä. Määräykset voisivat koskea esimerkiksi sitä, minä päivinä vankilassa järjestetään valvottuja tapaamisia ja minkä mittaisia nämä tapaamiset ovat ja sitä, miten tällaisen ajan voi kyseisessä vankilassa varata. Osastokohtaisia päivittäisiä ajankohtia voitaisiin tarkentaa osastojen päiväjärjestyksissä, jos se olisi tarpeen. Ajankohtien tiheyden ja keston määrittelyssä tulisi huolehtia siitä, että vangeilla on tosiasialliset mahdollisuudet yhteydenpitoon ja että mahdollisuudet toteutuvat yhdenvertaisesti kaikissa vankiloissa ja eri osastoilla. Tämä ei kuitenkaan edellyttäisi sitä, että ajankohdat esimerkiksi vankilan kaikilla osastoilla vastaisivat täysin toisiinsa, sillä huomioon tulisi ottaa myös muut osaston toimintaan ja turvallisuuteen liittyvät seikat.

Pykälän 6 kohdan nojalla järjestyssäännössä olisi määräykset ostosten tekemisestä vankilassa ja muusta tavarankäytöstä. Määräykset koskisivat niin sanotun kanttiinin käytäntöjä ja ostosten tekemistä vankilan välityksellä muista liikkeistä. Määräykset koskisivat myös niitä käytäntöjä, joita noudatetaan, jos omaiset tuovat vangeille tavaraa tapaamisissa tai muuten. Määräyksissä voitaisiin esimerkiksi ohjeistaa siitä, miten ostosten tekemisessä menetellään, milloin tilaukset tulee tehdä ja muista vankilakohtaisista käytännöistä.

Pykälän 7 kohdan nojalla järjestyssäännössä olisi määräykset omaisuuden säilyttämisestä vankilassa. Määräykset koskisivat ennen kaikkea sitä, miten paljon omaisuutta vanki voi säilyttää sellissään ja miten paljon vankilan vastaanotossa. Määräyksiä voitaisiin antaa myös muista käytännöistä omaisuuden säilyttämiseen liittyen. Yksittäisen esineen hallussapidosta päätetään vankeuslain 9 luvun nojalla.

3 §. Järjestysrikkomukset. Pykälän 1 momentin 2 ja 5 kohtia muutettaisiin.

Pykälän 1 momentin 2 kohtaan lisättäisiin maininta siitä, että ulkopuolisesta laitossijoituksesta luvatta poistuminen olisi järjestysrikkomus. Tässä viitattaisiin 8 luvun 10 a §:ään. Vastaavasti momentin 5 kohtaan lisättäisiin maininta siitä, että ulkopuolisen laitossijoitukseen liitetyn määräyksen rikkominen olisi järjestysrikkomus. Teknisenä muutoksena lupaehtot muutettaisiin lupamääräyksiksi.

10 §. Kurinpitoasian käsittely. Pykälän sana avolaitos muutettaisiin avovankilaksi.

11 §. Vangin pitäminen erillään selvittämisen aikana. Pykälän 1 momentissa säädetään vangin pitämisestä erillään muista vangeista järjestysrikkomuksen selvittämisen ajan. Momentti vastaisi muuten nykyistä, mutta erillään pitämisen edellytyksiä muutettaisiin.

Momentin mukaan erillään pitämisen tulisi olla perusteltua järjestysrikkomuksen selvittämiseksi. Erillään pitämiselle tulisi siten olla yksittäisessä tapauksessa konkreettiset perusteet, mutta kynnys erillään pitämiseen ei olisi erityisen korkea, koska lähtökohtaisesti erillään pitäminen tapahtuisi tavanomaisessa asuinsellissä. Toisin kuin nykyisin näiden perusteiden tulisi liittyä nimenomaan järjestysrikkomuksen selvittämiseen.

Säännöksen muuttaminen merkitsisi osittaista muutosta nykyiseen käytäntöön, jossa säännöstä on osin sovellettu turvaamistoimiluonteisena. Jatkossa säännöksen mukaisen erillään pidon tarkoituksena olisi nimenomaisesti järjestysrikkomuksen selvittämisen turvaaminen, eli kysymys olisi tietynlaisesta yhteydenpitorajoituksesta suhteessa muihin vankeihin. Jos vanki olisi pidettävä erillään vielä rikkomuksen selvittämisen jälkeenkin, sovellettaisiin 18 luvun säännöksiä.

Kysymys voisi olla esimerkiksi tilanteesta, jossa vanki jatkaa edelleen väkivaltaista käyttäytymistä.

Kysymys olisi siten siitä, että järjestysrikkomuksen selvittämisen turvaamiseksi vangin mahdollisuus viestiä muiden vankien kanssa estettäisiin. Näin voitaisiin varmistaa se, ettei vanki sotkisi järjestysrikkomuksen selvittämistä.

Jos osaston vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi olisi erotettava saman osaston vankeja, sovellettaisiin tällaiseen tilanteeseen 18 luvun 3 tai 5 §:ää.

16 luku **Vankilan tilojen ja vangin tarkastaminen**

1 §. *Valvonta vankilassa.* Pykälän 1 momentissa säädettäisiin vankien ja vankilan tilojen yleisestä valvonnasta kuten nykyisinkin. Säännöksen nojalla Rikosseuraamuslaitoksella on velvollisuus valvoa vankeja ja vankilan tiloja. Säännöksessä valvonnalla tarkoitettaisiin erityisesti henkilökunnan läsnäololla ja havainnoilla tapahtuvaa valvontaa. Nimenomaisesti yksittäiseen vankiin kohdistuvista valvontatoimista säädetään muissa säännöksissä.

Valvonnan tarkoituksena olisi rikosten estäminen, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitäminen ja vankien ja muiden henkilöiden turvallisuuden suojeleminen. Vaikka valvonta ei edellyttäisikään yksittäistapauksellisia perusteita, tulisi valvontaa toteuttaa mainittujen tavoitteiden turvaamiseksi. Valvontaa ei siten voitaisi kohdistaa vankeihin esimerkiksi mielivaltaisin tai syrjivin perustein.

Säännöksen sanamuotoa täsmennettäisiin vastaamaan edellä yleisperusteluissa määriteltyjä käsitteitä. Momentissa ei siten enää erikseen mainittaisi säilytysvarmuutta eikä karkaamista tai luvaton poistumista, koska nämä seikat sisältyvät vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseen.

1 a §. *Tekninen valvonta vankilassa.* Pykälän 1 momenttiin tehtäisiin luvun 1 §:ää vastaavat muutokset.

2 §. *Asuintilojen ja omaisuuden tarkastus.* Pykälässä säädetään vankien asuintilojen ja vankien vankilan alueella olevan omaisuuden tarkastamisesta. Tällainen tarkastustoiminta on ja olisi edelleen mahdollista ilman yksittäistapauksellista harkintaa rikosten estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, vankien ja muiden henkilöiden turvallisuuden suojelemiseksi. Pykälään tehtäisiin siis luvun 1 §:ää vastaavat muutokset. Tarkastaminen olisi edelleen mahdollista myös epäillyn järjestysrikkomuksen selvittämiseksi, kuten nykyisinkin.

Myös näitä tarkastuksia voitaisiin tehdä yleisesti pykälässä säädettyjen tavoitteiden toteuttamiseksi ilman yksittäiseen vankiin liittyviä syitä. Tarkastukset eivät kuitenkaan saa olla mielivaltaisia tai syrjiviä.

2 a §. *Miehittämättömän kulkuneuvon kulkuun puuttuminen.* Pykälän 1 momenttiin tehtäisiin luvun 1 §:ää vastaavat muutokset. Säännöksessä ei enää erikseen mainittaisi toimivaltuuden käyttöä omaisuuden suojelemiseksi, koska tämä peruste sisältyisi rikoksen estämiseen tai vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseen.

Käytännössä miehittämättömän kulkuneuvon kulkuun puuttumiseen riittäisi, että kulkuneuvo saapuu vankilan alueelle tai alueen yläpuoliseen ilmatilaan, ellei olisi ilmeistä, ettei sen kulmisesta aiheudu säännöksessä tarkoitettuja uhkaa esimerkiksi vankilan järjestykselle ja turvallisuudelle.

4 §. Vangin henkilöntarkastus. Pykälässä säädetään vangille tehtävästä henkilöntarkastuksesta. Pykälän otsikko muutettaisiin muotoon vangin henkilöntarkastus, jotta se eroaisi muualla lainsäädännössä tarkoitetuista henkilöntarkastuksista.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin vangille tehtävän henkilöntarkastuksen edellytyksistä. Momentissa käytetyt käsitteet muutettaisiin vastaamaan luvun 1 momenttia.

Momentin ensimmäisessä virkkeessä säädettäisiin henkilöntarkastuksen tekemisestä vankilaan saapumisen tai sinne palaamisen taikka valvomattoman tapaamisen tai lapsen tapaamisen yhteydessä. Näissä tilanteissa henkilöntarkastus voitaisiin tehdä ilman yksittäiseen tilanteeseen liittyviä konkreettisia perusteita esimerkiksi epäillä vangin kuljettavan kiellettyjä aineita tai esineitä vankilaan. Kysymys olisikin tilanteista, joissa on ilman konkreettista epäilyäkin voitava varmistaa, ettei esimerkiksi kiellettyjä aineita tai esineitä viedä vankilaan. Henkilöntarkastusta ei kuitenkaan saisi tehdä esimerkiksi mielivaltaisin tai syrjivin perustein, vaan tarkastuksen tavoitteena olisi aina oltava jokin momentissa säädetyistä perusteista. Vangin saapuessa vankilaan hänelle tehdään myös tulotarkastus, jossa selvitetään esimerkiksi hänen henkilöllisyytensä ja otetaan henkilötuntemerkit. Tulotarkastuksen yhteydessä vangille voidaan tehdä myös henkilöntarkastus.

Momentin toisessa virkkeessä säädettäisiin henkilöntarkastuksen tekemisestä muissa tilanteissa. Tällöin henkilöntarkastuksen tulisi olla perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Henkilöntarkastus olisi myös mahdollista tehdä epäilyn järjestysrikkomuksen selvittämiseksi. Näissä tilanteissa henkilöntarkastus voitaisiin siten tehdä vain, jos sille on yksittäisessä tapauksessa konkreettiset perusteet. Kynnys tarkastukselle ei sinällään olisi korkea, vaan esimerkiksi virkamiehen havaintoihin perustuva epäily vangin hallussa olevista kielletyistä aineista tai esineistä riittäisi henkilöntarkastuksen tekemiseen.

5 §. Erityistarkastus. Pykälässä säädetään erityistarkastuksen tekemisestä vankilassa, sen osastolla tai muussa tilassa. Erityistarkastus voitaisiin tehdä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

Erityistarkastus käsittäisi kyseisten tilojen tarkastamisen. Lisäksi pykälän 2 momentissa säädettäisiin siitä, että erityistarkastuksen yhteydessä kaikille tilassa oleville vangeille voidaan tehdä henkilöntarkastus. Säännös vastaisi nykyistä eräin kielellisin muutoksin.

Erityistarkastuksen tekemisen tulisi olla perusteltua, joten sille täytyisi olla yksittäisessä tapauksessa konkreettiset perusteet. Kysymys voisi olla esimerkiksi vihjetietoon perustellusta epäilystä, että osaston tiloissa tai vankien hallussa on huumausaineita tai muita kiellettyjä aineita tai esineitä. Perusteiden ei tarvitsisi liittyä yksittäiseen vankiin, vaan yleisesti tarkastettavaan osastoon tai vankilaan. Erityistarkastuksen yhteydessä tarkastettavassa tilassa oleville vangeille voitaisiin aina tehdä henkilöntarkastus.

6 §. Vangin henkilönkatsastus. Pykälässä säädetään henkilönkatsastuksen tekemisestä vangille. Otsikkoon lisättäisiin sana vangin.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin kuten nykyisinkin henkilönkatsastuksen tekemisen edellytyksistä. Henkilönkatsastus voitaisiin tehdä, jos se on välttämätöntä sen selvittämiseksi, onko vangilla vankilassa tai sinne tullessaan kehossaan 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai esineitä, jotka voivat aiheuttaa vakavaa vaaraa vankilan järjestykselle tai turvallisuudelle taikka vangin hengelle tai terveydelle. Keskeisin muutos olisi se, että käsite

todennäköistä syytä epäillä muutettaisiin välttämättömyydeksi. Muutos olisi lähinnä kielellinen, koska molemmilla käsitteillä tarkoitetaan sitä, että toimivaltuuden käytön kynnys on korkea. Välttämättömyysedellytyksen soveltamista on käsitelty tarkemmin yleisperusteluissa.

Muuten momentin edellytykset säilyisivät ennallaan. Toimivaltuutta voitaisiin käyttää vankilassa kiellettyjen aineiden tai esineiden etsimiseen vangin kehosta. Koska henkilönkatsastus on voimakkaasti vangin perusoikeuksiin puuttuva toimenpide, edellytettäisiin muista toimivaltuussäännöksistä poiketen, että aineista tai esineistä voi aiheutua vakavaa vaaraa vankilan järjestykselle ja turvallisuudelle taikka vangin hengelle ja terveydelle. Tyypillisimmin kysymys olisi huumausaineista tai luvattomista lääkeaineista, joiden tuominen vankilaan on vakava turvallisuushäiriö ja vakava terveyshäiriö myös vangille itselleen, jos aineet ovat hänen kehonsa sisällä.

Henkilönkatsastuksen edellytysten täyttyessä, vanki tulisi viedä katsastukseen ilman aiheutonta viivästystä. Tämä olisi tärkeää, jotta vangin kehossa mahdollisesti olevat esineet saataisiin nopeasti sieltä pois. Henkilönkatsastuksen suhdetta eristämistarkkailuun käsitellään jäljempänä 18 luvun 4 §:n yhteydessä.

6 a §. Päihteiden valmistamisen ja käytön kieltö. Pykälään lisättäisiin maininta siitä, että päihteiden valmistaminen ja käyttö olisi kiellettyä myös ulkopuolisen laitossijoituksen aikana.

7 §. Päihteettömyyden valvonta. Pykälän 1 momentin 1 kohtaan ja 2 momenttiin tehtäisiin kielellinen muutos siten, että niissä tarkoitettujen päihteettömyyden valvontaan liittyvien toimenpiteiden tulisi olla perusteltuja. Tällä selkeytettäisiin sitä, että toimenpiteille tulee olla yksittäisessä tapauksessa konkreettiset perusteet. Kynnys päihteettömyyden valvontaan ei sinällään olisi korkea, vaan esimerkiksi virkamiehen havaintoihin perustuva epäily vangin päihtymyksestä riittäisi päihdevalvonnan tekemiseen. Myöskään verikokeen ottaminen ei edellyttäisi korkeaa kynnystä, jos käsillä on momentissa tarkoitettu tilanne.

Kuten nykyisin pykälän 1 momentin 2 kohdan nojalla päihteettömyyden valvonta voidaan tehdä pelkästään mainittujen lupien tai sijoitusten edellytysten varmistamiseksi, eikä näissä tilanteissa tarvittaisi epäilyä päihteiden käytöstä.

Päihteettömyyden valvonta on niin sanottua tosiasiallista hallintotoimintaa, joten toimenpiteistä ei tehtäisi hallintopäätöksiä kuten ei nykyisinkään.

Pykälän 1 momentin 2 kohdan käsite avolaitos muutettaisiin avovankilaksi.

Pykälän 3 momentti säilyisi ennallaan.

17 luku **Muun henkilön tarkastaminen**

2 §. Turvatarkastus vankilan alueella. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin muulle henkilölle kuin vangille tehtävän turvatarkastuksen edellytyksistä. Kysymys olisi esimerkiksi tapaaajille tehtävästä turvatarkastuksesta. Säännös vastaisi sisällöltään 16 luvun 4 §:n 1 momenttia.

3 §. Tapaajan henkilöntarkastus. Pykälässä säädettäisiin tapaajan henkilöntarkastuksesta. Tapaajan henkilöntarkastuksen tulisi olla perusteltua sen selvittämiseksi, onko tapaaajalla mukanaan 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja vankilassa kiellettyjä aineita tai esineitä. Säännös vastaisi ehdotettua 16 luvun 4 §:n toista virkettä kuitenkin sillä erotuksella, että tapaaajan henkilöntarkastuksen perusteena voisi olla vain kiellettyjen aineiden ja esineiden etsiminen.

6 §. Kiinniottaminen ja säilöissäpito. Pykälän 1 momentissa säädetään vankilan alueella olevan henkilön kiinniottamisesta. Kiinniottamisen edellytyksiä täsmennettäisiin. Edellytyksiksi lisättäisiin rikoksen estäminen ja vangin tai muun henkilö turvallisuuden suojeleminen. Näin säännös vastaisi muita vastaavanlaisia toimivaltuussäännöksiä. Kiinniottaminen olisi edelleen mahdollista myös rikoksen selvittämiseksi. Kysymys voisi olla esimerkiksi vankilan alueella tehdyksi epäilystä rikoksesta, jonka selvittämiseksi henkilö otettaisiin kiinni siihen saakka, että poliisi tekee päätöksen tarvittavista toimista.

8 §. Päätösvalta. Pykälän 2 momenttiin siirrettäisiin luvun 6 §:stä säännös päätösvalasta henkilön kiinniottamisessa. Vankilan yksikönpäällikkö, turvallisuudesta vastaava virkamies, valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies tai ohjaus- ja valvontatehtävissä toimiva virkamies olisivat toimivaltaisia päättämään kiinniottamisesta kuten nykyisinkin.

18 luku **Turvaamistoimenpiteet ja voimakeinojen käyttö**

2 §. Sitominen. Pykälään lisättäisiin uusi 4 momentti, jossa säädettäisiin Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen oikeudesta sitoa vapautunut vanki, jos se olisi pykälässä säädetyin edellytyksin välttämätöntä 21 luvun 1 §:n 4 momentissa tarkoitetun kuljetuksen aikana.

4 §. Eristämistarkkailu. Pykälässä säädetään vangin sijoittamisesta eristämistarkkailuun.

Pykälän 1 momenttia muutettaisiin vastaamaan esimerkiksi vangin henkilönkatsastusta koskevaa säännöstä. Momentin käsite ”jos on perusteltua syytä epäillä” muutettaisiin välttämättömyydeksi. Muutoksella nostettaisiin jossain määrin säännöksen soveltamiskynnystä. Jatkossa kynnys eristämistarkkailuun vastaisi tässä suhteessa henkilönkatsastusta. Välttämättömyysedellytyksen soveltamista on käsitelty tarkemmin edellä yleisperusteluissa.

Sen sijaan perusteet eristämistarkkailun käytölle eroaisivat henkilönkatsastuksesta. Vanki voitaisiin sijoittaa eristämistarkkailuun ensinnäkin silloin, jos se on välttämätöntä sen selvittämiseksi, onko hänen kehossaan vankilassa kiellettyjä aineita tai esineitä. Toimenpide ei edellyttäisi sitä, että kysymys on vakavaa vaaraa aiheuttavista esineistä, joten sijoittaminen olisi tältä osin mahdollista matalammalla kynnyksellä kuin henkilönkatsastuksen tekeminen. Toiseksi säädettäisiin, että vanki voidaan sijoittaa eristämistarkkailuun, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että henkilönkatsastuksessa havaitut aineet tai esineet poistuvat vangin kehosta. Tässä tarkoituksessa eristämistarkkailu voisi olla perusteltu, jos vangin kehossa olevia aineita tai esineitä ei saada poistettua henkilönkatsastuksen yhteydessä.

Käytännössä eristämistarkkailun ja henkilönkatsastuksen käyttö tapahtuu yleensä siten, että vanki sijoitetaan eristämistarkkailuun odottamaan henkilönkatsastukseen pääsyä. Jos henkilönkatsastuksessa havaitaan kiellettyjä aineita tai esineitä, joita ei saada poistettua vangin kehosta, hänet voidaan sijoittaa eristämistarkkailuun odottamaan aineiden tai esineiden poistumista hänen kehostaan.

Lisäksi momenttiin tehtäisiin kielellisiä muutoksia.

6 §. Voimakeinojen käyttö. Pykälän 1 momentin 1 kohtaan lisättäisiin maininta siitä, että Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehellä olisi oikeus käyttää voimakeinoja 21 luvun 1 §:n 4 momentissa tarkoitetun kuljetuksen aikana. Voimakeinojen käytön tulisi tapahtua samoin edellytyksin kuin voimakeinojen käytön vankilassa muutoinkin.

9 §. Tarkemmat säännökset. Pykälän 1 momentin asetuksenantovaltuutta siten, että sen nojalla voitaisiin antaa tarkempia säännöksiä voimakeinojen ja turvaamistoimien käytön koulutuksen

järjestämisestä, oikeudesta kantaa voimankäyttövälineitä sekä voimankäyttövälineiden ja sitomisvälineiden säilyttämisestä. Asetuksella voitaisiin siten säätää siitä, miten voimakeinojen käytön koulutus Rikosseuraamuslaitoksessa järjestettäisiin. Tämä koskisi esimerkiksi koulutuksen järjestämisvastuita sekä koulutustasovaatimuksia, jotka virkamiehen tulisi täyttää, jotta hänellä olisi oikeus kantaa tiettyjä voimankäyttövälineitä. Lisäksi asetuksella voitaisiin säätää siitä, missä tiloissa voimankäyttövälineitä vankilassa säilytettäisiin ja miten ne hävitettäisiin.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin Rikosseuraamuslaitokselle määräyksenantovaltuus, joka koskisi voimankäyttökoulutuksen sisältöä. Rikosseuraamuslaitos voisi määräyksessä määritellä yksityiskohtaisemmin, millaisia sisällöllisiä vaatimuksia voimankäyttökoulutukselle asetettaisiin. Määräykset koskisivat esimerkiksi sitä, minkä tasoinen koulutus erilaisten voimankäyttövälineiden käyttöön tulisi suorittaa ja miten usein ja millaista ylläpitokoulutusta vaadittaisiin. Koulutus tulisi käytännössä toteuttaa näiden määräysten mukaisesti.

19 luku Ilmoitukset ja tiedon antaminen

5 §. Ilmoitukset poliisille. Pykälän 1 momentin 3 kohtaan lisättäisiin maininta siitä, että Rikosseuraamuslaitos saa ilmoittaa poliisille vangin sijoittamisesta vankilan ulkopuoliseen laitokseen.

19 a luku Poikkeukset yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa

Vankeuslakiin lisättäisiin uusi 19 a luku, jossa säädettäisiin vankeuslain säännöksistä poikkeamisesta vakavissa yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa.

1 §. Poikkeusten soveltaminen. Luvun 1 pykälässä säädettäisiin siitä, mistä vankeuslain säännöksistä vakavassa yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa voitaisiin poiketa. Kysymys voisi olla edellä yleisperusteluissa kuvatulla tavalla niin normaaliolojen vakavista häiriötilanteista tai valmiuslain mukaisista poikkeusoloista. Poikkeusten soveltaminen ei siten edellyttäisi poikkeusolojen julistamista, vaan niitä voitaisiin soveltaa myös normaaliolojen vakavassa häiriötilanteessa. Kaikkien luvun säännösten soveltaminen edellyttäisi siten sitä, että yhteiskunnassa vallitsee vakava häiriötilanne. Yksinomaan vankilan sisäiset häiriötilanteet eivät oikeuttaisi luvun säännösten soveltamista, vaan tällaisissa tilanteissa täytäntöönpanosta tulisi huolehtia vankeuslain tavanomaisten säännösten nojalla.

Häiriötilanteen vakavuuden arvioinnissa kiinnitettäisiin huomiota siihen, miten se vaikuttaa vankilan toimintaan. Tilanteen tulisi olla sellainen, ettei vankilan tiettyjä toimintoja voitaisi häiriötilanteen vuoksi toteuttaa turvallisesti. Esimerkkinä tällaisista tilanteista olisi esimerkiksi koronapandemian kaltainen yleisvaarallinen tartuntatauti tai sotatila.

Poikkeukset voisivat koskea vankeuslain 2 luvun säännöksiä vankilaan ottamisesta, 6 luvun säännöksiä siirtämisestä, 7 luvun säännöksiä ulkoilusta, 8 luvun säännöksiä toiminnan järjestämisestä, 11 luvun säännöksiä vapaa-ajan toiminnoista, 13 luvun säännöksiä tapaamisista ja 14 luvun säännöksiä poistumisluvista. Luvun muissa pykälissä säädettäisiin tarkemmin siitä, millaisia poikkeukset olisivat.

Luvun säännösten nojalla ei voitaisi poiketa vankeuslain muista säännöksistä.

2 §. Vankilaan ottamisen rajoittaminen. Pykälään siirrettäisiin voimassa olevan 2 luvun 1 §:n 4 momentin sisältö sellaisenaan.

3 §. Vankien evakuointi. Pykälässä säädettäisiin kokonaisen vankilan evakuoinnista vakavassa häiriötilanteessa. Säännöksen nojalla vankilan vangit voitaisiin siirtää muihin vankiloihin, jos se olisi välttämätöntä vakavan häiriötilanteen vuoksi. Kysymys olisi tilanteista, jossa vankilassa ei olisi mahdollista asua tai muuten huolehtia täytäntöönpanon turvallisuudesta. Esimerkiksi vankilan käyttämän sähköverkon tai lämmityksen pitkäaikainen vaurioituminen tai vankilan sijainti sotatoimialueella voisivat olla tällaisia välttämättömiä syitä. Myös paikallinen suuronnettomuus kuten vaarallisten aineiden pääseminen ilmakehään voisi olla tällainen evakuointia edellyttävä tilanne.

4 §. Ulkoilun epääminen. Pykälässä säädettäisiin ulkoilun epäämisestä koko vankilassa tai sen osastolla. Tällainen päätös voitaisiin tehdä kertaluonteisesti koskemaan yksittäisiä ulkoilutilaisuuksia. Säännös ei mahdollistaisi pidempikestoisia rajoituksia vankien ulkoiluun.

Ulkoilun epäämisenkin edellytyksenä olisi se, että se on välttämätöntä täytäntöönpanon turvallisuuden varmistamiseksi vakavassa häiriötilanteessa. Tämänkin säännöksen soveltamiskynnys olisi siten korkea ja edellyttäisi konkreettista vaaraa. Tällainen tilanne voisi olla esimerkiksi se, jos vankilan alue on pommitusten kohteena eikä ulkoilua sen vuoksi voida järjestää turvallisesti. Myös esimerkiksi edellä kuvatun kaltainen suuronnettomuus voisi estää turvallisen ulkoilun järjestämisen.

5 §. Toiminnan järjestämisen rajoittaminen. Pykälässä säädettäisiin siitä, miten vakavassa häiriötilanteessa voidaan rajoittaa vangeille järjestettävää toimintaa. Rajoitusten asettamisen tulisi olla välttämätöntä täytäntöönpanon turvallisuuden varmistamiseksi. Käytännössä välttämättömyys tarkoittaisi sitä, ettei toimintoja voida vankeuslain 8 luvun säännösten jättämän harkintavallan puitteissa enää toteuttaa tavanomaisessa laajuudessa. Järjestelyt pitäisi siten ensin pyrkiä toteuttamaan tavanomaisten säännösten puitteissa ennen kuin ehdotetun säännöksen nojalla asetettaisiin rajoituksia toimintoihin. Ennen rajoitusten asettamista tulisi myös pyrkiä hyödyntämään muita Rikosseuraamuslaitoksen käytettävissä olevia keinoja, kuten toimintotilojen terveysturvallisuuden parantamista tai muita vastaavia keinoja. Esimerkkinä pykälässä tarkoitettua vakavasta häiriötilanteesta olisi koronan kaltainen pandemiatilanne, jossa tartuntataudin leviäminen edellyttää ihmisten välisten kontaktien vähentämistä.

Jos edellä mainituista keinoista huolimatta olisi välttämätöntä rajoittaa vankilan tai sen osaston toimintoja, ensi sijassa niitä tulisi supistaa tai muokata sellaisiksi, että toimintaa voidaan jatkaa. Tämä tarkoittaisi esimerkiksi sitä, että päivittäiset toiminta-ajat olisivat tavanomaista lyhyemmät tai toiminnot järjestettäisiin pienemmille ryhmille kerrallaan. Rajoitukset voisivat myös koskea sitä, että vankilan ulkopuolella järjestettävissä toiminnoissa käyvät vangit siirtyisivät vankilassa järjestettäviin toimintoihin. Myös toimintojen sisältöä voitaisiin muuttaa tilanteen edellyttämällä tavalla. Toiminnan ei tällöin välttämättä tarvitsisi edistää vankien rangaistusajan suunnitelmien tavoitteita, vaan tavoitteena voisi olla se, että ylipäänsä järjestetään vangeille mielekästä toimintaa sellin ulkopuolella. Tällainen korvaava toiminta voisi olla sellaista, mikä on häiriötilanne huomioiden mahdollista järjestää.

Rajoittaminen koskisi koko vankilaa tai sen osastoa eli käytännössä yleisesti vankilassa järjestettyä toimintaa. Yksittäisen vangin toimintaan sijoittamista tulisi muuttaa vastaamaan asetettuja rajoituksia 9 §:n nojalla.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin lisäksi toimintojen keskeyttämisestä kokonaan. Tämä olisi viimesijainen toimenpide, joka voitaisiin ottaa käyttöön vain, jos on ilmeistä, ettei edellä kuvattu toimintojen rajoittaminen olisi riittävää täytäntöönpanon turvallisuuden varmistamiseksi. Pääsääntönä voitaisiinkin pitää sitä, että toimintaa tulisi ensin rajata ja vasta sen osoittaututtua riittämättömäksi, voitaisiin toiminta keskeyttää kokonaan. Kysymys voisi olla esimerkiksi

pandemiatilanteesta, joka pahentuu ja siksi edellyttää ihmiskontaktien vähentämistä mahdollisimman vähäiseksi. Myös keskeyttäminen koskisi yleisesti koko vankilaa tai sen osastoa.

Pykälän 3 momentissa rajattaisiin oppivelvollisuuden mukaisen opetuksen järjestäminen rajoitusten ulkopuolelle. Tällaista opetusta tulisi järjestää rajoituksista huolimatta. Järjestämisessä tulisi kuitenkin noudattaa yleisiä opetuksen järjestämiseen asetettavia rajoituksia. Jos oppilaitoksissa siirryttäisiin esimerkiksi yleisesti etäopetukseen, tällaiset muutokset koskisivat myös vangeille järjestettävää opetusta.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin rajoitusten tai keskeyttämisen enimmäiskestosta. Kesto olisi enintään kuukauden kerrallaan. Rajoitusten perusteet tulisi siten arvioida kerran kuukaudessa ja tehdä uusi päätös niiden jatkamisesta, jos se olisi edelleen välttämätöntä edellä kuvatuista syistä. Rajoituksia ei saisi jatkaa, jos vakava häiriötilanne päättyy. Tällöin vankiloiden toimintojen tulisi palata normaaleiksi viipymättä. Käytännössä tämä voisi edellyttää jonkinlaista siirtymäaikaa, jotta tavanomaiseen toimintaan paluu tapahtuisi suunnitellusti. Palautumisen ei siten tarvitsisi tapahtua välittömästi, vaan kohtuullisen ajan kuluessa. Kysymys olisi kuitenkin päivistä tai enintään viikosta.

6 §. Vapaa-ajan toiminnan järjestämisen rajoittaminen. Pykälässä säädettäisiin vapaa-ajantoimintojen, kirjastoon pääsyn ja uskonnollisiin tilaisuuksiin pääsyn rajoittamisesta vankilassa tai sen osastolla. Sääntely vastaisi 5 §:ää ja edellä sen perusteluissa todettua. Lisäksi olisi huomattava, että vapaa-ajantoimintaa rajoitettaessa tulisi pyrkiä järjestämään vaihtoehtoista korvaavaa toimintaa. Esimerkiksi, jos vankilan liikuntasalia ei voitaisi terveysturvallisuussyistä käyttää, voitaisiin liikuntamahdollisuuksia järjestää laajemmilla ulkoilumahdollisuuksilla. Kysymys olisi tyypillisesti samanlaisista tilanteista kuin toimintojen rajoittamisessakin. Usein sekä 5 että 6 §:ssä tarkoitetut rajoitukset voisivat olla käytössä yhtä aikaa, koska niiden soveltamiseen liittyy samanlaisia perusteita.

Säännöksessä myös turvattaisiin se, että jos kirjastoon pääsy ja uskonnollisiin tilaisuuksiin pääsy keskeytetään, vankien kirjaston käytöstä ja uskonnon harjoittamisesta tulisi huolehtia muulla tavoin. Tämä voisi tarkoittaa esimerkiksi etälainaustoiminnan järjestämistä tai tavanomaista laajempaa mahdollisuutta keskustella uskonnollisten yhteisöjen edustajien kanssa.

7 §. Tapaamisten rajoittaminen. Pykälässä säädettäisiin siitä, miten vakavassa häiriötilanteessa voitaisiin rajoittaa vankien tapaamisia vankilassa tai sen osastolla. Edellytykset rajoittamiselle vastaisivat edellä toiminnan järjestämisestä todettua ja soveltamistilanteet olisivat usein samanlaisia. Ennen tapaamisten rajoittamista tulisi ensi sijassa arvioida, voidaanko tapaamiset järjestää turvallisesti ilman rajoituksiakin. Esimerkiksi tapaamisten hygienian parantaminen voisi olla riittävä toimi, jos kyseessä olisi yleisvaarallisen tartuntataudin torjunta. Vasta jos tällaiset järjestelyt eivät riitä varmistamaan täytäntöönpanon turvallisuutta, voitaisiin tapaamisten rajoittamiseen tai keskeyttämiseen ryhtyä. Myös tässä keskeyttäminen olisi viimesijainen keino.

Säännös mahdollistaisi esimerkiksi valvottujen ja valvomattomien tapaamisten rajoittamisen vankilassa. Vakavan häiriötilanteen luonteesta riippuisi, miltä osin tapaamisia rajoitettaisiin. Rajoitukset koskisivat yleisesti kaikkia vankilan vankeja tai tietyn osaston vankeja.

Vankien tapaamisia voidaan vankilassa tai sen osastolla rajoittaa 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos rajoittaminen on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankien täytäntöönpano on 1 luvun 3 §:n 2 momentissa edellytetyllä tavalla turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille.

Jos on ilmeistä, ettei tapaamisten rajoittaminen ole riittävää vankeuden täytäntöönpanon turvallisuuden varmistamiseksi tapaamiset voidaan keskeyttää kokonaan.

Lapsen tapaamiset, asiamiehen tapaamiset ja alle 18-vuotiaiden vankien tapaamiset tulisi järjestää myös vakavassa häiriötilanteessa.

Tapaamisten rajoittamisen kesto olisi edellä kuvatulla tavalla enintään kuukausi ja sitä voitaisiin jatkaa vastaavalla tavalla, mitä on edellä todettu toiminnan järjestämisestä.

8 §. Poistumislupien myöntämisen keskeyttäminen. Pykälässä säädettäisiin siitä, miten vakavassa häiriötilanteessa voitaisiin keskeyttää poistumislupien myöntäminen vankilassa tai sen osastolla. Edellytykset keskeyttämiselle olisivat tässäkin samat kuin edellä toimintojen järjestämisessä. Käytännössä poistumislupien myöntämisen keskeyttäminen liittyisi etenkin pandemia-tilanteisiin mutta se voisi olla välttämätöntä myös esimerkiksi sotatilassa.

Rikosseuraamuslaitoksen harkinnassa olisi se, koskevatko rajoitukset rangaistusajan pituuden perusteella myönnettäviä poistumislupia, tärkeän syyn perusteella myönnettäviä poistumislupia vai avovankiloiden asiointilupia vaiko kaikkia näistä. Välttämättömyysarviointi tarkoittaisi sitä, että keskeytys tulisi pyrkiä rajaamaan vain välttämättömään. Esimerkiksi rangaistusajan pituuden perusteella myönnettävät poistumisluvat voitaisiin keskeyttää, mutta muiden poistumislupien myöntäminen jatkuisi, jos tällä järjestelyllä voitaisiin huolehtia täytäntöönpanon turvallisuudesta. Esimerkiksi yleisvaarallisen tartuntataudin torjunnassa voisi olla riittävää, että suurin osa poistumislupien myöntämisestä keskeytettäisiin, mutta kuitenkin vaikkapa avovankiloiden asiointiluvat olisi mahdollista toteuttaa terveysturvallisuutta vaarantamatta ja niitä jatkettaisiin.

Erittäin tärkeästä syystä myönnettävien poistumislupien ja alle 18-vuotiaiden vankien poistumislupien myöntämistä ei voitaisi lainkaan keskeyttää. Nämä poistumisluvat jatkuisivat siten määrättävistä keskeytyksistä riippumatta. Lisäksi avovankiloiden säännölliset asiointiluvat on tarkoitettu esimerkiksi kauppa-asiointiin ja muihin toimintoihin, joita kyseisessä avovankilassa ei muuten järjestetä lainkaan. Jos tällaisiin poistumisiin asetettaisiin rajoituksia, Rikosseuraamuslaitoksen tulisi huolehtia siitä, että avovankilan vangit voivat hoitaa asioinnin muulla tavoin. Esimerkiksi kaupasta tehtävien ostosten tekeminen tulisi järjestää jollain vaihtoehtoisella tavalla.

Poistumislupien myöntämisen keskeyttämisen kesto olisi edellä kuvatulla tavalla enintään kuukausi ja sitä voitaisiin jatkaa vastaavalla tavalla, mitä on edellä todettu toiminnan järjestämisestä.

9 §. Rajoittamisen vaikutus vankia koskeviin päätöksiin. Pykälässä säädettäisiin siitä, miten asetetut rajoitukset vaikuttaisivat yksittäistä vankia koskeviin päätöksiin.

Ensinnäkin toiminnan järjestämistä koskevat muutokset voisivat edellyttää vangin toimintaan sijoittamista koskevan päätöksen muuttamista väliaikaisesti. Vangille tehtäisiin siten väliaikainen päätös sijoittamisesta vakavan häiriötilanteen mukaiseen toimintaan. Tällaisen toiminnan ei tarvitsisi olla vangin rangaistusajan tavoitteiden mukaista, vaan vanki voitaisiin sijoittaa sellaiseen korvaavaan toimintaan, jota vankilassa pystytään häiriötilanteen olosuhteissa järjestämään.

Muutokset eivät vaikuttaisi vangille maksettavaan toimintarahaan tai palkkaan. Esimerkiksi, jos vanki siirrettäisiin avolaitostyöstä vankilan sisällä tapahtuvaan toimintaan, jatkuisi avolaitostyöstä maksettavan palkan maksaminen.

Toiseksi tapaamisten ja poistumislupien myöntämisen rajoittaminen voisi edellyttää jo myönnettyjen lupien peruuttamista. Tällaisista peruuttamisista tehtäisiin päätökset vankilassa. Päätökset perustuisivat määrättyihin rajoituksiin. Vastaavasti määrättyjen rajoitusten perusteella voitaisiin tehdä päätös lupien epäämisestä, jos vanki hakisi esimerkiksi rajoitusten vastaisesti poistumislupaa.

10 §. Rajoitusten vaikutus vankien yhteydenpitoon. Pykälässä säädettäisiin siitä, miten vankien yhteydenpidosta vankilan ulkopuolelle tulisi huolehtia myös rajoitusten aikana. Jos tapaamisia tai poistumislupia rajoitettaisiin 7 tai 8 §:n nojalla, vankilassa tulisi järjestää muita yhteydenpitotapoja. Säännös jättäisi Rikosseuraamuslaitoksen harkintaan, millaisia muut yhteydenpitotavat olisivat, koska vakavan häiriötilanteen luonne vaikuttaa siihen, miten yhteydenpitoa voidaan vankilassa järjestää. Olennaista olisi se, että rajoitusten kohteena olevien yhteydenpitotapojen tilalle järjestettäisiin vaihtoehtoisia tapoja.

Kysymys voisi olla esimerkiksi siitä, että tapaamisten sijasta vangeilla olisi mahdollisuus olla yhteydessä videoyhteyden välityksellä tai siitä, että vankien puheluaikoja pidennettäisiin tai lisättäisiin. Tilanteen sitä edellyttäessä vangeille voitaisiin myös tarjota esimerkiksi maksuttomia puheluja.

11 §. Päätösvalta. Pykälässä säädettäisiin vakavia häiriötilanteita koskevasta päätösvallasta.

Pykälän 1 momentin nojalla operatiivisen vastuualueen johtaja päättäisi kaikista yleisistä rajoituksista. Päätöksenteossa tulisi kuulla rajoitusten kohteena olevien vankiloiden yksikönpäälliköitä. Päätökset koskisivat vankien evakuoimista, toiminnan järjestämisen rajoittamista, vapaa-ajantoiminnan järjestämisen rajoittamista sekä tapaamisten ja poistumislupien myöntämisen rajoittamista. Päätöksessä määriteltäisiin yleisellä tasolla, millaisia rajoituksia kyseisiin vankiloihin asetettaisiin. Evakuointipäätöksen voisi kiiretilanteessa tehdä myös Rikosseuraamuslaitoksen päivystävä virkamies.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin yksittäisiä vankeja koskevien päätösten tekemisestä. Jos toimintoja koskevat rajoitukset edellyttäisivät vangin toimintaan sijoittamispäätöksen muuttamista, tällaisen päätöksen tekisi vankilan yksikönpäällikkö, rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta tai toiminnoista vastaava virkamies taikka ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies. Vankilan yksikönpäällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta tai toiminnoista vastaava virkamies päättäisi 9 §:ssä tarkoitetuista tapaamisen tai poistumisluvan epäämisestä tai peruuttamisesta.

Myös ulkoilun epäämistä koskeva päätös tehtäisiin vankilassa. Päätösvalta olisi vankilan yksikönpäälliköllä tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrättyllä turvallisuudesta tai toiminnoista vastaavalla virkamiehellä. Ulkoilun epäämistä koskevan päätöksen voisi kiiretilanteessa tehdä myös Rikosseuraamuslaitoksen päivystävä virkamies.

12 §. Tarkemmat säännökset ja määräykset. Pykälään siirrettäisiin voimassa olevan 2 luvun 12 §:n viimeinen virke oikeusministeriön asetuksenantovallasta.

20 luku **Muutoksenhaku**

1 §. Muutoksenhakukelpoiset päätökset. Pykälän 1 momenttiin lisättäisiin uusi 15 a kohta. Kohdan nojalla vangilla olisi oikeus hakea muutosta ehdotetun 19 a luvun 5–8 §:n nojalla tehtyihin päätöksiin vankiloiden toiminnan rajoittamisesta.

Pykälän 1 momentin 5 kohtaa täydennettäisiin säännöksellä vangin muutoksenhakuoikeudesta tehostetun valvonnan osastolle sijoittamista koskevaan päätökseen.

Pykälän 1 momentin 8 kohdan viittaus 8 luvun 9 §:n 2 momentista muutettaisiin viittaukseksi 8 luvun 10 a §:ään, johon ehdotetaan siirrettäväksi säännökset ulkopuolisesta laitossijoituksesta. Päätös ulkopuolisesta laitossijoituksesta ja sen peruuttamisesta olisivat muutoksenhakukelpoisia kuten nykyisinkin.

Momentin 9 kohdasta poistettaisiin muutoksenhakusäännös, joka koskee 9 luvun 4 §:n 4 momenttia. Lain 9 luvun 4 §:n 4 momentti ehdotetaan kumottavaksi, joten muutoksenhakusääntelykin kumottaisiin. Luvun 4 §:n 1 ja 2 momenttia koskevaa muutoksenhakusäännöstä muutettaisiin kielellisesti. Kohtaan lisättäisiin muutoksenhakuoikeus tilanteissa, joissa vangilta evätäisiin Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymän maksuvälineen käyttöön saaminen tai muu maksujärjestely. Kysymys olisi 9 luvun 3 §:n 3 tai 4 momentissa tarkoitetuista päätöksistä.

2 §. Muutoksenhakukielto. Pykälän 1 momentin 10 kohdasta poistettaisiin maininta 3 §:n 3 momentissa tarkoitettua poistumislupa-ajankohdan aikaistamisesta, koska tätä aikaistamismahdollisuutta esitetään poistettavaksi. Kohdassa oleva viittaus 6 §:ssä tarkoitettuun saatettuun poistumislupaan muutettaisiin viittaukseksi poistumislupaan asiointia varten avovankilassa, koska 6 §:ää esitetään muutettavaksi tällä tavoin. Koska avovankilan asiointipoistumisluvassa on kysymys kokonaisuudessaan tarkoituksenmukaisuusharkinnasta, olisi muutoksenhakukielto perusteltu. Mikäli poistumislupaa ei myönnettäisi, Rikosseuraamuslaitoksen tulisi järjestää asiointimahdollisuuden muulla tavoin. Lisäksi 10 kohtaan tehtäisiin kielellinen muutos.

Pykälään lisättäisiin uusi 11 kohta, jossa säädettäisiin muutoksenhakukiellosta ehdotetun 19 a luvun 3 §:ssä tarkoitettuun evakuointipäätökseen sekä 9 §:n nojalla tehtyihin yksittäistä vankia koskeviin päätöksiin. Luvun 4 §:n nojalla tehtävä ulkoilun epääminen olisi tosiasiallista hallintotoimintaa, joten siitä ei tehtäisi hallintopäätöstä.

Momentin 7 kohdasta kumottaisiin muutoksenhakukielto, joka koskee 9 luvun 4 §:n 3 momentissa tarkoitettua rahan käyttöä, koska kyseinen momentti kumottaisiin.

9 §. Tarkemmat säännökset. Pykälä kumottaisiin yleisperusteluissa esitetyistä syistä.

21 luku Vapauttaminen

1 §. Vangin vapauttamisajankohdan määräytyminen. Pykälään lisättäisiin uusi 4 momentti, jossa säädettäisiin mielenterveyslain 2 luvussa tarkoitettuun hoitoon määrätyn potilaan kuljuksesta silloin, jos hän vapautuu vankeudesta pykälän nojalla. Säännös ei koskisi 10 luvun nojalla hoitoon vankilan ulkopuolelle toimitettavia vankeja.

Varsinainen kuljetusvastuu olisi mielenterveyslain 31 b §:n nojalla hyvinvointialueella, mihin ehdotetussa momentissa viitattaisiin. Ehdotetussa momentissa säädettäisiin Rikosseuraamuslaitoksen tai poliisin velvollisuudesta antaa virka-apua kuljetuksessa. Virka-apu edellyttäisi mielenterveyslain 31 b §:ssä tarkoitettua Vankiterveydenhuollon tai hyvinvointialueen lääkärin pyyntöä, jos lääkäri katsoo, että kuljetuksen turvallisuus edellyttää Rikosseuraamuslaitoksen tai poliisin apua. Koska vangit vapautetaan aina vankilasta, kuljetuksessa avustaisi ensisijaisesti Rikosseuraamuslaitos. Yksittäisessä tapauksessa Rikosseuraamuslaitos voisi kuitenkin poliisin kanssa sopia, että poliisi avustaa kuljetuksessa.

Käytännössä asiassa toimittaisiin niin, että vangin vapauttamisvalmisteluissa otettaisiin kuljetustarve huomioon ja Vankiterveydenhuollon yksikkö sopisi vangin jatkohoidosta ja

kuljetusjärjestelyistä hyvinvointialueen kanssa sekä pyytäisi Rikosseuraamuslaitokselta kuljetusapua tarvittaessa. Nämä toimet voitaisiin tehdä ennakolta siten, että vangin vapauttaminen voisi tapahtua vankeuslain ja vankeudesta annetun valtioneuvoston asetuksen mukaisesti. Näin varmistettaisiin se, että vapautuva vanki voidaan kuljettaa turvallisesti jatkohoitopaikkaan.

Rikosseuraamuslaitoksen tai poliisin tehtävänä olisi kuljetuksen turvallisuudesta huolehtiminen. Tarvittaessa näillä viranomaisilla olisi toimivaltuudet käyttää voimakeinoja tai sitomista kuljetuksen aikana.

Kuten edellä yleisperusteluissa on kuvattu, sakon muuntorangaistusta suorittamaan tulleen vangin kohdalla mahdolliset jatkohoito- ja kuljetustarpeet tulisi huomioida heti vankilaan saapumisen yhteydessä. Näin varauduttaisiin siihenkin tilanteeseen, että muuntorangaistukseen tuomittu maksaa sakon viiden arkipäivän aikana, jolloin jatkohoitopaikka ja sen edellyttämät kuljetusjärjestelyt on toteutettava viipymättä.

3 §. Tarkemmat säännökset ja määräykset. Pykälän säännös Rikosseuraamuslaitoksen määräyksenantovallasta kumottaisiin yleisperusteluissa esitetystä syistä.

22 luku Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

1 §. Tarkemmat täytäntöönpanosäännökset. Pykälä kumottaisiin tarpeettomana.

7.2 Tutkintavankeuslaki

1 luku Tutkintavankeuden toimeenpanon yleiset periaatteet

2 §. Tutkintavankeuden päättymisen. Pykälään lisättäisiin vankeuslain 21 luvun 1 §:ää vastaava uusi momentti vapautuvan tutkintavangin kuljettamisesta tahdosta riippumattomaan hoitoon vapautumisen jälkeen.

Säännös vastaisi pääosin vankeuslakiin ehdotettua.

Erona olisi kuitenkin se, että tietyissä tilanteissa tutkintavanki voi olla vapauttamisen aikaan poliisin säilytettävänä. Tällöin poliisi avustaisi kuljetuksen järjestämisestä. Jos tutkintavanki olisi vankilassa, avustamisesta vastaisi Rikosseuraamuslaitos. Näissäkin tapauksissa poliisi ja Rikosseuraamuslaitos voisivat sopia kuljetusavun antamisesta toisinkin.

Toiseksi säännös eroaisi vankeuslakiin ehdotetusta siten, että siinä mahdollistettaisiin vapautuvan tutkintavangin pitäminen vapautensa menettäneenä kuljetuksen alkamiseen saakka, kuitenkin enintään kuusi tuntia. Säännös antaisi viranomaisille aikaa huolehtia jatkohoitopaikan järjestämisestä ja sen edellyttämistä kuljetusjärjestelyistä myös sellaisessa tilanteessa, jossa tutkintavanki vapautuu tuomioistuimen päätöksellä välittömästi. Näissä tilanteissa jatkohoidon edellyttämiä järjestelyjä ei ole voitu ennakoida, vaan niitä voidaan alkaa järjestellä vasta tuomioistuimen ratkaisun jälkeen. Säännös mahdollistaisi siten turvallisten kuljetusjärjestelyjen toteuttamisen.

Käytännössä näissäkin tilanteissa jatkohoidon järjestämisestä huolehtisi Vankiterveydenhuollon yksikkö, joka sopisi hyvinvointialueen kanssa jatkohoitopaikasta ja kuljetuksesta sekä pyytäisi tarvittaessa poliisin tai Rikosseuraamuslaitoksen virka-apua.

2 luku Saapuminen vankilaan

6 §. Tarkemmat säännökset ja määräykset. Pykälän 2 momentin määräyksenantovaltuutta täsmennettäisiin vastaavasti kuin vankeuslain 4 luvun 12 §:ää.

3 luku **Sijoittaminen vankilassa, perushuolto ja siirtäminen**

2 a §. Sopimisosasto. Pykälän sopimisosastoa koskevia säännöksiä muutettaisiin vastaavalla tavalla kuin vankeuslain 5 luvun 4 §:ää. Tutkintavangin sijoittamisen sopimisosastolle voisi kuitenkin estää se, jos hänelle on määrätty pakkokeinolaissa tarkoitettuja yhteydenpitorajoituksia.

2 e §. Tehostetun valvonnan osasto. Lukuun lisättäisiin uusi 2 e §. Pykälässä säädettäisiin tutkintavangin sijoittamisesta tehostetun valvonnan osastolle. Säännös vastaisi asiasisällöltään vankeuslain 5 lukuun ehdotettua 4 a §:ää. Koska tutkintavangeille ei laadita rangaistusajan suunnitelmaa, sijoittamisen edellytyksiä olisi seurattava muutoin säännöllisesti.

2 f §. Peseytyminen. Lain 3 lukuun lisättäisiin uusi 2 e §, jossa säädettäisiin tutkintavangin oikeudesta peseytymiseen. Peseytymisen tulisi olla mahdollista asianmukaisissa peseytymistiloissa vähintään kerran päivässä ja tarpeen mukaan useammin. Tutkintavangilla voisi olla tarve peseytyä useammin kuin kerran päivässä, jos hän esimerkiksi ulkoillessaan tai muutoin on liiannut itsensä. Peseytyminen tapahtuisi pääasiassa tutkintavangin sellissä. Jollei peseytyminen olisi mahdollista sellissä, olisi vankilan järjestettävä tutkintavangille mahdollisuus peseytyä muissa asianmukaisissa peseytymistiloissa. Myös tällöin olisi huolehtia tutkintavangin yksityisyydensuojasta peseytymisen aikana.

Pykälässä säädettäisiin edellytyksistä, joilla peseytyminen voidaan evätä. Säännös vastaisi pääosin vankeuslain 7 luvun 1 a §:ää. Lisäksi peseytymisen epääminen olisi mahdollista tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Tämän säännöksen soveltaminen olisi kuitenkin poikkeuksellista, ja ensi sijassa peseytyminen tulisi pyrkiä järjestämään siten, että tutkintavankeuden tarkoitus ei siitä vaarannu.

3 §. Vaatetus. Pykälän 3 momenttiin tehtäisiin vankeuslain 7 luvun 2 §:ää vastaava muutos siitä, milloin tutkintavangilla on velvollisuus käyttää vankilan antamaa työvaatetusta.

5 §. Ulkoilu. Pykälään tehtäisiin vankeuslain 7 luvun 6 §:ää vastaavat muutokset ulkoilun epäämisen edellytyksiin. Lisäksi ulkoilun epääminen olisi mahdollista tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Lähtökohtaisesti tutkintavankeuden tarkoitus tulisi kuitenkin turvata ensi sijassa siten, ettei ulkoilua tarvitse evätä.

9 §. Päätösvalta. Pykälän 1 momentin päätösvaltasäännöksiä täsmennettäisiin vankeuslain 7 luvun 7 §:ää vastaavasti. Momenttiin lisättäisiin 3 luvun 1 a §:ssä säädettävän tutkintavangin peseytymisen epäämistä koskeva päätösvaltasäännös. Päätösvalta olisi samanlainen kuin ulkoilun epäämisessä. Epääminen olisi poikkeus vangin perushuoltoa koskevista säännöksistä ja sitä tulisi tulkita suppeasti. Vastaavasti muokattaisiin työvaatetuksen käyttöä koskevaa päätösvaltasäännöstä siten, että vankilan yksikönpäällikkö päättäisi, missä toiminnoissa työvaatetusta tulee käyttää.

10 §. Tarkemmat säännökset ja määräykset. Pykälän 1 momentista kumottaisiin säännös tutkintavangin siirtoa koskevasta määräyksenantovaltuudesta. Momenttiin lisättäisiin oikeusministeriön asetuksenantovaltuus, jonka nojalla asetuksella määriteltäisiin vankilat, joihin voidaan sijoittaa miehiä, naisia ja alaikäisiä.

Pykälän 2 momentista kumottaisiin siirtämistä koskeva määräyksenantovaltuus.

4 luku **Toiminta**

1 §. Toiminnan järjestäminen. Pykälän 2 momentissa säädettäisiin ehdotettua vankeuslain 8 luvun 3 §:ää vastaavasti toiminnan järjestämisestä tehostetun valvonnan osastolla. Pykälän nykyiset 2 ja 3 momentti siirrettäisiin 3 ja 4 momentiksi. Lisäksi 4 momentin viittaussäännös vankeuslain 8 luvun ulkopuoliseen laitossijoitteluun muutettaisiin vastaamaan tässä esityksessä ehdotettua.

5 luku **Tutkintavangin omaisuus ja tulot**

3 §. Rahan ja muiden maksuvälineiden hallussapito. Pykälään tehtäisiin vankeuslain 9 luvun 3 §:ää vastaavat muutokset tutkintavankien maksuvälineiden käyttöön.

3 a §. Maksuvälineen käytön valvonta. Pykälään tehtäisiin vankeuslain 9 luvun 3 a §:ää vastaavat muutokset tutkintavankien maksuvälineiden käytön valvontaan. Lisäksi pykälän 2 momentissa tarkoitettua valvontaa voitaisiin tehdä tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

4 §. Tavarankäytön hankkiminen vankilassa. Pykälään tehtäisiin vankeuslain 9 luvun 4 §:ää vastaavat muutokset.

6 §. Omaisuuden palauttaminen. Pykälän 1 momenttiin tehtäisiin luvun 3 §:n muutosten takia kielellinen muutos.

7 §. Käyttöraha ja toimintaraha. Pykälään lisättäisiin uusi 2 momentti, jossa säädettäisiin vankeuslain 9 luvun 6 §:ää vastaavasti käyttörahan ja toimintarahan maksamisesta tutkintavangin pankkitilille tai muulla tavoin.

8 §. Päätösvalta. Pykälään tehtäisiin vankeuslain 9 luvun 9 §:ää vastaavat muutokset.

9 §. Tarkemmat säännökset ja määräykset. Pykälään tehtäisiin vankeuslain 9 luvun 10 §:ää vastaavat muutokset.

6 luku **Sosiaali- ja terveydenhuolto**

2 §. Tilapäinen hoito ja tutkimus vankilan ulkopuolella. Pykälään tehtäisiin vankeuslain 10 luvun 2 §:ää vastaavat lisäykset.

7 luku **Vapaa-aika**

1 §. Vapaa-ajan toiminta. Pykälän 2 momenttiin lisättäisiin vankeuslain 11 luvun 2 §:ää vastaavat säännökset vapaa-ajantoiminnan järjestämisestä tehostetun valvonnan osastoilla.

Pykälän nykyinen 2 momentti siirrettäisiin 3 momentiksi.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin vankeuslain 11 luvun 2 §:ää vastaavasti vapaa-ajan toimintaan osallistumisen keskeyttämisestä ja epäamisestä. Lisäksi keskeyttäminen ja epäminen olisi mahdollista tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

2 §. Uskonnonharjoitus. Pykälän 1 momentin 1 kohtaan lisättäisiin maininta siitä, etteivät tehostetun valvonnan osastoille sijoitetut vangit voi osallistua vankilan yleisiin uskonnollisiin tilaisuuksiin.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin uskonnolliseen tilaisuuteen osallistumisen keskeyttämisestä ja epäämisestä. Perusteet olisivat samat kuin luvun 1 §:n 4 momentissa.

3 §. Kirjasto. Pykälän 2 momenttia muutettaisiin samalla tavoin kuin 1 §:n 4 momenttia ja 2 §:n 2 momenttia.

5 §. Päätösvalta. Pykälään lisättäisiin maininta tilaisuuksiin pääsyn keskeyttämisestä vastaavasti kuin luvun 1, 2 ja 3 §:ään.

8 luku **Kirjeenvaihto, puhelut ja sähköinen viestintä**

1 §. Kirjeenvaihto ja postilähetyksen tarkastaminen. Pykälään tehtäisiin vankeuslain 12 luvun 1 §:ää vastaavat muutokset.

2 §. Viestin lukeminen ja jäljennöksen ottaminen. Pykälään tehtäisiin vankeuslain 12 luvun 2 §:ää vastaavat muutokset. Lisäksi edellytyksenä kirjeen lukemiselle ja jäljennöksen ottamiselle olisi se, että se on välttämätöntä tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Kysymys voisi olla esimerkiksi tilanteesta, jossa kirjeen lukeminen on välttämätöntä sen varmistamiseksi, ettei yhteydenpitorajoituksia kierretä.

2 a §. Lukemisesta ilmoittaminen. Pykälässä säädettäisiin vankeuslain 12 luvun 3 §:ää vastaavasti lukemisesta ilmoittamisesta. Myös tässä säännöksessä perusteena ilmoittamisen siirtämiselle olisi tutkintavankeuden tarkoituksen turvaaminen.

4 §. Kirjeenvaihto asiamiehen kanssa. Pykälän 2 momenttiin tehtäisiin vankeuslakia vastaavat muutokset asiamieskirjeenvaihdon tarkastamisesta.

5 §. Kirjeen tai postilähetyksen pidättäminen. Pykälän 1 momenttiin tehtäisiin vankeuslain 12 luvun 5 §:ää vastaavat muutokset. Myös tässä säännöksessä perusteena kirjeen pidättämiselle olisi lisäksi tutkintavankeuden tarkoituksen turvaaminen.

6 §. Puhelimen käyttö. Pykälän 1 momentista poistettaisiin viittaus järjestyssääntöön, koska järjestyssäännön sisällöstä säädettäisiin kattavasti 10 luvun 1 §:ssä. Edelleen järjestyssäännössä voitaisiin antaa määräyksiä puhelimen käytöstä.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin vankeuslakia vastaavasti puhelimen käyttöön varattavista ajoista. Myös tutkintavangeilla olisi lähtökohtaisesti mahdollisuus soittaa siihen varattuina aikoina päivittäin. Soittaminen tulisi sallia myös muulloin esimerkiksi perheyhteyksien ylläpitämiseksi tai muusta tärkeästä syystä. Tutkintavangeille olisi olennaista voida soittaa esimerkiksi asiamiehelle myös muulloin. Tällaiset soitot tulisi järjestää.

Edelleen tutkintavangin tulisi ennen puhelua ilmoittaa, kenelle hänen on tarkoitus soittaa.

Vankeuslakia vastaavasti momentissa säädettäisiin puhelimen käytön eväämisestä ja keskeyttämisestä.

7 §. Puhelun kuunteleminen ja tallentaminen. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin puhelun kuuntelemisesta ja tallentamisesta. Momentti vastaisi vankeuslain 12 luvun 7 §:ää. Lisäksi tutkintavankien osalta kuuntelemisen edellytyksenä olisi tutkintavankeuden tarkoituksen turvaaminen.

7 c §. Sähköisen viestinnän valvonta. Pykälässä säädettäisiin vankeuslakia vastaavasti sähköisen viestinnän valvonnasta.

8 §. Kirjeenvaihto ja puhelut varmuusosastolla. Pykälään tehtäisiin vankeuslakia vastaavat muutokset.

9 §. Päätösvalta. Pykälän 3 momenttia muutettaisiin vankeuslakia vastaavasti.

10 §. Tarkemmat säännökset ja määräykset. Pykälään tehtäisiin vankeuslakia vastaavat muutokset.

9 luku Tapaamiset ja muut yhteydet vankilan ulkopuolelle

1 §. Tapaaminen. Pykälään tehtäisiin vastaavat muutokset kuin vankeuslain 13 luvun 3 §:ään.

Lisäksi pykälän 1 momentin ensimmäisestä virkkeestä poistettaisiin sanat ”tarpeellisen valvonnan alaisena”. Muutos olisi sanamuotoa selkeyttävä, koska pykälän 2 momentissa säädetään vankeuslakia vastaavasti tapaamisen valvonnasta tarpeellisella tavalla.

Pykälän toimivaltuuksia sovellettaessa tulisi lisäksi ottaa huomioon tutkintavankeuden tarkoituksen turvaaminen ja mahdolliset yhteydenpitorajoitukset.

4 §. Asiamiehen tapaaminen. Pykälään tehtäisiin vankeuslain 13 luvun 6 §:ää vastaavat muutokset. Lisäksi tapaamisen valvonta olisi mahdollista, jos se on välttämätöntä tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

6 §. Tapaamisen keskeyttäminen. Pykälään tehtäisiin vankeuslain 13 luvun 8 §:ää vastaavat muutokset. Lisäksi tapaamisen keskeyttäminen voisi perustua tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseen.

7 §. Tapaamisen peruuttaminen ja epääminen. Pykälään tehtäisiin vankeuslain 13 luvun 9 §:ää vastaavat muutokset. Lisäksi tapaamisen peruuttaminen tai epääminen voisi perustua tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseen.

8 §. Tapaamiskielto. Pykälään tehtäisiin vankeuslain 13 luvun 10 §:ää vastaavat muutokset. Lisäksi tapaamiskielto voisi perustua siihen, että tapaaaja on vaarantanut tutkintavankeuden tarkoituksen. Kysymys voisi esimerkiksi olla siitä, että tapaaaja on yrittänyt välittää viestejä yhteydenpitorajoitusten kohteena olevilta henkilöiltä.

9 §. Tavaroiden vastaanottaminen. Pykälään tehtäisiin vankeuslain 13 luvun 12 §:ää vastaavat muutokset.

14 §. Tutkintavangin poistumisluvat. Pykälän otsikko muutettaisiin. Pykälässä säädettäisiin tutkintavangille myönnettävistä poistumisluvista.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin erittäin tärkeästä syystä myönnettävästä poistumisluvasta, jollei vangin tätä oikeutta yhteydenpitoon ole pakkokeinolain 4 luvun nojalla rajoitettu. Nämä erittäin tärkeät syyt vastaisivat vankeuslaissa säädettyjä erittäin tärkeitä syitä. Syyn tulisi olla objektiivisesti arvioiden erittäin tärkeä. Syyt liittyisivät pääsääntöisesti läheisten ihmissuhteiden hoitoon inhimillisesti erityisissä tai muutoin vakavissa tilanteissa. Tarvittaessa poistumislupia voitaisiin myöntää useampikin, koska esimerkiksi saattohoidon tai vakavan sairauden hoidon kesto on yksilöllinen.

Poistumislupa tulisi näissä erittäin tärkeän syyn tilanteissa myöntää. Poistumislupa myönnettäisiin siksi ajaksi, jota erittäin tärkeä syy vaatii. Poistumisluvan kestoa arvioitaisiin objektiivisesti ja samoin kriteerein kuin vankeuslaissa. Käytännössä poistumisluvan kestossa tulisi huomioida myös kohtuullinen matka-aika. Poistumisluvan kestoa voitaisiin kuitenkin rajoittaa silloin, jos se on perusteltua karkaamisen, vapauttamisyrittäksen tai rikoksen estämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Näissä tilanteissa päätöksentekijällä olisi laaja harkintavalta poistumisluvan keston määrittelemisessä. Poistumislupa olisi siten myönnettävä, mutta sen kesto voitaisiin tarvittaessa mitoittaa turvallisuusnäkökohtien perusteella.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin poistumisluvasta, joka voitaisiin myöntää kiireellisen ja välttämättömän asian hoitamiseksi, jollei tätä oikeutta yhteydenpitoon ole pakkokeinolain 4 luvun nojalla rajoitettu. Kiireellinen ja välttämätön asia vastaisi voimassa olevaa säännöstä. Kysymys voisi olla esimerkiksi välttämättömästä tavaroiden hakemisesta tai asunnon tyhjentämisestä. Tällainen poistumislupa voisi kestää enintään kuusi tuntia ja sen kokonaiskestoon lisätään kohtuullinen matka-aika.

Jos tutkintavangin oikeutta yhteydenpitoon on pakkokeinolain 4 luvun nojalla rajoitettu, tulisi arvioida voidaanko poistumislupa toteuttaa näitä rajoituksia vaarantamatta. Poistumislupaa ei voitaisi myöntää sellaisen henkilön tapaamista varten, johon yhteydenpito on kielletty. Mikäli yhteydenpidon rajoituksen noudattaminen vaarantuisi poistumisluvan aikana, poistumislupa tulisi keskeyttää.

Pykälän 3 momentti olisi uusi ja siinä säädettäisiin ensinnäkin poistumisluvan valvonnasta ja siitä, että poistumislupa voitaisiin liittää lupamääräyksiä. Säännöksen mukaan tutkintavankia olisi aina poistumisluvalla valvottava Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen saattamana. Tekeminen valvonta ei siten olisi mahdollista. Toiseksi momentissa säädettäisiin poistumisluvan keskeyttämisestä. Poistumislupa voitaisiin keskeyttää, jos tutkintavanki rikkoo poistumislupamääräyksiä tai tekee poistumisluvalla rikoksen. Poistumislupa voitaisiin keskeyttää myös silloin, jos se olisi perusteltua rikoksen estämiseksi, karkaamisen tai vapauttamisyrittäksen estämiseksi, vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

17 §. Tarkemmat säännökset. Pykälän 1 momenttia muutettaisiin siten, että poistumislupia koskevaa asetuksenantovaltuutta täsmennettäisiin. Valtioneuvoston asetuksella annettaisiin tarkemmat säännökset poistumislupaan liitettävistä määräyksistä.

Pykälän 2 momentti kumottaisiin vastaavasti kuin vankeuslain 13 luvun 19 §:n 2 momentti. Vastaavasti pykälän otsikosta poistettaisiin sana määräykset.

10 luku **Vankilan järjestys ja kurinpito**

1 §. Vankilan järjestyssääntö. Pykälän säännöksiä vankilan järjestyssäännön sisällöstä muutettaisiin vastaavalla tavalla kuin vankeuslain 15 luvun 1 §:ää.

3 §. Järjestyksrikkomukset. Pykälän 1 momentin 5 kohdan viittaukset 8 lukuun kumottaisiin vastaavalla tavalla kuin vankeuslain 15 luvun 3 §:ssä.

10 §. Kurinpitoasian käsittely. Pykälän 3 momentista kumottaisiin virke, jossa säädetään tutkintavangin siirtämisestä avolaitoksesta suljettuun vankilaan. Virke on tarpeeton, koska tutkintavankia ei voida sijoittaa avovankilaan.

11 §. Tutkintavangin pitäminen erillään selvittämisen aikana. Pykälää muutettaisiin vastaavalla tavalla kuin vankeuslain 15 luvun 11 §:ää.

11 luku **Vankilan tilojen ja tutkintavangin tarkastaminen**

1 §. Valvonta vankilassa. Pykälän 1 momenttia muutettaisiin vastaavalla tavalla kuin vankeuslain 16 luvun 1 §:ää. Lisäksi tutkintavankien valvonnassa tulisi ottaa huomioon tutkintavankeuden tarkoitus.

2 §. Asuintilojen ja omaisuuden tarkastus. Pykälää muutettaisiin vastaavalla tavalla kuin vankeuslain 16 luvun 2 §:ää. Lisäksi tutkintavankien asuintilojen ja omaisuuden tarkastamisessa voitaisiin ottaa huomioon tutkintavankeuden tarkoitus.

4 §. Tutkintavangin henkilöntarkastus. Pykälän 1 momenttia muutettaisiin vastaavalla tavalla kuin vankeuslain 16 luvun 4 §:ää. Lisäksi tutkintavankien henkilöntarkastusten tekemisessä voitaisiin ottaa huomioon tutkintavankeuden tarkoitus.

5 §. Erityistarkastus. Pykälää muutettaisiin vastaavalla tavalla kuin vankeuslain 16 luvun 5 §:ää. Lisäksi erityistarkastuksen tekemisessä voitaisiin ottaa huomioon tutkintavankeuden tarkoitus.

6 §. Tutkintavangin henkilönkatsastus. Pykälän 1 momenttia muutettaisiin vastaavalla tavalla kuin vankeuslain 16 luvun 6 §:ää.

7 §. Päihteettömyyden valvonta. Pykälää muutettaisiin vastaavalla tavalla kuin vankeuslain 16 luvun 7 §:ää.

12 luku **Muun henkilön tarkastaminen**

2 §. Turvatarkastus vankilan alueella. Pykälää muutettaisiin vastaavalla tavalla kuin vankeuslain 17 luvun 2 §:ää. Lisäksi turvatarkastuksen tekemisessä voitaisiin ottaa huomioon tutkintavankeuden tarkoitus.

3 §. Tapaajan henkilöntarkastus. Pykälää muutettaisiin vastaavalla tavalla kuin vankeuslain 17 luvun 3 §:ää.

6 §. Kiinniottaminen ja säilöissäpito. Pykälän 1 momenttia muutettaisiin vastaavalla tavalla kuin vankeuslain 17 luvun 6 §:ää. Lisäksi tutkintavankien kiinniottamisessa ja säilöissäpidossa voitaisiin ottaa huomioon tutkintavankeuden tarkoitus.

8 §. Päätösvalta. Pykälän 2 momenttiin lisättäisiin päätösvaltasäännös henkilön kiinniottamisesta vastaavalla tavalla kuin vankeuslain 17 luvun 8 §:ään.

13 luku **Turvaamistoimenpiteet ja voimakeinojen käyttö**

2 §. Sitominen. Pykälään lisättäisiin vankeuslain 18 luvun 2 §:ää vastaava uusi momentti.

4 §. Eristämistarkkailu. Pykälän 1 momenttia muutettaisiin vastaavalla tavalla kuin vankeuslain 18 luvun 4 §:ää.

6 §. Voimakeinojen käyttö. Pykälään lisättäisiin vankeuslain 18 luvun 6 §:ää vastaava muutos.

9 §. Tarkemmat säännökset ja määräykset. Pykälää muutettaisiin vastaavalla tavalla kuin vankeuslain 18 luvun 9 §:ää.

14 a luku **Poikkeukset yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa**

Tutkintavankeuslakiin lisättäisiin vankeuslakia vastaava uusi 14 a luku toiminnasta yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa.

1 §. Poikkeusten soveltaminen. Pykälässä säädettäisiin yhteiskunnallisia häiriötilanteita koskevien poikkeusten soveltamisalasta. Pykälä vastaisi pääosin vankeuslain 19 a luvun 1 §:ää.

2 §. Tutkintavankien evakuointi. Pykälässä säädettäisiin tutkintavankien evakuoimisesta vastaavalla tavalla kuin ehdotetussa vankeuslain 19 a luvun 3 §:ssä.

3 §. Ulkoilun epääminen. Pykälässä säädettäisiin tutkintavankien ulkoilun epäämisestä vastaavalla tavalla kuin ehdotetussa vankeuslain 19 a luvun 4 §:ssä.

4 §. Toiminnan järjestämisen rajoittaminen. Pykälässä säädettäisiin tutkintavankien toiminnan järjestämisen rajoittamisesta vastaavalla tavalla kuin ehdotetussa vankeuslain 19 a luvun 5 §:ssä.

5 §. Vapaa-ajan toiminnan järjestämisen rajoittaminen. Pykälässä säädettäisiin tutkintavankien vapaa-ajan toiminnan järjestämisen rajoittamisesta vastaavalla tavalla kuin ehdotetussa vankeuslain 19 a luvun 6 §:ssä.

6 §. Tapaamisten rajoittaminen. Pykälässä säädettäisiin tutkintavankien tapaamisten rajoittamisesta vastaavalla tavalla kuin ehdotetussa vankeuslain 19 a luvun 7 §:ssä.

7 §. Rajoittamisen vaikutus tutkintavankia koskeviin päätöksiin. Pykälässä säädettäisiin toiminnan järjestämisen ja tapaamisten rajoittamisen vaikutuksesta yksittäistä tutkintavankia koskeviin päätöksiin. Säännös vastaisi vankeuslain 19 a luvun 9 §:ää. Koska tutkintavankien poistumisluvat myönnetään vain yksittäisissä tapauksissa, tältä osin tutkintavankeuslaissa ei säädettäisi mahdollisuudesta keskeyttää niitä eikä myöskään vankeuslakia vastaavasti tällaisten poistumislupapäätösten epäämisestä tai peruuttamisesta vakavan häiriötilanteen aikana.

8 §. Rajoitusten vaikutus tutkintavankien yhteydenpitoon. Pykälässä säädettäisiin tutkintavankien yhteydenpidon järjestämisestä vaihtoehtoisella tavalla vastaavasti kuin vankeuslain 19 a luvun ehdotetussa 10 §:ssä.

9 §. Päätösvalta. Pykälässä säädettäisiin vankeuslain 19 a luvun 11 §:ää vastaavasti päätösvalta.

15 luku **Muutoksenhaku**

1 §. Muutoksenhakukelpoiset päätökset. Pykälän 1 momenttiin lisättäisiin uusi 7 a kohta. Kohdan nojalla vangilla olisi oikeus hakea muutosta ehdotetun 14 a luvun 4–6 §:n nojalla tehtyihin päätöksiin vankiloiden toiminnan rajoittamisesta.

Pykälän 1 momentin 1 kohtaan lisättäisiin muutoksenhakuoikeus tehostetun valvonnan osastolle sijoittamista koskevaan päätökseen.

Pykälän 1 momentin 2 kohtaan tehtäisiin vankeuslakia vastaavat maksuvälineiden käyttöä koskevat muutokset.

2 §. Muutoksenhakukielto. Pykälän 1 momentin 5 kohtaan tehtäisiin kielellinen muutos. Pykälään lisättäisiin uusi 6 kohta, jossa säädettäisiin muutoksenhakukiellosta ehdotetun 14 a luvun 2 §:ssä tarkoitettuun evakuoituspäätökseen sekä 7 §:n nojalla tehtyihin yksittäistä vankia koskeviin päätöksiin. Luvun 3 §:n nojalla tehtävä ulkoilun epääminen olisi tosiasiallista hallintotoimintaa, joten siitä ei tehtäisi hallintopäätöstä.

3 §. Muutoksenhakumenettely. Pykälää muutettaisiin siten, että muutoksenhakuun sovellettaisiin muutoin vankeuslain 20 luvun 2–8 §:ää. Vankeuslain 20 luvun 9 § ehdotetaan tässä esityksessä kumottavaksi.

16 luku **Erinäiset säännökset**

1 §. Vankeuslain soveltaminen. Pykälää täydennettäisiin viittaussäännöksillä sellaisiin vankeuslain säännöksiin, joissa säädetään yleisesti vankilasta tai sen tiloista. Kysymys olisi säännöksistä, jotka koskevat yhtä lailla rangaistusta suorittavia vankeja ja tutkintavankeja. Tutkintavankeiden kohtelussa sovellettaisiin vankeuslain 4 luvun 1 §:ää, 11 §:n 3 momenttia ja 12 §:n 2 momenttia, joissa säädetään yleisesti vankilasta. Lisäksi sovellettaisiin vankeuslain 5 luvun 4 §:n 1 momentin säännöstä sopimusosastoista.

2 §. Tarkemmat täytäntöönpanosäännökset. Pykälä kumottaisiin, koska sen sisältö ei täytä ase-
tuksenantovaltuudelle asetettuja vaatimuksia.

7.3 Laki yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta

6 luku **Toimivaltuudet**

30 §. Päätösvalta. Pykälään lisättäisiin päätösvaltasäännökset ehdotettuun 13 a lukuun sisältyvistä päätöksistä.

Ehdotettujen säännösten nojalla yhdyskuntaseuraamustoimiston yksikönpäällikkö päättäisi täsmennetyn rangaistusajan suunnitelman väliaikaisesta muuttamisesta ja yksittäisen tuomion täytäntöönpanon keskeyttämisestä. Päätösvalta olisi sama kuin normaalioloissa täsmennetyn rangaistusajan muuttamisessa ja täytäntöönpanon keskeyttämisessä.

Kuten vankeuslakiinkin on ehdotettu, myös yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanon yleisistä rajoituksista päättäisi operatiivisen vastuualueen johtaja. Ennen päätöksentekoa tulisi kuulla päätöksen kohteena olevien rikosseuraamuskeskusten johtajia.

13 a luku **Poikkeukset yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa**

85 a §. Yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoon ryhtymisen rajoittaminen. Pykälässä säädettäisiin tiettyjen yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoon ryhtymisen rajoittamisesta. Kysymys olisi vankeuslain 19 a luvun 2 §:ää vastaavasta säännöksestä, jonka nojalla voitaisiin rajoittaa yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanon aloittamista vakavassa häiriötilanteessa.

Säännös koskisi yhdyskuntapalvelun, valvontarangaistuksen, ehdollisen vankeuden, jonka tehosteeksi on tuomittu valvontaan, ja nuorisorangaistuksen täytäntöönpanoon ryhtymistä. voidaan rajoittaa normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja valmiuslain mukaisissa poikkeusoloissa. Säännöksen nojalla siirrettäisiin täytäntöönpantaviksi tulevien uusien seuraamusten

täytäntöönpanoa myöhempään ajankohtaan vastaavalla tavalla kuin vankeuslain säännöksen nojalla voidaan siirtää vankeusrangaistusten täytäntöönpanoa. Säännös ei siten koskisi sellaisia yhdyskuntaseuraamuksia, joiden täytäntöönpano on jo aloitettu.

Koska kysymys olisi yleisistä kaikkia tiettyyn seuraamukseen tuomittuja koskevista rajoituksista, sen asettamisesta päätettäisiin oikeusministeriön asetuksella. Asetuksessa säädettäisiin, koskeeko rajoittaminen kaikkia vai vain osaa mainituista yhdyskuntaseuraamuksista.

Rajoitusten välttämättömyyttä arvioitaisiin samoin perustein kuin vankeuslain 19 a luvun 2 §:ssä vankilaan ottamisen rajoittamista. Tavoitteena olisi turvata se, että yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpano jatkuisi siinä laajuudessa kuin on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tuomituille.

Rajoitusten kesto vastaisi vankilaan ottamisen rajoittamista.

85 b §. *Yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpano normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa.* Pykälässä säädettäisiin yhdyskuntaseuraamusten sisällön muokkaamisesta ja keskeyttämisestä vakavassa häiriötilanteessa. Säännösten soveltamisperiaatteet vastaisivat pitkälti vankeuslain 19 a luvun 5 §:ssä ja sen perusteluissa vankien toimintojen järjestämisestä todettua.

Pykälän 1 momentin nojalla keskeisenä erona vankeuslakiin kysymys olisi kuitenkin ensi sijassa yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanon sisällön muuttamisesta. Häiriötilanteessa olisi mahdollista muuttaa toimintavelvollisuuksien sisältöä, asunnossa pysymisvelvollisuuden sisältöä sekä valvonnan sisältöä. Kysymys voisi olla esimerkiksi siitä, että yhdyskuntaseuraamusten toimintavelvollisuuspaikat vaihtuisivat sellaisiksi, joissa toimintaa on häiriötilanteessakin mahdollista toteuttaa. Toimintavelvollisuuden tai asunnossa pysymisvelvollisuuden aikatauluja voitaisiin myös muuttaa esimerkiksi yleisten ulkonaliikkumisrajoitusten mukaisesti. Valvonnassa voitaisiin esimerkiksi siirtyä pelkkään etäyhteyksin tapahtuvaan valvontaan, jos se olisi välttämätöntä häiriötilanteen vuoksi.

Kokonaisuutena säännös jättäisi Rikosseuraamuslaitokselle verrattain laajan harkintavallan siinä, millaisia välttämättömiä muutoksia täytäntöönpanon sisältöön tehtäisiin, jotta täytäntöönpanoa voidaan jatkaa häiriötilanteessakin.

Muutokset koskisivat kaikkia soveltamisen piiriin kuuluvia yhdyskuntaseuraamuksia. Muuttamista koskevat päätökset olisivat siten yleisiä ja ohjaisivat häiriötilanteen aikana kaikkien yksittäisten seuraamusten täytäntöönpanoa. Muutosten vaikutukset yksittäiseen tuomittuun tarkennettaisiin häntä koskevaan täsmennettyyn rangaistusajan suunnitelmaan tehtävillä väliaikaisilla muutoksilla.

Pykälän 2 momentin nojalla täytäntöönpano voitaisiin myös keskeyttää. Kuten vankien toiminnan järjestämisessäkin, keskeyttäminen olisi viime sijainen keino, jota voitaisiin käyttää vain, jos täytäntöönpanon sisällön muuttaminen ei ole riittävää. Käytännössä yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanon keskeyttämistä voitaisiin pitää erittäin poikkeuksellisenä keinona, koska pääsääntöisesti täytäntöönpano voitaisiin turvata 85 a §:n mukaisin rajoituksin tai 85 b §:n 1 momentin mukaisin muutoksilla. Keskeytyksen aikana tuomitun rangaistusaika ei kuluisi.

Pykälän 3 momentin nojalla täytäntöönpanon sisällön muutokset voisivat kestää enintään kolme kuukautta kerrallaan, ja niitä voitaisiin jatkaa kolmeksi kuukaudeksi kerrallaan vastaavasti kuin vankeuslain toiminnan järjestämisen rajoituksia. Koska täytäntöönpanon keskeyttäminen olisi toimenpiteenä tuomitun oikeuksiin enemmän puuttuva, keskeyttäminen voisi kestää enintään

kuukauden kerrallaan. Häiriötilanteen päätyttyä tulisi viipymättä palata normaaliin täytäntöönpanoon. Palautumisessa olisi kuitenkin huomioitava esimerkiksi se, että muutos voisi edellyttää valmistautumista toimintavelvollisuuspaikoilta ja muilta Rikosseuraamuslaitoksen ulkopuolisilta toimijoilta. Tämä tulisi ottaa huomioon palautumisen aikataulussa.

85 c §. *Rajoitusten vaikutus tuomittua koskeviin päätöksiin.* Pykälässä säädettäisiin siitä, miten 85 b §:ssä asetetut rajoitukset vaikuttaisivat yksittäistä tuomittua koskeviin päätöksiin. Kun 85 b §:n nojalla olisi asetettu rajoituksia, tulisi yksittäisten tuomittujen kohdalla arvioida, miten ne vaikuttavat hänen rangaistuksensa täytäntöönpanoon. Rajoitukset voisivat edellyttää esimerkiksi toimintavelvollisuuspaikan muuttamista tai muutoksia aikatauluihin taikka asunnossa pysymiseen.

Tällaiset muutokset voisivat edellyttää tuomitun täsmennetyn rangaistusajan suunnitelman muuttamista. Suunnitelmaan tehtäisiin tällöin väliaikaiset muutokset siten, että täytäntöönpano jatkuisi asetettujen rajoitusten mukaisena. Täsmennetyn rangaistusajan suunnitelman väliaikaisessa muuttamisessa voitaisiin poiketa siitä, että toiminta on täsmennetyn rangaistusajan suunnitelman tavoitteiden mukaista taikka suunnitelman päivittäisistä aikatauluista.

Vastaavasti jos jonkin yhdyskuntaseuraamuksen täytäntöönpano olisi päätetty keskeyttää, tehtäisiin yksittäiselle tuomitulle päätös täytäntöönpanon keskeyttämisestä.

85 d §. *Tarkemmat säännökset.* Pykälässä säädettäisiin asetuksenantovaltuudesta. Oikeusministeriön asetuksella säädettäisiin siitä, milloin ehdotetussa 85 a §:ssä tarkoitetut rajoitukset yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoon ryhtymiseen alkaisivat ja päättyisivät sekä siitä miten täytäntöönpanoon ryhtymistä rajoitetaan. Sääntely vastaisi pitkälti vankeuslain 19 a luvussa vankeilaan ottamisen rajoittamisesta säädettyä.

14 luku Muutoksenhaku

86 §. *Muutoksenhakukelpoiset päätökset.* Pykälän 1 momenttiin lisättäisiin uusi 8 a kohta. Kohdan nojalla vangilla olisi oikeus hakea muutosta ehdotetun 85 b §:ssä nojalla tehtyihin päätöksiin yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanon sisällön muuttamisesta tai täytäntöönpanon keskeyttämisestä.

86 a §. *Muutoksenhakukiello.* Pykälän 1 momentin 2 kohtaan tehtäisiin kielellinen muutos. Pykälään lisättäisiin uusi 3 kohta, jossa säädettäisiin muutoksenhakukiellosta ehdotetussa 85 c §:ssä tarkoitettuun täsmennetyn rangaistusajan suunnitelman muuttamista ja täytäntöönpanon keskeyttämistä koskevaan päätökseen.

7.4 Laki valvotusta koevapaudesta

16 a §. *Valvotun koevapauden täytäntöönpano normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa.* Lakiin lisättäisiin uusi 16 a §, jossa säädettäisiin yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annettua lakia vastaavasta mahdollisuudesta muuttaa koevapauteen sijoitetun velvollisuuksien sisältöä yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa. Säännös vastaisi edellä yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annetun lain 85 b §:ää. Pykälässä ei kuitenkaan säädettäisi mahdollisuudesta keskeyttää valvotun koevapauden täytäntöönpano.

32 §. *Päätösvalta.* Pykälään lisättäisiin säännökset 16 a §:ssä tarkoitettujen päätösten tekemisestä. Pykälän 2 momentin nojalla vankilan yksikönpäällikkö, yhdyskuntaseuraamustoimiston yksikönpäällikkö, rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty apulaisjohtaja tai rikosseuraamusesimies päättäisi 16 a §:n 3 momentissa tarkoitettua rangaistusajan suunnitelman

väliaikaisesta muuttamisesta. Pykälän uuden 7 momentin nojalla operatiivisen vastuualueen johtaja päättäisi 16 a §:n 1 momentissa tarkoitettujen rajoitusten asettamisesta.

40 §. Muutoksenhaku. Pykälän 1 momenttiin lisättäisiin uusi 2 a kohta, jonka nojalla koevapautteen sijoitettu voisi hakea muutosta 16 a §:n 1 momentin nojalla tehtyihin päätöksiin.

40 a §. Muutoksenhakukielto. Pykälään lisättäisiin muutoksenhakukielto 16 a §:n 3 momentissa tarkoitettuun väliaikaista rangaistusajan suunnitelmaa koskevaan päätökseen.

7.5 Laki yhdistelmärangaistuksen täytäntöönpanosta

11 a §. Yhdistelmärangaistukseen kuuluvan valvonta-ajan täytäntöönpano normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa. Lakiin lisättäisiin uusi 11 a §, jossa säädettäisiin yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annettua lakia vastaavasta mahdollisuudesta muuttaa valvottavan velvollisuuksien sisältöä yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa. Säännös vastaisi edellä yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annetun lain 85 b §:ää. Pykälässä ei kuitenkaan säädettäisi mahdollisuudesta keskeyttää valvonta-ajan täytäntöönpano.

29 §. Päätösvalta. Pykälään lisättäisiin säännökset 11 a §:ssä tarkoitettujen päätösten tekemisestä. Pykälän 1 momentin nojalla asiakasarvioinnin yksikkö päättäisi 11 a §:n 3 momentissa tarkoitettua rangaistusajan suunnitelman väliaikaisesta muuttamisesta. Pykälän 6 momentin nojalla operatiivisen vastuualueen johtaja päättäisi 11 a §:n 1 momentissa tarkoitettujen rajoitusten asettamisesta.

35 §. Muutoksenhaku. Pykälän 1 momenttiin lisättäisiin uusi 1 a kohta, jonka nojalla valvottava voisi hakea muutosta 11 a §:n 1 momentin nojalla tehtyihin päätöksiin.

36 §. Muutoksenhakukielto. Pykälää muutettaisiin siten, että sen 1 kohdaksi lisättäisiin muutoksenhakukielto 11 a §:n 3 momentissa tarkoitettuihin päätöksiin. Pykälän nykyiset 1 ja 2 kohta siirrettäisiin 2 ja 3 kohdaksi.

7.6 Mielenterveyslaki

23 a §. Virkasuhdetta edellyttävät lääkärin tehtävät. Pykälää täydennettäisiin säännöksellä siitä, että vain valtion tai hyvinvointialueen virkasuhteinen lääkäri voisi tehdä virka-apua koskevan pyynnön poliisin ohella Rikosseuraamuslaitokselle, kun kysymys olisi vapautuvan vangin tai tutkintavangin kuljetuksessa avustamisesta. Muutos liittyy ehdotettuun uuteen 31 b §:ään.

31 b §. Tahdosta riippumattomaan hoitoon määrätyn potilaan kuljettaminen hänen vapautuessaan vankeudesta tai tutkintavankeudesta. Lakiin lisättäisiin uusi 31 b §.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin tahdosta riippumattomaan hoitoon määrätyn vankilasta vapautuvan vangin tai tutkintavangin kuljetuksen järjestämisvastuusta. Tahdosta riippumaton hoito tai sen edellytykset eivät pääty vankeuden tai tutkintavankeuden päättymiseen. Kun henkilö vapautuu vankeudesta tai tutkintavankeudesta, hänen terveystalvelujensa järjestämisvastuu siirtyy Vankiterveydenhuollon yksiköltä hänen kotikuntansa mukaiselle hyvinvointialueelle. Kuljetuksesta huolehtisi potilaan jatkohoidosta järjestämisvastuussa oleva hyvinvointialue. Jos potilaalla ei ole kotikuntaa, hyvinvointialueen järjestämisvastuu voi määräytyä esimerkiksi terveydenhuoltolain 50 §:n tai sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä annetun lain 56, 56 a tai 56 b §:n perusteella. Pykälä ei koskisi vankeuslain 10 luvun 3 §:ssä tarkoitettua vankilasta vapauttamista hoitoa varten, jolloin rangaistusajan katsotaan kuluvan hoidon aikana.

Momentissa olisi viittaus 14 §:ään, jonka mukaan hoito on heti lopetettava ja potilas poistettava sairaalasta hänen sitä halutessaan, jos hoitoon määrättyä hoidettaessa käy ilmi, että edellytyksiä hoitoon määräämiseen tahdosta riippumatta ei ole.

Mielenterveyslaissa ei ole säännöksiä potilaan itsemääräämisoikeuden rajoittamisesta kuljetuksen aikana. Kuljetuksen aikana terveydenhuollon henkilöstö ei voisi käyttää lain 4 a luvussa säädettyjä rajoitustoimenpiteitä. Potilaan siirtämisen aikana voi kuitenkin olla riski siitä, että potilas käyttäytyy väkivaltaisesti tai arvaamattomasti tai esimerkiksi yrittää poistua. Tämä voi aiheuttaa riskin potilaan omalle terveydelle tai turvallisuudelle sekä muiden henkilöiden terveydelle tai turvallisuudelle ja estää siirtämisen.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin virka-apun pyytämisestä Rikosseuraamuslaitokselta tai poliisilta. Virka-apua voisi pyytää hyvinvointialueen virkasuhteinen lääkäri tai Vankiterveydenhuollon yksikön virkasuhteinen lääkäri silloin, jos lääkäri katsoo, että poliisin tai Rikosseuraamuslaitoksen virka-apu on tarpeen kuljetuksen turvalliseksi toteuttamiseksi. Tarve voisi johtua esimerkiksi potilaan ennakkoidusta väkivaltaisuuksista tai muusta vastaavasta syystä. Edellytyksenä ei olisi konkreettinen väkivaltilanne kuljetuksen aikana, vaan ennen kuljetuksen alkamista tehty arvio potilaan aiemmasta käytöksestä ja riskistä väkivaltaiseen käyttäytymiseen kuljetuksen aikana.

Käytännössä pyynnön esittäisi yleensä Vankiterveydenhuollon yksikön virkasuhteinen lääkäri. Vankiterveydenhuollon yksikkö sopii potilaan jatkohoidosta hyvinvointialueen kanssa. Vankiterveydenhuollon yksiköllä on myös ajantasainen tieto potilaan terveydentilasta ja esimerkiksi riskistä väkivaltaiseen käytökseen. Vankiterveydenhuollon yksikön lääkäri voisi esittää pyynnön säännöksen nojalla myös sellaisessa tilanteessa, jossa tutkintavanki on jo määrätty vapautettavaksi sinä aikana, kun vapautunutta tutkintavankia pidetään vapautensa menettäneenä kuljetuksen järjestämiseksi. Kuitenkin myös hyvinvointialueen virkasuhteisella lääkärillä olisi toimivalta pyytää pykälässä tarkoitettua virka-apua.

Momentissa viitattaisiin vankeuslain ja tutkintavankeuslain virka-apua koskeviin säännöksiin.

7.7 Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista

5 §. Maksuttomat terveyspalvelut. Pykälään lisättäisiin uusi 8 a kohta, jonka perusteella mielen-terveyslain 31 b §:ssä tarkoitettu potilaan kuljetus olisi potilaalle maksuton. Pykälän 8 kohtaan tehtäisiin tästä johtuva tekninen muutos.

7.8 Laki lastensuojelulain muuttamisesta

16 a §. Lastensuojelun kustannuksista vastaava hyvinvointialue. Pykälään lisättäisiin uusi 3 momentti, jossa olisi viittaussäännös vankeuslakiin. Pykälän 3 momentissa säädettäisiin, että alle 18-vuotiaan vangin lastensuojelulaitokseen sijoittamisesta aiheutuvista kustannuksista säädetään vankeuslain 8 luvun 10 c §:ssä.

Sijoituksesta vastaavan hyvinvointialueen velvollisuudesta järjestää sijoitetun lapsen terveydenhuollon palvelut säädetään lastensuojelulain 16 b §:ssä ja terveydenhuoltolain (1326/2010) 69 §:ssä.

40 §. Velvollisuus huostaanottoon ja sijaishuoltoon. Pykälään lisättäisiin uusi 3 momentti, jonka mukaan alle 18-vuotias vanki voitaisiin 1 ja 2 momentissa säädetyin edellytyksin sijoittaa lastensuojelulaitokseen. Lisäksi momentti sisältäisi säännöksen, jonka mukaan tällainen sijoitus edellyttää myös vankeuslain nojalla tehtävää päätöstä alle 18-vuotiaan vangin sijoittamisesta

vankilan ulkopuoliseen laitokseen. Näissä tilanteissa olisi siten kysymys niin sanotusta kaksoisasiakkuudesta, jolloin sijoituksen tulisi olla perusteltu molempien lakien näkökulmasta ja sijoituksen aikana alaikäiseen voitaisiin soveltaa sekä vankeuslain säännöksiä että lastensuojelulain säännöksiä.

Mikäli alaikäinen on jo aikaisemmin annetulla päätöksellä huostaanotettu eikä huostaanottoa ole vankilassa olon ajaksi lopetettu, tulee lapsen lastensuojelulain 30 §:n mukainen asiakassuunnitelma tarkistaa viipymättä, ja arvioida siinä myös sijaishuollon tarkoitus ja tavoitteet sekä huostaanoton ja sijaishuoltoon sijoittamisen perusteet. Uutta huostaanottopäätöstä ei tarvitse tehdä, jos huostaanoton perusteet edelleen ovat olemassa. Jos lapselle vankilassa olon ajaksi osoitettu sijaishuoltopaikka ei enää vastaa lapsen tarpeisiin eikä ole lapsen edunmukainen, ja joka ei sovellu alaikäisen vangin sijoituspaikaksi, tulee lapsi sijoittaa sijaishuoltopaikan muuttamista koskevalla päätöksellä lastensuojelulain 43 §:n 3 momentin mukaan hänelle sopivaan sijaishuoltopaikkaan.

Lastensuojelulaitokseen sijoittamista edeltäisi aina perusteellinen ja tapauskohtainen harkinta sekä vankeuslain että lastensuojelulain näkökulmasta. Sijoituksen valmistelussa tehtävästä viranomaisyhteistyöstä säädettäisiin 41 §:n 3 momentissa. Sijoitus tehtäisiin, jos se olisi perusteltu molempien lakien näkökulmasta.

Sijoitus voisi tarvittaessa jatkua vapautumisen jälkeen, jos sijaishuoltoon sijoittamisen perusteet olisivat edelleen käsillä. Tilanne olisi arvioitava vapautumisen valmistelussa. Yhteistyöstä sijaishuollon aikana Rikosseuraamuslaitoksen kanssa säädettäisiinkin tarkemmin 52 §:ssä.

41 §. Huostaanoton ja sijaishuollon valmistelu. Pykälään lisättäisiin uusi 3 momentti, jonka mukaan alle 18-vuotiaan vangin sijoittamista lastensuojelulaitokseen olisi valmisteltava yhteistyössä Rikosseuraamuslaitoksen ja Vankiterveydenhuollon yksikön kanssa.

Viranomaisten tulisi keskenään sopia valmistelun ja päätöksenteon prosessit. Käytännössä aloite valmistelun aloittamisesta tulisi tyypillisesti Rikosseuraamuslaitokselta, kun arvioitaisiin, että edellytykset alle 18-vuotiaan sijoittamiselle suljettua vankilaa avoimempiin olosuhteisiin olisivat käsillä. Tämän jälkeen lastensuojeluviranomaiset arvioisivat lastensuojelulain näkökulmasta, onko sijoitus perusteltu ja löytyykö sopivaa sijoituspaikkaa. Jos sijoitus on mahdollinen, vankila, lastensuojelulaitoksen henkilökunta ja toimivaltainen sosiaalihuollon viranomainen yhteistyössä varmistaisivat, että kummankin lain nojalla tehtävissä sijoituspäätöksissä huomioidaan kaikki tarvittavat seikat. Esimerkiksi sijoittelupäätöksen määräykset laitoksen järjestyksen noudattamisesta ja laitoksesta poistumisesta tulisi valmistella riittävällä tarkkuudella.

Vankeuslain näkökulmasta alle 18-vuotias vanki olisi velvollinen pysymään lastensuojelulaitoksessa, osallistumaan laitoksessa järjestettävään toimintaan ja toimimaan laitoksen sääntöjen mukaan, esimerkiksi noudattamalla päivittäisiä aikatauluja. Rikosseuraamuslaitoksessa tehtävässä sijoituspäätöksessä ja sen liitteenä olevissa määräyksissä huomioitaisiin nämä seikat riittävällä tarkkuudella. Yhteistyössä lastensuojelulaitoksen henkilökunnan ja toimivaltaisen sosiaalihuollon viranhaltijan kanssa tulisi varmistaa, että kaikkiin lastensuojelulaitoksen näkökulmasta tarvittaviin seikkoihin olisi otettu kantaa Rikosseuraamuslaitoksessa tehtävässä päätöksessä.

Lisäksi vankeuslaki mahdollistaa sen, että sijoituksen aikana Rikosseuraamuslaitos voisi valvoa alle 18-vuotiasta vankia teknisillä välineillä, jos tällainen valvonta arvioitaisiin lapsen edun mukaiseksi ja siihen liittyvät seikat valmisteltaisiin yhdessä lastensuojelulaitoksen ja toimivaltaisen sosiaalihuollon viranomaisen kanssa.

Viranomaisten tulisi etukäteen sopia käytännöistä, joita noudatetaan alle 18-vuotiaan vangin päihteettömyyden valvonnassa ja jos hän poistuisi lastensuojelulaitoksesta luvatta. Eduskunta käsittelee parhaillaan muutosehdotuksia lastensuojelulakiin (HE 149/2025 vp), joiden tarkoituksena on jouduttaa sijaishuoltopaikastaan luvattomasti poistuneen lapsen etsintää (ns. hatkatilanteet). Lastensuojelulakiin ehdotetaan yksityiskohtaisia säännöksiä lapsen paikantamisen helpottamisesta, etsinnästä ja palauttamisesta, kiinniotosta, kuljettamisesta sekä poliisin virkaavusta kiinniottamisesta ja kuljettamisesta. Jos alaikäinen vanki poistuisi luvatta lastensuojelulaitoksesta, tilanne olisi siinä mielessä erilainen, että Rikosseuraamuslaitos etsintäkuuluttaisi vangin täytäntöönpanon jatkamiseksi vankeuslain 2 luvun 2 a §:n 2 momentin nojalla. Lastensuojelulaitoksen tulisi viipymättä ilmoittaa luvatta poistumisesta Rikosseuraamuslaitokselle etsintäkuuluttamisen suorittamiseksi.

52 §. Yhteistyö sijaishuollon aikana. Pykälään lisättäisiin uusi 2 momentti, joka sisältäisi viittaussäännöksen vankeuslakiin. Momentin mukaan viranomaisten yhteistyöstä alle 18-vuotiaan vangin lastensuojelulaitossijoituksen aikana säädettäisiin vankeuslain 8 luvun 10 b §:n 3 momentissa.

Käytännössä lastensuojelulaitoksen henkilökunnan, toimivaltaisen sijaishuollon viranhaltijan ja vankilan henkilökunnan olisi ilmoitettava toisilleen rangaistuksen täytäntöönpanon ja sijoituksen kannalta tarpeellisista seikoista sijoituksen aikana. Lapsen edun näkökulmasta matalalla kynnyksellä tapahtuva viranomaisyhteistyö olisi perusteltua. Erityisesti silloin, jos alle 18-vuotias vanki poistuisi laitoksesta luvatta tulisi tästä ilmoittaa viipymättä Rikosseuraamuslaitokselle lapsen etsintäkuuluttamista varten. Edellä esitettyä vankeuslain 8 luvun 10 b §:ää pykälää koskevissa säännöskohtaisissa perusteluissa on käsitelty näitä tilanteita tarkemmin.

Oikeudesta saada tietoja Rikosseuraamuslaitokselta säädetään asiakastietojen käsittelystä sosiaali- ja terveydenhuollossa annetussa laissa.

Selvyyden vuoksi on hyvä todeta, että vankeuslain 16 luvun 6 a §:ssä säädetään päihteettömyydestä ja luvun 7 §:ssä säädetään päihteettömyyden valvonnasta. Päihteettömyyden valvonnassa vanki voidaan velvoittaa suorittamaan puhalluskoe taikka antamaan sylki- tai virtsanäyte. Myös verinäyte on mahdollinen, joskin käytännössä hyvin harvoin käytetty. Jos päihtymystila on ulkonaisista merkeistä päätellen ilmeinen, puhalluskoetta, sylki-, virtsa- tai verinäytettä ei tarvitse ottaa, ellei vanki sitä vaadi. Rikosseuraamuslaitos ei voi käyttää muun tahon tekemän päihdetestauksen tulosta esimerkiksi järjestysrikkomuksen selvittämisen ja kurinpitoseuraamuksen määrittämisen yhteydessä. Kummankin viranomaisen olisi siten tehtävä päihdetestaus oman toimivaltansa puitteissa ja omiin tarkoituksiinsa. Käytännössä Rikosseuraamuslaitoksen yhdyskuntaseuraamustoimistojen alaisuuteen organisoidut tukipartiot suorittavat vankilan ulkopuolella tapahtuvan päihteettömyyden valvonnan huomiota herättämättä.

8 Lakia alemman asteinen sääntely

Vankeuslaissa ja tutkintavankeuslaissa on useita asetuksenantovaltuuksia ja määräyksenantovaltuuksia, joihin tehtäviä muutoksia on käsitelty edellä.

Ehdotetut muutokset edellyttäisivät myös vankeudesta annetun valtioneuvoston asetuksen ja tutkintavankeudesta annetun valtioneuvoston asetuksen osittaista muuttamista. Lainmuutosten vuoksi asetusten säännökset sähköisestä viestinnästä tulevat tarpeettomiksi.

Valtioneuvoston asetuksessa säädettäisiin nykyistä täsmällisemmin voimankäytöstä. Sääntely saatettaisiin pääosin vastaamaan poliisin voimankäyttöä koskevaa sääntelyä.

Valtioneuvoston asetuksella täsmennettäisiin myös tapaamisia koskevaa sääntelyä. Asetuksessa säädettäisiin nykyistä tarkemmin siitä, millainen vangin ja tapaajan välissä käytettävä rakenteellinen este käytännössä olisi. Rakenteellinen este määriteltäisiin sellaiseksi, että koskettaminen ei olisi tapaamisessa mahdollista. Silloin, kun rakenteellista estettä ei käytettäisi, olisi koskettaminen mahdollista. Lisäksi rakenteiden tulisi suojata vangin ja tapaajan välisen keskustelun yksityisyyttä suhteessa muihin vankeihin ja tapaajiin kuitenkin muodostamatta valvontaa haittaavaa näköestettä. Erillään muista vangeista järjestetyssä tapaamisessa rakenteellisen esteen on oltava sellainen, ettei vangin ja tapaajan välinen koskettaminen tai tavaroiden luovuttaminen ole mahdollista.

Valtioneuvoston asetuksella annettaisiin tarkempia säännöksiä myös poistumisluvista. Vankeuslain asetuksenantovaltuudessa säädettäisiin, että tarkemmat säännökset koskisivat matka-aikaa, poistumislupamatkojen korvaamista ja poistumislupaan liitettäviä määräyksiä. Poistumislupamenettelystä ei enää annettaisi tarkempia säännöksiä asetuksella, koska poistumislupien käsittelyssä on kysymy hallintomenettelystä eikä tätä menettelyä täsmentävillä säännöksille olisi tarvetta. Lisäksi tutkintavankeuslain asetuksenantovaltuutta poistumisluvista täsmennettäisiin siten, että tarkempia säännöksiä voitaisiin antaa poistumislupaan liitettävistä määräyksistä.

Valtioneuvoston asetuksella annettaisiin tarkemmat säännökset vankeuslain 8 luvun 10 a§:ssä tarkoitettuun ulkopuoliseen laitossijoitukseen liitettävistä määräyksistä.

Määräyksenantovaltuuksia koskevat muutokset edellyttävät useiden Rikosseuraamuslaitoksen määräysten päivittämistä.

Vankilan järjestyssäännön ja vankilan osastojen päiväjärjestyksen sisällön määrittely laissa edellyttää sitä, että järjestyssäännöt ja päiväjärjestykset päivitetään.

Rikosseuraamuslaitoksen määräyksenantovaltuutta poistumislupien määrästä ja kestosta tarkennettaisiin siten, että määräyksenantovaltuus koskisi vain rangaistusajan pituuden perusteella myönnettäviä poistumislupia. Tämä vastaisi nykykäytäntöä. Kysymys olisi siten määräyksenantovaltuuden sanamuodon täsmentämisestä, koska voimassa olevasta sanamuodosta voi saada sen kuvan, että määräyksenantovaltuus koskisi kaikkia poistumislupia.

9 Voimaantulo

Lait tulisivat voimaan

10 Toimeenpano ja seuranta

Ennen lakien voimaantuloa valmisteltaisiin tarvittavat asetusmuutokset ja määräysten muutokset. Myös vankiloiden järjestyssäännöt ja osastojen päiväjärjestykset saatettaisiin vastaamaan lainmuutoksia.

Ennen lakien voimaantuloa oikeusministeriö ja Rikosseuraamuslaitos järjestäisivät henkilökunnalle koulutusta lainmuutoksista.

Ennen lakien voimaantuloa Rikosseuraamuslaitokselle ja lastensuojeluviranomaisille laadittaisiin yhteinen ohjeistus alle 18-vuotiaan vangin lastensuojelulaitossijoituksen toimeenpanon tueksi.

Lainmuutosten vaikutuksia seurataan oikeusministeriössä.

11 Esityksen riippuvuus muista esityksistä

Sosiaali- ja terveysministeriössä on vireillä ambulanssikuljetusten ja ensihoitopalveluun sisältyvien kuljetusten järjestämis- ja rahoitusvastuun uudistamista koskeva hanke, jossa on tarkoitus muuttaa sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 5 §:n 8 kohtaa. Hallituksen esitys on tarkoitus antaa eduskunnalle keväällä 2026. Hallituksen esityksen valmisteluasiakirjat ovat julkisessa palvelussa osoitteessa <https://stm.fi/hankkeet> tunnuksella STM108:00/2023.

Esityksessä ehdotetaan liitelakina uusia säännöksiä lastensuojelulakiin, muun ohella uutta 3 momenttia lastensuojelulain 40 §:ään. Lastensuojelulain uudistus vaiheistettu siten, että toisessa vaiheessa on tarkoitus uudistaa lastensuojelulain rakenne ja sisältö kokonaisuutena ensimmäisessä vaiheessa tehty muutoksen huomioon ottaen. Hallituksen esityksen valmisteluasiakirjat ovat saatavilla osoitteessa <https://stm.fi/hankkeet> tunnuksella STM057:00/2025. Nyt ehdotetut säännökset on tarvittaessa sovittava yhteen lastensuojelulain uudistuksen toisen vaiheen kanssa.

12 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys

12.1 Yhteiskunnalliset häiriötilanteet

Vankilaan ottamisen rajoittaminen ja yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoon ryhtymisen rajoittaminen

Esityksessä ehdotetaan, että vankeuslain 2 luvun säännökset vankilaan ottamisen rajoittamisesta siirrettäisiin uuteen 19 lukuun. Lisäksi vastaavanlaiset säännökset yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoon ryhtymisen rajoittamisesta lisättäisiin yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annettuun lakiin. Molemmissa tapauksissa kysymys on siitä, ettei yhteiskunnallisten häiriötilanteiden rajoitusten kohteena olevien seuraamusten täytäntöönpanoa aloitettaisi, vaan seuraamusten alkaminen lykkääntyisi rajoitusten ajaksi.

Perustuslain 21 § mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsitellyksi asianmukaisesti ja ilman aiheutonta viivytystä lain mukaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa sekä oikeus saada oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan koskeva päätös tuomioistuimen tai muun riippumattoman lainkäyttöelimen käsiteltäväksi. Säännöksestä seuraava viivytyksettömyyden vaatimus koskee myös seuraamusten täytäntöönpanon aloittamista.

Vankeuslain säännösten osalta asiaa on vastikään arvioitu hallituksen esityksessä eduskunnalle laeiksi vankeuslain, tutkintavankeuslain ja puolustustilalain 9 §:n muuttamisesta (HE 53/2025 vp) ja sen säätämisjärjestysperusteluissa ja säännökset on hyväksytty perustuslakivaliokunnan myötävaikutuksella. Tässä esityksessä säännöksiin ei esitetä sisällöllisiä muutoksia.

Nyt ehdotetaan vastaavan sisältöisiä säännöksiä myös yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annettuun lakiin. Sääntelyn perusratkaisut vastaisivat vankeuslaissa jo säädettyä. Edellä mainitun esityksen (HE 53/2025 vp) säätämisjärjestysperusteluissa esitetyt seikat ovat relevantteja myös arvioitaessa yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoon ryhtymisen rajoittamista. Myös korona-aikana oli voimassa vastaavan sisältöinen sääntely (HE 44/2021 vp, PeVL 13/2021 vp, laki 452/2021).

Edellä mainituissa esityksissä esitetyillä perusteilla nyt ehdotettua sääntelyä voidaan pitää perustuslaillisesti ongelmattomana.

Muut rajoitukset vankiloissa

Perustuslain 7 §:n 3 momentin mukaan vapautensa menettäneen oikeudet turvataan lailla. Vankeuslaissa säädetään vankeuden täytäntöönpanon sisällölle asetettavista vaatimuksista muun muassa, että vankeuden sisältönä on vapauden menetys tai sen rajoittaminen, vankeuden täytäntöönpano ei saa aiheuttaa vangin oikeuksiin eikä olosuhteisiin muita rajoituksia kuin niitä, joista säädetään lailla tai jotka välttämättä seuraavat itse rangaistuksesta, vankeus on pantava täytäntöön siten, että täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille, ja vangin mahdollisuuksia ylläpitää terveyttään ja toimintakykyään on tuettava. Vankilan olot on järjestettävä niin pitkälle kuin mahdollista vastaamaan yhteiskunnassa vallitsevia elinoloja.

Perustuslakivaliokunta on eri yhteyksissä korostanut lausunnoissaan sitä, ettei vapaudenmenetys ei sellaisenaan muodosta perustetta rajoittaa henkilön muita perusoikeuksia. Jos tarve henkilön muiden perusoikeuksien rajoittamiseen tämän vapaudenmenetyksen aikana on olemassa, rajoituksista on säädettävä lailla ja ne tulee voida oikeuttaa erikseen kussakin tapauksessa ja kunkin perusoikeuden osalta (ks. esim. PeVL 13/2021 vp).

Esityksessä ehdotetaan säännöksiä vankiloiden toimintojen, tapaamisten ja poistumislupien rajoittamisesta tai keskeyttämisestä vakavan yhteiskunnallisen häiriötilanteen aikana. Vastaavan sisältöistä sääntelyä oli voimassa korona-aikana (edellä mainittu laki L 452/2021 ja sen esityöt). Tuolloin sääntely oli voimassa vain rajoitetun ajan ja koski vain koronapandemiaa, nyt ehdotetut säännökset on tarkoitettu pysyviksi ja sovellettaviksi erilaisiin vakaviin yhteiskunnallisiin häiriötilanteisiin.

Ehdotettu sääntely merkitsee lisärajoituksia perustuslain 7 §:ssä tarkoitettuun henkilökohtaiseen vapauteen, perustuslain 9 §:ssä tarkoitettuun liikkumisvapauteen sekä perustuslain 10 §:ssä tarkoitettuun yksityiselämän suojaan. Samoin sääntely puuttuisi perustuslain 16 §:ssä turvattuihin sivistyksellisiin oikeuksiin.

Ehdotettuja säännöksiä on siten arvioitava perusoikeuksien rajoittamiselle asetettujen yleisten edellytysten valossa. Yleisiin rajoitusedellytyksiin kuuluvat vaatimukset lailla säätämisestä, täsmällisyydestä ja tarkkarajaisuudesta, rajoituksen hyväksyttävyydestä, rajoituksen oikeasuhtaisuudesta tavoiteltavaan päämäärään nähden, perusoikeuden ydinalueen koskemattomuudesta, oikeusturvajärjestelyjen riittävydestä sekä ihmisoikeusvelvoitteiden noudattamisesta.

Ehdotetut säännökset vastaavat sisällöltään toisiaan. Näin ollen niiden suhdetta perustuslakiin voidaan käsitellä yhtenä kokonaisuutena.

Ehdotukset täyttäisivät vaatimuksen perusoikeusrajoitusten säätämisestä laissa.

Ehdotukset täyttäisivät myös vaatimuksen sääntelyn täsmällisyydestä ja tarkkarajaisuudesta. Kunkin rajoituksen osalta säädettäisiin yksityiskohtaisesti siitä, millaisia rajoituksia ja millä edellytyksillä voidaan asettaa. Korona-aikana voimassaolleiden säännösten soveltamisedellytykset oli sidottu tuolloiseen tartuntatautilanteeseen. Koska nyt ehdotettujen säännösten on tarkoitus soveltua yleisesti erilaisiin vakaviin yhteiskunnallisiin häiriötilanteisiin, ehdotetaan nyt, että soveltamisen tulisi olla välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankeusrangaistusten täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille.

Säännös ei ole samalla tavoin yksityiskohtainen kuin korona-aikana voimassa ollut, mutta sitä voidaan kuitenkin pitää perustuslain edellyttämällä tavalla täsmällisenä ja tarkkarajaisena. Säännös vastaa vankeuslain 1 luvun 3 §:n 2 momenttia sekä edellä mainitussa vankilaan ottamisen rajoittamista koskevassa säännöksessä käytettyä terminologiaa. Säännöksellä viitattaisiin siten vankeusrangaistuksen täytäntöönpanolta edellytettäviin turvallisuustarpeisiin, jotka voisivat yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa vaarantua ilman asetettavia rajoituksia. Kuten edellä on todettu, käsitteellä viitataan esimerkiksi vankien ja muiden henkilöiden terveyden suojeleamiseen tai vankilan järjestyksen ja turvallisuuden taikka vankien perushuollon ylläpitämiseen tilanteissa, joissa yhteiskunnallinen häiriötilanne vaarantaa näitä suojeltavia oikeushyviä. Säännösten täsmällisyyttä korostaisivat myös vaatimukset siitä, että niitä voidaan soveltaa vain vakavissa yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa ja vain silloin, kun se on välttämätöntä. Kynnys toiminnan keskeyttämiseen olisi porrastettu säännösten sanamuodoissa korkeammaksi kuin muun rajoittamisen.

Edellä mainittu sääntelykokonaisuus muodostaisi siten täsmällisen ja tarkkarajaisen kokonaisuuden, joka rajoittaisi Rikosseuraamuslaitoksen harkintavaltaa perusoikeuksia rajoittavalta sääntelyltä vaadittavalla tarkkuudella.

Ehdotuksia voidaan pitää myös hyväksyttävinä. Rajoituksilla suojattaisiin muita oikeushyviä, kuten henkilöiden terveyttä tai vankilan perushuollon toimintaa. Vakavassa yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa tällaisten oikeuksien suojaamisen voidaan katsoa olevan tärkeämpää kuin rajoitettavien oikeuksien kuten vangin toimintojen, tapaamisten ja poistumislupien. Kysymys on näiden eri oikeuksien punninnasta vakavassa yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa. Tällaista punnintaa on tehty aiemmin koronapandemian aikana, jolloin vastaavia rajoituksia säädettiin perustuslakivaliokunnan myötävaikutuksella.

Rajoitukset olisivat myös oikeasuhtaisia. Vankien toiminnan, tapaamisten ja poistumislupien rajoitukset olisi porrastettu siten, että niiden rajoittaminen edellyttäisi välttämättömyyttä ja keskeyttäminen kokonaan edellyttäisi sitä, ettei rajoittaminen olisi ilmeisesti riittävää.

Rajoitukset eivät myöskään koskisi sellaisia oikeuksia kuin vankien perushuolto, alaikäisten koulunkäynti tai ulkoilu muuten kuin kertaluonteisesti. Vankien toimintojen rajoittaminenkin tulisi tehdä edellä kuvatulla tavoin porrastetusti siten, että niiden keskeyttäminen olisi poikkeuksellista. Tällöinkin tulisi pyrkiä siihen, että vangeilla olisi mahdollisuus viettää aikaa sellin ulkopuolella, esimerkiksi pidentämällä ulkoilu-aikoja tai järjestämällä oleskelua sellin ulkopuolisissa tiloissa pienissä ryhmissä.

Vankien yhteydenpitoa koskevat rajoituksetkaan eivät estäisi kaikkea yhteydenpitoa, vaan vankeilla olisi aina mahdollisuus yhteydenpitoon esimerkiksi puhelimitse. Laissa korostettaisiin sitä, että yhteydenpitoa vaihtoehtoisilla tavoilla tulisi laajentaa rajoitusten aikana.

Rajoitukset voisivat myös olla voimassa vain rajoitetun ajan kerrallaan, ja ne olisi lopetettava viipymättä häiriötilanteen päätyttyä.

Edellä kuvatulla tavalla toteutettuna ehdotetut rajoitukset eivät puuttuisi myöskään perusoikeuksien ydinalueeseen, koska vankien yhteydenpitoa tai sellin ulkopuolella vietettävää aikaa pyritäisiin rajoitustenkin aikana mahdollisimman pitkälti järjestämään.

Edellä mainituista syistä sääntely ei olisi ongelmallista myöskään Suomea sitovien ihmisoikeusvelvoitteiden kannalta.

Vankien oikeusturva toteutuisi siten, että vangeilla olisi muutoksenhakuoikeus Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen vastualueen johtajan päätöksiin, joilla rajoitukset asetettaisiin.

Muut rajoitukset yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanossa

Esityksessä ehdotetaan myös muutoksia yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoon vakavan yhteiskunnallisen häiriötilanteen aikana.

Muutokset voisivat koskea sitä, kuinka yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoa voidaan muokata vakavan yhteiskunnallisen häiriötilanteen aikana. Kysymys voisi olla tuomitun toimintavertavuuden sisällön muuttamisesta, valvontatapojen muuttamisesta tai asunnossa pysymisvelvollisuuden muuttamisesta vastaamaan häiriötilannetta. Tällaiset muutokset eivät olennaisesti vaikuttaisi tuomitun asemaan, vaan täytäntöönpano jatkuisi edelleen mukautettuna olosuhteisiin. Tällaisia muutoksia voitaisiin pitää hyväksyttävänä ja oikeasuhtaisina.

Muutokset koskisivat sellaisia täytäntöönpanoon liittyviä seikkoja, joissa Rikosseuraamuslaitoksella on normaalioloissakin harkintavaltaa. Muutokset eivät siten koskisi esimerkiksi tuomioistuimen määräämää rangaistuksen pituutta. Sääntelyn täsmällisyyden ja tarkkarajaisuuden kannalta on perusteltua säätää tällaisesta muokkaamisesta erikseen.

Ehdotettu sääntely yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanon keskeyttämisestä merkitsisi tuomitun kannalta hänestä johtumatonta viivästystä täytäntöönpanon loppuun suorittamiseen. Tätä voidaan pitää merkityksellisenä perustuslain 21 §:n kannalta. Kuitenkin kysymys on vastaavasta tilanteesta kuin täytäntöönpanoon ryhtymisen siirtämisestäkin. Edellä käsitellyllä tavalla myös keskeyttämiselle voi olla vakavassa yhteiskunnallisessa häiriötilanteessa hyväksyttävät perusteet.

Lisäksi keskeyttäminen olisi viimesijainen keino täytäntöönpanon muuttamiseen nähden.

Kokonaisuutena yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoa koskevia ehdotuksia voidaan pitää ongelmattomina perustuslain kannalta.

12.2 Sijoittaminen tehostetun valvonnan osastolle

Esityksessä ehdotetaan säännöksiä tehostetun valvonnan osastoista. Osastot toimisivat pääasiassa erillään vankilan muista osastoista. Osastolle sijoittaminen merkitsee siten laajempaa puuttumista vangin henkilökohtaiseen vapauteen kuin sijoittaminen vankilan tavalliselle osastolle. Vankien valvontaan sovellettaisiin kuitenkin samoja säännöksiä kuin tavanomaisillakin osastoilla, joten tässä suhteessa sijoittaminen ei merkitsisi samanlaista puuttumista vangin oikeuksiin kuin sijoitus varmuusosastolle.

Tehostetun valvonnan osastoista säädettäisiin täsmällisesti ja tarkkarajaisesti laissa. Laissa säädettäisiin sijoittamisen edellytyksistä, osastoja koskevista rajoituksista sekä osastosijoittelun perusteiden tarkastelusta.

Sijoittaminen edellyttäisi aina kyseiseen vankiin liittyviä konkreettisia perusteita, jotka liittyisivät vankilaturvallisuuteen ja ennen kaikkea siihen, etteivät järjestäytyneeseen rikollisuuteen kytkeytyvät vangit pystyisi vaikuttamaan muihin vankeihin tavallisilla osastoilla. Sijoittamisella turvattaisiin siten vankilan ja muiden henkilöiden turvallisuutta, joten ehdotusta voitaisiin pitää hyväksyttävänä.

Tehostetun valvonnan osastolla vankien oikeuksia ei rajoitettaisi yhtä laajasti kuin varmuusosastolla, vaan keskeinen ero tavallisiin osastoihin olisi se, että vankien toiminnot järjestetään osaston kesken. Sijoitus ei siten itsessään tarkoittaisi sitä, etteivätkö vangit voisi osallistua toimintoihin ja vapaa-ajantoimintoihin. Nämä toiminnot vain olisi suunniteltu osaston tavoitteiden mukaisiksi. Rajoitukset olisivat siten lievempiä kuin varmuusosastolla, joten sijoittamisen kynys ei edellyttäisi välttämättömyyttä, vaan vanki voitaisiin sijoittaa osastolle, jos se on perusteltua säädettyjen edellytysten vuoksi. Sääntelyä voidaan näistä syistä pitää oikeasuhtaisena.

Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ratkaisukäytännön mukaan tehostetun valvonnan osastojen tyypilliset erityiset turvallisuustoimet tai -järjestelyt (special high security and safety measures, special prison regimes) eivät ole Euroopan ihmisoikeussopimuksen kannalta ongelmallisia, jos sellaisia käyttönotettaessa varmistetaan, että niiden toteuttamistapa ja olosuhteet kunnioittavat ihmisarvoa, eivät aiheuteta ylimääräistä kärsimystä ja vangin terveys ja hyvinvointi turvataan riittävällä tavalla. Lisäksi soveltamisen on perustuttava lakiin, sijoituksella on pyrittävä oikeutettuun tavoitteeseen ja järjestelyjen on oltava välttämättömiä demokraattisessa yhteiskunnassa. Erityisesti on korostettu tarvetta ehkäistä väärinkäytöksiä ja varmistaa vangin osallistuminen menettelyyn mukaan lukien tehokas muutoksenhakuoikeus. (Piechowicz v. Poland, 2012, kohta 161, Epure v. Romania, 2021, kohdat 72–87 ja Maslák v. Slovakia (no. 2), 2022, kohdat 137–177).

Edellä mainituista syistä ehdotusta voidaan pitää hyväksyttävänä ja oikeasuhtaisena. Sille voidaan katsoa olevan myös painava yhteiskunnallinen tarve vankeusrangaistuksen turvallisessa täytäntöönpanossa. Valmistelussa on arvioitu, etteivät ehdotukset ole ristiriidassa Suomea sitovien ihmisoikeusvelvoitteiden kanssa.

Vangeilla olisi muutoksenhakuoikeus osastosijoittelua koskeviin päätöksiin, joten sääntely ei olisi ongelmallista oikeusturvavaatimuksenkaan kannalta. Kuitenkin osastosijoittelun luonteen takia ehdotetaan, että sijoittelua koskevan päätöksen voisi saada arvioitavaksi uudelleen ainoastaan neljän kuukauden välein, eli siinä yhteydessä, kun vangin kanssa arvioidaan rangaistusajan suunnitelman tavoitteiden etenemistä. Tätä aikaisemminkin päätöksen voisi saada uudelleen arvioitavaksi, jos sijoittamisen edellytyksissä on tapahtunut olennainen muutos. Tätä rajoitusta voidaan pitää perusteltuna ja hyväksyttävänä, koska tehostetun valvonnan osastolle sijoittamisen edellytykset liittyvät tyypillisesti vangin rikolliseen toimintaan. Jotta sijoituksen peruuttamista voidaan arvioida, tulee vangin toimintaa käytännössä seurata pidemmän aikaa ennen kuin on mahdollista arvioida muutoksen tapahtuneen. Sääntelyllä estettäisiin perusteettomat ennenaikaiset hakemukset.

12.3 Toimivaltuuksien käyttämisen edellytykset

Perustuslakivaliokunnan aiempi käytäntö

Vankeuslaissa ja tutkintavankeuslaissa on lukuisia säännöksiä, joiden nojalla Rikosseuraamuslaitoksella on toimivalta rajoittaa vankien ja tutkintavankien oikeuksia. Keskeisiltä osiltaan tällaiset toimivaltuudet liittyvät perustuslain 7 §:ssä tarkoitettuun henkilökohtaiseen koskemattomuuteen ja 10 §:ssä tarkoitettuun yksityiselämän suojaan. Perustuslain 10 §:n 4 momentin mukaan lailla voidaan säätää välttämättömistä rajoituksista viestin salaisuuteen vapaudenmenetyksen aikana.

Toimivaltuuksia koskevaa sääntelyä on arvioitu perustuslakivaliokunnassa useita kertoja (PeVL 12/1998 vp, PeVL 20/2005 vp, PeVL 34/2014 vp ja PeVL 36/2020 vp).

Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan PeVL 12/1998 vp käsitellyt postin tarkastamista ja lukemista varmuusosastolla. Lausunnon mukaan varmuusosastolle sijoitetun vangin postin tarkastamista ei ollut ehdotuksessa sidottu nimenomaisesti edellytyksiin. Toisaalta oli valiokunnan mukaan otettava huomioon, että 3 luvun 2 b §:n mukaan vangin varmuusosastolle sijoittaminen on liitetty täsmällisiin edellytyksiin. Sijoitus tälle osastolle voi tulla kysymykseen myös vangin oman turvallisuuden takaamiseksi. Lisäksi on merkitystä 2 d §:n 2 momentin yleisellä rajoitussäännöksellä, jonka mukaan varmuusosastolle sijoitetun vangin oikeuksia ei saa rajoittaa enempää kuin sijoittaminen välttämättä vaatii. Postin tarkastamisen tulee näin ollen perustua yksittäistapaukselliseen harkintaan. Valiokunta pitikin esitystä perustuslain mukaisena.

Lausunnossaan PeVL 20/2005 vp perustuslakivaliokunta on puolestaan korostanut sitä, että luottamuksellisen viestin salaisuuden rajoituksiin kohdistuu perustuslain 10 §:n 3 momentissa nimenomaisesti mainittu välttämättömyysedellytys ja että viestin salaisuutta voidaan laitossoloissakin rajoittaa vain siinä määrin kuin se on kussakin yksittäistapauksessa perusteltua. Valiokunta kiinnitti huomiota ehdotetussa vankeuslain 12 luvussa kirjeenvaihdon ja puhelimen käytön valvontaa koskevista säännöksistä käytettyihin käsitteisiin: ”jos on syytä” (12 luvun 1 §:n 1 mom. ja 8 §:n 1 mom.), ”jos on tarpeen” (12 luvun 2 §:n 1 mom. ja 7 §:n 1 mom.) ja ”saattaa” (12 luvun 2 §:n 2 mom. ja 7 §:n 2 mom.) ja katsoi, etteivät käsitteet ole asianmukaisia. Sääntelyä oli valiokunnan mukaan näiltä osin syytä tarkistaa niin, että säännöksissä mainittuna kunkin toimenpiteen edellytyksenä on yksittäistapauksellinen ja toimenpiteen ankaruutta oikeasuhteisesti vastaava perusteltu tarve.

Lausunnossaan 34/2014 vp perustuslakivaliokunta käsittelee vankien kirjeiden lukemista koskevia säännöksiä suhteessa perustuslain 10 §:n 3 momentissa säädettyyn välttämättömyysvaatimukseen. Valiokunta totesi, että se on käytännössään korostanut säännöksessä olevan välttämättömyysvaatimuksen merkitystä ja sitä, että viestin salaisuutta voidaan laitossoloissakin rajoittaa vain siinä määrin kuin se on kussakin yksittäistapauksessa perusteltua (ks. PeVL 30/2009 vp, s. 5/I, PeVL 59/2006 vp, s. 2/II ja siinä mainitut lausunnot). Ehdotetun pykälän 1 momentissa ilmaistaan riittävän tarkasti ne perustuslain 10 §:n 3 momentin kannalta hyväksyttävät vangin rikostaustaan, vankeusaikaiseen käyttäytymiseen, lähetykseen tai sen lähettäjään taikka sen vastaanottajaan liittyvät syyt, joiden vuoksi viestien lukemista voidaan pitää perusteltuna (vrt. PeVL 30/2009 vp, s. 3/II, PeVL 59/2006 vp, s. 5). Ehdotus mahdollisti viestin lukemiseen oikeuttavan päätöksen tekemisen enintään kahden viikon määräajaksi kerrallaan. Päätöksen edellytykset liittyvät kuitenkin yksittäiseen vankiin, lähettäjään tai vastaanottajaan, jolloin luottamuksellisen viestin suojaa rajoitetaan vain, kun se on yksittäisessä tapauksessa perusteltua.

Lausunnossaan 36/2020 vp perustuslakivaliokunta totesi, että vankien maksukortin käytön valvontaa koskeva sääntely merkitsee rajoitusta perustuslain 10 §:ssä turvattuun yksityiselämän suojaan. Valiokunta katsoi, että sääntely maksukortin tilitapahtumien valvonnan edellytyksistä on sidottava välttämättömyysedellytykseen.

Toimivaltuuksien käytön edellytykset

Esityksessä ei säädettäisi Rikosseuraamuslaitokselle uusia toimivaltuuksia. Nykyistä toimivaltuussääntelyä kuitenkin yhtenäistettäisiin.

Toimivaltuuksien käytön edellytyksistä säädettäisiin laissa. Kaikkien toimivaltuuksien käyttöedellytyksistä säädettäisiin täsmällisesti ja yhtenäisesti.

Toimivaltuuksien soveltamista arvioitaisiin pääosin suhteessa vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseen, vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseen tai rikoksen estämiseen. Muutos yhtenäistäisi säännösten soveltamiskäytäntöä ja sitoisi kaikkien

toimivaltuuksien käytön hyväksyttäviin ja yhtenäisiin perusteisiin. Toimivaltuuksien käytöllä turvattaisiin hyväksyttäviä oikeushyviä, kuten muiden henkilöiden koskemattomuutta, kuten nykyisinkin.

Sääntelyn hyväksyttävyyttä ja oikeasuhtaisuutta korostaisi se, että toimivaltuuksien soveltamiskynnys olisi sitä korkeampi, mitä syvemmälle perusoikeuksiin niillä puututaan. Korkein kynnyks olisi välttämättömyys, joka koskisi erityisesti voimakasta puuttumista vangin henkilökohtaiseen koskemattomuuteen tai yksityiselämän suojaan. Yksityiselämän suojaa koskeva sääntely vastaisi siten nykyistä paremmin perustuslain 10 §:n 4 momentin vaatimusta rajoitusten välttämättömyydestä. Välttämättömyyttä tulisi aina arvioida yksittäistapaukseen liittyvillä perusteilla. Myös muut perusoikeuksia vähäistä enemmän rajoittavat toimivaltuudet sidottaisiin yksittäisessä tapauksessa perusteltuihin syihin. Ainoastaan vähäisessä määrin perusoikeuksia rajoittavat toimet kuten turvatarkastus voitaisiin tehdä ilman yksittäistapauksellista harkintaa. Näidenkin toimivaltuuksien käytön tulisi kuitenkin liittyä yleisesti edellä mainittujen oikeushyvien suojeluun.

Ehdotettu sääntely muodostaisi siten kokonaisuutena hyväksyttävän ja oikeasuhtaisen kokonaisuuden, joka kattaisi kaikki Rikosseuraamuslaitoksen valvontatoimivaltuudet.

Toimivaltuudet varmuusosastolla

Varmuusosastolle sijoittamisen tulisi olla välttämätöntä kuten nykyisinkin. Varmuusosastolle sijoitetun vangin kirjeenvaihdon, puhelujen ja tapaamisten valvontaa koskevaa sääntelyä täsmennettäisiin. Valvonnasta tulisi tehdä päätökset vastaavalla tavalla kuin muillakin vangeilla. Koska varmuusosastolle sijoittamisen tarkoituksena on valvoa vangin toimintaa tavanomaista tiiviimmin, valvontavaltuuksien soveltaminen voisi kuitenkin tapahtua matalammilla edellytyksillä kuin muilla osastoilla. Päätökset voitaisiin myös tehdä tavanomaista pidemmäksi aikaa. Määräaikaisia päätöksiä käsitellään jäljempänä.

Ehdotettua sääntelyä voitaisiin pitää hyväksyttävänä ja oikeasuhtaisena, sillä varmuusosastolle sijoittaminen edellyttäisi jo sinällään välttämättömyyttä laissa säädettyjen perusteiden turvaamiseksi. Lisäksi toimivaltuuksien käyttö perustuisi yksittäistapauksessa perusteltuun harkintaan, vaikka soveltamiskynnys olisikin matalampi kuin muilla osastoilla.

Muutos parantaisi varmuusosastolle sijoitettujen vankien oikeusturvaa, sillä voimassa olevan sääntelyn perusteella varmuusosastolla kirjeenvaihdon, puhelujen ja tapaamisten valvonta ei ole edellyttänyt erillisiä päätöksiä, vaan sitä on tehty osin vangin suostumuksen perusteella. Erityisesti vangin suostumukseen perustuvaa valvontaa voidaan pitää perustuslaillisesti ongelmallisenä.

Päätösten määräaikaisuus

Esityksessä ehdotetaan, että joitakin toimenpiteitä voitaisiin tehdä määräaikaisesti. Näitä olisivat päätös kirjeen lukemisesta, puhelun kuuntelusta ja maksuliikenteen valvonnasta sekä viestin lukemisesta ilmoittamisen siirtämisestä myöhemmäksi. Vastaavat päätökset on jo nykyisin voitu tehdä määräaikaisina ja sääntely on hyväksytty perustuslakivaliokunnan myötävaikutuksella.

Muutosta nykyiseen merkitsisi se, että määräajat yhtenäistettäisiin 30 päivään. Varmuusosastolla määräaika olisi sijoituksen mittainen eli kolme kuukautta. Nykyisin asiasta ei ole erikseen tehty päätöksiä

Ehdotetut muutokset pidentäisivät hieman kirjeenvaihdon ja puhelun kuuntelun valvonnan määräämää tavanomaisilla osastoilla. Muutosta voidaan pitää vähäisenä ja se yhtenäistäisi määräajat eri säännöksissä. Muutos olisi siten ongelmaton perustuslain kannalta.

12.4 Lakia alemman asteiset säädökset ja määräykset

Perustuslain 80 §:ssä säädetään lainsäädäntövallan delegoimisesta. Pykälä ja siihen liittyvä perustuslakivaliokunnan lausuntokäytäntö edellyttävät muun muassa, että valtuutuksista säädetään laissa ja että ne ovat täsmällisiä.

Esityksessä täsmennettäisiin lakia alemman asteisia säädöksiä ja määräyksiä koskevaa sääntelyä. Asetuksella säädettäisiin nykyistä kattavammin vankiloista ja niiden alueista sekä siitä, mitä vankiryhmiä eri vankiloihin voidaan sijoittaa. Tätä koskeva sääntely on nykyisin puutteellista.

Tarpeettomat ja epätasälliset asetuksenantovaltuudet ja määräyksenantovaltuudet kumottaisiin. Eräitä asetuksenantovaltuuksia ja määräyksenantovaltuuksia täsmennettäisiin siten, että ne täyttäisivät perustuslain 80 §:n vaatimukset. Myös asetusten ja määräysten suhdetta täsmennettäisiin siten, että määräyksenantovaltuuksien alaan jäisi selkeästi tekniluonteista sääntelyä, joka koskisi tyypillisesti erilaisten toimintojen käytännön järjestelyjä vankiloissa.

Myös sääntelyä vankilan järjestyssäännöstä ja vankilan osastojen päiväjärjestyksistä täsmennettäisiin. Laissa säädettäisiin nykyistä täsmällisemmin niistä vankilakohtaisista asioista, joista järjestyssäännössä ja päiväjärjestyksissä tulee määrätä. Vankien yhdenvertaisuuden edistämiseksi eräitä määräyksiä on siirretty vankilakohtaisista järjestyssäännöistä Rikosseuraamuslaitoksen määräyksenantovaltuuden alaan.

Esitystä valmisteltaessa lain tasolle on lisätty sellaista vankien oikeuksiin ja velvollisuuksiin liittyvää sääntelyä, jota aiemmin on ollut järjestyssäännöissä. Lainsäädäntöä on täydennetty esimerkiksi perussäännöksillä rajoituksista liikkumiseen vankilan alueella. Näin järjestyssääntöjen sisältö perustuisi jatkossa laissa säädettyyn ja järjestyssäännön rikkomisesta määrättävät kurinpitorangaistukset viime kädessä lakiin. Sääntely vastaisi siten perustuslakivaliokunnan lausuntokäytäntöä (esim. PeVL 70/2002 vp ja PeVL 45/2014 vp).

12.5 Vapautuvan vangin kuljettaminen tahdosta riippumattomaan hoitoon

Ehdotukset vapautuvan vangin kuljettamisesta tahdosta riippumattomaan hoitoon kytkeytyvät useisiin perustuslain säännöksiin.

Ensinnäkin ehdotetut säännökset toteuttaisivat perustuslain 2 §:n 3 momentin säännöstä siitä, että julkisen vallan käytön on perustuttava lakiin. Säännöksillä korjattaisiin tällä hetkellä epäselvä tilanne siitä, minkä viranomaisen toimivaltaan kuljetusten järjestäminen ja siihen liittyvä virka-apu kuuluvat.

Toiseksi ehdotuksilla on merkitystä erityisesti perustuslain 7 §:ssä turvattun henkilökohtaisen vapauden kannalta. Esityksessä ei ehdoteta muutoksia vapauden menetyksen edellytyksiin, vaan kysymys on tahdosta riippumattoman hoidon jatkumisesta vankilasta vapautumisen jälkeen ja sen edellyttämistä kuljetusjärjestelyistä. Säännöksillä turvattaisiin tällaisessa tilanteessa henkilön kuljettaminen jatkohoitopaikkaan ja näin varmistettaisiin hänen oikeutensa terveydenhoitoon sekä huolehdittaisiin paitsi hänen myös muiden henkilöiden turvallisuudesta vankilasta vapautumisen yhteydessä.

Ehdotetuissa säännöksissä laajennettaisiin vähäisessä määrin Rikosseuraamuslaitoksen tai poliisin toimivaltaa säilyttää vapautuvaa tutkintavankeudesta. Säilyttäminen olisi mahdollista kuljetusjärjestelyjen edellyttämän ajan kuitenkin enintään kuusi tuntia. Säännöksillä turvattaisiin se, että tällaisessakin tilanteessa mielenterveyslain 2 luvun perusteella jatkuva tahdosta riippumaton hoito ei katkeaisi sen vuoksi, ettei kuljetusjärjestelyjä ei ole voitu tehdä ennakolta. Säännöksille olisi siten hyväksyttävät perusteet ja koska säilyttäminen olisi ajallisesti rajoitettu vain kuljetuksen järjestämisen edellyttämään aikaan, voitaisiin sääntelyä pitää myös oikeasuhtaisena.

Ehdotuksella on merkitystä myös perustuslain 124 §:n kannalta. Pykälässä säädetään hallinto-tehtävän antamisesta muulle kuin viranomaiselle. Julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai muita hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.

Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä annetun lain 3 luvussa säädetään palvelujen hankkimisesta yksityiseltä palveluntuottajalta. Lain 12 §:ssä säädetään edellytyksistä palvelujen hankkimiselle yksityiseltä palveluntuottajalta. Lain 12 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaan hyvinvointialue ei saa hankkia yksityiseltä palveluntuottajalta palveluja, joihin sisältyy julkisen vallan käyttöä, jollei lailla erikseen toisin säädetä. Sääntely mahdollistaa jo nykyisin kuljetusten hankkimisen yksityiseltä palveluntuottajalta. Kuljetuspalvelun ostaminen myös ehdotettuihin kuljetuksiin voisi tapahtua mainittujen säännösten nojalla myös yksityiseltä palveluntuottajalta, koska kuljetuspalvelun tarjoaja ei käyttäisi julkista valtaa tai merkittävää julkista valtaa.

Mielenterveyslaissa ei ole säännöksiä potilaan itsemääräämisoikeuden rajoittamisesta kuljetuksen aikana. Kuljetuksen aikana terveydenhuollon henkilöstö ei siten voisi käyttää lain 4 a luvussa säädettyjä rajoitustoimenpiteitä. Siirtokuljetukseen osallistuva terveydenhuollon henkilöstö ei käytä julkista valtaa tai merkittävää julkista valtaa kuljetuksen aikana. Kysymys on siten julkisesta hallintotehtävästä, joka voidaan lakisääteisten edellytysten täyttyessä hankkia myös yksityiseltä palveluntuottajalta. Sen sijaan kuljetukseen mahdollisesti liittyvästä voimankäytöstä huolehtisi aina joko poliisin tai Rikosseuraamuslaitoksen henkilökunta, joilla on osaaminen ja koulutus voimankäyttöön ja joita koskevassa lainsäädännössä säädettäisiin toimivallasta käyttää voimakeinoja kuljetuksen aikana. Tämä olisi perusteltua, jotta kuljetuksen turvallisuudesta voidaan huolehtia.

12.6 Hoitoon pääsyn tarkan ajankohdan ilmoittaminen

Eduskunnan apulaisoikeusasiamies on ratkaisussaan EOAK/4463/2024 ottanut kantaa saatetun poistumisluvan ajankohdan kertomiseen vangille. Ratkaisussa on arvioitu hoidon ajankohdan ilmoittamista hallintolain päätöksen tekemistä ja tiedoksi antamista koskevien säännösten näkökulmasta. Rikosseuraamuslaitos tee päätöksen vankilasta poistumisesta, esimerkiksi hoitoon pääsyä varten. Voimassa oleva vankeuslainsäädäntö ei mahdollista sitä, että Rikosseuraamuslaitos näissä hallintopäätöksissä jättäisi ilmoittamatta vangille poistumisen ja hoitoon pääsyn ajankohdan esimerkiksi tapauskohtaiseen harkintaan perustuen. Apulaisoikeusasiamiehen ratkaisu on lähetetty oikeusministeriölle sen arvioimiseksi, tulisiko hoitoon pääsystä ilmoittamisesta vangille säätää nimenomaisesti.

Esityksessä ehdotetaan, että vankeuslakiin säädettäisiin mahdollisuus eräissä yksittäisissä tapauksissa jättää ilmoittamatta vangille hoitoon pääsyn tarkka ajankohta tehdessään hallintopäätöksen vangin päästämisestä hoitoon vankilan ulkopuolelle. Ilmoittamatta jättämisen tulisi olla välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi

taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Ehdotuksen mukaan päätöksessä vangille olisi kuitenkin ilmoitettava vähintään suuntaa antava tieto ajankohdasta hoitoikäyntiin valmistautumista varten. Ehdotus ei vaikuttaisi terveydenhuollon toimintayksikön ilmoitusvelvollisuuksiin, vaan toimintayksikön tehtävänä on ilmoittaa potilaalle hoitoon pääsyn ajankohta potilaan asemasta ja oikeuksista annetun lain (785/1992, potilaslaki) 2 luvun 4 §:n mukaisesti.

Ehdotuksella rajoitetaan jossain määrin vangin perustuslain 19 §:ssä turvattua oikeutta terveydenhoitoon.

Ehdotuksella on merkitystä myös perustuslain 21 §:n mukana jokaisella on oikeus saada asiansa käsitellyksi asianmukaisesti ja ilman aiheutonta viivytystä lain mukaan toimivaltaisessa viranomaisessa. Lisäksi pykälän mukaan oikeus saada perusteltu päätös ja muut hyvän hallinnon takeet turvataan lailla.

Perustuslain 21 §:ssä tarkoitettuja perusoikeuksia turvataan muun muassa hallintolailla.

Hallintolain 23 §:n mukaan asia on käsiteltävä ilman aiheutonta viivytystä. Hallintolain 44 §:n mukaan päätöksestä on käytävä selvästi ilmi muun ohella yksilöity tieto siitä, mihin asianosainen on oikeutettu tai velvoitettu taikka miten asia on muutoin ratkaistu. Hallintolain 54 §:n mukaan viranomaisen on annettava tekemänsä päätös viipymättä tiedoksi asianosaselle, myös sellainen päätös, johon liittyy muutoksenhakukielto.

Ehdotusta on siten tarkasteltava suhteessa perusoikeuksien yleisiin rajoitusedellytyksiin.

Mahdollisuudesta jättää yksilöimättä vankilasta poistumisen ja hoitoon pääsyn tarkka ajankohta säädettäisiin lailla. Ehdotettu säännös olisi perustuslain vaatimalla tavalla tarkkarajainen ja täsmällinen. Säännös olisi myös täsmällinen ja tarkkarajainen, koska se koskisi vain Rikosseuraamuslaitosta ja vain rajattuja yksittäistapauksia.

Esitystä valmisteltaessa on arvioitu, että vaikka sääntely velvoittaisi vain Rikosseuraamuslaitosta, hoidon ajankohdan ilmoittamatta jättämiselle tulisi olla painavat perustelut, kun otetaan huomioon potilaslain 2 luvun 5 ja 6 §:ssä säädetyt potilaan itsemääräämisoikeus ja tiedonsaantioikeus.

Tarkan ajankohdan ilmoittamatta jättämiselle olisi hyväksyttävä peruste, koska ilmoittamatta jättäminen voitaisiin tehdä ainoastaan rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Esitys olisi myös oikeasuhtainen, koska kynnys mahdollisuuden käyttämiseen olisi korkea. Säännöstä sovellettaisiin käytännössä siten vain yksittäisissä tapauksissa. Sääntely toisaalta edistäisi sitä, että tällaisissakin tilanteissa varsinainen päätös hoitoon pääsystä voitaisiin tehdä hyvissä ajoin, mitä nykyinen lainsäädäntö ei mahdollista.

Säännöstä voidaan pitää myös oikeasuhtaisena, koska se koskisi vain Rikosseuraamuslaitosta ja soveltaminen rajoittuisi vain välttämättömiin yksittäistapauksiin. Lisäksi päätöksessä olisi annettava vangille riittävät tiedot hoitokäyntiin valmistautumiseksi.

Muutosehdotus jättää oikeutta terveydenhoitoon koskevan perusoikeuden ydinalueen koskemattomaksi, koska vangin oikeutta ja pääsyä terveydenhoitoon ei rajoiteta eikä ehdotuksella puututtaisi potilastietolain sääntelyyn hoitoon pääsyn ajankohdan ilmoittamisesta.

Muutosehdotus jättää myös oikeutta saada asiansa käsitellyksi asianmukaisesti koskevan perusoikeuden ydinalueen koskemattomaksi, koska vanki saisi hallintopäätöksessä tiedon siitä, että hoitoon pääsy toteutuu sekä suuntaa antavan arvion hoidon ajankohdasta. Tällä turvattaisiin osaltaan myös sitä, että vangilla on mahdollisuus tarvittaessa valmistautua terveydenhoitokäyntiin potilaslain 5 ja 6 §:ien tarkoituksen toteuttamiseksi.

Perusoikeusrajoituksilla tulee olla riittävät oikeusturvatakeet ja rajoitusten tulee sopia yhteen Suomea sitovien ihmisoikeusvelvoitteiden kanssa.

Vankeuslain 20 luvun 1 §:n 1 momentin 10 kohdan mukaan vanki saa vaatia oikaisua ja valittaa päätöksestä, joka koskee 10 luvun 2 §:ssä tarkoitettua tilapäiseen hoitoon ja tutkimukseen vankilan ulkopuolelle päästämistä. Vankeuslain 20 luvun 2 §:n 1 momentin 10 kohdan mukaan poistumislupa tärkeästä syystä on muutoksenhakukiellossa.

Esityksellä ei muuteta näitä muutoksenhakua koskevia säännöksiä.

Euroopan neuvoston (EN) ministeriökomitea on antanut suosituksen (Rec(2006)2-rev jäsenvaltioille on Eurooppalaisista vankeinhoitosäännöistä. Suosituksen mukaan vankiloiden terveydenhuolto tulisi yhdistää kansalliseen terveydenhuoltoon ja olla sen kanssa yhdenmukainen. Vangeilla on myös oltava mahdollisuus käyttää kaikkia tarpeellisia lääketieteellisiä, kirurgisia tai psykiatrisia palveluja, yhteiskunnan tarjoamat palvelut mukaan lukien (suositukset 40.2 ja 40.5)

Esitys ei rajoita vangin oikeutta ja pääsyä terveydenhuoltopalveluihin, vaikka hoitoonpääsyn tarkka ajankohta ei tietyissä tarkkarajaisissa tilanteissa olisikaan vangin tiedossa. Esitys on siten yhteensopiva Suomen sitovien kansainvälisten ihmisoikeusvelvoitteiden kanssa.

12.7 Yhteenveto

Edellä esitetyn perusteella lakiehdotukset voidaan käsitellä tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.

Hallitus pitää kuitenkin suotavana, että perustuslakivaliokunta antaisi esityksestä lausunnon. Perustuslakivaliokunnan lausunto on arvioitu tarpeelliseksi, koska esitys sisältää ehdotukset säännöksiksi rangaistusten täytäntöönpanosta vakavissa yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa. Kyseiset säännökset ovat merkityksellisiä rangaistusta suorittavien perus- ja ihmisoikeuksien toteutumisen kannalta.

Ponsi

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäviksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

laki vankeuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan vankeuslain (767/2005) 2 luvun 1 §:n 4 momentti, 3 luvun 9 §, 6 luvun 7 §, 8 luvun 9 §:n 2 momentti ja 10 §:n 2 momentti, 20 luvun 9 § sekä 22 luvun 1 §, sellaisina kuin niistä ovat 2 luvun 1 §:n 4 momentti laissa / , 3 luvun 9 §, 6 luvun 7 § laissa 222/2022, 8 luvun 9 §:n 2 momentti ja 10 §:n 2 momentti sekä 20 luvun 9 § laissa 393/2015,

muutetaan 1 luvun 9 §:n 2 momentti ja 10 §, 2 luvun 2 a §:n 2 momentti, 10 § ja 12 §, 4 luvun 1 ja 9 §, 11 §:n 3 momentti sekä 12 §, 5 luvun 4 ja 8 §, 6 luvun 1 ja 2 § sekä 3 §:n 1 momentti, 7 luvun 2 §:n 1 ja 4 momentti, 6 §, 7 §:n 1 ja 2 momentti sekä 8 §:n 2 momentti, 8 luvun 14 § ja 15 §, 9 luvun 2 §:n 1 momentti, 3, 3 a ja 4 §, 5 §:n 1 momentti sekä 6, 6 a, 9 ja 10 §, 10 luvun 2 §, 11 luvun 2 §:n 3 ja 4 momentti, 3 §:n 2 momentin 1 kohta ja 3 momentti, 4 §:n 3 momentti sekä 8 §:n 1 momentti, 12 luvun 1, 2, 2 a, 4 ja 5 §, 6 §:n 2 ja 3 momentti, 7 §:n 1 momentti, 8 ja 9 b §, 11 §:n 4 momentti sekä 12 §, 13 luvun 2 §:n 3 momentti, 3 §:n 2 momentti, 6 §:n 2 momentti, 8 §, 9 §:n 2 momentti, 10 §:n 1 momentti sekä 12 § ja 19 §, 14 luku, 15 luvun 1 §, 3 §, 10 §:n 3 momentti ja 11 §:n 1 momentti, 16 luvun 1 §:n 1 momentti, 1 a §:n 1 momentti, 2 §, 2 a §:n 1 momentti, 4 §:n otsikko ja 1 momentti, 5 §, 6 §:n 1 momentti, 6 a § sekä 7 §, 17 luvun 2 §:n 1 momentti, 3 §:n 1 momentti, 6 §:n 1 momentti ja 8 §:n 2 momentti, 18 luvun 4 §:n 1 momentti, 6 §:n 1 momentin 1 kohta ja 9 §, 19 luvun 3 §:n 1 momentin 5 kohta sekä 20 luvun 1 §:n 1 momentin 5, 8 ja 9 kohta sekä 2 §:n 1 momentin 7 ja 10 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 9 §:n 2 momentti ja 10 §, 2 luvun 2 a §:n 2 momentti, 4 luvun 12 §, 7 luvun 7 §:n 1 ja 2 momentti, 8 luvun 14 ja 15 §, 12 luvun 11 §:n 4 momentti, 17 luvun 8 §:n 2 momentti laissa 222/2022, 2 luvun 12 § laeissa 33/2015, 222/2022 ja / , 4 luvun 1 § osaksi laissa 328/2011, 4 luvun 9 § osaksi laissa / , 5 luvun 4 §, 15 luvun 10 §:n 3 momentti ja 11 §:n 1 momentti, 16 luvun 7 § laissa 1302/2021, 6 luvun 1 §, 11 luvun 2 §:n 3 ja 4 momentti sekä 8 §:n 1 momentti, 12 luvun 7 §:n 1 momentti, 13 luvun 2 §:n 3 momentti, 18 luvun 6 §:n 1 momentin 1 kohta laissa / , 6 luvun 2 § laeissa 1302/2021 ja 222/2022, 6 luvun 3 §:n 1 momentti, 7 luvun 2 §:n 1 ja 4 momentti, 9 luvun 2 §:n 1 momentti, 11 luvun 4 §:n 3 momentti, 12 luvun 1, 2 ja 9 b §, 13 luvun 3 §:n 2 momentti, 6 §:n 2 momentti, 8 §, 9 §:n 2 momentti, 10 §:n 1 momentti ja 12 §, 16 luvun 4 §:n otsikko ja 1 momentti, 18 luvun 4 §:n 1 momentti laissa 393/2015, 7 luvun 8 §:n 2 momentti laissa 141/2023, 9 luvun 3 ja 3 a §, 16 luvun 1 a §:n 1 momentti ja 6 §:n 1 momentti, 20 luvun 2 §:n 1 momentin 7 kohta laissa 290/2021, 9 luvun 5 §:n 1 momentti sekä 6 ja 6 a §, 20 luvun 1 §:n 1 momentin 5 kohta laissa 383/2017, 9 luvun 9 § osaksi laeissa 393/2015 ja 222/2022, 9 luvun 10 § laeissa 383/2017 ja 222/2022, 12 luvun 2 a § laeissa 393/2015 ja 290/2021, 12 luvun 4 § osaksi laeissa 724/2011 ja 393/2015, 12 luvun 5 § osaksi laissa 290/2021, 12 luvun 8 § laeissa 393/2015 ja / , 12 luvun 12 § ja 13 luvun 19 § laeissa 393/2015 ja 222/2022, 15 luvun 1 § laissa 141/2023, 3 § laeissa 735/2011 ja 393/2015, 10 §:n 3 momentti ja 11 §:n 1 momentti laissa 1302/2021 16 luvun 2 a §:n 1 momentti laissa 507/2019, 6 a § laissa 393/2015, 18 luvun 9 § laeissa 393/2015, 1302/2021 ja 222/2022, 19 luvun 3 §:n 1 momentin 5 kohta laissa 393/2015, 20 luvun 1 §:n 1 momentin 7 kohta laissa 306/2023 ja 8 kohta laissa 1302/2021 sekä

lisätään 5 lukuun uusi 4 a ja 10 §, 7 lukuun uusi 1 a §, 8 luvun 3 §:ään uusi 4 momentti, 8 lukuun uusi 10 a §, 10 b § ja 10 c §, , 11 luvun 2 §:ään, sellaisena kuin se on laissa / , uusi 5 momentti, 18 luvun 2 §:ään, sellaisena kuin se on laissa / , uusi 4 momentti, lakiin uusi 19 a luku, 20 luvun 1 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laeissa 393/2015, 383/2017, 819/2019 ja 1302/2021 uusi 15 a kohta ja 20 luvun 2 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 393/2015, 290/2021, 1302/2021 ja 306/2023, uusi 11 kohta sekä 21 luvun 1 §:ään uusi 4 momentti, seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset vankeuden täytäntöönpanosta

9 §

Toimivalta virka-ajan ulkopuolella

Rikosseuraamuslaitoksen päivystävä virkamies saa käyttää täytäntöönpanosta vastaavalle virkamiehelle kuuluvaa päätösvaltaa rangaistusaikaa koskevan päätöksen tekemisessä ja etsintäkuuluttamisessa, jollei asia siedä viivytystä. Rikosseuraamuslaitoksen päivystävä virkamies saa käyttää operatiivisen vastualueen johtajalle kuuluvaa päätösvaltaa vankien evakuoointia koskevan päätöksen tekemisessä, jollei asia siedä viivytystä.

10 §

Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen toiminnan vastualueen johtajan ratkaistavat asiat

Sen estämättä, mitä tässä laissa säädetään, Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen toiminnan vastualueen johtaja voi yksittäistapauksessa ottaa ratkaistavakseen Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen päätösvaltaan kuuluvan vangin sijoittamista, siirtoa, vankilan ulkopuoliseen toimintaan osallistumista, ulkopuoliseen laitokseen sijoittamista ja poistumislupaa koskevan asian, jos on syytä epäillä vangin osallistuvan järjestäytyneen rikollisryhmän toimintaan taikka vankeusaikanaan jatkavan rikollista toimintaa tai vaarantavan turvallisuutta taikka jos se on perusteltua vangin turvallisuuden suojelemiseksi.

2 luku

Täytäntöönpanon aloittaminen

2 a §

Etsintäkuuluttaminen

Rikosseuraamuslaitos voi etsintäkuuluttaa vangin täytäntöönpanon jatkamiseksi, jos hän:

- 1) karkaa tai poistuu luvatta vankilasta, 8 luvun 10 a §:ssä tarkoitetusta sijoituspaikasta tai 10 luvun 2–4 §:ssä tarkoitetusta hoitopaikasta;
- 2) on ollut 8 luvun 6 §:n tai 9 §:n 1 tai 3 momentin taikka 14 luvun nojalla myönnetyllä luvalla vankilan ulkopuolella eikä palaa lupamääräyksissä määrättyä ajankohtana taikka rikkoo muuten lupamääräyksiä.

12 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset vankeuden täytäntöönpanon aloittamisesta ja lykkäämisestä, lainvoimaa vailla olevan tuomion täytäntöönpanosta, tuomitun kuulemisesta, etsintäkuuluttamisesta sekä sakon maksamisesta vankilassa annetaan valtioneuvoston asetuksella.

3 luku

Rangaistusajan laskeminen

7 §

Rangaistusajaksi lukeminen

Jos vanki karkaa tai poistuu luvatta vankilasta tai 8 luvun 10 a §:ssä tarkoitettusta sijoituspaikasta taikka 10 luvun 2–4 §:ssä tarkoitettusta hoidosta, rangaistusajaksi ei lueta aikaa sen vuorokauden alusta, jolloin vanki karkasi tai poistui luvatta, sen vuorokauden loppuun, jolloin hän palasi vankilaan tai otettiin kiinni vankilaan palauttamista varten.

4 luku

Saapuminen ja sijoittaminen vankilaan

1 §

Vankilat

Vankilat ovat suljettuja vankiloita tai avovankiloita. Suljetussa vankilassa voi olla muusta vankilasta erillinen avovankilaosasto, johon sovelletaan avovankilaa koskevia säännöksiä. Vankilat voivat olla valvonnaltaan erilaisia.

Vankien oikeutta oleskella ja liikkua vankilan alueella voidaan rajoittaa. Avovankilassa vangit voivat oleskella ja liikkua vankilan alueella ilman välitöntä valvontaa. Avovankilassa vangeja voidaan valvoa vankilan tiloihin asennettavilla, vangen haltuun annettavilla taikka vangen ylle ranteeseen, nilkkaan tai vyötärölle kiinnitettävillä teknisillä välineillä taikka tällaisten välineiden yhdistelmillä.

Rikosseuraamuslaitos hyväksyy vankilan tilat ennen niiden käyttöönottoa taikka tiloja tai niiden käyttötarkoitusta olennaisella tavalla muutettaessa. Tilojen tulee soveltua vankeusrangaistuksen täytäntöönpanoon tässä laissa säädetyllä tavalla.

9 §

Sijoittaminen avovankilaan

Tuomittu voidaan suoraan vapaudesta sijoittaa avovankilaan, jos hänen suoritettavanaan on yhdessä tai erikseen sakon muuntorangaistus ja enintään kahden vuoden vankeusrangaistus.

Tuomittu voidaan määrätä ilmoittautumaan suljettuun vankilaan ennen avovankilaan toimittamista. Avovankilaan sijoittamisen edellytyksenä on, että vanki sitoutuu päihteettömyyteen ja 16 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun päihteettömyyden valvontaan sekä tämän luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuun teknisillä välineillä tapahtuvaan valvontaan.

Tuomittu on kuitenkin sijoitettava suljettuun vankilaan, jos on perusteltua syytä epäillä, että hän:

- 1) ei sovellu avovankilassa järjestettävään tai avolaitokseen hyväksymään toimintaan;
- 2) ei tule noudattamaan avovankilan järjestystä;
- 3) jatkaa rikollista toimintaansa;
- 4) vaarantaa toisen vangin tai muun henkilön turvallisuutta;
- 5) poistuu avovankilasta luvatta; tai
- 6) ei tule noudattamaan päihteettömyyttä tai suostumaan sen valvontaan.

Tuomittu tulee sijoittaa suljettuun vankilaan myös, jos avovankiloissa ei ole tilaa tai jos vanki itse sitä pyytää.

11 §

Päätösvalta

Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen vastuualueen johtaja päättää vankilan tilojen hyväksymisestä.

12 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Täytäntöönpanoasiakirjoista, tuomittujen toimittamisesta vankilaan, tulotarkastuksen kirjaimisesta sekä rangaistusajan suunnitelman sisällöstä ja laatimisesta annetaan tarkemmat säännökset valtioneuvoston asetuksella.

Oikeusministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset:

- 1) suljettuna vankilana ja avovankilana toimivista vankiloista;
- 2) suljettujen vankiloiden avovankilaosastoista;
- 3) vankiloiden alueista.

Rikosseuraamuslaitos antaa tarkemmat määräykset tulotarkastuksessa noudatettavasta menettelystä ja avovankiloista, joissa vankeja valvotaan teknisesti 1 §:n 2 momentissa tarkoitetuilla välineillä.

5 luku

Sijoittaminen vankilassa

4 §

Sopimusosasto

Suljetussa vankilassa voi olla yksi tai useampi osasto, jossa vangeille järjestetään päihteettömyyttä edistävää toimintaa (*sopimusosasto*).

Vanki voidaan sijoittaa sopimusosastolle, jos sijoittaminen on perusteltua ottaen huomioon tämän luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettut seikat ja jos vanki sitoutuu päihteettömyyteen ja tämän lain 16 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun päihteettömyyden valvontaan.

Sopimusosastolle sijoittaminen tulee peruuttaa, jos sijoittamiselle ei enää ole 2 momentissa tarkoitettuja edellytyksiä.

4 a §

Tehostetun valvonnan osasto

Vankilassa voi olla osasto tai osastoja, joilla vangit asuvat erillään muista osastoista (*tehostetun valvonnan osasto*).

Tehostetun valvonnan osastolle sijoitetun vängin oikeuksien rajoituksista säädetään 8 luvun 3 §:n 4 momentissa, 11 luvun 2 §:n 2 momentissa, 3 §:n 2 momentissa ja 4 §:n 2 momentissa.

Vanki voidaan sijoittaa tehostetun valvonnan osastolle, jos sijoittaminen on perusteltua ottaen huomioon tämän luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettut seikat ja jos se on perusteltua sen estämiseksi, että vanki jatkaa rikollista toimintaa tai muulla tavoin vaarantaa vankilan järjestystä ja turvallisuutta taikka toisen vängin tai muun henkilön turvallisuutta vankilassa.

Tehostetun valvonnan osastolle sijoittamisen edellytyksiä tarkastellaan säännöllisesti rangaitusajan suunnitelman seurannan yhteydessä. Sijoittaminen tulee peruuttaa, jos sille ei enää ole 2 momentissa tarkoitettuja edellytyksiä. Vängin hakemusta sijoittamisen peruuttamiseksi ei tarvitse käsitellä uudelleen ennen kuin neljä kuukautta on kulunut edellisestä päätöksestä, jollei osastolle sijoittamisen edellytyksissä ole tapahtunut olennaista muutosta.

8 §

Osaston päiväjärjestys

Vankilan osastoilla tulee olla päiväjärjestys.

Osaston päiväjärjestys sisältää tätä lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä tarkempia määräyksiä:

- 1) sellien aukioloajoista;
- 2) toimintojen ja vapaa-ajantoimintojen ajankohdista;
- 3) ruokailuajoista;
- 4) ulkoiluajoista;
- 5) muista osaston päivittäiseen toimintaan liittyvistä ajankohdista.

10 §

Tarkemmat säännökset

Oikeusministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset miesten, naisten ja alaikäisten vängien sijoittamiseen tarkoitetuista vankiloista.

6 luku

Siirtäminen vankilasta toiseen

1 §

Siirtäminen suljetusta vankilasta avovankilaan

Vanki voidaan rangaistuksen pituudesta riippumatta siirtää suljetusta vankilasta avovankilaan rangaistuksen jäljellä olevaa osaa suorittamaan, jos:

- 1) avovankilaan siirtäminen edistää rangaistusajan suunnitelman toteutumista;
- 2) vanki soveltuu avovankilassa järjestettävään tai muuhun avovankilan hyväksymään toimintaan;
- 3) voidaan pitää todennäköisenä, että vanki noudattaa avovankilan järjestystä, ei jatka rikollista toimintaa, ei vaaranna toisen vangin tai muun henkilön turvallisuutta eikä poistu avovankilasta luvatta;
- 4) vanki sitoutuu olemaan käyttämättä päihdyttäviä aineita ja rikoslain 44 luvun 16 §:ssä tarkoitettuja dopingaineita sekä sitoutuu tämän lain 16 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun päihdeettömyyden valvontaan; ja
- 5) vanki sitoutuu 4 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuun teknisillä välineillä tapahtuvaan valvontaan.

Vangin siirtämisessä suljetusta vankilasta avovankilaan noudatetaan 4 luvun 8 §:ää.

2 §

Siirtäminen avovankilasta suljettuun vankilaan

Vanki voidaan siirtää avovankilasta suljettuun vankilaan, jos:

- 1) vanki syyllistyy tai hänen epäillään syyllistyneen rikokseen, jota ei rikoslain 2 luvun 13 §:n mukaan saa käsitellä kurinpitomenettelyssä taikka vanki syyllistyy tai hänen epäillään syyllistyneen tämän lain 15 luvun 3 §:ssä tarkoitettuun järjestysrikkomukseen;
- 2) vanki kieltäytyy osallistumasta rangaistusajan suunnitelman mukaiseen toimintaan taikka ei muutoin soveltu avovankilassa järjestettävään tai avovankilan hyväksymään toimintaan;
- 3) vanki kieltäytyy 16 luvun 7 §:ssä tarkoitettua päihdeettömyyden valvonnasta taikka antaa päihdeettömyyden valvonnassa positiivisen näytteen saapuessaan avovankilaan 4 luvun 9 §:ssä tarkoitetun sijoituksen perusteella tai palatessaan 8 luvun 6 §:ssä tai 9 §:n 1 tai 3 momentissa taikka 14 luvussa tarkoitetuissa tapauksissa vankilan ulkopuolelta;
- 4) vanki vangitaan muun rikoksen johdosta tai hänen todetaan ennen avovankilaan tuloaan syyllistyneen rikokseen, jonka johdosta 1 §:n 3 kohdassa tarkoitettut edellytykset eivät enää täyty;
- 5) siirtäminen on perusteltua vangin tai muun henkilön turvallisuuden takaamiseksi tai rikollisen toiminnan estämiseksi;
- 6) täytäntöön pantavaksi tulee uusi vankeusrangaistus tai sakon muuntorangaistus ja 1 §:ssä tarkoitettut edellytykset eivät tämän johdosta enää täyty; tai
- 7) vanki itse sitä pyytää.

Vanki voidaan välittömästi siirtää suljettuun vankilaan siksi ajaksi, jonka 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun rikoksen esitutkintaan saattaminen tai järjestysrikkomuksen selvittäminen, mainitun momentin 3 kohdassa tarkoitetun päihdevalvonnan näytteen tuloksen tutkiminen tai varmistaminen taikka päihtyneen vangin terveydentilan seuranta vaatii. Vanki voidaan siirtää suljettuun vankilaan myös mainitun momentin 6 kohdassa tarkoitettujen edellytysten selvittämiseksi tai suorittamaan 15 luvun 4 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua yksinäisyysrangaistusta.

Vanki, joka ilman pätevää syytä jättää saapumatta avovankilaan määräaikana, on toimitettava asiakasarvioinnin yksikön osoittamaan vankilaan.

3 §

Vangin siirtäminen toiseen vankilaan

Vanki voidaan siirtää suljetusta vankilasta toiseen suljettuun vankilaan tai avovankilasta toiseen avovankilaan, jos se edistää rangaistusajan suunnitelman toteutumista tai on muutoin perusteltua ja voidaan olettaa, että vanki sopeutuu toisen vankilan olosuhteisiin. Vanki voidaan siirtää ilman omaa suostumustaan.

7 luku

Perushuolto ja asuminen

1 a §

Peseytyminen

Vangilla on oikeus peseytymiseen vähintään kerran päivässä. Peseytyminen voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka vangin terveydentilan vuoksi.

2 §

Vaatetus

Avovankilassa vangin on käytettävä omia vaatteitaan.

Vangin on käytettävä 8 luvussa tarkoitetussa työtoiminnassa työturvallisuuden edellyttämää vaatetusta. Vangin käyttöön on annettava tällainen vaatetus.

6 §

Ulkoilu

Vangille on annettava mahdollisuus ulkoilla vähintään tunti päivässä. Ulkoilu voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka vangin terveydentilan vuoksi.

7 §

Päätösvalta

Vangin peseytymisen ja ulkoilun keskeyttämisestä tai epäämisestä päättää vankilan yksikön-päällikkö tai turvallisuudesta vastaava virkamies tai, jos asia ei siedä viivytystä, ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies.

Vangin omien vaatteiden haltuun antamisen epäämisestä 2 pykälän 3 momentin perusteella päättää turvallisuudesta vastaava virkamies taikka ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies. Toiminnoista vastaava virkamies päättää toiminnoista, joissa vangin on käytettävä mainitun pykälän 4 momentissa tarkoitettua vaatetusta. Ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies voi antaa vangin haltuun sellaisia vangin omia vaatteita, joiden hallussapito on vankilassa sallittua.

8 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat määräykset ruoka- ja perushuollosta, omaehtoisen ruokahuollon järjestämisestä, asumisesta, tupakkatuotteiden, tupakointivälineiden ja sytytysvälineiden haltuun antamisesta ja säilyttämisestä sekä vankiloista tai vankilan osastoista, joilla omien vaatteiden käyttöä on rajoitettu antaa Rikosseuraamuslaitos.

8 luku

Toimintaan osallistuminen

3 §

Toiminnan järjestäminen

Tehostetun valvonnan osastolle sijoitetulle vangille on annettava tilaisuus täyttää osallistumisvelvollisuutensa tehostetun valvonnan osastolle soveltuvassa toiminnassa. Vanki voi kuitenkin osallistua toimintaan osaston ulkopuolella, jos se edistää hänen rangaistusajan suunnitelmansa tavoitteita eikä vaaranna vankilan järjestystä ja turvallisuutta tai toisen vangin tai muun henkilön turvallisuutta.

10 a §

Sijoittaminen ulkopuoliseen laitokseen

Vanki voidaan sijoittaa ulkopuoliseen laitokseen tai vastaavaan yksikköön, jossa hän osallistuu päihitteettömyyttä edistävään toimintaan tai muuhun toimintaan, joka parantaa hänen mahdollisuuksiaan selviytyä vapaudessa. Sijoittamisen edellytyksenä on, että:

- 1) ulkopuolisessa laitoksessa järjestettävä toiminta edistää vangin rangaistusajan suunnitelman toteutumista;
- 2) vanki soveltuu ulkopuolisessa laitoksessa järjestettävään toimintaan;
- 3) voidaan pitää todennäköisenä, että vanki noudattaa sijoituspäätökseen liitettyjä määräyksiä;
- 4) vanki sitoutuu päihitteettömyyteen ja 16 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun päihitteettömyyden valvontaan, tämän pykälän 3 momentissa tarkoitettuun teknisillä välineillä tapahtuvaan valvontaan sekä muihin sijoituspäätökseen liitettyihin määräyksiin.

Ulkopuoliseen laitokseen sijoitettu vanki on velvollinen:

- 1) osallistumaan laitoksessa järjestettävään toimintaan, noudattamaan laitoksen järjestystä ja pysymään laitoksessa sijoituspäätöksessä määrättyllä tavalla;
- 2) pitämään yhteyttä Rikosseuraamuslaitokseen sijoituspäätöksessä määrättyllä tavalla;
- 3) käsittelemään huolellisesti teknisiä valvontavälineitä ja noudattamaan niiden käytöstä annettuja ohjeita.

Ulkopuoliseen laitokseen sijoitettua vankia voidaan valvoa vangin haltuun annettavalla taikka vangin ylle ranteeseen, nilkkaan tai vyötärölle kiinnitettävällä teknisellä välineellä taikka tällaisten välineiden yhdistelmällä sijoituspäätöksessä määrättyllä tavalla.

Sen lisäksi mitä sijoituspäätöksessä määrätään vankin liikkumisesta, vangille voidaan myöntää poistumislupa ulkopuolisesta laitoksesta 14 luvun säännösten nojalla. Alle 18-vuotiaalle

lastensuojelulaitokseen sijoitetun vangin poistumisesta lastensuojelulaitoksesta noudatetaan kuitenkin, mitä lastensuojelulaissa (417/2007) säädetään.

10 b §

Menettely ja yhteistyö ulkopuolisessa laitossijoituksessa

Ulkopuolisen laitossijoituksen valmistelu on tehtävä yhteistyössä vangin, viranomaisten sekä yksityisten yhteisöjen ja henkilöiden kanssa.

Alle 18-vuotias vanki voidaan tämän luvun 10 a §:ssä säädetyn edellytyksin sijoittaa lastensuojelulaitokseen. Sijoitus edellyttää myös sitä, että lastensuojeluviranomainen tekee lastensuojelulain 40 §:n nojalla päätöksen hänen sijoittamisestaan lastensuojelulaitokseen.

Ulkopuolisen sijoituslaitoksen ja vankilan on ilmoitettava toisilleen rangaistuksen täytäntöönpanon ja sijoituksen kannalta tarpeellisista tiedoista sijoituksen aikana.

10 c §

Ulkopuolisen laitossijoituksen kustannukset

Ulkopuolisen laitossijoituksen kustannukset maksetaan valtion varoista.

11 §

Luvan tai sijoituksen peruuttaminen

Jos 6, 9 tai 10 a §:ssä tarkoitetun luvan tai sijoituksen edellytykset eivät enää päätöksen tekemisen jälkeen täyty, lupa voidaan peruuttaa. Jos vanki ei noudata 10 §:n 3 momentissa tai 10 a §:ssä tarkoitettuja ehtoja, vangille voidaan määrätä 15 luvun 4 §:n 1 momentin 1–3 kohdassa tarkoitettu kurinpitorangaistus. Jos kurinpitorangaistusta ei pidetä riittävänä tai tarkoituksenmukaisena seuraamuksena, lupa voidaan myös peruuttaa. Rangaistusajaksi lukemisessa noudatetaan, mitä 3 luvun 7 §:ssä säädetään. Avovankilaan sijoitetun vangin siirtämisessä noudatetaan lisäksi, mitä 6 luvun 2 §:ssä säädetään.

14 §

Päätösvalta

Vankilan yksikönpäällikkö päättää 10 a §:ssä tarkoitetusta sijoittamisesta ulkopuoliseen laitokseen sekä sijoituksen peruuttamisesta. Vankilan yksikönpäällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty toiminnoista vastaava virkamies taikka ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies päättää 4 §:ssä tarkoitetusta sijoittamisesta, 6 ja 9 §:ssä tarkoitetusta vankilan ulkopuoliseen toimintaan osallistumisesta ja sen peruuttamisesta sekä 7 §:n mukaisesta luvasta omaan työhön.

15 §

Tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset:

1) vankien toimintaan sijoittamisesta,

- 2) vankien työ- ja toiminta-ajasta;
- 3) 6, 9 ja 10 a §:ssä tarkoitettuun lupaan tai sijoitukseen liitettävistä määräyksistä.

9 luku

Vangin omaisuus ja tulot

2 §

Omaisuusluettelo

Suljettuun vankilaan vastaanotetusta vangin omaisuudesta on laadittava omaisuusluettelo. Omaisuusluetteloon ei merkitä vähäarvoista omaisuutta, ellei vanki sitä erikseen pyydä. Avovankilassa luettelo on laadittava ainoastaan avovankilaan säilytettäväksi otetusta omaisuudesta ja vangin pyynnöstä hänen haltuunsa annetusta erityisen arvokkaasta omaisuudesta. Vangin on allekirjoitettava omaisuusluettelo. Jos vanki ei allekirjoita luetteloa, kahden Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen on todistettava luettelo oikeaksi.

3 §

Rahan ja muiden maksuvälineiden käyttö vankilassa

Suljetussa vankilassa vangilla on oikeus käyttää henkilökohtaista maksukorttiaan. Muiden maksuvälineiden tai käteisen rahan käyttö on kielletty. Vangin hallussa olevat rahat ja muut maksuvälineet otetaan vankilassa säilytettäväksi, talletetaan 3 momentissa tarkoitetulle maksuvälineelle tai talletetaan vangin kustannuksella hänen tililleen pankkiin.

Avovankilassa vangilla on oikeus pitää hallussaan ja käyttää käteistä rahaa ja muita henkilökohtaisia maksuvälineitään. Vangin hallussa olevat rahat ja muut maksuvälineet voidaan hänen pyynnöstään ottaa vankilassa säilytettäväksi tallettaa 3 momentissa tarkoitetulle maksuvälineelle tai tallettaa vangin kustannuksella hänen tililleen pankkiin.

Vangin käyttöön voidaan 1 ja 2 momentissa tarkoitetun maksuvälineen sijasta antaa Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymä maksuväline, jos se on perusteltua vangin maksuliikenteen järjestämiseksi. Vangille on tällöin mahdollisuuksien mukaan varattava tilaisuus siirtää rahaa maksuvälineeltä muulle pankkitilille, jollei siirron epäminen ole välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

Jos vangin käyttöön ei muualla laissa säädetystä syystä voida antaa 1–3 momentissa tarkoitettua maksuvälinettä, vangille on järjestettävä mahdollisuus rahan käyttöön muulla tavoin. Vangille on tällöin mahdollisuuksien mukaan varattava tilaisuus siirtää rahaa muulle pankkitilille, jollei siirron epäminen ole välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

3 a §

Maksuvälineen käytön valvonta

Vangeille annettujen Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymien maksuvälineiden käyttöä voidaan valvoa tavanomaisesta maksuliikenteestä poikkeavien maksutapahtumien

havainnoimiseksi siten, että valvonta kohdistetaan yksinomaan maksutapahtumien lukumäärään ja rahamäärään.

Vangille annetun Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymän maksuvälineen käyttöä voidaan valvoa siten, että valvonta kohdistetaan yksittäisen vangin maksuvälineen tilitietoihin, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Päätös voidaan tehdä enintään 30 päivän määräajaksi kerrallaan.

4 §

Tavarankankkiminen vankilassa

Vankilan on järjestettävä vangille mahdollisuus hankkia elintarvikkeita ja muuta henkilökoh-taiseen käyttöön sopivaa tavaraa.

Vanki saa hankkia vankilan välityksellä käyttöesineitä ja tarvikkeita, joiden hallussapito on 1 §:n 1 ja 2 momentin nojalla sallittu.

5 §

Omaisuuuden palauttaminen

Kun vanki vapautuu vankilasta, hänen rahansa, muut maksuvälineensä ja omaisuutensa on luovutettava hänelle omaisuusluettelon allekirjoitusta vastaan. Edellä 3 §:n 3 tai 4 momentissa tarkoitettujen rahavarojen talletetaan vangin ilmoittamalle tilille pankkiin. Jos tallettaminen pankki-tilille ei ole mahdollista, rahavarat luovutetaan vangille käteisenä rahana tai muulla tarkoituk-senmukaisella tavalla. Jos vanki ei allekirjoita omaisuusluettelo, kahden Rikosseuraamuslai-toksen virkamiehen on todistettava luettelo oikeaksi.

6 §

Käyttöraha, toimintarahaa ja palkka

Vangille maksetaan käyttörahaa 3 luvun 1, 3 ja 7 §:ssä tarkoitettua rangaistusajaksi luetta-valta ajalta lukuun ottamatta valvottua koevapautta ja ehdonalaista vapautta. Käyttörahan lisäksi vangille voidaan maksaa toimintarahaa tai palkkaa.

Työhön, koulutukseen tai muuhun vankilan järjestämään tai hyväksymään toimintaan osallis-tuvalle vangille maksetaan toimintarahaa toimintaan osallistumisen ajalta. Toimintarahaa mak-setaan kolmessa luokassa vangin rangaistusajan suunnitelmassa asetettujen tavoitteiden toteu-tumisen sekä osallistumisen säännöllisyyden ja keston mukaan. Kahta ylintä toimintarahaluok-kaa maksetaan avovankiloissa ja kahta alinta suljetuissa vankiloissa. Toimintarahan lisäksi ko-koonpano- tai pakkaustyöhön taikka muuhun näihin rinnastettavaan työhön osallistuvalle van-gille voidaan maksaa provisio työsuoritteiden määrän perusteella.

Toimintarahan sijasta maksetaan palkkaa, jos vanki osallistuu muun kuin Rikosseuraamuslai-toksen lukuun tehtävään avovankilatyöhön. Palkkaa maksetaan kahdessa luokassa työn vaati-vuuden ja vangin henkilökohtaisen suoriutumisen perusteella.

Käyttöraha, toimintarahaa ja palkka maksetaan vangin ilmoittamalle pankkitilille tai 3 §:n 3 momentissa tarkoitettuun maksuvälineeseen liitettylle tilille. Edellä 3 §:n 4 momentissa tarkoi-tetussa tilanteessa vangille maksettavasta käyttörahasta, toimintarahasta ja palkasta on pidettävä kirjaa muulla tavoin. Käyttöraha, toimintarahaa ja palkka maksetaan vähintään kerran kuukau-
dessa.

6 a §

Työmatkakustannusten korvaaminen

Vankilan ulkopuolella muun kuin Rikosseuraamuslaitoksen lukuun tehtävään avovankilatyöhön osallistuvalla vangilla korvataan työmatkakustannukset. Kustannukset korvataan halvimmalla julkisen kulkuneuvon käyttämisestä aiheutuneiden kustannusten mukaan.

9 §

Päätösvalta

Ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies tekee päätöksen siitä, että omaisuutta ei anneta vangin haltuun. Ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies voi antaa vangin haltuun sellaisia esineitä ja aineita, joiden hallussapito on vankilassa sallittua.

Käyttörahan, toimintarahan, palkan ja työmatkakustannusten maksamisesta, toimintarahan suorittamatta jättämisestä ja toimintarahan ja palkan muuttamisesta päättää vankilan yksikön-päällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty toiminnoista vastaava virkamies taikka ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies.

Edellä 3 §:n 3 momentissa tarkoitetun maksuvälineen antamisesta vangin käyttöön tai 3 §:n 4 momentissa tarkoitetusta rahan käytön järjestämisestä päättää ohjauksen ja valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies. Mainituissa momenteissa tarkoitetusta rahan siirtämisen epäämissestä päättää vankilan yksikön-päällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta vastaava virkamies.

Edellä 3 a §:n 2 momentissa tarkoitetusta Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymän maksuvälineen käytön valvonnasta päättää turvallisuudesta vastaava virkamies taikka rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies.

10 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset vangin hallussaan pitämästä omaisuudesta, tavaroiden hankkimisesta ja palkan sekä toiminta- ja käyttörahan määräytymisen perusteista ja määrästä annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Rikosseuraamuslaitos antaa tarkemmat määräykset:

- 1) vangin käyttöön 3 §:n 1–3 momentin nojalla annettavan maksuvälineen ominaisuuksista, käyttöön antamisesta, säilyttämisestä ja käytöstä sekä 3 §:n 4 momentissa tarkoitetusta rahan käytön järjestämisestä;
- 2) omaisuuden säilyttämisestä, lähettämisestä ja hävittämisestä;
- 3) omaisuusluettelosta ja siitä, mitä omaisuutta luetteloon merkitään;
- 4) 6 §:ssä tarkoitetun provision maksamisesta ja määrästä.

10 luku

Sosiaali- ja terveydenhuolto

2 §

Tilapäinen hoito ja tutkimus vankilan ulkopuolella

Jos sairasta tai vammautunutta vankia ei voida asianmukaisesti hoitaa tai tutkia Vankiterveydenhuollon yksikössä, hänet on lähetettävä tarpeellisen valvonnan alaisena tilapäisesti vankilan ulkopuolelle hoitoon tai tutkimukseen. Valvonnasta säädetään 14 luvun 2 §:n 2 momentissa.

Rangaistusaika kuluu hoidon aikana.

Sen estämättä mitä potilaan asemasta ja oikeuksista annetun lain (785/1992) 4 §:ssä ja hallintolain (434/2003) 45 §:ssä säädetään, Rikosseuraamuslaitos voi jättää ilmoittamatta vangille hoitoon pääsyn tarkan ajankohdan, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Päätöksessä on kuitenkin ilmoitettava vähintään suuntaa antava tieto ajankohdasta hoitokäyntiin valmistautumista varten.

11 luku

Vapaa-aika

2 §

Osallistuminen vapaa-ajan toimintoihin

Tehostetun valvonnan osastolle sijoitettu vanki saa osallistua vapaa-ajan toimintoihin ja viettää vapaa-aikaa yhdessä muiden osastolle sijoitettujen vankien kanssa.

Osallistuminen voidaan kieltää tai sitä rajoittaa, jos vanki:

- 1) suorittaa 15 luvun 4 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua yksinäisyysrangaistusta; taikka
- 2) on 15 luvun 11 §:ssä tai 18 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden kohteena.

Vangin osallistuminen vapaa-ajan tilaisuuteen voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka välttämätöntä vangin terveydentilan vuoksi.

3 §

Uskonnonharjoitus

Vangilla on oikeus osallistua uskonnollisiin tilaisuuksiin, jollei:

- 1) vanki ole sijoitettu varmuusosastolle tai tehostetun valvonnan osastolle taikka suorita 15 luvun 4 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua yksinäisyysrangaistusta; taikka

Vangin osallistuminen 1 momentissa tarkoitettuun tilaisuuteen voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka välttämätöntä vangin terveydentilan vuoksi. Jos vanki ei saa osallistua yhteisiin tilaisuuksiin, hänen mahdollisuudestaan uskonnonharjoitukseen on huolehdittava muulla tavoin.

4 §

Kirjasto

Vangin pääsy vankilan kirjastoon voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka välttämätöntä vangin terveydentilan vuoksi.

8 §

Päätösvalta

Vapaa-ajan toimintaan ja 3 §:ssä tarkoitettuun jumalanpalvelukseen, hartaushetkeen ja muuhun uskonnolliseen tilaisuuteen osallistumisen taikka kirjastoon pääsyn keskeyttämisestä tai epäämisestä sekä 2 §:n 3 momentissa ja 4 §:n 2 momentissa tarkoitettua osallistumisen kieltämisestä tai rajoittamisesta päättää ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies tai, jos asia ei siedä viivytystä, ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies. Ennen epäamis päätöksen tekemistä tulee kuulla tilaisuuden järjestäjää.

12 luku

Kirjeenvaihto, puhelut ja sähköinen viestintä

1 §

Kirjeenvaihto ja postilähetysten tarkastaminen

Vangilla on oikeus kirjeenvaihtoon postin välityksellä. Vangille saapunut tai vangilta peräisin oleva suljettu kirje tai muu postilähetys voidaan tarkastaa läpivalaisemalla tai muulla vastaavalla tavalla sitä avaamatta sen selvittämiseksi, sisältääkö se 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai esineitä.

Suljetussa vankilassa tai Vankiterveydenhuollon yksikössä olevalle vangille saapunut kirje tai muu postilähetys voidaan avata ja sen sisältö tarkastaa lähetysten sisältämää viestiä lukematta sen selvittämiseksi, sisältääkö se 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä. Suljetussa vankilassa tai Vankiterveydenhuollon yksikössä olevalta vangilta peräisin oleva kirje tai muu postilähetys tai avovankilassa olevalle vangille saapunut tai häneltä peräisin oleva kirje tai muu postilähetys voidaan avata ja sen sisältö tarkastaa lähetysten sisältämää viestiä lukematta, jos se on perusteltua sen selvittämiseksi, sisältääkö se 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä.

Jos tarkastuksen yhteydessä löydetään aineita tai esineitä, joita vangilla ei ole lupa pitää hallussaan, ne on otettava vankilassa säilytettäväiksi. Rahan käsittelyssä noudatetaan 9 luvun 3 §:ää. Omaisuuden alkuperän laillisuutta epäiltäessä tehtävästä ilmoituksesta säädetään 19 luvun 1 §:ssä.

2 §

Viestin lukeminen ja jäljennöksen ottaminen

Vangille saapunut tai vangilta peräisin oleva kirje, muu postilähetys ja viesti saadaan lukea ja ottaa siitä jäljennös, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja

turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Lukemiseen oikeuttava päätös voidaan tehdä enintään 30 päivän määräajaksi kerrallaan.

Vangin on merkittävä nimensä muulle kuin 3 §:ssä tarkoitetulle valvontaviranomaiselle lähettämäänsä kirjeeseen, muuhun postilähetykseen ja viestiin, jollei hän anna niitä henkilökohtaisesti suoraan vankilan henkilökunnalle. Suljetussa vankilassa olevalta vangilta peräisin oleva kirje, muu postilähetyks tai viesti voidaan lähettäjän selvittämiseksi avata, jollei lähettäjää voida selvittää kirjettä, postilähetyks tai viestiä avaamatta. Tällöin kirjettä tai viestiä ei saa lukea enempää kuin lähettäjän selvittämiseksi on välttämätöntä.

2 a §

Lukemisesta ilmoittaminen

Jos vangille saapunut tai häneltä peräisin oleva kirje, muu postilähetyks tai viesti luetaan, lukemisesta ja lukemisen perusteesta on viipymättä annettava vangille tieto. Ilmoittamista voidaan lykätä, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Ilmoitus lukemisesta ja sen perusteesta on kuitenkin annettava 30 päivän kuluessa lukemisesta tai, jos vanki vapautetaan ennen mainittua määräaikaa, viimeistään vangin vapautuessa, jollei muusta lainsäädännöstä muuta johdu.

Jos kirje lukemisen jälkeen pidätetään 5 §:ssä tarkoitetulla perusteella, tiedon antamisessa noudatetaan, mitä 5 §:ssä säädetään.

4 §

Kirjeenvaihto asiamiehen kanssa

Vangin asianajajalleen tai muulle oikeudenkäymiskaaren 15 luvun 2 §:n 1 tai 5 momentissa tarkoitetulle oikeudenkäyntiasiamiehelle tai -avustajalle osoittamaa kirjettä tai muuta postilähetyks ei saa tarkastaa eikä lukea.

Vangille saapunut kirje tai muu postilähetyks, johon merkitystä lähettäjätiedosta ilmenee, että kirjeen lähettäjä on 1 momentissa tarkoitettu asiamies, voidaan vangin läsnä ollessa avata ja sen sisältö tarkastaa lähetyksen sisältämää viestiä lukematta, jos se on välttämätöntä sen selvittämiseksi, sisältääkö kirje 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä. Tarkastuksessa noudatetaan muutoin, mitä 1 §:n 3 momentissa säädetään.

5 §

Kirjeen tai postilähetyksen pidättäminen

Vangin lähettämä tai hänelle saapunut kirje, muu postilähetyks tai viesti saadaan pidättää, jos pidättäminen on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

Kirjeen, muun postilähetyksen tai viestin pidättämisestä ja pidättämisen syystä on annettava viipymättä tieto vastaanottajalle tai lähettäjälle, jollei 1 momentissa mainitusta syystä muuta johdu. Kirje, muu postilähetyks tai viesti, jota ei 1 momentissa tarkoitettu syystä toimiteta perille, on palautettava lähettäjälle tai annettava vangille hänen vapautuessaan.

Vangin lähettämä postiennakkotilaus tai muu luotolla tapahtuva tilaus voidaan pidättää, jos vangilla ei ole varoja tilauksen maksamiseen. Tilattu lähetyks voidaan palauttaa lähettäjälle ilman vangin suostumusta.

6 §

Puhelimen käyttö

Puhelimen käyttö tulee sallia sitä varten varattuina aikoina niin usein kuin se vankilan järjestyksestä ja toimintaa häiritsemättä on mahdollista ja muulloinkin, jos se on tarpeen vangin yhteyksien säilymiseksi tai muusta tärkeästä syystä. Puhelimen käytön ehdoksi voidaan asettaa, että vanki ilmoittaa, kehen hänellä on tarkoitus olla yhteydessä.

Puhelimen käyttö voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

7 §

Puhelun kuunteleminen ja tallentaminen

Vangin 6 §:ssä tarkoitettua puhelua voidaan kuunnella ja puhelu tallentaa, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Puhelun kuuntelemiseen ja tallentamiseen oikeuttava päätös voidaan tehdä enintään 30 päivän määräajaksi kerrallaan.

8 §

Kirjeenvaihto ja puhelut varmuusosastolla

Varmuusosastolla olevalta vangilta peräisin oleva ja vangille saapunut muu kuin 3 ja 4 §:ssä tarkoitettu kirje, muu postilähetys ja viesti voidaan lukea ja ottaa siitä jäljennös, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Lukemiseen oikeuttava päätös voidaan tehdä enintään kolmen kuukauden määräajaksi kerrallaan. Muutoin vangin kirjeenvaihtoon sovelletaan, mitä 1 §:ssä, 2 §:n 2 ja 3 momentissa sekä 2 a, 3–5 ja 11 §:ssä säädetään.

Varmuusosastolla olevan vangin 6 §:ssä tarkoitettua puhelua voidaan kuunnella ja puhelu tallentaa, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Puhelun kuunteluun oikeuttava päätös voidaan tehdä enintään kolmen kuukauden määräajaksi kerrallaan. Muutoin puhelun kuuntelemiseen sovelletaan, mitä 7 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään.

9 b §

Sähköisen viestinnän valvonta

Sen lisäksi mitä sähköisen viestinnän palveluista annetussa laissa (917/2014) säädetään, Rikosseuraamuslaitoksella on oikeus tarvittaessa hakea vankien käyttämien internetsivujen ja Rikosseuraamuslaitoksen ylläpitämän sähköpostin viestien välitystiedot vankilan hallinnoimista viestinnän välittämiseen ja käsittelyyn tarkoitetuista laitteista ja järjestelmistä. Välitystiedot on hävitettävä viipymättä toimenpiteen jälkeen, jollei laissa toisin säädetä.

Vangille Rikosseuraamuslaitoksen ylläpitämään sähköpostiin saapuneen ja hänen lähettämänsä sähköpostiviestin valvonnassa sovelletaan 2–5 §:ää. Varmuusosastolla olevan vangin vankisähköpostin valvontaan sovelletaan kuitenkin 8 §:n 1 momenttia.

Vangin 9 ja 9 a §:ssä tarkoitettua sähköistä viestintää voidaan valvoa teknisellä valvonnalla ja siten, että Rikosseuraamuslaitoksen virkamies on läsnä.

Sähköpostin tai internetin käyttö voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

11 §

Päätösvalta

Sähköpostin ja internetin käyttöä koskevasta luvasta ja luvan peruuttamisesta sekä tietokoneen antamisesta vangin haltuun päättää vankilan yksikönpäällikkö taikka turvallisuudesta tai toiminnasta vastaava virkamies. Sähköpostin tai internetin käytön keskeyttämisestä tai epäämisestä päättää ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies tai ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies. Internetsivujen avaamisesta päättää Rikosseuraamuslaitoksen työjärjestyksessä määrätty Rikosseuraamuslaitoksen virkamies.

12 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset kirjeiden tarkastamis-, lukemis-, jäljentämis- ja pidättämismenettelyistä sekä puhelun kuuntelemisesta ja tallentamisesta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Rikosseuraamuslaitos antaa tarkemmat määräykset:

- 1) vankiloiden puhelinjärjestelmästä;
- 2) matkapuhelimen haltuun antamisesta, säilyttämisestä ja käytöstä;
- 3) internet-sivujen avaamisessa noudatettavasta menettelystä.

13 luku

Tapaamiset ja muut yhteydet vankilan ulkopuolelle

2 §

Tapaamistilat ja valvonta

Jäljempänä 3 §:ssä tarkoitettussa valvotussa tapaamisessa, 5 §:ssä tarkoitettussa lapsen tapaamisessa, 7 §:ssä tarkoitettussa vankien välisessä tapaamisessa ja 13 §:ssä tarkoitettussa yhteydenpidossa videoyhteyden välityksellä vangin ja tapaajan välinen keskustelu voidaan kuunnella ja tallentaa teknisellä laitteella, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Varmuusosastolle sijoitetun vangin keskustelu voidaan kuunnella ja tallentaa teknisellä laitteella tässä momentissa tarkoitettussa tapaamisessa ja yhteydenpidossa videoyhteyden välityksellä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Varmuusosastolla olevan vangin tapaamisen kuuntelemista ja tallentamista koskeva päätös voidaan tehdä enintään

kolmen kuukauden määräajaksi kerrallaan. Keskustelun kuuntelusta ja tallentamisesta on ennen toimenpiteen aloittamista ilmoitettava vangille ja tapaajalle.

3 §

Valvottu tapaaminen

Suljetussa vankilassa valvottu tapaaminen voidaan järjestää erillään muista vangeista ja tapaajista, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Tässä momentissa tarkoitettussa tapaamisessa vanki ja tapaaja eivät saa käyttää muistiinpanovälineitä.

6 §

Asiamiehen tapaaminen

Tapaamista voidaan valvoa, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka jos vanki tai asiamies sitä nimenomaisesti pyytää. Valvonta suoritetaan näköyhteyden tai teknisen laitteen avulla vangin ja asiamiehen välistä keskustelua kuulematta ja tallentamatta. Tapaaminen voidaan tarvittaessa järjestää myös tilassa, jossa vangin ja asiamiehen välissä on rakenteellisia esteitä. Tapaamisen valvonnasta on ennen valvonnan aloittamista ilmoitettava vangille ja hänen asiamiehelleen.

8 §

Tapaamisen keskeyttäminen

Tapaaminen voidaan keskeyttää, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

9 §

Tapaamisen peruuttaminen ja epääminen

Tapaaminen voidaan evätä, jos:

- 1) tapaaja ei pysty luotettavasti todistamaan henkilöllisyyttään;
- 2) tapaaja kieltäytyy 17 luvun 2 §:ssä tarkoitetusta turvatarkastuksesta tai 17 luvun 3 §:ssä tarkoitetusta henkilöntarkastuksesta;
- 3) tapaaja on ulkonaisista merkeistä päätellen päihtynyt;
- 4) se on muuten perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

10 §

Tapaamiskielto

Tapaajalle voidaan antaa olosuhteisiin nähden kohtuullinen enintään kuuden kuukauden pituinen kielto tapaamisiin ja yhteydenpitoon videoyhteyden välityksellä, jos se on välttämätöntä sen vuoksi, että tapaajan on todettu kuljettaneen tai yrittäneen kuljettaa 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä vankilaan tai muulla tavoin vaarantaneen vankilan järjestystä ja turvallisuutta taikka vangin tai muun henkilön turvallisuutta. Tapaamiskieltoa voidaan jatkaa enintään 30 päiväksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä kiellon perusteena olevan toiminnan estämiseksi.

12 §

Tavaroiden vastaanottaminen ja tarkastaminen

Tapaamisen yhteydessä vankilassa voidaan ottaa vastaan vähäinen määrä sellaisia tavaroita tai esineitä, joiden hallussapito vankilassa on 9 luvun 1 §:n 1 ja 2 momentin mukaan sallittu.

Tapaajan tuomat tavarat on tarkastettava ennen niiden luovuttamista vangille.

19 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tapaamiskiellosta ja sen sisällöstä, tapaamisten valvonnan järjestämisestä sekä tapaamistilojen teknisistä ja rakenteellisista valvontajärjestelyistä annetaan valtioneuvoston asetuksella.

14 luku

Poistumislupa

1 §

Poistumisluvan tarkoitus

Vangille voidaan myöntää lyhyeksi ajaksi lupa poistua vankilasta (*poistumislupa*) Suomen alueelle.

Poistumisluvan tarkoituksena on tukea vangin yhteyksien säilyttämistä ja sijoittumista yhteiskuntaan sekä vähentää vapaudenmenetyksestä aiheutuvia haittoja.

2 §

Poistumisluvan myöntämisen edellytykset ja valvonta

Poistumislupa voidaan myöntää, jos:

- 1) voidaan pitää todennäköisenä, että vanki noudattaa poistumislupamääräyksiä;
- 2) voidaan pitää todennäköisenä, että vanki ei jatka rikollista toimintaa eikä vaaranna muun henkilön turvallisuutta poistumisluvan aikana;
- 3) vanki sitoutuu päihitteettömyyteen ja 16 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun päihitteettömyyden valvontaan, tämän pykälän 2 momentissa tarkoitettuun teknisillä välineillä tapahtuvaan valvontaan sekä tämän luvun 7 §:ssä tarkoitettuihin poistumislupamääräyksiin.

Vankia voidaan poistumisluvan aikana valvoa, jos valvonnalla voidaan edistää poistumislupamääräysten noudattamista. Valvonta tapahtuu Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen saattamana tai teknisillä välineillä. Tekniset välineet voivat olla vangin haltuun annettavia, vangin ylle ranteeseen, nilkkaan tai vyötärölle kiinnitettäviä taikka olla tällaisten välineiden yhdistelmiä.

Edellä 5 luvun 5 §:ssä tarkoitetulle varmuusosastolle sijoitetulle vangille voidaan myöntää poistumislupa vain Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen saattamana. Edellä 5 luvun 4 a §:ssä tarkoitetulle tehostetun valvonnan osastolle sijoitetulle vangille voidaan poistumislupa myöntää vain 2 momentissa tarkoitetulla tavalla valvottuna. Jäljempänä 3 §:n 3 momentissa tarkoitettu elinkautista vankeusrangaistusta suorittavan vangin poistumislupa voidaan myöntää vain Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen saattamana.

3 §

Poistumislupa rangaistusajan pituuden perusteella

Poistumislupa rangaistusajan pituuden perusteella voidaan myöntää, jos 2 §:ssä säädetty edellytykset täyttyvät ja vangin rangaistusajasta on rikoslain 2 c luvussa tarkoitettuun ehdonlaiseen vapauteen päästämiseen tai yhdistelmärangaistukseen kuuluvan vankeuden osuudesta (*vankilassaoloaika*) suoritettu kaksi kolmasosaa, kuitenkin vähintään kaksi kuukautta.

Elinkautista vankeusrangaistusta suorittavan vangin mahdollisuus poistumislupaan määräytyy niin kuin vangin vankilassaoloaika olisi 12 vuotta. Alle 21-vuotiaana tehdystä rikoksesta elinkautiseen vankeuteen tuomitun vangin poistumislupa määräytyy kuin vangin vankilassaoloaika olisi kymmenen vuotta.

Rangaistusajan pituuteen perustuvia poistumislupia voidaan myöntää enintään kolme vuorokautta kahden kuukauden ajanjakson kuluessa. Ensimmäinen kahden kuukauden ajanjakso alkaa ensimmäisestä rangaistusajan pituuden perusteella myönnettävästä poistumisluvasta. Poistumisluvan kokonaiskesto on lisätään kohtuullinen matka-aika.

Jos elinkautista vankeusrangaistusta suorittavalle ei myönnetä poistumislupaa 2 momentissa tarkoitettuna aikana, on hänelle myönnettävä enintään kuuden tunnin pituinen poistumislupa vähintään kerran vuodessa.

4 §

Poistumislupa tärkeästä syystä

Poistumislupa voidaan myöntää, jos 2 §:ssä säädetty edellytykset täyttyvät ja luvan myöntäminen on tärkeää vangin perheeseen, terveydenhuoltoon tai toimeentuloon liittyvästä syystä taikka työ-, koulutus-, sosiaali-, asunto- tai muun vastaavan asian hoitamista varten.

Terveydenhuoltoon liittyvästä syystä on pyydettävä lääkärin tai terveydenhuollon ammattihenkilön lausunto. Terveydenhuoltokäynnin ajankohdasta ilmoittamisessa noudatetaan 10 luvun 2 §:n 3 momentissa säädettyä.

Poistumislupa myönnetään siksi ajaksi, jota luvan perusteena olevan asian hoitaminen vaatii. Poistumisluvan kokonaiskesto on lisätään kohtuullinen matka-aika.

5 §

Poistumislupa erittäin tärkeästä syystä

Vangille on myönnettävä poistumislupa vakavasti sairaana tai saattohoidossa olevan lähiomaisen tai muun läheisen tapaamista samoin kuin lähiomaisen tai muun läheisen hautaan saattamista tai muuta vastaavaa erittäin tärkeää syytä varten.

Poistumislupa myönnetään siksi ajaksi, jota erittäin tärkeä syy vaatii. Poistumisluvan kestoa voidaan rajoittaa, jos se on perusteltua karkaamisen, vapauttamisyrityksen tai rikoksen estämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Poistumisluvan kokonaiskestoan lisätään kohtuullinen matka-aika.

6 §

Poistumislupa asiointia varten avovankilassa

Avovankilassa vangille voidaan myöntää poistumislupa päiväjärjestyksessä tarkoitettua tois-
tuvaan asiointia, ulkopuoliseen tilaisuuteen osallistumista tai muuta vastaava syytä varten, jos 2
§:ssä säädetty edellytykset täyttyvät.

Poistumislupa voi kerrallaan kestää enintään kuusi tuntia.

7 §

Poistumislupamääräykset

Poistumislupaan voidaan liittää määräyksiä, jotka koskevat vankilan ulkopuolella liikkumista, valvontaa, vangin käyttäytymistä ja vankilaan palaamista.

8 §

Poistumisluvan peruuttaminen ja keskeyttäminen

Jos poistumisluvan myöntämisen edellytykset eivät enää päätöksen tekemisen jälkeen täyty, lupa voidaan peruuttaa. Poistumislupa voidaan keskeyttää, jos vanki rikkoo poistumislupamääräyksiä tai tekee poistumisluvalla rikoksen. Poistumislupa voidaan keskeyttää myös, jos se on perusteltua rikoksen, karkaamisen tai vapauttamisyrityksen estämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

9 §

Poistumislupamääräysten rikkominen

Jos vanki rikkoo poistumislupamääräyksiä, voidaan hänelle määrätä 15 luvun 4 §:n 1–3 kohdassa tarkoitettu kurinpitorangaistus. Rangaistusajaksi lukemisesta säädetään 3 luvun 7 §:ssä.

Jos vanki tekee vankilan ulkopuolella rikoksen, noudatetaan, mitä rikoslain 2 luvun 13 §:ssä säädetään.

10 §

Kustannukset

Poistumislupamatkojen kustannuksista vastaa vanki.

Edellä 3 §:n 4 momentissa ja 5 §:ssä tarkoitetun poistumisluvan matkakustannukset maksetaan valtion varoista. Myös muun poistumisluvan matkakustannukset voidaan maksaa valtion varoista, jos se on perusteltua ottaen huomioon vangin varattomuus tai poistumisluvan syy.

11 §

Päätösvalta

Poistumisluvasta, sen peruuttamisesta ja 10 §:n 2 momentissa tarkoitetusta poistumislupamatkan kustannusten maksamisesta päättää vankilan yksikönpäällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta tai toiminnoista vastaava virkamies.

Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen toiminnan vastuualueen johtaja päättää poistumisluvasta ja poistumislupamatkan kustannusten maksamisesta silloin, jos lupaa hakee elinkautista rangaistusta tai yhdistelmä-rangaistusta suorittava vanki. Operatiivisen toiminnan vastuualueen johtaja voi siirtää tässä momentissa tarkoitetun päätösvalan vankilan yksikönpäällikölle.

12 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset matka-ajasta, poistumislupamatkojen korvaamisesta, ja poistumislupamääräyksistä annetaan valtioneuvoston asetuksella. Tarkemmat määräykset rangaistusajan pituuden perusteella myönnettävien poistumislupien määrän ja keston laskemisesta antaa Rikosseuraamuslaitos.

15 luku

Vankilan järjestys ja kurinpito

1 §

Vankilan järjestyssääntö

Vankilassa on järjestyssääntö, joka sisältää tätä lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä tarkempia määräyksiä:

- 1) vankilan alueella liikkumisesta;
- 2) vankilan osastoista;
- 3) vankilassa ja sen osastoilla järjestettävistä toiminnoista ja vapaa-ajantoiminnoista;
- 4) tupakoinnin järjestämisestä;
- 5) tapaamisten ja yhteydenpidon videoyhteyden välityksellä, kirjeenvaihdon, puhelimen käytön, sähköpostin käytön ja internetin käytön järjestämisestä;
- 6) elintarvikkeiden ja muun henkilökohtaiseen käyttöön sopivan tavaran sekä käyttöesineiden ja tarvikkeiden hankkimisesta vankilassa ja vastaanottamisesta vankilan ulkopuolelta;
- 7) vangin omaisuuden säilyttämisestä.

3 §

Järjestyksrikkomukset

Vangille voidaan määrätä kurinpitorangeistus, jos vanki syyllistyy järjestyksrikkomukseen. Järjestyksrikkomuksia ovat:

- 1) syyllistyminen vankilassa tai muutoin Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen valvonnan alaisena rikokseen, josta ei ole odotettavissa ankarampaa rangaistusta kuin sakkoa;
 - 2) luvaton poistuminen avovankilasta, 8 luvun 10 a §:ssä tarkoitetusta ulkopuolisesta laitoksesta tai terveydenhuollon laitoksesta;
 - 3) tämän lain tai sen nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen taikka niitä täsmentävän Rikosseuraamuslaitoksen määräyksen rikkominen;
 - 4) 1 §:ssä tarkoitetun vankilan järjestyssäännön rikkominen edellyttäen, että järjestyssäännössä on nimenomaisesti mainittu kyseisestä rikkomuksesta voivan seurata kurinpitorangaistus;
 - 5) 8 luvun 6, 9 tai 10 a §:ssä tarkoitettuun lupaan tai sijoitukseen tai 12 luvun 6 a, 9 tai 9 a §:ssä tarkoitettuun lupaan liitettyjen määräysten taikka 14 luvussa tarkoitetun poistumislupamääräysten rikkominen;
 - 6) Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen toimivaltansa rajoissa vankilan järjestyksen tai turvallisuuden ylläpitämiseksi antaman kehotuksen tai käskyn noudattamatta jättäminen.
-

10 §

Kurinpitoasian käsittely

Järjestysrikkomus käsitellään siinä vankilassa, johon vanki on sijoitettu tai jossa vanki syyllistyi järjestysrikkomukseen. Vangin kuljetuksen aikana tekemä järjestysrikkomus käsitellään kuitenkin siinä vankilassa, johon vanki saapuu. Jos vanki siirretään järjestysrikkomuksen vuoksi avovankilasta suljettuun vankilaan, järjestysrikkomus voidaan käsitellä ja kurinpitorangaistus määrätä myös siinä vankilassa, johon vanki siirretään.

11 §

Vangin pitäminen erillään selvittämisen aikana

Järjestysrikkomusta selvitettäessä ja päätöstä kurinpitoasiassa odotettaessa vanki voidaan pitää erillään muista vangeista, jos se on perusteltua järjestysrikkomuksen selvittämiseksi. Erillään pitäminen ei saa kestää kauempaa kuin on välttämätöntä eikä yli seitsemää vuorokautta. Erillään pitämisestä tulee mahdollisimman pian ilmoittaa terveydenhuollon ammattihenkilölle.

16 luku

Vankilan tilojen ja vangin tarkastaminen

1 §

Valvonta vankilassa

Vankeja ja vankien käytössä oleva tiloja on valvottava rikosten estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi ja vankien ja muiden henkilöiden turvallisuuden suojelemiseksi.

1 a §

Tekninen valvonta vankilassa

Vankilan alueen ja tilojen valvontaan voidaan käyttää teknistä valvontaa rikosten estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi ja vankien ja muiden henkilöiden turvallisuuden suojelemiseksi. Tekninen valvonta käsittää teknisellä laitteella tapahtuvan kuvan katselun ja tallentamisen. Teknistä valvontaa ei saa käyttää vankien asuinselleissä, WC-tiloissa, pukeutumistiloissa tai muissa vastaavissa paikoissa. Teknisestä valvonnasta on ilmoitettava asianmukaisella tavalla.

2 §

Asuintilojen ja omaisuuden tarkastus

Vankien asuintiloja sekä heidän käytössään ja vankilan alueella olevaa omaisuuttaan voidaan tarkastaa rikosten estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, vankien ja muiden henkilöiden turvallisuuden suojelemiseksi tai epäillyn järjestysrikkomuksen selvittämiseksi. Käyttöesineiden, rahan ja muiden maksuvälineiden sekä muun omaisuuden hallussapidosta säädetään 9 luvussa.

2 a §

Miehittämättömän kulkuneuvon kulkuun puuttuminen

Rikosseuraamuslaitos voi rikosten estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi ja vankien ja muiden henkilöiden turvallisuuden suojelemiseksi ottaa miehittämättömän kulkuneuvon tilapäisesti haltuun, estää sen käytön tai muutoin puuttua sen kulkuun, jos se saapuu vankilan alueelle tai alueen yläpuoliseen ilmatilaan.

4 §

Vangin henkilöntarkastus

Vangille voidaan tehdä henkilöntarkastus rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi vankilaan saapumisen tai palaamisen taikka valvomattoman tapaamisen ja lapsen tapaamisen yhteydessä. Vangille voidaan tehdä henkilöntarkastus myös muulloin, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka epäillyn järjestysrikkomuksen selvittämiseksi.

5 §

Erityistarkastus

Vankilassa, sen osastolla tai muussa tilassa voidaan suorittaa erityistarkastus, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

Kun vankilan osastolla tai muussa tilassa suoritetaan erityistarkastus, vangin henkilöntarkastus voidaan tehdä kaikille osastolle sijoitetuille tai tarkastettavassa tilassa oleskeleville vangeille.

6 §

Vangin henkilönkatsastus

Vangille voidaan tehdä henkilönkatsastus, jos se on välttämätöntä sen selvittämiseksi, onko vangilla vankilassa tai sinne tullessaan kehossaan 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai esineitä, jotka voivat aiheuttaa vakavaa vaaraa vankilan järjestykselle tai turvallisuudelle taikka vangin hengelle tai terveydelle.

6 a §

Päihteiden valmistamisen ja käytön kieltö

Alkoholin, muun päihdyttävän aineen ja rikoslain 44 luvun 16 §:ssä tarkoitettujen dopingaineiden valmistaminen ja käyttö vankilassa ja ulkopuolisen laitossijoittelun aikana on kiellettyä.

7 §

Päihteettömyyden valvonta

Vanki voidaan velvoittaa suorittamaan puhalluskoe taikka antamaan sylki- tai virtsanäyte:

1) jos se on perusteltua sen selvittämiseksi, onko vanki alkoholin, muun päihdyttävän aineen taikka rikoslain 44 luvun 16 §:ssä tarkoitettujen dopingaineiden vaikutuksen alainen; tai

2) valvomattoman tapaamisen, lapsen tapaamisen, sopimusosastolle sijoittamisen, poistumisluvan, opintoluvan, siviilityöluvan, ulkopuolista valvottua toimintaa koskevan luvan, avovankilaan sijoittamisen, ulkopuoliseen laitokseen sijoituksen tai valvottuun koevapauteen sijoittamisen edellytysten selvittämiseksi taikka päihteettömyysvelvollisuuden valvomiseksi.

Vangilta voidaan määrätä otettavaksi verinäyte, jos se on perusteltua 1 momentissa tarkoitettusta kokeesta tai näytteen antamisesta kieltäytymisen, päihteettömyyden valvonnan turvaamisen tai luotettavan koetuloksen saamisen vuoksi.

Jos päihtymystila on ulkonaisista merkeistä päätellen ilmeinen, puhalluskoetta, sylki-, virtsa- tai verinäytettä ei tarvitse ottaa, ellei vanki sitä vaadi.

17 luku

Muun henkilön tarkastaminen

2 §

Turvataarkastus vankilan alueella

Henkilölle voidaan tehdä vankilassa ja sen alueella turvatarkastus rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi (*turvataarkastus*).

3 §

Tapaajan henkilöntarkastus

Tapaajalle voidaan tehdä henkilöntarkastus, jos se on perusteltua sen selvittämiseksi, onko tapaajalla mukanaan 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä.

6 §

Kiinniottaminen ja säilöissäpito

Vankilassa ja sen alueella oleva henkilö voidaan ottaa kiinni, jos kiinniottaminen on välttämätöntä rikoksen estämiseksi tai selvittämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

8 §

Päätösvalta

Tapaajan henkilöntarkastuksesta ja vankilasta poistamisesta päättää valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies. Henkilön kiinni ottamisesta päättää vankilan yksikönpäällikkö, turvallisuudesta vastaava virkamies, valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies tai ohjaus- ja valvontatehtävissä toimiva virkamies. Kiinni otetun henkilön säilöissäpidosta päättää vankilan yksikönpäällikkö.

18 luku

Turvaamistoimenpiteet ja voimakeinojen käyttö

2 §

Sitominen

Edellä 1–3 momentissa säädettyä sovelletaan myös vapautuneeseen vankiin 21 luvun 1 §:n 4 momentissa tarkoitetun kuljetuksen aikana.

4 §

Eristämistarkkailu

Vanki voidaan sijoittaa eristämistarkkailuun, jos se on välttämätöntä sen selvittämiseksi, onko vangilla vankilassa tai sinne tullessaan kehossaan tämän lain 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai esineitä taikka sen varmistamiseksi, että henkilökatsastuksessa havaitut aineet ja esineet poistuvat hänen kehostaan. Eristämistarkkailussa vanki sijoitetaan selliin, jossa häntä ja kiellettyjen aineiden tai esineiden poistumista hänen kehostaan voidaan ympärivuorokautisesti tarkkailla ja valvoa teknisin apuvälinein tai muulla tavoin. Tällöin

vangilta voidaan edellyttää myös erityisen tarkkailuvaatetuksen käyttöä. Eristämistarkkailuun sijoitetun vangin tulee pyynnöstään päästä viivytyksettä WC-tiloihin.

6 §

Voimakeinojen käyttö

Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehellä on virkatehtävää suorittaessaan oikeus käyttää voimakeinoja:

1) vangin karkaamisen tai luvatta poistumisen estämiseksi, vastarinnan murtamiseksi ja tässä tai 16 luvussa tarkoitetun valvonta-, tarkastus- ja turvaamistoimenpiteen suorittamiseksi sekä 21 luvun 2 §:n 4 momentissa tarkoitetun vapautuneen vangin kuljetuksen turvallisuudesta huolehtimiseksi;

9 §

Tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset:

- 1) tarkkailun, eristämistarkkailun ja erillään pitämisen täytäntöönpanosta ja olosuhteista;
 - 2) voimankäyttövälineistä ja sitomiseen käytettävistä välineistä sekä niiden säilyttämisestä ja hävittämisestä;
 - 3) voimakeinojen ja turvaamistoimien käytön koulutuksen järjestämisestä;
 - 4) oikeudesta kantaa voimankäyttövälineitä;
 - 5) sitomisen ja voimankäyttövälineen käytön kirjaamisesta.
- Rikosseuraamuslaitos voi antaa tarkempia määräyksiä voimakeinojen ja turvaamistoimien käytön koulutuksen sisällöstä.

19 luku

Ilmoitukset ja tiedon antaminen

5 §

Ilmoitukset poliisille

Rikosseuraamuslaitos saa ilmoittaa poliisille:

3) vangin osallistumisesta toimintaan vankilan ulkopuolella ja vangin sijoittamisesta vankilan ulkopuoliseen laitokseen;

19 a luku

Poikkeukset yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa

1 §

Poikkeusten soveltaminen

Tämän luvun säännösten nojalla voidaan jäljempänä säädetyllä tavalla poiketa 2 luvun, 6–8 luvun, 11 luvun, 13 luvun ja 14 luvun säännöksistä normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja valmiuslain (1552/2011) 3 §:ssä tarkoitetuissa poikkeusoloissa.

2 §

Vankilaan ottamisen rajoittaminen

Vankilaan ottamista voidaan rajoittaa 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos rajoittaminen on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankeuden täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille. Vankilaan ottamisen rajoittaminen voi koskea sakon muuntorangaistukseen ja alle kahden vuoden ehdottomaan vankeusrangastukseen tuomittuja.

Vankilaan ottamisen rajoittaminen voi kestää enintään kuusi kuukautta. Rajoittamista voidaan jatkaa enintään kuudeksi kuukaudeksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 1 momentissa säädetyistä syistä. Rangaistuksen täytäntöönpanoon on kuitenkin ryhdyttävä, jos tuomittu rangaistus raukeaisi rajoittamisen vuoksi.

3 §

Vankien evakuointi

Vankilan kaikki vangit voidaan siirtää muuhun vankilaan tai muihin vankiloihin 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos siirtäminen on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankeuden täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille.

4 §

Ulkoilun epäminen

Ulkoilu voidaan tapauskohtaisesti vankilassa tai sen osastolla evätä 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankeuden täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille.

5 §

Toiminnan järjestämisen rajoittaminen

Toiminnan järjestämistä voidaan vankilassa tai sen osastolla rajoittaa 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankeuden täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille. Vangeille on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä sellaista korvaavaa toimintaa, jota vankilassa olosuhteet huomioiden voidaan järjestää.

Jos on ilmeistä, ettei 1 momentissa tarkoitettu rajoittaminen ole riittävää vankeuden täytäntöönpanon turvallisuuden varmistamiseksi, toiminnan järjestäminen voidaan keskeyttää kokonaan, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankeuden täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille.

Vangin osallistumista oppivelvollisuuden mukaiseen opetukseen ei voida rajoittaa tai keskeyttää.

Toiminnan järjestämisen rajoittaminen tai keskeyttäminen voivat kestää enintään 30 päivää. Niitä voidaan jatkaa enintään 30 päiväksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 1 tai 2 momentissa säädetyistä syistä. Rajoittaminen ja keskeyttäminen on päätettävä viipymättä, jos normaaliolojen vakava häiriötilanne tai poikkeusolot päättyvät.

6 §

Vapaa-ajan toiminnan järjestämisen rajoittaminen

Vapaa-ajantoimintaa ja kirjastoon pääsyä sekä uskonnollisiin tilaisuuksiin pääsyä voidaan vankilassa tai sen osastolla rajoittaa 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankeuden täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille. Vangeille on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä sellaista korvaavaa vapaa-ajantoimintaa, jota vankilassa olosuhteet huomioiden voidaan järjestää.

Jos on ilmeistä, ettei 1 momentissa tarkoitettu rajoittaminen ole riittävää vankeuden täytäntöönpanon turvallisuuden varmistamiseksi, vapaa-ajantoiminta ja kirjastoon pääsy sekä uskonnollisiin tilaisuuksiin pääsy voidaan keskeyttää kokonaan, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankeuden täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille. Vankien kirjastopalveluista ja mahdollisuudesta uskonnonharjoittamiseen on tällöin huolehdittava muulla tavoin.

Vapaa-ajantoiminnan, kirjastoon pääsyn ja uskonnollisiin tilaisuuksiin pääsyn rajoittaminen tai keskeyttäminen voivat kestää enintään 30 päivää. Niitä voidaan jatkaa enintään 30 päiväksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 1 tai 2 momentissa säädetyistä syistä. Rajoittaminen ja keskeyttäminen on päätettävä viipymättä, jos normaaliolojen vakava häiriötilanne tai poikkeusolot päättyvät.

7 §

Tapaamisten rajoittaminen

Vankien tapaamisia voidaan vankilassa tai sen osastolla rajoittaa 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos rajoittaminen on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankeuden täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille.

Jos on ilmeistä, ettei tapaamisten rajoittaminen ole riittävää vankeuden täytäntöönpanon turvallisuuden varmistamiseksi tapaamiset voidaan keskeyttää kokonaan, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankeuden täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille.

Tämän lain 13 luvun 5 §:ssä tarkoitettuja lapsen tapaamisia, 6 §:ssä tarkoitettuja asiamiehen tapaamisia ja alle 18-vuotiaiden vankien tapaamisia ei voida rajoittaa tai keskeyttää.

Tapaamisten rajoittaminen tai keskeyttäminen voivat kestää enintään 30 päivää. Niitä voidaan jatkaa enintään 30 päiväksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 1 tai 2 momentissa säädetyistä syistä. Rajoittaminen ja keskeyttäminen on päätettävä viipymättä, jos normaaliolojen vakava häiriötilanne tai poikkeusolot päättyvät.

8 §

Poistumislupien myöntämisen keskeyttäminen

Poistumislupien myöntäminen voidaan vankilassa tai sen osastolla keskeyttää 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos keskeyttäminen on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankeuden täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja

vangeille. Keskeytys voi koskea kaikkia tai vain osaa 14 luvun 2 §:ssä, 4 §:ssä tai 6 §:ssä tarkoitetuista poistumisluvista.

Erittäin tärkeästä syystä myönnettävien poistumislupien ja alle 18-vuotiaiden vankien poistumislupien myöntämistä ei voida keskeyttää. Jos avovankilan säännölliset poistumisluvat asiointia varten keskeytetään, tulee asiointi järjestää muulla tavoin keskeytyksen aikana.

Poistumislupien myöntämisen keskeyttäminen voi kestää enintään 30 päivää. Sitä voidaan jatkaa enintään 30 päiväksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 1 momentissa säädettyistä syistä. Keskeyttäminen on päätettävä viipymättä, jos normaaliolojen vakava häiriötilanne tai poikkeusolot päättyvät.

9 §

Rajoittamisen vaikutus vankia koskeviin päätöksiin

Jos toiminnan järjestämistä on 5 §:ssä tarkoitettulla tavalla rajoitettu tai keskeytetty, vangin toimintaan sijoittamista koskevaa päätöstä voidaan väliaikaisesti muuttaa rajoitusten edellyttämällä tavalla. Vangin osallistumisvelvollisuus voidaan täyttää myös muussa kuin rangaistusajan suunnitelmaa edistävässä toiminnassa sen mukaisesti, mitä korvaavaa toimintaa vankilassa olosuhteet huomioiden voidaan järjestää. Toimintaan sijoittamisen väliaikainen muuttaminen ei vaikuta vangille maksettavaan vankeuslain 9 luvun 6 §:ssä tarkoitettuun toimintarahaan tai palkkaan.

Jos tapaamisia on rajoitettu tai ne on kokonaan keskeytetty 7 §:n nojalla, voidaan 13 luvun 4 tai 7 §:ssä tarkoitettu tapaaminen evätä tai jo myönnetty tapaaminen peruuttaa. Jos poistumislupien myöntäminen on keskeytetty 8 §:n nojalla, voidaan haettu poistumislupa evätä tai jo myönnetty poistumislupa peruuttaa.

10 §

Rajoitusten vaikutus vankien yhteydenpitoon

Jos tapaamisia on rajoitettu tai ne on kokonaan keskeytetty 7 §:n nojalla tai poistumislupien myöntäminen on keskeytetty 8 §:n nojalla, vangeille on annettava mahdollisuus olla muulla tavoin yhteydessä vankilan ulkopuolelle.

11 §

Päätösvalta

Operatiivisen vastuualueen johtaja päättää 3 §:ssä tarkoitetusta vankien evakuoimisesta, 5 §:ssä tarkoitetusta toiminnan järjestämisen rajoittamisesta, 6 §:ssä tarkoitetusta vapaa-ajantoiminnan järjestämisen rajoittamisesta, 7 §:ssä tarkoitetusta tapaamisten rajoittamisesta sekä 8 §:ssä tarkoitetusta poistumislupien myöntämisen keskeyttämisestä kuultuaan päätöksen kohteena olevien vankiloiden yksikönpäälliköitä.

Vankilan yksikönpäällikkö, rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta tai toiminnoista vastaava virkamies taikka ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies päättää 9 §:ssä tarkoitetusta toimintaan sijoittamista koskevan päätöksen väliaikaisesta muuttamisesta. Vankilan yksikönpäällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta tai toiminnoista vastaava virkamies päättää 4 §:ssä tarkoitettuun ulkoilun epäämisestä sekä 9 §:ssä tarkoitetuista tapaamisen tai poistumisluvan epäämisestä tai peruuttamisesta.

12 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Oikeusministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset vankilaan ottamisen rajoittamisen alkamisesta ja päättymisestä sekä siitä, millä tavoin vankilaan ottamista rajoitetaan.

20 luku

Muutoksenhaku

1 §

Muutoksenhakukelpoiset päätökset

Vanki tai tuomittu saa vaatia oikaisua tai valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

5) 5 luvun 1 §:n 4 momentissa tarkoitettua vangin sijoittamista, 3 §:ssä tarkoitettua erillään asumista omasta pyynnöstä, 4 a §:ssä tarkoitettua tehostetun valvonnan osastolle sijoittamista, 6 §:ssä tarkoitettua varmuusosastolle sijoittamista ja 7 §:ssä tarkoitettua varmuusosastolle sijoittamisen jatkamista;

8) 8 luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua osallistumisvelvollisuudesta vapauttamista, 6 §:ssä tarkoitettua lupaa siviilityöhön, 9 §:n 1 momentissa tarkoitettua lupaa osallistua toimintaan vankilan ulkopuolella, 10 a §:ssä tarkoitettua sijoittamista ulkopuoliseen laitokseen, 11 §:ssä tarkoitettua päätöstä peruuttaa 6 §:ssä, 9 §:n 1 momentissa tai 10 a §:ssä tarkoitettu lupa tai sijoitus tai 13 §:ssä tarkoitettua osallistumisvelvollisuudesta vapauttamista määräajaksi;

9) 9 luvun 1 §:ssä tarkoitettua omaisuuden hallussapidon epäämistä, 3 §:n 3 tai 4 momentissa tarkoitettua maksuvälineen tai muun rahan käytön järjestelyn epäämistä, 4 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettua tavaran hankinnan epäämistä, 6 §:ssä tarkoitettua käyttörahan, toimintarahan ja palkan maksamista, 6 a §:ssä tarkoitettua työmatkakustannusten korvaamista, 8 §:ssä tarkoitettua toimintarahan suorittamatta jättämistä ja 8 a §:ssä tarkoitettua toimintarahan tai palkan muuttamista;

15 a) 19 a luvun 5 §:ssä tarkoitettua toiminnan järjestämisen rajoittamista, 6 §:ssä tarkoitettua vapaa-ajantoiminnan järjestämisen rajoittamista, 7 §:ssä tarkoitettua tapaamisten rajoittamista ja 8 §:ssä tarkoitettua poistumislupien keskeyttämistä;

2 §

Muutoksenhakukielto

Vanki tai tuomittu ei saa vaatia oikaisua eikä valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

7) 9 luvun 3 a §:n 2 momentissa tarkoitettua maksukortin käytön valvontaa;

10) 14 luvun 2 §:ssä tarkoitettua poistumislupaa rangaistusajan pituuden perusteella, 4 §:ssä tarkoitettua poistumislupaa tärkeästä syystä, 6 §:ssä tarkoitettua poistumislupaa asiointia varten avovankilassa sekä tällaisten lupien 9 §:ssä tarkoitettua peruuttamista;

11) 19 a luvun 3 §:ssä tarkoitettua vankien evakuointia sekä 9 §:ssä tarkoitettua toimintaan sijoittamisen väliaikaista muuttamista ja tapaamisen tai poistumisluvan epäämistä ja peruuttamista.

21 luku

Vapauttaminen

1 §

Vangin vapauttamisajankohdan määräytyminen

Mielenterveyslain 2 luvussa tarkoitettuun hoitoon määrätyn potilaan kuljetuksesta hänen vapautuessaan vankeudesta säädetään mielenterveyslain 31 b §:ssä. Rikosseuraamuslaitos tai poliisi on velvollinen maksutta antamaan virka-apua kuljetukseen. Virka-apua antaa ensi sijassa Rikosseuraamuslaitos, mutta Rikosseuraamuslaitos ja poliisi voivat yksittäisessä tapauksessa sopia kuljetuksen virka-avusta toisin, jos se on turvallisuussyistä tai muista erityisistä syistä tarkoituksenmukaista.

3 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset ehdonalaisen vapauttamisen valvonnasta ja toimeenpanosta sekä vankilassaoloajan ja vapauttamisajankohdan määräytymisestä annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

2.

Laki

tutkintavankeuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan tutkintavankeuslain (768/2005) 9 luvun 17 §:n 2 momentti ja 16 luvun 2 §, sellaisina kuin niistä ovat 9 luvun 17 §:n 2 momentti laissa 223/2022,

muutetaan 2 luvun 6 §:n 2 momentti, 3 luvun 2 a §, 3 §:n 3 momentti, 5 §, 9 §:n 1 momentti ja 10 §, 4 luvun 1 §:n 2 ja 3 momentti, 5 luvun 3, 3 a ja 4 §, 6 §:n 1 momentti sekä 8 ja 9 §, 6 luvun 2 §, 7 luvun 1 §:n 3 ja 4 momentti, 2 §:n 1 momentin 1 kohta ja 2 momentti, 3 §:n 2 momentti sekä 5 §, 8 luvun 1, 2, 2 a, 4 ja 5 §, 6 §:n 1 ja 3 momentti, 7 §:n 1 momentti, 7 c ja 8 §, 9 §:n 3 momentti sekä 10 §, 9 luvun 1 §:n 3 ja 4 momentti, 4 §:n 2 momentti, 6 §, 7 §:n 2 momentti, 8 §:n 1 momentti sekä 9 §, 9 luvun 14 §, 10 luvun 1 §, 10 §:n 3 momentti ja 11 §:n 1 momentti, 11 luvun 1 §:n 1 momentti, 2 §, 4 §:n 1 momentti, 5 §, 6 §:n 1 momentti sekä 7 §, 12 luvun 2 §:n 1 momentti, 3 §:n 1 momentti, 6 §:n 1 momentti ja 8 §:n 2 momentti, 13 luvun 4 §:n 1 momentti, 6 §:n 1 momentin 1 kohta ja 9 §, 15 luvun 1 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohta, 2 §:n 5 kohta sekä 3 § sekä 16 luvun 1 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 2 luvun 6 §:n 2 momentti, 3 luvun 9 §:n 1 momentti, 10 luvun 10 §:n 3 momentti, 8 luvun 9 §:n 3 momentti, 12 luvun 8 §:n 2 momentti laissa 223/2022, 3 luvun 2 a §, 7 luvun 3 §:n 2 momentti ja 5 §, 7 luvun 1 §:n 3 ja 4 momentti ja 2 §:n 1 momentin 1 kohta, 8 luvun 2 a §, 7 c ja 10 § sekä 16 luvun 1 §:n 1 momentin 2 kohta, 9 luvun 1 §:n 4 momentti, 4 §:n 2 momentti, 6 §, 7 §:n 3 momentti, 8 §:n 1 momentti, 9 ja 14 §, 11 luvun 4 §:n 1 momentti, 13 luvun 4 §:n 1 momentti sekä 15 luvun 2 §:n 5 kohta ja 3 § laissa 394/2015, 3 luvun 3 §:n 3 momentti, 10 luvun 11 §:n 1 momentti, 11 luvun 7 § laissa 1303/2021, 3 luvun 10 § laeissa 394/2015 ja 142/2023, 5 luvun 3 § ja 8 luvun 5 § osaksi laissa 291/2021, 5 luvun 3 a §, 11 luvun 6 §:n 1 momentti laissa 291/2021, 5 luvun 6 §:n 1 momentti sekä 15 luvun 1 §:n 1 momentin 2 kohta laissa 384/2017, 5 luvun 8 § laeissa 1303/2021 ja 223/2022, 5 luvun 9 § laeissa 394/2015 ja 223/2023, 6 luvun 2 § laissa 1641/2015, 8 luvun 1 § laeissa 266/2007 ja 394/2015, 8 luvun 2 § laeissa 394/2015 ja 291/2021, 8 luvun 4 § osaksi laissa 725/2011 ja 394/2015, 8 luvun 6 §:n 1 momentti laissa 808/2011, 8 luvun 7 §:n 1 momentti ja 8 §, 9 luvun 1 §:n 3 momentti, 13 luvun 6 §:n 1 momentin 1 kohta, 15 luvun 1 §:n 1 kohta sekä 16 luvun 1 §:n 1 momentin 3 kohta laissa / , sekä 10 luvun 1 § laissa 142/2023 sekä 13 luvun 9 § laeissa 394/2015, 1303/2021 ja 223/2022

lisätään 1 luvun 2 §:ään uusi 4 momentti, 3 lukuun uusi 2 e ja 2 f §, 4 luvun 1 §:ään uusi 4 momentti, 5 luvun 7 §:ään uusi 2 momentti, 7 luvun 1 §:ään uusi 5 momentti, 13 luvun 2 §:ään uusi 5 momentti, lakiin uusi 14 a luku. 15 luvun 1 §:ään uusi 7 a kohta ja 2 §:ään uusi 6 kohta,

sellaisina kuin ne ovat 1 luvun 2 § osaksi laissa 394/2015, 4 luvun 1 § osaksi laissa / , 5 luvun 7 § laissa 384/2017, 7 luvun 1 § ja 13 luvun 2 § laissa / , 15 luvun 1 §:n 1 momentti laeissa 394/2015, 384/2017, 820/2019, 1303/2021 ja 307/2023 sekä 15 luvun 2 § laeissa 394/2015, 291/2021 ja 307/2023, seuraavasti:

1 luku

Tutkintavankeuden toimeenpanon yleiset periaatteet

2 §

Tutkintavankeuden päätyminen

Mielenterveyslain 2 luvussa tarkoitettuun hoitoon määrätyn potilaan kuljetuksesta hänen vapautuessaan tutkintavankeudesta säädetään mielenterveyslain 31 b §:ssä. Kuljetuksen järjestämiseksi vapautunutta tutkintavankia voidaan pitää vapautensa menettäneenä kuljetuksen alkamiseen saakka, kuitenkin enintään kuusi tuntia. Rikosseuraamuslaitos tai poliisi on velvollinen maksutta antamaan virka-apua kuljetukseen. Virka-apua antaa se viranomainen, jonka säilyttävänä vapautunut tutkintavanki on. Rikosseuraamuslaitos ja poliisi voivat yksittäisessä tapauksessa sopia virka-apun antamisesta toisin, jos se on turvallisuussyistä tai muista erityisistä syistä tarkoituksenmukaista.

2 luku

Saapuminen vankilaan

6 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Rikosseuraamuslaitos antaa tarkemmat määräykset tulotarkastuksessa noudatettavasta menettelystä.

3 luku

Sijoittaminen vankilassa, perushuolto ja siirtäminen

2 a §

Sopimusosasto

Tutkintavanki voidaan sijoittaa sopimusosastolle, jos sijoittaminen on perusteltua ottaen huomioon tutkintavangin sijoittamisen yleiset periaatteet ja jos tutkintavanki sitoutuu päihitteettömyyteen sekä tämän lain 11 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun päihitteettömyyden valvontaan eikä pakkokeinolain 4 luvun nojalla määrätty yhteydenpitorajoitus estä sijoittamista.

Sopimusosastolle sijoittaminen tulee peruuttaa, jos sijoittamiselle ei enää ole 1 momentissa tarkoitettuja edellytyksiä.

2 e §

Tehostetun valvonnan osasto

Tutkintavanki voidaan sijoittaa tehostetun valvonnan osastolle, jos sijoittaminen on perusteltua sen estämiseksi, että vanki jatkaa rikollista toimintaa tai muulla tavoin vaarantaa vankilan järjestystä ja turvallisuutta taikka toisen vangin tai muun henkilön turvallisuutta vankilassa.

Tehostetun valvonnan osastolle sijoittamisen edellytyksiä tarkastellaan säännöllisesti. Sijoittaminen tulee peruuttaa, jos sille ei enää ole 2 momentissa tarkoitettuja edellytyksiä. Tutkintavangin hakemusta sijoittamisen peruuttamiseksi ei tarvitse käsitellä uudelleen ennen kuin neljä kuukautta on kulunut edellisestä päätöksestä, jollei osastolle sijoittamisen edellytyksissä ole tapahtunut olennaista muutosta.

Tehostetun valvonnan osastolle sijoitetun tutkintavangin oikeuksien rajoituksista säädetään 4 luvun 1 §:n 2 momentissa, 7 luvun 1 §:n 2 momentissa, 2 §:n 1 momentissa ja 3 §:n 1 momentissa.

2 f §

Peseytyminen

Tutkintavangilla on oikeus peseytymiseen vähintään kerran päivässä. Peseytyminen voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi, tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi taikka vangin terveydentilan vuoksi.

3 §

Vaatetus

Tutkintavangin on käytettävä 4 luvussa tarkoitetussa työtoiminnassa työturvallisuuden edellyttämää vaatetusta. Tutkintavangin käyttöön on annettava tällainen vaatetus.

5 §

Ulkoilu

Tutkintavangille on annettava mahdollisuus ulkoilla vähintään tunti päivässä. Ulkoilu voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi, tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi taikka tutkintavangin terveydentilan vuoksi.

9 §

Päätösvalta

Tutkintavangin peseytymisen ja ulkoilun keskeyttämisestä tai epäämisestä päättää vankilan yksikönpäällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta vastaava virkamies tai, jos asia ei siedä viivytystä, ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies. Tutkintavangin omien vaatteiden haltuun antamisen epäämisestä 3 §:n 2 momentin perusteella päättää rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta vastaava virkamies taikka ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies. Toiminnoista vastaava virkamies päättää toiminnoista, joissa vangin on käytettävä 3 §:n 4 momentissa tarkoitettua vaatetusta. Ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies voi antaa vangin haltuun sellaisia vangin omia vaatteita, joiden hallussapito on vankilassa sallittua. Perusruokavaliosta poikkeamisesta päättää rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty toiminnoista tai turvallisuudesta vastaava virkamies.

10 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Oikeusministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset miesten, naisten ja alaikäisten vankien sijoittamiseen tarkoitetuista vankiloista.

Tarkemmat määräykset ruoka- ja perushuollosta, asumisesta sekä tupakkatuotteiden, tupakointivälineiden ja sytytysvälineiden haltuun antamisesta ja säilyttämisestä antaa Rikosseuraamuslaitos.

4 luku

Toiminta

1 §

Toiminnan järjestäminen

Tehostetun valvonnan osastolle sijoitettu tutkintavanki voi osallistua vain osastolle soveltuviin toimintoihin. Tehostetun valvonnan osastolle sijoitettu tutkintavanki voi kuitenkin osallistua toimintaan osaston ulkopuolella, jollei se vaaranna vankilan järjestystä ja turvallisuutta tai toisen vangin tai muun henkilön turvallisuutta.

Jos tutkintavanki osallistuu toimintaan, ennen toiminnan aloittamista on sovittava toimintarahen perusteista. Toimintaan osallistumisesta tehdään erillinen päätös.

Tutkintavangille ei saada antaa vankeuslain 8 luvun 6 §:ssä tarkoitettua lupaa siviilityöhön eikä saman luvun 9 §:ssä tarkoitettua opintolupaa tai lupaa valvottuun ulkopuoliseen toimintaan. Tutkintavankia ei saa myöskään sijoittaa vankeuslain 8 luvun 10 a §:ssä tarkoitettuun ulkopuoliseen laitokseen.

5 luku

Tutkintavangin omaisuus ja tulot

3 §

Rahan ja muiden maksuvälineiden käyttö vankilassa

Tutkintavangilla on oikeus käyttää henkilökohtaista maksukorttiaan. Muiden maksuvälineiden tai käteisen rahan käyttö on kielletty. Tutkintavangin hallussa olevat rahat ja muut maksuvälineet otetaan vankilassa säilytettäväiksi, talletetaan 2 momentissa tarkoitettulle maksuvälineelle tai talletetaan vangin kustannuksella hänen tililleen pankkiin.

Tutkintavangin käyttöön voidaan 1 momentissa tarkoitettujen maksuvälineiden sijasta antaa Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymä maksuväline, jos se on perusteltua tutkintavangin maksuliikenteen järjestämiseksi. Tutkintavangille on tällöin mahdollisuuksien mukaan varattava tilaisuus siirtää rahaa maksuvälineeltä muulle pankkitilille, jollei siirron epäminen ole välttämättömästä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

Jos tutkintavangin käyttöön ei muualla laissa säädetystä syystä voida antaa 1 tai 2 momentissa tarkoitettua maksuvälinettä, tutkintavangille on järjestettävä mahdollisuus rahan käyttöön muulla tavoin. Tutkintavangille on tällöin mahdollisuuksien mukaan varattava tilaisuus siirtää

rahaa muulle pankkitilille, jollei siirron epääminen ole välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

3 a §

Maksuvälineen käytön valvonta

Tutkintavangeille annettujen Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymien maksuvälineiden käyttöä voidaan valvoa tavanomaisesta maksuliikenteestä poikkeavien maksutapahtumien havainnoimiseksi siten, että valvonta kohdistetaan yksinomaan maksutapahtumien lukumäärään ja rahamäärään.

Tutkintavangille annetun Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymän maksuvälineen käyttöä voidaan valvoa siten, että valvonta kohdistetaan yksittäisen tutkintavangin maksuvälineen tilitietoihin, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Päätös voidaan tehdä enintään 30 päivän määräajaksi kerrallaan.

4 §

Tavarankäytön hankkiminen vankilassa

Vankilan on järjestettävä tutkintavangille mahdollisuus hankkia elintarvikkeita ja muuta henkilökohtaiseen käyttöön sopivaa tavaraa.

Tutkintavanki saa hankkia vankilan välityksellä käyttöesineitä ja tarvikkeita, joiden hallussapito on 1 §:n 1 ja 2 momentin nojalla sallittu.

6 §

Omaisuuksien palauttaminen

Kun tutkintavanki vapautuu vankilasta, hänen rahansa, muut maksuvälineensä ja omaisuutensa on luovutettava hänelle omaisuusluettelon allekirjoitusta vastaan. Edellä 3 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitetut rahavarat talletetaan tutkintavangin ilmoittamalle tilille. Jos tallettaminen pankkitilille ei ole mahdollista, rahavarat luovutetaan tutkintavangille käteisenä rahana tai muulla tarkoituksenmukaisella tavalla. Jos tutkintavanki ei allekirjoita omaisuusluetteloa, kahden Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen on todistettava luettelo oikeaksi.

7 §

Käyttöraha ja toimintaraha

Käyttöraha ja toimintaraha maksetaan tutkintavangin ilmoittamalle pankkitilille tai 3 §:n 2 momentissa tarkoitettuun maksuvälineeseen liitetylle tilille. Edellä 3 §:n 3 momentissa tarkoitettussa tilanteessa tutkintavangille maksettavasta käyttörahasta ja toimintarahasta on pidettävä kirjaa muulla tavoin. Käyttöraha ja toimintaraha maksetaan vähintään kerran kuukaudessa.

8 §

Päätösvalta

Ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies tekee päätöksen siitä, että omaisuutta ei anneta tutkintavangin haltuun. Ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies voi antaa tutkintavangin haltuun sellaisia esineitä ja aineita, joiden hallussapito on vankilassa sallittua.

Käyttörahan ja toimintarahan maksamisesta päättää vankilan yksikönpäällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty toiminnoista vastaava virkamies taikka ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies.

Edellä 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun maksuvälineen antamisesta vangin käyttöön tai 3 §:n 3 momentissa tarkoitetusta rahan käytön järjestämisestä päättää ohjauksen ja valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies. Mainituissa momenteissa tarkoitetusta rahan siirtämisen epäamisestä päättää vankilan yksikönpäällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta vastaava virkamies.

Edellä 3 a §:n 2 momentissa tarkoitetusta Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymän maksuvälineen käytön valvonnasta päättää turvallisuudesta vastaava virkamies taikka rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies.

9 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset tutkintavangin hallussaan pitämästä omaisuudesta, tavaroiden hankkimisesta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Rikosseuraamuslaitos antaa tarkemmat määräykset:

- 1) tutkintavangin käyttöön 3 §:n 1 ja 2 momentin nojalla annettavan maksuvälineen ominaisuuksista, käyttöön antamisesta, säilyttämisestä ja käytöstä sekä 3 §:n 3 momentissa tarkoitettua rahan käytön järjestämisestä;
- 2) omaisuuden säilyttämisestä, lähettämisestä ja hävittämisestä;
- 3) omaisuusluettelosta ja siitä, mitä omaisuutta luetteloon merkitään;
- 4) vankeuslain 9 luvun 6 §:ssä tarkoitetun provision maksamisesta ja määrästä.

6 luku

Sosiaali- ja terveydenhuolto

2 §

Tilapäinen hoito ja tutkimus vankilan ulkopuolella

Jos sairasta tai vammautunutta tutkintavankia ei voida asianmukaisesti hoitaa tai tutkia Vanhaterveydenhuollon yksikössä, hänet on lähetettävä tarpeellisen valvonnan alaisena tilapäisesti vankilan ulkopuolelle hoitoon tai tutkimukseen. Valvonnasta säädetään 9 luvun 14 §:n 3 momentissa.

Sen estämättä mitä potilaan asemasta ja oikeuksista annetun lain (785/1992) 4 §:ssä ja hallintolain (434/2003) 45 §:ssä säädetään, Rikosseuraamuslaitos voi jättää ilmoittamatta tutkintavangille hoitoon pääsyn tarkan ajankohdan, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Päätöksessä on

kuitenkin ilmoitettava vähintään suuntaa antava tieto ajankohdasta hoitokäyntiin valmistautumista varten.

7 luku

Vapaa-aika

1 §

Vapaa-ajan toiminta

Tehostetun valvonnan osastolle sijoitettu tutkintavanki saa osallistua vapaa-ajan toimintoihin ja viettää vapaa-aikaa yhdessä muiden osastolle sijoitettujen tutkintavankien kanssa.

Osallistuminen voidaan kieltää tai sitä rajoittaa, jos tutkintavanki:

- 1) suorittaa 10 luvun 4 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua yksinäisyysrangaistusta; taikka
- 2) on 10 luvun 11 §:ssä tai 13 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden kohteena.

Tutkintavangin osallistuminen vapaa-ajan tilaisuuteen voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi tai välttämätöntä tutkintavangin terveydentilan vuoksi.

2 §

Uskonnonharjoitus

Tutkintavangilla on oikeus osallistua vankilassa järjestettyihin jumalanpalveluksiin, hartaushetkiin ja muihin hengellisiin tilaisuuksiin, jollei hän ole:

- 1) sijoitettu varmuusosastolle tai tehostetun valvonnan osastolle taikka suorita 10 luvun 4 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua yksinäisyysrangaistusta; taikka

Tutkintavangin osallistuminen 1 momentissa tarkoitettuun tilaisuuteen voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi tai tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi taikka välttämätöntä tutkintavangin terveydentilan vuoksi. Jos tutkintavanki ei saa osallistua yhteisiin tilaisuuksiin, hänen mahdollisuudestaan uskonnonharjoitukseen on huolehdittava muulla tavoin.

3 §

Kirjasto

Tutkintavangin pääsy vankilan kirjastoon voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi tai tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi taikka välttämätöntä tutkintavangin terveydentilan vuoksi.

5 §

Päätösvalta

Vapaa-ajan toimintaan, jumalanpalvelukseen, hartaushetkeen ja muuhun uskonnolliseen tilaisuuteen osallistumisen taikka kirjastoon pääsyn keskeyttämisestä tai epäämisestä sekä 1 §:n 2 momentissa tarkoitettusta osallistumisen kieltämisestä tai rajoittamisesta päättää ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies taikka, jos asia ei siedä viivytystä, ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies. Ennen epäämispäätöksen tekemistä tulee kuulla tilaisuuden järjestäjää.

8 luku

Kirjeenvaihto, puhelut ja sähköinen viestintä

1 §

Kirjeenvaihto ja postilähetysten tarkastaminen

Tutkintavangilla on oikeus kirjeenvaihtoon postin välityksellä, jollei tätä oikeutta ole pakko-keinolain 4 luvun nojalla rajoitettu.

Tutkintavangille saapunut tai vangilta peräisin oleva suljettu kirje tai muu postilähetys voidaan tarkastaa läpivalaisemalla tai muulla vastaavalla tavalla sitä avaamatta sen selvittämiseksi, sisältääkö se 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai esineitä.

Tutkintavangille saapunut kirje tai muu postilähetys voidaan avata ja sen sisältö tarkastaa lähetyksen sisältämää viestiä lukematta sen selvittämiseksi, sisältääkö se 5 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä. Tutkintavangilta peräisin oleva kirje tai muu postilähetys voidaan avata ja sen sisältö tarkastaa lähetyksen sisältämää viestiä lukematta, jos se on perusteltua sen selvittämiseksi, sisältääkö se 5 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä.

Jos tarkastuksen yhteydessä löydetään aineita tai esineitä, joita tutkintavangilla ei ole lupa pitää hallussaan, ne on otettava vankilassa säilytettäväksi. Rahan käsittelyssä noudatetaan 5 luvun 3 §:ää. Omaisuuden alkuperän laillisuutta epäiltäessä tehtävästä ilmoituksesta säädetään 16 luvun 1 §:ssä.

2 §

Viestin lukeminen ja jäljennöksen ottaminen

Tutkintavangille saapunut tai tutkintavangilta peräisin oleva kirje, muu postilähetys ja viesti saadaan lukea ja ottaa siitä jäljennös, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Lukemiseen oikeuttava päätös voidaan tehdä enintään 30 päivän määräajaksi kerrallaan.

Tutkintavangin on merkittävä nimensä muulle kuin 4 §:ssä tarkoitettulle valvontaviranomaiselle lähettämäänsä kirjeeseen, muuhun postilähetykseen ja viestiin, jollei hän anna niitä henkilökohtaisesti suoraan vankilan henkilökunnalle. Tutkintavangilta peräisin oleva kirje, muu postilähetys tai viesti voidaan lähettäjän selvittämiseksi avata, jollei lähettäjää voida selvittää kirjettä, postilähetystä tai viestiä avaamatta. Tällöin kirjettä tai viestiä ei saa lukea enempää kuin lähettäjän selvittämiseksi on välttämätöntä.

2 a §

Lukemisesta ilmoittaminen

Jos tutkintavangille saapunut tai häneltä peräisin oleva kirje, muu postilähetys tai viesti luetaan, lukemisesta ja lukemisen perusteesta on viipymättä annettava tutkintavangille tieto. Ilmoittamista voidaan lykätä, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Ilmoitus lukemisesta ja sen perusteesta on kuitenkin annettava 30 päivän kuluessa lukemisesta tai, jos tutkintavanki vapautetaan ennen mainittua määräaikaa, viimeistään tutkintavangin vapautuessa, jollei muusta lain-säädännöstä muuta johdu.

Jos kirje lukemisen jälkeen pidätetään 6 §:ssä tarkoitetulla perusteella, tiedon antamisessa noudatetaan, mitä 6 §:ssä säädetään.

4 §

Kirjeenvaihto asiamiehen kanssa

Tutkintavangin asianajajalleen tai muulle oikeudenkäymiskaaren 15 luvun 2 §:n 1 tai 5 momentissa tarkoitetulle oikeudenkäyntiasiamiehelle tai -avustajalle osoittamaa kirjettä tai muuta postilähetystä ei saa tarkastaa eikä lukea.

Tutkintavangille saapunut kirje tai muu postilähetys, johon merkitystä lähettäjä tiedosta ilmenee, että kirjeen lähettäjä on 1 momentissa tarkoitettu asiamies, voidaan tutkintavangin läsnä ollessa avata ja sen sisältö tarkastaa lähetyksen sisältämää viestiä lukematta, jos se on välttämätöntä sen selvittämiseksi, sisältääkö kirje 5 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä. Tarkastuksessa noudatetaan muutoin, mitä 1 §:n 4 momentissa säädetään.

5 §

Kirjeen tai postilähetyksen pidättäminen

Tutkintavangin lähettämä tai hänelle saapunut kirje, muu postilähetys tai viesti saadaan pidättää, jos pidättäminen on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

Kirjeen, muun postilähetyksen tai viestin pidättämisestä ja pidättämisen syystä on annettava viipymättä tieto vastaanottajalle tai lähettäjälle, jollei 1 momentissa mainitusta syystä muuta johdu. Kirje, muu postilähetys tai viesti, jota ei 1 momentissa tarkoitettu syystä toimiteta perille, on palautettava lähettäjälle tai annettava tutkintavangille hänen vapautuessaan.

Tutkintavangin lähettämä postiennakkotilaus tai muu luotolla tapahtuva tilaus voidaan pidättää, jos tutkintavangilla ei ole varoja tilauksen maksamiseen. Tilattu lähetys voidaan palauttaa lähettäjälle ilman tutkintavangin suostumusta.

6 §

Puhelimen käyttö

Tutkintavangille on annettava omalla kustannuksellaan mahdollisuus olla puhelimitse yhteydessä vankilan ulkopuolelle, jollei tätä oikeutta ole pakkokeinolain 4 luvun mukaisesti rajoitettu.

Puhelimen käyttö tulee sallia sitä varten varattuina aikoina niin usein kuin se vankilan järjestyksestä ja toimintaa häiritsemättä on mahdollista ja muulloinkin, jos se on tarpeen tutkintavangin yhteyksien säilymiseksi tai muusta tärkeästä syystä. Puhelimen käytön ehdoksi voidaan asettaa, että vanki ilmoittaa, kehen hänellä on tarkoitus olla yhteydessä. Puhelimen käyttö voidaan

keskeyttää tai evätä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

7 §

Puhelun kuunteleminen ja tallentaminen

Tutkintavangin 6 §:ssä tarkoitettua puhelua voidaan kuunnella ja puhelu tallentaa, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Puhelun kuuntelemiseen ja tallentamiseen oikeuttava päätös voidaan tehdä enintään 30 päivän määräajaksi kerrallaan.

7 c §

Sähköisen viestinnän valvonta

Sen lisäksi mitä sähköisen viestinnän palveluista annetussa laissa (917/2014) säädetään, Rikosseuraamuslaitoksella on oikeus tarvittaessa hakea tutkintavankien käyttämien internetsivujen ja Rikosseuraamuslaitoksen ylläpitämän sähköpostin viestien välitystiedot vankilan hallinnoinnista viestinnän välittämiseen ja käsittelyyn tarkoitetuista laitteista ja järjestelmistä. Välitystiedot on hävitettävä viipymättä toimenpiteen jälkeen, jollei laissa toisin säädetä.

Tutkintavangille Rikosseuraamuslaitoksen ylläpitämään sähköpostiin saapuneen ja hänen lähettämänsä sähköpostiviestin valvonnassa sovelletaan 2–5 §:ää. Varmuosastolla olevan tutkintavangin vankisähköpostin valvontaan sovelletaan kuitenkin 8 §:n 1 momenttia.

Tutkintavangin 7 a ja 7 b §:ssä tarkoitettua sähköistä viestintää voidaan valvoa teknisellä valvonnalla ja siten, että Rikosseuraamuslaitoksen virkamies on läsnä.

Sähköpostin tai internetin käyttö voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

8 §

Kirjeenvaihto ja puhelut varmuusosastolla

Varmuosastolla olevalta tutkintavangilta peräisin oleva ja tutkintavangille saapunut muu kuin 3 ja 4 §:ssä tarkoitettu kirje, muu postilähetys ja viesti voidaan lukea ja ottaa siitä jäljennös, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Lukemiseen oikeuttava päätös voidaan tehdä enintään kolmen kuukauden määräajaksi kerrallaan. Muutoin tutkintavangin kirjeenvaihtoon sovelletaan, mitä 1 §:ssä, 2 §:n 2 ja 3 momentissa sekä 2 a, 3–5 ja 9 §:ssä säädetään.

Varmuosastolla olevan tutkintavangin 7 §:ssä tarkoitettua puhelua voidaan kuunnella ja puhelu tallentaa, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Puhelun kuunteluun oikeuttava päätös voidaan tehdä enintään kolmen kuukauden määräajaksi kerrallaan. Muutoin puhelun kuuntelemiseen sovelletaan, mitä 7 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään.

9 §

Päätösvalta

Sähköpostin tai internetin käyttöä koskevasta luvasta ja luvan peruuttamisesta päättää vankilan yksikönpäällikkö tai turvallisuudesta taikka toiminnoista vastaava virkamies. Sähköpostin tai internetin käytön keskeyttämisestä tai epäämisestä päättää ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies tai ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies. Internetsivujen avaamisesta päättää Rikosseuraamuslaitoksen työjärjestyksessä määrätty Rikosseuraamuslaitoksen virkamies.

10 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset kirjeiden tarkastamis-, lukemis-, jäljentämis- ja pidättämismenettelystä sekä puhelun kuuntelemisesta ja tallentamisesta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Rikosseuraamuslaitos antaa tarkemmat määräykset:

- 1) vankiloiden puhelinjärjestelmästä;
- 2) matkapuhelimen haltuun antamisesta, säilyttämisestä ja käytöstä;
- 3) internet-sivujen avaamisessa noudatettavasta menettelystä.

9 luku

Tapaamiset ja muut yhteydet vankilan ulkopuolelle

1 §

Tapaaminen

Valvotussa tapaamisessa, 3 §:ssä tarkoitetussa lapsen tapaamisessa, 5 §:ssä tarkoitetussa vankien välisessä valvotussa tapaamisessa ja 10 §:ssä tarkoitetussa yhteydenpidossa videoyhteyden välityksellä tutkintavangin ja tapaajan välinen keskustelu voidaan kuunnella ja tallentaa teknisellä laitteella, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Keskustelun kuuntelusta ja tallentamisesta on ennen toimenpiteen aloittamista ilmoitettava tutkintavangille ja tapaajalle. Varmuusosastolle sijoitetun tutkintavangin keskustelu voidaan kuunnella ja tallentaa tässä momentissa tarkoitetussa tapaamisessa ja yhteydenpidossa videoyhteyden välityksellä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Varmuusosastolla olevan tutkintavangin tapaamisen kuuntelemista ja tallentamista koskeva päätös voidaan tehdä enintään kolmen kuukauden määräajaksi kerrallaan.

Tapaaminen voidaan järjestää erillään muista tutkintavangeista ja tapaajista, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Tapaaminen on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä erillään muista tutkintavangeista ja tapaajista myös tutkintavangin tai tapaajan pyynnöstä. Tässä momentissa tarkoitetussa tapaamisessa tutkintavanki ja tapaaja eivät saa käyttää muistiinpanovälineitä.

4 §

Asiamiehen tapaaminen

Tapaamista voidaan valvoa, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi, tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi taikka jos tutkintavanki tai asiamies sitä nimenomaisesti pyytää. Valvonta suoritetaan näköyhteyden tai teknisen laitteen avulla tutkintavangin ja asiamiehen välistä keskustelua kuulematta ja tallentamatta. Tapaaminen voidaan tarvittaessa järjestää myös tilassa, jossa tutkintavangin ja asiamiehen välissä on rakenteellisia esteitä. Tapaamisen valvonnasta on ennen valvonnan aloittamista ilmoitettava tutkintavangille ja hänen asiamiehelleen.

6 §

Tapaamisen keskeyttäminen

Tapaaminen voidaan keskeyttää, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

7 §

Tapaamisen peruuttaminen ja epääminen

Tapaaminen voidaan evätä, jos:

- 1) tapaaja ei pysty luotettavasti todistamaan henkilöllisyyttään;
- 2) tapaaja kieltäytyy 17 luvun 2 §:ssä tarkoitetusta turvatarkastuksesta tai 17 luvun 3 §:ssä tarkoitetusta henkilöntarkastuksesta;
- 3) tapaaja on ulkonaisista merkeistä päätellen päihtynyt;
- 4) se on muuten perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

8 §

Tapaamiskielto

Tapaajalle voidaan antaa olosuhteisiin nähden kohtuullinen enintään kuuden kuukauden pituinen kielto tapaamisiin ja yhteydenpitoon videoyhteyden välityksellä, jos se on välttämätöntä sen vuoksi, että tapaajan on todettu kuljettaneen tai yrittäneen kuljettaa 5 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä vankilaan tai muulla tavoin vaarantaneen vankilan järjestyksiä ja turvallisuutta, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuutta taikka tutkintavankeuden tarkoitusta. Tapaamiskieltoa voidaan jatkaa enintään 30 päiväksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä kiellon perusteena olevan toiminnan estämiseksi.

9 §

Tavaroiden vastaanottaminen ja tarkastaminen

Tapaamisen yhteydessä vankilassa voidaan ottaa vastaan vähäinen määrä sellaisia tavaroita tai esineitä, joiden hallussapito vankilassa on 5 luvun 1 §:n 1 ja 2 momentin mukaan sallittu.

Tapaajan tuomat tavarat on tarkastettava ennen niiden luovuttamista vangille.

14 §

Tutkintavangin poistumisluvat

Tutkintavangille on myönnettävä poistumislupa vakavasti sairaana tai saattohoidossa olevan lähiomaisen tai muun läheisen tapaamista samoin kuin lähiomaisen tai muun läheisen hautaan saattamista tai muuta vastaavaa erittäin tärkeää syytä varten, jollei tätä oikeutta yhteydenpitoon ole pakkokeinolain 4 luvun nojalla rajoitettu. Poistumislupa myönnetään siksi ajaksi, jota erittäin tärkeä syy vaatii. Sen kesto voidaan kuitenkin rajoittaa, jos se on perusteltua karkaamisen, vapauttamisyrityksen tai rikoksen estämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

Tutkintavangille voidaan myöntää poistumislupa kiireellisen ja välttämättömän asian hoitamiseksi, jollei tätä oikeutta yhteydenpitoon ole pakkokeinolain 4 luvun nojalla rajoitettu. Poistumislupa voi kestää enintään kuusi tuntia ja sen kokonaiskestoan lisätään kohtuullinen matka-aika.

Tutkintavankia on poistumisluvan aikana valvottava Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen saattamana. Poistumislupa voidaan liittää lupamääräyksiä.

Poistumislupa voidaan keskeyttää, jos tutkintavanki rikkoo lupamääräyksiä tai tekee poistumisluvalla rikoksen. Poistumislupa voidaan keskeyttää myös, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, karkaamisen tai vapauttamisyrityksen estämiseksi, vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

17 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset poistumislupaan liitettävistä lupamääräyksistä, tapaamiskiellosta ja sen sisällöstä, tapaamisen valvonnan järjestämisestä sekä tapaamistilojen teknisistä ja rakenteellisista valvontajärjestelyistä annetaan valtioneuvoston asetuksella.

10 luku

Vankilan järjestys ja kurinpito

1 §

Vankilan järjestyssääntö

Vankilassa on järjestyssääntö, joka sisältää tätä lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä tarkempia määräyksiä:

- 1) vankilan alueella liikkumisesta;

- 2) vankilan osastoista;
- 3) vankilassa ja sen osastoilla järjestettävistä toiminnoista ja vapaa-ajantoiminnoista;
- 4) tupakoinnin järjestämisestä;
- 5) tapaamisten ja yhteydenpidon videoyhteyden välityksellä, kirjeenvaihdon, puhelimen käytön, sähköpostin käytön ja internetin käytön järjestämisestä;
- 6) elintarvikkeiden ja muun henkilökohtaiseen käyttöön sopivan tavaran sekä käyttöesineiden ja tarvikkeiden hankkimisesta vankilassa ja vastaanottamisesta vankilan ulkopuolelta;
- 7) tutkintavangin omaisuuden säilyttämisestä.

10 §

Kurinpitoasian käsittely

Järjestysrikkomus käsitellään siinä vankilassa, johon tutkintavanki on sijoitettu tai jossa tutkintavanki syyllistyi järjestysrikkomukseen. Vangin kuljetuksen aikana tekemä järjestysrikkomus käsitellään kuitenkin siinä vankilassa, johon tutkintavanki saapuu.

11 §

Tutkintavangin pitäminen erillään selvittämisen aikana

Järjestysrikkomusta selvitettäessä ja päätöstä kurinpitoasiassa odotettaessa tutkintavanki voidaan pitää erillään muista vangeista, jos se on perusteltua järjestysrikkomuksen selvittämiseksi. Erillään pitäminen ei saa kestää kauempaa kuin on välttämätöntä eikä yli seitsemää vuorokautta. Erillään pitämisestä tulee mahdollisimman pian ilmoittaa terveydenhuollon ammattihenkilölle.

11 luku

Vankilan tilojen ja tutkintavangin tarkastaminen

1 §

Valvonta vankilassa

Tutkintavankeja ja tutkintavankien käytössä oleva tiloja on valvottava rikosten estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavankien ja muiden henkilöiden turvallisuuden suojelemiseksi ja tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

2 §

Asuintilojen ja omaisuuden tarkastus

Tutkintavankien asuintiloja sekä heidän käytössään ja vankilan alueella olevaa omaisuuttaan voidaan tarkastaa rikosten estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavankien ja muiden henkilöiden turvallisuuden suojelemiseksi, tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi tai epäillyn järjestysrikkomuksen selvittämiseksi. Käyttöesineiden, rahan ja muiden maksuvälineiden sekä muun omaisuuden hallussapidosta säädetään 5 luvussa.

4 §

Tutkintavangin henkilöntarkastus

Tutkintavangille voidaan tehdä henkilöntarkastus rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi vankilaan saapumisen tai palamisen taikka valvomattoman tapaamisen ja lapsen tapaamisen yhteydessä. Tutkintavangille voidaan tehdä henkilöntarkastus myös muulloin, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi, tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi taikka epäillyn järjestysrikkomuksen selvittämiseksi.

5 §

Erityistarkastus

Vankilassa, sen osastolla tai muussa tilassa voidaan suorittaa erityistarkastus, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

Kun vankilan osastolla tai muussa tilassa suoritetaan erityistarkastus, tutkintavangin henkilöntarkastus voidaan tehdä kaikille osastolle sijoitetuille tai tarkastettavassa tilassa oleskeleville tutkintavangeille.

6 §

Tutkintavangin henkilönkatsastus

Tutkintavangille voidaan tehdä henkilönkatsastus, jos se on välttämätöntä sen selvittämiseksi, onko tutkintavangilla vankilassa tai sinne tullessaan kehossaan 5 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai esineitä, jotka voivat aiheuttaa vakavaa vaaraa vankilan järjestykselle tai turvallisuudelle taikka tutkintavangin hengelle tai terveydelle.

7 §

Päihteettömyyden valvonta

Tutkintavanki voidaan velvoittaa suorittamaan puhalluskoe taikka antamaan sylki- tai virtsanäyte:

- 1) jos se on perusteltua sen selvittämiseksi, onko tutkintavanki alkoholin, muun päihdyttävän aineen taikka rikoslain 44 luvun 16 §:ssä tarkoitetun dopingaineen vaikutuksen alainen; tai
- 2) valvomattoman tapaamisen, lapsen tapaamisen tai sopimusosastolle sijoittamisen, edellytysten selvittämiseksi taikka päihteettömyysvelvollisuuden valvomiseksi.

Tutkintavangilta voidaan määrätä otettavaksi verinäyte, jos se on perusteltua 1 momentissa tarkoitettua kokeesta tai näytteen antamisesta kieltäytymisen, päihteettömyyden valvonnan turvaamisen tai luotettavan koetuloksen saamisen vuoksi.

Jos päihtymystila on ulkonaisista merkeistä päätellen ilmeinen, puhalluskoetta, sylki-, virtsa- tai verinäytettä ei tarvitse ottaa, ellei vanki sitä vaadi.

Muun henkilön tarkastaminen

2 §

Turvataarkastus vankilan alueella

Henkilölle voidaan tehdä vankilassa ja sen alueella turvataarkastus rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

3 §

Tapaajan henkilöntarkastus

Tapaajalle voidaan tehdä henkilöntarkastus, jos se on perusteltua sen selvittämiseksi, onko tapaajalla mukanaan 5 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä.

6 §

Kiinniottaminen ja säilöissäpito

Vankilassa ja sen alueella oleva henkilö voidaan ottaa kiinni, jos kiinniottaminen on välttämätöntä rikoksen estämiseksi tai selvittämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

8 §

Päätösvalta

Tapaajan henkilöntarkastuksesta ja vankilasta poistamisesta päättää valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies. Henkilön kiinni ottamisesta päättää vankilan yksikönpäällikkö, turvallisuudesta vastaava virkamies, valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies tai ohjaus- ja valvontatehtävissä toimiva virkamies. Kiinni otetun henkilön säilöissäpidosta päättää vankilan yksikönpäällikkö

13 luku

Turvaamistoimenpiteet ja voimakeinojen käyttö

2 §

Sitominen

Edellä 1–3 momentissa säädettyä sovelletaan myös vapautuneeseen tutkintavankiin 1 luvun 2 §:n 4 momentissa tarkoitetun kuljetuksen aikana.

4 §

Eristämistarkkailu

Tutkintavanki voidaan sijoittaa eristämistarkkailuun, jos se on välttämätöntä sen selvittämiseksi, onko vangilla vankilassa tai sinne tullessaan kehossaan tämän lain 5 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai esineitä taikka sen varmistamiseksi, että henkilökatsastuksessa havaitut aineet ja esineet poistuvat hänen kehostaan. Eristämistarkkailussa tutkintavanki sijoitetaan selliin, jossa häntä ja kiellettyjen aineiden tai esineiden poistumista hänen kehostaan voidaan ympärivuorokautisesti tarkkailla ja valvoa teknisin apuvälinein tai muulla tavoin. Tällöin tutkintavangilta voidaan edellyttää myös erityisen tarkkailuvaatetuksen käyttöä. Eristämistarkkailuun sijoitetun tutkintavangin tulee pyynnöstään päästä viivytyksettä WC-tiloihin.

6 §

Voimakeinojen käyttö

Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehellä on virkatehtävää suorittaessaan oikeus käyttää voimakeinoja:

1) tutkintavangin karkaamisen tai luvatta poistumisen estämiseksi, vastarinnan murtamiseksi ja tässä tai 11 luvussa tarkoitetun valvonta-, tarkastus- ja turvaamistoimenpiteen suorittamiseksi sekä 1 luvun 2 §:n 4 momentissa tarkoitetun vapautuneen tutkintavangin kuljetuksen turvallisuudesta huolehtimiseksi;

9 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset:

- 1) tarkkailun, eristämistarkkailun ja erillään pitämisen täytäntöönpanosta ja olosuhteista;
- 2) voimankäyttövälineistä ja sitomiseen käytettävistä välineistä sekä niiden säilyttämisestä ja hävittämisestä;
- 3) voimakeinojen ja turvaamistoimien käytön koulutuksen järjestämisestä;
- 4) oikeudesta kantaa voimankäyttövälineitä;
- 5) sitomisen ja voimankäyttövälineen käytön kirjaamisesta.

Rikosseuraamuslaitos voi antaa tarkempia määräyksiä voimakeinojen ja turvaamistoimien käytön koulutuksen sisällöstä.

14 a luku

Poikkeukset yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa

1 §

Poikkeusten soveltaminen

Tämän luvun säännösten nojalla voidaan jäljempänä säädetyllä tavalla poiketa 3 luvun, 4 luvun, 7 luvun ja 9 luvun säännöksistä normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja valmiuslain (1552/2011) 3 §:ssä tarkoitetuissa poikkeusoloissa.

2 §

Tutkintavankien evakuointi

Vankilan kaikki tutkintavangit voidaan siirtää muuhun vankilaan tai muihin vankiloihin 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos siirtäminen on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että tutkintavankeuden toimeenpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tutkintavangeille.

3 §

Ulkoilun epääminen

Ulkoilu voidaan tapauskohtaisesti vankilassa tai sen osastolla evätä 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että tutkintavankeuden toimeenpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tutkintavangeille.

4 §

Toiminnan järjestämisen rajoittaminen

Toiminnan järjestämistä voidaan vankilassa tai sen osastolla rajoittaa 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että tutkintavankeuden toimeenpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tutkintavangeille. Tutkintavangeille on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä sellaista korvaavaa toimintaa, jota vankilassa olosuhteet huomioiden voidaan järjestää.

Jos on ilmeistä, ettei 1 momentissa tarkoitettu rajoittaminen ole riittävää tutkintavankeuden toimeenpanon turvallisuuden varmistamiseksi, toiminnan järjestäminen voidaan keskeyttää kokonaan, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että tutkintavankeuden toimeenpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tutkintavangeille.

Tutkintavangin osallistumista oppivelvollisuuden mukaiseen opetukseen ei voida rajoittaa tai keskeyttää.

Toiminnan järjestämisen rajoittaminen tai keskeyttäminen voivat kestää enintään 30 päivää. Niitä voidaan jatkaa enintään 30 päiväksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 1 tai 2 momentissa säädetyistä syistä. Rajoittaminen ja keskeyttäminen on päätettävä viipymättä, jos normaaliolojen vakava häiriötilanne tai poikkeusolot päättyvät.

5 §

Vapaa-ajan toiminnan järjestämisen rajoittaminen

Vapaa-ajantoimintaa ja kirjastoon pääsyä sekä uskonnollisiin tilaisuuksiin pääsyä voidaan vankilassa tai sen osastolla rajoittaa 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että tutkintavankeuden toimeenpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tutkintavangeille. Tutkintavangeille on mahdollisuuksien

mukaan järjestettävä sellaista korvaavaa vapaa-ajantoimintaa, jota vankilassa olosuhteet huomioiden voidaan järjestää.

Jos on ilmeistä, ettei 1 momentissa tarkoitettu rajoittaminen ole riittävää tutkintavankeuden toimeenpanon turvallisuuden varmistamiseksi, vapaa-ajantoiminta, kirjastoon pääsy tai uskonnollisiin tilaisuuksiin pääsy voidaan keskeyttää kokonaan, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että tutkintavankeuden toimeenpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tutkintavangeille. Tutkintavankien kirjastopalveluista ja mahdollisuudesta uskonnonharjoittamiseen on tällöin huolehdittava muulla tavoin.

Vapaa-ajantoiminnan ja kirjastoon pääsyn sekä uskonnollisiin tilaisuuksiin pääsyn rajoittaminen tai keskeyttäminen voivat kestää enintään 30 päivää. Niitä voidaan jatkaa enintään 30 päiväksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 1 tai 2 momentissa säädettyistä syistä. Rajoittaminen ja keskeyttäminen on päätettävä viipymättä, jos normaaliolojen vakava häiriötilanne tai poikkeusolot päättyvät.

6 §

Tapaamisten rajoittaminen

Tutkintavankien tapaamisia voidaan vankilassa tai sen osastolla rajoittaa 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos rajoittaminen on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että tutkintavankeuden toimeenpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tutkintavangeille.

Jos on ilmeistä, ettei tapaamisten rajoittaminen ole riittävää tutkintavankeuden toimeenpanon turvallisuuden varmistamiseksi tapaamiset voidaan keskeyttää kokonaan, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että tutkintavankeuden toimeenpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tutkintavangeille.

Tämän lain 9 luvun 3 §:ssä tarkoitettuja lapsen tapaamisia, 4 §:ssä tarkoitettuja asiamiehen tapaamisia ja alle 18-vuotiaiden tutkintavankien tapaamisia ei voida rajoittaa tai keskeyttää.

Tapaamisten rajoittaminen tai keskeyttäminen voivat kestää enintään 30 päivää. Niitä voidaan jatkaa enintään 30 päivää kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 1 tai 2 momentissa säädettyistä syistä. Rajoittaminen ja keskeyttäminen on päätettävä viipymättä, jos normaaliolojen vakava häiriötilanne tai poikkeusolot päättyvät.

7 §

Rajoittamisen vaikutus tutkintavankia koskeviin päätöksiin

Jos toiminnan järjestämistä on 4 §:ssä tarkoitettulla tavalla rajoitettu tai keskeytetty, tutkintavangin toimintaan sijoittamista koskevaa päätöstä voidaan väliaikaisesti muuttaa rajoitusten edellyttämällä tavalla. Tutkintavangille voidaan antaa mahdollisuus osallistua sellaiseen korvaavaan toimintaan, jota vankilassa olosuhteet huomioiden voidaan järjestää. Toimintaan sijoittamisen väliaikainen muuttaminen ei vaikuta tutkintavangille maksettavaan vankeuslain 9 luvun 6 §:ssä tarkoitettuun toimintarahaan tai palkkaan.

Jos tapaamisia on rajoitettu tai ne on kokonaan keskeytetty 6 §:n nojalla, voidaan 9 luvun 2 tai 5 §:ssä tarkoitettu tapaaminen evätä tai jo myönnetty tapaaminen peruuttaa.

8 §

Rajoitusten vaikutus tutkintavankien yhteydenpitoon

Jos tapaamisia on rajoitettu tai ne on kokonaan keskeytetty 6 §:n nojalla, tutkintavangeille on annettava mahdollisuus olla muulla tavoin yhteydessä vankilan ulkopuolelle.

11 §

Päätösvalta

Operatiivisen vastuualueen johtaja päättää 2 §:ssä tarkoitetusta vankien evakuoimisesta, 4 §:ssä tarkoitetusta toiminnan järjestämisen rajoittamisesta, 5 §:ssä tarkoitetusta vapaa-ajantoiminnan järjestämisen rajoittamisesta sekä, 6 §:ssä tarkoitetusta tapaamisten rajoittamisesta kuultuaan päätöksen kohteena olevien vankiloiden yksikönpäälliköitä.

Vankilan yksikönpäällikkö, rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta tai toiminnoista vastaava virkamies taikka ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies päättää 7 §:ssä tarkoitetusta toimintaan sijoittamista koskevan päätöksen väliaikaisesta muuttamisesta. Vankilan yksikönpäällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta tai toiminnoista vastaava virkamies päättää 3 §:ssä tarkoitetusta ulkoilun epäämisestä sekä 7 §:ssä tarkoitetuista tapaamisen epäämisestä tai peruuttamisesta.

15 luku

Muutoksenhaku

1 §

Muutoksenhakukelpoiset päätökset

Tutkintavanki saa vaatia oikaisua tai valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

1) 3 luvun 1 §:n 5 momentissa tarkoitettua sijoittamista, 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua erillään asumista omasta pyynnöstä, 2 c §:ssä tarkoitettua varmuusosastolle sijoittamista, 2 d §:ssä tarkoitettua varmuusosastolle sijoittamisen jatkamista, 2 e §:ssä tarkoitettua tehostetun valvonnan osastolle sijoittamista, 3 §:ssä tarkoitettua omien vaatteiden käyttöä tai 4 §:ssä tarkoitettua perusruokavaliosta poikkeamista;

2) 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettua omaisuuden hallussapidon epäämistä, 3 §:n 3 tai 4 momentissa tarkoitettua maksuvälineen tai muun rahan käytön järjestelyn epäämistä, 4 §:ssä tarkoitettua rahan käyttöä tai 7 §:ssä tarkoitettua toiminta- ja käyttörahan maksamista;

7 a) 14 a luvun 4 §:ssä tarkoitettua toiminnan järjestämisen rajoittamista, 5 §:ssä tarkoitettua vapaa-ajantoiminnan järjestämisen rajoittamista ja 6 §:ssä tarkoitettua tapaamisten rajoittamista;

2 §

Muutoksenhakukielto

Tutkintavanki ei saa vaatia oikaisua eikä valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

5) 9 luvun 2, 3, 5 ja 10 §:ssä tarkoitettua tapaamista ja 9 §:ssä tarkoitettua tavaroiden vastaanottamista tapaamisen yhteydessä ja 14 §:n 2 momentissa tarkoitettua poistumislupaa;

6) 14 a luvun 2 §:ssä tarkoitettua vankien evakuointia sekä 7 §:ssä tarkoitettua toimintaan sijoittamisen väliaikaista muuttamista ja tapaamisen epäämistä ja peruuttamista.

3 §

Muutoksenhakumenettely

Muutoksenhakuun sovelletaan muutoin vankeuslain 20 luvun 3–8 §:ää.

16 luku

Erinäiset säännökset

1 §

Vankeuslain soveltaminen

Tutkintavankeuden toimeenpanossa sovelletaan, mitä vankeuden täytäntöönpanon osalta säädetään vankeuslain:

2) 4 luvun 1 §:ssä, 11 §:n 3 momentissa ja 12 §:n 2 momentissa vankilasta ja 3 §:ssä matkakustannusten korvaamisesta;

3) 5 luvun 1 §:n 1 momentissa osastoista, 4 §:n 1 momentissa sopimusosastosta, 4 a §:n 1 momentissa tehostetun valvonnan osastosta, 5 §:n 1 momentissa varmuusosastosta, 8 §:ssä osaston päiväjärjestyksestä ja 9 §:n 1 momentissa osaston päiväjärjestyksen vahvistamista koskevista päätösvallasta sekä 9 §:n 2 momentissa tarkoitetun ylilääkärin tai hänen määräämänsä lääkärin päätösvallasta;

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

3.

Laki

yhdyiskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annetun lain (400/2015) 30 §:n 2 momentin 8 kohta ja 86 a §, sellaisina kuin ne ovat 30 §:n 2 momentin 8 kohta laissa 225/2022 ja 86 a § laissa 1304/2021, sekä
lisätään lain 30 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 225/2022, uusi 9 kohta ja 30 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 225/2022, uusi 6 momentti, lakiin uusi 13 luku sekä lain 86 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1304/2021, uusi 8 a kohta seuraavasti:

6 luku

Toimivaltuudet

30 §

Päätösvalta

Yhdyskuntaseuraamustoimiston yksikönpäällikkö päättää:

- 8) 60 §:n 4 momentissa ja 76 §:ssä tarkoitetusta valvonnan lakkauttamisesta;
9) 85 c §:ssä tarkoitetusta täsmennetyn rangaistusajan suunnitelman väliaikaisesta muuttamisesta sekä tuomion täytäntöönpanon keskeyttämisestä.
-

Operatiivisen vastualueen johtaja päättää 85 b §:ssä tarkoitetusta täytäntöönpanon sisällön muuttamisesta ja täytäntöönpanon keskeyttämisestä kuultuaan päätöksen kohteena olevien rikosseuraamuskeskusten johtajia.

13 a luku

Poikkeukset yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa

85 a §

Yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoon ryhtymisen rajoittaminen

Yhdyskuntapalvelun, valvontarangaistuksen, ehdollisen vankeuden, jonka tehosteeksi on tuomittu valvontaan, ja nuorisorangaistuksen täytäntöönpanoon ryhtymistä voidaan rajoittaa normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja valmiuslain (1552/2011) 3 §:ssä tarkoitetuissa poikkeusoloissa, jos rajoittaminen on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että seuraamusten täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tuomituille. Rajoittaminen voi koskea kaikkia tai vain osaa mainituista yhdyskuntaseuraamuksista.

Rajoitukset voivat kestää enintään kuusi kuukautta. Rajoituksia voidaan jatkaa enintään kuudeksi kuukaudeksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä tässä momentissa säädettyistä syistä. Rangaistuksen täytäntöönpanoon on kuitenkin ryhdyttävä, jos tuomittu rangaistus raukeaisi rajoitusten vuoksi.

85 b §

Yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpano normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa

Yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoon sisältyvää toimintaa, asunnossa pysymisvelvollisuutta ja valvontaa voidaan yhden tai useamman rikosseuraamuskeskuksen alueella muuttaa normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja valmiuslain (1552/2011) 3 §:ssä tarkoitetuissa poikkeusoloissa, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että seuraamusten täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tuomitulle.

Jos on ilmeistä, etteivät 1 momentissa tarkoitetut muutokset yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoon sisältyvään toimintaan, asunnossa pysymisvelvollisuuteen ja valvontaan ole häiriötilanteen vuoksi mahdollisia tai riittäviä täytäntöönpanon turvallisuuden varmistamiseksi, yhdyskuntapalvelun, valvontarangaistuksen, ehdollisen vankeuden, jonka tehosteeksi on tuomittu valvontaan, ja nuorisorangaistuksen täytäntöönpano voidaan keskeyttää, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että seuraamusten täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tuomitulle. Rangaistusaika ei kulu keskeytyksen aikana.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu muuttaminen voi kestää enintään kolme kuukautta. Sitä voidaan jatkaa enintään kolmeksi kuukaudeksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 1 momentissa säädetyistä syistä. Edellä 2 momentissa tarkoitettu keskeyttäminen voi kestää enintään kuukauden. Sitä voidaan jatkaa enintään kuukaudeksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 2 momentissa säädetyistä syistä. Muuttaminen ja keskeyttäminen on päätettävä viipymättä, jos normaaliolojen vakava häiriötilanne tai poikkeusolot päättyvät.

85 c §

Rajoitusten vaikutus tuomittua koskeviin päätöksiin

Jos yhdyskuntaseuraamusten toiminnan sisältöä, asunnossa pysymisvelvollisuuden sisältöä tai valvontaa on 85 b §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla muutettu, tuomitun täsmennettyä rangaistusajan suunnitelmaa voidaan väliaikaisesti muuttaa rajoitusten edellyttämällä tavalla. Tuomitun toimintavelvollisuus voidaan täyttää myös muussa kuin täsmennetyn rangaistusajan suunnitelman tavoitteiden mukaisessa toiminnassa ja täytäntöönpanon päivittäinen aikataulu voi poiketa täsmennetystä rangaistusajan suunnitelmasta.

Jos yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpano on 85 b §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla keskeytetty, on yksittäisen tuomion täytäntöönpano keskeytettävä.

85 d §

Tarkemmat säännökset

Oikeusministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset 85 a §:ssä tarkoitetun yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoon ryhtymisen rajoittamisen alkamisesta ja päättymisestä sekä siitä, millä tavoin täytäntöönpanoon ryhtymistä rajoitetaan.

14 luku

Muutoksenhaku

86 §

Muutoksenhakukelpoiset päätökset

Tuomittu saa vaatia oikaisua tai valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

8 a) 85 b §:ssä tarkoitettua yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanon sisällön muuttamista tai täytäntöönpanon keskeyttämistä;

86 a §

Muutoksenhakukielto

Tuomittu ei saa vaatia oikaisua eikä valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

- 1) 15 §:ssä tarkoitettua rangaistuksen suorittamisen alkamisajankohtaa;
- 2) 23 §:n 2 momentissa tarkoitettua lupaa olla noudattamatta tilapäisesti täsmennettyä rangaistusajan suunnitelmaa;
- 3) 85 c §:ssä tarkoitettua täsmennetyn rangaistusajan suunnitelman väliaikaista muuttamista tai täytäntöönpanon keskeyttämistä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

4.

Laki

valvotusta koevapaudesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valvotusta koevapaudesta annetun lain (629/2013) 32 §:n 4 momentti ja 40 a § sellaisena kuin ne ovat 32 §:n 4 momentti laissa 224/2022 ja 40 a § laissa 1305/2021, sekä lisätään lakiin uusi 16 a §, 32 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1305/2021 ja 224/2022, uusi 7 momentti ja 40 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 1305/2021, uusi 2 a kohta seuraavasti:

16 a §

Valvotun koevapauden täytäntöönpano normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa

Valvottuun koevapauteen sisältyvää toimintaa, asunnossa pysymisvelvollisuutta ja valvontaa voidaan yhden tai useamman rikosseuraamuskeskuksen alueella muuttaa normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja valmiuslain (1552/2011) 3 §:ssä tarkoitetuissa poikkeusoloissa, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että valvotun koevapauden täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja valvottuun koevapauteen sijoitetulle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu muuttaminen voi kestää enintään kolme kuukautta. Sitä voidaan jatkaa enintään kolmeksi kuukaudeksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 1 momentissa säädetyistä syistä. Muuttaminen on päätettävä viipymättä, jos normaaliolojen vakava häiriötilanne tai poikkeusolot päättyvät.

Jos valvottuun koevapauteen sijoitettujen toiminnan sisältöä, asunnossa pysymisvelvollisuutta tai valvontaa on 1 momentissa tarkoitettulla tavalla muutettu, valvottuun koevapauteen sijoitetun rangaistusajan suunnitelmaa voidaan väliaikaisesti muuttaa rajoitusten edellyttämällä tavalla. Valvottuun koevapauteen sijoitetun toimintavelvollisuus voidaan täyttää myös muussa kuin rangaistusajan suunnitelman tavoitteiden mukaisessa toiminnassa ja täytäntöönpanon päivittäinen aikataulu voi poiketa rangaistusajan suunnitelmasta.

32 §

Päätösvalta

Vankilan yksikönpäällikkö, yhdyskuntaseuraamustoimiston yksikönpäällikkö, rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty apulaisjohtaja tai rikosseuraamusesimies päättää 14 §:ssä tarkoitettua rangaistusajan suunnitelmasta, 16 §:ssä ja 16 a §:n 3 momentissa tarkoitettua rangaistusajan suunnitelman muuttamisesta, 19 §:ssä tarkoitettua verinäytteen ottamisesta, 21 §:n 1 momentissa tarkoitettua luvasta olla tilapäisesti noudattamatta rangaistusajan suunnitelmaa, 23 §:ssä tarkoitettua suostumuksen peruuttamisen aiheuttamista seurauksista ja 25 a §:n 1 momentissa tarkoitettua huomautuksesta ja varoituksesta.

Operatiivisen vastuualueen johtaja päättää 16 a §:n 1 momentissa tarkoitettua täytäntöönpanon sisällön muuttamisesta kuultuaan päätöksen kohteena olevien rikosseuraamuskeskusten johtajia.

40 §

Muutoksenhaku

Valvottuun koevapauteen sijoitettu saa vaatia oikaisua tai valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

2 a) 16 a §:n 1 momentissa tarkoitettua täytäntöönpanon sisällön muuttamisesta;

40 a §

Muutoksenhakukielto

Valvottuun koevapauteen sijoitettu ei saa vaatia oikaisua eikä valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee 16 a §:n 3 momentissa tarkoitettua rangaistusajan suunnitelman väliaikaista muuttamista tai 21 §:n 2 momentissa tarkoitettua lupaa olla tilapäisesti noudattamatta rangaistusajan suunnitelmaan sisältyvää velvollisuutta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

5.

Laki

yhdistelmärangaistuksen täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan yhdistelmärangaistuksen täytäntöönpanosta annetun lain (801/2017) 29 §:n 1 ja 6 momentti sekä 36 §, sellaisina kuin ne ovat 29 §:n 1 ja 6 momentti laissa 226/2022 ja 36 § laissa 1306/2021, sekä
lisätään lakiin uusi 11 a § ja 35 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 1306/2021, uusi 1 a kohta seuraavasti:

11 a §

Yhdistelmärangaistukseen kuuluvan valvonta-ajan täytäntöönpano normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa

Yhdistelmärangaistukseen kuuluvaan valvonta-aikaan sisältyvää toimintaa, asunnossa pysymisvelvollisuutta ja valvontaa voidaan yhden tai useamman rikosseuraamuskeskuksen alueella muuttaa normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja valmiuslain (1552/2011) 3 §:ssä tarkoitetuissa poikkeusoloissa, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että yhdistelmärangaistukseen kuuluvan valvonta-ajan täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja valvottavalle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu muuttaminen voi kestää enintään kolme kuukautta. Niitä voidaan jatkaa enintään kolmeksi kuukaudeksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 1 tai 2 momentissa säädetyistä syistä. Muuttaminen on päätettävä viipymättä, jos normaaliolojen vakava häiriötilanne tai poikkeusolot päättyvät.

Jos valvottavien toiminnan sisältöä, asunnossa pysymisvelvollisuutta tai valvontaa on 1 momentissa tarkoitettulla tavalla muutettu, valvottavan rangaistusajan suunnitelmaa voidaan väliaikaisesti muuttaa rajoitusten edellyttämällä tavalla. Valvottavan toimintavelvollisuus voidaan täyttää myös muussa kuin rangaistusajan suunnitelman tavoitteiden mukaisessa toiminnassa ja täytäntöönpanon päivittäinen aikataulu voi poiketa rangaistusajan suunnitelmasta.

29 §

Päätösvalta

Rikosseuraamuslaitoksen asiakasarvioinnin yksikkö päättää 8 §:ssä tarkoitetusta rangaistusajan suunnitelmasta sekä 11 a §:n 3 momentissa ja 15 §:ssä tarkoitetusta rangaistusajan suunnitelman muuttamisesta.

Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen toiminnan vastuualueen johtaja päättää vankilan yksikönpäällikön esityksestä 28 §:ssä tarkoitetusta tuomitun sijoittamisesta suorittamaan jäljellä olevaa valvonta-aikaa. Operatiivisen vastuualueen johtaja päättää 11 a §:n 1 momentissa tarkoitetusta täytäntöönpanon sisällön muuttamisesta kuultuaan päätöksen kohteena olevien rikosseuraamuskeskusten johtajia.

35 §

Muutoksenhaku

Valvottava saa vaatia oikaisua ja valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

1 a) 11 a §:n 1 momentissa tarkoitettua täytäntöönpanon sisällön muuttamisesta;

36 §

Muutoksenhakukielto

Valvottava ei saa vaatia oikaisua eikä valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

- 1) 11 a §:n 3 momentissa tarkoitettua rangaistusajan suunnitelman väliaikaista muuttamista;
- 2) 14 §:n 2 momentissa tarkoitettua lupaa olla tilapäisesti noudattamatta rangaistusajan suunnitelmaa;
- 3) 28 §:ssä tarkoitettua valvonta-ajan suorittamisen jatkamista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

6.

Laki

mielenterveyslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan mielenterveyslain (1116/1990) 23 a §, sellaisena kuin se on laissa 583/2022, sekä lisätään lakiin uusi 31 b § seuraavasti:

23 a §

Virkasuhdetta edellyttävät lääkärin tehtävät

Tarkkailuun ottavan ja tarkkailulausunnon antavan lääkärin, hoitoon määräämisestä, hoidon jatkamisesta ja 4 a luvussa tarkoitetuista rajoitustoimenpiteistä päättävän lääkärin, 12 a §:ssä tarkoitettun ulkopuolisen lääkärin, sekä poliisin tai Rikosseuraamuslaitoksen virka-apua pyytävän lääkärin on oltava virkasuhteessa valtioon tai hyvinvointialueeseen.

31 b §

Tahdosta riippumattomaan hoitoon määrätyn potilaan kuljettaminen hänen vapautuessaan vankeudesta tai tutkintavankeudesta

Tämän lain 2 luvussa tarkoitettuun hoitoon määrätyn potilaan hoidosta järjestämisvastuussa olevan hyvinvointialueen on huolehdittava potilaan kuljettamisesta siihen sairaalaan, jossa potilaan hoito jatkuu, kun potilas vapautuu vankeudesta tai tutkintavankeudesta. Hoidon lopettamisesta ja sairaalasta poistamisesta säädetään 14 §:ssä.

Hyvinvointialueen virkasuhteinen lääkäri tai Vankiterveydenhuollon yksikön virkasuhteinen lääkäri voi pyytää poliisin tai Rikosseuraamuslaitoksen virka-apua, jos lääkäri katsoo, että virka-apua tarvitaan potilaan turvallisen kuljetuksen toteuttamiseksi kuljetettavan väkivaltaisuuksien tai muun vastaavan syyn vuoksi. Virka-avusta potilaan kuljettamisessa säädetään vankeuslain 21 luvun 1 §:ssä ja tutkintavankeuslain 1 luvun 2 §:ssä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

7.

Laki

sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain (734/1992) 5 §:n 8 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1292/2022, sekä lisätään 5 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 654/2010, 1329/2010, 1201/2020, 1292/2022 ja, 678/2023, uusi 8 a kohta seuraavasti:

5 §

Maksuttomat terveystalvelut

Terveydenhuollon palveluista ovat maksuttomia:

8) lääkärin määräämä sairaankuljetusajoneuvolla tapahtuva sisäänkirjoitetun potilaan kuljetus terveyskeskuksen tai sairaalan sairaansijalta toiseen hoitolaitokseen tai kotihoitoon;
8 a) mielenterveyslain 31 b §:ssä tarkoitettu potilaan kuljetus; sekä

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

8.

Laki

lastensuojelulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään lastensuojelulain (417/2007) 16 a §:ään uusi 3 momentti, 40 §:ään uusi 3 momentti ja 41 §:ään uusi 3 momentti sekä 52 §:ään uusi 2 momentti, sellaisena kuin niistä on 16 a § laissa 610/2022, seuraavasti:

16 a §

Lastensuojelun kustannuksista vastaava hyvinvointialue

Alle 18-vuotiaan vängin lastensuojelulaitokseen sijoittamisesta aiheutuvista kustannuksista säädetään vankeuslain (767/2005) 8 luvun 10 c §:ssä.

40 §

Velvollisuus huostaanottoon ja sijaishuoltoon

Alle 18-vuotias vanki voidaan 1 ja 2 momentissa säädetyin edellytyksin sijoittaa lastensuojelulaitokseen. Sijoitus edellyttää myös sitä, että Rikosseuraamuslaitos tekee vankeuslain (767/2005) 8 luvun 10 a §:n nojalla päätöksen hänen sijoittamisestaan vankilan ulkopuoliseen laitokseen.

41 §

Huostaanoton ja sijaishuollon valmistelu

Alle 18-vuotiaan vängin sijoittamista lastensuojelulaitokseen on valmisteltava yhteistyössä Rikosseuraamuslaitoksen ja Vankiterveydenhuollon kanssa.

51 §

Yhteistyö sijaishuollon aikana

Viranomaisten yhteistyöstä alle 18-vuotiaan vängin lastensuojelulaitossijoituksen aikana säädetään vankeuslain (767/2005) 8 luvun 10 b §:n 3 momentissa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä x.x.20xx

Pääministeri

Etunimi Sukunimi

..ministeri Etunimi Sukunimi

1.

Laki

vankeuslain muuttamisesta

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 luku

1 luku

Yleiset säännökset vankeuden täytäntöönpanosta

Yleiset säännökset vankeuden täytäntöönpanosta

9 §

9 §

Toimivalta virka-ajan ulkopuolella

Toimivalta virka-ajan ulkopuolella

Rikosseuraamuslaitoksen päivystävä virkamies saa käyttää täytäntöönpanosta vastaavalle virkamiehelle kuuluvaa päätösvaltaa rangaistusaikaa koskevan päätöksen tekemisessä ja etsintäkuuluttamisessa, jollei asia siedä viivytystä.

Rikosseuraamuslaitoksen päivystävä virkamies saa käyttää täytäntöönpanosta vastaavalle virkamiehelle kuuluvaa päätösvaltaa rangaistusaikaa koskevan päätöksen tekemisessä ja etsintäkuuluttamisessa, jollei asia siedä viivytystä. *Rikosseuraamuslaitoksen päivystävä virkamies saa käyttää operatiivisen vastualueen johtajalle kuuluvaa päätösvaltaa vankien evakuointia koskevan päätöksen tekemisessä, jollei asia siedä viivytystä.*

10 §

10 §

Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen toiminnan vastualueen johtajan ratkaistavat asiat

Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen toiminnan vastualueen johtajan ratkaistavat asiat

Sen estämättä, mitä tässä laissa säädetään, Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen toiminnan vastualueen johtaja voi yksittäistapauksessa ottaa ratkaistavakseen Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen päätösvaltaan kuuluvan vangin sijoittamista, siirtoa,

Sen estämättä, mitä tässä laissa säädetään, Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen toiminnan vastualueen johtaja voi yksittäistapauksessa ottaa ratkaistavakseen Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen päätösvaltaan kuuluvan vangin sijoittamista, siirtoa,

Voimassa oleva laki

vankilan ulkopuoliseen toimintaan osallistumista ja poistumislupaa koskevan asian, jos on syytä epäillä vangin osallistuvan järjestäytyneen rikollisryhmän toimintaan taikka vankeusaikanaan jatkavan rikollista toimintaa tai vaarantavan turvallisuutta taikka jos se on perusteltua vangin turvallisuuden suojelemiseksi

2 luku

Täytäntöönpanon aloittaminen

1 §

Vankeusrangaistuksen täytäntöönpanoon ryhtyminen

Vankilaan ottamista voidaan rajoittaa normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos rajoittaminen on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankeuden täytäntöönpano on 1 luvun 3 §:n 2 momentissa edellytetyllä tavalla turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille. Rajoitukset voivat koskea sakon muuntorangaistukseen ja alle kahden vuoden ehdottomaan vankeusrangaistukseen tuomittuja. Rajoitukset voivat kestää enintään kuusi kuukautta. Rajoituksia voidaan jatkaa enintään kuudeksi kuukaudeksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä tässä momentissa säädetyistä syistä. Rangaistuksen täytäntöönpanoon on kuitenkin ryhdyttävä, jos tuomittu rangaistus raukeaisi rajoitusten vuoksi.

2 a §

Etsintäkuuluttaminen

Rikosseuraamuslaitos voi etsintäkuuluttaa vangin täytäntöönpanon jatkamiseksi, jos hän:
1) karkaa tai poistuu luvatta vankilasta, 8 luvun 9 §:n 2 momentissa tarkoitetusta

Ehdotus

vankilan ulkopuoliseen toimintaan osallistumista, *ulkopuoliseen laitokseen sijoittamista* ja poistumislupaa koskevan asian, jos on syytä epäillä vangin osallistuvan järjestäytyneen rikollisryhmän toimintaan taikka vankeusaikanaan jatkavan rikollista toimintaa tai vaarantavan turvallisuutta taikka jos se on perusteltua vangin turvallisuuden suojelemiseksi.

2 luku

Täytäntöönpanon aloittaminen

1 §

Vankeusrangaistuksen täytäntöönpanoon ryhtyminen

4 momentti kumotaan

2 a §

Etsintäkuuluttaminen

Rikosseuraamuslaitos voi etsintäkuuluttaa vangin täytäntöönpanon jatkamiseksi, jos hän:
1) karkaa tai poistuu luvatta vankilasta, 8 luvun 10 a §:ssä tarkoitetusta sijoituspaikasta

Voimassa oleva laki

sijoituspaikasta tai 10 luvun 2–4 §:ssä tarkoitettua hoitopaikasta;

2) on ollut 8 luvun 6 §:n tai 9 §:n 1 tai 3 momentin taikka 14 luvun nojalla myönnettyllä luvalla eikä palaa *lupaehdoissa* määrättyä ajankohtana taikka rikkoo muuten *luvan ehtoja*.

12 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset vankeuden täytäntöönpanon aloittamisesta ja lykkäämisestä, lainvoimaa vailla olevan tuomion täytäntöönpanosta, tuomitun kuulemisesta, etsintäkuuluttamisesta sekä sakon maksamisesta vankilassa annetaan valtioneuvoston asetuksella. *Oikeusministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset vankilaan ottamisen rajoittamisen alkamisesta ja päättymisestä sekä siitä, millä tavoin vankilaan ottamista rajoitetaan.*

Rikosseuraamuslaitos antaa tarkemmat määräykset niistä perusteista, joilla tuomitun kuulemisen suorittava Rikosseuraamuslaitoksen yksikkö määrättyy.

3 luku

Rangaistusajan laskeminen

7 §

Rangaistusajaksi laskeminen

Jos vanki karkaa tai poistuu luvatta vankilasta tai 8 luvun 9 §:n 2 momentissa tarkoitettua sijoituspaikasta taikka 10 luvun 2–4 §:ssä tarkoitettua hoidosta, rangaistusajaksi ei lueta aikaa sen vuorokauden alusta, jolloin vanki karkasi tai poistui luvatta, sen vuorokauden loppuun, jolloin hän palasi vankilaan

Ehdotus

tai 10 luvun 2–4 §:ssä tarkoitettua hoitopaikasta;

2) on ollut 8 luvun 6 §:n tai 9 §:n 1 tai 3 momentin taikka 14 luvun nojalla myönnettyllä luvalla vankilan ulkopuolella eikä palaa *lupamääräyksissä* määrättyä ajankohtana taikka rikkoo muuten *lupamääräyksiä*.

12 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset vankeuden täytäntöönpanon aloittamisesta ja lykkäämisestä, lainvoimaa vailla olevan tuomion täytäntöönpanosta, tuomitun kuulemisesta, etsintäkuuluttamisesta sekä sakon maksamisesta vankilassa annetaan valtioneuvoston asetuksella.

kumotaan 2 momentti

3 luku

Rangaistusajan laskeminen

7 §

Rangaistusajaksi laskeminen

Jos vanki karkaa tai poistuu luvatta vankilasta tai 8 luvun 10 a §:ssä tarkoitettua sijoituspaikasta taikka 10 luvun 2–4 §:ssä tarkoitettua hoidosta, rangaistusajaksi ei lueta aikaa sen vuorokauden alusta, jolloin vanki karkasi tai poistui luvatta, sen vuorokauden loppuun, jolloin hän palasi vankilaan tai otettiin kiinni vankilaan palauttamista varten.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

tai otettiin kiinni vankilaan palauttamista varten.

9 §

Tarkemmat määräykset

Tarkemmat määräykset rangaistusajan laskemisesta antaa Rikosseuraamuslaitos.

4 luku

Saapuminen ja sijoittaminen vankilaan

1 §

Vankilat

Vankilat ovat suljettuja vankiloita tai avolaitoksia. Vankilat voivat olla valvonnaltaan erilaisia.

Avolaitoksessa olevat vangit voivat oleskella ja liikkua vankilan tai sen osaston alueella, työpaikalla ja muussa toimintapisteessä ilman välitöntä valvontaa. Avolaitoksessa vankeja voidaan valvoa vankilan tiloihin asennettavilla, vangin haltuun annettavilla taikka vangin ylle ranteeseen, nilkkaan tai vyötärölle kiinnitettävillä teknisillä välineillä taikka tällaisten välineiden yhdistelmillä.

uusi 3 momentti

9 §

Sijoittaminen avolaitokseen

Tuomittu voidaan suoraan vapaudesta sijoittaa avolaitokseen, jos hänen suoritettavanaan on yhdessä tai erikseen sakon muuntorangaistus ja enintään kahden vuoden

9 §

Tarkemmat määräykset

kumotaan 9 §

4 luku

Saapuminen ja sijoittaminen vankilaan

1 §

Vankilat

Vankilat ovat suljettuja vankiloita tai avovankiloita. Suljetussa vankilassa voi olla muusta vankilasta erillinen avovankilaosasto, johon sovelletaan avovankilaa koskevia säännöksiä. Vankilat voivat olla valvonnaltaan erilaisia.

Vankien oikeutta oleskella ja liikkua vankilan alueella voidaan rajoittaa. Avovankilassa vangit voivat oleskella ja liikkua vankilan alueella ilman välitöntä valvontaa. Avovankilassa vankeja voidaan valvoa vankilan tiloihin asennettavilla, vangin haltuun annettavilla taikka vangin ylle ranteeseen, nilkkaan tai vyötärölle kiinnitettävillä teknisillä välineillä taikka tällaisten välineiden yhdistelmillä.

Rikosseuraamuslaitos hyväksyy vankilan tilat ennen niiden käyttöönottoa taikka tiloja tai niiden käyttötarkoitusta olennaisella tavalla muutettaessa. Tilojen tulee soveltua vankeusrangaistuksen täytäntöönpanoon tässä laissa säädetyllä tavalla.

9 §

Sijoittaminen avovankilaan

Tuomittu voidaan suoraan vapaudesta sijoittaa avovankilaan, jos hänen suoritettavanaan on yhdessä tai erikseen sakon muuntorangaistus ja enintään kahden vuoden

vankeusrangaistus. Tuomittu voidaan määrätä ilmoittautumaan suljettuun vankilaan ennen *avolaitokseen* toimittamista. *Avolaitokseen* sijoittamisen edellytyksenä on, että vanki sitoutuu päihteettömyyteen ja 16 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun päihteettömyyden valvontaan sekä tämän luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuun teknisillä välineillä tapahtuvaan valvontaan.

Tuomittu on kuitenkin sijoitettava suljettuun vankilaan, jos on perusteltua syytä epäillä, että hän:

- 1) ei sovellu *avolaitoksessa* järjestettävään tai *avolaitokseen* hyväksymään toimintaan;
- 2) ei tule noudattamaan *avolaitoksen* järjestystä;
- 3) jatkaa rikollista toimintaansa;
- 4) vaarantaa toisen vangin tai muun henkilön turvallisuutta;
- 5) poistuu *avolaitoksesta* luvatta; tai
- 6) ei tule noudattamaan päihteettömyyttä tai suostumaan sen valvontaan.

Tuomittu tulee sijoittaa suljettuun vankilaan myös, jos *avolaitoksissa* ei ole tilaa tai jos vanki itse sitä pyytää.

11 §

Päätösvalta

Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen vastualueen johtaja päättää *niistä avolaitoksista ja avolaitososastoista, joissa vankeja valvotaan teknisesti 1 §:n 2 momentissa tarkoitetuilla välineillä.*

12 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Täytäntöönpanoasiakirjoista, tuomittujen toimittamisesta vankilaan, tulotarkastuksen kirjaamisesta sekä rangaistusajan suunnitelman sisällöstä ja laatimisesta annetaan tarkemmat säännökset valtioneuvoston asetuksella.

Tarkemmat määräykset tulotarkastuksesta, arvioinnista, avolaitokseen sijoittamisesta

vankeusrangaistus. Tuomittu voidaan määrätä ilmoittautumaan suljettuun vankilaan ennen *avovankilaan* toimittamista. *Avovankilaan* sijoittamisen edellytyksenä on, että vanki sitoutuu päihteettömyyteen ja 16 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun päihteettömyyden valvontaan sekä tämän luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuun teknisillä välineillä tapahtuvaan valvontaan.

Tuomittu on kuitenkin sijoitettava suljettuun vankilaan, jos on perusteltua syytä epäillä, että hän:

- 1) ei sovellu *avovankilassa* järjestettävään tai *avolaitokseen* hyväksymään toimintaan;
- 2) ei tule noudattamaan *avovankilan* järjestystä;
- 3) jatkaa rikollista toimintaansa;
- 4) vaarantaa toisen vangin tai muun henkilön turvallisuutta;
- 5) poistuu *avovankilasta* luvatta; tai
- 6) ei tule noudattamaan päihteettömyyttä tai suostumaan sen valvontaan.

Tuomittu tulee sijoittaa suljettuun vankilaan myös, jos *avovankiloissa* ei ole tilaa tai jos vanki itse sitä pyytää.

11 §

Päätösvalta

Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen vastualueen johtaja päättää *vankilan tilojen hyväksymisestä.*

12 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Täytäntöönpanoasiakirjoista, tuomittujen toimittamisesta vankilaan, tulotarkastuksen kirjaamisesta sekä rangaistusajan suunnitelman sisällöstä ja laatimisesta annetaan tarkemmat säännökset valtioneuvoston asetuksella.

Oikeusministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

sekä rangaistuksen suunnitelmallisesta toteuttamisesta antaa Rikosseuraamuslaitos.

1) suljettuna vankilana ja avovankilana toimivista vankiloista;

2) suljettujen vankiloiden avovankilaosastoista;

3) vankiloiden alueista.

uusi 3 momentti

Rikosseuraamuslaitos antaa tarkemmat määräykset tulotarkastuksessa noudatettavasta menettelystä ja avovankiloista, joissa vankeja valvotaan teknisesti 1 §:n 2 momentissa tarkoitetuilla välineillä.

5 luku

5 luku

Sijoittaminen vankilassa

Sijoittaminen vankilassa

4 §

4 §

Sopimusosasto

Sopimusosasto

Vangille on varattava mahdollisuus asua osastolla, jolla vangit sitoutuvat osaston vangeille järjestettävään toimintaan sekä 16 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun päihteettömyyden valvontaan (sopimusosasto).

Suljetussa vankilassa voi olla yksi tai useampi osasto, jossa vangeille järjestetään päihteettömyyttä edistävää toimintaa (sopimusosasto).

uusi 2 momentti

Vanki voidaan sijoittaa sopimusosastolle, jos sijoittaminen on perusteltua ottaen huomioon tämän luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettut seikat ja jos vanki sitoutuu päihteettömyyteen ja tämän lain 16 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun päihteettömyyden valvontaan.

uusi 3 momentti

Sopimusosastolle sijoittaminen tulee peruuttaa, jos sijoittamiselle ei enää ole 2 momentissa tarkoitettuja edellytyksiä.

4 a §

uusi 4 a §

Tehostetun valvonnan osasto

Vankilassa voi olla osasto tai osastoja, joilla vangit asuvat erillään muista osastoista (tehostetun valvonnan osasto). Tehostetun valvonnan osastolle sijoitetun vangin oikeuksien rajoituksista säädetään 8 luvun 3 §:n 4 momentissa, 11 luvun 2 §:n 2 momentissa, 3 §:n 2 momentissa ja 4 §:n 2 momentissa.

Vanki voidaan sijoittaa tehostetun valvonnan osastolle, jos sijoittaminen on perusteltua

Voimassa oleva laki

Ehdotus

ottaen huomioon tämän luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitetut seikat ja jos se on perusteltua sen estämiseksi, että vanki jatkaa rikollista toimintaa tai muulla tavoin vaarantaa vankilan järjestystä ja turvallisuutta taikka toisen vangin tai muun henkilön turvallisuutta vankilassa.

Tehostetun valvonnan osastolle sijoittamisen edellytyksiä tarkastellaan säännöllisesti rangaistusajan suunnitelman seurannan yhteydessä. Sijoittaminen tulee peruuttaa, jos sille ei enää ole 2 momentissa tarkoitettuja edellytyksiä. Vangin hakemusta sijoittamisen peruuttamiseksi ei tarvitse käsitellä uudelleen ennen kuin neljä kuukautta on kulunut edellisestä päätöksestä, jollei osastolle sijoittamisen edellytyksissä ole tapahtunut olennaista muutosta.

8 §

8 §

Osaston päiväjärjestys

Osaston päiväjärjestys

Vankilan osastoilla tulee olla päiväjärjestys.

Vankilan osastoilla tulee olla päiväjärjestys.

Osaston päiväjärjestys sisältää tätä lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä tarkempia määräyksiä:

- 1) sellien aukioloajoista;
- 2) toimintojen ja vapaa-ajantoimintojen ajankohdista;
- 3) ruokailuajoista;
- 4) ulkoiluajoista;
- 5) muista osaston päivittäiseen toimintaan liittyvistä ajankohdista.

10 §

uusi 10 §

Tarkemmat säännökset

Oikeusministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset miesten, naisten ja alaikäisten vankien sijoittamiseen tarkoitetuista vankiloista.

6 luku

6 luku

Siirtäminen vankilasta toiseen**1 §****Siirtäminen suljetusta vankilasta avolaitokseen**

Vanki voidaan rangaistuksen pituudesta riippumatta siirtää suljetusta vankilasta avolaitokseen rangaistuksen jäljellä olevaa osaa suorittamaan, jos:

1) avolaitokseen siirtäminen edistää rangaistusajan suunnitelman toteutumista;

2) vanki soveltuu avolaitoksen järjestettävään tai muuhun avolaitoksen hyväksymään toimintaan;

3) voidaan pitää todennäköisenä, että vanki noudattaa avolaitoksen järjestystä, ei jatka rikollista toimintaa, ei vaaranna toisen vangin tai muun henkilön turvallisuutta eikä poistu avolaitoksesta luvatta;

4) vanki sitoutuu olemaan käyttämättä päihdyttäviä aineita ja rikoslain 44 luvun 16 §:ssä tarkoitettuja dopingaineita sekä sitoutuu tämän lain 16 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun päiheteettömyyden valvontaan; ja

5) vanki sitoutuu 4 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuun teknisillä välineillä tapahtuvaan valvontaan.

Vangin siirtämisessä suljetusta vankilasta avolaitokseen noudatetaan 4 luvun 8 §:ää.

2 §**Siirtäminen avolaitoksesta suljettuun vankilaan**

Vanki voidaan siirtää avolaitoksesta suljettuun vankilaan, jos:

1) vanki syyllistyy tai hänen epäillään syylistyneen rikokseen, jota ei rikoslain 2 luvun 13 §:n mukaan saa käsitellä kurinpitomenetelyssä taikka vanki syyllistyy tai hänen epäillään syylistyneen tämän lain 15 luvun 3 §:ssä tarkoitettuun järjestysrikkomukseen;

2) vanki kieltäytyy osallistumasta rangaistusajan suunnitelman mukaiseen toimintaan taikka ei muutoin sovellu avolaitoksessa

Siirtäminen vankilasta toiseen**1 §****Siirtäminen suljetusta vankilasta avovankilaan**

Vanki voidaan rangaistuksen pituudesta riippumatta siirtää suljetusta vankilasta avovankilaan rangaistuksen jäljellä olevaa osaa suorittamaan, jos:

1) avovankilaan siirtäminen edistää rangaistusajan suunnitelman toteutumista;

2) vanki soveltuu avovankilassa järjestettävään tai muuhun avovankilan hyväksymään toimintaan;

3) voidaan pitää todennäköisenä, että vanki noudattaa avovankilan järjestystä, ei jatka rikollista toimintaa, ei vaaranna toisen vangin tai muun henkilön turvallisuutta eikä poistu avovankilasta luvatta;

4) vanki sitoutuu olemaan käyttämättä päihdyttäviä aineita ja rikoslain 44 luvun 16 §:ssä tarkoitettuja dopingaineita sekä sitoutuu tämän lain 16 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun päiheteettömyyden valvontaan; ja

5) vanki sitoutuu 4 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuun teknisillä välineillä tapahtuvaan valvontaan.

Vangin siirtämisessä suljetusta vankilasta avovankilaan noudatetaan 4 luvun 8 §:ää.

2 §**Siirtäminen avovankilasta suljettuun vankilaan**

Vanki voidaan siirtää avovankilasta suljettuun vankilaan, jos:

1) vanki syyllistyy tai hänen epäillään syylistyneen rikokseen, jota ei rikoslain 2 luvun 13 §:n mukaan saa käsitellä kurinpitomenetelyssä taikka vanki syyllistyy tai hänen epäillään syylistyneen tämän lain 15 luvun 3 §:ssä tarkoitettuun järjestysrikkomukseen;

2) vanki kieltäytyy osallistumasta rangaistusajan suunnitelman mukaiseen toimintaan taikka ei muutoin sovellu avovankilassa

järjestettävään tai *avolaitoksen* hyväksymään toimintaan;

3) vanki kieltäytyy 16 luvun 7 §:ssä tarkoitetusta päihitteettömyyden valvonnasta taikka antaa päihitteettömyyden valvonnassa positiivisen näytteen saapuessaan *avolaitokseen* 4 luvun 9 §:ssä tarkoitetun sijoituksen perusteella tai palatessaan 8 luvun 6 §:ssä tai 9 §:n 1 tai 3 momentissa taikka 14 luvussa tarkoitetuissa tapauksissa vankilan ulkopuolelta;

4) vanki vangitaan muun rikoksen johdosta tai hänen todetaan ennen *avolaitokseen* tuloaan syyllistyneen rikokseen, jonka johdosta 1 §:n 3 kohdassa tarkoitetut edellytykset eivät enää täyty;

5) siirtäminen on perusteltua vangin tai muun henkilön turvallisuuden takaamiseksi tai rikollisen toiminnan estämiseksi;

6) täytäntöön pantavaksi tulee uusi vankeusrangaistus tai sakon muuntorangaistus ja 1 §:ssä tarkoitetut edellytykset eivät tämän johdosta enää täyty; tai

7) vanki itse sitä pyytää.

Vanki voidaan välittömästi siirtää suljettuun vankilaan siksi ajaksi, jonka 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun rikoksen esitutkintaan saattaminen tai järjestysrikkomuksen selvittäminen, mainitun momentin 3 kohdassa tarkoitetun päihdevalvonnan näytteen tuloksen tutkiminen tai varmistaminen taikka päihtyneen vangin terveydentilan seuranta vaatii. Vanki voidaan siirtää suljettuun vankilaan myös mainitun momentin 6 kohdassa tarkoitettujen edellytysten selvittämiseksi tai suorittamaan 15 luvun 4 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua yksinäisyysrangaistusta.

Vanki, joka ilman pätevää syytä jättää saapumatta *avolaitokseen* määräaikana, on toimittava asiakasarvioinnin yksikön osoittamaan vankilaan.

3 §

Vangin siirtäminen toiseen vankilaan

Vanki voidaan siirtää suljetusta vankilasta toiseen suljettuun vankilaan tai *avolaitoksesta* toiseen *avolaitokseen*, jos se edistää rangaistusajan suunnitelman toteutumista tai on

järjestettävään tai *avovankilan* hyväksymään toimintaan;

3) vanki kieltäytyy 16 luvun 7 §:ssä tarkoitetusta päihitteettömyyden valvonnasta taikka antaa päihitteettömyyden valvonnassa positiivisen näytteen saapuessaan *avovankilaan* 4 luvun 9 §:ssä tarkoitetun sijoituksen perusteella tai palatessaan 8 luvun 6 §:ssä tai 9 §:n 1 tai 3 momentissa taikka 14 luvussa tarkoitetuissa tapauksissa vankilan ulkopuolelta;

4) vanki vangitaan muun rikoksen johdosta tai hänen todetaan ennen *avovankilaan* tuloaan syyllistyneen rikokseen, jonka johdosta 1 §:n 3 kohdassa tarkoitetut edellytykset eivät enää täyty;

5) siirtäminen on perusteltua vangin tai muun henkilön turvallisuuden takaamiseksi tai rikollisen toiminnan estämiseksi;

6) täytäntöön pantavaksi tulee uusi vankeusrangaistus tai sakon muuntorangaistus ja 1 §:ssä tarkoitetut edellytykset eivät tämän johdosta enää täyty; tai

7) vanki itse sitä pyytää.

Vanki voidaan välittömästi siirtää suljettuun vankilaan siksi ajaksi, jonka 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun rikoksen esitutkintaan saattaminen tai järjestysrikkomuksen selvittäminen, mainitun momentin 3 kohdassa tarkoitetun päihdevalvonnan näytteen tuloksen tutkiminen tai varmistaminen taikka päihtyneen vangin terveydentilan seuranta vaatii. Vanki voidaan siirtää suljettuun vankilaan myös mainitun momentin 6 kohdassa tarkoitettujen edellytysten selvittämiseksi tai suorittamaan 15 luvun 4 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua yksinäisyysrangaistusta.

Vanki, joka ilman pätevää syytä jättää saapumatta *avovankilaan* määräaikana, on toimittava asiakasarvioinnin yksikön osoittamaan vankilaan.

3 §

Vangin siirtäminen toiseen vankilaan

Vanki voidaan siirtää suljetusta vankilasta toiseen suljettuun vankilaan tai *avovankilasta* toiseen *avovankilaan*, jos se edistää rangaistusajan suunnitelman toteutumista tai on

Voimassa oleva laki

muutoin perusteltua ja voidaan olettaa, että vanki sopeutuu toisen vankilan olosuhteisiin. Vanki voidaan siirtää ilman omaa suostumustaan.

7 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Vangin siirtoa koskevasta menettelystä annetaan tarkemmat säännökset valtioneuvoston asetuksella. Tarkemmat määräykset vangin siirtämisestä antaa Rikosseuraamuslaitos.

7 luku

Perushuolto ja asuminen

uusi 1 a §

2 §

Vaatetus

Avolaitoksessa vangin on käytettävä omia vaatteitaan.

Vangin omien vaatteiden käyttöä voidaan rajoittaa myös työturvallisuuden vaatimasta syystä. Vangille, joka työssä ei saa käyttää omia vaatteitaan tai joka työn luonteen vuoksi tarvitsee suojavaatetusta, on annettava soveltuva vaatetus.

6 §

Ehdotus

muutoin perusteltua ja voidaan olettaa, että vanki sopeutuu toisen vankilan olosuhteisiin. Vanki voidaan siirtää ilman omaa suostumustaan.

7 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

7 § kumotaan

7 luku

Perushuolto ja asuminen

1 a §

Peseytyminen

Vangilla on oikeus peseytymiseen vähintään kerran päivässä. Peseytyminen voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka vangin terveydentilan vuoksi.

2 §

Vaatetus

Avovankilassa vangin on käytettävä omia vaatteitaan.

Vangin on käytettävä 8 luvussa tarkoitettussa työtoiminnassa työturvallisuuden edellyttämää vaatetusta. Vangin käyttöön on annettava tällainen vaatetus.

6 §

Ulkoilu

Vangille on annettava mahdollisuus ulkoilla vähintään tunti päivässä, jollei vangin terveydentila taikka vankilan järjestykseen tai turvallisuuteen liittyvä erityisen painava syy ole esteenä.

7 §

Päätösvalta

Vangin ulkoilun epäämisestä päättää vankilan yksikönpäällikkö tai turvallisuudesta vastaava virkamies.

Vangin omien vaatteiden käytön rajoittamisesta 2 §:n 2 momentin perusteella päättää operatiivisen toiminnan vastuualueen johtaja. Vangin omien vaatteiden haltuun antamisen epäämisestä mainitun pykälän 3 momentin perusteella päättää turvallisuudesta vastaava virkamies taikka ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies. Vangin omien vaatteiden käytön rajoittamisesta mainitun pykälän 4 momentin perusteella päättää vankilan yksikönpäällikkö. Ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies voi antaa vangin haltuun sellaisia vangin omia vaatteita, joiden hallussapito on vankilassa sallittua.

8 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat määräykset ruoka- ja perushuolosta, omaehtoisen ruokahuollon järjestämisestä, *asumisesta* sekä tupakkatuotteiden, tupakointivälineiden ja sytytysvälineiden haltuun antamisesta ja säilyttämisestä antaa Rikosseuraamuslaitos.

Ulkoilu

Vangille on annettava mahdollisuus ulkoilla vähintään tunti päivässä. *Ulkoilu voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka vangin terveydentilan vuoksi.*

7 §

Päätösvalta

Vangin peseytymisen ja ulkoilun keskeyttämisestä tai epäämisestä päättää vankilan yksikönpäällikkö tai turvallisuudesta vastaava virkamies tai, jos asia ei siedä viivytystä, ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies.

Vangin omien vaatteiden haltuun antamisen epäämisestä 2 pykälän 3 momentin perusteella päättää turvallisuudesta vastaava virkamies taikka ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies. *Toiminnoista vastaava virkamies päättää toiminnoista, joissa vangin on käytettävä mainitun pykälän 4 momentissa tarkoitettua vaatetusta. Ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies voi antaa vangin haltuun sellaisia vangin omia vaatteita, joiden hallussapito on vankilassa sallittua.*

8 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat määräykset ruoka- ja perushuolosta, omaehtoisen ruokahuollon järjestämisestä, *asumisesta*, tupakkatuotteiden, tupakointivälineiden ja sytytysvälineiden haltuun antamisesta ja säilyttämisestä *sekä vankiloista tai vankilan osastoista, joilla omien*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

vaatteiden käyttöä on rajoitettu antaa Rikosseuraamuslaitos.

8 luku

8 luku

Toimintaan osallistuminen

Toimintaan osallistuminen

3 §

3 §

Toiminnan järjestäminen

Toiminnan järjestäminen

uusi 4 momentti

Tehostetun valvonnan osastolle sijoitetulle vangille on annettava tilaisuus täyttää osallistumisvelvollisuutensa tehostetun valvonnan osastolle soveltuvassa toiminnassa. Vanki voi kuitenkin osallistua toimintaan osaston ulkopuolella, jos se edistää hänen rangaistusajan suunnitelmansa tavoitteita eikä vaaranna vankilan järjestystä ja turvallisuutta tai toisen vangin tai muun henkilön turvallisuutta.

9 §

9 §

Toimintaan osallistuminen vankilan ulkopuolella

Toimintaan osallistuminen vankilan ulkopuolella

Vanki, jolla on päihdeongelma tai jolla arvioidaan olevan erityisiä vaikeuksia selviytyä vapaudessa, voidaan sijoittaa määräajaksi vankilan ulkopuoliseen laitokseen tai vastavaan yksikköön (*sijoituspaikka*), jossa hän osallistuu päihdehuoltoon tai hänen selviytymismahdollisuuksiaan parantavaan muuhun tavoitteelliseen toimintaan (*sijoitus ulkopuoliseen laitokseen*).

kumotaan 2 momentti

10 §

10 §

Luvan edellytykset

Luvan edellytykset

Ulkopuoliseen laitokseen sijoituksen edellytyksenä on lisäksi, että vankila, sijoituspaikka ja vanki ovat tehneet kirjallisen sijoitussopimuksen. Sijoituksen edellytyksenä on myös, että vanki suostuu siihen, että

kumotaan 2 momentti

vankeinhoitoviranomaiset saavat antaa sijoituksen kannalta tarpeellisia tietoja sijoituspaikalle ja että sijoituspaikka saa ilmoittaa vankeinhoitopaikalle ehtojen rikkomisesta.

—————

10 a §

uusi 10 a §

Sijoittaminen ulkopuoliseen laitokseen

Vanki voidaan sijoittaa ulkopuoliseen laitokseen tai vastaavaan yksikköön, jossa hän osallistuu päihteettömyyttä edistävään toimintaan tai muuhun toimintaan, joka parantaa hänen mahdollisuuksiaan selviytyä vapauudessa. Sijoittamisen edellytyksenä on, että:

1) ulkopuolisessa laitoksessa järjestettävä toiminta edistää vangin rangaistusajan suunnitelman toteutumista;

2) vanki soveltuu ulkopuolisessa laitoksessa järjestettävään toimintaan;

voidaan pitää todennäköisenä, että vanki noudattaa sijoituspäätökseen liitettyjä määräyksiä;

3) vanki sitoutuu päihteettömyyteen ja 16 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun päihteettömyyden valvontaan, tämän pykälän 3 momentissa tarkoitettuun teknisillä välineillä tapahtuvaan valvontaan sekä muihin sijoituspäätökseen liitettyihin määräyksiin.

Ulkopuoliseen laitokseen sijoitettu vanki on velvollinen:

1) osallistumaan laitoksessa järjestettävään toimintaan, noudattamaan laitoksen järjestystä ja pysymään laitoksessa sijoituspäätöksessä määrätyllä tavalla;

2) pitämään yhteyttä Rikosseuraamuslaitokseen sijoituspäätöksessä määrätyllä tavalla;

3) käsittelemään huolellisesti teknisiä valvontavälineitä ja noudattamaan niiden käytöstä annettuja ohjeita.

Ulkopuoliseen laitokseen sijoitettua vankia voidaan valvoa vangin haltuun annettavalla taikka vangin ylle ranteeseen, nilkkaan tai vyötärölle kiinnitettävällä teknisellä välineellä taikka tällaisten välineiden yhdistelmällä sijoituspäätöksessä määrätyllä tavalla.

Sen lisäksi mitä sijoituspäätöksessä määrätään vankin liikkumisesta, vangille voidaan myöntää poistumislupa ulkopuolisesta laitoksesta 14 luvun säännösten nojalla. Alle 18-vuotiaalle lastensuojelulaitokseen sijoitetulle vangille ei kuitenkaan voida myöntää poistumislupaa laitoksesta, koska hänen liikkumisvapauttaan voidaan sijaishuollossa rajoittaa lastensuojelulain (417/2007) 11 luvun säännösten nojalla.

uusi 10 b §

10 b §

Menettely ja yhteistyö ulkopuolisessa laitossijoituksessa

Ulkopuolisen laitossijoituksen valmistelu on tehtävä yhteistyössä vangin, viranomaisten sekä yksityisten yhteisöjen ja henkilöiden kanssa.

Alle 18-vuotias vanki voidaan tämän luvun 10 a §:ssä säädetyin edellytyksin sijoittaa lastensuojelulaitokseen. Sijoitus edellyttää myös sitä, että lastensuojeluviranomainen tekee lastensuojelulain (417/2007) 40 §:n nojalla päätöksen hänen sijoittamisestaan lastensuojelulaitokseen.

Ulkopuolisen sijoituslaitoksen ja vankilan on ilmoitettava toisilleen rangaistuksen täytäntöönpanon ja sijoituksen kannalta tarpeellista tiedoista sijoituksen aikana.

uusi 10 c §

10 c §

Ulkopuolisen laitossijoituksen kustannukset

Ulkopuolisen laitossijoituksen kustannukset maksetaan valtion varoista.

11 §

11 §

Luvan tai sijoituksen peruuttaminen

Luvan tai sijoituksen peruuttaminen

Jos 6 tai 9 §:ssä tarkoitetun luvan tai sijoituksen edellytykset eivät enää päätöksen tekemisen jälkeen täyty, lupa voidaan peruuttaa. Jos vanki ei noudata 10 §:n 3 momentissa tarkoitettuja ehtoja, vangille voidaan määrätä 15

Jos 6, 9 tai 10 a §:ssä tarkoitetun luvan tai sijoituksen edellytykset eivät enää päätöksen tekemisen jälkeen täyty, lupa voidaan peruuttaa. Jos vanki ei noudata 10 §:n 3 momentissa tai 10 a §:ssä tarkoitettuja ehtoja, vangille

Voimassa oleva laki

luvun 4 §:n 1 momentin 1–3 kohdassa tarkoitettu kurinpitorangaistus. Jos kurinpitorangaistusta ei pidetä riittävänä tai tarkoituksenmukaisena seuraamuksena, lupa voidaan myös peruuttaa. Rangaistusajaksi lukemisessa noudatetaan, mitä 3 luvun 7 §:ssä säädetään. Avolaitokseen sijoitetun vangin siirtämisessä noudatetaan lisäksi, mitä 6 luvun 2 §:ssä säädetään.

15 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset vankien toimintaan sijoittamisesta, vankien työ- ja toiminta-ajasta sekä 6 ja 9 §:ssä tarkoitetun sijoituksen ja luvan ehdoista, pituudesta ja sijoitussopimuksesta sekä osallistumisvelvollisuudesta vapauttamisesta määrääjäksi annetaan valtioneuvoston asetuksella. Tarkemmat määräykset menettelystä samoin kuin töiden luokittelusta sekä muista työn edellytyksistä antaa Rikosseuraamuslaitos.

9 luku

Vangin omaisuus ja tulot

2 §

Omaisuusluettelo

Suljettuun vankilaan vastaanotetusta vangin omaisuudesta on laadittava omaisuusluettelo. Omaisuusluetteloon ei merkitä vähäarvoista omaisuutta, ellei vanki sitä erikseen pyydä. Avolaitoksessa luettelo on laadittava ainoastaan avolaitokseen säilytettäväksi otetusta omaisuudesta ja vangin pyynnöstä hänen haltuunsa annetusta erityisen arvokkaasta omaisuudesta. Vangin on allekirjoitettava omaisuusluettelo. Jos vanki ei allekirjoita luetteloa, kahden Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen on todistettava luettelo oikeaksi.

Ehdotus

voidaan määrätä 15 luvun 4 §:n 1 momentin 1–3 kohdassa tarkoitettu kurinpitorangaistus. Jos kurinpitorangaistusta ei pidetä riittävänä tai tarkoituksenmukaisena seuraamuksena, lupa voidaan myös peruuttaa. Rangaistusajaksi lukemisessa noudatetaan, mitä 3 luvun 7 §:ssä säädetään. Avovankilaan sijoitetun vangin siirtämisessä noudatetaan lisäksi, mitä 6 luvun 2 §:ssä säädetään.

15 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset:

- 1) vankien toimintaan sijoittamisesta,
- 2) vankien työ- ja toiminta-ajasta;
- 3) 6, 9 ja 10 a §:ssä tarkoitettuun lupaan tai sijoitukseen liitettävistä määräyksistä.

9 luku

Vangin omaisuus ja tulot

2 §

Omaisuusluettelo

Suljettuun vankilaan vastaanotetusta vangin omaisuudesta on laadittava omaisuusluettelo. Omaisuusluetteloon ei merkitä vähäarvoista omaisuutta, ellei vanki sitä erikseen pyydä. Avovankilassa luettelo on laadittava ainoastaan avovankilaan säilytettäväksi otetusta omaisuudesta ja vangin pyynnöstä hänen haltuunsa annetusta erityisen arvokkaasta omaisuudesta. Vangin on allekirjoitettava omaisuusluettelo. Jos vanki ei allekirjoita luetteloa, kahden Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen on todistettava luettelo oikeaksi.

3 §

Rahan ja muiden maksuvälineiden hallussapito

Suljetussa vankilassa vangilla ei ole oikeutta pitää hallussaan rahaa tai rikoslain 37 luvun 12 §:ssä tarkoitettuja muita maksuvälineitä. Vangin käyttöön annetaan kuitenkin Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymä maksukortti. Vangin hallussa olevat rahat ja muut maksuvälineet otetaan vankilassa säilytettäväksi, talletetaan Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymälle maksukortille tai talletetaan vangin kustannuksella hänen tililleen pankkiin.

Avolaitoksessa olevalla vangilla on oikeus pitää hallussaan rahaa ja muita maksuvälineitä. Vangin käyttöön annetaan Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymä maksukortti, jos vanki sitä pyytää. Vangin hallussa olevat rahat ja muut maksuvälineet voidaan hänen pyynnöstään ottaa vankilassa säilytettäväksi, tallettaa Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymälle maksukortille tai tallettaa vangin kustannuksella hänen tililleen pankkiin.

Vangille annetaan kuukausittain ote hänen rahavarojensa tilinpidosta.

3 §

Rahan ja muiden maksuvälineiden käyttö vankilassa

Suljetussa vankilassa vangilla on oikeus käyttää henkilökohtaista maksukorttiaan. Muiden maksuvälineiden tai käteisen rahan käyttö on kielletty. Vangin hallussa olevat rahat ja muut maksuvälineet otetaan vankilassa säilytettäväksi, talletetaan 3 momentissa tarkoitettulle maksuvälineelle tai talletetaan vangin kustannuksella hänen tililleen pankkiin.

Avovankilassa vangilla on oikeus pitää hallussaan ja käyttää käteistä rahaa ja muita henkilökohtaisia maksuvälineitään. Vangin hallussa olevat rahat ja muut maksuvälineet voidaan hänen pyynnöstään ottaa vankilassa säilytettäväksi tallettaa 3 momentissa tarkoitettulle maksuvälineelle tai tallettaa vangin kustannuksella hänen tililleen pankkiin.

Vangin käyttöön voidaan 1 ja 2 momentissa tarkoitetun maksuvälineen sijasta antaa Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymä maksuväline, jos se on perusteltua vangin maksuliikenteen järjestämiseksi. Vangille on tällöin mahdollisuuksien mukaan varattava tilaisuus siirtää rahaa maksuvälineeltä muulle pankkitilille, jollei siirron epäminen ole välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

Jos vangin käyttöön ei muualla laissa säädetystä syystä voida antaa 1–3 momentissa tarkoitettua maksuvälinettä, vangille on järjestettävä mahdollisuus rahan käyttöön muulla tavoin. Vangille on tällöin mahdollisuuksien mukaan varattava tilaisuus siirtää rahaa muulle pankkitilille, jollei siirron epäminen ole välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja

turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

3 a §

3 a §

*Maksukortin käytön valvonta**Maksuvälineen käytön valvonta*

Vangille annetun Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymän maksukortin käyttöä voidaan valvoa tavanomaisesta maksuliikenteestä poikkeavien maksutapahtumien havainnoimiseksi, siten että valvonta kohdistetaan yksinomaan maksutapahtumien lukumäärään ja rahamäärään.

Jos 1 momentin mukaisessa valvonnassa havaitaan tavanomaisesta maksuliikenteestä poikkeavia maksutapahtumia tai jos se on Rikosseuraamuslaitoksen muun toiminnan yhteydessä ilmenneestä syystä taikka muulta viranomaiselta tulleen tiedon johdosta välttämätöntä, maksukortin käyttöä voidaan tapauskohtaisen päätöksen perusteella valvoa, siten että valvonta kohdistetaan vangin maksukortin tilitietoihin. Edellytyksenä on lisäksi, että valvonta on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestystä uhkaavan vaaran torjumiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Päätös voidaan tehdä enintään kuukauden määräajaksi kerrallaan.

Vangeille annettujen Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymien maksuvälineiden käyttöä voidaan valvoa tavanomaisesta maksuliikenteestä poikkeavien maksutapahtumien havainnoimiseksi siten, että valvonta kohdistetaan yksinomaan maksutapahtumien lukumäärään ja rahamäärään.

Vangille annetun Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymän maksuvälineen käyttöä voidaan valvoa siten, että valvonta kohdistetaan yksittäisen vangin maksuvälineen tilitietoihin, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Päätös voidaan tehdä enintään 30 päivän määräajaksi kerrallaan.

4 §

4 §

*Rahan ja muiden maksuvälineiden käyttö**Tavaran hankkiminen vankilassa*

Vankilan on järjestettävä vangille mahdollisuus hankkia elintarvikkeita ja muuta henkilökohtaiseen käyttöön sopivaa tavaraa.

Vanki saa hankkia vankilan välityksellä käyttöesineitä ja tarvikkeita, joiden hallussapito on 1 §:n 1 ja 2 momentin nojalla sallittu.

Suljetussa vankilassa oikeutta käyttää vankilan ulkopuolelta tulevaa rahaa ja muita maksuvälineitä voidaan rajoittaa, jos se vankilan tai vankilan osaston turvallisuus huomioiden on perustelua.

Vankilan on järjestettävä vangille mahdollisuus hankkia elintarvikkeita ja muuta henkilökohtaiseen käyttöön sopivaa tavaraa.

Vanki saa hankkia vankilan välityksellä käyttöesineitä ja tarvikkeita, joiden hallussapito on 1 §:n 1 ja 2 momentin nojalla sallittu.

3 momentti kumotaan

Voimassa oleva laki

Perustellusta syystä vanki saa vankilan välityksellä toimittaa rahaa ja muita maksuvälineitä vankilan ulkopuolelle tai toiselle vangille.

5 §

Omaisuu- den palauttaminen

Kun vanki vapautuu vankilasta, hänen rahansa, muut maksuvälineensä ja omaisuutensa on luovutettava hänelle omaisuusluettelon allekirjoitusta vastaan. Vangin maksukortilla olevat rahavarat talletetaan vangin ilmoittamalle tilille pankkiin. Jos tallettaminen pankkitilille ei ole mahdollista, rahavarat luovutetaan vangille käteisenä rahana tai muulla tarkoituksenmukaisella tavalla. Jos vanki ei allekirjoita omaisuusluetteloa, kahden Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen on todistettava luettelo oikeaksi.

6 §

Käyttöraha, toimintaraha ja palkka

Vangille maksetaan käyttörahaa 3 luvun 1, 3 ja 7 §:ssä tarkoitettulta rangaistusajaksi luetavalta ajalta lukuun ottamatta valvottua koevapautta ja ehdonalaista vapautta. Käyttörahan lisäksi vangille voidaan maksaa toimintarahaa tai palkkaa.

Työhön, koulutukseen tai muuhun vankilan järjestämään tai hyväksymään toimintaan osallistuvalla vangille maksetaan toimintarahaa toimintaan osallistumisen ajalta. Toimintarahaa maksetaan kolmessa luokassa vangin rangaistusajan suunnitelmassa asetettujen tavoitteiden toteutumisen sekä osallistumisen säännöllisyyden ja keston mukaan. Kahta ylintä toimintarahaluokkaa maksetaan *avolaitoksissa* ja kahta alinta suljetuissa *laitoksissa*. Toimintarahan lisäksi kokoonpano- tai pakkaustyöhön taikka muuhun näihin rinnastettavaan työhön osallistuvalla vangille voidaan maksaa provisio työsuoritteiden määrän perusteella.

Ehdotus

4 momentti kumotaan

5 §

Omaisuu- den palauttaminen

Kun vanki vapautuu vankilasta, hänen rahansa, muut maksuvälineensä ja omaisuutensa on luovutettava hänelle omaisuusluettelon allekirjoitusta vastaan. *Edellä 3 §:n 3 tai 4 momentissa tarkoitettut* rahavarat talletetaan vangin ilmoittamalle tilille pankkiin. Jos tallettaminen pankkitilille ei ole mahdollista, rahavarat luovutetaan vangille käteisenä rahana tai muulla tarkoituksenmukaisella tavalla. Jos vanki ei allekirjoita omaisuusluetteloa, kahden Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen on todistettava luettelo oikeaksi.

6 §

Käyttöraha, toimintaraha ja palkka

Vangille maksetaan käyttörahaa 3 luvun 1, 3 ja 7 §:ssä tarkoitettulta rangaistusajaksi luetavalta ajalta lukuun ottamatta valvottua koevapautta ja ehdonalaista vapautta. Käyttörahan lisäksi vangille voidaan maksaa toimintarahaa tai palkkaa.

Työhön, koulutukseen tai muuhun vankilan järjestämään tai hyväksymään toimintaan osallistuvalla vangille maksetaan toimintarahaa toimintaan osallistumisen ajalta. Toimintarahaa maksetaan kolmessa luokassa vangin rangaistusajan suunnitelmassa asetettujen tavoitteiden toteutumisen sekä osallistumisen säännöllisyyden ja keston mukaan. Kahta ylintä toimintarahaluokkaa maksetaan *avovankiloissa* ja kahta alinta suljetuissa *vankiloissa*. Toimintarahan lisäksi kokoonpano- tai pakkaustyöhön taikka muuhun näihin rinnastettavaan työhön osallistuvalla vangille voidaan maksaa provisio työsuoritteiden määrän perusteella.

Toimintarahan sijasta maksetaan palkkaa, jos vanki osallistuu muun kuin Rikosseuraamuslaitoksen lukuun tehtävään avolaitostyöhön. Palkkaa maksetaan kahdessa luokassa työn vaativuuden ja vangin henkilökohtaisen suoriutumisen perusteella.

Käyttöraha, toimintaraha ja palkka maksetaan vangin maksukortille tai vangin pankkitilille vähintään kerran kuukaudessa.

Toimintarahan sijasta maksetaan palkkaa, jos vanki osallistuu muun kuin Rikosseuraamuslaitoksen lukuun tehtävään avovankilatyöhön. Palkkaa maksetaan kahdessa luokassa työn vaativuuden ja vangin henkilökohtaisen suoriutumisen perusteella.

Käyttöraha, toimintaraha ja palkka maksetaan vangin ilmoittamalle pankkitilille tai 3 §:n 3 momentissa tarkoitettuun maksuvälineeseen liitettylle tilille. Edellä 3 §:n 4 momentissa tarkoitettussa tilanteessa vangille maksettavasta käyttörahasta, toimintarahasta ja palkasta on pidettävä kirjaa muulla tavoin. Käyttöraha, toimintaraha ja palkka maksetaan vähintään kerran kuukaudessa.

6 a §

Työmatkakustannusten korvaaminen

Vankilan ulkopuolella muun kuin Rikosseuraamuslaitoksen lukuun tehtävään avolaitostyöhön osallistuvalla vangille korvataan työmatkakustannukset. Kustannukset korvataan halvimman julkisen kulkuneuvon käyttämisestä aiheutuneiden kustannusten mukaan.

6 a §

Työmatkakustannusten korvaaminen

Vankilan ulkopuolella muun kuin Rikosseuraamuslaitoksen lukuun tehtävään avovankilatyöhön osallistuvalla vangille korvataan työmatkakustannukset. Kustannukset korvataan halvimman julkisen kulkuneuvon käyttämisestä aiheutuneiden kustannusten mukaan.

9 §

Päätösvalta

Ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies tekee päätöksen siitä, että omaisuutta ei anneta vangin haltuun. Ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies voi antaa vangin haltuun sellaisia esineitä ja aineita, joiden hallussapito on vankilassa sallittua.

Edellä 4 §:n 4 momentissa tarkoitettusta rahan tai maksuvälineiden toimittamisesta vankilan ulkopuolelle tai toiselle vangille päättää vankilan yksikönpäällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta vastaava virkamies. Käyttörahan, toimintarahan, palkan ja työmatkakustannusten maksamisesta, toimintarahan suorittamatta jättämisestä ja toimintarahan ja palkan muuttamisesta päättää vankilan

9 §

Päätösvalta

Ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies tekee päätöksen siitä, että omaisuutta ei anneta vangin haltuun. Ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies voi antaa vangin haltuun sellaisia esineitä ja aineita, joiden hallussapito on vankilassa sallittua.

Käyttörahan, toimintarahan, palkan ja työmatkakustannusten maksamisesta, toimintarahan suorittamatta jättämisestä ja toimintarahan ja palkan muuttamisesta päättää vankilan yksikönpäällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty toiminnoista vastaava virkamies taikka ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies.

yksikönpäällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty toiminnoista vastaava virkamies taikka ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies.

Edellä 4 §:n 3 momentissa tarkoitetusta vankilan ulkopuolelta tulevan rahan tai muiden maksuvälineiden käytön rajoittamisesta suljetussa vankilassa päättää operatiivisen toiminnan vastuualueen johtaja.

Edellä 3 a §:n 2 momentissa tarkoitetusta Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymän maksukortin käytön valvonnasta päättää turvallisuudesta vastaava virkamies taikka rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies.

10 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset vangin hallussaan pitämästä omaisuudesta, *rahan ja muiden maksuvälineiden käytöstä* ja palkan sekä toiminta- ja käyttörahan määräytymisen perusteista ja määrästä annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Rikosseuraamuslaitos antaa tarkemmat määräykset:

- 1) vangin käyttöön annettavan *maksukortin* ominaisuuksista, käyttöön antamisesta, säilyttämisestä ja käytöstä;
- 2) omaisuuden säilyttämisestä, lähettämisestä ja hävittämisestä;
- 3) omaisuusluettelosta ja siitä, mitä omaisuutta luetteloon merkitään;
- 4) 6 §:ssä tarkoitetun provision maksamisesta ja määrästä *sekä mainitussa pykälässä tarkoitetun toimintarahan suorittamatta jättämisestä*.

Edellä 3 §:n 3 momentissa tarkoitetun maksuvälineen antamisesta vangin käyttöön tai 3 §:n 4 momentissa tarkoitetusta rahan käytön järjestämisestä päättää ohjauksen ja valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies. Mainituissa momenteissa tarkoitetusta rahan siirtämisen epäämisestä päättää vankilan yksikönpäällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta vastaava virkamies.

Edellä 3 a §:n 2 momentissa tarkoitetusta Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymän maksuvälineen käytön valvonnasta päättää turvallisuudesta vastaava virkamies taikka rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies.

10 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset vangin hallussaan pitämästä omaisuudesta, *tavaroiden hankkimisesta* ja palkan sekä toiminta- ja käyttörahan määräytymisen perusteista ja määrästä annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Rikosseuraamuslaitos antaa tarkemmat määräykset:

- 1) vangin käyttöön *3 §:n 1–3 momentin nojalla annettavan maksuvälineen* ominaisuuksista, käyttöön antamisesta, säilyttämisestä ja käytöstä *sekä 3 §:n 4 momentissa tarkoitetusta rahan käytön järjestämisestä*;
- 2) omaisuuden säilyttämisestä, lähettämisestä ja hävittämisestä;
- 3) omaisuusluettelosta ja siitä, mitä omaisuutta luetteloon merkitään;
- 4) 6 §:ssä tarkoitetun provision maksamisesta ja määrästä.

10 luku

Sosiaali- ja terveydenhuolto

2 §

Tilapäinen hoito ja tutkimus vankilan ulkopuolella

Jos sairasta tai vammautunutta vankia ei voida asianmukaisesti hoitaa tai tutkia Vankiterveydenhuollon yksikössä, hänet on lähetettävä tarpeellisen valvonnan alaisena tilapäisesti vankilan ulkopuolelle hoitoon tai tutkimukseen.

Rangaistusaika kuluu hoidon aikana.

Uusi 3 momentti

11 luku

Vapaa-aika

2 §

Osallistuminen vapaa-ajan toimintoihin

Osallistuminen voidaan kieltää tai sitä rajoittaa, jos vanki:

1) suorittaa 15 luvun 4 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua yksinäisyysrangaistusta; taikka

2) on 15 luvun 11 §:ssä tai 18 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitetun toimenpiteen kohteena.

Vangilta, joka on päihtynyt tai joka häiritsee vapaa-ajan toimintaa taikka vaarantaa

10 luku

Sosiaali- ja terveydenhuolto

2 §

Tilapäinen hoito ja tutkimus vankilan ulkopuolella

Jos sairasta tai vammautunutta vankia ei voida asianmukaisesti hoitaa tai tutkia Vankiterveydenhuollon yksikössä, hänet on lähetettävä tarpeellisen valvonnan alaisena tilapäisesti vankilan ulkopuolelle hoitoon tai tutkimukseen. *Valvonnasta säädetään 14 luvun 2 §:n 2 momentissa.*

Rangaistusaika kuluu hoidon aikana.

Sen estämättä mitä potilaan asemasta ja oikeuksista annetun lain (785/1992) 4 §:ssä ja hallintolain (434/2003) 45 §:ssä säädetään, Rikosseuraamuslaitos voi jättää ilmoittamatta vangille hoitoon pääsyn tarkan ajankohdan, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Päätöksessä on kuitenkin ilmoitettava vähintään suuntaa-antava tieto ajankohdasta hoitokäyntiin valmistautumista varten.

11 luku

Vapaa-aika

2 §

Osallistuminen vapaa-ajan toimintoihin

Tehostetun valvonnan osastolle sijoitettu vanki saa osallistua vapaa-ajan toimintoihin ja viettää vapaa-aikaa yhdessä muiden osastolle sijoitettujen vankien kanssa.

Osallistuminen voidaan kieltää tai sitä rajoittaa, jos vanki:

vankilan järjestystä tai turvallisuutta, voidaan evätä oikeus osallistua vapaa-ajan tilaisuuteen.

1) suorittaa 15 luvun 4 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua yksinäisyysrangaistusta; taikka

2) on 15 luvun 11 §:ssä tai 18 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitetun toimenpiteen kohteena.

Vangin osallistuminen vapaa-ajan tilaisuuteen voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka välttämätöntä vangin terveydentilan vuoksi.

3 §

Uskonnonharjoitus

Vangilla on oikeus osallistua uskonnollisiin tilaisuuksiin, jollei:

1) vanki ole sijoitettu taikka suorita 15 luvun 4 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua yksinäisyysrangaistusta; taikka

Vangilta, joka on päihtynyt tai joka häiritsee 1 momentissa tarkoitettua tilaisuutta taikka vaarantaa vankilan järjestystä tai turvallisuutta, voidaan evätä oikeus osallistua tilaisuuteen. Jos vanki ei saa osallistua yhteisiin tilaisuuksiin, hänen mahdollisuudestaan uskonnonharjoitukseen on huolehdittava muulla tavoin.

4 §

Kirjasto

Vangilta, joka on päihtynyt tai joka häiritsee kirjastossa käyntiä taikka vaarantaa vankilan järjestystä tai turvallisuutta, voidaan evätä oikeus päästä vankilan kirjastoon.

3 §

Uskonnonharjoitus

Vangilla on oikeus osallistua uskonnollisiin tilaisuuksiin, jollei:

1) vanki ole sijoitettu varmuusosastolle tai tehostetun valvonnan osastolle taikka suorita 15 luvun 4 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua yksinäisyysrangaistusta; taikka

Vangin osallistuminen 1 momentissa tarkoitettuun tilaisuuteen voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka välttämätöntä vangin terveydentilan vuoksi. Jos vanki ei saa osallistua yhteisiin tilaisuuksiin, hänen mahdollisuudestaan uskonnonharjoitukseen on huolehdittava muulla tavoin.

4 §

Kirjasto

Vangin pääsy vankilan kirjastoon voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin

tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka välttämätöntä vangin terveydentilan vuoksi.

8 §

8 §

Päätösvalta

Päätösvalta

Vapaa-ajan toimintaan ja 3 §:ssä tarkoitettuun jumalanpalvelukseen, hartaushetkeen ja muuhun uskonnolliseen tilaisuuteen osallistumisen taikka kirjastoon pääsyn epäämisestä sekä 2 §:n 3 momentissa tarkoitettua osallistumisen kieltämisestä tai rajoittamisesta päättää ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies tai, jos asia ei siedä viivytystä, ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies. Ennen epäämispäätöksen tekemistä tulee kuulla tilaisuuden järjestäjää.

Vapaa-ajan toimintaan ja 3 §:ssä tarkoitettuun jumalanpalvelukseen, hartaushetkeen ja muuhun uskonnolliseen tilaisuuteen osallistumisen taikka kirjastoon pääsyn *keskeyttämisestä tai* epäämisestä sekä 2 §:n 3 momentissa ja 4 §:n 2 momentissa tarkoitettua osallistumisen kieltämisestä tai rajoittamisesta päättää ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies tai, jos asia ei siedä viivytystä, ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies. Ennen epäämispäätöksen tekemistä tulee kuulla tilaisuuden järjestäjää.

12 luku

12 luku

Kirjeenvaihto, puhelut ja sähköinen viestintä**Kirjeenvaihto, puhelut ja sähköinen viestintä**

1 §

1 §

*Kirjeenvaihto ja postilähetysten tarkastaminen**Kirjeenvaihto ja postilähetysten tarkastaminen*

Vangilla on oikeus kirjeenvaihtoon postin välityksellä. Vangille saapunut tai vangilta peräisin oleva suljettu kirje tai muu postilähetys ~~saadaan~~ tarkastaa läpivalaisemalla tai muulla vastaavalla tavalla sitä avaamatta sen tutkimiseksi, sisältääkö se 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai esineitä.

Vangille saapunut tai vangilta peräisin oleva kirje tai muu postilähetys saadaan avata ja sen sisältö tarkastaa lähetyksen sisältämää viestiä lukematta, jos lähetyksen muodosta tai koosta voidaan päätellä, että se sisältää muutakin kuin luottamuksellisen viestin, tai jos muutoin on perusteltua syytä epäillä, että se sisältää 1 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai

Vangilla on oikeus kirjeenvaihtoon postin välityksellä. Vangille saapunut tai vangilta peräisin oleva suljettu kirje tai muu postilähetys *voidaan* tarkastaa läpivalaisemalla tai muulla vastaavalla tavalla sitä avaamatta sen *selvittämiseksi*, sisältääkö se 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai esineitä.

Suljetussa vankilassa tai Vankiterveydenhuollon yksikössä olevalle vangille saapunut kirje tai muu postilähetys voidaan avata ja sen sisältö tarkastaa lähetyksen sisältämää viestiä lukematta sen selvittämiseksi, sisältääkö se 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä. Suljetussa vankilassa tai Vankiterveydenhuollon yksikössä olevalta

esineitä. Tässä momentissa säädetyn estämättä saadaan suljetussa vankilassa tai Vankiterveydenhuollon yksikössä olevalle vangille saapunut kirje tai muu postilähetys kuitenkin avata ja sen sisältö tarkastaa lähetyksen sisältämää viestiä lukematta sen selvittämiseksi, sisältääkö se mainitun laisia aineita tai esineitä.

Jos tarkastuksen yhteydessä löydetään aineita tai esineitä, joita vangilla ei ole lupa pitää hallussaan, ne on otettava vankilassa säilytettäväksi. *Rahavarat on merkittävä vangin tilille.* Omaisuuden alkuperän laillisuutta epäiltäessä tehtävästä ilmoituksesta säädetään 19 luvun 1 §:ssä.

vangilta peräisin oleva kirje tai muu postilähetys tai avovankilassa olevalle vangille saapunut tai häneltä peräisin oleva kirje tai muu postilähetys voidaan avata ja sen sisältö tarkastaa lähetyksen sisältämää viestiä lukematta, jos se on perusteltua sen selvittämiseksi, sisältääkö se 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä.

Jos tarkastuksen yhteydessä löydetään aineita tai esineitä, joita vangilla ei ole lupa pitää hallussaan, ne on otettava vankilassa säilytettäväksi. *Rahan käsittelyssä noudatetaan 9 luvun 3 §:ää.* Omaisuuden alkuperän laillisuutta epäiltäessä tehtävästä ilmoituksesta säädetään 19 luvun 1 §:ssä.

2 §

Viestin lukeminen ja jäljennöksen ottaminen

Vangille saapunut tai vangilta peräisin oleva kirje, muu postilähetys ja viesti saadaan lukea, jos se on *tarpeen kyseisen vangin rikostautaan, hänen vankeusaikaiseen käyttäytymiseensä, lähetykseen tai sen lähettäjään taikka vastaanottajaan liittyvästä perustellusta* syystä rikoksen estämiseksi, *vankilan järjestyttä uhkaavan vaaran torjumiseksi* taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Lukemiseen oikeuttava päätös voidaan tehdä enintään kahden viikon määräajaksi kerrallaan.

Vangin on merkittävä nimensä muulle kuin 3 §:ssä tarkoitetulle valvontaviranomaiselle lähettämäänsä kirjeeseen, muuhun postilähetykseen ja viestiin, jollei hän anna niitä henkilökohtaisesti suoraan vankilan henkilökunnalle. Suljetussa vankilassa olevalta vangilta peräisin oleva kirje, muu postilähetys tai viesti voidaan lähettäjän selvittämiseksi avata, jollei lähettäjää voida selvittää kirjettä, postilähetyttä tai viestiä avaamatta. Tällöin kirjettä tai viestiä ei saa lukea *enemmälti* kuin lähettäjän selvittämiseksi on *tarpeen*.

Kirjeestä, muusta postilähetyksestä ja viestistä saadaan ottaa jäljennös, jos sitä

2 §

Viestin lukeminen ja jäljennöksen ottaminen

Vangille saapunut tai vangilta peräisin oleva kirje, muu postilähetys ja viesti saadaan lukea ja ottaa siitä jäljennös, jos se on *välttämättömä* rikoksen estämiseksi, *vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi* taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Lukemiseen oikeuttava päätös voidaan tehdä enintään 30 päivän määräajaksi kerrallaan.

Vangin on merkittävä nimensä muulle kuin 3 §:ssä tarkoitetulle valvontaviranomaiselle lähettämäänsä kirjeeseen, muuhun postilähetykseen ja viestiin, jollei hän anna niitä henkilökohtaisesti suoraan vankilan henkilökunnalle. Suljetussa vankilassa olevalta vangilta peräisin oleva kirje, muu postilähetys tai viesti voidaan lähettäjän selvittämiseksi avata, jollei lähettäjää voida selvittää kirjettä, postilähetyttä tai viestiä avaamatta. Tällöin kirjettä tai viestiä ei saa lukea *enempää* kuin lähettäjän selvittämiseksi on *välttämättömä*.

luettaessa käy ilmi, että se todennäköisesti sisältää suunnitelmia taikka tietoja:

1) rikoksesta, josta säädetty ankarin rangaistus on vähintään vuosi vankeutta, tai sellaisen rikoksen rangaistavasta yrityksestä; taikka

2) huumausaineen käyttörikoksesta.

2 a §

Lukemisesta ilmoittaminen

Jos vangille saapunut tai häneltä peräisin oleva kirje, muu postilähetys tai viesti luetaan, lukemisesta ja lukemisen perusteesta on viipymättä annettava vangille tieto. Ilmoittamista voidaan lykätä, jos se on tarpeen rikoksen estämiseksi, vankilan järjestystä uhkaavan vaaran torjumiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Ilmoitus lukemisesta ja sen perusteesta on kuitenkin annettava kahden viikon kuluessa lukemisesta tai, jos vanki vapautetaan ennen mainittua määräaika, viimeistään vangin vapautuessa, jollei muusta lainsäädännöstä muuta johdu.

Jos kirje lukemisen jälkeen pidätetään 5 §:ssä tarkoitetulla perusteella, tiedon antamisessa noudatetaan, mitä 5 §:ssä säädetään.

4 §

Kirjeenvaihto asiamiehen kanssa

Vangin asianajajalleen tai muulle oikeudenkäymiskaaren 15 luvun 2 §:n 1 tai 5 momentissa tarkoitetulle oikeudenkäyntiasiamiehelle tai -avustajalle osoittamaa kirjettä tai muuta postilähetystä ei saa tarkastaa eikä lukea.

Vangille saapunut kirje tai muu postilähetys, johon merkitystä lähettäjä tiedosta ilmenee, että kirjeen lähettäjä on 1 momentissa tarkoitettu asiamies, saadaan vangin läsnä ollessa avata ja sen sisältö tarkastaa lähetyksen sisältämää viestiä lukematta, jos on syytä epäillä, että kirje sisältää 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä.

2 a §

Lukemisesta ilmoittaminen

Jos vangille saapunut tai häneltä peräisin oleva kirje, muu postilähetys tai viesti luetaan, lukemisesta ja lukemisen perusteesta on viipymättä annettava vangille tieto. Ilmoittamista voidaan lykätä, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Ilmoitus lukemisesta ja sen perusteesta on kuitenkin annettava 30 päivän kuluessa lukemisesta tai, jos vanki vapautetaan ennen mainittua määräaika, viimeistään vangin vapautuessa, jollei muusta lainsäädännöstä muuta johdu.

Jos kirje lukemisen jälkeen pidätetään 5 §:ssä tarkoitetulla perusteella, tiedon antamisessa noudatetaan, mitä 5 §:ssä säädetään.

4 §

Kirjeenvaihto asiamiehen kanssa

Vangin asianajajalleen tai muulle oikeudenkäymiskaaren 15 luvun 2 §:n 1 tai 5 momentissa tarkoitetulle oikeudenkäyntiasiamiehelle tai -avustajalle osoittamaa kirjettä tai muuta postilähetystä ei saa tarkastaa eikä lukea.

Vangille saapunut kirje tai muu postilähetys, johon merkitystä lähettäjä tiedosta ilmenee, että kirjeen lähettäjä on 1 momentissa tarkoitettu asiamies, voidaan vangin läsnä ollessa avata ja sen sisältö tarkastaa lähetyksen sisältämää viestiä lukematta, jos se on välttämätöntä sen selvittämiseksi, sisältääkö kirje 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä. Tarkastuksessa

Voimassa oleva laki

Tarkastuksessa noudatetaan muutoin, mitä 1 §:n 3 momentissa säädetään.

5 §

Kirjeen tai postilähetyksen pidättäminen

Vangin lähettämä tai hänelle saapunut kirje, muu postilähetys tai viesti saadaan pidättää, jos pidättäminen on *tarpeen* rikoksen estämiseksi, *vankilan järjestyistä uhkaavan vaaran torjumiseksi* taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

Kirjeen, muun postilähetyksen tai viestin pidättämisestä ja pidättämisen syystä on annettava viipymättä tieto vastaanottajalle tai lähettäjälle, jollei 1 momentissa mainitusta syystä muuta johdu. Kirje, muu postilähetys tai viesti, jota ei 1 momentissa tarkoiteta syystä toimiteta perille, on palautettava lähettäjälle tai annettava vangille hänen vapautuessaan.

Vangin lähettämä postiennakkotilaus tai muu luotolla tapahtuva tilaus voidaan pidättää, jos vangilla ei ole varoja tilauksen maksamiseen. Tilattu lähetys voidaan palauttaa lähettäjälle ilman vangin suostumusta.

6 §

Puhelimen käyttö

Vankilan järjestyssäännössä voidaan antaa vankilan toiminnan ja järjestyksen kannalta välttämättömiä määräyksiä puhelimen käytö- ajoista. Puhelimen käytön ehdoksi voidaan asettaa, että vanki ilmoittaa, kehen hänellä on tarkoitus olla yhteydessä.

Puhelimen käyttö voidaan keskeyttää tai evätä, jos näin on *tarpeen tehdä* rikoksen estämiseksi tai vankilan järjestyksen ylläpitämiseksi.

Ehdotus

noudatetaan muutoin, mitä 1 §:n 3 momentissa säädetään.

5 §

Kirjeen tai postilähetyksen pidättäminen

Vangin lähettämä tai hänelle saapunut kirje, muu postilähetys tai viesti saadaan pidättää, jos pidättäminen on *välttämätöntä* rikoksen estämiseksi, *vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi* taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

Kirjeen, muun postilähetyksen tai viestin pidättämisestä ja pidättämisen syystä on annettava viipymättä tieto vastaanottajalle tai lähettäjälle, jollei 1 momentissa mainitusta syystä muuta johdu. Kirje, muu postilähetys tai viesti, jota ei 1 momentissa tarkoiteta syystä toimiteta perille, on palautettava lähettäjälle tai annettava vangille hänen vapautuessaan.

Vangin lähettämä postiennakkotilaus tai muu luotolla tapahtuva tilaus voidaan pidättää, jos vangilla ei ole varoja tilauksen maksamiseen. Tilattu lähetys voidaan palauttaa lähettäjälle ilman vangin suostumusta.

6 §

Puhelimen käyttö

Puhelimen käyttö tulee sallia sitä varten varattuina aikoina niin usein kuin se vankilan järjestyistä ja toimintaa häiritsemättä on mahdollista ja muulloinkin, jos se on tarpeen vangin yhteyksien säilymiseksi tai muusta tärkeästä syystä. Puhelimen käytön ehdoksi voidaan asettaa, että vanki ilmoittaa, kehen hänellä on tarkoitus olla yhteydessä.

Puhelimen käyttö voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on *perusteltua* rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

7 §

Puhelun kuunteleminen ja tallentaminen

Vangin puhelua saadaan kuunnella ja puhelu tallentaa, jos se on tarpeen kyseisen vangin rikostaustaan, hänen vankeusaikaiseen käyttäytymiseensä tai puhelun vastaanottajaan liittyvästä perustellusta syystä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestystä uhkaavan vaaran torjumiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Puhelun kuuntelemiseen ja tallentamiseen oikeuttava päätös voidaan tehdä enintään 14 päivän määräajaksi kerrallaan.

8 §

Kirjeenvaihto, puhelut ja sähköinen viestintä varmuusosastolla

Varmuusosastolla olevalta vangilta peräisin oleva ja vangille saapunut muu kuin 3 ja 4 §:ssä tarkoitettu kirje, muu postilähetys ja viesti saadaan lukea, jos se on tarpeen kyseisen vangin rikostaustaan, hänen vankeusaikaiseen käyttäytymiseensä, lähettykseen tai sen lähettäjään taikka vastaanottajaan liittyvästä syystä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestystä uhkaavan vaaran torjumiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Muutoin vangin kirjeenvaihtoon sovelletaan, mitä 1 §:ssä, 2 §:n 2 ja 3 momentissa sekä 2 a, 3—5 ja 11 §:ssä säädetään.

Varmuusosastolla olevan vangin puhelimen käytön ehtona on, että vanki suostuu siihen, että hänen puhelunsa voidaan kuuntelun lisäksi tallentaa. Muutoin puhelun kuuntelemiseen sovelletaan, mitä 7 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään.

7 §

Puhelun kuunteleminen ja tallentaminen

Vangin 6 §:ssä tarkoitettua puhelua voidaan kuunnella ja puhelu tallentaa, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Puhelun kuuntelemiseen ja tallentamiseen oikeuttava päätös voidaan tehdä enintään 30 päivän määräajaksi kerrallaan.

8 §

Kirjeenvaihto ja puhelut varmuusosastolla

Varmuusosastolla olevalta vangilta peräisin oleva ja vangille saapunut muu kuin 3 ja 4 §:ssä tarkoitettu kirje, muu postilähetys ja viesti voidaan lukea ja ottaa siitä jäljennös, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Lukemiseen oikeuttava päätös voidaan tehdä enintään kolmen kuukauden määräajaksi kerrallaan. Muutoin vangin kirjeenvaihtoon sovelletaan, mitä 1 §:ssä, 2 §:n 2 ja 3 momentissa sekä 2 a, 3—5 ja 11 §:ssä säädetään.

Varmuusosastolla olevan vangin 6 §:ssä tarkoitettua puhelua voidaan kuunnella ja puhelu tallentaa, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Puhelun kuunteluun oikeuttava päätös voidaan tehdä enintään kolmen kuukauden

Varmuusosastolle sijoitetulle vangille ei voida myöntää lupaa 9 §:ssä tarkoitettuun sähköpostin käyttöön.

määräajaksi kerrallaan. Muutoin puhelun kuuntelemiseen sovelletaan, mitä 7 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään.

3 momentti kumotaan

9 b §

Sähköisen viestinnän valvonta

Sen lisäksi mitä tietoyhteiskuntakaassa (917/2014) säädetään, vankilalla on oikeus tarvittaessa hakea viestin ja puhelun lähettämistä ja vastaanottamista koskevat tiedot joko vangin viestintään käyttämästä laitteesta tai vankilan hallinnoimista viestinnän välittämiseen ja käsittelyyn tarkoitetuista laitteista ja järjestelmistä.

Vangille saapuneen ja hänen lähettämänsä sähköpostiviestin ja matkapuhelimen tekstiviestin valvonnassa sovelletaan 2–5 §:n säännöksiä.

Sähköpostin lähettämistä ja internetin käyttöä voidaan valvoa teknisellä valvonnalla ja siten, että Rikosseuraamuslaitoksen virkamies on läsnä.

11 §

Päätösvalta

Sähköpostin ja internetin käyttöä koskeva luvasta ja luvan peruuttamisesta sekä tietokoneen antamisesta vangin haltuun

9 b §

Sähköisen viestinnän valvonta

Sen lisäksi mitä sähköisen viestinnän palveluista annetussa laissa (917/2014) säädetään, Rikosseuraamuslaitoksella on oikeus tarvittaessa hakea vankien käyttämien internetsivujen ja Rikosseuraamuslaitoksen ylläpitämän sähköpostin viestien välitystiedot vankilan hallinnoimista viestinnän välittämiseen ja käsittelyyn tarkoitetuista laitteista ja järjestelmistä. Välitystiedot on hävitettävä viipymättä toimenpiteen jälkeen, jollei laissa toisin säädetä.

Vangille Rikosseuraamuslaitoksen ylläpitämään sähköpostiin saapuneen ja hänen lähettämänsä sähköpostiviestin valvonnassa sovelletaan 2–5 §:ää. Varmuusosastolla olevan vangin vankisähköpostin valvontaan sovelletaan kuitenkin 8 §:n 1 momenttia.

Vangin 9 ja 9 a §:ssä tarkoitettua sähköistä viestintää voidaan valvoa teknisellä valvonnalla ja siten, että Rikosseuraamuslaitoksen virkamies on läsnä.

Sähköpostin tai internetin käyttö voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

11 §

Päätösvalta

Sähköpostin ja internetin käyttöä koskeva luvasta ja luvan peruuttamisesta sekä tietokoneen antamisesta vangin haltuun

Voimassa oleva laki

päättää vankilan yksikönpäällikkö taikka turvallisuudesta tai toiminnasta vastaava virkamies.

uusi 5 momentti

12 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset kirjeiden tarkastamis-, lukemis-, jäljentämis- ja *pidättämismenettelystä*, puhelun kuuntelemisesta ja tallentamisesta *sekä sähköisen viestinnän käytöstä ja valvonnasta* annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Rikosseuraamuslaitos antaa tarkemmat määräykset 6 a §:ssä tarkoitetun matkapuhelimen ominaisuuksista, haltuun antamisesta ja käytöstä.

13 luku

Tapaamiset ja muut yhteydet vankilan ulkopuolelle

2 §

Tapaamistilat ja valvonta

Jäljempänä 3 §:ssä tarkoitetussa valvotussa tapaamisessa vangin ja tapaaajan välinen keskustelu voidaan kuunnella ja tallentaa teknisellä laitteella, jos se on tarpeen kyseisen vangin rikostaustaan, hänen vankeusaikaiseen käyttäytymiseensä tai tapajaan liittyvästä perustellusta syystä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestystä uhkaavan vaaran

Ehdotus

päättää vankilan yksikönpäällikkö taikka turvallisuudesta tai toiminnasta vastaava virkamies. *Sähköpostin tai internetin käytön keskeyttämisestä tai epäämisestä päättää ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies tai ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies.*

Internetsivujen avaamisesta päättää Rikosseuraamuslaitoksen työjärjestyksessä määrätty Rikosseuraamuslaitoksen virkamies.

12 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset kirjeiden tarkastamis-, lukemis-, jäljentämis- ja pidättämismenettelystä *sekä* puhelun kuuntelemisesta ja tallentamisesta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Rikosseuraamuslaitos antaa tarkemmat määräykset:

- 1) vankiloiden puhelinjärjestelmästä;*
- 2) matkapuhelimen haltuun antamisesta, säilyttämisestä ja käytöstä;*
- 3) internet-sivujen avaamisessa noudatettava menettelystä.*

13 luku

Tapaamiset ja muut yhteydet vankilan ulkopuolelle

2 §

Tapaamistilat ja valvonta

Jäljempänä 3 §:ssä tarkoitetussa valvotussa tapaamisessa, 5 §:ssä tarkoitetussa lapsen tapaamisessa, 7 §:ssä tarkoitetussa vankien välisessä tapaamisessa ja 13 §:ssä tarkoitetussa yhteydenpidossa *videoyhteyden välityksellä* vangin ja tapaaajan välinen keskustelu voidaan kuunnella ja tallentaa teknisellä laitteella, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi,

torjumiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Varmuusosastolle sijoitetun vangin keskustelu voidaan kuunnella ja tallentaa teknisellä laitteella 3 §:ssä tarkoitetussa valvotussa tapaamisessa, 5 §:ssä tarkoitetussa lapsen tapaamisessa ja 13 §:ssä tarkoitetussa yhteydenpidossa videoyhteyden välityksellä. Keskustelun kuuntelusta ja tallentamisesta on ennen toimenpiteen aloittamista ilmoitettava vangille ja tapaajalle.

vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Varmuusosastolle sijoitetun vangin keskustelu voidaan kuunnella ja tallentaa teknisellä laitteella *tässä momentissa tarkoitetussa tapaamisessa, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi*, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Varmuusosastolla olevan vangin tapaamisen kuuntelemista ja tallentamista koskeva päätös voidaan tehdä enintään kolmen kuukauden määräajaksi kerrallaan. Keskustelun kuuntelusta ja tallentamisesta on ennen toimenpiteen aloittamista ilmoitettava vangille ja tapaajalle.

3 §

Valvottu tapaaminen

Suljetussa vankilassa valvottu tapaaminen voidaan järjestää erillään muista vangeista ja tapaajista, jos ~~on syytä epäillä, että tapaamisesta voi tapaajan tai vangin rikostausta tai vangin vankila aikainen käyttäytyminen huomioon ottaen aiheutua vaaraa vankilan järjestykselle tai turvallisuudelle taikka vangin tai muun henkilön turvallisuudelle.~~

Suljetussa vankilassa valvottu tapaaminen voidaan järjestää erillään muista vangeista ja tapaajista, jos *se on perusteltua rikoksen estämiseksi*, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Tässä momentissa tarkoitetussa tapaamisessa vanki ja tapaaja eivät saa käyttää muistiinpanovälineitä.

3 §

Valvottu tapaaminen

6 §

Asiamiehen tapaaminen

Tapaamista voidaan valvoa, jos se on välttämätöntä vankilan järjestyksen tai turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka jos vanki tai asiamies sitä nimenomaisesti pyytää. Valvonta suoritetaan näköyhteyden tai teknisen laitteen avulla vangin ja asiamiehen välistä keskustelua kuulematta ja tallentamatta. Tapaaminen voidaan tarvittaessa järjestää myös tilassa, jossa vangin ja asiamiehen välissä on rakenteellisia esteitä. Tapaamisen valvonnasta on

6 §

Asiamiehen tapaaminen

Tapaamista voidaan valvoa, jos se on välttämätöntä *rikoksen estämiseksi*, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, *vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi* taikka jos vanki tai asiamies sitä nimenomaisesti pyytää. Valvonta suoritetaan näköyhteyden tai teknisen laitteen avulla vangin ja asiamiehen välistä keskustelua kuulematta ja tallentamatta. Tapaaminen voidaan tarvittaessa järjestää myös tilassa, jossa vangin ja asiamiehen välissä on rakenteellisia

Voimassa oleva laki

ennen valvonnan aloittamista ilmoitettava vangille ja hänen asiamiehelleen.

8 §

Tapaamisen keskeyttäminen

Tapaaminen voidaan keskeyttää, jos se on tarpeen rikoksen estämiseksi taikka vankilan järjestyksen tai turvallisuuden ylläpitämiseksi.

9 §

Tapaamisen peruuttaminen ja epääminen

Tapaaminen voidaan evätä, jos:

- 1) tapaaaja ei pysty luotettavasti todistamaan henkilöllisyyttään;
- 2) tapaaaja kieltäytyy 17 luvun 2 §:ssä tarkoitetusta turvatarkastuksesta tai 17 luvun 3 §:ssä tarkoitetusta henkilöntarkastuksesta;
- 3) tapaaaja on ulkonaisista merkeistä päätellen päihtynyt;
- 4) on perusteltua syytä epäillä, että tapaaamisesta aiheutuu vaaraa vankilan järjestykselle tai turvallisuudelle taikka vangin tai muun henkilön turvallisuudelle.

10 §

Tapaamiskielto

Jos tapaaajan on todettu kuljettaneen tai yrittäneen kuljettaa huumausaineita taikka 9 luvun 1 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä vankilaan taikka vaarantaneen turvallisuutta tai vakavasti häirinneen vankilan järjestystä, tapaaajalle voidaan antaa olosuhteisiin nähden kohtuullinen, enintään kuuden kuukauden

Ehdotus

esteitä. Tapaamisen valvonnasta on ennen valvonnan aloittamista ilmoitettava vangille ja hänen asiamiehelleen.

8 §

Tapaamisen keskeyttäminen

Tapaaminen voidaan keskeyttää, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

9 §

Tapaamisen peruuttaminen ja epääminen

Tapaaminen voidaan evätä, jos:

- 1) tapaaaja ei pysty luotettavasti todistamaan henkilöllisyyttään;
- 2) tapaaaja kieltäytyy 17 luvun 2 §:ssä tarkoitetusta turvatarkastuksesta tai 17 luvun 3 §:ssä tarkoitetusta henkilöntarkastuksesta;
- 3) tapaaaja on ulkonaisista merkeistä päätellen päihtynyt;
- 4) se on muuten perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

10 §

Tapaamiskielto

Tapaaajalle voidaan antaa olosuhteisiin nähden kohtuullinen enintään kuuden kuukauden pituinen kielto tapaamisiin ja yhteydenpitoon videoyhteyden välityksellä, jos se on välttämätöntä sen vuoksi, että tapaaajan on todettu kuljettaneen tai yrittäneen kuljettaa 9 luvun 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä vankilaan tai muulla tavoin

Voimassa oleva laki

pituinen kiello vierailta vankilassa. Tapaamiskieltoa voidaan jatkaa, jos se on edelleen tarpeen kiellon perusteena olevan toiminnan estämiseksi.

12 §

Tavaroiden vastaanottaminen ja tarkastaminen

Tapaamisen yhteydessä vankilassa voidaan ottaa vastaan vähäinen määrä sellaisia tavaroita tai esineitä, joiden hallussapito vankilassa on 9 luvun 1 §:n 1 ja 2 momentin mukaan sallittu. *Tarkempia määräyksiä vastaanotettavasta omaisuudesta ja sen määrästä sekä menettelytavasta tavaroita vastaanotettaessa annetaan 15 luvun 1 §:ssä tarkoitettussa vankilan järjestyssäännössä.*

Tapaajan tuomat tavarat on tarkastettava ennen niiden luovuttamista vangille.

19 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Rikosseuraamuslaitos antaa tarkemmat määräykset tapaamisten järjestämisestä.

14 luku

Poistumislupa

1 §

Poistumisluvan tarkoitus

Vangille voidaan hakemuksesta antaa lyhyeksi ajaksi lupa poistua vankilasta (poistumislupa).

Poistumisluvan tarkoituksena on tukea vangin yhteyksien säilyttämistä ja sijoittumista

Ehdotus

vaarantaneen vankilan järjestystä ja turvallisuutta taikka vangin tai muun henkilön turvallisuutta. Tapaamiskieltoa voidaan jatkaa enintään 30 päiväksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä kiellon perusteena olevan toiminnan estämiseksi.

12 §

Tavaroiden vastaanottaminen ja tarkastaminen

Tapaamisen yhteydessä vankilassa voidaan ottaa vastaan vähäinen määrä sellaisia tavaroita tai esineitä, joiden hallussapito vankilassa on 9 luvun 1 §:n 1 ja 2 momentin mukaan sallittu.

Tapaajan tuomat tavarat on tarkastettava ennen niiden luovuttamista vangille.

19 §

Tarkemmat säännökset

2 momentti kumotaan

14 luku

Poistumislupa

1 §

Poistumisluvan tarkoitus

Vangille voidaan *myöntää* lyhyeksi ajaksi lupa poistua vankilasta (poistumislupa) *Suomen alueelle.*

Poistumisluvan tarkoituksena on tukea vangin yhteyksien säilyttämistä ja sijoittumista

Voimassa oleva laki

Ehdotus

yhteiskuntaan sekä vähentää vapaudenmenetyksestä aiheutuvia haittoja.

yhteiskuntaan sekä vähentää vapaudenmenetyksestä aiheutuvia haittoja.

2 §

2 §

Poistumislupa rangaistusajan pituuden perusteella

Poistumisluvan myöntämisen edellytykset ja valvonta

Rangaistusajan pituuden perusteella voidaan hakemuksesta myöntää poistumislupa, jos:

Poistumislupa voidaan myöntää, jos:

1) luvan myöntäminen edistää rangaistusajan suunnitelman toteutumista;

1) voidaan pitää todennäköisenä, että vanki noudattaa poistumislupamääräyksiä;

2) vangin rangaistusaikaisesta käyttäytymisestä sekä hänen henkilöstään ja rikollisuudesta saatujen tietojen mukaan luvan ehtojen noudattamista voidaan pitää todennäköisenä; ja

2) voidaan pitää todennäköisenä, että vanki ei jatka rikollista toimintaa eikä vaaranna muun henkilön turvallisuutta poistumisluvan aikana;

3) vanki sitoutuu 16 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun päihitteettömyyden valvontaan ja muuhun luvan ehtojen noudattamisen kannalta tarpeelliseen valvontaan.

3) vanki sitoutuu päihitteettömyyteen ja 16 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun päihitteettömyyden valvontaan, tämän pykälän 2 momentissa tarkoitettuun teknisillä välineillä tapahtuvaan valvontaan sekä tämän luvun 7 §:ssä tarkoitettuihin poistumislupamääräyksiin.

Vankia voidaan poistumisluvan aikana valvoa, jos valvonnalla voidaan edistää poistumislupamääräysten noudattamista. Valvonta tapahtuu Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen saattamana tai teknisillä välineillä. Tekniset välineet voivat olla vangin haltuun annettavia, vangin ylle ranteeseen, nilkkaan tai vyötärölle kiinnitettäviä taikka olla tällaisten välineiden yhdistelmiä.

Edellä 5 luvun 5 §:ssä tarkoitettulle varmuusosastolle sijoitetulle vangille voidaan poistumislupa myöntää vain Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen saattamana. Edellä 5 luvun 4 a §:ssä tarkoitettulle tehostetun valvonnan osastolle sijoitetulle vangille voidaan poistumislupa myöntää vain 2 momentissa tarkoitettulla tavalla valvottuna. Jäljempänä 3 §:n 3 momentissa tarkoitettu elinkautista vankeusrangaistusta suorittavan vangin poistumislupa voidaan myöntää vain Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen saattamana.

3 §

3 §

Rangaistusajan pituuden perusteella myönnettävän poistumisluvan ajankohta

Poistumislupa rangaistusajan pituuden perusteella voidaan hakemuksesta myöntää, kun rangaistusajasta vangin rikoslain 2 c luvussa tarkoitettuun ehdonalaiseen vapauteen päästämiseen tai yhdistelmärangaistukseen kuuluvan vankeuden osuudesta (vankilassaoloaika) on suoritettu kaksi kolmasosaa, kuitenkin vähintään kaksi kuukautta.

Elinkautista vankeusrangaistusta suorittavan vangin mahdollisuus poistumislupa on määrätty niin kuin vangin vankilassaoloaika olisi 12 vuotta. Alle 21-vuotiaana tehdystä rikoksesta elinkautiseen vankeuteen tuomitun vangin poistumislupa määrätty kuin vangin vankilassaoloaika olisi kymmenen vuotta.

Poistumislupia voidaan 2 §:ssä tarkoitettujen perusteiden täytyessä myöntää rangaistusajan suunnitelmaa huolellisesti noudattaen vangille ennen 1 momentissa tarkoitettua määräaikaa, jos se on tarpeen suunnitelman toteuttamiseksi taikka yksittäisessä tapauksessa vangin yhteyksien säilymisen, toimintakyvyn ylläpitämisen tai muun vastaavan syyn vuoksi. Poistumislupaa ei tällä perusteella saa kuitenkaan myöntää ennen kuin puolet vankilassaoloajasta on suoritettu.

4 §

Poistumislupa tärkeästä syystä

Poistumislupa tärkeästä syystä tai ulkopuoliseen tilaisuuteen osallistumista varten voidaan hakemuksesta myöntää, jos 2 §:n 2 ja 3 kohdan edellytykset täyttyvät ja luvan myöntäminen on tärkeää vangin perheeseen, terveydenhuoltoon, toimeentuloon taikka työ-, koulutus-, sosiaali- tai asuntoasioden hoitamiseen liittyvästä tai muusta vastaavasta syystä.

Jos vanki hakee poistumislupaa terveydenhuoltoon liittyvästä syystä, poistumisluvasta on pyydetty lääkäriä tai hänen poissa

Poistumislupa rangaistusajan pituuden perusteella

Poistumislupa rangaistusajan pituuden perusteella voidaan myöntää, jos 2 §:ssä säädetty edellytykset täyttyvät ja vangin rangaistusajasta on rikoslain 2 c luvussa tarkoitettuun ehdonalaiseen vapauteen päästämiseen tai yhdistelmärangaistukseen kuuluvan vankeuden osuudesta (vankilassaoloaika) suoritettu kaksi kolmasosaa, kuitenkin vähintään kaksi kuukautta.

Elinkautista vankeusrangaistusta suorittavan vangin mahdollisuus poistumislupa on määrätty niin kuin vangin vankilassaoloaika olisi 12 vuotta. Alle 21-vuotiaana tehdystä rikoksesta elinkautiseen vankeuteen tuomitun vangin poistumislupa määrätty kuin vangin vankilassaoloaika olisi kymmenen vuotta.

Rangaistusajan pituuteen perustuvia poistumislupia voidaan myöntää enintään kolme vuorokautta kahden kuukauden ajanjakson kuluessa. Ensimmäinen kahden kuukauden ajanjakso alkaa ensimmäisestä rangaistusajan pituuden perusteella myönnettävästä poistumisluvasta. Poistumisluvan kokonaiskeston lisätään kohtuullinen matka-aika.

Jos elinkautista vankeusrangaistusta suoritavalle ei myönnetä poistumislupaa 2 momentissa tarkoitettuna aikana, on hänelle myönnettävä enintään kuuden tunnin pituinen poistumislupa vähintään kerran vuodessa.

4 §

Poistumislupa tärkeästä syystä

Poistumislupa voidaan myöntää, jos 2 §:ssä säädetty edellytykset täyttyvät ja luvan myöntäminen on tärkeää vangin perheeseen, terveydenhuoltoon tai toimeentuloon liittyvästä syystä taikka työ-, koulutus-, sosiaali-, asunto- tai muun vastaavan asian hoitamista varten.

Terveydenhuoltoon liittyvästä syystä on pyydetty lääkäriä tai terveydenhuollon ammattihenkilön lausunto. Terveydenhuoltokäynnin ajankohdasta ilmoittamisessa noudetaan 10 luvun 2 §:n 3 momentissa säädettyä.

ollessaan terveydenhuoltohenkilökuntaan kuuluvan muun virkamiehen lausunto.

Jos luvan ehtojen noudattamista ei voida pitää riittävän todennäköisenä, vangille voidaan myöntää poistumislupa tarpeellisen valvonnan alaisena.

5 §

Poistumislupa erittäin tärkeästä syystä

Vangille on annettava lupa tarpeellisen valvonnan alaisena lyhyeksi aikaa poistua vankilasta Suomen alueelle vakavasti sairaana olevan lähiomaisen tai muun läheisen tapaamista samoin kuin lähiomaisen tai muun läheisen hautaan saattamista varten taikka muusta vastaavasta erittäin tärkeästä syystä.

Lupa voidaan evätä, jos epäminen on tarpeen karkaamisen, vapauttamisyhteyden tai uuden rikoksen estämiseksi taikka muusta vastaavasta painavasta syystä.

6 §

Lupa poistua saatettuna

Vangille voidaan 2 ja 3 §:n säännösten estämättä antaa poistumislupa saatettuna tai tarpeellisen valvonnan alaisena ulkopuoliseen tilaisuuteen osallistumista varten tai muusta tällaisesta syystä enintään puoleksi vuorokaudeksi.

Lain 5 luvun 5 §:ssä tarkoitetulle varmuusosastolle sijoitetulle vangille poistumislupa voidaan myöntää 4 tai 5 §:ssä tarkoitetusta syystä ainoastaan saatettuna.

Jos elinkautista vankeusrangaistusta suorittavalle vangille ei myönnetä poistumislupaa 3 §:ssä tarkoitettuna aikana, hänelle on myönnettävä lupa poistua saatettuna vähintään kerran vuodessa.

7 §

Poistumisluvan pituus

Poistumislupa myönnetään siksi ajaksi, jota luvan perusteena olevan asian hoitaminen vaatii. Poistumisluvan kokonaiskestoon lisätään kohtuullinen matka-aika.

5 §

Poistumislupa erittäin tärkeästä syystä

Vangille on myönnettävä poistumislupa vakavasti sairaana tai saattohoidossa olevan lähiomaisen tai muun läheisen tapaamista samoin kuin lähiomaisen tai muun läheisen hautaan saattamista tai muuta vastaavaa erittäin tärkeää syytä varten.

Poistumislupa myönnetään siksi ajaksi, jota erittäin tärkeä syy vaatii. Poistumisluvan kestoa voidaan rajoittaa, jos se on perusteltua karkaamisen, vapauttamisyhteyden tai rikoksen estämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Poistumisluvan kokonaiskestoon lisätään kohtuullinen matka-aika.

6 §

Lupa asiointia varten avovankilassa

Avovankilassa vangille voidaan myöntää poistumislupa päiväjärjestyksessä tarkoitettua toistuvaa asiointia, ulkopuoliseen tilaisuuteen osallistumista tai muuta vastaava syytä varten, jos 2 §:ssä säädetyt edellytykset täyttyvät.

Poistumislupa voi kerrallaan kestää enintään kuusi tuntia.

7 §

Poistumislupamääräykset

Voimassa oleva laki

Poistumislupia voidaan myöntää rangaistusajan pituuden perusteella enintään kolme vuorokautta kahden kuukauden ajanjaksoa kohden 3 §:ssä tarkoitettusta ajankohdasta alkaen.

Edellä 4 ja 5 §:ssä tarkoitettuja poistumislupia myönnetään siksi ajaksi, jota luvan perusteena olevien asioiden hoitaminen välttämättä vaatii.

Poistumisluvan kokonaisekseen lisätään kohtuullinen matka-aika.

8 §

Poistumisluvan ehdot

Poistumislupa voidaan liittää ehtoja, jotka koskevat vankilan ulkopuolella liikkumista, poistumisluvan perustetta, päihteettömyyttä, valvontaa, vangin käyttäytymistä ja vankilaan palaamista.

2 momentti on kumottu L:lla 22.12.2021/1302.

Poistumisluvalla olevaa vankia voidaan valvoa vangin haltuun annettavalla taikka vangin ylle ranteeseen, nilkkaan tai vyötärölle kiinnitettävällä teknisellä välineellä taikka tällaisten välineiden yhdistelmällä.

9 §

Poistumisluvan peruuttaminen ja poistumislupaehtojen rikkominen

Jos poistumisluvan myöntämisen edellytykset eivät enää päätöksen tekemisen jälkeen täyty, lupa voidaan peruuttaa. Vangille, joka rikkoo poistumisluvan ehtoja, voidaan määrätä 15 luvun 4 §:n 1–3 kohdassa tarkoitettu kurinpitovankila. Rangaistusajaksi lukemisesta säädetään 3 luvun 7 §:ssä.

Jos vanki tekee vankilan ulkopuolella rikoksen, noudatetaan, mitä rikoslain 2 luvun 13 §:ssä säädetään.

10 §

Kustannukset

Ehdotus

Poistumislupa voidaan liittää määräyksiä, jotka koskevat vankilan ulkopuolella liikkumista, valvontaa, vangin käyttäytymistä ja vankilaan palaamista.

8 §

Poistumisluvan peruuttaminen ja keskeyttäminen

Jos poistumisluvan myöntämisen edellytykset eivät enää päätöksen tekemisen jälkeen täyty, lupa voidaan peruuttaa. Poistumislupa voidaan keskeyttää, jos vanki rikkoo poistumislupamääräyksiä tai tekee poistumisluvalla rikoksen. Poistumislupa voidaan keskeyttää myös, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, karkaamisen tai vapauttamisyrittäksen estämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

9 §

Poistumislupamääräysten rikkominen

Jos vanki rikkoo poistumislupamääräyksiä, voidaan hänelle määrätä 15 luvun 4 §:n 1–3 kohdassa tarkoitettu kurinpitovankila. Rangaistusajaksi lukemisesta säädetään 3 luvun 7 §:ssä.

Jos vanki tekee vankilan ulkopuolella rikoksen, noudatetaan, mitä rikoslain 2 luvun 13 §:ssä säädetään.

10 §

Kustannukset

Poistumislupamatkojen kustannuksista vastaa vanki.

Edellä 5 ja 6 §:ssä tarkoitetusta syystä myönnetyn poistumisluvan matkakustannukset maksetaan valtion varoista. Myös muun poistumisluvan matkakustannukset voidaan maksaa valtion varoista, jos se vangin varattomuus tai poistumisluvan syy huomioon ottaen on perusteltua.

Poistumislupamatkojen kustannuksista vastaa vanki.

Edellä 3 §:n 4 momentissa ja 5 §:ssä tarkoitetun poistumisluvan matkakustannukset maksetaan valtion varoista. Myös muun poistumisluvan matkakustannukset voidaan maksaa valtion varoista, jos se vangin varattomuus tai poistumisluvan syy huomioon ottaen on perusteltua.

11 §

Päätösvalta

Poistumisluvasta, sen peruuttamisesta, 3 §:n 3 momentissa tarkoitetusta aikaistamisesta ja 10 §:n 2 momentissa tarkoitetusta poistumislupamatkan kustannusten maksamisesta päättää vankilan yksikönpäällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta tai toiminnoista vastaava virkamies.

Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen toiminnan vastuualueen johtaja päättää kuitenkin poistumisluvasta ja poistumislupamatkan kustannusten maksamisesta, jos lupaa:

1) hakee elinkautista rangaistusta tai yhdistelmä-rangaistusta suorittava vanki 2–5 §:n perusteella; taikka

2) haetaan muuhun valtioon kuin Suomeen.

Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen toiminnan vastuualueen johtaja voi päätöksellään siirtää 2 momentissa tarkoitetun päätös-vallan vankilan yksikönpäällikölle.

11 §

Päätösvalta

Poistumisluvasta, sen peruuttamisesta ja 10 §:n 2 momentissa tarkoitetusta poistumislupamatkan kustannusten maksamisesta päättää vankilan yksikönpäällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta tai toiminnoista vastaava virkamies.

Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen toiminnan vastuualueen johtaja päättää poistumisluvasta ja poistumislupamatkan kustannusten maksamisesta silloin, jos lupaa hakea elinkautista rangaistusta tai yhdistelmä-rangaistusta suorittava vanki. Operatiivisen toiminnan vastuualueen johtaja voi siirtää tässä momentissa tarkoitetun päätös-vallan vankilan yksikönpäällikölle.

12 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset matka-ajasta, poistumislupamatkojen korvaamisesta, poistumislupamenettelystä ja poistumisluvan ehdoista annetaan valtioneuvoston asetuksella. Tarkemmat määräykset poistumislupien määrän

12 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset matka-ajasta, poistumislupamatkojen korvaamisesta, ja poistumislupamääräyksistä annetaan valtioneuvoston asetuksella. Tarkemmat määräykset rangaistusajan pituuden perusteella

Voimassa oleva laki

ja keston laskemisesta antaa Rikosseuraamuslaitos.

15 luku

Vankilan järjestys ja kurinpito

1 §

Vankilan järjestyssääntö

Vankilassa on järjestyssääntö, joka sisältää tätä lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä tarkempia määräyksiä vankilan alueella liikkumisesta ja tilojen lukittuna pitämisestä, osastoista, tupakoinnin, tapaamisten ja puhelimen käytön sekä vapaa-ajan järjestämisestä, omaisuuden hallussapidosta sekä muista vastaavista vankilan järjestyksen ylläpitämiseen ja toimintojen järjestämiseen liittyvistä yksittäisistä seikoista.

3 §

Järjestysrikkomukset

Vangille voidaan määrätä kurinpitorangaus, jos vanki syyllistyy järjestysrikkomukseen. Järjestysrikkomuksia ovat:

- 1) syyllistyminen vankilassa tai muutoin Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen valvonnan alaisena rikokseen, josta ei ole odotettavissa ankarampaa rangaistusta kuin sakkoa;
- 2) luvaton poistuminen avolaitoksesta tai terveydenhuollon laitoksesta;
- 3) tämän lain tai sen nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen taikka niitä täsmentävän

Ehdotus

myönnettävien poistumislupien määrän ja keston laskemisesta antaa Rikosseuraamuslaitos.

15 luku

Vankilan järjestys ja kurinpito

1 §

Vankilan järjestyssääntö

Vankilassa on järjestyssääntö, joka sisältää tätä lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä tarkempia määräyksiä:

- 1) vankilan alueella liikkumisesta;
- 2) vankilan osastoista;
- 3) vankilassa ja sen osastoilla järjestettävistä toiminnoista ja vapaa-ajantoiminnoista;
- 4) tupakoinnin järjestämisestä;
- 5) tapaamisten ja yhteydenpidon videoyhteyden välityksellä, kirjeenvaihdon, puhelimen käytön, sähköpostin käytön ja internetin käytön järjestämisestä;
- 6) elintarvikkeiden ja muun henkilökohtaiseen käyttöön sopivan tavaran sekä käyttöesineiden ja tarvikkeiden hankkimisesta vankilassa ja vastaanottamisesta vankilan ulkopuolelta;
- 7) vangin omaisuuden säilyttämisestä.

3 §

Järjestysrikkomukset

Vangille voidaan määrätä kurinpitorangaus, jos vanki syyllistyy järjestysrikkomukseen. Järjestysrikkomuksia ovat:

- 1) syyllistyminen vankilassa tai muutoin Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen valvonnan alaisena rikokseen, josta ei ole odotettavissa ankarampaa rangaistusta kuin sakkoa;
- 2) luvaton poistuminen avovankilasta, 8 luvun 10 a §:ssä tarkoitettusta ulkopuolisesta laitoksesta tai terveydenhuollon laitoksesta;
- 3) tämän lain tai sen nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen taikka niitä täsmentävän

Voimassa oleva laki

Rikosseuraamuslaitoksen *keskushallintoyksikön* määräyksen rikkominen;

4) 1 §:ssä tarkoitetun vankilan järjestyssäännön rikkominen edellyttäen, että järjestyssäännössä on nimenomaisesti mainittu kyseisestä rikkomuksesta voivan seurata kurinpitorangaistus;

5) 8 luvun 6 tai 9 §:ssä tarkoitetulle luvulle tai sijoitukselle tai 12 luvun 6 a, 9 tai 9 a §:ssä tarkoitetulle luvulle taikka 14 luvussa tarkoitetulle poistumisluvulle asetettujen ehtojen rikkominen;

6) Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen toimivaltansa rajoissa vankilan järjestyksen tai turvallisuuden ylläpitämiseksi antaman kehotuksen tai käskyn noudattamatta jättäminen.

10 §

Kurinpitoasian käsittely

Järjestysrikkomus käsitellään siinä vankilassa, johon vanki on sijoitettu tai jossa vanki syyllistyi järjestysrikkomukseen. Vangin kuljetuksen aikana tekemä järjestysrikkomus käsitellään kuitenkin siinä vankilassa, johon vanki saapuu. Jos vanki siirretään järjestysrikkomuksen vuoksi *avolaitoksesta* suljettuun vankilaan, järjestysrikkomus voidaan käsitellä ja kurinpitorangaistus määrätä myös siinä vankilassa, johon vanki siirretään.

11 §

Vangin pitäminen erillään selvittämisen aikana

Järjestysrikkomusta selvitetäessä ja päätöstä kurinpitoasiassa odotettaessa vanki voidaan pitää erillään muista vangeista, jos se on tarpeen järjestyksen säilymiseksi tai muusta erityisestä syystä. Erillään pitäminen ei saa kestää kauempaa kuin on välttämätöntä eikä yli seitsemää vuorokautta. Erillään

Ehdotus

Rikosseuraamuslaitoksen määräyksen rikkominen;

4) 1 §:ssä tarkoitetun vankilan järjestyssäännön rikkominen edellyttäen, että järjestyssäännössä on nimenomaisesti mainittu kyseisestä rikkomuksesta voivan seurata kurinpitorangaistus;

5) 8 luvun 6, 9 tai 10 a §:ssä tarkoitettuun lupaan tai sijoitukseen tai 12 luvun 6 a, 9 tai 9 a §:ssä tarkoitettuun lupaan liitettyjen määräysten taikka 14 luvussa tarkoitettujen poistumislupamääräysten rikkominen;

6) Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen toimivaltansa rajoissa vankilan järjestyksen tai turvallisuuden ylläpitämiseksi antaman kehotuksen tai käskyn noudattamatta jättäminen.

10 §

Kurinpitoasian käsittely

Järjestysrikkomus käsitellään siinä vankilassa, johon vanki on sijoitettu tai jossa vanki syyllistyi järjestysrikkomukseen. Vangin kuljetuksen aikana tekemä järjestysrikkomus käsitellään kuitenkin siinä vankilassa, johon vanki saapuu. Jos vanki siirretään järjestysrikkomuksen vuoksi *avovankilasta* suljettuun vankilaan, järjestysrikkomus voidaan käsitellä ja kurinpitorangaistus määrätä myös siinä vankilassa, johon vanki siirretään.

11 §

Vangin pitäminen erillään selvittämisen aikana

Järjestysrikkomusta selvitetäessä ja päätöstä kurinpitoasiassa odotettaessa vanki voidaan pitää erillään muista vangeista, jos se on *perusteltua järjestysrikkomuksen selvittämiseksi*. Erillään pitäminen ei saa kestää kauempaa kuin on välttämätöntä eikä yli seitsemää vuorokautta. Erillään pitämisestä tulee

Voimassa oleva laki

pitämisestä tulee mahdollisimman pian ilmoittaa terveydenhuollon ammattihenkilölle.

16 luku

Vankilan tilojen ja vangin tarkastaminen

1 §

Valvonta vankilassa

Vankeja ja vankien käytössä oleva tiloja on valvottava *siten kuin vankilan järjestys, vankilassa pitämisen varmuus, vankien ja muiden henkilöiden turvallisuus sekä karkaamisen tai avolaitoksesta luvatta poistumisen ja rikoksen estäminen edellyttävät.*

1 a §

Tekninen valvonta vankilassa

Vankilan alueen ja tilojen valvontaan voidaan käyttää teknistä valvontaa vankilan järjestyksen, vankilassa pitämisen varmuuden ja vankien ja muiden henkilöiden turvallisuuden ylläpitämiseksi sekä karkaamisen tai avolaitoksesta luvatta poistumisen ja rikoksen estämiseksi. Tekninen valvonta käsittää teknisellä laitteella tapahtuvan kuvan katselun ja tallentamisen. Teknistä valvontaa ei saa käyttää vankien asuinselleissä, WC-tiloissa, pukeutumistiloissa tai muissa vastaavissa paikoissa. Teknisestä valvonnasta on ilmoitettava asianmukaisella tavalla.

2 §

Asuintilojen ja omaisuuden tarkastus

Vankien asuintiloja sekä heidän käytössään ja vankilan alueella olevaa omaisuuttaan

Ehdotus

mahdollisimman pian ilmoittaa terveydenhuollon ammattihenkilölle.

16 luku

Vankilan tilojen ja vangin tarkastaminen

1 §

Valvonta vankilassa

Vankeja ja vankien käytössä oleva tiloja on valvottava *rikosten estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi ja vankien ja muiden henkilöiden turvallisuuden suojelemiseksi.*

1 a §

Tekninen valvonta vankilassa

Vankilan alueen ja tilojen valvontaan voidaan käyttää teknistä valvontaa *rikosten estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi ja vankien ja muiden henkilöiden turvallisuuden suojelemiseksi.* Tekninen valvonta käsittää teknisellä laitteella tapahtuvan kuvan katselun ja tallentamisen. Teknistä valvontaa ei saa käyttää vankien asuinselleissä, WC-tiloissa, pukeutumistiloissa tai muissa vastaavissa paikoissa. Teknisestä valvonnasta on ilmoitettava asianmukaisella tavalla.

2 §

Asuintilojen ja omaisuuden tarkastus

Vankien asuintiloja sekä heidän käytössään ja vankilan alueella olevaa omaisuuttaan

Voimassa oleva laki

voidaan tarkastaa vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi tai epäillyn järjestyksrikkomuksen tutkimiseksi. Käyttöesineiden, rahan ja muiden maksuvälineiden sekä muun omaisuuden hallussapidosta säädetään 9 luvussa.

2 a §

Miehittämättömän kulkuneuvon kulkuun puuttuminen

Rikosseuraamuslaitoksella on vankilan järjestyksen tai turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka omaisuuden suojelemiseksi oikeus ottaa miehittämätön kulkuneuvo tilapäisesti haltuun, estää sen käyttö tai muutoin puuttua sen kulkuun, jos se saapuu vankilan alueelle tai alueen yläpuoliseen ilmatilaan.

4 §

Henkilöntarkastus

Vangille voidaan tehdä henkilöntarkastus, jos:

1) vankia epäillään 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettujen luvattomien esineiden tai aineiden hallussapidosta; tai

2) henkilöntarkastus on tarpeen karkaamisen tai avolaitoksesta luvatta poistumisen ehkäisemiseksi, vankilan järjestystä tai turvallisuutta uhkaavan vaaran torjumiseksi, epäillyn järjestyksrikkomuksen tutkimiseksi, vankilaan saapumisen tai palaamisen johdosta taikka valvomattoman tapaamisen ja lapsen tapaamisen yhteydessä.

5 §

Ehdotus

voidaan tarkastaa rikosten estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, vankien ja muiden henkilöiden turvallisuuden suojelemiseksi tai epäillyn järjestyksrikkomuksen selvittämiseksi. Käyttöesineiden, rahan ja muiden maksuvälineiden sekä muun omaisuuden hallussapidosta säädetään 9 luvussa.

2 a §

Miehittämättömän kulkuneuvon kulkuun puuttuminen

Rikosseuraamuslaitos voi rikosten estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi ja vankien ja muiden henkilöiden turvallisuuden suojelemiseksi ottaa miehittämättömän kulkuneuvon tilapäisesti haltuun, estää sen käytön tai muutoin puuttua sen kulkuun, jos se saapuu vankilan alueelle tai alueen yläpuoliseen ilmatilaan.

4 §

Vangin henkilöntarkastus

Vangille voidaan tehdä henkilöntarkastus rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi vankilaan saapumisen tai palaamisen taikka valvomattoman tapaamisen ja lapsen tapaamisen yhteydessä. Vangille voidaan tehdä henkilöntarkastus myös muulloin, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka epäillyn järjestyksrikkomuksen selvittämiseksi.

5 §

Erityistarkastus

Vankilassa, sen osastolla tai muussa tilassa voidaan suorittaa erityistarkastus, jos se on tarpeen vankilan järjestystä tai turvallisuutta uhkaavan vakavan vaaran torjumiseksi taikka 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettujen luvattomien esineiden tai aineiden löytämiseksi.

Kun vankilan osastolla tai muussa tilassa suoritetaan erityistarkastus, henkilöntarkastus saadaan toimittaa kaikille osastolle sijoitetuille tai tarkastettavassa tilassa oleskeleville vangeille.

6 §

Henkilönkatsastus

Vangille voidaan tehdä henkilönkatsastus, jos on *todennäköistä syytä epäillä*, että vangilla on vankilassa tai sinne tullessaan kehossaan *tämän lain* 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai esineitä, jotka *ovat omiaan aiheuttamaan* vakavaa vaaraa vankilan järjestykselle tai turvallisuudelle taikka vangin hengelle tai terveydelle.

6 a §

Päihteiden valmistamisen ja käytön kielto

Alkoholin, muun päihdyttävän aineen ja rikoslain 44 luvun 16 §:ssä tarkoitettujen dopin-
gaineiden valmistaminen ja käyttö vankilassa on kiellettyä.

7 §

Päihteettömyyden valvonta

Vanki voidaan velvoittaa suorittamaan pu-
halluskoe taikka antamaan sylki- tai virtsa-
näyte:

Erityistarkastus

Vankilassa, sen osastolla tai muussa tilassa voidaan suorittaa erityistarkastus, jos se on *perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi*.

Kun vankilan osastolla tai muussa tilassa suoritetaan erityistarkastus, *vangin* henkilöntarkastus voidaan tehdä kaikille osastolle sijoitetuille tai tarkastettavassa tilassa oleskeleville vangeille.

6 §

Vangin henkilönkatsastus

Vangille voidaan tehdä henkilönkatsastus, jos se on *välttämätöntä sen selvittämiseksi*, onko vangilla vankilassa tai sinne tullessaan kehossaan 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai esineitä, jotka *voivat aiheuttaa* vakavaa vaaraa vankilan järjestykselle tai turvallisuudelle taikka vangin hengelle tai terveydelle.

6 a §

Päihteiden valmistamisen ja käytön kielto

Alkoholin, muun päihdyttävän aineen ja rikoslain 44 luvun 16 §:ssä tarkoitettujen dopin-
gaineiden valmistaminen ja käyttö vankilassa *ja ulkopuolisen laitossijoittelun aikana* on kiellettyä.

7 §

Päihteettömyyden valvonta

Vanki voidaan velvoittaa suorittamaan pu-
halluskoe taikka antamaan sylki- tai virtsa-
näyte:

1) jos on syytä epäillä, että vanki on alkoholin, muun päihdyttävän aineen taikka rikoslain 44 luvun 16 §:ssä tarkoitetun dopingaineen vaikutuksen alainen; tai

2) valvomattoman tapaamisen, lapsen tapaamisen, sopimusosastolle sijoittamisen, poistumisluvan, opintoluvan, siviilityöluvan, ulkopuolista valvottua toimintaa koskevan luvan, avolaitokseen sijoittamisen, ulkopuoliseen laitokseen sijoituksen tai valvottuun koevapauteen sijoittamisen edellytysten selvittämiseksi taikka päihitteettömyysvelvollisuuden valvomiseksi.

Vangilta voidaan määrätä otettavaksi verinäyte, jos se on tarpeen 1 momentissa tarkoitettusta kokeesta tai näytteen antamisesta kieltäytymisen, päihitteettömyyden valvonnan turvaamisen tai luotettavan koetuloksen saamisen vuoksi.

Jos päihtymystila on ulkonaisista merkeistä päätellen ilmeinen, puhalluskoetta, sylki-, virtsa- tai verinäytettä ei tarvitse ottaa, ellei vanki sitä vaadi.

1) jos se on perusteltua sen selvittämiseksi, onko vanki alkoholin, muun päihdyttävän aineen taikka rikoslain 44 luvun 16 §:ssä tarkoitetun dopingaineen vaikutuksen alainen; tai

2) valvomattoman tapaamisen, lapsen tapaamisen, sopimusosastolle sijoittamisen, poistumisluvan, opintoluvan, siviilityöluvan, ulkopuolista valvottua toimintaa koskevan luvan, avovankilaan sijoittamisen, ulkopuoliseen laitokseen sijoituksen tai valvottuun koevapauteen sijoittamisen edellytysten selvittämiseksi taikka päihitteettömyysvelvollisuuden valvomiseksi.

Vangilta voidaan määrätä otettavaksi verinäyte, jos se on perusteltua 1 momentissa tarkoitettusta kokeesta tai näytteen antamisesta kieltäytymisen, päihitteettömyyden valvonnan turvaamisen tai luotettavan koetuloksen saamisen vuoksi.

Jos päihtymystila on ulkonaisista merkeistä päätellen ilmeinen, puhalluskoetta, sylki-, virtsa- tai verinäytettä ei tarvitse ottaa, ellei vanki sitä vaadi.

17 luku

Muun henkilön tarkastaminen

2 §

Turvataarkastus vankilan alueella

Henkilö voidaan tarkastaa vankilassa ja sen alueella turvallisuuden ylläpitämiseksi, järjestyksen turvaamiseksi tai omaisuuden suojelemiseksi (turvataarkastus).

3 §

Tapaajan henkilöntarkastus

Jos on perusteltua syytä epäillä, että tapauksessa pyritään luovuttamaan 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä,

17 luku

Muun henkilön tarkastaminen

2 §

Turvataarkastus vankilan alueella

Henkilölle voidaan tehdä vankilassa ja sen alueella turvataarkastus rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

3 §

Tapaajan henkilöntarkastus

Tapaajalle voidaan tehdä henkilöntarkastus, jos se on perusteltua sen selvittämiseksi, onko tapaajalla mukanaan 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

vangin tapaamisen ehdoksi voidaan asettaa, että tapaaaja suostuu henkilöntarkastukseen.

6 §

Kiinniottaminen ja säilössäpito

Vankilan johtajalla, turvallisuudesta vastaavalla virkamiehellä, valvonnan esimiestehtävissä toimivalla virkamiehellä sekä ohjaus- tai valvontatehtävissä toimivalla virkamiehellä on vankilassa ja sen alueella oikeus ottaa kiinni siellä oleva henkilö, jos kiinniottaminen on välttämätöntä henkilölle tai omaisuudelle aiheutuvan vaaran torjumiseksi taikka rikoksen estämiseksi tai selvittämiseksi.

8 §

Päätösvalta

Tapaaajan henkilöntarkastuksesta ja vankilasta poistamisesta päättää valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies. Kiinni otetun henkilön säilössäpidosta päättää vankilan yksikönpäällikkö.

18 luku

Turvaamistoimenpiteet ja voimakeinojen käyttö

2 §

Sitominen

6 §

Kiinniottaminen ja säilössäpito

Vankilassa ja sen alueella oleva henkilö voidaan ottaa kiinni, jos kiinniottaminen on välttämätöntä rikoksen estämiseksi tai selvittämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

8 §

Päätösvalta

Tapaaajan henkilöntarkastuksesta ja vankilasta poistamisesta päättää valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies. Henkilön kiinniottamisesta päättää vankilan yksikönpäällikkö, turvallisuudesta vastaava virkamies, valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies tai ohjaus- ja valvontatehtävissä toimiva virkamies. Kiinni otetun henkilön säilössäpidosta päättää vankilan yksikönpäällikkö.

18 luku

Turvaamistoimenpiteet ja voimakeinojen käyttö

2 §

Sitominen

Edellä 1–3 momentissa säädettyä sovelletaan myös vapautuneeseen vankiin 21 luvun 1 §:n 4 momentissa tarkoitetun kuljetuksen aikana.

4 §

4 §

*Eristämistarkkailu**Eristämistarkkailu*

Jos on perusteltua syytä epäillä, että vangilla vankilassa tai sinne tullessaan on kehossaan 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai esineitä, hänet saadaan sijoittaa huoneeseen tai selliin, jossa häntä ja kiellettyjen aineiden tai esineiden poistumista hänen kehostaan voidaan ympärivuorokautisesti tarkkailla ja valvoa teknisin apuvälinein tai muulla tavoin. Tällöin vangilta voidaan edellyttää myös erityisen tarkkailuvaatetuksen käyttöä. Tarkkailuvaatetusta käyttävän vangin tulee pyynnöstään päästä viivytyksettä WC-tiloihin.

Vanki voidaan sijoittaa eristämistarkkailuun, jos se on välttämätöntä sen selvittämiseksi, onko vangilla vankilassa tai sinne tullessaan kehossaan tämän lain 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai esineitä taikka sen varmistamiseksi, että henkilökatsastuksessa havaitut aineet ja esineet poistuvat hänen kehostaan. Eristämistarkkailussa vanki sijoitetaan selliin, jossa häntä ja kiellettyjen aineiden tai esineiden poistumista hänen kehostaan voidaan ympärivuorokautisesti tarkkailla ja valvoa teknisin apuvälinein tai muulla tavoin. Tällöin vangilta voidaan edellyttää myös erityisen tarkkailuvaatetuksen käyttöä. Eristämistarkkailuun sijoitetun vangin tulee pyynnöstään päästä viivytyksettä WC-tiloihin.

6 §

6 §

*Voimakeinojen käyttö**Voimakeinojen käyttö*

Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehellä on virkatehtävää suorittaessaan oikeus käyttää voimakeinoja:

1) vangin karkaamisen tai luvatta poistumisen estämiseksi, vastarinnan murtamiseksi ja tässä tai 16 luvussa tarkoitetun valvonta-, tarkastus- ja turvaamistoimenpiteen suorittamiseksi;

Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehellä on virkatehtävää suorittaessaan oikeus käyttää voimakeinoja:

1) vangin karkaamisen tai luvatta poistumisen estämiseksi, vastarinnan murtamiseksi ja tässä tai 16 luvussa tarkoitetun valvonta-, tarkastus- ja turvaamistoimenpiteen suorittamiseksi sekä 21 luvun 2 §:n 4 momentissa tarkoitetun vapautuneen vangin kuljetuksen turvallisuudesta huolehtimiseksi;

9 §

9 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset tarkkailun, eristämistarkkailun ja erillään pitämisen täytäntöönpanosta ja olosuhteista sekä voimankäyttövälineistä, sitomiseen käytettävistä välineistä ja sitomisen ja voimankäyttövälineen käytön kirjaamisesta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Tarkemmat määräykset voimakeinojen käytöstä sekä turvaamistoimenpiteiden käytön, voimakeinojen ja voimankäyttövälineiden käytön koulutuksesta antaa Rikosseuraamuslaitos.

19 luku

Ilmoitukset ja tiedon antaminen

5 §

Ilmoitukset poliisille

Rikosseuraamuslaitos saa ilmoittaa poliisille:

3) vangin osallistumisesta toimintaan vankilan ulkopuolella;

lisätään lakiin uusi 19 a luku

Tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset:

1) tarkkailun, eristämistarkkailun ja erillään pitämisen täytäntöönpanosta ja olosuhteista;

2) voimankäyttövälineistä ja sitomiseen käytettävistä välineistä sekä niiden säilyttämisestä ja hävittämisestä;

3) voimakeinojen ja turvaamistoimien käytön koulutuksen järjestämisestä;

4) oikeudesta kantaa voimankäyttövälineitä;

5) sitomisen ja voimankäyttövälineen käytön kirjaamisesta.

Rikosseuraamuslaitos voi antaa tarkempia määräyksiä voimakeinojen ja turvaamistoimien käytön koulutuksen sisällöstä.

19 luku

Ilmoitukset ja tiedon antaminen

5 §

Ilmoitukset poliisille

Rikosseuraamuslaitos saa ilmoittaa poliisille:

3) vangin osallistumisesta toimintaan vankilan ulkopuolella ja vangin sijoittamisesta vankilan ulkopuoliseen laitokseen;

19 a luku

Poikkeukset yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa

1 §

Poikkeusten soveltaminen

Tämän luvun säännösten nojalla voidaan jäljempänä säädetyllä tavalla poiketa 2 luvun,

6–8 luvun, 11 luvun, 13 luvun ja 14 luvun säännöksistä normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja valmiuslain (1552/2011) 3 §:ssä tarkoitetuissa poikkeusoloissa.

2 §

Vankilaan ottamisen rajoittaminen

Vankilaan ottamista voidaan rajoittaa 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos rajoittaminen on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankeuden täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille. Vankilaan ottamisen rajoittaminen voi koskea sakon muutorangaistukseen ja alle kahden vuoden ehdottomaan vankeusrangaistukseen tuomittuja.

Vankilaan ottamisen rajoittaminen voi kestää enintään kuusi kuukautta. Rajoittamista voidaan jatkaa enintään kuudeksi kuukaudeksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 1 momentissa säädetyistä syistä. Rangaistuksen täytäntöönpanoon on kuitenkin ryhdyttävä, jos tuomittu rangaistus raukeaisi rajoittamisen vuoksi.

3 §

Vankien evakuointi

Vankilan kaikki vangit voidaan siirtää muuhun vankilaan tai muihin vankiloihin 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos siirtäminen on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankeuden täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille.

4 §

Ulkoilun epääminen

Ulkoilu voidaan tapauskohtaisesti vankilassa tai sen osastolla evätä 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että

vankeuden täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille.

5 §

Toiminnan järjestämisen rajoittaminen

Toiminnan järjestämistä voidaan vankilassa tai sen osastolla rajoittaa 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankeuden täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille. Vangeille on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä sellaista korvaavaa toimintaa, jota vankilassa olosuhteet huomioiden voidaan järjestää.

Jos on ilmeistä, ettei 1 momentissa tarkoitettu rajoittaminen ole riittävää vankeuden täytäntöönpanon turvallisuuden varmistamiseksi, toiminnan järjestäminen voidaan keskeyttää kokonaan, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankeuden täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille.

Vangin osallistumista oppivelvollisuuden mukaiseen opetukseen ei voida rajoittaa tai keskeyttää.

Toiminnan järjestämisen rajoittaminen tai keskeyttäminen voivat kestää enintään kuukauden. Niitä voidaan jatkaa enintään kuukaudeksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 1 tai 2 momentissa säädetyistä syistä. Rajoittaminen ja keskeyttäminen on päätettävä viipymättä, jos normaaliolojen vakava häiriötilanne tai poikkeusolot päättyvät.

6 §

Vapaa-ajan toiminnan järjestämisen rajoittaminen

Vapaa-ajantoimintaa ja kirjastoon pääsyä sekä uskonnollisiin tilaisuuksiin pääsyä voidaan vankilassa tai sen osastolla rajoittaa 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja

poikkeusoloissa, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankeuden täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille. Vangeille on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä sellaista korvaavaa vapaa-ajantoimintaa, jota vankilassa olosuhteet huomioiden voidaan järjestää.

Jos on ilmeistä, ettei 1 momentissa tarkoitettu rajoittaminen ole riittävää vankeuden täytäntöönpanon turvallisuuden varmistamiseksi, vapaa-ajantoiminta ja kirjastoon pääsy sekä uskonnollisiin tilaisuuksiin pääsy voidaan keskeyttää kokonaan, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankeuden täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille. Vankien kirjastopalveluista ja mahdollisuudesta uskonnonharjoittamiseen on tällöin huolehdittava muulla tavoin.

Vapaa-ajantoiminnan, kirjastoon pääsyn ja uskonnollisiin tilaisuuksiin pääsyn rajoittaminen tai keskeyttäminen voivat kestää enintään kuukauden. Niitä voidaan jatkaa enintään kuukaudeksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 1 tai 2 momentissa säädetyistä syistä. Rajoittaminen ja keskeyttäminen on päätettävä viipymättä, jos normaaliolojen vakava häiriötilanne tai poikkeusolot päättyvät.

7 §

Tapaamisten rajoittaminen

Vankien tapaamisia voidaan vankilassa tai sen osastolla rajoittaa 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos rajoittaminen on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankeuden täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille.

Jos on ilmeistä, ettei tapaamisten rajoittaminen ole riittävää vankeuden täytäntöönpanon turvallisuuden varmistamiseksi tapaamiset voidaan keskeyttää kokonaan, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankeuden täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja vangeille.

Tämän lain 13 luvun 5 §:ssä tarkoitettuja lapsen tapaamisia, 6 §:ssä tarkoitettuja asia-miehen tapaamisia ja alle 18-vuotiaiden van-kien tapaamisia ei voida rajoittaa tai keskeyttää.

Tapaamisten rajoittaminen tai keskeyttäminen voivat kestää enintään kuukauden. Niitä voidaan jatkaa enintään kuukaudeksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 1 tai 2 momentissa säädetyistä syistä. Rajoittaminen ja keskeyttäminen on päätettävä viipymättä, jos normaaliolojen vakava häiriötilanne tai poikkeusolot päättyvät.

8 §

Poistumislupien myöntämisen keskeyttäminen

Poistumislupien myöntäminen voidaan van-kilassa tai sen osastolla keskeyttää 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeus-oloissa, jos keskeyttäminen on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että vankeuden täytän-töönpano on turvallista yhteiskunnalle, henki-lökunnalle ja vangeille. Keskeytys voi koskea kaikkia tai vain osaa 14 luvun 2 §:ssä, 4 §:ssä tai 6 §:ssä tarkoitetuista poistumisluvista.

Erittäin tärkeästä syystä myönnettävien poistumislupien ja alle 18-vuotiaiden vankien poistumislupien myöntämistä ei voida keskeyttää. Jos avovankilan säännölliset poistu-misluvat asiointia varten keskeytetään, tulee asiointi järjestää muulla tavoin keskeytyksen aikana.

Poistumislupien myöntämisen keskeyttäminen voi kestää enintään kuukauden. Sitä voidaan jatkaa enintään kuukaudeksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 1 momentissa säädetyistä syistä. Keskeyttäminen on päätettävä viipymättä, jos normaaliolojen vakava häiriötilanne tai poikkeusolot päättyvät.

9 §

Rajoittamisen vaikutus vankia koskeviin päätöksiin

Jos toiminnan järjestämistä on 5 §:ssä tarkoitettulla tavalla rajoitettu tai keskeytetty, vangin toimintaan sijoittamista koskevaa päätöstä voidaan väliaikaisesti muuttaa rajoitusten edellyttämällä tavalla. Vangin osallistumisvelvollisuus voidaan täyttää myös muussa kuin rangaistusajan suunnitelmaa edistävässä toiminnassa sen mukaisesti, mitä korvaavaa toimintaa vankilassa olosuhteet huomioiden voidaan järjestää. Toimintaan sijoittamisen väliaikainen muuttaminen ei vaikuta vangille maksettavaan vankeuslain 9 luvun 6 §:ssä tarkoitettuun toimintarahaan tai palkkaan.

Jos tapaamisia on rajoitettu tai ne on kokonaan keskeytetty 7 §:n nojalla, voidaan 13 luvun 4 tai 7 §:ssä tarkoitettu tapaaminen evätä tai jo myönnetty tapaaminen peruuttaa. Jos poistumislupien myöntäminen on keskeytetty 8 §:n nojalla, voidaan haettu poistumislupa evätä tai jo myönnetty poistumislupa peruuttaa.

10 §

Rajoitusten vaikutus vankien yhteydenpitoon

Jos tapaamisia on rajoitettu tai ne on kokonaan keskeytetty 7 §:n nojalla tai poistumislupien myöntäminen on keskeytetty 8 §:n nojalla, vangeille on annettava mahdollisuus olla muulla tavoin yhteydessä vankilan ulkopuolelle.

11 §

Päätösvalta

Operatiivisen vastualueen johtaja päättää 3 §:ssä tarkoitettusta vankien evakuoimisesta, 5 §:ssä tarkoitettusta toiminnan järjestämisen rajoittamisesta, 6 §:ssä tarkoitettusta vapaaajantoiminnan järjestämisen rajoittamisesta, 7 §:ssä tarkoitettusta tapaamisten

rajoittamisesta sekä 8 §:ssä tarkoitetusta poistumislupien myöntämisen keskeyttämisestä kuultuaan päätöksen kohteena olevien vankiloiden yksikönpäälliköitä.

Vankilan yksikönpäällikkö, rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta tai toiminnoista vastaava virkamies taikka ohjauksen tai valvonnan esimies tehtävissä toimiva virkamies päättää 9 §:ssä tarkoitetusta toimintaan sijoittamista koskevan päätöksen väliaikaisesta muuttamisesta. Vankilan yksikönpäällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta tai toiminnoista vastaava virkamies päättää 4 §:ssä tarkoitetusta ulkoilun epäämisestä sekä 9 §:ssä tarkoitetuista tapoamisen tai poistumisluvan epäämisestä tai peruuttamisesta.

12 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Oikeusministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset vankilaan ottamisen rajoittamisen alkamisesta ja päättymisestä sekä siitä, millä tavoin vankilaan ottamista rajoitetaan.

20 luku

Muutoksenhaku

1 §

Muutoksenhakukelpoiset päätökset

Vanki tai tuomittu saa vaatia oikaisua tai valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

5) 5 luvun 1 §:n 4 momentissa tarkoitettua vangin sijoittamista, 3 §:ssä tarkoitettua erillään asumista omasta pyynnöstä, 6 §:ssä tarkoitettua varmuusosastolle sijoittamista ja 7 §:ssä tarkoitettua varmuusosastolle sijoittamisen jatkamista;

20 luku

Muutoksenhaku

1 §

Muutoksenhakukelpoiset päätökset

Vanki tai tuomittu saa vaatia oikaisua tai valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

5) 5 luvun 1 §:n 4 momentissa tarkoitettua vangin sijoittamista, 3 §:ssä tarkoitettua erillään asumista omasta pyynnöstä, 4 a §:ssä tarkoitettua tehostetun valvonnan osastolle sijoittamista, 6 §:ssä tarkoitettua varmuusosastolle sijoittamista ja 7 §:ssä tarkoitettua varmuusosastolle sijoittamisen jatkamista;

8) 8 luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua osallistumisvelvollisuudesta vapauttamista, 6 §:ssä tarkoitettua lupaa siviilityöhön, 9 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettua lupaa osallistua toimintaan vankilan ulkopuolella, 11 §:ssä tarkoitettua päätöstä peruuttaa 6 §:ssä tai 9 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettu lupa tai sijoitus tai 13 §:ssä tarkoitettua osallistumisvelvollisuudesta vapauttamista määrääjäksi;

9) 9 luvun 1 §:ssä tarkoitettua omaisuuden hallussapidon epäämistä, 4 §:n 1, 2 ja 4 momentissa tarkoitettua rahan käyttöä, 6 §:ssä tarkoitettua käyttörahan, toimintarahan ja palkan maksamista, 6 a §:ssä tarkoitettua työmatkakustannusten korvaamista, 8 §:ssä tarkoitettua toimintarahan suorittamatta jättämistä ja 8 a §:ssä tarkoitettua toimintarahan tai palkan muuttamista;

uusi 15 a kohta

2 §

Muutoksenhakukielto

Vanki tai tuomittu ei saa vaatia oikaisua eikä valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

7) 9 luvun 3 a §:n 2 momentissa tarkoitettua maksukortin käytön valvontaa tai 4 §:n 3 momentissa tarkoitettua rahan käyttöä;

10) 14 luvun 2 §:ssä tarkoitettua poistumislupaa rangaistusajan pituuden perusteella, 3 §:n 3 momentissa tarkoitettua poistumislupajankohdan aikaistamista, 4 §:ssä tarkoitettua poistumislupaa tärkeästä syystä, 6 §:ssä

8) 8 luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua osallistumisvelvollisuudesta vapauttamista, 6 §:ssä tarkoitettua lupaa siviilityöhön, 9 §:n 1 momentissa tarkoitettua lupaa osallistua toimintaan vankilan ulkopuolella, 10 a §:ssä tarkoitettua sijoittamista ulkopuoliseen laitokseen, 11 §:ssä tarkoitettua päätöstä peruuttaa 6 §:ssä, 9 §:n 1 momentissa tai 10 a §:ssä tarkoitettu lupa tai sijoitus tai 13 §:ssä tarkoitettua osallistumisvelvollisuudesta vapauttamista määrääjäksi;

9) 9 luvun 1 §:ssä tarkoitettua omaisuuden hallussapidon epäämistä, 3 §:n 3 tai 4 momentissa tarkoitettua maksuvälineen tai muun rahan käytön järjestelyn epäämistä, 4 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettua tavaran hankinnan epäämistä, 6 §:ssä tarkoitettua käyttörahan, toimintarahan ja palkan maksamista, 6 a §:ssä tarkoitettua työmatkakustannusten korvaamista, 8 §:ssä tarkoitettua toimintarahan suorittamatta jättämistä ja 8 a §:ssä tarkoitettua toimintarahan tai palkan muuttamista;

15 a) 19 a luvun 5 §:ssä tarkoitettua toiminnan järjestämisen rajoittamista, 6 §:ssä tarkoitettua vapaa-ajantoiminnan järjestämisen rajoittamista, 7 §:ssä tarkoitettua tapaamisten rajoittamista ja 8 §:ssä tarkoitettua poistumislupien keskeyttämistä;

2 §

Muutoksenhakukielto

Vanki tai tuomittu ei saa vaatia oikaisua eikä valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

7) 9 luvun 3 a §:n 2 momentissa tarkoitettua maksukortin käytön valvontaa;

10) 14 luvun 2 §:ssä tarkoitettua poistumislupaa rangaistusajan pituuden perusteella, 4 §:ssä tarkoitettua poistumislupaa tärkeästä syystä, 6 §:ssä tarkoitettua poistumislupaa

Voimassa oleva laki

Ehdotus

tarkoitettua poistumisluvan myöntämistä saatettuna sekä tällaisten lupien 9 §:ssä tarkoitettua peruuttamista.

uusi 11 kohta

asiointia varten avovankilassa sekä tällaisten lupien 9 §:ssä tarkoitettua peruuttamista;

11) 19 a luvun 3 §:ssä tarkoitettua vankien evakuointia sekä 9 §:ssä tarkoitettua toimintaan sijoittamisen väliaikaista muuttamista ja tapaamisen tai poistumisluvan epäämistä ja peruuttamista.

9 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset oikaisuvaatimuksen tekemisestä ja käsittelystä annetaan valtioneuvoston asetuksella.

21 luku

Vapauttaminen

1 §

Vangin vapauttamisajankohdan määräytyminen

9 §

Tarkemmat säännökset

kumotaan 9 §

21 luku

Vapauttaminen

1 §

Vangin vapauttamisajankohdan määräytyminen

3 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset ehdonalaisen vapauttamisen valvonnasta ja toimeenpanosta sekä vankilassaoloajan ja

3 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset ehdonalaisen vapauttamisen valvonnasta ja toimeenpanosta sekä vankilassaoloajan ja

Voimassa oleva laki

Ehdotus

vapauttamisajankohdan määräytymisestä annetaan valtioneuvoston asetuksella. *Tarkemmat määräykset vangin vapauttamisesta antaa Rikosseuraamuslaitos.*

vapauttamisajankohdan määräytymisestä annetaan valtioneuvoston asetuksella.

22 luku

22 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

1 §

1 §

Tarkemmat täytäntöönpanosäännökset

Tarkemmat täytäntöönpanosäännökset

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

kumotaan 1 §

2.

Laki

tutkintavankeuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

1 luku

1 luku

Tutkintavankeuden toimeenpanon yleiset periaatteet

Tutkintavankeuden toimeenpanon yleiset periaatteet

2 §

2 §

Tutkintavankeuden päättyminen

Tutkintavankeuden päättyminen

Mielenterveyslain 2 luvussa tarkoitettuun hoitoon määrätyn potilaan kuljetuksesta hänen vapautuessaan tutkintavankeudesta säädetään mielenterveyslain 31 b §:ssä. Kuljetuksen järjestämiseksi vapautunutta tutkintavankeutta voidaan pitää vapautensa menettäneenä kuljetuksen alkamiseen saakka, kuitenkin enintään kuusi tuntia. Rikosseuraamuslaitos

tai poliisi on velvollinen maksutta antamaan virka-apua kuljetukseen. Virka-apua antaa se viranomainen, jonka säilytettävänä vapautunut tutkintavanki on. Rikosseuraamuslaitos ja poliisi voivat yksittäisessä tapauksessa sopia virka-avun antamisesta toisin, jos se on turvallisuussyistä tai muista erityisistä syistä taroituksenmukaista.

3 luku

Sijoittaminen vankilassa, perushuolto ja siirtäminen

2 a §

Sopimusosasto

Tutkintavangille voidaan varata mahdollisuus asua osastolla, jolla vangit sitoutuvat osallistumaan heille järjestettyyn toimintaan sekä siihen, että heidän päihteettömyytään valvotaan siten kuin 11 luvun 7 §:ssä säädetään, jollei tutkintavangin oikeutta yhteydenpitoon ole pakkokeinolain 4 luvun nojalla rajoitettu.

uusi 2 e §

3 luku

Sijoittaminen vankilassa, perushuolto ja siirtäminen

2 a §

Sopimusosasto

Tutkintavanki voidaan sijoittaa sopimusosastolle, jos sijoittaminen on perusteltua ottaen huomioon tutkintavangin sijoittamisen yleiset periaatteet ja jos tutkintavanki sitoutuu päihteettömyyteen sekä tämän lain 11 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun päihteettömyyden valvontaan eikä pakkokeinolain 4 luvun nojalla määrätty yhteydenpitorajoitus estä sijoittamista.

Sopimusosastolle sijoittaminen tulee peruuttaa, jos sijoittamiselle ei enää ole 1 momentissa tarkoitettuja edellytyksiä.

2 e §

Tehostetun valvonnan osasto

Vankilassa voi olla osasto tai osastoja, joilla tutkintavangit asuvat erillään muista osastoista (tehostetun valvonnan osasto). Tehostetun valvonnan osastolle sijoitetun tutkintavangin oikeuksien rajoituksista säädetään 4 luvun 1 §:n 2 momentissa, 7 luvun 1 §:n 2 momentissa, 2 §:n 1 momentissa ja 3 §:n 1 momentissa.

Tutkintavanki voidaan sijoittaa tehostetun valvonnan osastolle, jos sijoittaminen on perusteltua sen estämiseksi, että vanki jatkaa rikollista toimintaa tai muulla tavoin vaarantaa vankilan järjestystä ja turvallisuutta taikka toisen vangin tai muun henkilön turvallisuutta vankilassa.

Tehostetun valvonnan osastolle sijoittamisen edellytyksiä tarkastellaan säännöllisesti. Sijoittaminen tulee peruuttaa, jos sille ei enää

ole 2 momentissa tarkoitettuja edellytyksiä. Tutkintavangin hakemusta sijoittamisen peruuttamiseksi ei tarvitse käsitellä uudelleen ennen kuin neljä kuukautta on kulunut edellisestä päätöksestä, jollei osastolle sijoittamisen edellytyksissä ole tapahtunut olennaista muutosta.

2 f §

uusi 2 f §

Peseytyminen

Tutkintavangilla on oikeus peseytymiseen vähintään kerran päivässä. Peseytyminen voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on välttämättömyyden rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi, tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi taikka vangin terveydentilan vuoksi.

3 §

Vaatetus

Tutkintavangin omien vaatteiden käyttöä voidaan rajoittaa myös, jos se on tarpeen työturvallisuuden takia. Tutkintavangille, joka työssä ei saa käyttää omia vaatteitaan tai joka työn luonteen vuoksi tarvitsee suojavaateista, on annettava soveltuva vaatetus.

3 §

Vaatetus

Tutkintavangin on käytettävä 4 luvussa tarkoitettussa työtoiminnassa työturvallisuuden edellyttämää vaatetusta. Tutkintavangin käyttöön on annettava tällainen vaatetus.

5 §

Ulkoilu

Tutkintavangille on annettava mahdollisuus ulkoilla vähintään tunti päivässä, jollei tutkintavangin terveydentila taikka vankilan järjestykseen tai turvallisuuteen liittyvä erityisen painava syy ole esteenä.

5 §

Ulkoilu

Tutkintavangille on annettava mahdollisuus ulkoilla vähintään tunti päivässä. Ulkoilu voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on välttämättömyyden rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi, tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi taikka tutkintavangin terveydentilan vuoksi.

6 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset tulotarkastuksen kirjaamisesta annetaan valtioneuvoston asetuksella. Tarkemmat säännökset tutkintavankilana toimivista vankiloista annetaan oikeusministeriön asetuksella.

Tarkemmat määräykset tulotarkastuksesta antaa Rikosseuraamuslaitos.

9 §

Päätösvalta

Tutkintavangin ulkoilun epäämisestä päättää vankilan yksikönpäällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta vastaava virkamies. Tutkintavangin omien vaatteiden haltuun antamisen epäämisestä 3 §:n 2 momentin perusteella päättää rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta vastaava virkamies taikka ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies. *Vangin omien vaatteiden käytön rajoittamisesta 3 §:n 3 momentin perusteella päättää vankilan yksikönpäällikkö.* Ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies voi antaa vangin haltuun sellaisia vangin omia vaatteita, joiden hallussapito on vankilassa sallittua. Perusruokavaliosta poikkeamisesta päättää rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty toiminnoista tai turvallisuudesta vastaava virkamies.

10 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tutkintavangin siirtoa koskevasta menettelystä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

6 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset tulotarkastuksen kirjaamisesta annetaan valtioneuvoston asetuksella. Tarkemmat säännökset tutkintavankilana toimivista vankiloista annetaan oikeusministeriön asetuksella.

Rikosseuraamuslaitos antaa tarkemmat määräykset tulotarkastuksessa noudatettavasta menettelystä.

9 §

Päätösvalta

Tutkintavangin *peseytymisen ja ulkoilun keskeyttämisestä tai* epäämisestä päättää vankilan yksikönpäällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta vastaava virkamies *tai, jos asia ei siedä viivytystä, ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies.* Tutkintavangin omien vaatteiden haltuun antamisen epäämisestä 3 §:n 2 momentin perusteella päättää rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta vastaava virkamies taikka ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies. *Toiminnoista vastaava virkamies päättää toiminnoista, joissa vangin on käytettävä 3 §:n 4 momentissa tarkoitettua vaatetusta.* Ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies voi antaa vangin haltuun sellaisia vangin omia vaatteita, joiden hallussapito on vankilassa sallittua. Perusruokavaliosta poikkeamisesta päättää rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty toiminnoista tai turvallisuudesta vastaava virkamies.

10 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Oikeusministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset miesten, naisten ja alaikäisten vankien sijoittamiseen tarkoitetuista vankiloista.

Tarkemmat määräykset tutkintavangin siirtämisestä antaa Rikosseuraamuslaitos. Tarkemmat määräykset ruoka- ja perushuollosta, asumisesta sekä tupakkatuotteiden, tupakointivälineiden ja sytytysvälineiden haltuun antamisesta ja säilyttämisestä antaa Rikosseuraamuslaitos.

5 luku

Tutkintavangin omaisuus ja tulot

3 §

Rahan ja muiden maksuvälineiden hallussapito

Tutkintavangilla ei ole oikeutta pitää hallussaan rahaa eikä rikoslain 37 luvun 12 §:ssä tarkoitettuja muita maksuvälineitä. Tutkintavangin käyttöön annetaan kuitenkin Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymä maksukortti. Tutkintavangin hallussa olevat rahat ja muut maksuvälineet otetaan vankilassa säilytettäväksi, talletetaan Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymälle maksukortille tai talletetaan vangin kustannuksella hänen tililleen pankkiin.

Tutkintavangille annetaan kuukausittain ote hänen rahavarojensa tilinpidosta.

Tarkemmat määräykset ruoka- ja perushuollosta, asumisesta sekä tupakkatuotteiden, tupakointivälineiden ja sytytysvälineiden haltuun antamisesta ja säilyttämisestä antaa Rikosseuraamuslaitos.

5 luku

Tutkintavangin omaisuus ja tulot

3 §

Rahan ja muiden maksuvälineiden käyttö vankilassa

Tutkintavangilla on oikeus käyttää henkilökohtaista maksukorttiaan. Muiden maksuvälineiden tai käteisen rahan käyttö on kielletty. Tutkintavangin hallussa olevat rahat ja muut maksuvälineet otetaan vankilassa säilytettäväksi, talletetaan 2 momentissa tarkoitettulle maksuvälineelle tai talletetaan vangin kustannuksella hänen tililleen pankkiin.

Tutkintavangin käyttöön voidaan 1 momentissa tarkoitettuna maksuvälineen sijasta antaa Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymä maksuväline, jos se on perusteltua tutkintavangin maksuliikenteen järjestämiseksi. Tutkintavangille on tällöin mahdollisuuksien mukaan varattava tilaisuus siirtää rahaa maksuvälineeltä muulle pankkitilille, jollei siirron epäminen ole välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

Jos tutkintavangin käyttöön ei muualla laissa säädetystä syystä voida antaa 1 tai 2 momentissa tarkoitettua maksuvälinettä, tutkintavangille on järjestettävä mahdollisuus rahan käyttöön muulla tavoin. Tutkintavangille on tällöin mahdollisuuksien mukaan varattava tilaisuus siirtää rahaa muulle pankkitilille, jollei siirron epäminen ole välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi,

tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

3 a §

Maksukortin käytön valvonta

Tutkintavangille annetun Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymän maksukortin käyttöä voidaan valvoa tavanomaisesta maksuliikenteestä poikkeavien maksutapahtumien havainnoimiseksi, siten että valvonta kohdistetaan yksinomaan maksutapahtumien lukumäärään ja rahamäärään.

Jos 1 momentin mukaisessa valvonnassa havaitaan tavanomaisesta maksuliikenteestä poikkeavia maksutapahtumia tai jos se on Rikosseuraamuslaitoksen muun toiminnan yhteydessä ilmenneestä syystä taikka muulta viranomaiselta tulleen tiedon johdosta välttämätöntä, maksukortin käyttöä voidaan tapauskohtaisen päätöksen perusteella valvoa, siten että valvonta kohdistetaan tutkintavangin maksukortin tilitietoihin. Edellytyksenä on lisäksi, että valvonta on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestystä uhkaavan vaaran torjumiseksi taikka tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Päätös voidaan tehdä enintään kuukauden määräajaksi kerrallaan.

4 §

Rahan ja muiden maksuvälineiden käyttö

Vankilan on järjestettävä tutkintavangille mahdollisuus hankkia elintarvikkeita ja muuta henkilökohtaiseen käyttöön sopivaa tavaraa.

Tutkintavanki saa omalla kustannuksellaan vankilan ulkopuolelta hankkia sellaisia käyttöesineitä ja tarvikkeita, joiden hallussapito on 1 §:n 1 ja 2 momentin nojalla vankilassa sallittu.

Tutkintavangin oikeutta käyttää vankilan ulkopuolelta tulevaa rahaa tai muita maksuvälineitä voidaan rajoittaa, jos se on välttämätöntä tutkintavankeuden tarkoituksen tai vankilan

3 a §

Maksuvälineen käytön valvonta

Tutkintavangille annettujen Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymien maksuvälineiden käyttöä voidaan valvoa tavanomaisesta maksuliikenteestä poikkeavien maksutapahtumien havainnoimiseksi siten, että valvonta kohdistetaan yksinomaan maksutapahtumien lukumäärään ja rahamäärään.

Tutkintavangille annetun Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymän maksuvälineen käyttöä voidaan valvoa siten, että valvonta kohdistetaan yksittäisen tutkintavangin maksuvälineen tilitietoihin, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Päätös voidaan tehdä enintään 30 päivän määräajaksi kerrallaan.

4 §

Tavarankäytön valvonta vankilassa

Vankilan on järjestettävä tutkintavangille mahdollisuus hankkia elintarvikkeita ja muuta henkilökohtaiseen käyttöön sopivaa tavaraa.

Tutkintavanki saa hankkia vankilan välityksellä käyttöesineitä ja tarvikkeita, joiden hallussapito on 1 §:n 1 ja 2 momentin nojalla sallittu.

3 momentti kumotaan

järjestyksen turvaamiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

Perustellusta syystä tutkintavanki saa vankilan välityksellä toimittaa rahaa ja muita maksuvälineitä vankilan ulkopuolelle tai toiselle vangille.

4 momentti kumotaan

6 §

Omaisuu den palauttaminen

Kun tutkintavanki vapautuu vankilasta, hänen rahansa, muut maksuvälineensä ja omaisuutensa on luovutettava hänelle omaisuusluettelon allekirjoitusta vastaan. Tutkintavangin maksukortilla olevat rahavarat talletetaan tutkintavangin ilmoittamalle tilille. Jos tallettaminen pankkitilille ei ole mahdollista, rahavarat luovutetaan tutkintavangille käteisenä rahana tai muulla tarkoituksenmukaisella tavalla. Jos tutkintavanki ei allekirjoita omaisuusluetteloa, kahden Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen on todistettava luettelo oikeaksi.

6 §

Omaisuu den palauttaminen

Kun tutkintavanki vapautuu vankilasta, hänen rahansa, muut maksuvälineensä ja omaisuutensa on luovutettava hänelle omaisuusluettelon allekirjoitusta vastaan. *Edellä 3 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitetut* rahavarat talletetaan tutkintavangin ilmoittamalle tilille. Jos tallettaminen pankkitilille ei ole mahdollista, rahavarat luovutetaan tutkintavangille käteisenä rahana tai muulla tarkoituksenmukaisella tavalla. Jos tutkintavanki ei allekirjoita omaisuusluetteloa, kahden Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen on todistettava luettelo oikeaksi.

7 §

Käyttöraha ja toimintaraha

uusi 2 momentti

7 §

Käyttöraha ja toimintaraha

Käyttöraha ja toimintaraha maksetaan tutkintavangin ilmoittamalle pankkitilille tai 3 §:n 2 momentissa tarkoitettuun maksuvälineeseen liitetyle tilille. Edellä 3 §:n 3 momentissa tarkoitettussa tilanteessa tutkintavangille maksettavasta käyttör ahasta ja toimintarahasta on pidettävä kirjaa muulla tavoin. Käyttöraha ja toimintaraha maksetaan vähintään kerran kuukaudessa.

8 §

Päätösvalta

Ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies tekee päätöksen siitä, että omaisuutta ei anneta tutkintavangin haltuun. Ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies voi antaa tutkintavangin haltuun sellaisia

8 §

Päätösvalta

Ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies tekee päätöksen siitä, että omaisuutta ei anneta tutkintavangin haltuun. Ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies voi antaa tutkintavangin haltuun sellaisia

esineitä ja aineita, joiden hallussapito on vankilassa sallittua.

Edellä 4 §:n 3 momentissa tarkoitetusta rahan tai maksuvälineiden käytön rajoittamisesta ja 4 momentissa tarkoitetusta rahan tai maksuvälineiden toimittamisesta vankilan ulkopuolelle tai toiselle vangille päättää vankilan yksikönpäällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta vastaava virkamies. Käyttörahan ja toimintarahan maksamisesta päättää vankilan yksikönpäällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty toiminnoista vastaava virkamies taikka ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies.

Edellä 3 a §:n 2 momentissa tarkoitetusta Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymän maksukortin käytön valvonnasta päättää rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta vastaava virkamies taikka ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies.

uusi 4 momentti

9 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset tutkintavangin hallussa pitämästä omaisuudesta sekä rahan ja maksuvälineiden käytöstä annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Rikosseuraamuslaitos antaa tarkemmat määräykset:

1) tutkintavangin käyttöön annettavan maksukortin ominaisuuksista, käyttöön antamisesta, säilyttämisestä ja käytöstä;

2) omaisuuden säilyttämisestä, lähettämisestä ja hävittämisestä;

esineitä ja aineita, joiden hallussapito on vankilassa sallittua.

Käyttörahan ja toimintarahan maksamisesta päättää vankilan yksikönpäällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty toiminnoista vastaava virkamies taikka ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies.

Edellä 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun maksuvälineen antamisesta vangin käyttöön tai 3 §:n 3 momentissa tarkoitetusta rahan käytön järjestämisestä päättää ohjauksen ja valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies. Mainituissa momenteissa tarkoitetusta rahan siirtämisen epäämisestä päättää vankilan yksikönpäällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta vastaava virkamies.

Edellä 3 a §:n 2 momentissa tarkoitetusta Rikosseuraamuslaitoksen hyväksymän maksuvälineen käytön valvonnasta päättää turvallisuudesta vastaava virkamies taikka rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies.

9 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset tutkintavangin hallussa pitämästä omaisuudesta, tavaroiden hankkimisesta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Rikosseuraamuslaitos antaa tarkemmat määräykset:

1) tutkintavangin käyttöön 3 §:n 1 ja 2 momentin nojalla annettavan maksuvälineen ominaisuuksista, käyttöön antamisesta, säilyttämisestä ja käytöstä sekä 3 §:n 3 momentissa tarkoitetusta rahan käytön järjestämisestä;

2) omaisuuden säilyttämisestä, lähettämisestä ja hävittämisestä;

3) omaisuusluettelosta ja siitä, mitä omaisuutta luetteloon merkitään;

3) omaisuusluettelosta ja siitä, mitä omaisuutta luetteloon merkitään;

4) vankeuslain 9 luvun 6 §:ssä tarkoitetun provision maksamisesta ja provision määrästä sekä mainitussa pykälässä tarkoitetun toimintarahan suorittamatta jättämisestä.

6 luku

Sosiaali- ja terveydenhuolto

2 §

Tilapäinen hoito ja tutkimus vankilan ulkopuolella

Jos sairasta tai vammautunutta tutkintavankia ei voida asianmukaisesti hoitaa tai tutkia Vankiterveydenhuollon yksikössä, hänet on lähetettävä tarpeellisen valvonnan alaisena tilapäisesti vankilan ulkopuolelle hoitoon tai tutkimukseen.

uusi 2 momentti

4) vankeuslain 9 luvun 6 §:ssä tarkoitetun provision maksamisesta ja määrästä.

6 luku

Sosiaali- ja terveydenhuolto

2 §

Tilapäinen hoito ja tutkimus vankilan ulkopuolella

Jos sairasta tai vammautunutta tutkintavankia ei voida asianmukaisesti hoitaa tai tutkia Vankiterveydenhuollon yksikössä, hänet on lähetettävä tarpeellisen valvonnan alaisena tilapäisesti vankilan ulkopuolelle hoitoon tai tutkimukseen. Valvonnasta säädetään 9 luvun 14 §:n 3 momentissa.

Sen estämättä mitä potilaan asemasta ja oikeuksista annetun lain (785/1992) 4 §:ssä ja hallintolain (434/2003) 45 §:ssä säädetään, Rikosseuraamuslaitos voi jättää ilmoittamatta tutkintavangille hoitoon pääsyn tarkan ajankohdan, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Päätöksessä on kuitenkin ilmoitettava vähintään suuntaa-antava tieto ajankohdasta hoitokäyntiin valmistautumista varten.

7 luku

Vapaa-aika

1 §

Vapaa-ajan toiminta

Osallistuminen voidaan kieltää tai sitä rajoittaa, jos tutkintavanki:

7 luku

Vapaa-aika

1 §

Vapaa-ajan toiminta

Tehostetun valvonnan osastolle sijoitettu tutkintavanki saa osallistua vapaa-ajan toimintoihin ja viettää vapaa-aikaa yhdessä

1) suorittaa 10 luvun 4 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua yksinäisyysrangaistusta; taikka

2) on 10 luvun 11 §:ssä tai 13 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitetun toimenpiteen kohteena.

Tutkintavangilta, joka on päähtynyt tai joka häiritsee vapaa-ajan toimintaa taikka vaarantaa vankilan järjestystä tai turvallisuutta, voidaan evätä oikeus osallistua vapaa-ajan tilaisuuteen.

muiden osastolle sijoitettujen tutkintavankien kanssa.

Osallistuminen voidaan kieltää tai sitä rajoittaa, jos tutkintavanki:

1) suorittaa 10 luvun 4 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua yksinäisyysrangaistusta; taikka

2) on 10 luvun 11 §:ssä tai 13 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitetun toimenpiteen kohteena.

Tutkintavangin osallistuminen vapaa-ajan tilaisuuteen voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi tai välttämätöntä tutkintavangin terveydentilan vuoksi.

2 §

Uskonnonharjoitus

Tutkintavangilla on oikeus osallistua vankilassa järjestettyihin jumalanpalveluksiin, hartaushetkiin ja muihin hengellisiin tilaisuuksiin, jollei hän ole:

1) sijoitettu varmuusosastolle tai suorita 10 luvun 4 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua yksinäisyysrangaistusta; taikka

Tutkintavangilta, joka on päähtynyt tai joka häiritsee 1 momentissa tarkoitettua tilaisuutta taikka vaarantaa vankilan järjestystä tai turvallisuutta, voidaan evätä oikeus osallistua tilaisuuteen. Jos tutkintavanki ei saa osallistua yhteisiin tilaisuuksiin, hänen mahdollisuudestaan uskonnonharjoitukseen on huolehdittava muulla tavoin.

3 §

2 §

Uskonnonharjoitus

Tutkintavangilla on oikeus osallistua vankilassa järjestettyihin jumalanpalveluksiin, hartaushetkiin ja muihin hengellisiin tilaisuuksiin, jollei hän ole:

1) sijoitettu varmuusosastolle tai *tehostetun valvonnan osastolle taikka* suorita 10 luvun 4 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua yksinäisyysrangaistusta; taikka

Tutkintavangin osallistuminen 1 momentissa tarkoitettuun tilaisuuteen voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi tai tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi taikka välttämätöntä tutkintavangin terveydentilan vuoksi. Jos tutkintavanki ei saa osallistua yhteisiin tilaisuuksiin, hänen mahdollisuudestaan uskonnonharjoitukseen on huolehdittava muulla tavoin.

3 §

Kirjasto

Tutkintavangilta, joka on päihtynyt tai joka häiritsee kirjastossa käyntiä taikka vaarantaa vankilan järjestystä tai turvallisuutta, voidaan evätä oikeus päästä vankilan kirjastoon.

5 §

Päätösvalta

Vapaa-ajan toimintaan, jumalanpalvelukseen, hartaushetkeen ja muuhun uskonnolliseen tilaisuuteen osallistumisen taikka kirjastoon pääsyn epäämisestä sekä 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua osallistumisen kieltämisestä tai rajoittamisesta päättää ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies taikka, jos asia ei siedä viivytystä, ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies. Ennen epäämispäätöksen tekemistä tulee kuulla tilaisuuden järjestäjää.

8 luku

Kirjeenvaihto, puhelut ja sähköinen viestintä

1 §

Kirjeenvaihto ja postilähetysten tarkastaminen

Tutkintavangilla on oikeus kirjeenvaihtoon postin välityksellä, jollei tätä oikeutta ole pakkokeinolain 4 luvun nojalla rajoitettu.

Tutkintavangille saapunut tai tutkintavangilta peräisin oleva suljettu kirje tai muu postilähetys saadaan tarkastaa läpivalaisemalla tai muulla vastaavalla tavalla sitä avaamatta sen *tutkimiseksi*, sisältääkö se 5 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai esineitä.

Tutkintavangille saapunut kirje tai muu postilähetys saadaan avata ja sen sisältö tarkastaa

Kirjasto

Tutkintavangin pääsy vankilan kirjastoon voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi tai tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi taikka välttämätöntä tutkintavangin terveydentilan vuoksi.

5 §

Päätösvalta

Vapaa-ajan toimintaan, jumalanpalvelukseen, hartaushetkeen ja muuhun uskonnolliseen tilaisuuteen osallistumisen taikka kirjastoon pääsyn *keskeyttämisestä tai* epäämisestä sekä 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua osallistumisen kieltämisestä tai rajoittamisesta päättää ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies taikka, jos asia ei siedä viivytystä, ohjaus- tai valvontatehtävissä toimiva virkamies. Ennen epäämispäätöksen tekemistä tulee kuulla tilaisuuden järjestäjää.

8 luku

Kirjeenvaihto, puhelut ja sähköinen viestintä

1 §

Kirjeenvaihto ja postilähetysten tarkastaminen

Tutkintavangilla on oikeus kirjeenvaihtoon postin välityksellä, jollei tätä oikeutta ole pakkokeinolain 4 luvun nojalla rajoitettu.

Tutkintavangille saapunut tai vangilta peräisin oleva suljettu kirje tai muu postilähetys *voidaan* tarkastaa läpivalaisemalla tai muulla vastaavalla tavalla sitä avaamatta sen *selvittämiseksi*, sisältääkö se 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai esineitä.

Tutkintavangille saapunut kirje tai muu postilähetys voidaan avata ja sen sisältö

lähetyksen sisältämää viestiä lukematta sen selvittämiseksi, sisältääkö se 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai esineitä. Tutkintavangilta peräisin oleva kirje tai muu postilähetys *saadaan* avata ja sen sisältö tarkastaa lähetyksen sisältämää viestiä lukematta, *jos lähetyksen muodosta tai koosta voidaan päätellä, että se sisältää muutakin kuin luottamuksellisen viestin, tai jos muutoin on perusteltua syytä epäillä, että se sisältää mainitunlaisia aineita tai esineitä.*

Jos tarkastuksen yhteydessä löydetään aineita tai esineitä, joita tutkintavangilla ei ole lupa pitää hallussaan, ne on otettava vankilassa säilytettäväksi. Rahavarat on merkittävä vangin tilille. Omaisuuden alkuperän laillisuutta epäiltäessä tehtävästä ilmoituksesta säädetään 16 luvun 1 §:ssä.

2 §

Viestin lukeminen ja jäljennöksen ottaminen

Tutkintavangille saapunut tai tutkintavangilta peräisin oleva kirje, muu postilähetys ja viesti saadaan lukea, *jos se on tarpeen kyseisen tutkintavangin rikostaustaan, hänen tutkintavankeusaikaiseen käyttäytymiseensä, lähetykseen tai sen lähettäjään taikka vastaanottajaan liittyvästä perustellusta syyistä tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi, rikoksen estämiseksi, vankilan järjestystä uhkaavan vaaran torjumiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.* Lukemiseen oikeuttava päätös voidaan tehdä enintään kahden viikon määräajaksi kerrallaan.

Tutkintavangin on merkittävä nimensä muulle kuin 3 §:ssä tarkoitettulle valvontaviranomaiselle lähettämäänsä kirjeeseen, muuhun postilähetykseen ja viestiin, jollei hän anna niitä henkilökohtaisesti suoraan vankilan henkilökunnalle. Tutkintavangilta peräisin oleva kirje, muu postilähetys tai viesti voidaan lähettäjän selvittämiseksi avata, jollei lähettäjää voida selvittää kirjettä, postilähetystä tai viestiä avaamatta. Tällöin kirjettä tai viestiä ei saa lukea *enemmälti* kuin lähettäjän selvittämiseksi on tarpeen.

tarkastaa lähetyksen sisältämää viestiä lukematta sen selvittämiseksi, sisältääkö se 5 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä. Tutkintavangilta peräisin oleva kirje tai muu postilähetys voidaan avata ja sen sisältö tarkastaa lähetyksen sisältämää viestiä lukematta, jos se on perusteltua sen selvittämiseksi, sisältääkö se 5 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä.

Jos tarkastuksen yhteydessä löydetään aineita tai esineitä, joita tutkintavangilla ei ole lupa pitää hallussaan, ne on otettava vankilassa säilytettäväksi. *Rahan käsittelyssä noudatetaan 5 luvun 3 §:ää.* Omaisuuden alkuperän laillisuutta epäiltäessä tehtävästä ilmoituksesta säädetään 16 luvun 1 §:ssä.

2 §

Viestin lukeminen ja jäljennöksen ottaminen

Tutkintavangille saapunut tai tutkintavangilta peräisin oleva kirje, muu postilähetys ja viesti saadaan lukea *ja ottaa siitä jäljennös*, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Lukemiseen oikeuttava päätös voidaan tehdä enintään 30 päivän määräajaksi kerrallaan.

Tutkintavangin on merkittävä nimensä muulle kuin 4 §:ssä tarkoitettulle valvontaviranomaiselle lähettämäänsä kirjeeseen, muuhun postilähetykseen ja viestiin, jollei hän anna niitä henkilökohtaisesti suoraan vankilan henkilökunnalle. Tutkintavangilta peräisin oleva kirje, muu postilähetys tai viesti voidaan lähettäjän selvittämiseksi avata, jollei lähettäjää voida selvittää kirjettä, postilähetystä tai viestiä avaamatta. Tällöin kirjettä tai viestiä ei saa lukea *enempää* kuin lähettäjän selvittämiseksi on välttämätöntä.

Kirjeestä, muusta postilähetystä ja viestistä saadaan ottaa jäljennös, jos sitä luettaessa käy ilmi, että se todennäköisesti sisältää suunnitelmia taikka tietoja:

1) rikoksesta, josta säädetty ankarin rangaistus on vähintään vuosi vankeutta, tai tällaisen rikoksen rangaistavasta yrityksestä; taikka

2) huumausaineen käyttörikoksesta.

2 a §

Lukemisesta ilmoittaminen

Jos tutkintavangille saapunut tai häneltä peräisin oleva kirje, muu postilähetys tai viesti luetaan, lukemisesta ja lukemisen perusteesta on viipymättä annettava *tieto* tutkintavangille. Ilmoittamista voidaan lykätä, jos se on *tarpeen* rikoksen estämiseksi, *vankilan järjestyksestä uhkaavan vaaran torjumiseksi taikka* vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Ilmoitus lukemisesta ja sen perusteesta on kuitenkin annettava *kahden viikon* kuluessa lukemisesta tai, jos tutkintavanki vapautetaan ennen mainittua määräaikaa, viimeistään tutkintavangin vapautuessa, jollei muusta lainsäädännöstä muuta johdu.

Jos kirje lukemisen jälkeen pidätetään 5 §:ssä tarkoitetulla perusteella, tiedon antamisessa noudatetaan, mitä 5 §:ssä säädetään.

4 §

Kirjeenvaihto asiamiehen kanssa

Tutkintavangin asianajajalleen tai muulle oikeudenkäymiskaaren 15 luvun 2 §:n 1 tai 5 momentissa tarkoitetulle oikeudenkäyntiasiamiehelle tai -avustajalle osoittamaa kirjettä tai muuta postilähetystä ei saa tarkastaa eikä lukea.

Tutkintavangille saapunut kirje tai muu postilähetys, johon merkitystä lähettäjätiedosta ilmenee, että kirjeen lähettäjä on 1 momentissa tarkoitettu asiamies, *saadaan* tutkintavangin läsnä ollessa avata ja sen sisältö tarkastaa lähetysten sisältämää viestiä lukematta, jos on syytä epäillä, että kirje sisältää 5 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai

2 a §

Lukemisesta ilmoittaminen

Jos tutkintavangille saapunut tai häneltä peräisin oleva kirje, muu postilähetys tai viesti luetaan, lukemisesta ja lukemisen perusteesta on viipymättä annettava tutkintavangille tieto. Ilmoittamista voidaan lykätä, jos se on *välttämätöntä* rikoksen estämiseksi, *vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi*, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Ilmoitus lukemisesta ja sen perusteesta on kuitenkin annettava *30 päivän* kuluessa lukemisesta tai, jos tutkintavanki vapautetaan ennen mainittua määräaikaa, viimeistään tutkintavangin vapautuessa, jollei muusta lainsäädännöstä muuta johdu.

Jos kirje lukemisen jälkeen pidätetään 6 §:ssä tarkoitetulla perusteella, tiedon antamisessa noudatetaan, mitä 6 §:ssä säädetään.

4 §

Kirjeenvaihto asiamiehen kanssa

Tutkintavangin asianajajalleen tai muulle oikeudenkäymiskaaren 15 luvun 2 §:n 1 tai 5 momentissa tarkoitetulle oikeudenkäyntiasiamiehelle tai -avustajalle osoittamaa kirjettä tai muuta postilähetystä ei saa tarkastaa eikä lukea.

Tutkintavangille saapunut kirje tai muu postilähetys, johon merkitystä lähettäjätiedosta ilmenee, että kirjeen lähettäjä on 1 momentissa tarkoitettu asiamies, *voidaan* tutkintavangin läsnä ollessa avata ja sen sisältö tarkastaa lähetysten sisältämää viestiä lukematta, jos se on *välttämätöntä sen selvittämiseksi, sisältääkö* kirje 5 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa

esineitä. Tarkastuksessa noudatetaan muutoin, mitä 1 §:n 4 momentissa säädetään.

tarkoitettuja aineita tai esineitä. Tarkastuksessa noudatetaan muutoin, mitä 1 §:n 4 momentissa säädetään.

5 §

Kirjeen tai postilähetyksen pidättäminen

Tutkintavangin lähettämä tai hänelle saapunut kirje, muu postilähetykset tai viesti saadaan pidättää, jos sen perille toimittaminen vaarantaa tutkintavankeuden tarkoituksen tai jos pidättäminen on tarpeen rikoksen estämiseksi, vankilan järjestystä uhkaavan vaaran torjumiseksi taikka tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

Kirjeen, muun postilähetyksen tai viestin pidättämisestä ja pidättämisen syystä on annettava viipymättä tieto vastaanottajalle tai lähettäjälle, jollei 1 momentissa mainitusta syystä muuta johdu. Kirje, muu postilähetykset tai viesti, jota ei 1 momentissa tarkoitettua syystä toimiteta perille, on palautettava lähettäjälle tai annettava tutkintavangille hänen vapautuessaan.

Tutkintavangin lähettämä postiennakkotilaus tai muu luotolla tapahtuva tilaus voidaan pidättää, jos tutkintavangilla ei ole varoja tilauksen maksamiseen. Tilattu lähetykset voidaan palauttaa lähettäjälle ilman vangin suostumusta.

6 §

Puhelimen käyttö

Tutkintavangille on annettava omalla kustannuksellaan mahdollisuus olla puhelimitse yhteydessä vankilan ulkopuolelle, jollei tätä oikeutta ole pakkokeinolain 4 luvun mukaisesti rajoitettu. Vankilan järjestyssäännössä voidaan antaa vankilan toiminnan ja järjestyksen kannalta välttämättömiä määräyksiä puhelimen käyttöäjoista.

Puhelimen käytön ehdoksi voidaan asettaa, että tutkintavanki ilmoittaa, kehen hänellä on tarkoitus olla yhteydessä. Puhelimen käyttö voidaan keskeyttää tai evätä, jos näin on tarpeen tehdä rikoksen estämiseksi, vankilan

5 §

Kirjeen tai postilähetyksen pidättäminen

Tutkintavangin lähettämä tai hänelle saapunut kirje, muu postilähetykset tai viesti saadaan pidättää, jos pidättäminen on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

Kirjeen, muun postilähetyksen tai viestin pidättämisestä ja pidättämisen syystä on annettava viipymättä tieto vastaanottajalle tai lähettäjälle, jollei 1 momentissa mainitusta syystä muuta johdu. Kirje, muu postilähetykset tai viesti, jota ei 1 momentissa tarkoitettua syystä toimiteta perille, on palautettava lähettäjälle tai annettava tutkintavangille hänen vapautuessaan.

Tutkintavangin lähettämä postiennakkotilaus tai muu luotolla tapahtuva tilaus voidaan pidättää, jos tutkintavangilla ei ole varoja tilauksen maksamiseen. Tilattu lähetykset voidaan palauttaa lähettäjälle ilman tutkintavangin suostumusta.

6 §

Puhelimen käyttö

Tutkintavangille on annettava omalla kustannuksellaan mahdollisuus olla puhelimitse yhteydessä vankilan ulkopuolelle, jollei tätä oikeutta ole pakkokeinolain 4 luvun mukaisesti rajoitettu.

Puhelimen käyttö tulee sallia sitä varten varattuina aikoina niin usein kuin se vankilan järjestyksestä ja toimintaa häiritsemättä on mahdollista ja muulloinkin, jos se on tarpeen

järjestyksen ylläpitämiseksi tai jos puhelu vaarantaa tutkintavankeuden tarkoituksen.

tutkintavangin yhteyksien säilymiseksi tai muusta tärkeästä syystä. Puhelimen käytön ehdoksi voidaan asettaa, että vanki ilmoittaa, kehen hänellä on tarkoitus olla yhteydessä. Puhelimen käyttö voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

7 §

Puhelun kuunteleminen ja tallentaminen

Tutkintavangin puhelua saadaan kuunnella ja puhelu tallentaa, jos se on tarpeen kyseisen tutkintavangin rikostaustaan, hänen tutkintavankeusaikaiseen käyttäytymiseensä tai puhelun vastaanottajaan liittyvästä perustellusta syystä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksestä uhkaavan vaaran torjumiseksi, tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi taikka tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Puhelun kuuntelemiseen ja tallentamiseen oikeuttava päätös voidaan tehdä enintään 14 päivän määräajaksi kerrallaan.

7 §

Puhelun kuunteleminen ja tallentaminen

Tutkintavangin 6 §:ssä tarkoitettua puhelua voidaan kuunnella ja puhelu tallentaa, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Puhelun kuuntelemiseen ja tallentamiseen oikeuttava päätös voidaan tehdä enintään 30 päivän määräajaksi kerrallaan.

7 c §

Sähköisen viestinnän valvonta

Sen lisäksi mitä tietoyhteiskuntakaarissa (917/2014) säädetään, vankilalla on oikeus tarvittaessa hakea viestin ja puhelun lähettämistä ja vastaanottamista koskevat tiedot joko tutkintavangin viestintään käyttämästä laitteesta tai vankilan hallinnoimista viestinnän välittämiseen ja käsittelyyn tarkoitetuista laitteista ja järjestelmistä.

7 c §

Sähköisen viestinnän valvonta

Sen lisäksi mitä sähköisen viestinnän palveluista annetussa laissa (917/2014) säädetään, Rikosseuraamuslaitoksella on oikeus tarvittaessa hakea tutkintavankien käyttämien internetsivujen ja Rikosseuraamuslaitoksen ylläpitämän sähköpostin viestien välitystiedot vankilan hallinnoimista viestinnän välittämiseen ja käsittelyyn tarkoitetuista laitteista ja järjestelmistä. Välitystiedot on hävitettävä viipymättä toimenpiteen jälkeen, jollei laissa toisin säädetä.

Tutkintavangille Rikosseuraamuslaitoksen ylläpitämään sähköpostiin saapuneen ja

Tutkintavangille saapuneen ja hänen lähettämänsä sähköpostiviestin valvonnassa sovelletaan 2–5 §:n säännöksiä.

Sähköpostin lähettämistä ja internetin käyttöä voidaan valvoa teknisellä valvonnalla ja siten, että Rikosseuraamuslaitoksen virkamies on läsnä.

8 §

Kirjeenvaihto, puhelut ja sähköinen viestintä varmuusosastolla

Varmuosastolla olevalta tutkintavangilta peräisin oleva ja tutkintavangille saapunut muu kuin 3 ja 4 §:ssä tarkoitettu kirje, muu postilähetys ja viesti saadaan lukea, jos se on tarpeen kyseisen tutkintavangin rikostautaan, hänen tutkintavankeusaikaiseen käyttäytymiseensä, lähetykseen tai sen lähettäjään taikka vastaanottajaan liittyvästä syystä tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi, rikoksen estämiseksi, vankilan järjestystä uhkaavan vaaran torjumiseksi taikka tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Muutoin tutkintavangin kirjeenvaihtoon sovelletaan, mitä 1 §:ssä, 2 §:n 2 ja 3 momentissa sekä 2 a, 3–5 ja 9 §:ssä säädetään.

Varmuosastolla olevan tutkintavangin puhelimen käytön ehtona on, että vanki suostuu siihen, että hänen puhelunsa voidaan kuuntelun lisäksi tallentaa. Muutoin puhelun kuuntelemiseen sovelletaan, mitä 7 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään.

hän lähettämänsä sähköpostiviestin valvonnassa sovelletaan 2–5 §:ää. Varmuosastolla olevan tutkintavangin vankisähköpostin valvontaan sovelletaan kuitenkin 8 §:n 1 momenttia.

Tutkintavangin 7 a ja 7 b §:ssä tarkoitettua sähköistä viestintää voidaan valvoa teknisellä valvonnalla ja siten, että Rikosseuraamuslaitoksen virkamies on läsnä.

Sähköpostin tai internetin käyttö voidaan keskeyttää tai evätä, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

8 §

Kirjeenvaihto ja puhelut varmuusosastolla

Varmuosastolla olevalta tutkintavangilta peräisin oleva ja tutkintavangille saapunut muu kuin 3 ja 4 §:ssä tarkoitettu kirje, muu postilähetys ja viesti voidaan lukea ja ottaa siitä jäljennös, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Lukemiseen oikeuttava päätös voidaan tehdä enintään kolmen kuukauden määräajaksi kerrallaan. Muutoin tutkintavangin kirjeenvaihtoon sovelletaan, mitä 1 §:ssä, 2 §:n 2 ja 3 momentissa sekä 2 a, 3–5 ja 9 §:ssä säädetään.

Varmuosastolla olevan tutkintavangin 7 §:ssä tarkoitettua puhelua voidaan kuunnella ja puhelu tallentaa, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Puhelun kuunteluun oikeuttava päätös voidaan tehdä enintään kolmen kuukauden määräajaksi kerrallaan. Muutoin puhelun kuuntelemiseen sovelletaan, mitä 7 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään.

3 momentti kumotaan

Varmuusosastolle sijoitetulle vangille ei voida myöntää lupaa 7 a §:ssä tarkoitettuun sähköpostin käyttöön.

9 §

Päätösvalta

Sähköpostin tai internetin käyttöä koske-
vasta luvasta ja luvan peruuttamisesta päättää
vankilan yksikönpäällikkö tai turvallisuudesta
taikka toiminnoista vastaava virkamies.

10 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset kirjeiden tarkastamis-
, lukemis-, jäljentämis- ja pidättämismenette-
lystä, puhelun kuuntelemisesta ja tallentami-
sesta sekä sähköisen viestinnän käytöstä ja
valvonnasta annetaan valtioneuvoston ase-
tuksella.

9 luku

**Tapaamiset ja muut yhteydet vankilan ul-
kopuolelle**

1 §

Tapaaminen

16 §

Päätösvalta

Sähköpostin tai internetin käyttöä koske-
vasta luvasta ja luvan peruuttamisesta päättää
vankilan yksikönpäällikkö tai turvallisuudesta
taikka toiminnoista vastaava virkamies. Säh-
köpostin tai internetin käytön keskeyttämi-
sestä tai epäämisestä päättää ohjauksen tai
valvonnan esimiestehtävissä toimiva virka-
mies tai ohjaus- tai valvontatehtävissä toi-
miva virkamies.

*Internetsivujen avaamisesta päättää Rikos-
seuraamuslaitoksen työjärjestyksessä mää-
rätty Rikosseuraamuslaitoksen virkamies.*

10 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset kirjeiden tarkasta-
mis-, lukemis-, jäljentämis- ja pidättämisme-
nettelystä sekä puhelun kuuntelemisesta ja tal-
lentamisesta annetaan valtioneuvoston ase-
tuksella.

*Rikosseuraamuslaitos antaa tarkemmat
määräykset:*

- 1) vankiloiden puhelinjärjestelmästä;*
- 2) matkapuhelimen haltuun antamisesta,
säilyttämisestä ja käytöstä;*
- 3) internet-sivujen avaamisessa noudatetta-
vasta menettelystä.*

9 luku

**Tapaamiset ja muut yhteydet vankilan ul-
kopuolelle**

1 §

Tapaaminen

Tutkintavangin ja tapaajan välinen keskustelu voidaan kuunnella ja tallentaa teknisellä laitteella, jos se on tarpeen kyseisen tutkintavangin rikostaustaan, hänen tutkintavankeus-aikaiseen käyttäytymiseensä tai tapaajaan liittyvästä perustellusta syystä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestystä uhkaavan vaaran torjumiseksi, tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi taikka tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi. Varmuusosastolle sijoitetun tutkintavangin keskustelu voidaan kuunnella ja tallentaa teknisellä laitteella 2 momentissa tarkoitetussa valvotussa tapaamisessa, 3 §:ssä tarkoitetussa lapsen tapaamisessa ja 10 §:ssä tarkoitetussa yhteydenpidossa videoyhteyden välityksellä. Keskustelun kuuntelusta ja tallentamisesta on ennen toimenpiteen aloittamista ilmoitettava tutkintavangille ja tapaajalle.

Tapaaminen voidaan järjestää erillään muista tutkintavangeista ja tapaajista, jos on syytä epäillä, että tapaamisesta voi tapaajan tai tutkintavangin rikostausta tai tutkintavangin vankila-aikainen käyttäytyminen huomioon ottaen aiheutua vaaraa vankilan järjestykselle tai turvallisuudelle taikka tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuudelle.

Valvotussa tapaamisessa, 3 §:ssä tarkoitetussa lapsen tapaamisessa, 5 §:ssä tarkoitetussa vankien välisessä valvotussa tapaamisessa ja 10 §:ssä tarkoitetussa yhteydenpidossa videoyhteyden välityksellä tutkintavangin ja tapaajan välinen keskustelu voidaan kuunnella ja tallentaa teknisellä laitteella, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Keskustelun kuuntelusta ja tallentamisesta on ennen toimenpiteen aloittamista ilmoitettava tutkintavangille ja tapaajalle. Varmuusosastolle sijoitetun tutkintavangin keskustelu voidaan kuunnella ja tallentaa tässä momentissa tarkoitetussa tapaamisessa, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Varmuusosastolla olevan tutkintavangin tapaamisen kuuntelemista ja tallentamista koskeva päätös voidaan tehdä enintään kolmen kuukauden määräajaksi kerrallaan.

Tapaaminen voidaan järjestää erillään muista tutkintavangeista ja tapaajista, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi. Tapaaminen on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä erillään muista tutkintavangeista ja tapaajista myös tutkintavangin tai tapaajan pyynnöstä. Tässä momentissa tarkoitetussa tapaamisessa tutkintavanki ja tapaaja eivät saa käyttää muistiinpanovälineitä.

4 §

Asiamiehen tapaaminen

Tapaamista voidaan valvoa, jos se on välttämätöntä vankilan järjestyksen tai turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka jos tutkintavanki

4 §

Asiamiehen tapaaminen

Tapaamista voidaan valvoa, jos se on välttämätöntä rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi,

tai asiamies sitä nimenomaisesti pyytää. Valvonta suoritetaan näköyhteyden tai teknisen laitteen avulla tutkintavangin ja asiamiehen välistä keskustelua kuulematta ja tallentamatta. Tapaaminen voidaan tarvittaessa järjestää myös tilassa, jossa tutkintavangin ja asiamiehen välissä on rakenteellisia esteitä. Tapaamisen valvonnasta on ennen valvonnan aloittamista ilmoitettava tutkintavangille ja hänen asiamiehelleen.

tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi, tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi taikka jos tutkintavanki tai asiamies sitä nimenomaisesti pyytää. Valvonta suoritetaan näköyhteyden tai teknisen laitteen avulla tutkintavangin ja asiamiehen välistä keskustelua kuulematta ja tallentamatta. Tapaaminen voidaan tarvittaessa järjestää myös tilassa, jossa tutkintavangin ja asiamiehen välissä on rakenteellisia esteitä. Tapaamisen valvonnasta on ennen valvonnan aloittamista ilmoitettava tutkintavangille ja hänen asiamiehelleen.

6 §

Tapaamisen keskeyttäminen

Tapaaminen voidaan keskeyttää, jos se on *tarpeen rikoksen estämiseksi taikka vankilan järjestyksen tai turvallisuuden ylläpitämiseksi.*

7 §

Tapaamisen peruuttaminen ja epääminen

Tapaaminen voidaan evätä, jos:

1) tapaaaja ei pysty luotettavasti todistamaan henkilöllisyyttään;

2) tapaaaja kieltäytyy 12 luvun 2 §:ssä tarkoitettua turvatarkastuksesta tai 12 luvun 3 §:ssä tarkoitettua henkilöntarkastuksesta;

3) tapaaaja on ulkonaisista merkeistä päätellen päihtynyt;

4) on perusteltua syytä epäillä, että tapaamisesta aiheutuu vaaraa vankilan järjestykselle tai turvallisuudelle taikka tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuudelle.

6 §

Tapaamisen keskeyttäminen

Tapaaminen voidaan keskeyttää, jos se on *perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.*

7 §

Tapaamisen peruuttaminen ja epääminen

Tapaaminen voidaan evätä, jos:

1) tapaaaja ei pysty luotettavasti todistamaan henkilöllisyyttään;

2) tapaaaja kieltäytyy 17 luvun 2 §:ssä tarkoitettua turvatarkastuksesta tai 17 luvun 3 §:ssä tarkoitettua henkilöntarkastuksesta;

3) tapaaaja on ulkonaisista merkeistä päätellen päihtynyt;

4) *se on muuten perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.*

8 §

Tapaamiskielto

Jos tapaajan on todettu kuljettaneen tai yrittäneen kuljettaa huumausaineita taikka 5 luvun 1 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä vankilaan taikka vaarantaneen turvallisuutta tai vakavasti häirinneen vankilan järjestystä, tapaajalle voidaan antaa olosuhteisiin nähden kohtuullinen, enintään kuuden kuukauden pituinen kielto vierailla vankilassa. Tapaamiskieltoa voidaan jatkaa, jos se on edelleen tarpeen kiellon perusteena olevan toiminnan estämiseksi.

8 §

Tapaamiskielto

Tapaajalle voidaan antaa olosuhteisiin nähden kohtuullinen enintään kuuden kuukauden pituinen kielto tapaamisiin ja yhteydenpitoon videoyhteyden välityksellä, jos se on välttämätöntä sen vuoksi, että tapaajan on todettu kuljettaneen tai yrittäneen kuljettaa 5 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä vankilaan tai muulla tavoin vaarantaneen vankilan järjestystä ja turvallisuutta, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuutta taikka tutkintavankeuden tarkoitusta. Tapaamiskieltoa voidaan jatkaa enintään 30 päiväksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä kiellon perusteena olevan toiminnan estämiseksi.

9 §

Tavaroiden vastaanottaminen ja tarkastaminen

Tapaamisen yhteydessä vankilassa voidaan ottaa vastaan vähäinen määrä sellaisia tavaroita tai esineitä, joiden hallussapito vankilassa on 5 luvun 1 §:n 1 ja 2 momentin mukaan sallittu. *Tarkempia määräyksiä vastaanotettavasta omaisuudesta ja sen määrästä sekä menettelytavasta tavaroita vastaanotettaessa annetaan 10 luvun 1 §:ssä tarkoitettussa vankilan järjestyssäännössä.*

Tapaajan tuomat tavarat on tarkastettava ennen niiden luovuttamista tutkintavangille.

9 §

Tavaroiden vastaanottaminen ja tarkastaminen

Tapaamisen yhteydessä vankilassa voidaan ottaa vastaan vähäinen määrä sellaisia tavaroita tai esineitä, joiden hallussapito vankilassa on 5 luvun 1 §:n 1 ja 2 momentin mukaan sallittu.

Tapaajan tuomat tavarat on tarkastettava ennen niiden luovuttamista vangille.

14 §

Poistumislupa erittäin tärkeästä syystä ja lupa poistua saatettuna

Tutkintavangille voidaan antaa lupa tarpeellisen valvonnan alaisena lyhyeksi aikaa poistua vankilasta Suomen alueelle vakavasti sairaana olevan lähiomaisen tai muun läheisen tapaamista samoin kuin lähiomaisen tai muun

14 §

Tutkintavangin poistumisluvat

Tutkintavangille on myönnettävä poistumislupa vakavasti sairaana tai saattohoidossa olevan lähiomaisen tai muun läheisen tapaamista samoin kuin lähiomaisen tai muun läheisen hautaan saattamista tai muuta vastaavaa erittäin tärkeää syytä varten, jollei tätä oikeutta yhteydenpitoon ole pakkokeinolain 4

läheisen hautaan saattamista varten taikka muusta vastaavasta erittäin tärkeästä syystä.

Tutkintavangille voidaan myös antaa lupalupa tarpeellisen valvonnan alaisena lyhyeksi ajaksi poistua vankilasta kiireellisen ja välttämättömän asian hoitamiseksi.

luvun nojalla rajoitettu. Poistumislupa myönnetään siksi ajaksi, jota erittäin tärkeä syy vaatii. Sen kesto voidaan kuitenkin rajoittaa, jos se on perusteltua karkaamisen, vapauttamisyrittäksen tai rikoksen estämiseksi taikka vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi.

Tutkintavangille voidaan myöntää poistumislupa kiireellisen ja välttämättömän asian hoitamiseksi, jollei tätä oikeutta yhteydenpitoon ole pakkokeinolain 4 luvun nojalla rajoitettu. Poistumislupa voi kestää enintään kuusi tuntia ja sen kokonaiskesto lisätään kohtuullinen matka-aika.

Tutkintavankia on poistumisluvalla valvottava Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen saattamana. Poistumislupa voidaan liittää lupamääräyksiä.

Poistumislupa voidaan keskeyttää, jos tutkintavanki rikkoo lupamääräyksiä tai tekee poistumisluvalla rikoksen. Poistumislupa voidaan keskeyttää myös, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, karkaamisen tai vapauttamisyrittäksen estämiseksi, vangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

17 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset poistumisluvasta, tapaamiskiellosta ja sen sisällöstä, tapaamisten valvonnan järjestämisestä sekä tapaamistilojen teknisistä ja rakenteellisista valvontajärjestelyistä annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Rikosseuraamuslaitos antaa tarkemmat määräykset tapaamisten järjestämisestä.

10 luku

Vankilan järjestys ja kurinpito

1 §

Vankilan järjestyssääntö

Vankilassa on järjestyssääntö, joka sisältää tätä lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä

17 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset poistumislupaan liitettävistä lupamääräyksistä, tapaamiskiellosta ja sen sisällöstä, tapaamisen valvonnan järjestämisestä sekä tapaamistilojen teknisistä ja rakenteellisista valvontajärjestelyistä annetaan valtioneuvoston asetuksella.

2 momentti kumotaan

10 luku

Vankilan järjestys ja kurinpito

1 §

Vankilan järjestyssääntö

ja määräyksiä tarkempia määräyksiä vankilan alueella liikkumisesta ja tilojen lukittuna pitämisestä, osastoista, tupakoinnin, tapaamisten ja puhelimen käytön sekä vapaa-ajan järjestämisestä, omaisuuden hallussapidosta sekä muista vastaavista vankilan järjestyksen ylläpitämiseen ja toimintojen järjestämiseen liittyvistä yksittäisistä seikoista.

Vankilassa on järjestyssääntö, joka sisältää tätä lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä tarkempia määräyksiä:

- 1) vankilan alueella liikkumisesta;
- 2) vankilan osastoista;
- 3) vankilassa ja sen osastoilla järjestettävistä toiminnoista ja vapaa-ajantoiminnoista;
- 4) tupakoinnin järjestämisestä;
- 5) tapaamisten ja etätapaamisten, kirjeenvaihdon, puhelimen käytön, sähköpostin käytön ja internetin käytön järjestämisestä;
- 6) elintarvikkeiden ja muun henkilökohtaiseen käyttöön sopivan tavarankäytöksen ja tarvikkeiden hankkimisesta vankilassa ja vastaanottamisesta vankilan ulkopuolelta;
- 7) tutkintavangin omaisuuden säilyttämisestä.

10 §

Kurinpitoasian käsittely

Järjestysrikkomus käsitellään siinä vankilassa, johon tutkintavanki on sijoitettu tai jossa tutkintavanki syyllistyi järjestysrikkomukseen. Vangin kuljetuksen aikana tekemä järjestysrikkomus käsitellään kuitenkin siinä vankilassa, johon tutkintavanki saapuu. Jos tutkintavanki siirretään järjestysrikkomuksen vuoksi avolaitoksesta suljettuun vankilaan, järjestysrikkomus voidaan käsitellä ja kurinpitorangeistus määrätä myös siinä vankilassa, johon vanki siirretään.

11 §

Tutkintavangin pitäminen erillään selvittämisen aikana

Järjestysrikkomusta selvitetäessä ja päätöstä kurinpitoasiassa odotettaessa tutkintavanki voidaan pitää erillään muista vangeista, jos se on tarpeen järjestyksen säilymiseksi tai muusta erityisestä syystä. Erillään pitäminen ei saa kestää kauempaa kuin on välttämätöntä eikä yli seitsemää vuorokautta. Erillään pitämisestä tulee mahdollisimman pian ilmoittaa terveydenhuollon ammattihenkilölle.

10 §

Kurinpitoasian käsittely

Järjestysrikkomus käsitellään siinä vankilassa, johon tutkintavanki on sijoitettu tai jossa tutkintavanki syyllistyi järjestysrikkomukseen. Vangin kuljetuksen aikana tekemä järjestysrikkomus käsitellään kuitenkin siinä vankilassa, johon tutkintavanki saapuu.

11 §

Tutkintavangin pitäminen erillään selvittämisen aikana

Järjestysrikkomusta selvitetäessä ja päätöstä kurinpitoasiassa odotettaessa tutkintavanki voidaan pitää erillään muista vangeista, jos se on perusteltua järjestysrikkomuksen selvittämiseksi. Erillään pitäminen ei saa kestää kauempaa kuin on välttämätöntä eikä yli seitsemää vuorokautta. Erillään pitämisestä tulee mahdollisimman pian ilmoittaa terveydenhuollon ammattihenkilölle.

11 luku

Vankilan tilojen ja tutkintavangin tarkastaminen

1 §

Valvonta vankilassa

Tutkintavankeja ja tutkintavankien käytössä oleva tiloja on valvottava siten kuin tutkintavankeuden tarkoitus, vankilan järjestys, vankilassa pitämisen varmuus, karkaamisen tai laitoksesta luvatta poistumisen estäminen, tutkintavankien ja muiden henkilöiden turvallisuus ja rikoksen estäminen edellyttävät.

2 §

Asuintilojen ja omaisuuden tarkastus

Tutkintavankien asuintiloja ja heidän hallussaan ja vankilan alueella olevaa omaisuuttaan voidaan tarkastaa vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi tai epäillyn järjestyksrikkomuksen tutkimiseksi. Käyttöesineiden, rahan ja muiden maksuvälineiden sekä muun omaisuuden hallussapidosta säädetään 5 luvussa.

3 §

Tutkintavangin turvatarkastus

Tutkintavanki saadaan vankilassa, sen alueella ja kuljetuksen aikana tarkastaa turvallisuudesta huolehtimiseksi, järjestyksen turvaamiseksi tai omaisuuden suojelemiseksi (tutkintavangin turvatarkastus).

11 luku

Vankilan tilojen ja tutkintavangin tarkastaminen

1 §

Valvonta vankilassa

Tutkintavankeja ja tutkintavankien käytössä oleva tiloja on valvottava rikosten estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavankien ja muiden henkilöiden turvallisuuden suojelemiseksi ja tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

2 §

Asuintilojen ja omaisuuden tarkastus

Tutkintavankien asuintiloja sekä heidän käytössään ja vankilan alueella olevaa omaisuuttaan voidaan tarkastaa rikosten estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavankien ja muiden henkilöiden turvallisuuden suojelemiseksi, tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi tai epäillyn järjestyksrikkomuksen selvittämiseksi. Käyttöesineiden, rahan ja muiden maksuvälineiden sekä muun omaisuuden hallussapidosta säädetään 5 luvussa.

3 §

Tutkintavangin turvatarkastus

Tutkintavangille voidaan tehdä turvatarkastus rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

4 §

Henkilöntarkastus

Tutkintavangille voidaan tehdä henkilöntarkastus, jos:

- 1) tutkintavankia epäillään 5 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettujen luvattomien esineiden tai aineiden hallussapidosta; tai
- 2) henkilöntarkastus on tarpeen karkaamisen ehkäisemiseksi, vankilan järjestystä tai turvallisuutta uhkaavan vaaran torjumiseksi, epäillyn järjestysrikkomuksen tutkimiseksi, vankilaan saapumisen tai palaamisen johdosta taikka valvomattoman tapaamisen ja lapsen tapaamisen yhteydessä.

5 §

Erityistarkastus

Vankilassa, sen osastolla tai muussa tilassa voidaan suorittaa erityistarkastus, jos se on tarpeen vankilan järjestystä ja turvallisuutta uhkaavan vakavan vaaran torjumiseksi taikka 5 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettujen luvattomien esineiden tai aineiden löytämiseksi.

Kun vankilan osastolla tai muussa tilassa suoritetaan erityistarkastus, henkilöntarkastus saadaan toimittaa kaikille osastolle sijoitetuille tai tarkastettavassa tilassa oleskeleville tutkintavangeille.

6 §

Henkilönkatsastus

Tutkintavangille voidaan tehdä henkilönkatsastus, jos on todennäköistä syytä epäillä, että tutkintavangilla on vankilassa tai sinne tullessaan kehossaan tämän lain 5 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä

4 §

Tutkintavangin henkilöntarkastus

Tutkintavangille voidaan tehdä henkilöntarkastus rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi vankilaan saapumisen tai palaamisen taikka valvomattoman tapaamisen ja lapsen tapaamisen yhteydessä. Tutkintavangille voidaan tehdä henkilöntarkastus myös muulloin, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi, tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi taikka epäillyn järjestysrikkomuksen selvittämiseksi.

5 §

Erityistarkastus

Vankilassa, sen osastolla tai muussa tilassa voidaan suorittaa erityistarkastus, jos se on perusteltua rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

Kun vankilan osastolla tai muussa tilassa suoritetaan erityistarkastus, tutkintavangin henkilöntarkastus voidaan tehdä kaikille osastolle sijoitetuille tai tarkastettavassa tilassa oleskeleville tutkintavangeille.

6 §

Tutkintavangin henkilönkatsastus

Tutkintavangille voidaan tehdä henkilönkatsastus, jos se on välttämätöntä sen selvittämiseksi, onko tutkintavangilla vankilassa tai sinne tullessaan kehossaan 5 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita

aineita tai esineitä, jotka ovat omiaan aiheuttamaan vakavaa vaaraa vankilan järjestykselle tai turvallisuudelle taikka tutkintavangin hengelle tai terveydelle.

tai esineitä, jotka voivat aiheuttaa vakavaa vaaraa vankilan järjestykselle tai turvallisuudelle taikka tutkintavangin hengelle tai terveydelle.

7 §

Päihteettömyyden valvonta

Tutkintavanki voidaan velvoittaa suorittamaan puhalluskoe taikka antamaan sylki- tai virtsanäyte:

1) jos on syytä epäillä, että vanki on alkoholin, muun päihdyttävän aineen taikka rikoslain 44 luvun 16 §:ssä tarkoitetun dopingaineen vaikutuksen alainen; tai

2) valvomattoman tapaamisen, lapsen tapaamisen tai sopimusosastolle sijoittamisen edellytysten selvittämiseksi taikka päihteettömyysvelvollisuuden valvomiseksi.

Tutkintavangilta voidaan määrätä otettavaksi verinäyte, jos se on tarpeen 1 momentissa tarkoitetusta kokeesta tai näytteen antamisesta kieltäytymisen, päihteettömyyden valvonnan turvaamisen tai luotettavan koetuloksen saamisen vuoksi.

Jos päihtymystila on ulkonaisista merkeistä päätellen ilmeinen, puhalluskoetta, sylki-, virtsa- tai verinäytettä ei tarvitse ottaa, ellei vanki sitä vaadi.

7 §

Päihteettömyyden valvonta

Tutkintavanki voidaan velvoittaa suorittamaan puhalluskoe taikka antamaan sylki- tai virtsanäyte:

1) jos se on perusteltua sen selvittämiseksi, onko tutkintavanki alkoholin, muun päihdyttävän aineen taikka rikoslain 44 luvun 16 §:ssä tarkoitetun dopingaineen vaikutuksen alainen; tai

2) valvomattoman tapaamisen, lapsen tapaamisen tai sopimusosastolle sijoittamisen, edellytysten selvittämiseksi taikka päihteettömyysvelvollisuuden valvomiseksi.

Tutkintavangilta voidaan määrätä otettavaksi verinäyte, jos se on perusteltua 1 momentissa tarkoitetusta kokeesta tai näytteen antamisesta kieltäytymisen, päihteettömyyden valvonnan turvaamisen tai luotettavan koetuloksen saamisen vuoksi.

Jos päihtymystila on ulkonaisista merkeistä päätellen ilmeinen, puhalluskoetta, sylki-, virtsa- tai verinäytettä ei tarvitse ottaa, ellei vanki sitä vaadi.

12 luku

Muun henkilön tarkastaminen

2 §

Turvataarkastus vankilan alueella

Henkilö voidaan tarkastaa vankilassa ja sen alueella turvallisuuden ylläpitämiseksi, järjestyksen turvaamiseksi tai omaisuuden suojelemiseksi (turvataarkastus).

12 luku

Muun henkilön tarkastaminen

2 §

Turvataarkastus vankilan alueella

Henkilölle voidaan tehdä vankilassa ja sen alueella turvataarkastus rikoksen estämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

3 §

Tapaajan henkilöntarkastus

Jos on perusteltua syytä epäillä, että tapauksessa pyritään luovuttamaan 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä, tutkintavangin tapaamisen ehdoksi voidaan asettaa, että tapaaja suostuu henkilöntarkastukseen.

3 §

Tapaajan henkilöntarkastus

Tapaajalle voidaan tehdä henkilöntarkastus, jos se on perusteltua sen selvittämiseksi, onko tapaajalla mukanaan 5 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä.

6 §

Kiinniottaminen ja säilöissäpito

Vankilan johtajalla, turvallisuudesta vastaavalla virkamiehellä, valvonnan esimiestehtävissä toimivalla virkamiehellä sekä ohjaus- tai valvontatehtävissä toimivalla virkamiehellä on vankilassa ja sen alueella oikeus ottaa kiinni siellä oleva henkilö, jos kiinniottaminen on välttämätöntä henkilölle tai omaisuudelle aiheutuvan vaaran torjumiseksi taikka rikoksen estämiseksi tai selvittämiseksi.

6 §

Kiinniottaminen ja säilöissäpito

Vankilassa ja sen alueella oleva henkilö voidaan ottaa kiinni, jos kiinniottaminen on välttämätöntä rikoksen estämiseksi tai selvittämiseksi, vankilan järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, tutkintavangin tai muun henkilön turvallisuuden suojelemiseksi taikka tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi.

8 §

Päätösvalta

Tapaajan henkilöntarkastuksesta ja vankilasta poistamisesta päättää valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies. Kiinni otetun henkilön säilöissäpidosta päättää vankilan yksikönpäällikkö.

8 §

Päätösvalta

Tapaajan henkilöntarkastuksesta ja vankilasta poistamisesta päättää valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies. Henkilön kiinniottamisesta päättää vankilan yksikönpäällikkö, turvallisuudesta vastaava virkamies, valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies tai ohjaus- ja valvontatehtävissä toimiva virkamies. Kiinni otetun henkilön säilöissäpidosta päättää vankilan yksikönpäällikkö.

13 luku

13 luku

Turvaamistoimenpiteet ja voimakeinojen käyttö

2 §

Sitominen

Turvaamistoimenpiteet ja voimakeinojen käyttö

2 §

Sitominen

Edellä 1–3 momentissa säädettyä sovelletaan myös vapautuneeseen tutkintavankiin 1 luvun 2 §:n 4 momentissa tarkoitetun kuljetuksen aikana.

4 §

Eristämistarkkailu

Jos on perusteltua syytä epäillä, että tutkintavangilla vankilassa tai sinne tullessaan on kehossaan 5 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai esineitä, hänet saadaan sijoittaa huoneeseen tai selliin, jossa häntä ja kiellettyjen aineiden tai esineiden poistumista hänen kehostaan voidaan ympärivuorokautisesti tarkkailla ja valvoa teknisin apuvälinein tai muulla tavoin. Tällöin tutkintavangilta voidaan edellyttää myös erityisen tarkkailuvaatetuksen käyttöä. Tarkkailuvaatetusta käyttävän tutkintavangin tulee pyynnöstään päästä viivytyksettä WC-tiloihin.

4 §

Eristämistarkkailu

Tutkintavanki voidaan sijoittaa eristämistarkkailuun, jos se on välttämätöntä sen selvittämiseksi, onko vangilla vankilassa tai sinne tullessaan kehossaan tämän lain 5 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai esineitä taikka sen varmistamiseksi, että henkilökatsastuksessa havaitut aineet ja esineet poistuvat hänen kehostaan. Eristämistarkkailussa tutkintavanki sijoitetaan selliin, jossa häntä ja kiellettyjen aineiden tai esineiden poistumista hänen kehostaan voidaan ympärivuorokautisesti tarkkailla ja valvoa teknisin apuvälinein tai muulla tavoin. Tällöin tutkintavangilta voidaan edellyttää myös erityisen tarkkailuvaatetuksen käyttöä. Eristämistarkkailuun sijoitetun tutkintavangin tulee pyynnöstään päästä viivytyksettä WC-tiloihin.

6 §

Voimakeinojen käyttö

Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehellä on virkatehtävää suorittaessaan oikeus käyttää voimakeinoja:

1) tutkintavangin karkaamisen tai luvatta poistumisen estämiseksi, vastarinnan murtamiseksi ja tässä tai 11 luvussa tarkoitetun valvonta-, tarkastus- ja turvaamistoimenpiteen suorittamiseksi;

6 §

Voimakeinojen käyttö

Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehellä on virkatehtävää suorittaessaan oikeus käyttää voimakeinoja:

1) tutkintavangin karkaamisen tai luvatta poistumisen estämiseksi, vastarinnan murtamiseksi ja tässä tai 11 luvussa tarkoitetun valvonta-, tarkastus- ja turvaamistoimenpiteen suorittamiseksi sekä 1 luvun 2 §:n 4 momentissa tarkoitetun vapautuneen tutkintavangin kuljetuksen turvallisuudesta huolehtimiseksi;

9 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset tarkkailun, eristämistarkkailun ja erillään pitämisen täytäntöönpanosta ja olosuhteista sekä voimankäyttövälineistä, sitomiseen käytettävistä välineistä ja sitomisen ja voimankäyttövälineen käytön kirjaamisesta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Tarkemmat määräykset voimakeinojen käytöstä sekä turvaamistoimenpiteiden käytön, voimakeinojen ja voimankäyttövälineiden käytön koulutuksesta antaa Rikosseuraamuslaitos.

lisätään lakiin uusi 14 a luku

9 §

Tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset:

1) tarkkailun, eristämistarkkailun ja erillään pitämisen täytäntöönpanosta ja olosuhteista;

2) voimankäyttövälineistä ja sitomiseen käytettävistä välineistä sekä niiden säilyttämisestä ja hävittämisestä;

3) voimakeinojen ja turvaamistoimien käytön koulutuksen järjestämisestä;

4) oikeudesta kantaa voimankäyttövälineitä;

5) sitomisen ja voimankäyttövälineen käytön kirjaamisesta.

Rikosseuraamuslaitos voi antaa tarkempia määräyksiä voimakeinojen ja turvaamistoimien käytön koulutuksen sisällöstä.

14 a luku

Poikkeukset yhteiskunnallisissa häiriötilanteissa

1 §

Poikkeusten soveltaminen

Tämän luvun säännösten nojalla voidaan jäljempänä säädetyllä tavalla poiketa 3 luvun, 4 luvun, 7 luvun ja 9 luvun säännöksistä normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja valmiuslain (1552/2011) 3 §:ssä tarkoitetuissa poikkeusoloissa.

2 §

Tutkintavankien evakuointi

Vankilan kaikki tutkintavangit voidaan siirtää muuhun vankilaan tai muihin vankiloihin 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos siirtäminen on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että

tutkintavankeuden toimeenpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tutkintavangeille.

3 §

Ulkoilun epääminen

Ulkoilu voidaan tapauskohtaisesti vankilassa tai sen osastolla evätä 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että tutkintavankeuden toimeenpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tutkintavangeille.

4 §

Toiminnan järjestämisen rajoittaminen

Toiminnan järjestämistä voidaan vankilassa tai sen osastolla rajoittaa 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että tutkintavankeuden toimeenpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tutkintavangeille. Tutkintavangeille on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä sellaista korvaavaa toimintaa, jota vankilassa olosuhteet huomioiden voidaan järjestää.

Jos on ilmeistä, ettei 1 momentissa tarkoitettu rajoittaminen ole riittävää tutkintavankeuden toimeenpanon turvallisuuden varmistamiseksi, toiminnan järjestäminen voidaan keskeyttää kokonaan jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että tutkintavankeuden toimeenpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tutkintavangeille.

Tutkintavangin osallistumista oppivelvollisuuden mukaiseen opetukseen ei voida rajoittaa tai keskeyttää.

Toiminnan järjestämisen rajoittaminen tai keskeyttäminen voivat kestää enintään kuukauden. Niitä voidaan jatkaa enintään kuukaudeksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 1 tai 2 momentissa säädetyistä syistä. Rajoittaminen ja keskeyttäminen on päätettävä viipymättä, jos normaaliolojen vakava häiriötilanne tai poikkeusolot päättyvät.

5 §

Vapaa-ajan toiminnan järjestämisen rajoittaminen

Vapaa-ajantoimintaa ja kirjastoon pääsyä sekä uskonnollisiin tilaisuuksiin pääsyä voidaan vankilassa tai sen osastolla rajoittaa 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että tutkintavankeuden toimeenpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tutkintavangeille. Tutkintavangeille on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä sellaista korvaavaa vapaa-ajantoimintaa, jota vankilassa olosuhteet huomioiden voidaan järjestää.

Jos on ilmeistä, ettei 1 momentissa tarkoitettu rajoittaminen ole riittävää tutkintavankeuden toimeenpanon turvallisuuden varmistamiseksi, vapaa-ajantoiminta, kirjastoon pääsy tai uskonnollisiin tilaisuuksiin pääsy voidaan keskeyttää kokonaan, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että tutkintavankeuden toimeenpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tutkintavangeille. Tutkintavankien kirjastopalveluista ja mahdollisuudesta uskonnonharjoittamiseen on tällöin huolehdittava muulla tavoin.

Vapaa-ajantoiminnan ja kirjastoon pääsyn sekä uskonnollisiin tilaisuuksiin pääsyn rajoittaminen tai keskeyttäminen voivat kestää enintään kuukauden. Niitä voidaan jatkaa enintään kuukaudeksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 1 tai 2 momentissa säädetyistä syistä. Rajoittaminen ja keskeyttäminen on päätettävä viipymättä, jos normaaliolojen vakava häiriötilanne tai poikkeusolot päättyvät.

6 §

Tapaamisten rajoittaminen

Tutkintavankien tapaamisia voidaan vankilassa tai sen osastolla rajoittaa 1 §:ssä tarkoitetuissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, jos rajoittaminen on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että tutkintavankeuden

toimeenpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tutkintavangeille.

Jos on ilmeistä, ettei tapaamisten rajoittaminen ole riittävää tutkintavankeuden toimeenpanon turvallisuuden varmistamiseksi tapaamiset voidaan keskeyttää kokonaan, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että tutkintavankeuden toimeenpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tutkintavangeille.

Tämän lain 9 luvun 3 §:ssä tarkoitettuja lapsen tapaamisia, 4 §:ssä tarkoitettuja asiamiehen tapaamisia ja alle 18-vuotiaiden tutkintavankien tapaamisia ei voida rajoittaa tai keskeyttää.

Tapaamisten rajoittaminen tai keskeyttäminen voivat kestää enintään kuukauden. Niitä voidaan jatkaa enintään kuukaudeksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 1 tai 2 momentissa säädetyistä syistä. Rajoittaminen ja keskeyttäminen on päätettävä viipymättä, jos normaaliolojen vakava häiriötilanne tai poikkeusolot päättyvät.

7 §

Rajoittamisen vaikutus tutkintavankia koskeviin päätöksiin

Jos toiminnan järjestämistä on 4 §:ssä tarkoitettulla tavalla rajoitettu tai keskeytetty, tutkintavangin toimintaan sijoittamista koskevaa päätöstä voidaan väliaikaisesti muuttaa rajoitusten edellyttämällä tavalla. Tutkintavangille voidaan antaa mahdollisuus osallistua sellaiseen korvaavaan toimintaan, jota vankilassa olosuhteet huomioiden voidaan järjestää. Toimintaan sijoittamisen väliaikainen muuttaminen ei vaikuta tutkintavangille maksettavaan vankeuslain 9 luvun 6 §:ssä tarkoitettuun toimintarahaan tai palkkaan.

Jos tapaamisia on rajoitettu tai ne on kokonaan keskeytetty 6 §:n nojalla, voidaan 9 luvun 2 tai 5 §:ssä tarkoitettu tapaaminen evätä tai jo myönnetty tapaaminen peruuttaa.

8 §

Rajoitusten vaikutus tutkintavankien yhteydenpitoon

Jos tapaamisia on rajoitettu tai ne on kokonaan keskeytetty 6 §:n nojalla, tutkintavangeille on annettava mahdollisuus olla muulla tavoin yhteydessä vankilan ulkopuolelle.

11 §

Päätösvalta

Operatiivisen vastualueen johtaja päättää 2 §:ssä tarkoitettua vankien evakuoimisesta, 4 §:ssä tarkoitettua toiminnan järjestämisen rajoittamisesta, 5 §:ssä tarkoitettua vapaaajantoiminnan järjestämisen rajoittamisesta sekä, 6 §:ssä tarkoitettua tapaamisten rajoittamisesta kuultuaan päätöksen kohteena olevien vankiloiden yksikönpäälliköitä.

Vankilan yksikönpäällikkö, rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta tai toiminnoista vastaava virkamies taikka ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimiva virkamies päättää 7 §:ssä tarkoitettua toimintaan sijoittamista koskevan päätöksen väliaikaisesta muuttamisesta. Vankilan yksikönpäällikkö tai rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty turvallisuudesta tai toiminnoista vastaava virkamies päättää 3 §:ssä tarkoitettua ulkoilun epäämisestä sekä 7 §:ssä tarkoitetuista tapaamisen epäämisestä tai peruuttamisesta.

15 luku

Muutoksenhaku

1 §

Muutoksenhakukelpoiset päätökset

Tutkintavanki saa vaatia oikaisua tai valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

1) 3 luvun 1 §n 5 momentissa tarkoitettua sijoittamista, 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua erillään asumista omasta pyynnöstä, 2 c §:ssä tarkoitettua varmuusosastolle sijoittamista, 2 d §:ssä tarkoitettua varmuusosastolle sijoittamisen jatkamista, 3 §:ssä tarkoitettua omien vaatteiden käyttöä tai 4 §:ssä tarkoitettua perusruokavaliosta poikkeamista;

15 luku

Muutoksenhaku

1 §

Muutoksenhakukelpoiset päätökset

Tutkintavanki saa vaatia oikaisua tai valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

1) 3 luvun 1 §n 5 momentissa tarkoitettua sijoittamista, 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua erillään asumista omasta pyynnöstä, 2 c §:ssä tarkoitettua varmuusosastolle sijoittamista, 2 d §:ssä tarkoitettua varmuusosastolle sijoittamisen jatkamista, 2 e §:ssä tarkoitettua tehostetun valvonnan osastolle sijoittamista, 3 §:ssä tarkoitettua omien vaatteiden käyttöä tai

2) 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettua omaisuuden hallussapidon epäämistä, 4 §:ssä tarkoitettua rahan käyttöä tai 7 §:ssä tarkoitettua toiminta- ja käyttörahan maksamista;

uusi 7 a kohta

4 §:ssä tarkoitettua perusruokavaliosta poikkeamista;

2) 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettua omaisuuden hallussapidon epäämistä, 3 §:n 3 tai 4 momentissa tarkoitettua maksuvälineen tai muun rahan käytön järjestelyn epäämistä, 4 §:ssä tarkoitettua rahan käyttöä tai 7 §:ssä tarkoitettua toiminta- ja käyttörahan maksamista;

7 a) 14 a luvun 4 §:ssä tarkoitettua toiminnan järjestämisen rajoittamista, 5 §:ssä tarkoitettua vapaa-ajantoiminnan järjestämisen rajoittamista ja 6 §:ssä tarkoitettua tapaamisten rajoittamista;

2 §

Muutoksenhakukielto

Tutkintavanki ei saa vaatia oikaisua eikä valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

5) 9 luvun 2, 3, 5 ja 10 §:ssä tarkoitettua tapaamista ja 9 §:ssä tarkoitettua tavaroiden vastaanottamista tapaamisen yhteydessä ja 14 §:n 2 momentissa tarkoitettua poistumislupaa.

uusi 6 kohta

2 §

Muutoksenhakukielto

Tutkintavanki ei saa vaatia oikaisua eikä valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

5) 9 luvun 2, 3, 5 ja 10 §:ssä tarkoitettua tapaamista ja 9 §:ssä tarkoitettua tavaroiden vastaanottamista tapaamisen yhteydessä ja 14 §:n 2 momentissa tarkoitettua poistumislupaa;

6) 14 a luvun 2 §:ssä tarkoitettua vankien evakuointia sekä 7 §:ssä tarkoitettua toimintaan sijoittamisen väliaikaista muuttamista ja tapaamisen epäämistä ja peruuttamista.

3 §

Muutoksenhakumenettely

Muutoksenhakuun sovelletaan muutoin vankeuslain 20 luvun 3–9 §:n säännöksiä.

16 luku

Erinäiset säännökset

1 §

Vankeuslain soveltaminen

3 §

Muutoksenhakumenettely

Muutoksenhakuun sovelletaan muutoin vankeuslain 20 luvun 3–8 §:ää.

16 luku

Erinäiset säännökset

1 §

Vankeuslain soveltaminen

Tutkintavankeuden toimeenpanossa sovelletaan, mitä vankeuden täytäntöönpanon osalta säädetään vankeuslain:

2) 4 luvun 1 §:n 1 momentissa vankilasta ja 3 §:ssä matkakustannusten korvaamisesta;

3) 5 luvun 1 §:n 1 momentissa osastoista, 8 §:ssä osaston päiväjärjestyksestä ja 9 §:n 1 momentissa osaston päiväjärjestyksen vahvistamista koskevasta päätösvallasta ja 9 §:n 2 momentissa tarkoitetun ylilääkärin tai hänen määräämänsä lääkärin päätösvallasta;

2 §

Tarkemmat täytäntöönpanosäännökset

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

Tutkintavankeuden toimeenpanossa sovelletaan, mitä vankeuden täytäntöönpanon osalta säädetään vankeuslain:

2) 4 luvun 1 §:ssä, 11 §:n 3 momentissa ja 12 §:n 2 momentissa vankilasta ja 3 §:ssä matkakustannusten korvaamisesta;

3) 5 luvun 1 §:n 1 momentissa osastoista, 4 §:n 1 momentissa sopimusosastosta, 5 §:n 1 momentissa varmuusosastosta, 8 §:ssä osaston päiväjärjestyksestä ja 9 §:n 1 momentissa osaston päiväjärjestyksen vahvistamista koskevasta päätösvallasta sekä 9 §:n 2 momentissa tarkoitetun ylilääkärin tai hänen määräämänsä lääkärin päätösvallasta;

2 §

Tarkemmat täytäntöönpanosäännökset

2 § kumotaan.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20

..

3.

Laki

yhdyksuntaseuraamusten täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

Voimassa oleva laki

Ehdotus

6 luku

6 luku

Toimivaltuudet

Toimivaltuudet

30 §

30 §

Päätösvalta

Päätösvalta

Yhdyskuntaseuraamustoimiston yksikön-päällikkö päättää:

Yhdyskuntaseuraamustoimiston yksikön-päällikkö päättää:

8) 60 §:n 4 momentissa ja 76 §:ssä tarkoitusta valvonnan lakkauttamisesta.
uusi 9 kohta

8) 60 §:n 4 momentissa ja 76 §:ssä tarkoitusta valvonnan lakkauttamisesta;
9) 85 c §:ssä tarkoitettua täsmennetyn rangaistusajan suunnitelman väliaikaisesta muuttamisesta sekä tuomion täytäntöönpanon keskeyttämisestä.

uusi 6 momentti

Operatiivisen vastualueen johtaja päättää 85 b §:ssä tarkoitettua täytäntöönpanon sisällön muuttamisesta ja täytäntöönpanon keskeyttämisestä kuultuaan päätöksen kohteena olevien rikosseuraamuskeskusten johtajia.

uusi 13 a luku

13 a luku

uusi 85 a §

85 a §

Yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoon ryhtymisen rajoittaminen

Yhdyskuntapalvelun, valvontarangaistuksen, ehdollisen vankeuden, jonka tehosteeksi on tuomittu valvontaan, ja nuorisorangaistuksen täytäntöönpanoon ryhtymistä voidaan rajoittaa normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja valmiuslain (1552/2011) 3 §:ssä tarkoitetuissa poikkeusoloissa, jos rajoittaminen on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että seuraamusten täytäntöönpano on turvallista

yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tuomituille. Rajoittaminen voi koskea kaikkia tai vain osaa mainituista yhdyskuntaseuraamuksista.

Rajoitukset voivat kestää enintään kuusi kuukautta. Rajoituksia voidaan jatkaa enintään kuudeksi kuukaudeksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä tässä momentissa säädetyistä syistä. Rangaistuksen täytäntöönpanoon on kuitenkin ryhdyttävä, jos tuomittu rangaistus raukeaisi rajoitusten vuoksi.

85 b §

Yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpano normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa

Yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoon sisältyvää toimintaa, asunnossa pysymisvelvollisuutta ja valvontaa voidaan yhden tai useamman rikosseuraamuskeskuksen alueella muuttaa normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja valmiuslain (1552/2011) 3 §:ssä tarkoitetuissa poikkeusoloissa, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että seuraamusten täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tuomitulle.

Jos on ilmeistä, etteivät 1 momentissa tarkoitetut muutokset yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoon sisältyvään toimintaan, asunnossa pysymisvelvollisuuteen ja valvontaan ole häiriötilanteen vuoksi mahdollisia tai riittäviä täytäntöönpanon turvallisuuden varmistamiseksi, yhdyskuntapalvelun, valvontarangaistuksen, ehdollisen vankeuden, jonka tehosteeksi on tuomittu valvontaan, ja nuorisorangaistuksen täytäntöönpano voidaan keskeyttää, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että seuraamusten täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja tuomitulle. Rangaistusaika ei kulu keskeytyksen aikana.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu muuttaminen voi kestää enintään kolme kuukautta. Sitä voidaan jatkaa enintään kolmeksi kuukaudeksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 1 momentissa säädetyistä syistä. Edellä

2 momentissa tarkoitettu keskeyttäminen voi kestää enintään kuukauden. Sitä voidaan jatkaa enintään kuukaudeksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 2 momentissa säädetyistä syistä. Muuttaminen ja keskeyttäminen on päätettävä viipymättä, jos normaalilojen vakava häiriötilanne tai poikkeusolot päättyvät.

85 c §

Rajoitusten vaikutus tuomittua koskeviin päätöksiin

Jos yhdyskuntaseuraamusten toiminnan sisältöä, asunnossa pysymisvelvollisuuden sisältöä tai valvontaa on 85 b §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla muutettu, tuomitun täsmennettyä rangaistusajan suunnitelmaa voidaan väliaikaisesti muuttaa rajoitusten edellyttämällä tavalla. Tuomitun toimintavelvollisuus voidaan täyttää myös muussa kuin täsmennetyn rangaistusajan suunnitelman tavoitteiden mukaisessa toiminnassa ja täytäntöönpanon päivittäinen aikataulu voi poiketa täsmennetystä rangaistusajan suunnitelmasta.

Jos yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpano on 85 b §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla keskeytetty, on yksittäisen tuomion täytäntöönpano keskeytettävä.

85 d §

Tarkemmat säännökset

Oikeusministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset 85 a §:ssä tarkoitetun yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoon ryhtymisen rajoittamisen alkamisesta ja päätymisestä sekä siitä, millä tavoin täytäntöönpanoon ryhtymistä rajoitetaan.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Muutoksenhaku

86 §

Muutoksenhakukelpoiset päätökset

Tuomittu saa vaatia oikaisua tai valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

uusi 8 a kohta

Muutoksenhaku

86 §

Muutoksenhakukelpoiset päätökset

Tuomittu saa vaatia oikaisua tai valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

8 a) 85 b §:ssä tarkoitettua yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanon sisällön muuttamista tai täytäntöönpanon keskeyttämistä;

86 a §

Muutoksenhakukielto

Tuomittu ei saa vaatia oikaisua eikä valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

- 1) 15 §:ssä tarkoitettua rangaistuksen suorittamisen alkamisajankohtaa;
- 2) 23 §:n 2 momentissa tarkoitettua lupaa olla noudattamatta tilapäisesti täsmennettyä rangaistusajan suunnitelmaa.

86 a §

Muutoksenhakukielto

Tuomittu ei saa vaatia oikaisua eikä valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

- 2) 23 §:n 2 momentissa tarkoitettua lupaa olla noudattamatta tilapäisesti täsmennettyä rangaistusajan suunnitelmaa;
- 3) 85 c §:ssä tarkoitettua täsmennetyn rangaistusajan suunnitelman väliaikaista muuttamista tai täytäntöönpanon keskeyttämistä.

Laki

valvotusta koevapaudesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

16 a §

uusi 16 a §

Valvotun koevapauden täytäntöönpano normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa

Valvottuun koevapauteen sisältyvää toimintaa, asunnossa pysymisvelvollisuutta ja valvontaa voidaan yhden tai useamman rikosseuraamuskeskuksen alueella muuttaa normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja valmiuslain (1552/2011) 3 §:ssä tarkoitetuissa poikkeusoloissa, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että valvotun koevapauden täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja valvottuun koevapauteen sijoitetulle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu muuttaminen voi kestää enintään kolme kuukautta. Sitä voidaan jatkaa enintään kolmeksi kuukaudeksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 1 momentissa säädetyistä syistä. Muuttaminen on päätettävä viipymättä, jos normaaliolojen vakava häiriötilanne tai poikkeusolot päättyvät.

Jos valvottuun koevapauteen sijoitettujen toiminnan sisältöä, asunnossa pysymisvelvollisuutta tai valvontaa on 1 momentissa tarkoitettulla tavalla muutettu, valvottuun koevapauteen sijoitetun rangaistusajan suunnitelmaa voidaan väliaikaisesti muuttaa rajoitusten edellyttämällä tavalla. Valvottuun koevapauteen sijoitetun toimintavelvollisuus voidaan täyttää myös muussa kuin rangaistusajan suunnitelman tavoitteiden mukaisessa toiminnassa ja täytäntöönpanon päivittäinen aikataulu voi poiketa rangaistusajan suunnitelmasta.

32 §

32 §

Päätösvalta

Päätösvalta

Vankilan yksikönpäällikkö, yhdyskuntaseuraamustoimiston yksikönpäällikkö, rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty apulaisjohtaja tai rikosseuraamusesimies päättää 14 §:ssä tarkoitetusta rangaistusajan suunnitelmasta, 16 §:ssä tarkoitetusta rangaistusajan suunnitelman muuttamisesta, 19 §:ssä tarkoitetun verinäytteen ottamisesta, 21 §:n 1 momentissa tarkoitetusta luvasta olla tilapäisesti noudattamatta rangaistusajan suunnitelmaa, 23 §:ssä tarkoitetun suostumuksen peruuttamisen aiheuttamista seurauksista ja 25 a §:n 1 momentissa tarkoitetusta huomautuksesta ja varoituksesta.

Vankilan yksikönpäällikkö, yhdyskuntaseuraamustoimiston yksikönpäällikkö, rikosseuraamuskeskuksen työjärjestyksessä määrätty apulaisjohtaja tai rikosseuraamusesimies päättää 14 §:ssä tarkoitetusta rangaistusajan suunnitelmasta, 16 §:ssä ja 16 a §:n 3 momentissa tarkoitetusta rangaistusajan suunnitelman muuttamisesta, 19 §:ssä tarkoitetun verinäytteen ottamisesta, 21 §:n 1 momentissa tarkoitetusta luvasta olla tilapäisesti noudattamatta rangaistusajan suunnitelmaa, 23 §:ssä tarkoitetun suostumuksen peruuttamisen aiheuttamista seurauksista ja 25 a §:n 1 momentissa tarkoitetusta huomautuksesta ja varoituksesta.

uusi 7 momentti

Operatiivisen vastuualueen johtaja päättää 16 a §:n 1 momentissa tarkoitetusta täytäntöönpanon sisällön muuttamisesta kuultuaan päätöksen kohteena olevien rikosseuraamuskeskusten johtajia.

40 §

40 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhaku

Valvottuun koevapauteen sijoitettu saa vaatia oikaisua tai valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

Valvottuun koevapauteen sijoitettu saa vaatia oikaisua tai valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

uusi 2 a kohta

2 a) 16 a §:n 1 momentissa tarkoitettua täytäntöönpanon sisällön muuttamisesta;

40 a §

40 a §

Muutoksenhakukielto

Muutoksenhakukielto

Valvottuun koevapauteen sijoitettu ei saa vaatia oikaisua eikä valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee 21 §:n 2 momentissa tarkoitettua lupaa olla tilapäisesti noudattamatta rangaistusajan suunnitelmaan sisältyvää velvollisuutta.

Valvottuun koevapauteen sijoitettu ei saa vaatia oikaisua eikä valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee 16 a §:n 3 momentissa tarkoitettua rangaistusajan suunnitelman väliaikaista muuttamista tai 21 §:n 2 momentissa tarkoitettua lupaa olla tilapäisesti

Voimassa oleva laki

Ehdotus

noudattamatta rangaistusajan suunnitelmaan sisältyvää velvollisuutta.

5.

Laki

yhdistelmärangaistuksen täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

Voimassa oleva laki

Ehdotus

11 a §

uusi 11 a §

Yhdistelmärangaistukseen kuuluvan valvonta-ajan täytäntöönpano normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa

Yhdistelmärangaistukseen kuuluvaan valvonta-aikaan sisältyvää toimintaa, asunnossa pysymisvelvollisuutta ja valvontaa voidaan yhden tai useamman rikosseuraamuskeskuksen alueella muuttaa normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja valmiuslain (1552/2011) 3 §:ssä tarkoitetuissa poikkeusoloissa, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että yhdistelmärangaistukseen kuuluvan valvonta-ajan täytäntöönpano on turvallista yhteiskunnalle, henkilökunnalle ja valvottavalle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu muuttaminen voi kestää enintään kolme kuukautta. Niitä voidaan jatkaa enintään kolmeksi kuukaudeksi kerrallaan, jos se on edelleen välttämätöntä 1 tai 2 momentissa säädetyistä syistä. Muuttaminen on päätettävä viipymättä, jos normaaliolojen vakava häiriötilanne tai poikkeusolot päättyvät.

Jos valvottavien toiminnan sisältöä, asunnossa pysymisvelvollisuutta tai valvontaa on 1 momentissa tarkoitettulla tavalla muutettu, valvottavan rangaistusajan suunnitelmaa

voidaan väliaikaisesti muuttaa rajoitusten edellyttämällä tavalla. Valvottavan toimintavelvollisuus voidaan täyttää myös muussa kuin rangaistusajan suunnitelman tavoitteiden mukaisessa toiminnassa ja täytäntöönpanon päivittäinen aikataulu voi poiketa rangaistusajan suunnitelmasta.

29 §

29 §

*Päätösvalta**Päätösvalta*

Rikosseuraamuslaitoksen asiakasarvioinnin yksikkö päättää 8 §:ssä tarkoitettusta rangaistusajan suunnitelmasta ja 15 §:ssä tarkoitettua rangaistusajan suunnitelman muuttamisesta.

Rikosseuraamuslaitoksen asiakasarvioinnin yksikkö päättää 8 §:ssä tarkoitettusta rangaistusajan suunnitelmasta sekä 11 a §:n 3 momentissa ja 15 §:ssä tarkoitettua rangaistusajan suunnitelman muuttamisesta.

Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen toiminnan vastualueen johtaja päättää vankilan yksikönpäällikön esityksestä 28 §:ssä tarkoitettua tuomitun sijoittamisesta suorittamaan jäljellä olevaa valvonta-aikaa.

Rikosseuraamuslaitoksen operatiivisen toiminnan vastualueen johtaja päättää vankilan yksikönpäällikön esityksestä 28 §:ssä tarkoitettua tuomitun sijoittamisesta suorittamaan jäljellä olevaa valvonta-aikaa. Operatiivisen vastualueen johtaja päättää 11 a §:n 1 momentissa tarkoitettua täytäntöönpanon sisällön muuttamisesta kuultuaan päätöksen kohteena olevien rikosseuraamuskeskusten johtajia.

35 §

35 §

*Muutoksenhaku**Muutoksenhaku*

Valvottava saa vaatia oikaisua ja valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

Valvottava saa vaatia oikaisua ja valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

uusi 1 a kohta

1 a) 11 a §:n 1 momentissa tarkoitettua täytäntöönpanon sisällön muuttamisesta;

36 §

36 §

*Muutoksenhakukielto**Muutoksenhakukielto*

Valvottava ei saa vaatia oikaisua eikä valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

Valvottava ei saa vaatia oikaisua eikä valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä, joka koskee:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1) 14 §:n 2 momentissa tarkoitettua lupaa olla tilapäisesti noudattamatta rangaistusajan suunnitelmaa;

2) 28 §:ssä tarkoitettua valvonta-ajan suorittamisen jatkamista.

1) 11 a §:n 3 momentissa tarkoitettua rangaistusajan suunnitelman väliaikaista muuttamista;

2) 14 §:n 2 momentissa tarkoitettua lupaa olla tilapäisesti noudattamatta rangaistusajan suunnitelmaa;

3) 28 §:ssä tarkoitettua valvonta-ajan suorittamisen jatkamista.

6.

Laki

mielenterveyslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan mielenterveyslain (1116/1990) 23 a §, sellaisena kuin se on laissa 583/2022, sekä lisätään lakiin uusi 31 b § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

23 a §

23 a §

Virkasuhdetta edellyttävät lääkärin tehtävät

Virkasuhdetta edellyttävät lääkärin tehtävät

Tarkkailuun ottavan ja tarkkailulausunnon antavan lääkärin, hoitoon määräämisestä, hoidon jatkamisesta ja 4 a luvussa tarkoitetuista rajoitustoimenpiteistä päättävän lääkärin, 12 a §:ssä tarkoitetun ulkopuolisen lääkärin, sekä poliisin virka-apua pyytävän lääkärin on oltava virkasuhteessa valtioon tai hyvinvointialueeseen.

Tarkkailuun ottavan ja tarkkailulausunnon antavan lääkärin, hoitoon määräämisestä, hoidon jatkamisesta ja 4 a luvussa tarkoitetuista rajoitustoimenpiteistä päättävän lääkärin, 12 a §:ssä tarkoitetun ulkopuolisen lääkärin, sekä poliisin *tai Rikosseuraamuslaitoksen* virka-apua pyytävän lääkärin on oltava virkasuhteessa valtioon tai hyvinvointialueeseen.

31 b §

Tahdosta riippumattomaan hoitoon määrätyn potilaan kuljettaminen hänen vapautuessaan vankeudesta tai tutkintavankeudesta

Tämän lain 2 luvussa tarkoitettuun hoitoon määrätyn potilaan hoidosta

Voimassa oleva laki

Ehdotus

järjestämisvastuussa olevan hyvinvointialueen on huolehdittava potilaan kuljettamisesta siihen sairaalaan, jossa potilaan hoito jatkuu, kun potilas vapautuu vankeudesta tai tutkintavankeudesta. Hoidon lopettamisesta ja sairaalasta poistamisesta säädetään 14 §:ssä.

Hyvinvointialueen virkasuhteinen lääkäri tai Vankiterveydenhuollon yksikön virkasuhteinen lääkäri voi pyytää poliisin tai Rikosseuraamuslaitoksen virka-apua, jos lääkäri katsoo, että virka-apua tarvitaan potilaan turvallisen kuljetuksen toteuttamiseksi kuljetettavan väkivaltaisuuden tai muun vastaavan syyn vuoksi. Virka-avusta potilaan kuljettamisesta säädetään vankeuslain 21 luvun 1 §:ssä ja tutkintavankeuslain 1 luvun 2 §:ssä.

7.

Laki

sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain (734/1992) 5 §:n 8 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1292/2022, sekä lisätään 5 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 654/2010, 1329/2010, 1201/2020, 1292/2022 ja, 678/2023, uusi 8 a kohta seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 §

5 §

Maksuttomat terveyspalvelut

Maksuttomat terveyspalvelut

Terveydenhuollon palveluista ovat maksuttomia:

Terveydenhuollon palveluista ovat maksuttomia:

8) lääkärin määräämä sairaankuljetusajoneuvolla tapahtuva sisäänkirjoitetun potilaan kuljetus terveyskeskuksen tai sairaalan

8) lääkärin määräämä sairaankuljetusajoneuvolla tapahtuva sisäänkirjoitetun potilaan kuljetus terveyskeskuksen tai sairaalan

Voimassa oleva laki

Ehdotus

sairaansijalta toiseen hoitolaitokseen tai koti-
hoitoon; *sekä*

sairaansijalta toiseen hoitolaitokseen tai koti-
hoitoon;

*8 a) mielenterveyslain 31 b §:ssä tarkoitettu
potilaan kuljetus; sekä*

8.

Laki

lastensuojelulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 luku

3 luku

Lastensuojelun järjestäminen

Lastensuojelun järjestäminen

16 a §

16 a §

*Lastensuojelun kustannuksista vastaava hy-
vinvointialue*

*Lastensuojelun kustannuksista vastaava hy-
vinvointialue*

uusi 3 momentti

*Alle 18-vuotiaan vangin lastensuojelulai-
tokseen sijoittamisesta aiheutuvista kustan-
nuksista säädetään vankeuslain (767/2005) 8
luvun 10 c §:ssä.*

9 luku

9 luku

Huostaanotto

Huostaanotto

Voimassa oleva laki

Ehdotus

40 §

Velvollisuus huostaanottoon ja sijaishuoltoon

uusi 3 momentti

41 §

Huostaanoton ja sijaishuollon valmistelu

uusi 3 momentti

10 luku

Sijaishuolto

52 §

Yhteistyö sijaishuollon aikana

uusi 2 momentti

40 §

Velvollisuus huostaanottoon ja sijaishuoltoon

Alle 18-vuotias vanki voidaan 1 ja 2 momentissa säädetyin edellytyksin sijoittaa lastensuojelulaitokseen. Sijoitus edellyttää myös sitä, että Rikosseuraamuslaitos tekee vankeuslain (767/2005) 8 luvun 10 a §:n nojalla päätöksen hänen sijoittamisestaan vankilan ulkopuoliseen laitokseen.

41 §

Huostaanoton ja sijaishuollon valmistelu

Alle 18-vuotiaan vangin sijoittamista lastensuojelulaitokseen on valmisteltava yhteistyössä Rikosseuraamuslaitoksen ja Vankiterveydenhuollon yksikön kanssa.

10 luku

Sijaishuolto

52 §

Yhteistyö sijaishuollon aikana

Viranomaisten yhteistyöstä alle 18-vuotiaan vangin lastensuojelulaitossijoituksen aikana säädetään vankeuslain (767/2005) 8 luvun 10 b §:n 3 momentissa.